

(٤٢) سورة الشورى مكية (٤٢) ای اپنے ۵۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ عَسْقَ كَذَلِكَ يُوحَى إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ أَعْلَمُ الْعَظِيمِ ۝ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَنْفَطِرُونَ مِنْ قُوَّةِ هَنَّ وَالْمَلِئَكَةُ يُسْجَعُونَ بِعَمَدٍ رَتِيقَةً وَيَسْتَعْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ يَهْوَى إِلَيْهِمْ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلَيَاءَ اللَّهَ حَفِظَ عَلَيْهِمْ ۝ وَمَا أَنْتَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّاحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلَيَاءَ اللَّهَ حَفِظَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قَرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أَمْرَ الْقَرْءَةِ وَمَنْ حَوَّلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمِيعِ لَا رَبَّ بِفِيهِ قُرْبَىٰ فِي الْجَنَّةِ وَقُرْبَىٰ فِي التَّسْعِيرِ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَاهُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ ۝ وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَاللَّهُ وَلَا تَصِيرُ أَمْرٌ

42. మారా (సలహా సంప్రదింపులు)

అవతరణ: మక్కలు

ఈ అధ్యాయంలోని విషయాలు గమనిస్తే ఇది 41వ అధ్యాయం తర్వాత న.శ.6 లేక 7వ ఏట అవస్తరించిఉండవచ్చని తెలుస్తుంది. ఇందులో దైవసందేశం పట్ల బహు దైవారాధకులు వెలిబుచ్చిన అనుమానాలు, అభ్యంతరాలు, వాటికి సమాధానాలున్నాయి. మధ్యమధ్యలో సత్యతీరస్కార పర్యవసానం గురించిన హాచ్చిరికలున్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హో-మీమ్, ఐన్-సీన్- భాఫ్. మహో శక్తిమంతుడు, అపార వివేకవంతుడయిన దేవుడు గత ప్రవక్తల దగ్గరకు ఎవిధంగా దివ్యావిష్ణుతి పంపుతుండేవాడో అదేవిధంగా ఇప్పుడు నీదగ్గరకు కూడా దివ్యావిష్ణుతి పంపుతున్నాడు. భూమ్యకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయనదే. ఆయన సరాధికుడు, సర్వనొతుడు. (1-4)

(దేవుని ఘనత-పవిత్రలను కించపరిచే చేప్పల వల్ల) పైనుండి ఆకాశం బ్రద్దలై పది పౌవచ్చు. దైవధూతులు తమ ప్రభువుని స్తుతిస్తా ఆయన్ని సృపిస్తున్నారు. భూలోకవాసుల పాపాలు క్షమించమని కూడా మనవిచేస్తున్నారు. వినండి, దేవుడే గొప్ప క్షమాలీలి, అమిత దయామయుడు. తనను వదలి ఇతరల్ని సంరక్షకులుగా చేసుకున్నవారిని ఆయన గమనిసూనే ఉన్నాడు. నీవు వారి (తిరస్కారవెబ్బరి)కి బాధ్యడవు కొపు. (5-6)

ಅಲಾಗೆ ಮಕ್ಕಾವಾರಿನಿ, ದಾನಿ ಚುಟ್ಟುಪ್ಪಕ್ಕಲ ಪ್ರಾಂತಾಲವಾರಿನಿ (ಸತ್ಯತಿರಸ್ಕಾರ ಪರ್ಯಾವರಣನಂ ಗುರಿಂಬಿ) ಹೊಚ್ಚರಿಂಚಡಾನಿಕಿ ಮೇಮೀ ಖುರ್ಜನ್ನಿ ಅರಬೀಭಾಷ್ಯಲ್ ನೀವಿದ್ದಕು ಪಂಪಾಮು. (ಮೂನ್ಹಲಂತಾ) ಸಮಾಜಶಮಯ್ಯ ರೋಜು (ಸಂಭವಿಂಚೆ ಭಯಂಕರ ಪರಿಣಾಮಾಶ್ರಿ) ಗುರಿಂಬಿ ಕೂಡಾ ಹೊಚ್ಚರಿಂಚು. ಅರೋಜು ತಪ್ಪಕುಂಡಾ ವಸ್ತುಂದಿ. ಅಂದುಲ್ ಎಲಾಂಟಿ ಸಂದೇಹಂ ಲೇದು. ಅವುದು ಒಳ ವರಂ ಸ್ವರಾನಿಕಿ, ಮರ್ಕಾ ವರಂ ಸರಕಾನಿಕಿ ಪೊವಲಸಿ ಉಂಟುಂದಿ. (7)

దేవుడు తలచుకుంటే వీరందర్నీ ఒకే సమాజంగా చేయగలదు. కానీ ఆయన తాను కోరిన వారిని తన కారుణ్యభాయలోకి తీసుకుంటాడు. దుర్మార్గులకు మాత్రం

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ، فَإِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنَةِ زَوْهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^٤
وَمَا اخْتَلَقْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَكُلُّهُ لِلَّهِ ذِكْرُهُ رَبِّنَا عَلَيْهِ تَوَكِّلْتُ^٥ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ^٦
فَاطَّرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَكْعَامِ أَزْوَاجًا
يَنْدَرُ كُمْ فِيهِ لَكُمْ كِتَابٌ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ^٧ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنِ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ رِزْقَهُ يُكْلِلُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ^٨ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّلَ بِهِ
ثُوْحَانًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكُمْ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ^٩ كَبَرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا فِي الْأَيْمَانِ
وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنِ يُنِيبُ^{١٠} وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْدَ^{١١} بَيْتِهِمْ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَتَأْجِلُ مُسَمًّى لَقْطَنِ^{١٢} بَيْتِهِمْ وَلَمَّا دَرَأُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ

ఏ సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ ఉండదు. వారు దేవుప్రియ వదలి ఇతరుల్ని సంరక్షకులుగా చేసుకున్నారా? నిజానికి అనలు సంరక్షకుడు దేవుడే. ఆయనే మృతుల్ని తిరిగి బ్రతికించేవాడు. ఆయన ప్రతిపనీ చేయగల సమర్పుడు, సర్వశక్తిమంతుడు. (8-9)

(ప్రవక్త! చెప్పు) “మీమధ్య ఏ విషయంలో విభేదం వచ్చినా దాన్ని పరిష్కరించే పని దేవునిదే. ఆయనే నా ప్రభువు. ఆయన్నే నేను నమ్మకున్నాను. (ఏ సమస్య వచ్చినా) నేను ఆయన (హితవుల) వెప్పుకి మరలుతాను.” (10)

ఆయన భూమ్యకాశాలకు స్ఫైర్‌కర్త. ఆయనే మీజాతి నుండి మీకు తోడుగా జంటల్ని పుట్టించాడు. అలాగే జంతువుల్లో కూడా జంటల్ని పుట్టించాడు. ఇలా ఆయన ప్రాణికోచి సంతతిని విశ్రంపంజేస్తున్నాడు. యావత్తు విశ్వవ్యవస్థలో ఆయన్ని పోలిన వస్తువు, (జీవి)లేదు. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు, చూస్తున్నాడు. భూమ్యకాశాల తాళపుచెపులు ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన తలచినట్లు కొండరికి పుష్టిలంగా, కొండరికి సేలుంగా ఉపాది నినున్నాడు. ఆయన సరంం ఎరిగినవాడు. (11-12)

ఆయన నూహాకు అదేశించిన జీవనమార్గాన్నే మీకోసం నిర్దేశించాడు. (ప్రవక్త!) దానినే ఇప్పుడు దివ్యావిష్ణుతి ద్వారా నీ దగ్గరకు పంపించాడు. ఈ జీవన మార్గాన్నే మేము ఇంతకు పూర్వం ఇల్పాం, మూసా, ఈసాల కృతా అందజేస్తూ అందులోనే (జీవితాంతం) స్విరంగా ఉండాలని, వర్ధబేదాలు సృష్టించకూడదని పోచ్చిరించాం. ఈ విషయాన్ని గురించే నీవు బోధిస్తున్నప్పుడు బహుదైవారాధకులు బెదిరిపోతున్నారు. దేవుడు తానుకోరిన మనిషిని తనవాడిగా చేసుకుంటాడు. తన వైపు మరలేవాడికి ఆయన తన సానిద్ధానికి చేరుకునే మారం చూపిస్తాడు. (13)

మానవులు తమ దగ్గరకు (సత్య)జ్ఞానం వచ్చిన తర్వాత, (దాన్ని వదలి) పరస్పరం పంతాలకు పోయి కలహించుకోవడం వల్లనే వారిలో వర్గాధిభాలు ఏర్పడ్డాయి. నీ ప్రభువు దగ్గర నిశ్చిత సమయం అనే మాట లేకపోయిఉంటే ఆయన వారి కథ ఎప్పుడో పరిసమాప్తం చేసివుండేవాడు. పూర్వీకుల తరువాత (దైవ)గ్రంథానికి వారసులుగా చేయ బడినవారు దాని సందేహసూ, తీవ్ర సందిగ్ధంలో పడిపోయారు. (14)

لَفِي شَكْرِ مِنْهُ مُرْتَبٌ فِلَذِ لِكَ قَادِعٌ وَاسْتَقْمَ كَمَا امْرَتَ وَلَا تَنْهِيَ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ
أَمْدَتْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتْبٍ وَأَمْرَتْ لَأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ أَلَّا يَرْبِكُمْ كَمَا أَعْمَلَتُ
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا جُنَاحَةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْحَصِيرُ^{۱۰} وَالَّذِينَ يُحَاجُونَ
فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجَبْتَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاهِضَةٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ وَعَلَيْهِمْ عَصْبَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ^{۱۱} أَلَّا هُنَّ الَّذِينَ أَنْزَلُوا الْكِتَبَ بِالْحُقْقَ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكُكَ لَعْلَ السَّاعَةِ
قَرِيبٌ^{۱۲} يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَغْلُمُونَ أَنَّهَا
الْحَقُّ أَلَّا إِنَّ الَّذِينَ يَسْأَلُونَ فِي السَّاعَةِ لَقَى ضَلَالٍ بَعْدَ إِلَيْهِ أَلَّا يَطِئُ بَرْزَقَنِ
مَنْ يَنْشَأُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ^{۱۳} مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ تَرْذُلُهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
لَعْلُونَ^{۱۴} وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَيْهِمْ قَضَيْهِ وَالْكُفَّارُ فَنَّ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ^{۱۵} وَلَوْ بَطَ اللَّهُ الرِّزْقُ لِعِبَادَةِ لَعْلَهُمْ يَنْزَلُ بِقَدِيرٍ مَا يَشَاءُ
كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُوتَهُ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ تَصْبِيبٍ أَمْ لَهُمْ شُرْكٌ كُوَا شَرِعُوا

ఎమైనప్పటికీ (ప్రవక్తా!) నీపు అదే జీవనవిధానం వైపు ప్రజలను ఆహ్వానించు. నీకివ్యబడిన ఆదేశం ప్రకారం ఆ విధానంలోనే స్థిరంగా ఉండు. అంతేగాని లోకుల మనోవాంఛల్ని అనుసరించకు. వారికిలా తెలియజ్ఞుయి:

“నేను దేవుడు పంపిన ప్రతి గ్రంథాన్ని విశ్వసిస్తున్నాను. మీ వ్యవహారాలన్నీ న్యాయంగా, నిష్పక్షపాతంగా పరిష్కరించాలని నాకు అజ్ఞయింది. దేవుడే మా ప్రభువు, మీ ప్రభువు కూడా. మేము చేసే కర్మాలు మాతో పాటు ఉంటాయి. మీరు చేసే కర్మాలు మీతో పాటుంటాయి. (కనుక) మీకూ, మాకూ మధ్య ఎలాంటి జగడం లేదు. దేవుడు ఓరోజు మనలుందర్నీ (కర్మవిచారణ కోసం) సమావేశపరుస్తాడు. మనమంతా చివరికి ఆయన దగ్గరికి మరలి పోవలసి ఉంది.” (15)

దైవసందేశం స్వీకరించిన తర్వాత కొందరు దేవుని విషయంలో జగడమాడు తున్నారు. వారి వివాదం దేవుని దృష్టిలో అన్యాయమైనది, అథర్వమైనది. వారిపై దైవాగ్రహం విరుచుకు పడుతుంది. వారి కోసం కలినశిక్ష కాచుకొని ఉంది. (16)

ఆ దేవుడే సత్యం ప్రాతిపదికపై ఈ గ్రంథాన్ని, త్రాసుని (అంటే ధర్మాస్త్రాన్ని) అవతరింపజేశాడు. తీర్మాఫుడియ సమీపంలోనే ఉందేమో మీకేం తెలుసు? దాన్ని విశ్వసించనివారే దానికోసం తొందరపెట్టున్నారు. దాన్ని విశ్వసించనివారు మాత్రం దాని పట్ల భయపడుతున్నారు. అది తప్పకుండా వస్తుందని వారికి తెలుసు. వినండి, ఆ ఫుడియ రాక గురించి సందేహస్పదమయిన వాదనలు చేస్తున్నవారు మార్గభ్రష్టాలో పడి బహుధారం కొట్టుకుపోయారు. (17-18)

దేవుడు తన దాసుల విషయంలో అమిత దయామయుడు, అపార వాత్సల్యుడు. ఆయన తలచినవారికి తలచినది ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన ఎంతో బలాధ్యుడు, మహా శక్తి మంతుడు. పరలోక సుకృతఫలం కోరుకునేవారి కోసం మేము వారి పుణ్యఫలం వ్యాధి చేస్తాం. ఇహలోకఫలం కోరుకునేవారికి మేము ఇహలోకంలోనే దాన్ని ప్రసాదిస్తాం. అయితే పరలోక(సుకృతఫల)ంలో వారికి ఎలాంటి వాటా లభించదు. (19-20)

వారు ఆశ్రయించిన మిధ్యాద్వైవాలలో ఏవైనా దేవుడు అనుమతించని ధర్మమార్గం

لَهُمْ قَنِ الَّذِينَ مَا لَمْ يَأْذُنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَيْبَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَلَمَّا الْظَّلَّمُونَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ^{۱۶} تَرَكَ الظَّلَّمِيُّونَ مُشْفِقُتِينَ مَتَّا كَسِبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَوْا
الصِّلْحَتِ فِي رَوْضَتِ الْجَنَّتِ لَهُمْ مَا يَعْمَلُونَ كَمْ أَلَّا يَجْعَلَنَّ بَيْنَهُمْ
بَيْتَرِ اللَّهِ عَبَادَةُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلْحَتِ قُلْ لَا إِسْكَلْمُ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَةِ
وَمَنْ يَقْتَرِفُ حَسَنَةً تَرْدُ كَهْ فِي بَيْنَهَا حُسْنَاءً إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَلُوْرُ^{۱۷} أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَيْهِ اللَّهُ كَذَبًا
فَإِنْ يَبْتَئِنَا اللَّهُ يَخْتَمُ عَلَيْهِ قَلْيَكَ وَيَبْتَهِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُجْعَلُ الْحَقُّ يَكْلِمُهُ مَرَّةً عَلَيْهِ
يَدَيْنَاتِ الصُّدُورِ^{۱۸} وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادَةِ مَنْ فَضَلَهُ وَالْكُفَّارُ فَنَّ لَهُمْ
لَعْلُونَ^{۱۹} وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلْحَتِ وَيَزِيدُهُمْ مَنْ فَضَلَهُ وَالْكُفَّارُ فَنَّ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ^{۲۰} وَلَوْ بَطَ اللَّهُ الرِّزْقُ لِعِبَادَةِ لَعْلَهُمْ يَنْزَلُ بِقَدِيرٍ مَا يَشَاءُ

వారి కోసం నిర్ణయించాయా? తీర్మా విషయం ముందే నిర్ణయించబడకపోయి ఉంటే వారి కథ ఎప్పుడో సమాప్తమయి ఉండేది. అలాంటి దుర్మార్గులకు తప్పనిసరిగా దుర్మార్గ శిక్ష పడుతుంది. అప్పటి దుర్మార్గులు తమ దుష్పర్మల పర్యవేసానం పట్ల భయపడుటాన్ని నీవు చూస్తావు. అది వారి మీద తప్పకుండా పచ్చిపడుతుంది. పోతే సత్యాన్ని విశ్వసించి, సదాచార సంపన్ములైనవారు స్వర్ఘవనాల్లో ఉంటారు. వారికి వారు కోరుకున్నదల్లా వారి ప్రభువు పద్ధ లభిస్తుంది. ఇదే అన్నిటికంటే గొప్ప దైవాగ్రహం. (21-22)

ఇలాంటి పుభవార్తనే దేవుడు సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచరణ వైభారి అవలంబించిన దాసులకు అందజేస్తున్నాడు. కనుక ప్రవక్తా! వారికిలా చెప్పా: “నేనీ (ధర్మపూర్వచారం) వని కోసం మీనుండి ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించడం లేదు. కాకపోతే బంధుపేమను మాత్రం మీనుండి తప్పక ఆశిస్తాను.” సత్యార్యాలు చేసేవారికి ఆ సత్యార్యాల్లో మేము వృధ్మివికాసాలు కలిగిస్తాం. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, ఎంతో ఆదరించేవాడు. (23)

వారు (సీగురించి) “కమనిషి దేవునిపై నిందలు మొపుతున్నాడ”ని అంటున్నారా? (అదే నిజమైతి) దేవుడు తలచుకుంటే నీ హృదయకవాటాలు మూసివేస్తాడు. (కాని వారు చెబుతున్నది పచ్చిఅబద్ధం, నీపై లేనిపోని అభండాలు వేస్తున్నారు.) దేవుడు అసత్యాన్ని అంతమొందిస్తున్నాడు. తన సద్యచనాలతో సత్యాన్ని సత్యంగా నిరూపిస్తున్నాడు. అయినకు (మానవుల) అంతర్యాలలో మెదిలే రహస్యాలు పైతుం తెలుసు. (24)

అయినే తన దాసులు పశ్చాత్తపంతో చేసే వేడుకోలు స్వీకరించి వారి పొరపాట్లు మనిషుస్తున్నాడు. ఆయనకు మీ చేప్పలన్నీ తెలుసు. (అయినప్పటికీ ఆయన మిమ్మల్ని ఉప్పేక్షిస్తున్నాడు.) విశ్వసించి, సదాచార సంపన్ములైనవారు చేసే వేడుకోలును ఆయన స్వీకరిస్తాడు. పైగా ఆయన తన అనుగ్రహంతో వారికి మరింత(బాగ్యం) ప్రసాదిస్తాడు. సత్యతిరస్కారులకు మాత్రం దుర్మార యాతనలు తప్పవు. (25-26)

ఒకవేళ దేవుడు తన దాసులందరికి పుష్పులంగా ఉపాధినిపై, వారు ప్రపంచంలో గర్మిప్పులయి తిరుగుబాటుకు పొల్పడతారు. అందువల్ల ఆయన తానుతలచిన విధంగా ఒక నిష్ఠీత పరిమాణంలో (ఉపాధి) దించుతున్నాడు. ఆయనకు తనదాసుల (స్వభావం)

إِنَّهُمْ بِعِبَادَةِ خَبِيرٍ ۚ وَهُوَ الَّذِي يُرِكِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَشُرُّ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْعَبِيدُ ۗ وَمِنْ أَيْتِهِ خُلُقُ السَّوْءِ وَالْأَرْضُ وَمَا يَكُنْ فِيهَا مِنْ دَآبَةٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ جَمِيعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۗ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُ أَنِي لَكُمْ وَيَعْفُونَ عَنْ كُثِيرٍ ۗ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِي فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لِكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ قُرْبَةٍ ۖ وَلَا كَثِيرٌ ۗ وَمِنْ أَيْتِهِ الْجَوَارُ فِي الْبَعْرِ الْأَعْلَمِ ۗ إِنْ يَشَاءُ يُكَيِّنُ الرِّيحَ فَيُطَلَّنُ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهِيرَةٍ ۗ إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَكُونُ لِكُلِّ صَبَّارٍ

గురించి బాగా తెలుసు. వారిని ఆయన ఓకంట గమనిస్తున్నాడు. (27)

ప్రజలు (వర్షాభావంతో) నిరాశ చెందినప్పుడు ఆ దేవుడే వర్షం కురిపించి తన కారుణ్యాన్ని విపుత్తం చేస్తున్నాడు. ఆయనే (అందరికీ) సంరక్తకుడు, ప్రశంసనీయుడు. ఆయన నిదర్శనాలలో భూమ్యకాశాల స్ఫోర్చు కూడా ఒకటి. ఆ రెండిటిలోనూ ఆయన జీవరాసులను వ్యాపింపజేసి ఉంచాడు.¹ తాను తలచుకున్నప్పుడు వాటిని (పరలోకంలో ఒకచోట) సమీకరించగలడు. (28-29)

మీకు ఏ ఆపద వచ్చినా అది మీ చేసేతులా తెచ్చి పెట్టుకున్నదే అపుతుంది. మీరు చేస్తున్న అనేక పారపాట్లను ఆయన ఇట్టే క్రమించి వదలిపెట్టున్నాడు.² (అయినా మీరు మీ దురాగతాలను మానుకోవడం లేదు.) అయితే మీరు ప్రపంచంలో దేవుని పట్టు నుండి తప్పించుకొని ఎక్కుడికి పారిపోలేరు. దేవునికి వ్యతిరేకంగా మీకు ఎలాంటి సహాయకుడూ, సంరక్తకుడూ లభించడు. (30-31)

ఆయన నిదర్శనాలలో సముద్రంలో కొండల్లా కన్నించే ఓడలు కూడా ఉన్నాయి. దేవుడు ఎప్పుడు తలచుకుంటే అప్పుడు గాలిని స్థంబింపజేయగలడు. దాంతో ఆ ఓడలు సముద్రతలంపై (ముందుకు సాగకుండా ఎక్కడికక్కడ) నిలిచిపోతాయి. సహన వైఖరి అవలంబించి కృతజ్ఞులయి ఉండేవారికి ఇంయలో గొప్ప సూచనలున్నాయి.....లేదా ఓడ ప్రయాణికులు చేసిన అనేక పాపాలను మేము క్రమించి, కేవలం కొన్ని పాపాల

1. ఈసూక్తిని బట్టి జీవరాసులు మన భూమిపైన్నే గాక, ఇతరగ్రహాలలో కూడా ఉన్నాయని తెలుస్తోంది. (విపరాలకు 16:49 సూక్తితో పాటు 65:12 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

2. ఈ సూక్తిలో అవిశ్వాసులకు, ప్రపంచపూరులకు వచ్చే కష్టాలు వారు చేసేతులా కొని తెచ్చుకున్నవేనని దేవుడు అంటున్నాడు. అంటే దేవుడు తనప్రవక్తల ద్వారా పంచిన బోధనలు విశ్వసించకుండా వాటికి వ్యతిరేకంగా సండుకుంటే సహజంగానే ఇఖ్వాందులు ఏర్పడతాయన్నమాట.

అయితే దేవుని బోధనలు విశ్వసించి వాటి ప్రకారం నడుచునే వారికి కూడా కష్టాలు వస్తాయి కదా, దానికి కారణం ఏమిటనే ప్రత్యు వస్తుంది. ఇస్తాం సంఘర్ష జీవనవ్యవస్థ. ఈ వ్యవస్థను నెలకొల్పడానికి దానికి పూర్తిగా భిన్నపైన వ్యవస్థలో ఊపిరి పీల్చుకుంటూ కృషి చేస్తున్నప్పుడు కష్టాలు ఎదురవడం సహజమే. అయితే ఈ కష్టాలు మనిషి పాపప్రకాశనకు, పరలోకంలో అతని హోదాఅంతర్మలు పెరుగుదలకు హోదపడతాయి.

దీన్ని గురించే దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “ముస్లింకు ఎలాంటి కష్టాలు, కడగండ్లు, ఆపదలు, అందోళనలు ఎదురయినా, చివరికి అతనికి ఒక ముల్లు గుచ్ఛుకున్నా సరే వాటిని దేవుడు అతని పాపాలకు, పారపాట్లకు పరిహారంగా చేస్తాడు.” (బుభారి, ముస్లిం)

شَكُورٌ ۝ أَوْ يُوْقِهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُحَاجِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَعْجِزٍ ۝ فَمَنْ أُتَيْنَا مِنْ شُنْقَاتَ الْجِبْرِيلِيَّةِ وَمَا عَنَّا اللَّهُ حَيْرٌ ۝ وَآيُّهُ لِلَّذِينَ أَمْنَوْا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمَمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا عَصَبُوهُمْ يَعْفُوُنَ ۝ وَالَّذِينَ أَسْبَجَبُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقْرَبُوهُمْ شُوَّرِ بَنِيهِمْ وَمِنَّا رَأَرَ قَنْهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ

కారణంగా వారిని (నడి సముద్రంలో) ముంచివేయగలం. అప్పుడు మా సూక్తల్ని గురించి వితండవాదం చేసేవారికి నిజం తెలిసాస్తుంది. రక్షణ పాందడానికి తమకిక ఎలాంటి అశ్రుయం లేదని వారు తెలుసుకుంటారు. (32-35)

ఇహలోకంలో మీకివ్యబడిన జీవన సామగ్రి మూన్మాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమే. దేవుని దగ్గర (పరలోకంలో) ఉన్నదే శ్రేష్ఠమైనది, శాశ్వతమైనది. అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి తమ ప్రభువును నమ్ముకున్నవారికి ఇది లభిస్తుంది. (36)

(అలా విశ్వసించివారి గుణగణాలు ఈవిధంగా ఉంటాయి:)

- ④ వారు ఫైరాపాపాలకు, నీటిబాహ్యమైన పనులకు దూరంగా ఉంటారు.
- ⑤ కోపాద్రేకాలు కలిగినప్పుడు (వాటిని దిగమింగి ఇతరల్ని) క్షమిస్తారు.
- ⑥ తమ ప్రభువు ఆదేశాలు శిరసావహించడానికి సదా సిద్ధంగా ఉంటారు.
- ⑦ ప్రార్థనా (నమాజు) వ్యవస్థ నెలకొల్పాలూతారు.
- ⑧ పరస్పరం సలహా సంప్రదింపులతో తమ వ్యవహారాలు నడుపుకుంటారు.³
- ⑨ మేము ప్రసాదించిన ఊపాదిలో కొంత మా మార్గంలోనూ ఖర్చుపెడతారు.

3. ఈ దైవపడనం సామూహిక వ్యవహారాల్లో నియంత్రుత్వ పోకడలను, ఏకసత్తుక ధోరణలను అరికడ్తూ, దేవుడు ప్రసాదించిన ధర్మాస్త్రం పరిధిలో ప్రజాస్యామ్య విధానాన్ని ప్రొత్తుపోస్తింది. దైవప్రవక్త (స), ఆ తరువాత ఆయనకు వారసులుగా వచ్చిన తోలి నలుగురు ఖలీఫాలు ధర్మాస్త్ర పరిధిలోకి రాని సామూహిక వ్యవహారాల విషయంలో తోలి ముస్లింలతో సలహా సంప్రదింపులు జరిపి సమిష్టి నిర్ణయాలు తీసుకునేవారు.

దేవుడు తన ప్రవక్త (సల్లా)ను తన ఆజ్ఞల పరిధిలోకి రాని వ్యవహారాల విషయమయి అనుచరులతో సంప్రదించి నిర్ణయం తీసుకోవాలని ఇలా ఆదేశిస్తున్నాడు: “నీవు తలపెట్టే పనుల విషయంలో వారిని సంప్రదిస్తూ ఉండు”. (3:159)

ఖర్జన, హాసులలతో కూడిన ధర్మాస్త్రం జిస్తామీయ రాజ్యంలో శాశ్వత రాజ్యంగమవుతుంది. అందులో మార్పులు, చేరులు, చేయడానికి ప్రజలకు, ప్రజాప్రతినిధిలకు ఎలాంటి అధికారం లేదు. ధర్మాస్త్ర పరిధిలోకాని వ్యవహారాల్లో మాత్రమే రాజ్యాధినేత ప్రజాస్యామ్య వధ్యతిలో ప్రజాప్రతినిధిల్ని సంప్రదించి నిర్ణయం తీసుకుంటాడు. రాజ్యాధినేత తప్పుడు నిర్ణయం తీసుకుండి ప్రజలకు అతడ్డి విమర్శించే, బలవంతంగా అతని నిర్ణయాన్ని ఉపసంహరింపజేసే హక్కు ఉంటుంది. సన్మార్థాములైన తోలి నల్లురు ఖలీఫాలు ప్రజలకు నిర్ణయంగా తమ అభిప్రాయాల్ని వెలిబుచ్చడానికి, తప్ప చేసినప్పుడు తమను విమర్శించడానికి హక్కి స్వీచ్ఛనిచ్చారు.

ఓసారి రెండో ఖలీఫా హజాత్ ఊమర్ (రజి) జమాద్రసంగం చేస్తూ, విహారంలో నాల్గొందల దిర్ఘంలకు మించి మహర్ చెల్లించడానికి అనుమతి ఇష్వరుడానికి ప్రతిపాదన చేశారు. వెంటనే

إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ۝ وَجَزُوا مَا سَيَّئُوا مِثْلًا ۝ فَمَنْ عَفَا وَاصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَىٰ
اللَّهِ ۝ إِنَّمَا لَا يُجْبِي الظَّلَمُ ۝ وَلَمَنْ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَيِّئِلٍ ۝ إِنَّمَا السَّيِّئِلُ
عَلَىٰ الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَنْعُونَ فِي الْأَرْضِ يَعِيشُ الْجَنَّةُ ۝ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَرِّ
وَغَفَرَ لَنَّ ذَلِكَ لَمَنْ عَمِّرَ الْأُمُورَ ۝ وَمَنْ يُبْطِلِ اللَّهُ فِيمَا لَهُ مِنْ وَسْطَىٰ مَنْ بَعْدَهُ ۝ وَتَرَكَ الظَّلَمِيْنَ
لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِنَّمَا مَرَدَ مِنْ سَيِّئِلٍ ۝ وَتَرَاهُمْ يَعْرَضُونَ عَلَيْهَا حَشِيعَنَ مِنْ

● వారిపై ఎవరెనా దోర్సన్యూచేస్తే వారు దాని) ఎదుర్కొంటారు. (37-39)

కీడుకు ప్రతీకారం అలాంటి కీడే. పతే ఎవరైనా ప్రతీకారం చేయకుండా ప్రత్యుధిని క్షమించి పరిస్థితి చక్కబరిస్తే అతనికి (దాని) ప్రతిఫలమిచ్చే బాధ్యత దేవునిపై ఉంది. దేవుడు దౌర్జన్యపరుల్ని ప్రేమించడు. దౌర్జన్యం జరిగిన తర్వాత (హార్యమీరకుండా) బదులు తీర్చుకుంచే తప్పులేదు. ఇతరులపై దౌర్జన్యం చేస్తూ దేశంలో అన్యాయంగా కల్గొం రేపేవారినే తప్పఁపట్టాలి. అలాంటివారికి దుర్గారిక్ష ఉంది. (40-42)

కాకపోతే సహనంతో వ్యవహరిస్తూ (ప్రత్యుధీని) క్షమించ గలిగితే (ఎంతో మంచిది). ఇది ఎంతో ధర్మసాహసలతో కూడిన పని. (43)

దేవుడు ఎవరినైనా మార్గభ్రంషాడిగా చేస్తే ఇక దేవునికి వ్యతిరేకంగా అతట్టి రక్షించే వారెవరూ ఉండరు. ఈ దుర్మార్గలు (మా)ఇక్క కళ్ళారూ చూసినప్పుడు వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో నీవు చూస్తావు. వారు (నరక)యాతన చూసి “ఇప్పుడు (మాకు బుద్ధిచ్ఛింది. భూలోకానికి) తిరిగి వెళ్లే మార్గమేడెనా ఉండా?” అని అడుగుతారు. (44)

ಒಕ ಸ್ತ್ರೀ ಲೇಚಿ “ಅಲಾ ಅದೆಂಜೆ ಅಧಿಕಾರಂ ಮೀಕು ಲೇದು. ಖುರ್ರಾನ್ ಮಹಾರ್ಗಾ ಎಂತ ಪೆಡ್ಡ ಧನರಾಸಿ ಇವ್ಯಾದಾನಿಕ್ಕೊ ಅನುಮತಿಸ್ತುಂಟೆ ದಾನಿಕಿ ಹಾಡ್ಯ ಲೆರ್ಪರಚೆಂದುಕು ಮಧ್ಯಲೋ ಮೀರೆವರು?” ಅನಿ ವಿಮುರಿಂಬಿಂದಿ. ಹಾಜಿತ್ ಉಮರ್ (ರಜಿ) ತರ್ಕಣಮೇ ತನ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಉಪನಂಪಾರಿಂಚುಕುನಾರು.

మరొకసారి ఆయన్ని హజుత్త సల్వాన్ ఫార్సీ (రజ) నిండుపథలో పట్టుకొని “అందరికి లెక్క ప్రకారం ఒక్కొక్క దుష్పచే వచ్చింది కదా, మరి మీరు జంత పెద్ద చొక్కా ఎలా కుట్టించుకున్నారు? దానికి రెండు దుష్పట్లుయితేగాని సరిపోదు” అని అడిగారు. హజుత్ జమర్ (రజ) భారీకాయింగల ఎత్తులున మనిషి. అందువల్ల ఆయన చొక్కా కుట్టించుకోవడానికి తన భాగానికి వచ్చిన దుష్పచీని సరిపడనందున తన కుమారుని వాటాకు వచ్చిన దుష్పచీ అడిగి తీసుకొని చొక్కా కుట్టించుకున్నారు. ఆ విప్పయమే ఆయన తన కుమారుపై చేత చెప్పించారు.

ఆనాటి ఖీలిపాలు ప్రజలకు ఎంత భావప్రకటన స్వేచ్ఛ ఇబ్బరంటే, తమను ఆకరణంగా దూషించినవారిని, బెదిరించినవారిని సైతం సహించేవారు. దూషణలు, నిండారోపణలు రుజువు కానంతవరకు వారు వాటిని ఇక్కడమేన నేరాలుగా పరిగణించేవారు కాదు. నాల్గవ ఖీలిపా హజుత్తీ అలి (రజి) దగ్గరికి బిరోజు అయిదుగురు వ్యక్తులు బంధించి తీసుకురాబడ్డారు. వారు ఖీలిపాను బహిరంగంగా దూషించారని, వారిలో ఒకడు ప్రమాణం చేసి మరీ తాను అలి (రజి)ని చంపుతానని అన్నాడని అతనిపై ఆరోపణ వచ్చింది. కాని హజుత్త అలి (రజి) ఆ శైదీలందరీ విడిచిపెట్టి “కావాలంబే వారి తిట్టుకు మీరు జావాచిష్టుకోండి. క్రియాత్మకంగా తిరుగుబాటు చేయనిదే కేవలం నోటి మాటలతో నన్ను విరోధించినంత మాత్రాన నేను వారిని ఇక్కించలేను” అని అన్నారు తన కింది అధికారులతో.

الذلِّيْلَ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرِفِ حَيْثِيْلَهُ وَقَالَ الَّذِيْنَ امْتَوْا إِنَّ الْغَيْرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا إِنَّ الظَّلْمَيْنِ فِي عَدَائِبِ مُتَقْبِلِيْهِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلَيَاءَ بَيْنَ صَرْوَهُمْ مِنْ دُوْنِ اِنْهِيَّهُ وَمَنْ يُضْبِلَ اللَّهُ فِيَّا هُوَ مِنْ سَيِّلٍ إِلَّا سَتَجْبِيْهُ الرَّحِيْمُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمًا لَمَرَدَ لَهُ مِنَ الْأَنْوَاعِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَىٰ بَعْدَمِنْ وَمَا لَكُمْ مِنْ تَكْبِيرٍ فَإِنَّ أَغْرِصُوكُمْ فِيَّا أَرْسَلْنَاكُمْ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا إِنَّ عَلَيْكُمْ إِلَّا الْبَلْعَهُ وَلَا تَأْذِيَ رَأْذًا أَذْقَنَا إِلَّا نَسَانَ مِنْنَا رَحْمَهُ فِرَّهُ بِهَا وَإِنْ تُصْبِهُمْ سَيِّئَهُهُمْ مَا قَدَّمْتُ أَبِيَّهُمْ فَإِنَّ إِلَّا نَسَانَ كَفُورٌ إِلَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْلَمُ مَا يَشَاءُ إِلَّاهٌ يَعْلَمُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا لَهُ مِنْ يَشَاءُ الدُّكُورَ أَوْ يُبَرِّجُهُمْ ذُكْرًا إِنَّا لَهُ وَيَعْلَمُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيْمًا إِنَّهُ عَلِيْمٌ قَدِيرٌ وَمَا كَانَ لِيَتَكَبَّرُ أَنْ يُبَكِّلَهُ اللَّهُ لَمَّا وَجَيَّمَ وَرَأَيَ حِجَابَ أَوْ يُرِسِّلَ رَسُولًا قَبِيْحَهُ يَأْذِيَهُ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ وَكَذَلِكَ أَوْجَيْنَا

వారిని నరకం దగ్గరకు తెచ్చినప్పటి పరిస్థితి కూడా నీవు చూస్తావు. అప్పుడు వారు అపమానభారంతో క్రుంగిపోతారు. బితుకు బితుకుమంటూ బిక్కచచ్చిన చూపులతో చూస్తారు. అప్పుడు విశ్వాసులు (వారి దుష్టితో చూసి) “ఈ రోజు ప్రతయదినాన తమను, తమ కుటుంబికులను నష్టపరచుకున్నారే సర్ఎం కోల్చోయినవారు” అంటారు.

వినండి! మర్కార్యలు శాశ్వతంగా (నరక) యాతనల్లో చిక్కుకుంటారు. అక్కడ దేవునికి వ్యతిరేకంగా వారిని అదుకోవడానికి ఎలాంటి సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ ఉండడు. దేవుడు మార్గభ్రష్టవ్యతిరేకంగా పడువేసిన వాడికి ఇక అందులో నుంచి తప్పించు కునే మార్గమే ఉండదు. (కనుక మానవులారా!) దేవుని తరఫున ఎలాంటి పరిస్థితిలోనూ తప్పించొని (పథయ)దినం రాకముండే మీ ప్రభువు మాట ఒప్పుకోండి. ఆరోజు మీకు ఎలాంటి రక్కణ లభించదు, మీ తలరాతను ఎవడూ మార్చేడు. (45-47)

ప్రవక్త! వీరు (మామాట వినకుండా) ముఖం తిప్పకుంటే తిప్పకోని. మేము నిను) పారి మీద పర్సవేకకుడిగా చేసి పంపలేదు. సందేశం అందజేయడమే నీ బాధ్యత.

మానవుడు చాలా చిత్రమైన మనిషి. మేమతనికి మా అనుగ్రహం చవిచూపిస్తే సంతోషంతో పొంగిపోతాడు. కానీ చేజేతులా చేసుకున్న దుష్టుర్యమేదైనా ఆపద రూపంలో వచ్చిపడితే (లోగడ దేవుడు చేసిన మెలంతా మరిచిపోయి) కృతముడైపోతాడు. (48)

దేవుడు భూమ్యాక్షాలకు యజమాని, సార్వభోముడు. తాను తలచిన ప్రతిదాన్ని సృష్టించగలడు. తాను తలచిన విధంగా కొందరికి మగసంతానం, కొందరికి ఆడ సంతానం, మరికొందరికి ఆడ, మగ సంతానం ప్రసాదిస్తాడు. అలాగే తాను తలచినట్లు కొందరిని సంతాన హీనులుగా కూడా చేస్తాడు. ఆయన గొప్ప జ్ఞానసంపన్ముడు, సమస్త కార్యాలు చేయగల సమర్పితుడు. (49-50)

ದೇವಡು ಏ ಮಾನವನಿತಿಗೆ ನು ನೇರುಗಾ ಸಂಭಾಷಿಂಚಿದ್ದು. ಮಾನವಮಾತ್ರುದಿಕಿ ಅದಿ ಸಾಧ್ಯ ಮಹ್ಯೆ ಪನಿಕಾಡು. ದೇವಡು ತನಮಾಟನು ದಿವ್ಯಾವಿಪ್ಯುತ್ತಿ ದ್ವಾರಾನ್ನು ಲೇಕ ತೆರವೆನುಕ ನುಂಬೋ ಮನಿಷಿಕಿ ಚೆರವೇಸ್ತಾಡು. ಲೇದಾ ತಾನುಕೋರಿನದಿ ತನಅಜ್ಞತ್ವೇ ಸೂಚಿಂಚದಾನಿಕಿ ಸಂದೇಶಪಾರುಡಿ (ದೈವದೂತನು) ಪಂಪುತಾಡು. ಅಯನ ಮಹೋನ್ನಿತುಡು, ಎಂತೋ ವಿವೇಕವಂತುಡು. (51)

إِلَيْكُ رُوحًا عِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَذَرِّي مَا الْكِتَبُ وَلَا الْأَيْمَانُ وَلِكِنْ جَعَلْنَاهُ تُورَّاً لَهُدِيٍّ بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادَنَا وَلَا إِنَّكَ لَهُدِيٌّ إِلَى صَرَاطٍ مُسْقَيْتُ صَرَاطًا لِلَّهِ الَّذِي كَهْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا كَارَأَ اللَّهُ تَصْيِيرُ الْأُمُورِ

(٤٣) سُورَةُ التَّحْرِيفِ مَكِيتَ (٤٣)

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْ وَالْكِتَبِ الْبَيْنِ حَمْ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْبًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَقْتَلُونَ وَرَاهِئَةً فِي أُمَّرِ الْكِتَبِ لَكَذِينَا كَعْلُ حَكِيمٌ أَفَصَرْبُ عَنْكُمُ الْدِكْرُ كَصُفْعَمَا أَنْ كَنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ وَكَمْ كَرْسَلَنَا مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَقْلَيْنِ وَمَا يَا تَبِيْمُمْ مِنْ تَبِيْتُ أَكَانُوا بِهِ يَسْتَهْرُونَ فَاهَكَنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَصْنَى مَثْلُ الْأَقْلَيْنِ وَكَلْنُ سَالَتْهُمْ مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقْهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيُّمُ الَّذِي

ప్రపక్క! అలాగే మేము దివ్యావిష్టుతి ద్వారా నీవద్దకు మా ఆజ్ఞల్ని పంపుతున్నాం. ఇంతకు ముందు సీకు గ్రంథం అంటే ఏమిలో తెలియనే తెలియదు. కాని ఆ తరువాత ఈ దివ్యావిష్టుతిని ఒక జ్యోతిగా చేసి మేము కోరిన మా దాసునికి రుజుమార్గం చూపుతున్నాం. నిస్పందేహంగా నీవ ప్రజలను సన్మార్గం వైపుకు నడిపిస్తున్నావు. అది భూమ్య కాశాల్లోని సమస్త స్ఫైరాసులకు యజమాని అయిన దేవుని మార్గం. వినండి! సమస్త వ్యవహారాలు చివరికి దేవుని దగ్గరికి చేరుకుంటాయి. (52-53)

43. జ్ఞానఫ (బంగారు నగలు)

అవతరణ: మక్క

సూక్తులు: 89

ఈ అధ్యాయం కూడా న.స. 6 లేక 7వ ఏటలో అవతరించింది. ఇందులో మూడు నమ్మకాలను, ప్రాపంచిక వ్యామోహన్సి గురించి విమర్శించడం జరిగింది. దేవుడు చేసిన మహాపకారాలు గుర్తుచేస్తూ ప్రకృతిలో దేవుని ఏకత్వాన్ని చాటిచేపు అనేక నిదర్శనాలను గురించి కూడా తెలియజేయడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హా మీము. విషయస్పష్ట కలిగిన ఈగ్రంథం సాక్షి! మీరు అర్థంచేసుకోవడానికి దీన్ని మేము అరబీభాషలో పరనగ్రంథం (ఖర్జాన్)గా చేశాం. నిజానికిది మా దగ్గరున్న మూలగ్రంథంలోనిది. మాధ్వప్రిలో ఇది మహాస్తమమైనది, వివేచనాపూరితమైనది. (1-4)

మీరు హద్దుమీరిన వారైనంత మాత్రాన మేము విసుగుచెంది ఈ హితోపదేశాన్ని మీ దగ్గరకు పంపడం మానేస్తామనుకుంటున్నారా? గతజాతులలో కూడా మేము దైవప్రకల్లు ప్రభవింపజేశాం. దైవప్రవక్త వారి దగ్గరకు రావడం, వారతడ్చి పోళన చేయక పొవడం అంటూ ఎన్నడూ జరగలేదు. పీరికంటే ఎంతో శక్తిమంతులైన వారిని మేము సర్వవాశనం చేశాం. గతజాతుల పతనగాధలే ఇందుకు తార్కాణాలు. (5-8)

భూమ్యకాశాల్ని ఎవరు స్ఫైరించారని నీవు అడిగితే మహాశక్తిమంతుడు, సర్వజ్ఞాని అయిన దేవుడే అని వారు తప్పకుండా అంటారు. మరి ఆయనే కదా మీకోసం ఈ

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ قِبِيلًا سُبْلًا لَعَلَّكُمْ تَهَنَّدُونَ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقِدْرَةٍ فَأَنْشَرْنَا يَهُ بِكُلِّ مَيْنَانِ كَذِيلَكَ تُخْرِجُونَ وَالَّذِي نَعَلَ كَلْمَقَ لَكُمْ مَاءً بِقِدْرَةٍ فَأَنْشَرْنَا إِلَيْكُمْ مَاءً كَمَا كَنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ كَذِيلَكَ تُنْقِبُونَ وَجَعَلُوا لَهُ تَقْوِلُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَعَرَ لَنَا هَذَا وَمَا كَنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ كَذِيلَكَ تُنْقِبُونَ وَجَعَلُوا لَهُ مَنْ عَبَدَهُ جَرَّأَهُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكُفُورٌ مُبِينٌ إِمَّا تَخْلُقُ بَلْتَ وَأَصْفَلُكَمْ بِالْبَيْنِ إِمَّا بُشَّرَ أَعْدَهُ بِهَا صَرَبَ لَلَّرَخْمِ مَشْلَأَ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًا وَهُوَ كَظِيمٌ إِمَّا وَمَنْ يُنْشِئُ فِي

భూమిని ఊయలగు¹ చేసి, మీరు మీ గమ్యాలకు చేరుకోవడానికి అందులో దారులు ఏర్పరచినవాడు! ఆయనే ఒక నిర్ణీత పరిమాణంలో ఆకాశం నుండి వర్షం కురపించి తద్వారా మృతభూమిని బ్రతికిస్తున్నాడు. అదేవధంగా ఓరోజు మిమ్మల్ని కూడా బ్రతికించి భూమి నుండి బయటికి తీయడం జరుగుతుంది. (9-11)

ఆయనే యావత్తు (ప్రీపురుష) జంటలను పుట్టించాడు.² ఆయనే మీ ప్రయాణ సౌలభ్యం కోసం ఓడలు, జంతువులను స్పృజించాడు. కనుక వాటిని ఎక్కేటప్పుడు మీ ప్రభువు చేసినమేళ్ళను గుర్తుచేసుకుంటూ “మాకోసం వీటిని అదుపులో ఊచిన దేవుడు ఎంతో పవిత్రుడు. మేము వీటిని అదుపులో పెట్టగల శక్తిమంతులం కాము. ఒకరోజు మేము మా ప్రభువు దగ్గరికి మరలిపోవలసి ఊంది” అని పలకండి. (12-14)

పీరు దేవుని దాసులలో కొందరిని ఆయనకు సంతానం అంటగట్టారు. మానవుడు నిజంగా పరమ కృతముడు. దేవుడు తన స్ఫైరితాలలో కొందరిని తనకు కూతుట్టగా ఎంచుకొని, మీకు మాత్రం కోరి కొడుకుల్ని ప్రసాదించాడా? (ఎంతఅపచారం?) అయితే వారు కరుణామయుడైన దేవునికి ఏ ఆడసంతానం అంటగట్టారో ఆ సంతానం గురించిన శభవార్టే వారిలో ఎవరికైనా విన్నిస్తే అతను ముఖంమాడ్చుకొని పుట్టేడు దుఃఖంతో

1. ఖర్జాన్లో అనేక ఛోట్ల భూమిని పడకతో పొల్చడం జరిగింది. కాని ఇక్కడ భూమి ఊయలతో పోల్చబడింది. చంటిపిల్లవాడు సుఖంగా, ప్రశాంతంగా పడుకోవడానికి ఊయల ఎంత అనుష్టగా ఊచించండో, మానవులు కూడా సుఖంగా, ప్రశాంతంగా, హోయగా మనుగడ సాగించడానికి భూమిని ఊయల మాదిరిగా ఎంతో అనుష్టగా ఏర్పరచడం జరిగిందని భావం.

మన భూమండలం గంటకు 1000 మైళ్ళ వేగంతో తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ, గంటకు 65 వేల మైళ్ళ వేగంతో సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతున్నప్పటికీ, దానిమీద నివశిస్తున్న మానవులకు అది తిరుగుతున్నట్లు ఏమాత్రం అన్నించదు. అదీగాక దాని వాతావరణం కూడా మనకు ఎంతో అనుకూలంగా ఊంది. (జతర వివరాలకు 27:61 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

అయితే అప్పుడప్పుడు వచ్చే వరదలు, భూకంపాల ద్వారా దేవుడు, తాను తలచుకుంచే భూమిని ఒక్క ఛోట్ ఛోపి మిమ్మల్ని సర్వనాశనం చేయగలనని పోచ్చరిస్తుంటాడు. భూగర్బంలోని ఉష్ణోగ్రత ఒక్కసారి ఊపరితలంపై ఉండే పర్వతాలను కరిగించి లావా రూపంలో పెద్ద విధుంసం స్ఫైరించడం కూడా జరుగుతుంది. అందుల్లు మానవులు ఈ పోచ్చరికలను గమనించి, దేవుడు భూమండలాన్ని తమ కోసం ఊయలగా, ప్రశాంత నిలయంగా రూపాందించినందుకు కృతజ్ఞతగా అయినకు, ఆయన ప్రవక్తలకు విధేయులయి ఊచించాలని ఈ సూక్తి పరోక్షంగా సూచిస్తుంది.

2. వివరాలకు 51:49 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

الْجَلِيلُتُ وَهُوَ فِي الْخَصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا الْمَلِكَةَ الَّذِينَ هُمْ أَعْدُ الْحَمْنَ إِنَّا شَاءَ أَشْهَدُوا
حَلْقَمَ مَسْتَكَنْتُ شَهَا دَنْهُمْ وَيُنَاهُونَ ۝ وَقَالُوا لَنْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَاعْبَدْ نَهُمْ مَا كُلُّهُمْ بِنَاكَ مِنْ عِلْمٍ
لَنْ هُمْ أَكَلَ يَحْرُصُونَ ۝ أَمَا تَيْمَهُمْ كَثِيرًا قَنْ قَبْلَهُ قَمُّ بِهِ مُسْتَمِسُونَ ۝ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَائِنَا
عَلَّا اُمَّتُهُ وَإِنَّا عَلَّا أُثْرَهُمْ مَهْتَدُونَ ۝ وَكَذَلِكَ مَا أَرَسْلَنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيبَةٍ مِنْ نَوْبَرِيْ لَا قَالَ
مُتَرْفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَائِنَا عَلَّا اُمَّتُهُ وَإِنَّا عَلَّا أُثْرَهُمْ مَهْتَدُونَ ۝ قُلْ أَلَوْ جَنَّنُكُمْ يَأْهَدِي وَمَا
وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ أَبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا أَرَسْلَنَمْ بِهِ كَفْرُونَ ۝ فَانْتَقَنَّا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكْلَفِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ أَنْزَلْهُمْ لَأَبْيُوهُ وَقَوْمَهُ إِنَّمَا بَرَأَ مِنْهُمْ عَيْدُونَ ۝ لَا الَّذِي قَطَرَ
فَإِنَّهُ سَيِّئَدُينَ ۝ وَجَعَلَهُمَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِيقَتِهِ لَعَاهُمْ يَبْعَدُونَ ۝ بَلْ مَتَعَتْ هَوْلَكَ وَ

కుంగిపోతాడు. అభరణాలలో అల్లారుముధ్యగా పెరుగుతూ, వాదనలో తన అభిప్రాయాన్ని కూడా సరిగా విపరించలేని అడపిల్ల దేవుని వాటాలోకి వచ్చిందా? (15-18)

వీరు కరుణామయుని దాసులయిన దైవదూతల్ని స్త్రీలుగా పరిగణించారు. వారి శరీరాకృతి చూశారా వీరు? వీరి సాక్ష్యాన్ని మేము నవొదుచేస్తున్నాం. దాన్ని గురించి వీరు (మాముందు) సమాధానం ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. (19)

“దేవుడు తలచివుంటే మేము ఎన్నడూ వారిని పూజించేవారం కాదు” అంటారు వారు. ఈ వ్యవహరంలో వాస్తవం ఏమిటో వారికి బోత్తుగా తెలియదు. కేవలం ఈపోగా నాలు చేస్తున్నారు. గతంలో వారికి మేమేదైనా గ్రంథం ప్రసాదించామా? ఆ గ్రంథానికి సంబంధించి వారి దగ్గర ఏదైనా ప్రమాణం ఉందా? ఎంతమాత్రం లేదు. (ప్రమాణం లేకపోయినా) “మా తాతముత్తాతలు ఒక సంప్రదాయం పాటిస్తుండగా చూశాం గసక, మేము వారి అడుగుజాడల్లోనే నడుచుకుంటున్నాం” అంటారు వారు. (20-22)

అలాగే నీకు పూర్వం మేము ఏ పట్టణానికి బోధకుడ్ని పంపినా అక్కడుండే ధనికులు తమ తాతముత్తాతలు ఒక సంప్రదాయం పాటిస్తుండగా చూశాంగసక, తాము వారి అడుగుజాడల్లోనే నడుచుకుంటున్నామని చెప్పేవారు. అప్పుడు ప్రతి దైవప్రవక్తా “మీరు మీ తాతముత్తాతలు అనుసరిస్తుండగా చూసిన మార్గం కన్నా మెరుగైన మార్గం నేను చూపిస్తున్నా మీరు అదే దారిన నడుస్తారా?” అని అడిగేవాడు. దానికి వారు “నీవు చెచ్చిన ధర్మాన్ని మేము తిరస్కరిస్తున్నాం” అని చెప్పేవారు. చివరికి మేము వారి భరతం పట్టాము. చూడండి, తిరస్కారులకు ఎలాంచి దుర్గతి పట్టిందో! (23-25)

ఇఖ్రాహీం మృత్తుంతం జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. అతను తన తండ్రితో, తన జాతిప్రజలతో “మీరు పూజిస్తున్న వాటితో నాకెలాంచి సంబంధంలేదు. నా సంబంధం నన్ను సృష్టించిన దేవునితో మాత్రమే ఉంది. ఆయనే నాకు దారి చూపుతాడు” అన్నాడు. ఈ విషయాన్నే అతను తన సంతానంలో వదలివెళ్ళాడు, వారు దానివైపు మరలేందుకు. (26-28)

(ఇంత చెప్పినా వారు సృష్టిపూజ మానవపుటికీ వారిని నాశనం చేయలేదు.) పైగా వారికి, వారి తాతముత్తాతలకు జీవనసామగ్రి ప్రసాదిస్తున్నాము. చివరికి వారి వద్దకు

3. వివరాలకు 16:59, 53:22, 81:8 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.

ابَّاهُمْ حَتَّى جَاهَمُ الْجَنُّ وَرَسُولُ مُبِينٌ ۝ وَلَنَا جَاهَمُ الْحَقُّ قَاتُلُوا هَذَا سَحْرَ وَإِنَّا بِهِ كُفُورُونَ ۝
وَقَاتُلُوا لَنَكَلُ زَرَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرِيبَيْنَ عَظِيمٌ ۝ أَهْمُرْ يَقْسُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ
نَحْنُ قَسْنَا بَيْنَهُمْ مَعْبِشَهُمْ فِي الْجَهَنَّمِيَّا وَرَغْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ دَرَجَتِ لَيْتَ خَدَعَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سَخْرَيَّا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرَمَا يَجْمُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ لَجَعَلْنَا لَمَنْ يَكْفُرُ
بِالرَّحْمَنِ لَيْلَةً سُقْفًا مِنْ فَضْلِهِ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَطْهَرُونَ ۝ وَلَبِيوْ تَهُمْ أَبُوا بَا وَسُرْرَا عَلَيْهَا
يَتَكُونُونَ ۝ وَرَخْرَفَا وَإِنْ كُلْ ذَلِكَ لَنَا مَنَاعَ الْجَهَنَّمِيَّا وَالْآخِرَةِ عِنْدَ رَبِّكَ الْمُشْتَقِينَ ۝ وَمَنْ
يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ لَقِيَصَنَ لَهُ شَيْلَتَاهُ فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۝ وَإِنَّمَا يَصْدُونَمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَسِّيُونَ
أَهْمُمْ مَهْتَدُونَ ۝ حَتَّى إِذْ جَاهَنَّا فَالْيَأْتَ بَيْنَيْ وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمُشْرِقَيْنِ فَيُقْسِ الْقَرِينُنَ ۝ وَلَنْ

సత్యం వచ్చింది. దాన్ని విడమరచి బోధించే ప్రవక్తా వచ్చాడు. కానీ వారి వద్దకు సత్యం వచ్చినప్పుడు “ఇదో మంత్రజాలం, మేము దీన్ని నమ్మం” అన్నారు వారు. (29-30)

“ఈ ఖరున్ మున దేశంలోని” రెండు నగరాలలో ఉన్న పెద్దమనుపుల్లో ఒకరిపై ఎందుకు అవశరించలేదు?” అంటారు వారు. నీ ప్రభువు కారుణ్యాన్ని వీరు పంచు తున్నారా? ఐహికజీవితంలో కావలసిన ఒనరుల్ని నేనే వారికి పంచిపెట్టాను. కాకపోతే పరస్పరం సేవసహకారాలకై వారిలో కొందరికి కొందరిపై ఆధిక్యతనిచ్చాను. ఐతే నీ ప్రభువు కారుణ్యం వారి ధనికులు కూడచెప్పున్న దానికంటే ఎంతో విలువైనది. (31-32)

మానవులంతా ఒకే ఉరపడిలో కొట్టుకుపోతారన్న భయంలేకుంటే⁴ మేము కరుణామయుడైన దేవుడ్ని తిరస్కరించేవారి ఇండ్ల కప్పులను, వారు మేడలపైకి ఎక్కు మెట్టును, వారి తలుపుల్లు, వారు దిండ్లకానుకొని కూర్చునే పీతాలను, అన్నిటినీ వెండి బంగారాలతో చేసేసేవారం. కానీ ఇది (మూన్మాట్ల ముఖ్యటైన) ఇహలోక జీవితసంపద మాత్రమే. (పరలోక సంపద ఇంతకంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది, శాశ్వతమైనది.) నీ ప్రభువు దగ్గర భయభక్తులు కలవారికి పరలోక సంపద ప్రాప్తమవుతుంది. (33-35)

కరుణామయుని బోధ పట్ల ఏమరుపాటు వహించినవాడిపై మేము ఒక విశాచ శక్తిని రుద్దుతాం; అది అతనికి సహాచరి అయిపోతుంది. అలాంచి వారిని ఈ విశాచ శక్తులు స్వార్గంలోకి రాకుండా నిరోధిస్తుంటాయి. వారు తాము చేస్తున్న పని సముచిత మైనదేనని భావిస్తారు. ఈవిధంగా చివరికా వ్యక్తి మా వద్దకు చేరుకుంటాడు. అప్పుడతను తన విశాచ సహచరునితో “అయ్యుయ్యా! నీకూ నాకూ మధ్య తూర్పువడమరలంత దూరం ఉంటే బాగుండేది!! నువ్వు నాకు అతిచెడ్డ స్నేహితుడిగా దొరికావు” అనంటాడు.

4. అంటే, ప్రాపంచిక సిరిసంపదల పట్ల ఉండే ఆకర్షణ వల్ల మానవులంతా ప్రపంచ పూజా రూలైపోయి పరలోకచింతన పూర్తిగా మరచిపోతాని, అలా జిరిగి ప్రమాదం గనక లేకపోతే అవి స్వాసుల్ని దేవుడు వెండించంగారాలతో తలతూగేలా చేస్తాడని అర్థం. అయితే దేవుని దృష్టిలో ఐహిక జీవితానికి వీపమెత్తుయినా విలువలేని ఈ క్రింది హదీసు కూడా స్వప్తం చేస్తుంది:

“దేవుని దృష్టిలో ప్రపంచం విలువ దోష రెక్కుత ఉన్నానే, అయిన ఈ ప్రపంచంలో సత్య తిరస్కారులకు త్రాగడానికి గుక్కెడు నీట్లు కూడా ప్రసాదించేవాడు కాదు.” (బుభారి)

يَقْعِدُمُ الْيَوْمَ أَذْظَلَمُتُمْ أَنْكُمْ فِي الْعَدَابِ مُشْتَرِكُونَ ۚ إِنَّا نَتْسِعُ الصُّمَمُ أَوْهَمُنَا
وَمَنْ كَانَ فِي صَلَلٍ مُّبِينٌ ۝ قَائِمًا نَذْهَبُ إِنَّكَ بِكَ قَائِمًا مِنْهُمْ مُذْتَقِعُونَ ۝ أَوْ تُرْبَيْنَكَ الْتَّرَى وَعَنْهُمْ
قَائِمًا عَلَيْهِمْ مُفْتَرِدُوْنَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ بِالْأَذْرَى أُوْجِيَ إِلَيْكَ إِلَاقَ عَلَى صَرَاطٍ مُسْقِيْمٍ ۝ وَإِنَّهُ لَذِكْرُ لَكَ
وَلَقُومُكَ وَسَوْفَ تَسْقَعُونَ ۝ وَسَقَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا آتَاهُنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
الْهَمَّ يُعْدِدُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِإِيمَانَكَ إِلَيْقَارٍ رَسُولُكَ الْعَالَمِينَ ۝
فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِاِيمَانِهِمْ يَأْيَنُتَ إِذَا هُمْ قَنْبَهُمْ يَضْعَفُونَ ۝ وَمَا زَهَمُهُمْ قَنْ أَيْةً لَا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُغْرِيَهَا وَأَخْذَهُمْ بِالْعَذَابِ
فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِاِيمَانِهِمْ يَأْيَنُتَ إِذَا هُمْ قَنْبَهُمْ يَضْعَفُونَ ۝ وَمَا زَهَمُهُمْ قَنْ أَيْةً لَا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُغْرِيَهَا وَأَخْذَهُمْ بِالْعَذَابِ

అప్పుడు వారితో “మీరు దుర్మార్గపువనలు చేశారు గనక, ఈరోజు మీకిలాంటి సహాయం లభించదు. మీరంతా శిక్కలో సమానులే” అంటారు. (36-39)

మరి నీవిప్పుడు బధిరులకు విన్మించగలవా? లేక అంధులకు, దారి తప్పినవారికి దారి చూపగలవా? మేము (ముందె) నిన్ను ప్రపంచం నుండి (మాదగ్గరకు) రప్పించు కున్నా, లేక మేము వాగ్గానం చేసినదాన్ని నీ కళ్ళెదుటే వారికి చచిచూపినా మొత్తంమీద వారిని మేము శిక్కించి తీరుతాం. వారి మీద మాకు పూర్తి అధుపు ఉంది. ఏమైనప్పటికీ నీను మటుకు దివ్యావిష్ణుతీ ద్వారా నీ దగ్గరకు పంపబడిన ఈ గ్రంథాన్ని దృఢంగా పట్టుకో. నిస్పందేహంగా నీవు సన్మార్గంలో ఉన్నావు. ఈగ్రంథం నీకు, నీజాతి ప్రజలకు గొప్ప హతకారిణి. (ప్జలారా!) త్వరలోనే మీరంతా దీని విషయమై (దేవుని సమక్షంలో) సమాధానం చెప్పుకోవలని ఉంటుంది. మేము కరుణామయుణ్ణే గాక ఇతరుల్ని కూడా దేవతపుగా నిర్ణయించామా మీరు వారిని ఆరాధించడానికి? (కావాలంటే) ఇంతకు పూర్వం మేము పంపిన ప్రవక్తలను అడిగి చూడండి. (40-45)

మేము మూసాకు మా నిదర్శనాలిచ్చి ఫిరోన్ దగ్గరకు, అతని అధికారుల దగ్గరకు పంపాము. అతను వెళ్లి “నేను విశ్వప్రభువు పంపిన దైవప్రవక్తను” అన్నాడు. తర్వాత అతను వారిముందు మా నిదర్శనాలు ప్రదర్శించినప్పుడు వారు హేశనచేశారు. మేము ఒకదాన్ని మించిన మరోకటి అనేక నిదర్శనాలు⁵ ఒకదాని తర్వాత మరోకటి వరుసగా

5. మూసా ప్రవక్త (అలైహి) ద్వారా దేవుడు ఈ నిదర్శనాలు ఫిరోన్కు చూపాడు: (1) మొట్ట మొదట మూసా ప్రవక్తకు, మాంతికులకు మధ్య జరిగిన పోతిలో మాంతికులు ఓడిపోయి ఆయన్ని దైవప్రవక్తగా విశ్వసించారు. (2) తరువాత మూసాప్రవక్త చేసిన భవిష్యత్ ప్రకటన ప్రకారం ఈజిప్పులో తీవ్రమైన కరువు వచ్చింది. ఆయన చేసిన దుఱ (పేడుకోలు) వల్లనే అది తొలగి పోయింది. (3) మూసా ప్రకటన ప్రకారం దేశమంతటా పెనుతుఫాను వచ్చి అనేక ఊళ్ళు, పంట పాలాలు సర్పు నాశనమయ్యాయి. ఆయన దుఱ వల్లనే ఈ జుపద్రవం కూడా తొలగిపోయింది. (4) మూసా ప్రకటనతో భయంకరమైన మిడతల దండు వచ్చిపడింది. మళ్ళీ ఆయన చేసిన దుఱ వల్లనే ఈ విపత్తు కూడా దూరమయింది. (5) మూసా ప్రకటనతో దేశమంతటా పేలు, ధాన్యపు పురుగులు ప్రబలిపోయాయి. జనం తీవ్ర ఆందోళన చెందారు. గోదాముల్లోని ధాన్యం నాశనమయి పోయింది. ఈ అపద కూడా అయిన దుఱ వల్లనే తొలగిపోయింది. (6) మూసా హేశ్వరికతో దేశం నలు మూలలూ భయంకరమైన కప్పల బెడద వచ్చిపడింది. ఈ బెడద కూడా అయిన చేసిన దుఱ వల్లనే తొలగిపోయింది. (7) మూసా ప్రకటనతో దేశంలో నెత్తుటి విపత్తు వచ్చింది. నదులు, చెరువులు, బావులు, కుంటల్లోని నీరంతా రక్తమయమైపోయాయి. వారం రోజులదాకా జనం మంచినీటి కోసం కటకటలాడి పోయారు. (27:12 సూక్తి కూడా చూడండి.)

لَعَلَهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَقَالُوا يَا إِيَّاهُ السَّعْدُ اذْعُنْدَكَ إِنَّا لَمْ نَهْدُونَ ۝ فَلَمَّا كَشَفَنَا
عَنْهُمُ الْعَدَابَ لَمَّا هُمْ يَنْدَثُونَ ۝ وَنَادَهُ فَرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ لِي مُلْكُ مَصْرَ وَهَذِهِ
الْأَنْتَرُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِيَ ۝ أَفَلَا تَبْصِرُونَ ۝ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذِهِ الْوَمَاهِينَ ۝ وَلَا يَكُونُ
فَلَوْلَا أُلْقَيْتُ عَلَيْهِ أَسْوَرَةً مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمُلْكَلَكَةُ مُقْتَرِنَينَ ۝ فَأَسْخَفَ قَوْمَهُ فَأَطْعَمَهُ
إِنَّمَا كَانُوا قَوْمًا فُسْقِيْنَ ۝ فَلَمَّا أَسْقُوْنَا إِنْتَقَمَنَا مِنْهُمْ بِجَعْلِنُمْ سَاقَهُ وَمَنْلَأَ
لِلْأَخْرَيْنَ ۝ وَلَئَنَّا ضَرِبَ أَبْنَ حَرَبِيْمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصْدِعُونَ ۝ وَقَالَ قَوْمُكَ مِنْهُ يَصْدِعُونَ ۝
ضَرِبُوكَ لَكَ لَذِكْرًا لَدَلِيلٍ هُمْ قَوْمٌ خَرَقُوْنَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا عَذَابُ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِيَقْنُ
إِسْرَارِيْلَ ۝ وَلَوْنَشًا لِجَعْلَنَا مِنْكُمْ مَلِكِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُمُونَ ۝ وَإِنَّهُ لِعَالَمٌ لِلْسَّاعَةِ فَلَمْ يَنْتَزَنَ
بِهَا وَأَتَيْنَاهُنَّ هَذَا صِرَاطُ مُسْتَقِيْمٍ ۝ وَلَا يَصْدِعُكُمُ الشَّيْطَنُ ۝ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مِنْ
وَلَئَنَّا جَاءَ عَيْنِيْ ۝

పంపాము. ఇలా మేము నానాయాతనలు పెట్టి వారిని పట్టుకున్నాం, అప్పుడైనా వారు తమ వైఖరి మార్పుకుంటారేమౌనని. కాని వారు మా శిక్క వచ్చినప్పుడుల్లా “మాంతికుడా! నీ ప్రభువు నుండి నీకు లభించిన పడవిహోదాల ఆధారంగా మా కోసం ఆయన్ని ప్రార్థించు; మేము తప్పకుండా సన్మార్గం అవలంబిస్తోం” అని చెప్పేవారు. కాని మేము వారి నుండి శిక్క తొలగించగానే వారు మాట తెప్పేవారు. (46-50)

ఒకరోజు ఫిరోన్ చాటింపు వేయించి తన జాతిప్రజలతో ఇలా అన్నాడు: “ప్జలారా! ఈజిప్పు సామ్రాజ్యం నాదికాదా? (నైలునది నుండి చీలిన) ఈ సెలయేరులు నా(మేడల) క్రింద ప్రవహించడం లేదా? ఇవన్నీ మీకు కన్నించడం లేదా? నేను త్రైమ్యణ్ణు లేక సరిగ్గా మాట్లాడటమే రాని ఈ నీచుడు త్రైమ్యుడా? (అతనేదో గోప్యవాడైతే) అతని (దేత్యపదవి గుర్తింపు) కోసం స్వర్ణకంకణం ఎందుకు అవతరించలేదు? లేక అతని హోదాదర్పం కోసం దైవమూతల దళమొకటి అతనివెంట ఎందుకు రాలేదు?” (51-53)

తలను తన జాతిప్రజలతో అల్లులని భావించాడు. వారతనికి విధేయులైపోయారు. వారసలు స్వతహోగానే దుర్జనులు. చివరికి వారు మాకెంతో ఆగ్రహం తెప్పించారు. దాంతే మేము వారిని (నడిసముద్రంలో) ముంచి ప్రతీకారం తీవ్రుకున్నాం. ఈవిధంగా మేము వారి పర్యవసానాన్ని రాబోవు తరాలకు గుణపారంగా చేశాం. (54-56)

మర్యం కుమారుడి గాధను తార్కాణంగా పేర్కొన్నప్పుడు నీ జాతిప్రజలు పెద్ద రభసు చేస్తూ “మా దేవుళ్ళు గోప్య, అతను గోప్యా?” అన్నారు. వారీ మాటను నీతో వితండవాదం చేయడానికి మాత్రమే పేర్కొన్నారు. వీరసలు స్వతహోగానే కలహకారులు. ఈసా మా అనుగ్రహం పొందిన దాసుడు తప్ప మరేమీకాదు. మేమతడ్చి ఇస్మాయిల్ సంతతి (కనువిప్ప) కోసం మా శక్తికి ఒక నిదర్శనంగా చేశాము. మేము తలచుకుండే మీలో కొందరిని దైవమూతలుగా చేయగలము; వారు ప్రపంచంలో మీకు వారసులవు తారు. అతనసలు ప్రథయిదినానికి ఒక సూచనలాంటివాడు. కనుక మీరు దాన్ని గురించి సందేహంలో పడకండి. నామాట వినండి. ఇదే రుజుమార్గం. పైతాన్ మీకు బహిరంగ శత్రువు. ఆ విషయం నుండి వాడు మిమ్మల్ని నిరోధించకూడదు. (57-62)

بِالْجَنَّةِ قَالَ قَدْ جَنَّتُمْ بِالْحَكْمَةِ وَلَا يَبْيَنُ لَكُمْ بَعْضُ الْيَوْمِ تَعْتَقِلُونَ فِيهِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطْبِعُونَ^⑥
إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ فَاغْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ^⑦ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَاهِرُونَ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ^⑧ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَى السَّاعَةِ أَنْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً^⑨ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ^⑩ إِلَّا خَلَاءٌ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لَعْنَى عَذَابٍ لَا خَوْفٌ عَلَيْنَاهُمْ إِلَيْهِمْ وَلَا أَنْتُمْ
تَعْرِزُونَ^⑪ إِنَّ الَّذِينَ أَمْوَالَيَا لَنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ^⑫ ادْجَلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَرْوَاحُكُمْ تَحْبُّونَ^⑬ بِطَافَ
عَلَيْهِمْ يَصْحَافُ مِنْ ذَكَرٍ وَأَكَوَابٍ^⑯ وَفِيهَا مَا كَسْتَهُمْ إِلَيْهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَكَ الْأَعْيُنُ^⑯ وَأَنْثُمْ فِيهَا
خَلِدُونَ^⑰ وَتَلَكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُرْتَشَتُمُوهَا بِمَا كَنْتُمْ تَعْمَلُونَ^⑱ لَكُمْ فِيهَا فَالْكَوَافِرُ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ^⑲
إِنَّ النَّجْمِيَّةِ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ حَلِيلُونَ^⑳ لَا يَقْتَرَعُونَهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ^㉑ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ^㉒ وَنَادَوْا يَمِيلَكَ لِيَقْضِي عَلَيْنَا رَبُّكَ^㉓ فَقَالَ إِنَّكُمْ مُمْكِنُونَ^㉔ لَقَدْ جَنَّنَكُمْ

ఈ సాప్తమైన నిదర్శనాలతో వచ్చి (ప్రజలకు) ఇలా బోధించాడు: “నేను మీ దగ్గరకు వివేకం తెచ్చాను. మీరు విభేదించుకుంటున్న కొన్ని విషయాల్లోని నిజానిజాలు ఏమిటో మీముందు వెల్లించడానికి మీ దగ్గరికొచ్చాను. కనుక మీరు దేవునికి భయ పడండి. నాకు విధేయత చూపండి. నిజానికి దేవుడే నా ప్రభువు, మీ ప్రభువు కూడా. ఆయనే మీరు ఆరాధించండి. ఇదే సన్మార్గం.” (63-64)

అయితే వారు పరస్పరం విభేదించుకొని విభిన్న వర్గాలుగా చీలిపోయారు. కనుక అన్యాయం, అధర్మాలకు వడిగట్టిన ఆ దుర్మార్గులకు వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది. ఒక భయానక దినం నాటి యాతనలో చిక్కుకొని వారు నాశనమైపోతారు. (65)

ఇప్పుడు వీరు కూడా ఏమరుపాటులో ఉన్నప్పుడు తమపై హాత్తుగా ప్రశయం విరుచువుడాలని ఎదురుచూస్తున్నారా? ఆరోజు వచ్చినప్పుడు దైవభీతిపరులు తప్ప మిగిలిన మిత్రులంతా పరస్పరం శత్రువులయి పోతారు.

సత్యాన్ని విశ్వసించి విధేయులైపోయిన వారికి ఆరోజు దైర్యం కలిగిస్తూ ఇలా చెప్పబడుతుంది: “నా దాసులారా! ఈరోజు మీకెలాంటి భయం లేదు, దుఃఖం కూడా ఉండదు. ఇక మీరు, మీ భార్యాపిల్లలు (తదితర బంధుమిత్రులు) స్వగ్రంలో ప్రవేశించండి, మిమ్మల్ని అనందింపజేయడం జరుగుతుంది.” (66-70)

వారి ముందు బంగారంతో చేయబడిన కంచాలు, గిన్నెలు కదులుతుంటాయి. వారి హృదయాలకు, కళ్ళకు ఆనందాన్నిచ్చే ప్రతి పసుపు అక్కడ లభిస్తుంది. “ఇప్పుడు మీరిక్కడ కలకాలం (సుఖంగా) ఉంటారు. మీరు ప్రపంచంలో చేసుకున్న సత్యార్థాల కారణంగానే ఈ స్వర్గాన్నిమకు వారసులయ్యారు. ఇక్కడ మీరు తినడానికి కావలసినన్ని పండ్లు ఘలాలు ఉన్నాయి” అని వారికి చెబుతారు (దైవదూతులు). (71-73)

ఇక పాపాత్ములు- వారు శాస్త్రతంగా నరక యాతనల్లో చిక్కుకొని ఉంటారు. వారి శిక్ష ఎన్నటికీ తగ్గించబడదు. వారందులో నిరాశా నిస్సుపూలతో పడిఉంటారు. వారికి మేము అన్యాయం చేయలేదు. వారే ఆత్మవంచనకు పాల్పడ్డారు. వారు (నరకయాత నలు భరించబలేక) “నరకపాలకుడా! నీ ప్రభువు మా కథను ముగించివేస్తే బాగుందు”

بِالْعِقَدِ وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لِلْعِقَدِ كَرْهُونَ^㉕ أَمْ أَبْرُمُوا أَمْ فَإِنَّا مُبْرِمُونَ^㉖ أَمْ يَكْسِبُونَ أَنَّا لَنْ نَسْعَهُ^㉗
وَجَوَّهُمْ بَيْنِ لَدَنْهُمْ يَنْتَبِعُونَ^㉘ قُلْ إِنَّ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدْ^㉙ فَإِنَّا أَوْلُ الْعَبْدِينَ^㉚ سُبْحَانَ
رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرِشِ عَمَّا يَصْفُونَ^㉛ فَذُرُّهُمْ يَخْوُسُوا وَيَلْعَبُوا كَذَّ يُلْقَوْا يَوْمَهُمْ
الَّذِي يُوعَدُونَ^㉝ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ^㉞ وَتَبَرَّكَ
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا^㉟ وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ^㉟ وَإِنَّهُ^㉟ شَهِيدٌ^㉟ بِالْعِقَدِ^㉟
يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ^㉟ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ لِأَمْنٍ شَهِيدٌ بِالْعِقَدِ^㉟ وَهُمْ يَعْلَمُونَ^㉟ وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ
مَنْ خَفَقُهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنْتَ بِيُوقَنُونَ^㉟ وَقَيْلِهِ يَرِيَتْ إِنَّهُوَلَّ^㉟ قَوْمٌ لَا يُعْلَمُونَ^㉟ فَاصْفَحْ^㉟ عَنْهُمْ
وَقُلْ سَلَامٌ^㉟ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ^㉟

అని అరుస్తారు. దానికి దైవదూత “మీరు అలాగే పడిపుండండి. మేము మీ దగ్గరకు సత్యాన్ని తెస్తే, మీలో చాలామందికి సత్యం గిట్టలేదు” అని జవాబిస్తాడు. (74-78)

(సీకు వ్యతిరేకంగా) పీరేదైనా చర్య తీసుకోవడానికి నిర్ణయించుకున్నారా? సరే, మేము కూడా ఒక నిర్ణయం తీసుకుంటాం. మేము తమ రహస్య విషయాల్ని, గుసుగుస్తి విన్నేమని భావిస్తున్నారు? మేము అన్ని వింటున్నాము. వాటిని మాదూతలు వారి దగ్గరే నిలబడి నమోదు చేస్తున్నారు. (79-80)

హారికిలా చెప్పు: “కరుణామయునికి నిజంగా సంతానం ఉంటే (ఆ సంతానాని) అందరికంటే ముందు నేనే ఆరాధించేవాడ్చి.” భూమ్యకాశాల ప్రభువు, మహోన్నత సింహసనాధిపతి అయిన దేవుడు వారి కల్పితాలకు అతీతుడైన పరమ పవిత్రుడు.

సరే, వారు (ఎటూ) తమకు వాగ్గానం చేయబడుతున్న (ప్రశయ) దినాన్ని (కళ్ళారా) చూసుకుంటారు. అప్పటిదాకా వారిని అలాగే తమ దుష్ట ఊహాలోకంలో విహారిస్తూ, అటుపాటుల్నిసే మునిగి ఉండనివ్వు. (81-83)

యావత్తు భూమ్యకాశాల్లో ఆయనే ఆరాధ్యాడు. ఆయన ఎంతో వివేకపంతుడు, జ్ఞానసంపన్నుడు. ఆయనే సర్వోన్నతుడు, శుభదాయకుడు. భూమ్యకాశాల్లో, వాటిమధ్య ఉన్న సమస్త రాజ్యాధికారం ఆయన చేతిలోనే ఉంది. ప్రశయం వచ్చే సమయం ఆయకే తెలుసు. ఆయన దగ్గరికి మీరంతా మరలిపోవలసి ఉంది. (84-85)

అయన్ను వదలి వీరు ప్రార్థిస్తున్న దైవతరులకు ఎలాంటి సిఫారసు చేసే అధికారం లేదు. కాకపోతే పీరేదయినా విషయపరిజ్ఞానం ఆధారంగా సత్యానుగుణమైన సాక్షిమిస్తే అందుకు అనుమతి లభిస్తుంది. (86)

ఒకవేళ నీపు “మీమ్మల్ని ఎవరు స్పించారు”ని అడిగితే, “దేవుడే” అని వారు తప్ప కుండా చెబుతారు. మరి వీరు ఎలా మోసపోతున్నారు? ‘ప్రభు! వీరు (ఎంత నచ్చి జెప్పినా) విశ్వసించేవారు కాదు’ అని పలికిన ప్రవక్త పలుకుల సాక్షి! (వారికి ఏమాత్రం విశ్వసించరు.) కనుక ప్రవక్తా! వారికో సులాం చేసి వారి మానాన వారిని వదలిపెట్టి. (తిరస్కార పర్యవసానం ఏమిటో) వారికి త్వరలోనే తెలుస్తుంది. (87-89)

(٢٢) سُوْرَةُ الْلَّهَمَّ اكْبِرُ
١٣٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْ وَالْكَبْرُ الْبِيْنُ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبِدَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ
كُلُّ أَفْرَادٍ حِكْمٌ ۝ أَمْرًا قِنْ عَنِّيْنَا ۝ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ۝ رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّكَ مِنَّا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيُّمُ ۝ رَتِّ السَّوْرَتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِّنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُعْلِمُ وَيُبَيِّنُ ۝
رَبِّكُمْ وَرَبُّ ابْنَيْكُمُ الْأَوْلَيْنَ ۝ بَلْ هُمْ فِي شُكُوكٍ يَأْبَعُونَ ۝ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَبَيَّنَتِ التَّمَاطِئُ
يَوْمَ حَلَّنَ مُبِيْنٌ ۝ يَعْشَى النَّاسُ هَذَا عَدَابُ أَكْلِمُ ۝ رَبِّنَا أَكْثَفَ عَنَّا العَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ۝

مع
يَا
عَلَيْكُمْ
عَلَيْكُمْ

అవతరణ: మక్క

44. దుఖాన్ (పాగ)

సూక్తులు: 59

ఈ అధ్యాయం కూడా న.శ. ఆరు లేక ఏడవ ఏటలో అవతరించి ఉండవచ్చు. అయితే ఇది అవతరించిన కాలంలో ఇస్లాంవ్యతిరేకత మరింత తీవ్రం అయింది. కనుక ఇందులోనూ బహుధైవారాధకులకు నయాన, భయాన సమ్మానప్పుడు జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హో-మిమ్. విషయస్ఫూర్త కలిగిన ఈగ్రంథం సాక్షి! మేము మానవుల్ని హెచ్చరించే ఉద్దేశ్యంతో దీన్ని ఒక శుభరాత్రిన అవతరింపజేశాము. మా నిర్మయం ప్రకారం ప్రతి విషయంలోనూ వివేకవంతమైన ఉత్తర్వు జారీఅయ్యే రాత్రి ఇది. మేమే సందేశహరుడిను ప్రభవింపజేశాం. ఇందులో ఎలాంటి అనుమానం లేదు. (1-5)

(ఇది) నీ ప్రభువు అనుగ్రహం. ఆయన సమస్తం వింటున్నాడు. ఆయనే సర్వం ఎరిగినవాడు. భూమాయికాశాలకు, వాటి మధ్యఉన్న సర్వానికి ఆయనే ప్రభువు. మీరు నిజంగా (ఈ విషయాన్ని) నమ్ముతుంటే (ఈ ఖుర్జాన్ ఆయన పంపిన గ్రంథమేనని విశ్వసించాలి). ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యాడు లేదు. ఆయనే మీ జీవన్మరణాలకు మూలకారకుడు. మీకు, మీ పూర్వీకులకూడా ఆయనే ప్రభువు. (6-8)

వీరసలు అనుమానంలో పడి (మా సూక్తుల్ని గురించి ప్రశాంతంగా ఆలోచించ కుండా) అటపాటల్లో మనిగి తేలుతున్నారు. సరే, ఆకాశంనిండా పాగ కమ్ముకునే రోజుకోసం ఎదురుచూడండి. అది ప్రజల మీద ఆవరిస్తుంది. అదొక దుర్భరయాతన. *

1. వివరాలకు 97వ అధ్యాయం, దాని పాదసూచికలు చూడండి.

2. ఇక్కడ పాగ గురించి భాష్యార్థుల్లో భిన్నాలిప్రాయాలున్నాయి. ప్రశయకాలంలో ప్రశయ సూచనగా ఆకాశంలో కమ్ముకునే పాగ అని కొందరు, మక్కలో కరువు వచ్చినప్పుడు ప్రజలు ఆకాశంలో చూస్తే అకలి తీప్రత వల్ల వారికి పాగ కన్నించేదని మరికందరు అభిప్రాయపడ్డారు.

ఓరోజు ప్రవక్తనుచరులు ప్రశయం గురించి చర్చిస్తుంటే దైవప్రవక్త(సల్లలో) వచ్చి ఇలా అన్నారు: “పడి సూచనలు ఒకదాని తరువాత మరొకబి వెలువడనంత వరకు ప్రశయం రాదు. ఆ సూచనలు (1) సూర్యుడు పడమటి దిక్కు నుండి ఉదయంచడం, (2) పాగ, (3) (మాటల్డాడే) చతుప్పుడం, (4) దజ్జాల్, (5) యాజూఛ్ మాజూఛ్ల దాడులు, (6) హజుత్ ఈస్ట్ ఇబ్రాహిమ్ మర్యం (అలైపించాలి) అవతరణ, (7) భూమి (మూడు చోట్ల) త్రుంగిపోడం, తూర్పు ప్రాంతంలో, (8) పశ్చిమ

أَلِّي لَهُمُ الَّتِيْ كَرَّسَ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُ مُبِيْنٌ ۝ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَ قَالُوا مَعَلَمٌ مَجْنُونٌ ۝ إِنَّا
كَافَّقُوا عَلَيْهَا دَارِيْبَهُمْ قَوْمٌ فَرَعُوْنٌ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيْمٌ ۝ أَنَّ أَدْوَاءَ إِلَهَهُمْ إِنَّهُمْ لَكُمْ
رَسُولٌ أَمْيَنٌ ۝ وَانَّ لَكُمْ لَغْوًا عَلَيْهِمْ ۝ إِنَّمَا تَنْهَاكُمْ مِنْكُمْ لِيْسَ لِيْلَيْكُمْ
وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُوْنِيْ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ لَغْوًا عَلَيْهِمْ ۝ قَاتِلُوْنِيْ ۝ فَدَعَاهُمْ رَبُّكُمْ أَنْ هَوَّلَكَءَ قَوْمٌ
مَجْرُومُونَ ۝ فَأَسْرِيْعَيْنَادِيْ لَكُلَّا إِنَّكُمْ مُتَبَعُوْنِ ۝ وَاتْرُكَ الْبَحْرَ رَهْوَا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُعَرَّقُوْنِ ۝

(ఇప్పుడు వీరు దేవుడు తెచ్చిపెట్టిన కరువుకష్టాలతో “ప్రభూ! మాపై నుండి ఈ ఆపద తోలగించు, మేము విశ్వసిస్తాం” (అంటున్నారు.) కాని వారి ఏమరు పాటు (అంత త్వరగా) ఎలా వదలుతుంది? వారి దగ్గరకు సత్యాన్ని స్పష్టంగా చెప్పే ప్రవక్త వచ్చినా వారతని పైపు కన్నెత్తి చూడలేదు. పైగా “ఇతను చెప్పుడు మాటలు నేన్న కున్న పిచ్చేడు. (ఇతరులు నూరిపోస్తుంటే వాటిని చిలకపలుకుల్లా వల్లవేస్తున్న అమాయ కుడు.) అని అంటారు. మేము కాస్త మీ (కరువు)కష్టాన్ని తోలిగిస్తాం. కాని మీరు లోగడ చేసిన (చెడ్డ)పనులే మళ్ళీ చేస్తారు. ఆ తరువాత మీపై పెద్దదెబు వేసే రోజు వస్తుంది. అరోజు మేము తప్పకుండా మీకు ప్రతికారం చేస్తాం. (9-16)

పీరికి పూర్వం మేము ఫిరోన్జాతిని ఇలాంటి పరీక్షకే గురిచేశాము. వారి దగ్గరకు సాశిల్యాడైన దైవప్రవక్త వచ్చి ఇలా అన్నాడు: “దేవుని దాసులను వాకు అపుగించండి. నేను మీకోసం వచ్చిన నిజాయితీపరుడైన దైవప్రవక్తము. దేవుని పట్ల తిరుగుబాటు వైఖరి అవలంబించడకండి. నేను మీముందు గట్టి నిదర్శనాలు చూపుతాను. మీరు నా మీద చేసే దాడి నుండి నేను వాకు, మీకూ ప్రభువయిన దేవుని శరణు పొందాను. మీరు నామాట ఒప్పుకోకపాతే (కనీసం) నామీద చేయిచేసుకోకండి.” (17-21)

చివరికతను వీరు నేరస్తులని (తనను, తన అనుచరుల్ని కాపాడమని) తన ప్రభువని ప్రార్థించాడు. (దానికి) “సరే, (బకోర్జు) రాత్రికిరాత్రే నా దాసుల్ని తీసుకొని బయలుదేరు. (ఫోన్) మిమ్మల్ని వెంబడిస్తాడు. సముద్రాన్ని దాని మానాన వదిలెయ్య. ఈ సైన్యమంతా అందులో మునిగిపోతుంది” (అని చెప్పాడు దేవుడు). (22-24)

ప్రాంతంలో, (9) ఆరేబియా దీపపంలో, (10) అదన్ నుండి అగ్గి బయలుదేరి జాన్సిన్ (హాష్మైదానం పైపు) తోలుకుపోవడం. (ముస్లిం) (21:96 సూక్తి పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

3. మక్క అవిశ్వాసులు దైవప్రవక్త (స)కు వ్యక్తిరేకంగా విద్యేషప్రచారం ముమ్మురం చేశారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ప్రకృతి వైపు త్రయించు రూపంలో ఏదైనా శిక్ష వస్తే దారికొస్తారు వచ్చున్న ఉద్దేశ్యం తో “దేవా! యూసుఫ్ కాలంపంటి కరువు తెచ్చి నాకు సహాయం చేయ్య” అని ప్రార్థించారు. దాంతే మక్కలో కరువచ్చింది. ప్రజలు అకలితో అల్లాడి పోయారు. అప్పుడు ఖుర్జెష్ నాయకులు ప్రవక్త (స) ద్వారా చీఫ్ “ఈ ఆపద నుండి ప్రజల్లి కాపాడమని దైవాన్ని (ప్రార్థించు)” అని విశ్వాంచుకొన్నారు. కాని వారు తమ సత్యవ్యతిరేక వైఖరి మానుకోలేదు.

ఆ తర్వాత దేవుడు “మేము మీపై పెద్ద దెబువేసే రోజు వస్తుంద”ని పొచ్చరించాడు. ఇది బద్రీ యుద్ధం గురించిన పొచ్చరిక. బద్రీలో 1000 మంది అవిశ్వాసులు 313 మంది ముస్లింల చెతిలో చావుదెబు తిని పారిపోయారు. వారి అగ్గనాయకుల్లో అనేకమంది హతమయ్యారు.

كَمْ تَرَكُوا مِنْ حَلَّٰتٍ وَعَيْوَنٍ ۚ وَزُرْفَعٍ ۚ وَمَقَامَهُ كَرِيمٌ ۚ وَنَعْمَةٌ كَانُوا فِيهَا فُكِهِمْ ۗ
كَذِلِكَ تَوَأَوْرَنَهَا قَوْمًا أَخْرِيَنَ ۚ فَبَآبَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّيَّارَ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا
مُنْظَرِيْنَ ۚ وَلَقَدْ نَعَيْنَا بَيْنَ إِسْرَاءٍ يَلَّا مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۚ مِنْ فَرَعَوْنَ ۚ رَأَاهُ كَانَ
عَالِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ۚ وَلَقَدْ احْتَرَنَهُمْ عَلَى عِلْمٍ كَلَّهُ الْعَلَمِيْنَ ۚ وَأَتَيْنَاهُمْ مِنَ الْأَيْتِ مَا
فِيهِ بَلَوًا مُبِينٌ ۚ إِنْ هُوَ لَا يَقُولُونَ ۚ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَنَا الْأُرْدَلَ ۚ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشِرِيْنَ ۚ
فَأَتُوا يَابَكَيْتَا إِنْ كَنْتُمْ صَدِقِيْنَ ۚ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبَيَّغُ ۚ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
أَهْكَلُوكُمْ ۚ لَأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِيْنَ ۚ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِيْنِ ۚ
مَا خَلَقْنَهُمَا لِأَلَا يَالْحَقَّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنْ يَوْمَ الْقُصْلِ مِيقَانُهُمْ أَجْمَعِيْنَ ۚ

వారు ఎన్నో పొలాలు, తేటలు, సెలయేళ్ళు, మేడలు వదలివెళ్ళారు. వారు రంగ రంగ వైభవంతో అనుభవించిన ఎన్నో విలాసపస్తువులు వారి వెనుకే ఉండిపోయాయి. ఇదీ వారి (అహంకారానికి) పర్యవసానం. మేమా వస్తువులన్నిటికి ఇతరుల్ని వారసులుగా చేశాం. వారి దుస్సితి చూసి జట్లు భూమీ ఏడ్చులేదు; అటు ఆకాశమూ ఏడ్చులేదు. వారికి కాస్త కూడా (బ్రతికి బయటపడే) అవకాశం ఇవ్వలేదు. (25-29)

ఈచిధంగా మేము ఇస్లామాల్ సంతతివారిని ఎంతో అవమానకరమైన శిక్క నుండి కాపాడి, ఫిరోన్ బారి నుండి విముక్తి కలిగించాము. హాట్లు మీరే వారిలో ఫిరోన్ నిజంగా చాలా ఘనత వహించిన పెద్దమనిచి! (ఇస్లామాల్ సంతతి)వారి పరిష్ఠితి తెలిసే మేము వారికి ప్రపంచంలోని ఇతర జాతులకన్నా ఎక్కువ ప్రాధాన్యమిచ్చాము. వారికి మేము చూపిన నిదర్శనాలలో స్పష్టమైన పరీక్ష ఉండింది. (30-33)

పీరు (పరలోక్కు తిరస్కరిస్తూ) “మాకోచ్చే తొలి మరణం తర్వాత మరేమీ లేదు. మమ్మల్ని మళ్ళీ బ్రతికించి లేపడమంటూ జరగదు. ఒకవేళ నీవు చెప్పేది నిజమయితే (చనిపోయిన) మా తాతముత్తాతల్ని లేపుకూరా” అనంటారు. (34-36)

పీరు మేటిగాళ్ళా లేక తుబ్బాజాతి ప్రజలా? లేక వారికి పూర్వం గతించినవారా? నేరస్తులయిన కారణంగానే వారిని మేము సర్వవాసనం చేశాము. (37)

మేము భూమ్యకాశాల్, వాటి మధ్యఉన్న సమస్తాన్ని ఏదో తమాచా కోసం సృష్టిం చలేదు. వాటిని మేము (ఓ మహోనుత లక్ష్యం కోసం) సత్యం ప్రాతిపదిక్కు సృజించాం. కాని చాలామందికి (కుసుత్యం) తెలియదు. పీరందర్నీ (బ్రతికించి) లేపడానికి ఒక నిష్టీత

4. ఫిరోనీయుల మృతిపట్ల భూమ్యకాశాలు ఏడ్చులేదని ఈసుక్కిలో ఉంది. మరి భూమ్య కాశాలు ఎవరి మృతిపట్ల ఏడుస్తాయి? దీనికి సమాధానంగా ఈ క్రింది హాదీసులు చూడండి.

“ప్రతి మానవుని కోసం ఆకాశంలో రెండు ద్వారాలుంటాయి. ఒక ద్వారం గుండా అతని ఆపరం క్రిందికి దిగుతుంది. రెండవ ద్వారం గుండా అతని కర్కులు పైకెక్కిపోతాయి. సత్యాన్ని విశ్వసించిన దాసుడు చనిపోయినప్పుడు అతని మృతిపట్ల ఈ రెండుద్వారాలు ఏడుస్తాయి.” (తిర్మిజీ)

“హజ్రత్ ఇబ్రాహిమ్ (రజి) కథనం ప్రకారం, విశ్వాసి మృతి పట్ల భూమి సలబై రోజుల దాకా దుఃఖిస్తుంది.” (హాకిమ్)

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا ۖ وَلَا هُمْ يُمْسِرُونَ ۖ إِلَّا مَنْ رَحْمَ اللَّهُ بِرَاثَةً هُوَ
الْعَنِيزُ الرَّحِيمُ ۖ إِنْ شَجَرَتِ الرَّقْوَرُ ۖ طَعَامُ الْأَنْثِيَمُ كَالْمُجْلِي ۖ بَيْعُلُ فِي الْبُطْوَنِ ۖ كَعَلِيٍّ
الْعَبِيْرِيُّ ۖ حُدُودُهُ قَاعِنِلُو ۖ لَلْسَوَاءُ الْجَعْلِيُّ ثُمَّ صُبُوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيرِ ۖ
ذُقِّ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۖ إِنَّهُمْ هَذِهِ الْمُنْتَرُونَ ۖ إِنَّكَ الْمُنْتَقِيُّ
فِي مَقَامِ أَمِينٍ ۖ فِي جَهَنَّمْ وَعَيْوَنٍ ۖ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرِقٍ مُتَقْبِلِيْنَ ۖ
كَذِلِكَ تَوَرَّجُونَهُمْ بِحُجُورِ عَيْنِيْنَ ۖ يَدْعُونَ فِيهَا بِكَلْمَةِ أَمِينٍ ۖ لَا يَدُوْقُونَ
فِيهَا الْوَتَنَّ لَاَلَّا الْمَوْتَةُ الْأُولَاءُ ۖ وَقَلْمَهُمْ عَذَابُ الْجَعْلِيُّ فَضْلًا مِنْ عَرَيْكَ ۖ ذُلِكَ
هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ۖ قَاتِلًا يَسْرَنَهُ إِلَيْسَانِكَ لَعَنْهُمْ يَتَدَكَّرُونَ ۖ فَارْتَقَبْ لِأَنَّهُمْ مُرْتَقِيُّونَ ۖ

దినం ఉంది. అదే తీర్పుదినం. ఆరోజు ఏ ఆప్టమిత్రుడూ తన ప్రాణస్నేహితుడికి ఏ మాత్రం ఉపయోగపడలేదు. దేవుడు ఎవరినైనా కట్టాక్కిస్తే తప్ప వారికి ఎలాంటిసహాయం లభించదు. దేవుడు మహా శక్తిమంతుడు, అపార దయామయుడు. (38-42)

పాపాత్ములు జఖ్యామ్ (అనే ఒక రకమైన నాగజేముడు) చెట్టు తప్పకుండా తిన వలసిఉంటుంది. చమురు తెట్టులాంటి ఆ పదార్థం వారి పొట్టలోకి పోయి మరగకాచిన నీటిలా కుతకుత ఉడికిపోతుంది. “పట్టుకోండి వాటి. బరబర ఈడుస్తూ తీసికెళ్ళి నరకం మధ్య విసరిపడేయండి. సలనల కాగే నీటిని వాడి నెత్తిమీద కుమ్మరించండి”... “ఇక చూడు దీని రుచి. నువ్వు మహా గౌరవనీయుడవైన పెద్ద మనసివి కదూ!”... “మీరు ఇంతకాలంగా సంభవిస్తుందో లేదో అని సందేహస్తూఉండిన విషయమిదే.” (43-50)

(ఆరోజు) దైవభీతిపరులు ప్రశాంత నిలయంలో⁵ సెలయేరులుండే ఉద్యాన వనాలలో ఉంటారు. పల్చి జరీ పట్టువాట్లాలు ధరించి ఒకరికొకరు ఎదురెదురుగా కూర్చుంటారు. ఇదీ వారి వైభవం! వారికి మేము ఎరుటి దేహచ్ఛాయతో విశాల గల సుందరంగుల్ని ఇచ్చి పెళ్ళి చేస్తాం. వారక్కుడ ఏ చీకూచింతా లేకుండా హాయిగా కూర్చొని రకరకాల పలహరాలు తెప్పించుకుంటారు. మరణం వారి దరిద్రాపులకే రాదు; ప్రపంచంలో ఒకసారి వచ్చిన మరణమే మరణం. దేవుడు తన కట్టంతో వారిని నరక యాతనల నుండి రక్కిస్తాడు. ఇదే అన్నిటికంబే ఘనవిజయం (పరమమోక్కం). (51-57)

ముహమ్మద్ (సల్లాలో) ప్రజల హాతోపదేశం కొరకు మేమీ గ్రంథాన్ని మీకు తెలిసిన భాషలో సులభతరం చేశాము. ఇక నీవూ ఎదురు చూస్తాపుండు, వారూ ఎదురు చూస్తాపుంటారు. (58-59)

5. స్వర్ణాన్ని ఇక్కడ ప్రశాంత నిలయంగా వర్షించడం జరిగింది. అంటే ఇక్కడ ఎలాంటి కష్టాలు, కడగండ్లు, ఆపదలు, అందోళనలకు అస్సారుంటే శాంతి నిలయం అస్సమాట. దైవప్రవక్త (సల్లాలో) ప్రవచనం ప్రకారం “స్వర్గ వాసులకు (దైవమాతలు) ఇలా చెబుతారు: “ఇక్కడ మీరు ఎల్లప్పుడూ ఆరోగ్యంగా ఉంటారు. ఎన్నడూ జబ్బుపడరు. శాశ్వతంగా జీవించి ఉంటారు. ఎప్పుడూ చనిపోరు. కలకాలం సుఖసంతోషాలతో ఉంటారు. ఏనాటూ ఎలాంటి దుస్సితికి లోనుకారు. ఎల్లప్పుడూ యువకులుగానే ఉంటారు. ఎన్నడూ ఏమాత్రం వృధ్యలు కారు.” (ముస్లిం)

(٢٥) سُورَةُ الْجَاثِيَّةِ مَكَيَّةٌ (٦٥)

سُوْمَرُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْ ۝ تَبَرُّزُ الْكَيْثِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبْثُثُ مِنْ دَابَّةٍ إِلَيْتُ لَقَوْمَ يُوَقِّنُونَ ۝ وَأَغْنِلَافُ الْيَلَ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفُ الرِّزْقِ إِلَيْتُ لَقَوْمَ يَعْقُلُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَشَلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۝ قَبَائِيَّةً حَدَّيْنِيَّةً بَعْدَ اللَّهِ وَآيَتِهِ يُوْمِنُونَ ۝ وَمَنْ لَكُلُّ أَقْوَى ۝ آتَيْتُمْ ۝ يَسِّئُمُ آيَاتُ اللَّهِ تُتَلَّ عَلَيْهِ ثُرُبُوتُ مُسْتَكْبِرِيَّا

45. జాసియా (కూఅలబడిన వారు)

అవతరణ : మక్క

మాక్కలు : 37

ఈ అధ్యాయం 44వ అధ్యాయం తరువాత సమీప కాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో ఇంచుమించు 44వ అధ్యాయంలో ప్రస్తావించిన విషయాలే వేరొక తీరులో పేర్కొనబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హామీమ్. ఇది మహా శక్తిమంతుడు, వివేకవంతుడైన దేవుని నుండి అవతరించిన గ్రంథం. విశ్వసించేవారికి భూమ్యాకాశాల్లో అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. మీపుట్టుకలో కూడా ఉన్నాయి. దేవుడు వ్యాపింపజేసిన జంతుజాలంలో కూడా నమ్మేవారికి గొప్ప నిదర్శనాలున్నాయి. రేయంబవళ్ళ చక్రబ్రమణంలో, ఆకాశంనుండి దేవుడు దించే ఉపాధి (వర్షం)లో, తద్వారా ఆయన మృతభూమికి జీవం పోసే (సస్వాయమలం చేసే) ప్రక్రియలో, గాలుల చలనంలోనూ బుధీజ్ఞానాలు కలవారికి అధ్యుత నిదర్శనాలున్నాయి. (1-5)

ఇవన్నీ దైవనిదర్శనాలు. వీటిని మేము నీముందు ఉన్నవిపున్నట్లు వివరిస్తున్నాం. దేవుడ్ని, ఆయన నిదర్శనాలు-సూక్తల్ని వదిలేస్తే ఇక ఏవిషయాన్ని వారు విశ్వసిస్తారు? *

అబద్ధాల్కోరు, దుష్టర్యాషుడున ప్రతివాడికి వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది.¹ అతనికి దేవుని సూక్తలు విన్నిష్టుష్టప్పుడు అతను వాటిని వినిదినిక్కటి ఎలాగో ఏంటాడు. కాని

1. అబద్ధం ఫోరమైన పాపమని ఈ సూక్తి చెబుతోంది. మరో సూక్తిలో ఇలా ఉంది: “కనుక విగ్రహం మాలిన్యానికి దూరంగా ఉండండి, అసత్యం పలకడాన్ని విడునడండి.” (22:30)

అబద్ధం అనేక అనధాలకు, నీతిమాలిన పనులకు దారిణిస్తుంది. అబద్ధమాడనని, ఎల్లపుడు సత్యమే పలుకుతానని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్న వ్యక్తి దౌర్జన్యం, దొంగతనం, వ్యభిచారం, మద్య సేవనం చేయలేదు. కారణం విచారణ జరిగితే అతను నిజం చెబుతాడు. తప్పలితంగా దేహపుట్టి జలగుతుంది. అంయవల్ల నిజం చేప్పు మనిషి ఈ చెడులే గాక, ఇతర అనేక చెడులు కూడా మాను కుంటాడు. అబద్ధం గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రపచించారు:

“అబద్ధమాడటం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ధర్మసుమృతం కాదు. సీరియస్గా నైనా, పరిహసంగా నైనా అబద్ధమాడరాదు. మీ పిల్లలకు ఏధైనా ఇస్తామని చెప్పి, ఇవ్వకపోతే అది కూడా ధర్మసుమృతం కాదు.” (అల్ అదబుల్ మఫ్రద్) (4:31 సూక్తి పాదసూచిక మొదటి పేరా చూడండి.)

كَأَنَ لَمْ يَسْعَهَا ۝ فَبَشِّرْهُ بِعَدَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ أَيْتَنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوا ۝ أُولَئِكَ لَهُمْ عَدَابٌ مُّهِينٌ ۝ مِنْ وَرَآءِهِمْ جَهَنَّمُ، وَلَا يُعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا ۝ وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءٌ ۝ وَلَهُمْ عَدَابٌ عَظِيمٌ ۝ هَذَا هُدُّدَهُ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاِيمَانِنَا ۝ سَخَّرَ لَهُمْ الْجَنَّمُ الْعَمَرُ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ ۝ فِيهِ يَأْمُرُهُ ۝ وَلَسْبَتُهُ ۝ وَلَعَلَّكُمْ شَنَدُرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝ جَمِيعًا مَّا نَهَى ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لَّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَعْفُرُوا ۝ فِي الْأَرْضِ ۝ كَأَيْمَارِ اللَّهِ لِيَجْزِيَهُ ۝ قَوْمًا يَسْأَلُونَ ۝ مَنْ عَلِمْ صَالِحًا ۝ فَلَيَنْقِسِهِ ۝ وَمَنْ أَسَأَ فَعَلَيْهِهَا ۝ ثُمَّ لَرَ ۝ لَرِيَكُمْ تُرْجَمُونَ ۝ وَلَقَدْ أَتَيْنَا بَعْنَ ۝ إِسْرَاءَءِيلَ ۝ الْكِتَبَ وَالْحُكُمَ وَالنُّبُوَّةَ ۝ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۝ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَلَمِينَ ۝ وَأَتَيْنَاهُمْ

ఆ తరువాత వాటిని విననే లేదన్నట్లు తలబిరుసుతో పంతానికి పోయి, తన అవిశ్వాస వైఖరిని గట్టిగా పెనేపేసుకొని ఉంటాడు. అలాంటి వాడికి దుర్ఘరయాతన కాచుకొని ఉందని శుభవార్త విన్నించు! మా హాతబోధ ఏదైనా అతని దృష్టి వస్తే దాన్ని ఎగతాళి చేసి ఎగరగొడ్డాడు. అలాంటివారికి అవమానకరమైన యాతన కాచుకొని ఉంది. (6-9)

వారి ముందు నరకం (పొంచి) ఉంది. వారు సంపాదించుకున్నదేదీ వారికి పనికి రాదు. వారు దేవుడ్ని వదల తమకు సంరక్కులుగా చేసుకున్న మిథ్యాదైవాలు వారిని అదుకోలేవు. వారికి తీవ్రమైన యాతన ఉంది. ఇది మార్గదర్శక గ్రంథం. తమ ప్రభువు సూక్తులు నమ్మినివారి కోసం అతి బాధాకరమైన యాతన కాచుకొని ఉంది. (10-11)

మీ కోసం నమ్మిని అదుపులో ఉంచినవాడు దేవుడే. తన ఆదేశంతో ఓడలు నడవడానికి, తద్వారా మీరు దైవాన్గుర్హం అన్వేషించి తనకు కృతజ్ఞతలు చూపడానికి ఇలా చేశాడు. (అసలు) ఆయన భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమాప్తిన్ని మీ ఊపయోగార్థమే అదుపులో ఉంచాడు. యోచించేవారికి ఇందులో గొప్ప సూచనలున్నాయి. (10-13)

ప్రవక్త! విశ్వాసులకు చెప్పు: “దేవుని నుండి తమకు దుర్దినాలు దాపురించవని నిర్భయంగా ఉందేవారి చేప్పల్లి చూస్తిచూడనట్లు వదిలేయండి. దేవుడే ఒక వర్గానికి దాని చేప్పలకు తగిన దుష్టలం చవిచూపిస్తాడు. ఎవరు సత్కార్యం చేస్తాడో అది అతనికి మేలు చేకూరుస్తుంది. మరెవరు దుష్టార్యానికి పాల్పడుతాడో దాని దుష్టలితం అతను అనుభవిస్తాడు. చివరికి అందరూ తమ ప్రభువు దగ్గరికి పొవలసినవారే.” (14-15)

జింతకు పూర్వం మేము ఇస్రాయిల్ సంతతికి గ్రంథాన్ని, వివేకాన్ని, దైవదౌత్యాన్ని ప్రసాదించాము. వారికి మేము త్రైప్లమైన జీవనసామగ్రి అనుగ్రహించాము. యావత్తు ప్రపంచ మానవులపై వారికి బైన్సుత్తాయిచ్చి, ధర్మం గురించి స్పష్టమైన హితవలు ప్రసాదించాం. కాని తరువాత వారిలో విభేదాలు పాడసూపాయి అంటే (అజ్ఞనం వల్ల

“నీవు అసత్యమైన ఒక విషయాన్ని నీ సాచరునికి నిజమని నమ్మేటట్లు చెప్పడం మహో విశ్వాసఫూతుకం.” (అబుదావూద్) (ఇతర వివరాలకు 22:30 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

بَيْنِتُ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ، بَعْدَ أَبْيَانِهِمْ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيهَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ شَرِيعَةً مِنَ الْأَمْرِ
فَاتَّبَعُوهَا وَلَا تَنْتَهِي أَهْوَاءُ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ كُنْتُمْ يُغْنُوُنَّ عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ بِعِصْمِهِمْ أَرْبَيْأَ بَعْضِهِ ۝ وَاللَّهُ وَلِلَّهِ الْحِلْلُ ۝ هَذَا بَصَارَتُ اللَّهَ
وَرَحْمَةُ الْقَوْمِ يُؤْقِنُونَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ تُجْعَلُهُمْ كَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ ۝ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۝ سَاءُ مَا يَكْمُونُ ۝ وَخَلَقَ اللَّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَتَبَرَّزَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ أَفَرَبِيتَ
مِنَ الْتَّغْدِيلِ الْهَوْيَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَعْيِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ
غُشْوَةً ۝ فَمَنْ يَهْدِيْهُ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۝ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاشُنَا
اللَّهُ يُنْبِتُ وَتَعْيَا وَمَا يُهْكِنُ إِلَّا الدَّهْرُ ۝ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۝ إِنَّهُمْ إِلَّا
اللَّهُ يُنْبِتُ وَتَعْيَا وَمَا يُهْكِنُ إِلَّا الدَّهْرُ ۝ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۝ إِنَّهُمْ إِلَّا

కాదు), దివ్యజ్ఞానం వచ్చిన తర్వాతే (దాన్ని విస్మరించడం వల్ల) పాడసూపాయి. అదీగాక వారు పరస్పరం ఒకరికారు అన్యాయం చేసుకోజాశారు. వారు విశేషిస్తున్న విషయాలను గురించి రేపు ప్రశయదినాన దేవుడు తప్పకుండా తీర్పు చేస్తాడు. (16-17)

ముహమ్మద్ (స)! ఆ తర్వాత మేము నిన్ను ధర్యం విషయంలో చక్కని రాచబాట లో నిలపెట్టాం. కాబట్టి నీవు అదే బాటులో నడు. (ఫర్జ్జునం లేనివారి మనోవాంఢల్ని) నీవు ఎన్నటికీ అనుసరించకు. (అలా చేస్తే) దేవునికి వ్యతిరేకంగా వారు నీకు ఏమాత్రం ఉపయోగపడరు. దుర్మార్గులు ఒకరికారు స్నేహితులు. దైవభీతిపరులకు దేవుడే స్నేహితుడు. ఈ (ఖర్జన) గ్రంథం యావత్తు మానవాళి కోసం స్పష్టమైన సూచన; సత్యాన్ని విశ్వసించేవారి కోసం మార్గదర్శిని, కారుణ్యప్రదాయిని. (18-20)

దుఘృత్యాలకు పాల్పడుతున్నవారు తమను, సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్యార్యాలు చేస్తున్నవారిని మేము ఒకేగాటన కట్టివేస్తామని భావిస్తున్నారు? వారుభయుల చావుబ్రతు కులు (పర్యవసానాలు) ఒకటే అవుతాయనుకుంటున్నారు? చాలా తప్పడు ఆలోచన వారిది. ఎలాంటి అన్యాయం జరగకుండా ప్రతిమనిషికి అతని సంపాదనకు తగిన ప్రతిఫలం ఇప్పణానికి దేవుడు భూమ్యకాశాల్ని సత్యం ప్రాతిపదికపై స్పష్టించాడు. (21-22)

మనోవాంఢల్ని దైవంగా చేసుకున్నవాడ్² గురించి నీవెప్పుడైనా ఆలోచించావా? అతను విద్యాజ్ఞానాలు కలిగివున్న దేవుడు అతట్టి దారి తప్పించాడు. అతని హృదయ కవాటాలు మూసివేశాడు; చెవలకు సీలువేశాడు; కళ్ళకు గంతలుకట్టాడు. దేవుడే అలా చేశాక ఇక అతనికి ఎవరు దారి చూపగలరు? మీరు గుణపారం నేర్చుకోరా? (23)

“జీవితమంటే ఈ ప్రపంచజీవితమే. ఇక్కడే మనం చాపాలి, ఇక్కడే బ్రతకాలి. కాలచక్త బ్రతమణం తప్ప మనల్ని ఎదీ నాశనం చేయలేదు” అంటారు మీరు. ³ ఏరి దగ్గర

2. విరాలకు 25:43 స్తుతి, దాని పాదసూచిక చూడండి.

3. మన దేహంలోకి ఆత్మ ఎక్కుడ్వుంచి వచ్చింది; తిరిగి ఎక్కడికి వెళ్తుంది అనే విషయానికి నాస్తికులు ప్రాముఖ్యం ఇవ్వారు. మనిషి తల్లి గర్భం నుంచి పుట్టి చివరికి మట్టిలో కలసిపోతాడని,

يُظْنُونَ ۝ وَمَاذَا سُنْنَةُ عَلَيْهِمْ إِيْثَنَا بَيْنَتِ ۝ مَا كَانَ حَجَّهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنْ شَوَّا
يَا بَآبَنَا ۝ أَنْ كُنْتُمْ صَدِيقِنَ ۝ قُلْ اللَّهُ يُحِبُّكُمْ ثُمَّ يَعْبُدُكُمْ إِلَيْ بَوْر
الْقِيمَةُ لَا رَبِّ فِيهِ ۝ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۝ يَوْمَدِينِ يَغْسِرُ الْمُبْطُونَ ۝ وَتَرَهُ كُلُّ أُمَّةٍ جَاهِيَّةً شَكِّلَ أُمَّةً تُدْعَى
إِلَيْكُمْ يَوْمَ الْجُنُوبِ ۝ مَا كَانُتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ فَأَنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ قَيْدُ خَلْفِهِمْ
كُلُّنَا نَسْتَسِيْحُ مَا كَنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ فَأَنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ قَيْدُ خَلْفِهِمْ
رَبِّهِمْ فِي سَرَاجِنِيْهِ ۝ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْرُ الْمُبِينُ ۝ وَأَنَا الَّذِينَ كَفَرُوا أَقْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ قَا سَكِيرَتُهُ ۝ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ وَإِذَا قُبِلَ إِلَّا وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ
ఎలాంటి (సత్య)జ్ఞానం లేదు. మీరు కేవలం ఊహగానాలు చేస్తున్నారు. (24)

విషయస్పష్టత కలిగిన మాసుక్కలు వినిస్తున్నపుడు “నీవు చెప్పేది నిజమైతే మాత్రముత్తాతల్లి లేపుకురా” అంటారు వారు. వారికిలా చెప్పి: “దేవుడే మిమ్మల్ని బ్రతి కిస్తున్నాడు. ఆయనే మిమ్మల్ని చంపుతున్నాడు. ఆ తరువాత ఆయనే మిమ్మల్ని (మట్టి బ్రతికించి) ప్రశయదినాన సమావేశపున్నాడు. అరోజు తప్పకుండా వస్తుంది. కాని చాలామందికి (ఈ సత్యం) తెలియదు. (25-26)

భూమ్యకాశాల సార్వభౌమత్యం ఆయనదే. ఏరోజు ప్రశయమణియ వచ్చిపడు తుందో ఆరోజు అసత్యాన్ని అంచిపెట్టుకున్నవారు ఫోరంగా నష్టపోతారు. (27)

ఆరోజు ప్రతివర్ధం (నీల్చడంతా పోయి నేలచూపులు చూస్తూ) మోకాళ్ల మీద చతురిలబడి ఉండటం నీకు కనిస్తుంది. అప్పుడు ప్రతివర్గాన్ని తన కర్మలచిట్టా వైపు రమ్మాని పిలవడం జరుగుతుంది. తరువాత (దేవుడు) ఇలా అంటాడు: “తూరోజు మీకు మీ కర్మల ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది. ఇది మేము తయారు చేయించిన కర్మపత్రాలు. మీ గురించి ఇవి ఉన్నట్లు సాక్ష్యమిస్తాయి. (ప్రపంచంలో) మీరు చేస్తున్నదంతా మేము (ఎప్పటికప్పుడు) ప్రాయిస్తూ ఉండేవాళ్లం.” (28-29)

ఆ తరువాత సత్యాన్ని విశ్వసించి సాత్మ్రిక జీవితం గడిపినవారిని వారి ప్రభువున కారుణ్యచాయలోకి తీసుకుంటాడు. ఇదే అసలు విజయం (పరమమోక్షం). (30)

అవిశ్వసుల్లి ఇలా నిలదీయడం జరుగుతుంది “(బోధకులు) మీకు మా సూక్తులు వినిస్తుండేవారు కాదా? కాని మీరు అహంకారంతో నేరుస్తుటపోయారు. ‘దేవుని వాగ్గునం సత్యమైనదని, ప్రశయం సంభవించడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదని చెబుతున్నప్పుడు ఇదంతా కాలం తేచ్చే మార్పులు తప్ప మరేమీ లేదంటారు. ఏరే సాఖ్యాలు కలిగినప్పుడు మంచి రోజులని కాలాన్ని పోగుడుతారు. కష్టాలు వచ్చినప్పుడు చెట్ట రోజులని తెగుడుతారు.

ఈ విషయాన్ని గురించే దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “దేవుడు ఈవిధంగా అంటున్నాడు- “మానవుడు కాలాన్ని తెగుడుతూ (నిజానికి) నస్సు వేధిస్తున్నాడు. ఆ కాలానికి యజమానిని నేనే. కాలం తనంతట తాను ఏం చేయగలదు? ప్రతి పసీ చేతిలోనే ఉంది. నేనే రేయింబవళ్లను ఒక దాని తరువాత ఒకటి మాటిమాటికి తీసుకుస్తున్నాను.” (బుభారి)

لَكَرِبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا تَدْرِي مَا السَّاعَةُ لَنْ نَظَنْ لَا طَنَّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَقِينَ^١
وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئُتْ مَا عَيْلُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْوِنُونَ^٢ وَ قَبِيلَ الْيَوْمِ تَذَكَّرُ
كَمَا تَذَكَّرَتِ الْقَاءَ يَوْمَكُمْ هَذَا وَمَا لَكُمْ إِلَّا يَوْمُ تَصْرِيبِينَ^٣ ذِلِّكُمْ يَا أَنْجُومُ اتَّخَذْتُمْ
إِيْتَ اللَّهُ هُرْزَوَا وَغَرَّتُكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمُ لَا يُخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ^٤
فَلَيَوْمَ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ^٥ وَلَكَهُ الْكَبِيرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^٦

(٣٦) سُورَةُ الْأَنْفَافِ مَكَرِّيَةٌ

لِسْمَوْلَهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمٌّ تَذَرِّيْلُ الْكَبِيرِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ^٧ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا

మీరు 'ప్రశయమంటే ఏమిటో మాకు తెలియదు. అదేదో ఊహకల్పనని మా అను మానం. దానిమీద మాకసలు నమ్మకం కుదరడంలేదు' అని చేపేవారు.' (31-32)

అప్పుడు వారిముందు వారు చేసిన పనుల్లోని చెడులేమిటో బట్టబయలువుతాయి. వారు దేన్ని గురించి హాళన చేస్తుండేవారో దాని ఉచ్చులోనే పడిపోతారు. తర్వాత వారి తో (దైవమూతలు) ఇలా అంటారు: "నేటి సమావేశాన్ని మీరు (ఆనాడు) ఎలా విస్మరించారో ఈరోజు మేము కూడా మిమ్మల్ని విస్మరిస్తున్నాను. ఇప్పుడు మీ నివాసప్పలం నరకమే. ఇక మీవరూ సహాయం చేయరు. మీరు దేవుని సూక్తల్ని అపహస్యం చేశారు. మిమ్మల్ని ఐహిక జీవితం మోసగించింది. అందుకే మీకి దుర్గతి పట్టింది." కనుక ఈరోజు వారిని నరకం నుండి విముక్తి కలిగించడంగాని, క్రమాపణ కోరుకొని దైవప్రసన్నత పాందమని చెప్పడంగాని జరగదు. (33-35)

కాబట్టి (తెలుసుకోండి.) భూమ్యకాశాల ప్రభువు, సర్వలోక స్వామి అయిన దేవుడే సకలవిధాల ప్రశంసలకు అర్పుడు. భూమ్యకాశాల్లో ఘనత, బౌన్తుల్యాలు అయినకే శోభిస్తాయి. అయిన అపార శక్తిమంతుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడు. (36-37)

46. అహోష్ట (ఇసుకకొండల నేల)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 35

దైవప్రవక్త (స) ధర్మప్రచారం కోసం తాయిఫ్ వెళ్ళి తిరిగివసున్నప్పుడు లేక మక్కా చేరిన తర్వాత న.శ. ఆరు లేక ఏడవ ఏట ఈ అధ్యాయం అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో జన్మలు (భూతాలు) దైవప్రవక్త (స) దగ్గరికి వచ్చి ఖురుల్ విను సంఘటన ఉంది. ముఖ్యంగా అవిశ్వాసుల భ్రష్టవెఖరిని విమర్శిస్తూ వారికి దేవుని ఏక్త్వం, పరలోక పరిణామాల్ని గురించి బోధించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

హామీమ్. ఇది అపార శక్తిసంపన్ముడు, అసామాన్య వివేకవంతుడైన దేవుని దగ్గర నుండి అవతరించిన గ్రంథం. మేము భూమ్యకాశాల్ని, వాటి మధ్యనున్న సమస్తాన్ని

بِالْعَقْ وَاجِلٌ مَسْعَى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَتَّا أُنْذِرُوا مُعَرِّضُونَ^١ قُلْ أَرَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُوْيٰ مَا ذَا حَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَقُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ إِنْتُوْنَ يَكْتَبُ مَنْ
قَبْلَ هَذَا أَوْ أَثْرَرِهِ مَنْ عَلِمَ أَنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ^٢ وَمَنْ أَضَلُّ مَنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَا يَسْتَحِيْبُ لَهُ إِلَيْهِ الْقِيَمَةُ وَهُمْ عَنْ دُعَاهُمْ غَلِيْلُونَ^٣ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ
أَعْدَاءٌ وَكَانُوا يَعْبَادُهُمْ كُفَّارٌ^٤ وَإِذَا تُسْتَأْلِنَ عَلَيْهِمْ إِيْشَنَا بَيْلَتٌ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْعَقْ
لَتَّا جَاءُهُمْ هَذَا سُحْرُ مَهِيْنٌ^٥ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَهُ بَلْ إِنْ فَتَرَيْنَهُ فَلَا تَنْكُونُ مِنْ
اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَقْبِضُونَ فِيْهِ كَفَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ^٦
فَلَمَّا كَنْتُ يَدْعَأَ مَنْ الرَّسُولُ وَمَا أَدْرِي مَا يُعْكِلُ بِيْ كَلَّا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَيْهِ مَا يُوْحَدُ
إِلَيْهِ مَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مَهِيْنٌ^٧ قُلْ أَرَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرُتُمْ بِهِ وَشَهَدَ شَاهِدٌ

సత్యం ప్రాతిపదికపై ఒక నిర్మీతవ్యవధి కోసం సృష్టించాం. కాని ఈ అవిశ్వాసులు తమను పొచ్చరించి చెప్పిన యదార్థానికి విముఖులైపోయారు. (1-3)

ప్రవక్త! వారినిలా అడుగు: "దేవప్పి వదలి మీరు ప్రార్థిస్తున్న శక్తులేమిటో ఎప్పుడైనా మీరు కణ్ణు తెరచి చూశారా? అవి లోకంలో ఏం సృష్టించాయో కాస్త నాకు చూపించండి. పోనీ ఆకశ నిర్మాణంలో వాటి పాత్ర ఏమిటో చెప్పండి. మీ అభిప్రాయం నిజమయితే దీనికి పూర్వం (మీ నమ్మకాలకు రుజువుగా) వచ్చిన గ్రంథంగాని, లేదా ఏదైనా (దైవిక)జ్ఞానంలోని కొన్ని అంశాలుగాని మీ దగ్గరుంచే తీసుకురండి." (4)

దేవప్పి వదలి ప్రశయందాకా తమ ప్రార్థనలకు స్వందించని మిధ్యాదైవాలను మొరపెట్టుకునేవాడి కంటే మించిన మార్గభష్యాలు మరెరుంచారు? పైగా మొరపెట్టుకునేవారు తమను మొరపెట్టుకుంటున్నారన్న సంగతి కూడా ఆ మిధ్యాదైవాలకు తెలియదే! అంతేకాదు, మానవులంతా సమాపేళపరచబడజే (ప్రశయ)దినాన వారు తమను ప్రార్థించినవారికి శత్రువులైపోతారు; వారి పూజాపురస్కారాలను తిరస్కరిస్తారు. (5-6)

విషయస్వప్తత కలిగిన మా సూక్తులు విన్నించడం ద్వారా సత్యం వారి ముందు వచ్చినప్పుడు ఈ సత్యతిరస్కారులు దాన్ని గురించి "ఇదంతా మాయాజాలం" అంటారు. దైవప్రవక్త దీన్ని కల్పించుకున్నాడని అంటున్నారా వీరు? అయితే వారికిలా చెప్పు: "నేవోకవేళ దీన్ని కల్పించుకుంటే, దేవుని పట్టు నుండి మీరు నన్ను ఏ విధంగానూ కాపాడ లేరు. మీరు కల్పించి చెబుతున్న మాటలను గురించి దేవునికి బాగా తెలుసు. (ఈ విషయంలో) నాకూ మీకూ మధ్య దేవుడే సాక్షి. (కనుక ఇప్పటికైనా మీ వైఖరి మార్గుకుంటే) ఆయన ఎంతో క్షమించేవాడు, కరుణించేవాడు." (7-8)

చెప్పు: "నేనేమీ కొత్తగా వచ్చిన ప్రవక్తను కాను. (పూర్వం కూడా ఎందరో ప్రవక్తలు వచ్చిపోయారు.) దేపు మీ విషయమైనా, నా విషయమైనా ఏముఖులుండో నేను చెప్పుతేను. నేను నా దగ్గరికొన్నాడు ద్వారా విషయాతిని అనుసరిస్తున్నాడిగ్గా మాత్రమే. నేను (విషయం గురించి ప్రజలను) స్వప్తంగా పొచ్చరించేవాడ్ని తప్ప మరేమీ కాను." (9)

مَنْ يَبْيَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرُنَّمْ لَمْ يَأْتِيَ الْقَوْمُ الظَّلُمُونَ^①
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكَ قَدِيرُمْ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتُبْ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كَتُبْ مُصَدِّقٌ لِسَانًا
عَرَبِيًّا لِيُبَيَّنَرُ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَلَيُشَرِّهِ لِلْمُسْتَحِسِنِينَ^② إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا رَبِّنَا اللَّهَ ثُمَّ اسْتَقْامُوا فَلَا حَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرَجُونَ^③ أُولَئِكَ أَخْفَبُ الْجَنَّةَ خَلِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^④ وَ
وَصَيَّبْنَا إِلَّا سَانَ يَوْمَ الدِّيْهِ إِحْسَنًا حَمَلْتَهُ أُمَّهَ كُرْهًا وَوَضْعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلْهُ وَفَصَلْهُ
تَشْتُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَأْكَلَ أَشْدَهَ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَاتَلَ رَبَّ أَزْوَاجِنِي أَنَّ أَشْكَرْ بِعْتَكَ الرَّقِيْ
جَيَّاتَكُمُ الدُّنْيَا وَاسْمَتَتْمُ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِسَائِنْتَمْ شَتَّكُرِبُونَ^⑤

వారికిలా చెప్పు: “జిది దేవుని దగ్గరుండే వచ్చిన వాణి అయివుండి, దాన్ని మీరు తిరస్కరిస్తే (ప్రశయదినాన మీ గతమవుతుంది)? దీన్ని గురించి అలోచించారా మీరు? ఇలాంటిదే (గతంలో) ఒకవాణి వచ్చినప్పుడు ఇస్లామాల్ సంతతికి చెందిన ఒక స్వాక్షి దానికి అనుకూలంగా సాక్ష్యమచ్చాడు. (అది బోధించే సత్యాన్ని) అతను విశ్వసించాడు. కాని మీరు మాత్రం గర్వపోతులయి పోయారు. అలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు ఎన్నచీకీ సద్గుధి ప్రసాదించడు.” (10)

అవిశ్వాసులు విశ్వసించినవారిని విమర్శిస్తూ “ఈ గ్రంథాన్ని విశ్వసించడం మంచి పనయితే, దీని విషయంలో (సమాజంలో ఎలాంటి పేరూ ఊరూ లేని) వీరు మమ్మల్ని మించిపోయేవారు కాదు” అంటున్నారు. ఈగ్రంథం నుండి సన్మార్గం పాండలేకపోయారు గనక వారు దీన్ని పాతకాలంనాటి పుక్కిటి పురాణమని తప్పకుండా అంటారు. దీనికి పూర్వం మూన్సా (ప్రవక్త)కు ఇవ్వబడిన (తోరాత్) గ్రంథం (మానవుల పాలిట) మార్గదర్శి నిగా, (దైవ)కారుణ్యంగా వచ్చింది. ఇప్పుడీ గ్రంథం దాన్ని (సత్యతను) ధృవీకరిస్తూ దుర్మార్గుల్ని పోచ్చరించడానికి, సన్మార్గ వైభారి అవలంబించేవారికి శుభవార్త అందజేయ దానికి అరబీభాషలో అవతరించింది. (11-12)

దేవుడే తమ ప్రభువని పలికి, ఆమాట పైనే స్థిరంగా ఉండేవారికి (పరలోకంలో) ఎలాంటి భయంగాని, దుఃఖంగాని ఉండడు. అలాంటివారికి స్వర్గ ప్రవేశం లభిస్తుంది. వారు భూలోకంలో చేసిన సత్యార్థులకు ప్రతిపటంగానే ఈ స్వర్గభాగ్యం లభిస్తుంది. అక్కడే వారు కలకాలం (సుఖసంతోషాలతో) ఉంటారు. (13-14)

మేము మానవునికి తన తల్లిదండ్రుల పట్ల సత్పువర్తన కలిగివుండాలని ఆడే శించాం. అతని తల్లి అతటి ఎంతో శ్రమకోల్పి తన గర్భంలో పెట్టుకొని మోసింది. ఎంతో శ్రమపడి అతటి కన్నది. అతటి గర్భంలో పెట్టుకొని మోయడానికి, ఆ తర్వాత పాలు మాన్మించడానికి ముప్పయి నెలలు పట్టింది.¹ చివరికితను పూర్తిగా శక్తిమంతుడవుతాడు. (అలా) నలభై యేశ్వరు ప్రాయానికి చేరుకున్న తర్వాత అతను (దేవుడి) ఇలా ప్రార్థిస్తాడు:

1. గర్భం ధరించి, బిడ్డను కని, పాలుపట్టడానికి మొత్తం ముప్పయి నెలలు పడ్డుందని ఈ సూక్తిలో ఉంది. 2:233 సూక్తిలో తల్లులు తమ బిడ్డలకు పూర్తిగా రెండేళ్ళు పాలు పట్టాలని ఉంది. 31:14 సూక్తిలో బిడ్డ పాలు వదలడానికి రెండేళ్ళు (24 నెలలు) పట్టిందని ఉంది. దీన్నిబట్టి ప్రీక్షనించిన 6 నెలలల్లో గర్భంధరించి, పూర్తిఫోయి బిడ్డను కనడం సాధ్యమేనని తెలుస్తోంది. అందువల్ల

الْعَمَتَ عَلَيْهِ وَعَلَهُ وَالْدَّيْ وَأَنَّ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرَضِهُ وَأَصْلَحَ لِي فِي ذُرْرَيْتِي هُ لَيْتَ شُبْدُتْ
إِلَيْكَ وَلَيْتَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ^⑥ أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَبَيَّنُ عَنْهُمْ أَحْسَنُ مَا عَلِمْنَا وَتَبَيَّنَ عَنْهُمْ
فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّدِيقُ الَّذِي كَانُوا يُعْنَدُونَ^⑦ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدَيْهِ أُفْتَ لَكُمَا
أَنْعَدْنِي أَنْ أُخْرِجَ وَقَدْ حَلَتِ الْقُرْبَوْنَ مِنْ قَبْلِهِ وَهُمَا يَسْتَعْيَثِنَ اللَّهَ وَنَيْلَكَ الْأَصْنَعْ
حَتَّىٰ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا سَاطِيْرُ الْأَذْلِينَ^⑧ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَنَ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَّهَ قَدْ حَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْجِلِيْمُ^⑨ كَانُوا لَهِمْ^⑩ وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ كَمَا عَلِمُوا وَلَيُوْقِيْمُ
أَعْلَاهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلِمُونَ^⑪ وَيَوْمَ يُعَرَّضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَيَّ النَّارِ أَذْهَبَتْمُ طَبَيْتُكُمْ فِي
حَيَّاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْمَتَتْمُ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِسَائِنْتَمْ شَتَّكُرِبُونَ^⑫

“ప్రభు! నీవు నాకు, నా తల్లిదండ్రులకు చేసిన మేళ్ళకు నేను నీపట్ల కృతజ్ఞపుయి
ఉండే సద్గుధి ప్రసాదించు. నీ ప్రసన్నతాభాగ్యం లభించేటటువంటి సత్యార్థులు చేసే
సద్గుధి కూడా ప్రసాదించు. నా సంతానాన్ని కూడా సజ్జనులుగా చేసి నాకు సుఖాన్నివ్వు.
నేను నీకు విధేయజ్ఞులున దాన్నిటి. నా పాపాలకు నేను పచ్చతాపవడుతూ నన్ను
క్షమించమని నీ సన్నిధిలో వేడుకుంటున్నాను.” (15)

ఇలా మేము మానవుల దుష్పర్యల్ని క్షమించి వారి సత్పుర్ణల్ని స్వీకరిస్తున్నాం. ఇలాంటివారే తమకు చేయబడిన సత్యవాగ్దానాల ప్రకారం స్వర్గవాసుల్లో చేరిపోతారు.

దీనికి భిన్నంగా మరొక వ్యక్తి తన తల్లిదండ్రుల్ని ఈసండించుకుంటూ “చి! మీపోరు
ఎక్కువయిపోయింది. నేను చనిపోయాక (మళ్ళీ బ్రతికించి) సమాధి నుండి నన్ను లేపు
తారని మీరు నన్ను బెదరగొడ్డున్నారా? మరి నాకు పూర్వం ఎన్నో తరాలు గతించాయి
కదా! (పారిలో ఒకరూ సమాధి నుండి లేచి రాలేదో!)” అని అంటాడు. దానికి అతని
తల్లిదండ్రులు దైవాన్ని మొరపెట్టుకున్న తర్వాత “బిరి దౌర్ఘాగ్యాడా! (మామాట) నమ్ము
దైవవాగ్దానం సత్యమైనది” అనంటారు. కాని ఆ వ్యక్తి (తలబిరుసుతో) “ఇప్పనీ పూర్వ
కాలంనాటి పుక్కిటి పురాణాలు తప్ప మరేమీ కాదు” అనంటాడు. (16-17)

ఇలాంటివారికి (నరక)శిక నిర్మయం వర్తిస్తుంది. (ఇలాంటి చేష్టలకు పాల్గుడి)
గతించిన జిన్, మానవ జాతుల్లో పీరు చేరిపోయారు. వీరు తప్పక నష్టపోతారు. ప్రతి
వర్గానికి దాని కర్మల్ని బట్టి అంతస్తులుంటాయి. వారు చేసుకున్న కర్మలకు ప్రతిఫలం
ఇవ్వడానికి ఇలా జుగుతుంది. వారికిలాంటి అవ్యాయం జరగడు. (18-19)

తర్వాత ఈ అవిశ్వాసుల్ని నరకాగ్ని ముందు నిలబెట్టి వారితో (దైవదూతులు) ఇలా
అంటారు: “మీరు ప్రపంచ జివితంలో మీవాటాకు వచ్చిన సిరిసంపదలన్నీ తననివీతీర
అనుభవించి కాజేశారు. ప్రోగ్రాములకు, అధర్మాలకు పాల్గుచ్చారు. అందువల్ల ఈరోజు మీరు
అత్యంత అవమానకరమైన శిక్కగా (నరక) యాతనలకు గురికాబోతున్నారు.” (20)

షరీరాత్మవేత్తలు ఏ ప్రీతి అయినా పెళ్ళయిన ఆర్పులకు బిడ్డను కంటే, కేవలం దాని కారణంగా ఆమె
మీద వ్యాఖిచారనింద మొపడానికి వీలైదని నిర్మయించారు.

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۚ وَادْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْدَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ
الْأَنْدَرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ حَنْفَةِ لَا تَعْدُدُ ۚ إِنَّ اللَّهَ إِذْنِي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يُوْمَ عَظِيمٌ ۝
قَالُوا أَجْئَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنِ الْهَمَنَةِ ۖ قَاتَلَنَا مَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّابِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنِّ
اللَّهِ ۝ وَابْنُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ ۝ وَلِكُنْيَةَ أَرْلَكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدَيْتُمْ
قَالُوا هَذَا عَارِضٌ تَمْطِيرُنَا بِهِ ۝ رِيْجُ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تُنْدَرُ كُلُّ شَيْءٍ ۝ يَا مَرِ
رِيْهَا فَاصْبِعُوا لِأَيْدِيْتَهُمْ مَكْذُلُكَ نَجْزِيْنَ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝ وَلَقَدْ مَكْثُمُهُمْ فِيْهَا إِنْ
مَكْثُمُهُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَإِبْصَارًا وَأَفْيَادًا ۝ فَتَأْغَثُهُمْ سَعْهُمْ وَلَا إِصْرَاهُمْ
وَلَا أَفْيَادُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْهَلُونَ ۝ يَا يَاهُتَ اللَّهُ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَلَقَدْ
أَهْلَكُنَا مَا حَوْلَكُمْ قَنْ الْقُرْبَهُ وَصَرَفْنَا لَا يَبْتَأْلِعَهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا

ఆద్జాతి) సోదరుని వృత్తాంతం విన్నించు. అప్పుడుతను (హూద్ ప్రవక్త) ఇసుక్
కొండల నేలయిన 'అహోభావ్'లో తన జాతిప్రజలను ఒక ఉపద్రవం గురించి హెచ్చ
రించాడు- ఇలా హెచ్చరించేవారు గతంలో, ఆ తర్వాత కూడా వచ్చిపోయారు- “దేవుడ్ని
తప్ప మరింతనీ ఆరాదించకండి. నేను మీ విషయంలో ఒక భయంకర దినాన సంభ
వించే ఉపద్రవం గురించి భయపడుతున్నాను” అని హెచ్చరించాడతను. (21)

దానికి అతని జాతిప్రజలు (సత్యాన్ని అంగీకరించడానికి నిరాకరిస్తూ) “మమ్మల్ని
మా దేవతల నుండి దూరం చేయడానికి వచ్చావా? సరే, నీవు సత్యవంతుడవయితే,
మమ్మల్ని బెదరగొట్టున్న ఆ ఉపద్రవం ఏమిటో తీసుకురా చూడ్చాం” అన్నారు. (22)

“ఆ సంగతి దేవునికి తెలుసు. నేను నాకిచ్చి పంపిన సందేశం మాత్రమే మీకు
అందజేస్తున్నాను. కానీ మీరు చాలా అజ్ఞానం, మూడుత్తాలతో ప్రవర్తిస్తున్నట్లు అన్ని
స్తోంది నాకు” అన్నాడు వారి సోదరుడు. (23)

(బీజో) ఆ విషట్టు మేఘాలరూపంలో తమ లోయల వైపు రావడం చూసి “ఈ
మేఘాలు మనకెంతో ప్రయోజనం కలిగిస్తాయి” అన్నారు వారు (సంబరపడిపోతూ)...
“కాదు, ఇది మీరు లోగడ తొందరపెట్టిన ఉపద్రవం. ఇదిక పెనుతుఫాన్, ఫోరమైన
అవడ మొసుకోస్తోంది. అది తన ప్రభువాజ్ఞతో (మిమ్మల్ని) సర్వాశనం చేస్తుంది.” (24)

చివరికి ఆ ఉపద్రవం వారిపై విరుచుకుపడి, వారి నివాస స్థలాలు తప్ప పూర్తిగా
తుడిచి పెట్టింది. ఇలా మేము పాపాత్ములకు ప్రతిఫలమిస్తున్నాం. (25)

మేము వారికి మీకివ్యని సిరిసంపదలన్నే ఇచ్చాం. వారికి మేము కట్టు, చెవులు,
హృదయాలు కూడా ఇచ్చాం. కానీ వారి కట్టుగాని, చెవులుగాని, హృదయాలుగాని ఏమీ
వారికి ఉపయోగపడలేదు. కారణం వారు దేవుని సూక్తల్ని (హేతునచేస్తూ) నిరాక
రిస్తుండేవారు. చివరికి వారు హేతన చేసినదాని ఉచ్చులోనే పడిపోయారు. (26)

మీ చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాల్లోని అనేక ఉచ్చులు మేము నాశనం చేశాము. ఆ
ప్రజలు తమ వైఫలి మానుకుంటారేమానని, మేము మా సూక్తలు పంపి అనేకసార్లు

مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا إِلَيْهِ ۝ بَلْ صَلَوَا عَنْهُمْ ۝ وَذِلِّكَ أَنْكُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَإِذْ
صَرَفْنَا إِلَيْكُمْ لَفَرًا مِنَ الْحِجَّةِ ۝ لَمَنْ يَسْتَعْوَنَ الْقُرْآنَ ۝ فَلَمَنْ يَحْضُرُهُ فَقَالُوا أَصْنَعُوا
إِلَيْهِ ۝ قَالُوا إِلَيْهِ ۝ قَالُوا يَقُولُونَا إِنَّا سَمِعْنَا ۝ كَيْنَانِ ابْنِ زُبَيرٍ ۝ فَقُصِّيَ وَلَوْا
إِلَيْهِ ۝ مَنْدِرَيْنِ ۝ قَالُوا يَقُولُونَا إِنَّا سَمِعْنَا ۝ كَيْنَانِ ابْنِ زُبَيرٍ ۝ فَيَقُولُونَ
يَكَانِيَهُ يَهْدِي إِلَيْهِ ۝ وَإِلَيْهِ طَرِيقُ الْمُسْتَقِلِّ ۝ يَقُولُونَا إِنَّا جَعْلْنَا دَاعِيَ اللَّهِ وَأَمْنُوا بِهِ ۝ يَعْقِرُ لَكُمْ
قَنْ ذُلُوكُمْ وَيُجْزِكُمْ مَمْنُ عَدَابِ أَلِيمٍ ۝ تُنْدَرُ كُلُّ شَيْءٍ ۝ يَأْمُرُ
رَبِّهِ ۝ يَعْجِبُ دَاعِيَ اللَّهِ وَمَنْ لَا يَعْجِبُ أَلِيمٍ ۝ وَمَنْ لَا يُجْزِيْسُ بِمَعْجزَتِهِ فِي الْأَرْضِ وَ

అనేక విధాలుగా నచ్చజెప్పాం. వారు దేవుడ్ని వదలి ఇతర శక్తుల్ని దైవసామిప్య సాధనా
లుగా భావించి పూజించేవారు. మరి అవి వారిని (అవడ సమయంలో) ఎందుకు
అదుకోలేదు? అసలవి వారి నుండి (ఎప్పుడో) కనుమరుగయు పోయాయి. ఇదీ వారి
అసత్యాలు, అభూతకల్పనల పర్యవసానం. (27-28)

(వారికి మరో సంఘటన విన్నించు:) మేము జిన్నుల సమూహం ఒకదాన్ని
ఖుర్జన వాణి వినేందుకు నీదగ్గరకు పంపాము.² వారు (నీవు ఖుర్జన పరిస్తున్న)
స్థలానికి చేరుకొని పరస్పరం నిశ్శబ్దంగా ఉండండని అన్నారు. ఖుర్జన పరసం ముగి
సిన తర్వాత వారు హెచ్చరించేవారుగా తమ జాతిప్రజల దగ్గరికిప్పి ఇలా అన్నారు:

“మాజాతి సోదరులారా! మేమొక (అధ్యుత్)గ్రంథం విన్నాం. ఇది మూనా నిప్పు
మఱ తర్వాత అవతరించింది. పూర్ణం అవతరించిన (దైవ)గ్రంథాలను ధృపీకరిస్తోంది.
సత్యం, సన్వార్గాల వైపు మార్గదర్శనం చేస్తుంది. కనుక మాజాతి సోదరులారా! దేవుని

2. మహాప్రవక్త ముహామ్మద్ (సల్లా) ధర్మ ప్రచారం కోసం తాయిఫ్ వెళ్ళి అక్కడ పరిస్తే
అనుకూలించనందున బాధాత్మప్ప హృదయంతో మళ్ళీ మక్కా పట్టునికి తిరుగుముఖం పట్టరు.
దారిలో ఆయన నశ్శా అనే చేటి విడిది చేశారు. ఆ రాత్రి ఆయన సమాజాలో ఖుర్జన పరిస్తుంటే
జిన్నుల (భూతాల) సమూహం ఒకటి యాద్యచ్ఛికంగా అటువచ్చి ఖుర్జన బోధ విన్నది. అయితే
ఈ సంగతి దైవప్రవక్త (సల్లా)కు ఏమాత్రం తెలియదు. ఆ తరువాత దేవుడు ఈ సంఘటన
గురించి దివ్యావిష్ణుతి ద్వారా ఆయనకు తెలియజేశాడు.

ఖుర్జన మానవులకోసమే గాక జిన్నులకోసం కూడా వచ్చింది. అంచేత ఈ సంఘటనలో
జిన్నులు ఖుర్జన విని విష్ణుసించారు. తరువాత వారు తమ జాతి ప్రజలకు దగ్గరకు వెళ్ళి దాన్ని
ప్రచారం కూడా చేశారు.

ఈ సంఘటన తర్వాత జిన్నులు తరచుగా దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చి ఖుర్జన విని
పోతుండేవారు. దైవప్రవక్త (స) మక్కాలో ఉన్న కాలంలో జిన్నులు బచ్చిపోయారని
తెలుస్తోంది. కొన్ని హదీసుల్లి బట్టి దైవప్రవక్త (స) జిన్నుల విజ్ఞాపై నీర్ణిత సమయానికి ఓ ప్రత్యేక
నిర్ణిన ప్రదేశానికి ఖుర్జన పరించేవారని, అప్పుడు జిన్నులు ఆయన చుట్టూ చేరి ఆ దైవవాణిని
శ్రద్ధగా వినేవారని తెలుస్తోంది. (మరిన్ని విపరాలకు 72:1-15 సూక్తులు చూడండి.)

మట్టితో సృజించబడిన మానవుల మాదిరిగానే అగ్నితో సృజించబడిన జిన్నులకు కూడా
దేవుడు మంచి చెడుల విషక్షణ జ్ఞానం, వాలీలో తాము కోరిన దాన్ని అవలంబించే స్వేచ్ఛ ప్రసా
దించాడు. అందువల్ల జిన్నులు కూడా స్వర్గ నరకాలు ఉన్నాయి.

(6:128 సూక్తికి పాదసూచికతో పాటు, మరికొన్ని విషయాలకు 72:1-15 సూక్తులు చూడండి.)

لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أُولَيَاً، وَلَيْكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ^٦ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعِي يَحْكُمُهُنَّ بِرَقِيدٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بِلِئَلَّةٍ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٍ^٧
 وَيَوْمَ يُعَرِّضُ الظَّاهِرَىٰ كُفَّارُوا عَلَىٰ النَّارِ الَّذِينَ هُدُوا بِالْحَقِّ قَالُوا يَا وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا
 الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولَوَ الْعَزْمٍ مِّنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ
 لَهُمْ كَانُوكُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَكُمْ يَلْبِسُنَا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَهَارٍ بَلَغَ فَهُنَّ يُهْكَلُونَ
 إِلَّا الْقَوْمُ الْفَسَقُونَ^٨

﴿٢٧﴾ سُورَةُ مَحْمَدٍ مَدْنَتْرَهُ ۝ ۹۵ ۝

వైపు పిలిచేవాని పిలుపు అందుకోండి. ఆయన్ని విశ్వసించండి. దేవుడు మీ తప్పులు మన్నిస్తాడు. మిమ్మల్ని ఘోరళిక్క నుండి రక్షిస్తాడు.” (29-31)

దైవందేశ ప్రచారకుని మాట వినివాడు లోకంలో దేవుని పట్టుమండి తప్పించు కోలేదు. దేవుడు తప్ప అతనికి ఏ సహాయకుడూ, సంరక్షకుడూ ఉండడు. ఇలాంటివారే పుష్టమైన మార్గభ్రష్టత్వంలో పడివుండేవారు. భూమాకాశాల్ని సృష్టించినవాడికి, వాటిని సృష్టించడంలో ఏమాత్రం అలసిపోనివాడికి మృతుల్ని బ్రతించే శక్తి కూడా ఉంటుందని వారికి తెలియదా? అయినకు ప్రతిదానిపే అయపు, అధికారం ఉనాయి. (32-33)

ఈ అవిశ్వాసులను నరకాగ్ని ముందుకు తెచ్చి లిలబెట్టే రోజు “ఇది వాస్తవం కాదా?” అని వారిని అడుగుతారు (దైవదూతులు). దానికి వారు “వాస్తవమే. మాప్రభువు సాక్షి! (ఇది వాస్తవమే)” అంటారు. అప్పుడు “అయితే మీ తిరస్కారానికి ఫలితంగా (నరక)యాతన చవిచూడండి” అని చెప్పాడం జరుగుతుంది. (34)

కనుక ప్రవక్త! అనన్య దైర్యసాహసలుగల ప్రవక్తలు సహనం వహించినట్లు నీవూ సహనం వహించు. వీరి విషయంలో తొందరపడకు. వీరు తమకు హెచ్చరించబడుతున్న దాన్ని చూసే రోజు వచ్చినప్పుడు, వీరికి తాము భూలోకంలో ఒక ఘుణియ కాలం కన్నా ఎక్కువసేపు లేమన్నట్లు అన్నిష్టుంది. (నీ బాధ్యత నెరవేరింది.) విషయం (వారికి) అంద జేయబడింది. ఇక దురాతులు తపు ఎవరు నాశనమవుతారు? (35)

47. ముహామ్ద్ (సలిం) పూకులు:38

47. ముహామ్ద్ (నల్గం)

ఈ అధ్యాయం హి.శ. రెండవ ఏట బదర్ యుద్ధానికి పూర్వం అవతరించింది. ముస్లింలు మక్కా వదలి మదీనాకు వలనపోయినా మక్కా ఖురైషైయులు వారిని వెన్నాడటం మానుకోలేదు. అదీగాక మక్కాలో ఇంకా ఉండిపోయిన ముస్లింలను తీవ్రంగా వేధించసాగారు. మరోవైపు మదీనాపై దాడిచేసి ముస్లింలను అంతమొందించే ఆలోచనలు కూడా చేయసాగారు. అలాంటి పరిస్థితిలో ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. ఇందులో ముస్లింలను మానసికంగా యుద్ధానికి సమాయత్తం చేసేందుకు తగిన హితవులు ఇవ్వబడ్డాయి. మరోవైపు అవిశ్వాసులు, కపటులు అవలంబించిన సత్య విరోధ వైఖరిని ఖండించి హాచ్చరించడం జరిగింది. చివర్లో దైవమార్గంలో ధనవిని యోగం గురించి ముస్లింలను ప్రేరించడం జరిగింది.

سُمْنَةِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّعُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَوْا الصِّلْحَتَ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مُحَمَّدٍ ۝ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۝ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَآصْلَمَ بِآكِلِهِمْ ۝ ذَلِكَ يَأْتِي الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ لَا يَتَبَعُونَ الْبَاطِلَ وَإِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا تَبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۝ كَذَلِكَ يَخْرُبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ۝ فَإِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرِبُوهُمْ حَتَّىٰ إِذَا أَخْتَنَتُهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۝ فَوَمَا مَنَّا بِأَنْ يَنْهُدُوا وَإِنَّمَا فَدَّأْءَهُ حَتَّىٰ تَضَعَ الْجُرْبَ أَوْ زَارَهَا ۝ ذَلِكَ أَنَّ لَوْلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَا تَنْصَرُ مِنْهُمْ ۝ وَلَكِنَّ لَنْيَلُوا بِعَضَكُمْ

కరుණామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఎవరు సత్యాన్ని తిరస్కరించి, ప్రజలను దైవమార్గంలోకి రాశియకుండా నిరోధిస్తారో వారి కర్మలను దేవుడు నిష్పిలం చేస్తాడు. దీనికి భిన్నంగా ఎవరు సత్యాన్ని విశ్వసించి, నదాచార సంపన్నలల్యి, ముహామ్మద్ (స)పై అవశరించిన దాన్ని కూడా విశ్వసిస్తారో- అది వారి ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యవాటి- దేవుడు అలాంటి వారిలో చెడుల్చేసునా ఉంటే వాటిని దూరంచేసి వారి పరిస్థితి చక్కబరుస్తాడు. (1-2)

దీనిక్కరణం అవిశ్వాసులు అనత్యాన్ని అవలంబించారు; విశ్వాసులు తమ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యాన్ని అనుసరించారు. ఈవిధంగా దేవుడు మానవుల స్థితి గతులు ఉన్నవి ఉన్నట్టు తెలియజేస్తున్నాడు. (3)

కనుక మీరి (మక్కలు) అవిశ్వాసుల్ని ఎదుర్కొవలని వస్తే మెట్టమెదట వారి మెడలు నరకండి. వారిని పూర్తిగా అణచివేశాక ఖైదీలను గట్టిగా కట్టివేయండి. ఆతర్వాత యుద్ధం(చేసే శత్రువు) అయిథాలు క్రింద పడవేసేవరకు (ఖైదీల విషయంలో) మీరు ఉపకారబుద్ధితోనేనా ప్రవరించండి లేదా నష్టపరిహారమెనా తీసుకోండి.¹

1. యుద్ధ శైలిల పట్ల ఉపకార బుద్ధితో ప్రవర్తించడమంటే వారి పోణ, రక్షణ తదితర విషయాల్లో ఉదార స్వభావంతో వ్యవహారించడం, యుద్ధపరిపోరం తీసుకోకుండా క్షమించి పదలి పెటుడం వగరా ఎనో పదతులునాయి. ఉదా: ఇక్కడ ఒక సంఘటన పేర్కొంటునాను.

బుభారి, ముస్లిం గ్రంథాల ప్రకారం యమామా ప్రాంతం నాయకుడున సుమామా బిన్ ఉసాల్ ఒక యుద్ధంలో శైఖీగా పట్టబడి వచ్చినప్పుడు దేవప్రవక్త (స) అతడ్ని “సుమామా! నీ అభిప్రాయం ఏమిట” ని అడిగారు. దానికి సుమామా ఇలా అన్నాడు: “మీరు నన్న హతమార్పితే విలువైన రక్తంగల ఒక వ్యక్తిని హతమార్పిన వారపుత్తారు. ఒకవేళ మీరు నాకు మేలు చేస్తే, చేసిన మేలును సదా గుర్తుంచుకునే ఒక వ్యక్తికి మేలు చేసినవారపుత్తారు. ఒకవేళ మీరు నా దగ్గర ధనం తీసుకోదిలినే నేనివ్యాకిని సిద్ధంగా ఉనాను, అడగండి ఎంతకావాలో.”

దైవప్రవక్త (సు) ఇలా మూడురోజులు అడిగారు. అడిగన ప్రతిసారీ అతను ఇలాగే సమాధాన మిచ్చేవాడు. చివరికి దైవప్రవక్త (సు) అతడ్ని విధిచిపెట్టమని ఆశేంచారు. నుమామా తైరు నుండి విషుదలకాగానే సమీపంలోని ఒక ఒయసిస్టు కెళ్ళి స్నానంచేసి దైవప్రవక్త (సు) దగ్గరకు తిరిగిచ్చాడు. ఆయన ముందు సద్గురువునం (కలిమూ) పరించి ముసిం అయిపోయాడు.

ಅಪ್ಪಡಿಯನ್ನ ದೈವಪರವ್ತ (ಸ)ತ್ತೆ “ದೀನಿಕ ಪೂರ್ವಾಂ ನೇನು ಅಂದರಿಕಂತೆ ಎತ್ತುವ ಮಿಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಅನ್ನಿ ಧರ್ಮಲಕ್ಷಣ ಎತ್ತುವ ಮೀಥರ್ಮಾನಿ ದೇಹಿಂದಿಚ್ಚಾತಿ. ಕಾನಿ ಈರೋಜು ನೇನು ಅಂದರಿಕಂತೆ ಎತ್ತುವ ಮಿಮ್ಮಲ್ಲಿ,

بِعَضٌ مِّوَالَّدِينَ قُتِلُوا فِي سَيْلِ اللَّهِ فَكُنْ يُضْلَلَ أَعْمَالَهُمْ ۝ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِهِمْ بَايْهُمْ ۝ وَ
يُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ أَمْنُوا إِنَّ نَصْرَهُمْ وَيُئْتَهُمْ أَنْدَامَكُمْ ۝
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَقَسَّاً لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا آتَنَاهُ اللَّهُ فَأَعْطَاهُ
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَكِفِيرِينَ
أَمْنَاهُمْ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مُوَلَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مُوَلَّ لَهُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَبَّلُوا الصِّلْحَاتِ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا
نَأَكُلُ الْأَنْعَامُ وَالثَّارِمُونَ لَهُمْ ۝ وَكَيْنَ مَنْ قَرَبَةٌ هِيَ أَشَدُ فُوَّةً مِنْ قَرِيبِكَ الَّتِي أَغْرَيْتَكَ

ఈ మీరు చేయవలసిన పనులు. దేవుడు తలచుకుంటే (మీజోక్యం లేకుండా) స్వయంగానే వారి భరతం పట్టేవాడు. కాని ఆయన మిమ్మల్ని ఒకరి ద్వారా మరొకరిని పరీక్షించడానికి (ఈ పథ్థతి అవలంబించాడు). దైవమార్గంలో చంపబడినవారి కర్మల్ని దేవుడు ఎన్నటికీ నిష్పలం చేయడు. వారికి ఆయన (తన ప్రసన్నతాభాగ్యం పొందే) దారి చూపిస్తాడు; వారి పరిస్థితి చక్కబరుస్తాడు; ఆ తరువాత వారిని (ఇంతకు ముందు) పరిచయం చేసిన స్వర్గంలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. (4-6)

విశ్వాసులారా! మీరు దేవునికి సహాయంచేస్తే దేవుడు మీకు సహాయం చేస్తాడు. మీ కాళ్ళను (యుధ్యం నుండి వెనుకంజవేయకుండా) స్వరంగా ఉంచుతాడు. (7)

ఇక అవిశ్వాసుల సంగతి. వారికి వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది. దేవుడు వారి పనుల్ని పెదదారి పట్టించాడు. కారణం (మానవుల మార్గదర్శనం కోసం) ఆయన పంచినదాన్ని వారు అసహ్యంచుకున్నారు. అందువల్ల దేవుడు వారి కర్మల్ని నిష్పలం చేశాడు.

వారు ప్రపంచంలో తిరిగి తమకుపూర్వంగ గతించినవారికి ఎలాంటి గతి పట్టిందో చూడలేదా? దేవుడు వారిని నామరూపాలు లేకుండా తుడిచిపెట్టాడు. అలాంటి దుర్జ్యతే ఈ తిరస్కారుల కూడా రాసిపెట్టి ఉంది. (8-10)

దానిక్కారణం, విశ్వాసులకు సహాయుకునిగా, సంరక్షకునిగా దేవుడున్నాడు. తిరస్కారులకు ఏ సహాయుకుడు, సంరక్షకుడూ లేదు. సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్మలైనవారిని దేవుడు సెలయేరులు పారే స్వర్గవాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. సత్యతిరస్కారులు ప్రపంచంలో కొన్నాళ్ళపాటు పశుపుల్లా తింటూ, త్రాగుతూ జీవిత భోగభాగ్యాలు అనుభవిస్తారు. ఆతర్వాత వారి అంతిమ నివాసం నరకమవుతుంది. (11-12)

ముహమ్మద్ (స)! నిన్న వెళ్ళగొట్టిన పట్టం కన్నా ఎంతో శక్తి, వైభవాలతో తులాన్ని ధర్మాలకన్నా ఎక్కువ మీ ధర్మాన్ని అభిమానిస్తున్నాను” అని అన్నాడు.

ఆ తరువాత ఆయన ఉప్పు యాత్ర కోసం మక్కా వెళ్ళి అక్కడి ఖురైష్ నాయకుల్ని ఉడ్చిష్టిస్తూ “ఇక నుండి ముహమ్మద్ (స)గారి అనుమతి లేకుండా మీకు ఎమామా నుండి ఎలాంటి ధాన్యం పంపడం జరగద”ని హెచ్చరించారు. అలా చేసి చూపారు కూడా. దంతో మక్కా ఖురైషీ యులు దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకొచ్చి “దయచేసి ఎమామా నుండి వచ్చే ధాన్యాన్ని మాకు సరాఫరా కాకుండా నిలుపుదల చేయించకండి” అని విన్నవించుకున్నారు.

اَهْلَكُهُمْ فَلَا تَأْصِرُ لَهُمْ ۝ اَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْسِنَةٍ قَنْ رَبِّهِ كَمْ كُنْ رَبِّتَ لَهُ سُوَءَ عَلَيْهِ وَاتَّبَعُوا اَهْوَاءَهُمْ ۝
مَشَ الْجَنَّةَ الَّتِي وُدَّ اَتَتْ قَنْ فِيهَا اَهْنَرٌ مِنْ مَاهِرٍ عَلَيْهِ اَسِينٌ ۝ وَاهْنَرٌ مِنْ لَيْلٍ لَيْلَتِيْنَ طَعْمَهُ
وَاهْنَرٌ مِنْ حَمِيرٍ لَذِقَ تَلَشِرِيْنَ ۝ وَاهْنَرٌ مِنْ عَسِيلٍ مُصَقَّبٍ ۝ وَاهْنَرٌ فِيهَا مِنْ كُلِّ النَّمَرَاتِ
وَمَعْقِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمْنُ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُونَ مَاهِرٍ حَمِيرًا فَقَطَمَ اَمْعَاهُمْ ۝ وَمِنْهُمْ مِنْ
يَسِيقَهُ اِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَاتَلُوا لِلَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَاتَلَ اِنْفَاقًا اُولَئِكَ
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا اَهْوَاءَهُمْ ۝ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْ زَادَهُمْ هُدَىٰ وَاتَّهُمْ تَقْوِيمُهُمْ
فَهَلْ يَظْرُونَ اَلْسَاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَعْتَهُ ۝ فَقَدْ جَاءَ اَسْرَاطُهَا فَآتَيْتُهُمْ اَذْكَرَتْهُمْ
ذَكْرُهُمْ ۝ قَاعِمُ اَنَّهُ لَا إِلَهَ اِلَّا اللَّهُ اَوْسَعَ فِرْلَانَدِيْكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

తూగిన పట్టలు గతంలో ఎన్నో ఉండేవి. అలాంటి పట్టలను (సైతం) మేము తుడిచి పెట్టారం. అప్పుడు వారిని కాపాడే నాథుడే లేకపోయాడు. (అవిశ్వాసులకు గుర్తుచెయ్యి) ఒక వ్యక్తి తన ప్రభువు తరపున స్వష్టమైన ప్రమాణంతో సన్వార్గంలో ఉన్నాడు. దీనికి భిన్నంగా మనోవాంచలకు బానిసలైనవారు కొండరున్నారు. వారి దుష్పూర్యాలు వారికి మనోవారమైనవిగా చేయబడ్డాయి. మరి వీరుభయులు సమానమవుతారా? (13-14)

భయబట్టలు కలవారికి వాగ్గానం చేయబడిన స్వర్గం మహా వైభవంగా ఉంటుంది. అక్కడ అఱువూతం కూడా కలుషితంకాని పరిశుభ్రమైన నీరుగల (చల్లచి) సెల యేరులు, ఏమాతం రుచి కోల్పొని స్వష్టమైన పొల నదులు, పానప్రియులకు అమిత రుచికరంగా ఉండే వారుణీపానీలు, ఎంతో నిర్మలమైన తేనె రుబులు (నిరంతరం) ప్రపహిస్తుంటాయి. అక్కడ అన్వికాల పండ్చు లభిస్తాయి. వారి ప్రభువు తరపున వారికి మన్వింపు భాగ్యం ఉంటుంది. స్వర్గంలో ఈ మహాభాగ్యాలన్నీ పొందే మనిషి, నరక కూపంలో (నానాయాతనలు అనుభవిస్తూ) ఎల్లకాలం పడిపుండేవాడు సమానమవుతారా? (ఎన్నటికీ సమానులు కాలేరు.) నరకంలో ఉండేవారికి (దైవదూతులు) త్రాగేందుకు సలసల మరిగి నీరిస్తారు. ఆ నీరు వారి ప్రేగుల్ని సైతం మాడ్చివేస్తుంది. (15)

పీరిలో కొండరు చెపులు రిక్కించి నీ మాటలు వినడానికయతే బాగానే వింటారు. కాని నీ దగ్గరుంచి వెళ్ళిపోయి, జ్ఞానం ఇష్టబడినవారిని కలసుకొని “ఇష్టుడియనగారు చెప్పిందేమిటండీ?” అనడుగుతారు. (ఈ నిర్మక్షం, కాపట్టాల వల్లనే) దేవుడు వారి హృదయకూటాలు మూసివేశాడు. పీరసలు తమ మనోవాంచలకు బానిసలైపోయారు. సన్వార్గాములకు దేవుడు మరింత సన్వార్గవలంబన బుఢి ప్రసాదించి, వారి దైవభీతిని మరింత పెంపాందించేస్తాడు. వారు హరాత్కూగా తమమై ప్రశ్నయం వచ్చిపడాలని దాని కోసం నిరీక్షిస్తున్నారు? దాని సూచనలు ఇష్టటికే బహిర్గతమయ్యాయి. అయితే అది వచ్చిపడితే వారికి హితోపదేశం స్వీకరించే అవకాశం ఎక్కడుంటుందనీ? (16-18)

కనుక ప్రవక్త! తెలుసుకో, దేవుడు తప్ప మరోఆరాధ్యాడు లేదు. క్షమాపణ కోరుకో నీ పారపాట్లకు, విశ్వసించిన ప్రీ పురుషుల పారపాట్లకు కూడా. దేవునికి మీ కార్యకలాపాలు, మీ నివాసప్పలాలు అన్నీ తెలుసు. (19)

مَتَّقِلْبَكُمْ وَمَثْوِكُمْ ۚ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا تُرْكَتْ سُورَةٌ ۗ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ
وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۗ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَكْرَرُ الْمُغْشِيَ عَلَيْهِ مِنَ
الْمَوْتِ ۗ فَأَوْلَئِكُمْ طَاغِيَةٌ ۗ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ ۗ فَإِذَا عَنَمَ الْأَمْرُ ۗ فَلَوْلَا صَدَقُوا اللَّهُ لَكَانَ خَيْرًا
لَهُمْ ۗ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوْلَيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ ۗ إِنَّ الَّذِينَ
لَعْنَهُمُ اللَّهُ فَاصَّهُمْ وَأَعْنَى أَبْصَارَهُمْ ۗ أَفَكَلَا يَتَنَاهُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَقْفَالَهَا ۗ إِنَّ
الَّذِينَ ارْتَدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَأَ لَهُمْ
ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ كَافَّا لِلَّذِينَ كَفَّرُهُوا مَا تَرَكَ اللَّهُ سَنْطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ۗ
فَلَيَفِ ۗ إِذَا تَوَقَّنُهُمُ الْمُتَكَبِّرُونَ ۗ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ۗ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ اتَّعْنَوا مَا أَسْخَطَ
اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطْ أَعْمَالَهُمْ ۗ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ أَصْعَانَهُمْ ۗ وَلَوْلَآ لَرَيْنَكُمْ قَاعِرَفُهُمْ لِيَسِمُّهُمْ وَلَتَعْرِفُهُمْ فِي لَعْنِ الْأَعْوَلِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

విశ్వాసులు (యుద్ధం గురించి) ఏదైనా అధ్యాయం ఎందుకు అవతరించ లేదని అడుగుతున్నారు. కాని యుద్ధప్రావసన స్వష్టంగా ఉన్న అధ్యాయం అవతరించగానే హృదయాల్లో (కాపట్టు) రోగమున్నావారి వైఖరి నీవు గమనించావు కదా! వారు మృత్యువు అవహించిన మనిషి చూసినట్టు (కళ్ళు తేలవేసి) నీవైపు చూడసాగారు. కనుక వారికి వినాశం ఉంది. వారు అతివినయం ఒలకబోస్తూ పైకి మంచిమాటలే పలుకుతారు. కాని కచ్చితమైన ఆజ్ఞ వచ్చినప్పాడు (దాన్యండి పలాయనం చిత్తగిస్తారు). వారు దేవుని దగ్గర చేసిన వాగ్దానం నిలబెట్టుకొనిఉంటే వారికంతో మేలు జరిగేది. (20-21)

(కపటులారా!) మీరు (ఈ నూతన విష్ణవానికి) విముఖులై (అనాగరిక విధానం వైపుకు) పోతే ప్రపంచంలో మళ్ళీ అరాచకం, అల్లకల్లోలాలు రేక్తిస్తూ ఒకరి గొంతులు మరొకరు కోసుకుంటారు. అంతకంటే మీనుండి మరేం ఆశించగలం? వీరసలు దైవశాపగ్రస్తులు. దేవుడు వీరిని (సత్యం కానలేని) అంధులుగా, (హితోక్కులు వినలేని) బద్రిలుగా చేశాడు. మీరు ఖర్జ గురించి ఆలోచించ లేదా? లేక వారి హృదయ కవాటాలు మూసుకుపోయాయా? సత్యం, సన్మార్గాలు స్వష్టంగా ముందుకొచ్చిన తర్వాత కూడా వాటికి విముఖులైపోయారు. అందుకే పైత్రాన వారికంసం ఇలాంటి (కపటు) వైఖరిని సులభం చేసి, లేనిపోని ఆశలు వారిలో పెంచిపోపొంచాడు. (22-25)

ఈ కారణంగానే వారు, దేవుడు పంపిన జీవన విధానాన్ని ద్వేషించేవారితో “కొన్ని విషయాల్లో మేము మీమాచే వింటం” అన్నారు. వారు జరిపిన ఈ రహస్యమంతనాలు దేవునికి బాగా తెలుసు. మృత్యుధూతలు వారి ప్రాణాలు తీసి, ముఖాలు, వీపులు చిట్ట గొడ్డు తీసికెత్తున్నప్పాడు వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుంది? వారు దేవుని ప్రసన్నతా మార్గం తోసిపుచ్చి, ఆయనకు ఆగ్రహం తెచ్చించే చెప్పులకు పాల్పడ్డారు. అందుకే దేవుడు వారి కర్మల్ని నిప్పులం చేసి ఇలా శిక్షిస్తున్నాడు. హృదయాల్లో (కాపట్టు) రోగమున్నారు, తమ హృదయాల్లో దగిన కల్పుచ్చాన్ని దేవుడు బట్టబయలు చేయడని భావిస్తున్నారా? (26-29)

మేము తలచుకుంటే వారిని నీ కళ్ళకు చూపించగలం. వారి ముఖాలు చూస్తేనే

أَعْنَاكُمْ ۖ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعَمَ الْجَهَدِيْنَ ۖ وَبَنَلُوا أَخْبَارَكُمْ ۖ مَا نَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاءَ قَوْلَ الرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۖ لَكُنْ
يَصْرُوَ اللَّهُ شَيْئًا ۖ وَسَيُحْكِمُ أَعْنَاكُمْ ۖ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطْبَعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْلِوَنَّ أَعْنَاكُمْ ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَا تَنَوُا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ
اللَّهُ لَهُمْ ۖ فَلَكَ تَهْمُوا وَتَدْعُوا لِلَّهِ ۖ وَأَنْتُمُ الْأَغْنَوْنَ ۖ وَاللَّهُ مَعَكُمْ ۖ وَلَكُمْ
إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعْبٌ وَلَهُوَ وَرَانُ تُؤْمِنُوا وَتَنْقُوا يُوْتِكُمْ أَجْوَرَكُمْ ۖ وَلَا يَنْلَمُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ۖ
إِنْ يَنْكُلُكُمْ هَا يُفْعِلُكُمْ بَخْلُوا وَيُجْزِيْ أَعْنَاكُمْ ۖ لَهَا نَمْنَمَ هُوَ لَا تَدْعُونَ لِتَنْقُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ۖ فَقِنْكُمْ مَنْ يَنْجُلُ ۖ وَمَنْ يَبْخَلُ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ ۖ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَإِنَّمَا الفَقَارُ ۖ
وَلَمْ تَتَوَلَّوْ يَسْتَبْدُلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۖ ثُمَّ لَمْ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ۖ

నీవు గుర్తిస్తావు. వారు మాటల్లడే ఫోరిఫిని బట్టే గుర్తించవచ్చు. మీరు చేసే పనులన్నీ దేవునికి బాగా తెలుసు. మీలో స్థిరచిత్తులెవరో, సాహసిరులెవరో బట్టబయలుచేసి మీ పరిస్థితుల నిగ్గి తేల్వడానికి దేవుడు మిమ్మల్ని తప్పకుండా పరీక్షిస్తాడు. (30-31)

అవిశ్వాసులు దైవమార్గంలో ఆటంకాలు స్ఫైంచడమే గాక సత్యం, సన్మార్గాలు స్వష్టంగా వారి ముందుకొచ్చినా దైవప్రవక్తతో జగదం పెట్టుకున్నారు. అయినా వారు దేవునికి ఎలాంటి నిప్పుం కలిగించలేదు. దేవుడే వారి కర్మల్ని నిప్పులం చేస్తాడు. (32)

విశ్వాసులారా! మీరు మాత్రం దేవునికి, దైవప్రవక్తకు విధేయులయి మసలుకోండి. (చేజేతులా) మీ కర్మల్ని నాశనం చేసుకోండి. (గుర్తుంచుకోండి,) సత్యాన్ని తిరస్కరించే వారిని, దైవమార్గంలో ఆటంకాలు స్ఫైంచేవారిని, చ్చేదాకా సత్యతిరస్కారంలోనే పడి వుండేవారిని దేవుడు ఎన్నటికీ క్షమించడు. కనుక మీరు దైర్యం కోల్పోయి (అవిశ్వాసులతో) రాజీ పడకండి. (దైర్యంతో వ్యవహరిస్తే) మీరే విజయం సాధిస్తారు. దేవుడు మీకు తోడుగా ఉన్నాడు. ఆయన మీ కృషిని ఎన్నటికీ వమ్ముచేయడు. (33-35)

ఈ ప్రాపంచిక జీవితం ఒక ఆట, తమాషా మాత్రమే. మీరు విశ్వాసులై భయభక్తులతో నడచుకుంటే దేవుడు మీకు రావలిసిన ప్రతిఫలం తప్పక ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన మిమ్మల్ని మీ సిరిసందలు ఇవ్వమని అడగటం లేదు. ఆయన మీ ధనాన్ని అడిగితే, చాలా తరిగిపోయేదాకా ఇవ్వమని అడుగుతుంటే మీరు పిసినారితనం చూపుతారు. ఇలా దేవుడు మీ బలహీనతల్ని బయటపెడ్డాడు. (36-37)

వినండి, (అవసరార్గం) దైవమార్గంలో ధనం ఖర్చుపెట్టుమని మిమ్మల్ని కోరడం జరుగుతోంది. కాని మీలో కొండరు పిసినారితనం వహిస్తున్నారు. అయితే పిసినారితనం వహిస్తున్నవాడు నిజానికి తన సాంత విషయంలోనే పిసినారితనం వహిస్తున్నాడు (అని వారు తెలుసుకోలేకపుతున్నారు). దేవుడు నిరోప్కాపరుడు. మీరే (సమస్త అవసరాలకు) అయనపై ఆధారపడేవారు. మీరు గనక (మా ఆజ్ఞలకు) విముఖులైతే దేవుడు మీ స్థానంలో కొత్తగా మరోజాతిని తెచ్చిపెడతాడు. వారు మీలో ప్రవర్తించరు. (38) ●

سُورَةُ الْقَجْنُ مَدْنِيَّةٌ (٢٨) (١١١) لَهُمْ

అవతరణ, మధ్యా

48. ఫత్వో (విజయం)

సూక్తులు: 29

ఈ అధ్యాయం హి.శ. ఆరవ ఏట మక్కాలో దైవప్రవక్త (స) ఖురైష్ నాయకులతో హుదైబియా ఒప్పందం చేసుకొని మదీనాకు తిరిగిపశున్హప్పడు దారిలో అవతరించింది.

దైవప్రవక్త (సల్లం) తన అనుచరులతో మక్కా వెళ్ళి ఉట్రూ (కాబా దర్జనం) చేసి నట్లు ఓరోజు కలగన్నారు. దాన్ని ఆచరణలో పెట్టేందుకు ఆయన కొన్నాళ్ళ తరువాత 1400 మంది సహాయీలు (అనుచరులు)తో మక్కా బయలుదేరారు. ఈ సంగతి తెలిసి మక్కా ఖురైషీయులు ముస్లింలను అడ్డుకోవడానికి సైన్యాన్ని పంపారు. ఈవిధంగా ముస్లింలు ఉట్రూ చేయడానికాదు, యుద్ధం చేయడానికి వచ్చారని అరబ్బులలో ప్రచారం చేయవచ్చని వారు ఎత్తుగడ చేశారు.

అయితే దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఈ సంగతి తెలిసింది. ఆయన వెంటనే ఆ దారి మార్పి వేరే దారిగుండా ప్రయాణం సాగించారు. చివరికి ఎంతో వ్యయప్రయాసంలకోర్చి మక్కా నుండి 30 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న హుదైబియా ప్రాంతానికి చేరుకొని అక్కడ విడిది చేశారు.

ఖురైష్ నాయకులు ఈ సంగతి తెలుసుకొని చర్చల కోసం హుదైబియా ప్రాంతం తెగ నాయకుడు బుదైల్ బిన్ వర్షాను పంపారు. బుదైల్ దైవప్రవక్త (స)ను కలుసుకొని వారి రాకు కారణం అడిగాడు. దైవప్రవక్త (స) తాము కాబాసందర్శనం కోసం మాత్రమే వచ్చామని చెప్పారు. బుదైల్ మక్కా వెళ్ళి ఈ విషయమే ఖురైష్ నాయకులకు తెలియజేసి, కాబాదర్శనం కోసం వస్తున్న ఈ యాత్రికుల్లి అడ్డుకోవడం భావ్యంకాదని సలహా ఇచ్చాడు. కాని ఖురైష్ నాయకులు అతని సలహాను భారు చేయలేదు.

వారు అహాయ్ తెగలనాయకుడు హులైన్ బిన్ అల్లమాను దౌత్యవేత్తగా పంపుతూ ముస్లింలను ఎలాగైనా తిరిగి వెళ్ళిపోయేలా ఒప్పించాలని చెప్పారు. హులైన్ దైవప్రవక్త (స)తో మాట్లాడడానికి వెళ్ళాడు. కాని అతనక్కడి పరిస్థితి చూసి ఆశ్వర్యపోయాడు. ముస్లిములంతా కాబాయాత్ దీక్ష (ఇహ్రా) బూని, తత్పంబంధిత దుస్తులు ధరించి ఉన్నారు. వారి ముందు మెడలకు ప్రత్యేకమైన పట్టలు కట్టిన ఖుర్వానీ (బలి) ఒంచెలు నిలబడి ఉన్నాయి. ఈ దృశ్యం చూసి అతను వీరు యుద్ధం చేయడానికి కాదు, కాబాదర్శనం కోసం మాత్రమే వచ్చారని గ్రహించాడు. అందువల్ల అతను దైవప్రవక్త (స)ను కలుసుకుండానే మక్కా వెళ్ళిపోయాడు. ఖురైషీయులకు ఈ సంగతి తెలిపి “మీరు కాబా పవిత్రతను దిగజార్ఘుతూ వారిని అడ్డుకుంటే మేము మీతో సహకరించం” అని సృష్టింగా చెప్పేశాడు హులైన్.

కాని ఖురైషీయులు తమ మంకుతనాన్ని వదలక ఈసారి మరో నాయకుడు ఉర్వా బిన్ మన్వరూదని పంపారు. అతను కూడా వెళ్ళిప్పి, ప్రవక్తలనుచరుల గురుభక్తిని ప్రశంసిస్తూ “మీరు ఎలాంటి వారితో తలపడబోతున్నారో మీరే తేల్చుకోండి” అని చెప్పాడు. అతర్వాత ఖురైషీయులు ముస్లింలను కవ్యించడానికి ఓరోజు రాత్రివేళ యాళ్ళ మంది విలుకాండ్రను పంపారు. వారేళ్ళి ముస్లింశిబిరాలపై బాణాలు, రాళ్ళు విసిరారు.

ముస్లింలు వెంటనే మేల్కుని వారిని బంధించి దైవప్రవక్త (స) ముందు ప్రవేళపెట్టారు. అయితే ఆయన వారిని క్షమించి వదలిపెట్టారు. మరొకసారి తెల్లవారుజామున 80 మంది యోధులు వచ్చి సమాజ చేస్తున్న ముస్లింలపై మెరుపుదాడి చేశారు. చివరికి వారు కూడా పట్టుబడ్డారు. దైవప్రవక్త (స) వారిని కూడా క్షమించి వదలిపెట్టారు. ఇలా కవ్యించి కయ్యం పెట్టుకోవాలన్న ఖురైషీయుల ఎత్తుగడ నీరుగారిపోయింది.

ఆ తర్వాత దైవప్రవక్త (స) రాయబారం కోసం హజత్ ఉస్మాన్ (రజి)ని పంపారు. హజత్ ఉస్మాన్ (రజి) మక్కావెళ్ళి తాము యుద్ధం చేయడానికి రాలేదని, కాబాదర్శనం చేసుకొని వెళ్ళిపోతామని అన్నారు. కాని ఖురైషీయులు దానికి ససేమిరా అంగీకరించలేదు. పైగా ఆయన్ని మక్కానుండి వెళ్ళనివ్వుకుండా ఆపించండారు. ఈలోగా ఉస్మాన్ని హత్య చేశారని పుకారు పుట్టింది. ఆయన తిరిగి రాకపోవడంతో ముస్లింలు ఈవార్త నిజమే నని ఆగ్రహాద్గుర్తులపోయారు. రాజీనితిని ఉల్లంఘించి దౌత్యవేత్తను చంపడమంటే ఖురైషీయులు యుద్ధప్రకటన చేయడమే. అంతే దైవప్రవక్త (స) తక్కులే అనుచరులంద్రీ సమావేశపరచి చివరి రక్తపుబోట్టు చిందెవరకు ఇక్కడుంచి మరలిపోమనే మాటపై వారి చేత ప్రమాణంచేయించారు. దీనే ‘రిజ్వాన్ శపథం’ అంటారు.

తరువాత ఉస్మాన్ (రజి) హత్యవార్త నిజంకాదని తెలిసింది. హజత్ ఉస్మాన్ (రజి) మక్కా నుండి తిరిగొచ్చారు. ఖురైష్ నాయకులు ఒకడుగు వెనక్కి తగ్గి రాజీ కోసం సుప్పాల్ బిన్అల్మ్యుని పంపించారు. సుప్పాల్ పచ్చి దైవప్రవక్త (సల్లం)తో సుదీర్ఘ చర్చలు జరిపాడు. చివరికి ఈక్రింది పరతులపై ఒప్పందం చేసుకోవడానికి ఉభయ వర్గాల ప్రతినిధులు అంగీకరించారు.

- (1) ఈ సంవత్రం ముహమ్మద్ (స), ఆయన అనుచరులు ఉట్రూ చేయకుండా వెళ్ళిపోతారు. వచ్చే ఏడు ఉట్రూ కోసం వచ్చి వారు మక్కాలో మూడురోజులు మాత్రమే ఉంటారు. అయితే తమవెంట ఒక్కొక్క ఖధ్యం మాత్రం తెచ్చుకుంటారు. అది తప్ప మరే ఆయుధ సామగ్రిని వెంట తెచ్చుకోరు.
- (2) ఉభయప్కాల మధ్య పదేళ్ళదాకా యుద్ధంగాని, ఒకరికి వ్యతిరేకంగా మరొకరు ఎలాంటి చర్య తీసుకోవడంగాని జరగదు.
- (3) ఈ పదేళ్ళ కాలంలో ఖురైషీయులకు చెందిన ఏ మనిషి అయినా అతని సంరక్షకుని అనుమతి లేకుండా ముహమ్మద్ (స) దగ్గరకు పారిపోయి వస్తే అతడ్ని వెనక్కి తిప్పింపాలి. అయితే ముహమ్మద్ (స) అనుచరుల్లో ఎవరైనా ఖురైషీయుల దగ్గరికి వస్తే అతడ్ని వెనక్కి పంపడం జరగదు.
- (4) అరబ్బుతెగలు ఈ రెండుప్కాలలో దేంతోనైనా స్నేహబుప్పందం చేసుకోవచ్చు. ముస్లింలు ఈబుప్పందం పట్ల తీవ్రతందోళన చెందారు. పైకి చాలా అన్యాయంగా, దారుణంగా కనిపిస్తున్న ఈ పరతుల్లి చూసి వారు మనస్సుర్పిగా అంగీకరించలేక పోయారు. వారికి లైవప్రవక్త (సల్లం) ఎలాగ్ అతికష్టం మీద నష్టపోయారు. కాని అనుచరులు అయిప్పతతో లోలోన కుమిలిపోసాగారు. అవిశ్వాసులకు తాము లొంగి పోయినట్లు భావించి బాధపడసాగారు.

సంధిప్రతం రాయదం ఇంకా పూర్తికాలేదు. చివరిదశలో ఉంది. అంతలో సుప్పాల్ కొడుకు అబూజందల్ (రజి) అవిశ్వాసుల నిర్వంధం నుంచి తప్పించుకొని, కాళ్ళకు

సంకెళ్తు దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకొచ్చి తనను అవిశ్వాసుల బారినుండి కాపాడమని వేదు కున్నారు. ఆయన చేసిన నేరం జస్తాం స్వీకరించడమే. ముస్లింలు ఆయన దుష్టితి చూసి చలించిపోయారు. కానీ సుహైల్ వెంటనే ప్రవక్త (స) నుఢేశించి “సంధిపత్రం రాయడం పూర్తిగాకపోయినా పరతులు ముందుగానే మన మధ్య నిర్ణయమై పోయాయి. కనుక ఇతట్టి నాక్పగించాలి” అన్నాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) కేవలం నోచిమాటకు కట్టబడి, బాధాతప్ప హృదయంతో అబ్బాజందర్ (రజి)ని సుహైల్కు అప్పగించారు. ప్రవక్త అనుచరులు కోపం, దుఃఖం కలగలిసిన భావాద్రేకాలను బలవంతంగా దిగమింగి, నిస్పహయంగా చూస్తూ ఉండిపోవలసి పచ్చింది.

బహుందం కుదిరిన తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం), ఆయన అనుయాయులు హుదైబియాలోనే పశువుల్ని బలిచ్చి శిరోముండనం చేయించుకున్నారు. ఆ తరువాత ముస్లింలు ఈ ఒప్పందం తమకు అపజయం, ఆవమానకరమని భావిస్తూ క్రుంగిన మనస్సుతో మదీనా తిరుగుప్రయాళమయ్యారు. అప్పుడు దారిలో ఒకచోట ‘హుదైబియా ఒప్పందం మీ పాలిట ఘనవిజయం’ అంటూ ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. దాంతో వారి ముఖాలలో ఆశ్చర్యం, ఆనందం తోణికిసలాడాయి. ఇంతకూ ఈ ఒప్పందం ఘనవిజయం ఎలా అయిందో పరిశీలించాం.

హుదైబియా ఒప్పందం వల్ల ఆరేబియాలో చాలావరకు శాంతియుత వాతావరణం నెలకొన్నది. దేశం నలుమూలల నుండి ఒహుదైవారాధకులు స్వేచ్ఛగా మదీనాకు రాకపోకలు ప్రారంభించారు. వారు మదీనాలో ముస్లింల ధార్మిక జీవనసరళిని దగ్గర్చుండి చూసి ప్రభావితులవుతున్నారు. వారిలో అనేకమంది జస్తాం స్వీకరించసాగారు. ఇలా జస్తాం అతివేగంగా విస్తరిస్తూ పోతోంది. ఒప్పందం సమయంలో జస్తాం పరిరక్కకులుగా 1400 మంది యోధులు మాత్రమే ఉండగా, కేవలం రెండెళ్లలో ఈసంఖ్య 10,000కు పెరిగింది. ఒప్పందంలోని 4వ నిబంధన ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) అనేక అరబ్బు తెగలతో స్వేచ్ఛాప్సుందాలు కుదుర్చుకున్నారు. హుదైబియా ప్రాంతంలోని ఖుజాఅ తెగతో కూడా ఒప్పందం కుదుర్చుకొని దాన్ని తమ మిత్రపక్కంగా చేసుకున్నారు.

మరోవైపు దైవప్రవక్త (స)కు జస్తాం మీయ రాజ్యాన్ని పట్టిపురచడానికి, ముస్లింలను సైతికంగా, సామాజికంగా, సాంస్కృతికంగా మరింత తీర్మిదిద్దుడానికి, విదేశి చక్రవర్తులకు దైవసందేశంతో కూడిన లేఖలు పంపడానికి అవకాశం లభించింది. జస్తాంని తీవ్రంగా ద్వేషిస్తూ నిరంతరం కుటులు, కుయుక్కలు పన్నుతున్న యూదులను సులభంగా అణచి వేయగలిగారు. బైబిల్, ఫిడక్, ఖురాలోయ, తైమా వగైరా యూద ప్రాంతాలు జస్తాం మీయ రాజ్యపరిధిలోకి వచ్చాయి.

మక్కాలో జస్తాం స్వీకరించినవారు ఒక్కక్కరే ఖురైషీయుల నిర్వంధం, చిత్రహించిన బారి నుండి తప్పించుకొని, ఒప్పందంలోని మూడవ పరతు ప్రకారం మదీనా వెళ్లేక, ఎగ్ర సముద్రం తీరాన సిరియా నుండి మక్కా వచ్చే దారిలో ఓ కీలక ప్రదేశానికి చేరుకోసాగారు. అలా డెబ్బయి, ఎనబై మంది చేరుకొని మక్కా ఖురైషీయుల వర్తక బిడారాలపై గెరిల్లా దాడులు చేస్తూ వారిని బిడాకు పరచడం ప్రారంభించారు. ఈ పోరు పడలేక ఖురైష్ నాయకులు బడంబడిక జరిగిన ఏడాడికి హిజ్రీ శకం 7వ ఏట దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకు వెళ్లి ఒడంబడికలోని 3వ పరతును రద్దుచేసి ఆ ముస్లింలను మదీనా పిలిపించుకో వలసిందిగా ఆయన్ని అభ్యర్థించారు.

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا تَعْبُدُنَا لَكَ إِنَّمَا تَعْبُدُ مَنْ ذَرَّنَا وَمَا تَأْخُرَنَا
وَيَهْدِي بِكَ صَرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَيَنْصُرُكَ اللَّهُ أَنْزَلَ الشَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لَيَزِدَ ادْفَادًا وَلَا يَمْسِي نَعَمَ يَمْسِي نَعَمَ مَوْلَاهُ جُنُودُ السَّوْلَتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ
حَلِيقًا لِيُلْجُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَلَّتْ تَجْهِيْرُهُ مِنْ تَعْنِيْهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلُهُ فِيهَا وَيُكَفِّرُ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا وَيُعَذِّبُ الْمُنْفَقِيْنَ وَالْمُنْفَقِيْتَ وَ
الْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِيْنَ بِاللَّهِ كُلُّ السَّوْلَتِ عَلَيْهِمْ دَأْرَةُ الشَّوْءِ وَعَصَبَ اللَّهُ

హిజ్రీ శకం 7లో ఒప్పందం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) అనుయాయుల్ని తీసుకొని మక్కా వెళ్లి ప్రశాంతంగా కాబాయాత జిరిపి వచ్చారు. అయితే హి.ఎ. 8లో ఖురైషీయులు మిత్రపక్కమైన బనూబకర్ తెగ పాతకక్కలతో ముస్లింల మిత్రపక్కమైన ఖుజాఅ తెగపై దాడిచేసి పూరమైన హత్యాకండకు పాల్గుచెంది. ఈ హత్యాగ్నికి ఖురైషీయులు కూడా ఆజ్యంపోసి హుదైబియా ఒడంబడికను ఉఱ్ఱంఫుంచారు. ఖుజాఅ తెగ ప్రతినిధులు మదీనా వెళ్లి తమమై బకర్ తెగ జిరిపిన హింసాకండ గురించి దైవప్రవక్త (స) ముందు విలపిస్తూ చెప్పుకున్నారు. అది హి.ఎ. 8వ ఏడు. హజ్ కాలం కూడా సమీపించింది. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) 10,000 మంది సాయుధ సహాచరులతో బయలుదేరి పెద్దగా రక్షపాతం లేకుండానే మక్కా పట్టుణాన్ని సులువుగా జయించగలిగారు. దాంతో మక్కా ప్రజలు, దాని చుట్టూప్రక్కల ఉన్న తెగలవారు దైవప్రవక్త (స)కు లొంగిపోయారు. వారిలో వేలాదిమంది జస్తాం స్వీకరించడం కూడా జరిగింది.

ఇదీ ఈ అధ్యాయంలో భవిష్యత్ ప్రకటనగా హుదైబియా ఒప్పందాన్ని ఘనవిజయంగా వర్ణించబడిన రహస్య విశేషాలు.

కరుණమయ్యాడు, కృపాసాగరుడుయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముహమ్మద్ (స)! మేము నీకు స్వప్తమైన విజయం ప్రసాదించాం. దేవుడు నీగత పారపాట్లు, భావిపూరపాట్లు మన్నించి నీపై తన అనుగ్రహం పరిపూర్తి చేయాలని, నీకు రుజుమార్గం చూపి, పెద్ద సహాయం చేయాలని (ఈ శుభవార్త నీకు విన్నిస్తున్నాడు).

ఆయనే ముస్లింల విశ్వాసం ద్వీపుణీకృతం కావడానికి వారి హృదయాలలో శాంతి స్థిమితాలను అవతరింపజేశాడు. భూమ్యకాశాల సైన్యాలన్నీ దేవుని అధీనంలోనే ఉన్నాయి. ఆయన సర్వం ఎరిగినవాడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. (1-4)

(ఇలా చేయడానికి కారణం) విశ్వాసిని ప్రీ పురుషుల్ని శాశ్వతనివాసం కొరకు సెలయేరులు పారే సుశ్రవసాలలో ప్రవేశింపజేయాలని, వారి నుండి చెడులను తొలగించాలని- దేవుని రృష్ణిలో ఇది గొప్పవిజయం- దేవుడ్ని గురించి అనుమాన రోగానికి గురైన కపట, బహుదైవారాధక ప్రీపురుషుల్ని శిక్షించాలని ఆయన సంకల్పించాడు.

ఈ అనుమాన రోగిష్టులు తమంతట తామే కీడువలలో చిక్కుకున్నారు. వారిపై దైవాగ్రహం విరుచుకుపడుగాక! ఆయన ఈ దుర్మార్గుల్ని శైంచాడు. వారికోసం అతిచెడ్డ

عَلَيْهِمْ وَكَعْنَهُمْ وَأَعْدَدَ لَهُمْ جَهَنَّمْ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ قَالَ اللَّهُ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ لَنُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَ
رَسُولِهِ وَتَعْزِيزُهُ وَتَوْقِيْهُ وَدُسْتِحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُبَارِيْعُونَ
اللَّهَ بِيَدِ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ كَثَرَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ وَمَنْ أَوْقَ
عَلَيْهِ اللَّهُ قَبْيُوتِيْهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخْلَفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَعْلَتِنَا أَمْوَالَنَا
وَأَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرُ لَنَا ۚ يَقُولُونَ يَا أَسْتَهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنَّ أَرَادَ رِحْكُمْ صَرَّاً أَوْ أَرَادَ يُكْثِرَ نَفْعًا بِلْ كَانَ اللَّهُ عَمَّا تَعْلَمُونَ حَكِيمًا ۝
بِلْ ظَنَّنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقُلَّ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَيْهِمْ أَبَدًا وَرَبِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ
وَظَنَّنْتُمْ ظَنَّ اسْتَوْءَةٍ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًَا ۝ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا آعْنَدْنَا
لِلْكُفَّارِ سَعِيدًا ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ النَّمَوْتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَعِذُّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ

నివాసమైన నరకకూపం సిద్ధపరచి ఉంచాడు. భూమ్యకాశాల పైన్యాలన్నీ అయిన
అధ్యనంలోనే ఉన్నాయి. ఆయిన సర్వ శక్తిమంతుడు, మహా వివేకమంతుడు. (5-7)

ముహమ్మద్ (స)!! మేము నిన్ను సాక్ష్యమిచేవానిగా, శభవార్త అందజేసేవానిగా,
పొట్టరించేవానిగా చేసి పంపాము. ఎందుకంటే (మానవులారా!) మీరు దేవుడై, ఆయిన
ప్రవక్తను విశ్వసించండి. ఆయినకు మీ సహాయసహకారాలు అందజేయండి. ఆయన్ని
గౌరవించండి. ఉదయం, సాయంత్రం దేవుని పవిత్రత స్మరిస్తూ ఉండండి. (8-9)

ప్రవక్త! నీముందు శపథం చేస్తున్నవారు నిజానికి దేవుని ముందు శపథం చేస్తు
న్నారు. వారి చేయి దేవుని చేతిలో ఉంది. ఇప్పుడే ప్రమాణాన్ని ఎవరైనా భంగపరిప్రే
దాని కీడు వారిపైనే పదుతుంది. ఎవరు దేవుని ముందు ప్రమాణంచేసి దాన్ని నెరవేరు
స్తారో, దేవుడు వారికి త్వరలోనే గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. (10)

ప్రవక్త! గ్రామీణుల్లో (యుద్ధానికి బయలుదేరకుండా) వెనకుండిపోయినవారు
ఇప్పుడు నీ దగ్గరికొచ్చి (సాకులు చెబుతూ) “మా ఆస్తులూ, భార్యాపిల్లల గొడవలో పడి
మేము రాలేకి పోయాము. (దయచేసి) మా మన్మింపు కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించండి”
అని తప్పకుండా అంటారు. మీరు తమ మనసులో లేని మాటలు చెబుతారు. కనుక
వారికిలా చెప్పాడి: “అదా సంగతి! అయితే దేవుడు మీకు కీడు లేదా మేలు చేయదలిస్తే
ఆయిన నిర్దయాన్ని ఎవరు అట్టుకో గలుగుతారు? మీ వ్యవహారాలను గురించి దేవునికి
భాగా తెలుసు. మీరసలు దైవప్రవక్త. విశ్వాసులు (యుద్ధంలో చిక్కుకొని) తమ ఇంటకు
తిరిగి రాలేరనుకున్నారు. ఈ ఆలోచన మీ మనస్సుకు ఎంతగానో నచ్చింది. మీరిలా
యష్ట ఆలోచనలకు పోయిన పరమదుర్వార్ఘ్యలు.” (11-12)

దేవుడై, ఆయిన ప్రవక్తను నమ్మని అవిశ్వాసుల కోసం మేము భగవానుండి
నరకాగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచాం. భూమ్యకాశాల సామ్రాజ్యానికి సార్వభౌముడు దేవుడే.
ఆయిన తలచుకున్న విధంగా కొండరిని క్షమిస్తాడు, మరికొండరిని శిక్షిస్తాడు. తిరస్కార
వెఖరి విడనాడినవారి పట్ల ఆయిన గొప్ప క్షమాశిలి, అమిత దయామయుడు. (13-14)

عَفُورًا رَحِيمًا ۝ سَيَقُولُ الْمُخْلَفُونَ إِذَا أُنْظَلُقُتُمْ لِمَغَانِمِ لِنَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَبَعُكُمْ
بِرِيدُونَ أَنِّي بَدَأْتُكُمْ لَمَّا أَنْتُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۝ فَسَيَقُولُونَ بَلْ
تَحْسُدُونَا بَلْ كَانُوا لَا يَقْعُدُونَ لَا قَبْلًا ۝ قُلْ لِلْمُخْلَفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَيْهِ
قَوْمٍ أُولَئِيْكُمْ شَدِيدِ تَقْاتِلَتُهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تُطْبِعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۝ وَإِنْ
تَتَوَلُّوْكُمْ تَوَلَّنَمْ قَبْلُ يَعْدَ بَعْدَهُمْ عَدَابًا أَلِيمًا ۝ كَيْنَ عَلَى الْأَغْرِيْجِ حَرَجٍ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَغْرِيْجِ حَرَجٌ ۝ وَمَنْ يُطْبِعَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا يُبَارِيْعُونَكَ
الْأَنْتَهِرَ ۝ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذَّبُهُ عَدَابًا أَلِيمًا ۝ لَقَدْ كَفَرُنَّ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا يُبَارِيْعُونَكَ
تَحْتَ الشَّجَرَةِ قَعْلَمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ قَاتِلَنَّ الْمُكْرِمَةَ عَلَيْهِمْ وَأَتَاهُمْ قَاتِلَنَّ قَرِيبَيْهَا ۝ وَمَعَانِمَ
كَثِيرَةَ يَا خُذُونَهَا ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةَ تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ
لَكُمْ هَذِهِ ۝ وَكَفَ أَيْدِيَ التَّالِيْسَ عَنْكُمْ وَلَتَكُونُ أَيْةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَنْكُونُ كَثِيرًا مُسْتَقِيمَاً ۝

మీరు సమరసాత్తు సేకరించడానికి బయలుదేరితే వెనుక వదిలేయబడినవారు
మీ దగ్గరికొచ్చి మమ్మల్ని కూడా మీతోపాటు తీసికెళ్ళండిని తప్పక అంటారు. మీరు దైవ
నిర్దయాన్ని మాచ్చేయజాస్తున్నారు. (కనుక) “మీరు మాతోపాటు రావడానికి వీలేదు.
దేవుడు ఈ విషయాన్ని ముందే నిర్దయించాడ”ని వారికి స్పష్టంగా చేపేయండి. దానికి
వారు (లోలోన ఊడిపోతూ) “లేదు, మీరసలు మమ్మల్ని ద్వేషిస్తున్నారు” అనంటారు.
(ఇక్కడ ద్వేషం ప్రస్తకే లేదు.) మీరసలు మంచిమాటను సరిగా గ్రహించరు. (15)

వెనకుండిపోయే గ్రామీణులతో ఇలా అనండి: “త్వరలోనే మీరు చాలా శక్తిమంతు
లైనవారితో పోరాందుకు పిలువబడతారు. వారితో మీరు యుద్ధం చేయవలని ఉంది.
లేదా వారు విధేయలయి లాంగిపోవచ్చు. అప్పుడు మీరు యుద్ధాజ్ఞను శిరసావహిస్తే
దేవుడు మీకు మంచి ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. అలాకాకుండా మీరు ఇదివరకు ముఖం
చాటేసినట్లు చాటేస్తే దేవుడు మీకు అతి బాధకరమైన శిక్ష విధిస్తాడు.” (16)

అంధలు, కుంటివాళ్ళు, వ్యాధిగ్రసులు యుద్ధంలో పాల్గొనలేకపోతే ఎలాంటి
తప్పలేదు. దేవునికి, ఆయిన ప్రవక్తకు విధేయలైనవారిని దేవుడు సెలయేరులు పోరా
స్వగ్రహవాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. విముఖులయ్యేవారికి దుర్భరశిక్ష విధిస్తాడు. (17)

విశ్వాసులు చెట్లు క్రింద నీచేతిలో చేయి వేసి శపథం చేస్తున్నప్పుడు దేవుడు వారి
పట్ల ప్రసన్నుడుయ్యాడు. వారి ఆంతర్యాల స్థితి ఆయినకు తెలుసు. అందువల్ల వారిపై
అయిన శాంతీశ్చిమితాలు అవతరింపజేశాడు. బహుమానంగా వారికి సమీప విజయాన్ని,
అపార సమరసాత్తును అనుగ్రహించాడు. దాన్ని వారు (త్వరలోనే) సాధిస్తారు. దేవుడు
మహా శక్తిమంతుడు, ఎంతో వివేచనాపరుడు. (18-19)

దేవుడు మీకు పెద్దవెత్తున సమరసాత్తు లభిస్తుందని వాగ్గానం చేస్తున్నాడు. ప్రస్తు
తం ఆయిన మీకు ఈవిజయం ప్రసాదించి, భవిష్యత్తులో మీకు వ్యతిరేకంగా ఇతరులు
తోక జాడించకుండా వారిని నిలువరించాడు. మరోవైపు విశ్వాసులకు ఒక నిదర్శనంగా
చేశాడు. మీరు సన్మార్గంలో స్థిరంగా ఉండేందుకు దేవుడు మీకు మరింత సద్ధుధి ఇవ్వా

وَأَخْرَهُ لَمْ تَقْدِرُ فُلَانِيَّا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۚ وَلَوْ قَتَّاكُمُ الظَّرِيفُ وَلَوْ أَدْبَارُ ثُمَّ لَمْ لَيَجِدُونَ وَلَيَ ۗ وَلَا تَصِيرُوا ۗ سُنْنَةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ حَكَتْ مِنْ قَبْلِ ۝ وَلَكِنْ تَجَدَ إِسْنَنَةَ اللَّهِ تَبَدِّيْلَهُ ۚ وَهُوَ الَّذِي كَفَ أَيْدِيهِمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمُ عَلَيْهِمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۚ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّقُوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدِيَّ مَعْلُوفًا أَنْ يَبْلُغُ مَحْلَهُ ۖ وَلَوْ كَرِبَالُ مُؤْمِنُونَ وَنَسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطْوُهُمْ فَتُصْبِيْكُمْ قَنْهُمْ مَعَرَّةً بِعَيْنِ عَلِيِّهِ لِيُدْخَلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۖ لَوْ تَرَيَيْلُوا عَذَابَنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ ۖ اذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيمَةَ حَمِيمَةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَالْزَّمِنْهُمْ كَلِمَةُ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقُّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ الرَّبِيِّ يَا لِلْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ اُمِّينَ مَحْلِقِينَ

లన్న ఊర్దేశం కూడా దీని వెనకుంది. మరికొన్ని సమరసామ్రట్లు కూడా మీకు లభిస్తాయని దేవుడు వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. వాటిని మీరింకా సాధించలేదు. దేవుడు వాటిని చుట్టుముట్టి ఉంచాడు. దేవుడు ప్రతిపనీ చేయగల సర్వశక్తిమంతుడు. (20-21)

ఇప్పటి అవిశ్వాసులు గనక మీతో పోరాటితే తప్పకుండా వెన్నుజూపి పోరిపోతారు. వారికి ఎలాంటి మధ్యంతు, సహాయం లభించపు. ఇది పూర్వకాలం నుండి వస్తున్న దైవసంపదాయం. దైవసంపదాయంలో నీవు ఎన్నడూ ఏ మార్పు చూడలేపు. దేవుడే మక్కాలోయలో వారి చేతుల్ని మీనుండి, మీ చేతుల్ని వారినుండి (యుద్ధం జరగకుండా) నిరోధించాడు. నిజానికి ఆయన వారిపై మీకు ఇంతకు ముందే అధిక్యత (విజయం) ప్రసాదించాడు. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (22-24)

సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు, మిమ్మల్ని ప్రతిష్ఠాలయం (కాబాగ్వాం)కు రానివ్వకుండా నిరోధించినవారు, బలిపశువుల్ని వాటి బలిప్రదేశానికి చేరనీకుండా అష్టకున్న వారు వారేకదా! (మక్కాలో) మీరెరుగని ట్రైపురుష విశ్వాసులు లేకుండా ఉంటే, పొర పాటున మీరు వారిపై కూడా దాడిచేస్తారన్న ప్రమాదం, దానివల్ల మీరు అప్రతిష్ఠ పొలవుతారన్న భయం కూడా లేకుండా ఉంటే (ఈ యుద్ధాన్ని మేము నిరోధించేవారం కాదు). దేవుడు తానుకోని వారిని తన కారుణ్యాభాయలోకి తీసుకోవడానికి (ఈ యుద్ధాన్ని నిరోధించాడు). ఈ విశ్వాసులు వేరేచోటికి పోయివుంటే (మక్కాలో మిగిలివుండే) అవి శ్యాసుల్ని మేము తప్పకుండా కలినంగా శిక్షించేవాళ్లం. (25)

(ఈ కారణంగానే) ఈ అవిశ్వాసులు మొండి పట్టుపడలకు పొయినపుడు దేవుడు తన ప్రవక్తకు, విశ్వాసులకు సహానం, సంయమనాలు ప్రసాదించాడు. వారిని భయ భక్తుల వైఖరికి కట్టుబడిఉంటేలా చేశాడు. అసలు వారే భయభక్తులు కలిగిఉండటానికి ఎక్కువ అర్థాలు. దేవుడు సర్వం ఎరిగినవాడు. (26)

దేవుడు తన ప్రవక్తకు స్వప్పుం చూసిన సంగతి నిజమే. అది సత్యంతో కూడుకున్న స్వప్పుం. (దాని ప్రకారం) దేవుడు తలిస్తే (త్వరలోనే) మీరు తప్పకుండా ప్రతిష్ఠాలయం

رُوسُكُمْ وَمُقْصِرِيْنَ ۝ لَا يَنْعَافُونَ ۝ فَعَلِمَ مَالُمْ تَعَلَّمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحَّا قَرِيبِيَا ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ إِلَيْهِمْ وَدَبَّنَ الْحَقَّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الَّذِينَ كُلُّهُمْ وَكَفَرُ بِاللَّهِ شَهِيدِيَا ۝ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، وَالنَّبِيُّ مَعَهُ أَشَدَّا ۝ عَلَىٰ الْكُفَّارِ رُحْمَاءً بَيْتَهُمْ تَرَاهُمْ رَكْعًا سُجْدًا بَيْتَتَعْوَنَ فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَإِصْرَافًا ۝ سَيِّهَاهُمْ فِي جُوْهِهِمْ مِنْ أَنْتَ السُّجُودُ ۝ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي الشَّوْرِيَّةِ ۝ هُوَ مَتَّهُمْ فِي الْأَنْجِيلِ بِئْكَرُ ۝ أَخْرَهُ شَطَّةً فَأَسْقَطَهُ ۝ فَاسْتَوَعَ عَلَىٰ سُوْقِهِ لِيُجَبُ الرَّازَاءُ لِيَغْبَطْ بِهِمُ الْكُفَّارُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَوْا الصَّلِحَةَ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاجْرًا عَظِيمًا ۝

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ۱۰۶ (سورة الحجرات مدحنياً) ... (لوعاتها) ... (إليها) ... (106)

(కాబా)లో నిర్మయంగా, నిశ్చింతగా ప్రవేశిస్తారు. అక్కడ మీతలలను పూర్తిగా గౌరిగించు కుంటారు లేదా కత్తిరించుకుంటారు. మీకు ఎలాంటి భయముండదు. మీకు తెలియని విషయాలు (ఎవ్వు) ఆయనకు తెలుసు. అందువల్ల ఈ స్వప్పుం నిజం కావడానికి ముందుగా ఆయన ఈ సమీప విజయాన్ని మీకు ప్రసాదించాడు. (27)

ఆ దేవుడే తన ప్రవక్తకు సన్మార్ఘం, సత్యధర్మం ఇచ్చి, అది యావత్తు జీవనవ్యవస్థ లపై అధిక్యత వహించడానికి పంపాడు. దీనికి దేవుని సాక్ష్యమే చాలు. (28)

ముహమ్మద్ (స) దేవుని సందేశపూరుదు. ఆయన అనుచరులు అవిశ్వాసులకు ఏమాత్రం లొంగని దృఢమనస్యులు. అయితే వారు పరస్పరం మృదుహృదయులు, దయమయులు. నీవు ఎప్పుడైనా వారిని చూస్తే వారు రుక్కా, సజ్ఞాలు (ప్రార్థన) చేయడంలో, దేవుని అనుగ్రహం, ఆయన ప్రసన్నతలు అర్థించడంలో నిమగులై ఉండటం కన్నిస్తుంది. వారి ముఖాలపై సాప్టోగప్రణామ చిహ్నాలు ఉంటాయి. ఆ చిహ్నల్ని బట్టే వారిని గుర్తించవచ్చు. ఇవి తౌరాత్లో వారిని గురించి వట్టించబడిన లక్షణాలు.

జ్ఞానీలో వారి లక్షణాలు ఈవిధంగా పోల్చుబడ్డాయి: ఒక పోలం ఉంది. అందులో మొదట విత్తనం నుండి చిన్న మొలక అంకురిస్తుంది. తరువాత అది పటిష్ఠమవుతుంది. ఆ తర్వాత కాప్ట్ లాపెక్కి. కాడగా మారుతుంది. ఆపై ఆ మొక్క తన కాండం మీద నిటారుగా నిలబడుతుంది. అప్పుడు టైపులకు ఆ దృష్టం కనులపండువగా ఉంటుంది; అవిశ్వాసులు అసూయగ్నిలో మాడిపోవడానికి (ఈవిధంగా విశ్వాసుల సద్గుల సంపత్తి పుష్పించి ఫలిస్తుంది). వారిలో సత్యాన్ని విశ్వాసించి సదాచార సంపన్ములయిన వారిని దేవుడు మన్మించి గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తానని వాగ్దానం చేశాడు. (29)

49. హజ్రత్ (సివాసుగ్రహములు)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు : 18

ఈ అధ్యాయం సూక్తులు పి.ఐ.ఐ. 8నుంచి 10వరకు వివిధ సందర్భాలలో అవి రించాయి. ఇందులో సభ్యతాసంస్కరులు బోధించబడ్డాయి. సామూహిక చెడులకు, వష్ట, వర్ష విషకణలకు దూరంగా ఉండాలని, మాటల్లోనేగాక, చేతల్లో కూడా విశ్వాసులు వెలిబుచే క్రియాశిల్దాలైన ముస్లింలుగా మసలుకోవాలని చెప్పడం జరిగింది.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقْرِبُوا بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ مَا نَأَى اللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِ^①
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصواتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالَكُمْ وَأَنْ تُنْهَى لَا تَشْعُرُونَ^② إِنَّ الَّذِينَ يَعْصُونَ أَصْوَاتَهُمْ
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَمْسَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِتَقُولُوا كُلُّهُمْ مُغْفِرَةٌ وَاجْرٌ عَظِيمٌ^③
إِنَّ الَّذِينَ يُنَادِونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجْرَاتِ أَكَثَرُهُمْ لَا يَعْقُلُونَ^④ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَدِرُوا حَتَّى تَخْرُجَ
لِأَيْمَنِهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ^⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ جَاهَكُمْ فَارِسٌ سَبَبَ
فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصْبِبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَقُصْرُهُمْ عَلَىٰ مَا عَلِلْتُمْ نِعْدِمُ^⑥ وَاعْلَمُوا أَنْ فِيهِمْ رُسُولٌ

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

విశ్వాసులారా! దేవుని సమక్షంలో, ఆయన ప్రవక్త సమక్షంలో మీరు మితిమీరి పోకండి. దేవునికి భయపడండి. దేవుడు సమస్తం వింటున్నాడు; సర్వం ఎరిగినవాడు.(1)

మీరు పరస్పరం బిగ్గరగా మాటల్లాడుకున్నట్లు దైవప్రవక్త ముందు బిగ్గరగా మాటల్లాడ కండి. (దీనివల్ల) మీరు చేసుకున్న సత్కర్యలు మీ ఆలోచనకు సైతం తట్టని విధంగా నిష్పలం కావచ్చు. దైవప్రవక్త ఎదుట (వినయంతో) కంతస్వరం తగ్గించి మాట్లాడేవారే నిజమైన దైవఫీతిపరులు. భయభక్తుల కోసం దేవుడు వారి హృదయాలు పరీక్షించి చూశాడు. వారికి మన్మింపు, గొప్ప ప్రతిఫలం లభిస్తాయి. (2-3)

ప్రవక్త! (నీ) నివాసగృహాల బయటనుంచి నిన్ను కేకలు పెట్టి బిగ్గరగా పిలుస్తున్న వారిలో చాలామందికి బుద్ధిలేదు. నీవు బయటికి వచ్చేడాకా వారు బిపిక పట్టివుంచే వారికి మేలైఉండేది. (సరే పొనివ్వు.) దేవుడు క్షమాశీలి, దయామయుడు. (4-5)

విశ్వాసులారా! మీ దగ్గరకు ఎవరైనా దుర్భనుడు ఏదైనా (ముఖ్యం)సమాచారం తీసు కొస్తే దాన్ని ఓసారి కుణ్ణింగా పరిశీలించండి. అలా చేయకుంచే మీరు ఏదైనా వర్గానికి పారపాటున నష్టం కల్గించవచ్చు. ఆత్మాత మీరు జరిగినదానికి విచారిస్తారు.¹ అలాంచి

1. ఈ సూక్తి వలీద్ బిన్ ఉఖ్వా విషయంలో అవతరించినది వ్యాఖ్యానకర్తల అభిప్రాయం. ఒన్నే ముస్లిమ్ తెగవాళ్లు ఇస్లాం స్పీకరించిన తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) వారినుండి జకాత్ తీసుకు రావడానికి వలీద్ బిన్ ఉఖ్వాని పంచించారు. కని వలీద్ ఆ ప్రాంతానికి చేరుకొని, ఏదో కారణంతో భయపడి ఆ తెగవారిని కలవకుండానే మదీనా తిరిగొచ్చారు. వచ్చి, వారు జకాత్ చెల్లించడానికి నిరాకరించారని, తనను హతమార్గ జాస్తున్నారని ఫిర్యాదు చేశారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంగతి వినగానే ఆగ్రహోదగ్రులయి ఆ తెగ పీచం అణచేందుకు ఓ సైనికదళం పంపడానికి సన్నాహాలు ప్రారంభించారు. ఈలోగా బనీ ముస్లిమ్ తెగవాళ్లు జాయిత్ జ్వార్ గార్ తన అనుచరులు కొండరిని వెంటబెట్టుకొని మదీనా వచ్చారు. ఆయన దైవప్రవక్త (సల్లం)ను కలుసుకొని “దైవస్కాక్” మేము వలీద్ కనీసం చూడునై చూడశాచు. అంచేత మేము జకాత్ చెల్లించడానికి నిరాకరించా మను, ఆయన్ని చంపవలిచామన్న ప్రశ్న తలెత్తదు. మేము ఇప్పటికీ ఇస్లాం ధర్మంలో స్థిరంగా

اللَّهُ لَوْيَطِيعُكُمْ فِي كُلِّ شَيْءٍ مِّنْ إِلَّا مَرْعَيْتُمْ وَلَكُمُ الْحَبَّ الْيَكُمُ الْإِيْمَانَ وَرَبِّنَّهُ فِي
قُلُوبِكُمْ وَكُلَّهُ الْكُفْرُ وَالْفُسُوقُ وَالْمُصْبِيَانُ أُولَئِكَ هُمُ الرُّشِيدُونَ^① فَضَلَّ مَنْ مِنْ أَنْشَاءِ
نَفْسِهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ^② وَإِنْ طَالِقُنَّ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ افْتَنَتُهُ فَاصْلَحُوهُ بِنَيْنَهُمَا فَإِنْ
بَعْتُ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرِ فَقَاتَتُهُ تَبَعِيَ حَتَّى تَقِيَّهُ لَيْلَةَ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ قَاتَهُ
فَاصْلَحُوهُ بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ^③ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ
فَاصْلَحُوهُ بَيْنَ أَخْوَيْهِمَا يَا لَعْلَلِ وَآقِسْطُوا إِذَا كَفَرُوا إِذَا أَنْتُمْ أَمْوَالُ^④ إِنَّمَا^⑤ يَأْتِيَهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ
فَاصْلَحُوهُ بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ^⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ

لَيْلَةَ أَمْرِ اللَّهِ

పరిస్థితి రాకూడదు నుమా! జాగ్రత్త! మీమధ్య దైవప్రవక్త ఉన్నాడన్న సంగతి మరచి పోకండి. అనేక వ్యవహారాల్లో ఆయన మీమాట ఒప్పుకుంటే చివరికి మీరే జబ్బందుల్లో పడిపోతారు. దేవుడు మీ విశ్వాస వైఫారి పట్ల మీలో ప్రేమాభిమానాలు జనింపజేశాడు. దాన్ని మీ హృదయాలకు ప్రియమైన వస్తువుగా చేశాడు. అవిశ్వాసం, అవిధేయత, దుర్యంతల పట్ల మీకు ఎవగింపు కలిగించాడు. ఇలాంటివారే దేవుని అనుగ్రహం, ఔదార్యల వల్ల సన్నార్థంలో ఉన్నారు. దేవుడు సర్వజ్ఞాని, మహా వివేకవంతుడు. (6-8)

విశ్వాసుల్లో రెండువర్గాలు పరస్పరం జగదానికి దిగితే వారిమధ్య రాజీ కుదర్చండి. ఒకవేళ (రాజీయత్తుం విఫలమై) ఆ రెండువర్గాల్లో ఒక వర్గం రెండో వర్గంపై దొర్జాన్యానికి పాల్పడితే, దొర్జాన్యానికి పాల్పడిన వర్గం దేవుని ఆజ్ఞ వైపు మరలివచ్చే దాకా దానితో పోరాడండి. అది దేవుని ఆజ్ఞ వైపు మరలివస్తే వాటి మధ్య వ్యాయంగా రాజీ కుదర్చండి. వ్యాయం చేయండి, వ్యాయం చేసేవారిని దేవుడు ప్రేమిస్తాడు. (9)

విశ్వాసులు పరస్పరం అన్నదమ్ముల్లాంటివారు. కనుక మీ అన్నదమ్ముల మధ్య సత్కంబంధాలు నెలకొల్పండి.² దేవునికి భయపడండి, మీరు కరుణించబడతారు. (10)

ఉన్నాం. జకాత్ చెల్లింపును మేము నిరాకరించడం లేదు” అని అన్నారు. అప్పుడీ సూక్తి అవతరించింది. ముఖ్యమైన వ్యవహారం గురించి వ్యాధైనా సమాచారం అందినపుడు ఆ సమాచారం అంద జేసిన వ్యక్తి మంచివాడా, చెడ్డవాడా, సత్కంబంధుడా, అబద్ధాలమారియా, నమ్మకమ్ముడా, మౌసగాడా అనే విషయాల్ని గురించి పరిశోధించి తెలుసుకున్న తరువాత ఆ సమాచారానికి సంబంధించి తగిన చర్య తీసుకోవాలని, దారినపాయే ప్రతి దానయ్య మౌసుకోచ్చే గాలికబుర్లు నమ్మి వెంటనే ప్రతి స్పుందించకూడదని ధర్మవేత్తలు ఈ సూక్తిని గురించి వ్యాఖ్యానించారు. అయితే ప్రాధాన్యంలేని సాధారణ వ్యవహారాలలో అంతగా ఆరా తీసి అడుగెయ్య నవసరంలేదు.

2. ముస్లింలు ఒక సైద్ధాంతిక సమాజానికి చెందిన సభ్యులు. అందువల్ల ప్రపంచంలో ఎక్కడున్న పరస్పరం సత్కంబంధాలు కలిగి ఉండాలని, వారి మధ్య అంతర్జాతీయ సౌభాగ్యత్వం నెలకొని ఉండాలని ఈ సూక్తి చెబుతోంది. మహాప్రవక్త (స) మహితోక్కులు కొన్ని చూడండి:

“ఒక ముస్లిం మరొక ముస్లింకు సాదరుని వంటివాడు. అతను తోటిముస్లిం మీద దొర్జాన్యానికి, అవ్యాయానికి పాల్పడడు. అతని సహచర్యాన్యాని విడనాడడు. అతప్పి కించపరచడు. తోటిముస్లిం సాదరుడ్ని కించపరచడం వంటి చెడుకు మించిన మూరమైన చెడు లేదు.” (ముస్లిద్అహ్మద్)

“ముస్లిం తోటిముస్లిం దూషించడం దుర్మార్గం. అతనితో యుద్ధం చేయడం అవిశ్వాసం (కుఫ్)తో సమానం.” (బుఖారి)

مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ رِسَالَةِ اللَّهِ أَنْ يَكُنْ خَيْرًا مِنْهُنَّ
وَلَا تَأْتِيَنَا نُفُوسُهُمْ وَلَا تَأْتِيَنَا بُرُوا بِالاَنْقَابِ ۝ يَسُّ الاسمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۝ وَ مِنْ
لَمْ يَتَبَّعْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ ۝ إِنَّ
بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۝ أَيُّحُبُّ أَهْدَكُمْ أَنْ يَأْكُلُ لَحْمَ
أَخْيَهُ مَيْتًا فَكَرِهُمُوا ۝ وَ اتَّقُوا اللَّهَ مَارِتَ اللَّهَ تَوَّبَ تَحْسِيْلُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ رَاتِكُمْ لِنَفْلِتِكُمْ

విశ్వాసులారా! పురుషులు తోటిపురుషుల్ని హేళన చేయకూడదు. వీరికంటే వారే మంచివారై ఉండవచ్చు. అలాగే స్త్రీలు తోటిస్త్రీలను గేలి చేయకూడదు. వీరికంటే వారే మంచివారై ఉండవచ్చు. మీరు ఒకరి తప్పులు మరొకరు ఎత్తిచూపుకుంటూ పరస్పరం బురద చల్లుకోకండి. తప్పుడు పేర్లతో పిలుచుకోకండి. విశ్వాసబాగ్యం పొందిన తర్వాత చెడ్డపేరు తెచ్చుకోవడం చాలా తప్ప. ఈ వైఖరి మానుకోని వారే దుర్మార్గులు. (11)

విశ్వాసులారా! మితిమీరిన అనుమానాలకు పోకండి. కొన్ని అనుమానాలు (మీకు) పాపాలుగా పరిణమించవచ్చు. (ప్రజల) రహస్య విషయాల వెనుక పడకండి.³ మీలో ఎవరూ ఇతరుల్ని పరోక్షంగా నిందించకూడదు. మీలో ఎవరైనా మీ మృతసోదరుని మాంసం తినడానికి ఇష్టపడతారా? (ఇష్టపడరు.) చూశారా, మీరే దాన్ని అసహ్యాంచు కుంటారు.⁴ దేవునికి భయపడండి. దేవుడు ఎంతో క్షమాశీలి, దయామయుడు. (12)

“ప్రతి మస్సింకు తోటిమస్సిం ధనమానప్రాణాలు (హరించడం) నివేద్ధం.” (మస్సిం)

“శిరసుకు, శరీరానికి ఎలాంటి సంబంధం ఉందో ఒక విశ్వాసి తోటి విశ్వాసులతో అలాంటి సంబంధమే కలిగి ఉంటాడు. శరీరంలోని ప్రతి అవయవం అనుభవించే బాధను శిరసు ఎలా పాలుపంచుకుంటుందో తోటి విశ్వాసులు అనుభవించే బాధను కూడా ఆ విశ్వాసి అలాగే పాలు పంచుకుంటాడు.” (అహ్వాద్)

(మరిన్ని విపరాలకు 3:103 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

3. ఒక వ్యక్తిలో ఏదైనా చేయ ఉన్నట్లు అనుమానం వహ్నే దాన్ని గురించి ఆరా తీయడానికి ప్రయత్నించకూడదని ఈ సూక్తి తెలియైస్తోంది. హాజర్త్ ఉమర్ (రజి) పాలనాకాలంలో ఓసారి అర్థ రాత్రివేళ ఒక వ్యక్తి తన ఇంట్లో ఏదో పాట పాడుతున్నాడు. ఆ పాట వినగానే గోట్టి తిరుగుతున్న హాజర్త్ ఉమర్ (రజి)కు అనుమానం వచ్చింది. ఆయన వెంటనే అతని ఇంటి గోడక్కి తేంగిచూస్తే మందూ, మగువా కన్నించాడు. ఆయన కోపంతో “ఓరి దైవిరోథి! నీవు దేవుని ఆజ్ఞలను ఉల్లంఘిస్తుండే ఆయన నీ గుట్టు రట్టు చేయడని భావించావా?” అని ఆరిచారు.

దానికా వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు: “విశ్వాసుల నాయకా! తొందరపడకండి. నేను ఒకపాపం చేస్తే మీరు మాడుపాపాలు చేశారు. దేవుడు ఇతరుల రహస్యాలు కూడి తీయడాన్ని నిషేధించాడు. కానీ మీరా పని చేశారు. దేవుడు ఇంట్లలోకి ముఖద్వారం గుండా ప్రవేశించుని ఆదేశిస్తే మీరు ప్రహరీ గోడక్కి వచ్చారు. దేవుడు ఇతరుల ఇంట్లలోకి వారి అనుమతి లేకుండా ప్రవేశించకూడదంటే, మీరు నా అనుమతి లేకుండానే నా ఇంట్లో ప్రవేశించారు.”

ఉమర్ (ర) ఈమాట విని తప్పు ఒప్పుకున్నారు. అతనిపై ఎలాంటిచర్య తీసుకోలేదు. కాక పోతే అతనిచెత యష్టారాలు మానేని నీతిమార్గం అవలంబిస్తానన్న వాగ్దానం చేయించుకున్నారు.

4. పరోక్షంగా నిందించకూడదంటే ప్రత్యక్షంగా నిందించవచ్చుని అర్థం కాదు. ప్రత్యక్ష నింద కంటే పరోక్ష నింద తీవ్రమైన విషయముని తెలుసుకోవాలి.

قُنْذِيْرُ وَ أَنْشِيْ وَ جَعْلَنَكُمْ شَعُوبًا وَ قَبَائِلَ لِتَعَارِفُوا مَعَ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ آتِقَنَكُمْ

మానవులారా! మేము మిమ్మల్ని ఒకే స్త్రీపురుష జంట నుండి పుట్టించాం. తర్వాత మీ పరస్పర పరిచయం కోసం మిమ్మల్ని విఫిన్న జాతులుగా, తెగలుగా చేశాం. అయితే మీలో అందరికంటే ఎక్కువ భయభక్తులు కలవాడే దేవుని దృష్టిలో ఎక్కువ గౌరవ నీయుడు.⁵ దేవుడు సప్రజ్ఞని, సమస్త విషయాలు తెలిసినవాడు. (13)

దైవప్రవక్త (స) ఓసారి “పరోక్షనింద వ్యభిచారం కన్నా నీచ్చెన పాపం” అన్నారు. అనుచరులు ఈమాట విని “దైవప్రవక్త! పరోక్షనింద వ్యభిచారంకన్నా నీచ్చెన పాపం ఎలా అవుతుంది?” అనిగారు. దానికి ఆయన సమాదానమిస్తా “మనిషి వ్యభిచారం చేసిన తరువాత పశ్చాత్తాపంతో క్షమాపణ కోరుకుంటే దేవుడు అతట్టి క్షమిస్తాడు. కాని పరోక్ష నిందకు పాల్పడినవాడ్చి నిందితుడు క్షమించనంత పరకు దేవుడు అతట్టి క్షమించడు” అని విపరించారు (మిష్క్రీతీ).

ఆయన మరో సందర్భంలో ఇలా తెలిపారు: “పరోక్షనిందకు ఒక ప్రాయశ్శిత్తం- నీవు ఎవరిపై నింద మోపావో అతనికి దేవుడు క్షమాభిక్ష ప్రసాదించాలని వేడుకోవాలి. అతను ‘దేవా! నాకు, అతనికి క్షమాభిక్ష పెట్టు’ అని ప్రాథించాలి.” (మిష్క్రీతీ)

పరోక్షనింద విషయంలో కొన్ని మినహాయింపులున్నాయి. ధర్మాస్త్రం దృష్టిలో ఒక విషయం ఎంతో అవసరమైనప్పుడు, పరోక్షనిందకు పోకుండా ఆ పని నెరవేరని పరిష్కారి ఏర్పడినప్పుడు పరోక్షనింద ధర్మసుమృతం అవుతుంది.

ఉచాహరణకు- పీడితుడు ద్వారస్యపరుడికి వ్యతిరేకంగా ఆ ద్వారస్యం నుండి కాపాడగల వ్యక్తి ముందు నిందారోపణ చేయవచ్చు. సంస్కరాబిలాపతో ఒక వర్గంలోని చెడుల్ని గురించి వాటిని దూరంచేయగలవారి ముందు ప్రస్తావించవచ్చు. దుర్మార్గుడి దుర్మార్గు పసులను గురించి ప్రజలను పోర్చరించవచ్చు. సాక్షుల లోపాలను ఎత్తి చూపవచ్చు. పెళ్ళి చేసుకోదలచిన వారికి తత్తుంబంధిత పరుడు లేక పథువులోని లోపాలను తెలియజేయవచ్చు.

5. విఫిన్న జాతుల, వ్యక్తుల మధ్య ఈన్న జన్మస్తార్యాసాలను, జన్మ వ్యత్యాసాలను పరిశిలించిన “హ్యామున షెనోవ్ ప్రాష్టే” శాస్త్రవేత్తలు 13-2-2001 తేదీ దినప్రతికల కథనం ప్రకారం ఓక్త విషయం కుగున్నారు. మానవులంతా ఆఫ్కిలాలోని ఒక తల్లికి జన్మించిన సంతతికి చెందిన వారేని, ఆయి ప్రాంతాల్లోని వాతావరణం, ఇతర పరిశ్రీతుల్ని బట్టిమాత్రమే రూపురేఖల్లో తేడాలు వచ్చాయనే వాదనలకు ఈ పరిశోధనలు బలం చేకూరుస్తున్నాయని వారు తెలిపారు.

మానవాళి మాతృమూర్తి పుట్టిల్లు ఆఫ్కి ఖుండం అనుమాట. ఈ పరిశోధనల్లో మానవుడు కోతి నుండి పరిణామం చెందాడన్న డార్మిన్ జిపరిణామ సిద్ధాంతానికి కాలంచెల్లే సూచనలు కూడా కన్నిస్తున్నాయి. మానవాళి మాతృమూర్తి పుట్టిల్లు ఆఫ్కి అని నిర్మారించిన శాస్త్రవేత్తలు మరి కొన్నేళ్ళకు మానవాళి పిత్మమార్తి పుట్టిల్లు శ్రీలంక అని, ఆ తరువాత కొంతకాలానికి వారుభయుల కలయికతో పుట్టి విస్తరించిన యావత్తు మానవ సంతతి అరేబియన్లని నిర్మారించినా ఆశ్చర్యం లేదు. ఎందుకంటే అవి ఇస్లాం సత్యతను ధృవపరిచే విషయాలు.

అమెరికా ‘సైన్స్’ జర్లూలో శాస్త్రవేత్తలు ఈ పరిశోధన గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ “తెల్లవారు-నల్లవారు, ఎవరారు-పచ్చవారు అనే తేడాలు లేకుండా అందరూ ఒకే సంతతికి చెందినవారని తెలిపేందుకు ఇంతకంటే గట్టిఅధారం ఏముంటుంద?”ని అన్నారు. ‘సెలారా జనోమిక్స్ కార్బోషన్ శాస్త్రవేత్త డ్యూక్ వెంటర్ మాట్లాడు ‘జాతి (Race) అనేది శాస్త్రీయ ర్యాథమని ఈ రంగంలో వనిచే విజ్ఞత కలిగిన ఏ పండితుడు కూడా భావించడు’ని అన్నారు.

إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حِبْرٌ ۝ قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّنَاءَ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلِكُنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا ۚ وَلَئِنْ
يُكَذِّبُ الْأَيْمَانُ فَتَقُولُ رَبُّكُمْ ۝ وَلَئِنْ تُطْبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَكُنْكُمْ قَمْ شَيْءًا

ఈ గ్రామీణలు తాము విశ్వసించామని చెప్పుకుంటారు. వారితో ఇలా అను: “మీరసలు (సత్యాన్ని) విశ్వసించలేదు. దానికిబయలు మేము లొంగిపోయామని చెప్పండి. మీ ఆంతర్యాలలో విశ్వసం ఇంకా ప్రవేశించలేదు. మీరు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులై మసలుకుంటే దేవుడు మీ కర్మఫలంలో ఎలాంటి కొరత చేయడు. ఆయన

జర్నలీసిని ‘ఎవల్యూషనరీ ఆంట్రోపాలజీ’ సంప్రకు చెందిన ప్రాఫెసర్ స్ట్యాండ్ ప్రాఫో జన్ము సారుప్యతలు, వ్యత్యాసాలను గురించి సాధించిన సమాచారంపై వ్యాఖ్యానిస్తూ, “ఈ జ్ఞానం (మానవుల మధ్య) సాంఘిక సహానం, సానుభూతులను ప్రోత్సహిస్తుంద”ని అన్నారు. “జ్ఞ్య డాటా ఉపయోగించి జాతిత్వం (Racism), ఇతర దురభిమానాలకు శాస్త్రీయ సమర్థన (Scientific support) సాధించలేమని; హింసాపీడనలు, సంకుచితత్వాలు, జాతీయ దురభిమానాలు అనేవి అజ్ఞానం, మూర్ఖత్వాల నుండి పుట్టుకొచ్చిన విషయాలలునినందున అలాంటి పరిశోధనల కోసం చేసే ప్రయత్నాలు వ్యతిరేక ఫలితాలు తెచ్చిపెడ్డాయ”ని ఆయన తెలిపారు.

ఈనాడు టి.వి, కంప్యూటర్, ఇంటర్నెట్ వంటి మాధ్యమాలు యావత్తు ప్రపంచాన్ని “పసుఢైక గ్రామం” (Globble village)గా మార్చినా, ఈ పసుఢైక గ్రామీణుల మధ్య జాతి విహేచాలు, వర్ష వైపుమ్యాలు, మత దురభిమానాలు ఇంకా సమసీపిలేదు. మానవ జన్మ పరిశోధన అనహజమైన ఈ అడ్యూగోడలను ఏమేరకు కూల్చుగలదో చెప్పేము.

ఈప్రతిశోధన ద్వారా సత్యం స్పష్టంగా ముందుకు వచ్చినా ఏకదైవభీతి, సరైన పరలోకభావన వంటి బలమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రేరకాలు ప్రజల అంతరంగాల్లో చోటుచేసుకోనంత పరకూ ఈ అడ్యూగోడవ్వి కూల్చుడుం కష్టమే. ఇస్లాం మొదటి నుండి మానవులందరూ ఆది దంపతులైన ఆదం, హవ్వా (అలై)ల సంతతేనని చెబుతోంది. భాగోళిక పరిస్థితులు, వాతావరణ స్థితిగతుల కారణంగా ఏర్పడిన సహజ వ్యత్యాసాలతో మానవులలో కొండరిని అధికులుగా, మరికొందరిని అధికులుగా, నీచులుగా భావించడం దేవుని దృష్టిలో ఘోరమైన పాపం. నిజానికి ఇప్పు అజ్ఞానం వల్ల ఏర్పడిన విషయాలు. జన్మపరిశోధన శాస్త్రవేత్తలు కూడా ఇలాంటి అభిప్రాయాన్నే వెలిబుచ్చారు.

ఈ వాస్తవాన్ని గురించి దైవప్రవక్త (స) ఇలా తెలియజేశారు:

“ప్రభుయిదినాన దేవుడు మీ కులగోత్రాలను గురించి అడగడు. మీలో అందరికంటే ఎక్కువ దైవభీతి కలవాడే దేవుని దృష్టిలో ఎక్కువ గౌరవనీయుడు.” (ఇబ్రూమాజ). “దేవుడు మీ రూపశేఖల్ని చూడడు. ఆయన మీ ఆంతర్యాలను, ఆచరణలను మాత్రమే చూస్తాడు.” (ముస్లిం, ఇబ్రూమాజ)

“ప్రజలా! జాగ్రత్తగా వినండి, మీకందరికి దేవుడు ఒక్కడే. అరబ్బులకు అరబ్బేతరులపై, అరబ్బేతరులకు అరబ్బులపై, తెల్లవాళ్ళకు నల్లవాళ్ళపై, నల్లవాళ్ళకు తెల్లవాళ్ళపై దైవభీతి ప్రాతిపదిక పై తప్ప ఎలాంటి కౌన్సిల్యూట్యం లేదు. మీలో అందరికంటే ఎక్కువ దైవభీతిపరుడే దేవుని దృష్టిలో ఎక్కువ గౌరవనీయుడు.....” (బైహిఫి)

“మీలోని అజ్ఞాన కాలంనాటి చెడుల్ని, అహంకారాన్ని దూరం చేసిన దేవుడు ఎంతో ప్రశంస నీయుడు. ప్రజలా! యావత్తు మానవులు రెండే రెండు వర్గాల్లో విభజించబడ్డారు. (1) సజ్జనులు, దైవభీతిపరులు. వీరు దేవుని దృష్టిలో గౌరవనీయులు. (2) దుర్మార్గులు, దౌర్ఘాగ్యులు. వీరు దేవుని దృష్టిలో తుచ్ఛులు. (ఈశేషం గనక) లేకపోతే మానవులంతా ఆదం సంతానం (ఆయన దృష్టి అంతా సమానులే). ఆదంని దేవుడు మట్టితో సృజించాడు.” (తిర్యిజి)

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ سَّرِحِيمٌ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَأُبُوَا وَجَهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۝ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ قُلْ أَتَعْلَمُ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ
آنَّ أَسْلَمُوا ۝ قُلْ لَا تَمْنَعُوا عَلَىَّ لِتَسْلَمَ ۝ مَكْمُونٌ عَنْكُمْ أَنْ هَذَا كُمْ لِلْأَيْمَانِ لَنْ
كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ بِصَيْدِ
بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

(٥٠) سُورَةُ قَمْكِيَّةٍ (٣٢) ... (بِأَنْهَا) ...

إِسْمَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَمْ وَالْقُرْآنُ الْمَجِيدُ ۝ بِلَ عَجِيبُوا أَنْ جَاءُهُمْ مُتَنَاهِرُهُمْ فَقَالَ الْكُفَّارُونَ هَذَا شَيْءٌ
عَجِيبٌ ۝ وَرَأَوْا لَنْ تُرَأِيَ ۝ ذَلِكَ رَجُمٌ بَعِيدٌ ۝ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَعْنَصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ

గొప్ప క్షమాశిలి, అమిత దయామయుడు.” దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను మనస్సుప్రార్థిగా విశ్వసించి, ఇకదానిపై ఎలాంటి అనుమానానికి ఆస్కారమిపుకుండా దైవమార్గంలో ధన ప్రాణాలొఢి పోరాడేవారే నిజమైన విశ్వాసులు. వారే సత్యవంతులు. (14-15)

ప్రవక్తా! (పిశ్యసించామని చెప్పుకుంటున్న) వారికి చెప్పు: “మీరు దేవునికి ఆయన ధర్మం గురించి నేర్చుతున్నారా? ఆయన భూమ్యకాళాల్ని సమస్త విషయాలు ఎరిగిన వాడు. ప్రతి వస్తువుకు, ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన పరిజ్ఞానం ఆయనకుంది.

మీరు ఇస్లాం స్వీకరించి నీకేదో ఉపకారం చేసినట్లు మాట్లాడుతున్నారు. వారికి చెప్పు: “మీ ఇస్లాం స్వీకరణకు సంబంధించిన ఉపకారం నామీద పెట్టకండి. దేవుడే మీకు ఇస్లాం స్వీకారభాగ్యం ప్రసాదించి ఎంతో మేలు చేశాడు; మీరు నిజమైన విశ్వాసు లైతె (మీ ఉపకారి ఎవరో మీకి తెలుస్తుంది).” భూమ్యకాళాల్ని నిగుఢ విషయాలన్నీ దేవునికి తెలుసు. మీరు చేస్తున్న ప్రతిపని ఆయన దృష్టిపథంలో ఉంది. (16-18)

అవతరణ: మక్కా

50. ఖాఫ్

సూక్తులు: 45

ఈ ఆధ్యాయంలోని ప్రారంభ బీజాక్రాన్ దీనికి మక్కుటంగా పెట్టడం జరిగింది. ఇది నబిషకం 3 నుంచి 5వ ఏట మధ్య అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో ఎక్కువగా పరలోకం గురించిన విషయాలు, వాటికి సంబంధించిన ప్రమాణాలున్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడుయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఖాఫ్, ఖర్జ భావాన్ని! (నిస్పందేహంగా ముహమ్మద దేవుని ప్రవక్త.) కాని ఒక పొచ్చరించేవాడు (దైవప్రవక్త) తమలోనే ఉధృవించి తమ పద్ధకు రావడమేమిటని వారు ఆశ్చర్యపోతున్నారు. (పైగా ఈ) అవిశ్వాసులు “చాలా విచిత్రంగా ఉందే! మనం ఒకసారి చనిపోయి మచ్చిలో కలసిపోయాక (మచ్చి) బ్రతికించబడుతామా?” ఇది బుద్ధికండని విషయం” అని చెప్పసాగారు. (కాని) వారి దేహంలో భూమి తినేసే భాగాలేమిటో మాకు తెలుసు. మా దగ్గరున్న గ్రంథంలో అంతా నమోదయి భద్రంగా ఉంది. (1-4)

وَعِنْدَنَا كِتْبٌ حَفِيظٌ ۝ بَلْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَتَأْجَاهُمْ فَهُمْ فِيهِ أَكْلَمُ يُظْرِوْا
إِلَى السَّمَاءِ قَوْمٌ كَيْفَ بَنَيْهَا وَزَيَّبَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَّهَا وَالْقَيْنَانَ
رَوَاسِيَ وَأَنْبَتَنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رُوْجٍ بِسَجْنٍ ۝ تَبَصَّرَهُ وَذَكَرَهُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنْبِيِّ ۝ وَنَزَّلْنَا

వారు సత్యం ముందుకొచ్చినప్పుడు దాన్ని (గురించి ప్రశాంతంగా ఆలోచించ కుండా) తిస్సురించారు. అందుకే వారిప్పుడు దైవప్రవక్తను గురించి నిరాధారమైన అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చుతూ కచ్చితమైన నిర్ణయానికి రాలేక సందిగ్గంలో పడిపోయారు.

వారెప్పుడైనా తమ పైనున్న ఆకాశాన్ని పరికించి చూడలేదా, మేము ఎలా దాన్ని నిరిగించి తీర్చిదిద్దామో? ¹ అందులో ఎక్కడా ఎలాంటి రంధ్రంగాని, నెర్గాని లేదు. మేము భూమిని పరచి దాన్నిపై పర్వతాలను పాతాము. అందులో రకరకాల మనోహరమైన వృక్షజాతుల్ని మొలపించాం. ఇవి సత్యాన్వేషకులకు కథ్యుతెరిపించే నూచనలు. (5-8)

1. ఇక్కడ ఆకాశంబే అనేక గ్రహాలు, నక్షత్రాలు, సూర్యపంచలున్న సువిశాల అంతరిక్షం అని అర్థం. ఉదయం లేవగానే సహస్ర కిరణాలతో తేజోవంతంగా మానవునికి కన్పించే సూర్యుడు మన భూమి కంటే పరిమాణంలో 13 లక్షల రెట్లు పెద్దగా ఉన్నాడు. మన భూమి నుండి 9 కోట్ల 30 లక్షల పైశ్చ దూరంలో ఉన్నాడు. సెకండుకు 1 లక్ష 86 వేల పైశ్చ వేగంతో ప్రయాణించే కాంతి సూర్యుడి నుండి భూమికి చేరుకోవడానికి 8 నిమిషాల 20 సెకండ్లు పడుతుంది.

మన భూమండలం తన చూట్లూ తిరుగుతున్న చంద్రుడ్ని తీసుకొని గంటకు 65 వేల పైశ్చ వేగంతో సూర్యుని చూట్లూ తిరుగుతోంది. అలాగే ఇతరగ్రహాలు కూడా. మన పాలపుంతలో 10,000 కోట్ల నక్షత్రాలు ఉన్నట్లు అంచనా. ఈ పాలపుంతలోని మన (భూమి)కి అత్యంత సమీపంగా ఉన్న నక్షత్రం నాలుగుర్నార కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉంది.

“కాంతి సంవత్సరం” అంటే సెకండుకు 1 లక్ష 86 వేల పైశ్చ వేగంతో మనం ఏదైనా మాధ్యమం ద్వారా ప్రయాణం చేయగలిగితే మనకు అతి దగ్గరగా ఉన్న నక్షత్రానికి చేరుకోవడానికి నాలుగుర్నార సంవత్సరాలు పడ్డుంది! అదే 20-8-1977న అమెరికా ప్రయోగించిన అత్యంత వేగంతమైన వాయెజర్-2 అనే అంతరిక్ష నోక గంటకు 36,000 పైశ్చ వేగంతో దూసుకుపోతున్న ప్రటీకి, ఈ నక్షత్రానికి చేరుకోవాలండే దాదాపు 40,000 సంవత్సరాలు పడ్డుంది!!

ఇక పాలపుంత (గిలాస్టీ)లోనే సుయార నక్షత్రాలు మన భూమి నుండి వేలాది కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉన్నాయి. మన గిలాస్టీ ఒక చివర నుండి మరొక చివరకున్న దూరం 20 లక్షల కాంతి సంవత్సరాలు ఉంది. మన పాలపుంత వేయి పాలపుంతల సముద్రాలు ఒకటిగా ఉంది. ఈ వేయి పాలపుంతల (గిలాస్టీల) సముద్రాలున్న క్వాజర్ల అంటారు. ఈ క్వాజర్ల మన గిలాస్టీకు అతిసమీపంలో ఉన్న గిలాస్టీ ఎంత దూరం ఉందంటే, ఆక్రమ్యంచి కాంతి మన భూమికి చేరుకోవడానికి 10 లక్షల సంవత్సరాలు పడుతుంది. అంటే ఆ గిలాస్టీ మన భూమి నుండి 10 లక్షల కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉందన్నమాట.

మనం ఉండే క్వాజర్లలోనే మన గిలాస్టీకు సుయారంలో ఉండే ఒక గిలాస్టీకు శాస్త్రవేత్తలు ‘సార్ట్ 3 సి-295’ అని పేరు పెట్టారు. అది మన భూమి నుండి కోటి కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. అంతటితో ఈ విశ్వంలోని నక్షత్రాలన్నిటినీ మానవుడు చూసినట్లు కాదు. ఇప్పటిదాకా మనం చెప్పుకున్నదంతా ఒక్క క్వాజర్లలోని గిలాస్టీలు, నక్షత్రలు, గ్రహాలను గురించే. ఇలాంటి క్వాజర్లు ఈ విశ్వంలో కోటి దాకా ఉన్నాయని శాస్త్రవేత్తలు అంచనా వేశారు.

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبِيرًا فَأَنْبَتَنَا يَهُ جَنْتٌ وَحْبَ الْحَصِيدِ ۝ وَالْعَلْيُ بِسْقِتٌ لَهَا طَلْعٌ تَصِيدُ ۝
رَزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَنَا بِهِ بَلْدَةً مُّبَيْتًا دَكَنَدِ الْخُرُوجِ ۝ كَذَبَ قَبْلَهُ قَوْمٌ نُورٌ وَاحْبُبُ الرَّبِّينَ
وَتَمَودُ ۝ وَعَادُ وَفَرَعُونُ وَلَا خَوَانُ لُوطٌ ۝ وَاحْبُبُ الْأَيْلَكَةَ وَقَوْمٌ تَبَيْغُ كُلُّ كَذَبَ الرِّسْلَ فَقَتَ رَعِيدِ ۝
أَعْيَنِنَا بِالْعَلْقِ الْأَوَّلِ ۝ بَلْ هُمْ فِي لَبِيْسٍ قَنْ خَلِقَ جَلَبِيْلِ ۝ وَلَقَدْ خَاقَنَا الْأَسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تَوْسِعُ
بِهِ نَفْسُهُ ۝ وَكُنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ۝ إِذْ يَنْكُلُ الْمُتَكَبِّرُونَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّيَالِ
قَعِيدُ ۝ مَا يَلْفَظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدِيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدُ ۝ وَجَاءَتْ سَكَرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۝ دَلِكَ

మేము ఆకాశం నుండి శబ్దాయకమైన నీటిని (వర్షాన్ని) దించి, తద్వారా (పంట్) తోటలు, పంటధాన్యాలు, ఒకదాని మీద ఒకటి విరగాచే పంటుస్తులు గల ఎత్తయిన భార్జురచెట్లు పుట్టించాము. ఇది (మా) దాసులకు ఆహారం అందజేసే (అధ్యాత్మమైన) ఏర్పాటు. ఈ నీటితో మేము (బిటలు వారిన) మృతభూమికి తిరిగి జేపం పోస్తున్నాము. అలాగే (మరణించిన మానవులు కూడా పునరుష్టపులయి) లేస్తారు. (9-11)

పీరికి పూర్వం నూహొజాతి, పాడుబడ్డబావివాట్టు, అద్, సమూద్, ఫిరోనవాట్టు, లూత్ సోదరులు, అయికా వాసులు, తుబ్బాజాతి ప్రజలు కూడా తిరస్కరించారు. వారంతా ప్రవక్తలను తిరస్కరించినవారే. అందువల్ల మా హాచ్చరిక కార్యరూపం దాల్చి (వారిని తుడిచిపెట్టి)ంది. మేము తొలి స్పష్టి నిర్మాణంతోనే అలసిపోయామా? (అదేమీ కాదు.) పీరసలు నూతన స్పష్టి గురించి సందేహంలో పడిపోయారు. (12-15)

మేము మానవట్టి స్పష్టించాం. అతని అంతరంగంలో మెదిలే ఆలోచనలు సైతం మాకు తెలుసు. మేమతనికి అతని కంఠనాళంకన్నా అతిసమీపంగా ఉన్నాం. అతని కుడి, ఎడమల వైపు ఇంధరు (అధ్యశ్య) లేభకులు కూడా కూర్చొని (అతని) ప్రతి పనినీ, ప్రతి పలుకునూ నమోదు చేస్తున్నారు. అతనినోట ఏదైనా మాట వెలువడగానే దాన్ని నమోదు చేయడానికి ఒక పర్వవేక్షకుడు తక్కణమే అక్కడ ప్రత్యక్షమవుతాడు. (16-18)

1990లో అమెరికా శాస్త్రవేత్తలు మన క్వాజర్ వెలుపలున్న ఆసంఖ్యాక క్వాజర్లలో ఒక క్వాజర్కు సంబంధించిన ఒక గెలాస్టీని కనుగొన్నారు. దానికి ‘తీటా కెరీనా’ అని పేరు పెట్టారు. ఇది మన భూమి నుండి 1260 కోట్ల కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉందట! ఇప్పటి వరకు శాస్త్రవేత్తలు కనుగొన్న సుధార గెలాస్టీలలో అత్యంత సుధార నక్షత్ర సముద్రాయం ఇదే.

ఇంతకూ యావత్తు విశ్వంలో ఇలాంటి ఎన్నిపేల కోట్ల నక్షత్ర సముద్రాయలున్నాయా, అనలీ విశ్వం ఆవిర్పించి ఎన్ని వేలకోట్ల సంవత్సరాలయిందో సైంటిప్పులు నిక్కచ్చిగా చెప్పలేక పాతున్నారు. కొండరు సైంటిప్పులు ఈ విశ్వం అవిర్పించిని నేచేటి 16 నుంచి 18 జీగా సంవత్సరాలై ఉంటుందని చెబుతున్నారు. ఒక జీగా సంవత్సరం అండే 1200 కోట్ల సంవత్సరాలు. ఈ లెక్కన విశ్వం ఉనికిలోకి వచ్చి 20,000 కోట్ల సంవత్సరాలకు పైనే అయి ఉంటుంది.

ఇప్పుడున్న ఈ విశ్వవ్యవస్థలో భూమి, చంద్రుడు, తదితర గ్రహాలతో కూడిన మన సార కుటుంబాన్ని సముద్రంలోని ఒక నీటి బొట్టుతో పోలుకుండే, మానవుడు ఇప్పటిదాకా సాధించన వైజ్ఞానిక ప్రగతి స్పృష్టికర్త జ్ఞానసాగరంలో ఆ నీటి బొట్టంత కూడా లేదు. అందుకే అన్ని విధాల ప్రశంసలకు సర్వ జ్ఞానమంతుడైన స్పృష్టకర్త అర్థదని భుర్జిన మాటమాటికి నోక్కి చెబుతోంది. (ఇతర వివరాలకు 36:40 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

مَا كُنْتَ مِنْهُ تَعْيِدُ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْعِيْدِ ۝ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ
وَشَهِيدٌ ۝ لَقَدْ كُنْتَ فِي عَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَّافَ عَنْكَ غَطَّاءُكَ فَصُرُكَ الْبَوْمَ حَدِيدٌ ۝ وَقَالَ
قَرِيبُهُ هَذَا مَا لَدَنَّ عَيْدِ ۝ الْقِيَامُ فِي جَهَنَّمَ كُلُّ كَفَّارٍ عَنِيْدِ ۝ مَتَاعُ الْغَيْرِ مُعْتَدِلُهُ بِرِبِّ
الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَى أَقِيمَ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝ قَالَ قَرِيبُهُ رَبِّنَا مَا أَطْعَيْتَهُ وَلَكِنَّ
كَانَ فِي ضَلَّةٍ كَعِيْدِ ۝ قَالَ لَا تَعْتَصِمُوا لَدَكِي وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْعِيْدِ ۝ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ
لَدَكِي وَمَا أَنَا بِظَلَامٍ لِّلْعِيْدِ ۝ يَوْمَ نَقُولُ بِجَهَنَّمَ هُلْ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هُلْ مِنْ مَزِيدِ ۝ وَأُرْبَقَتْ

చూడండి, చివరికి ప్రాణసంకటం సత్యాన్ని తీసుకొచ్చింది.² “(మానవా!) నీవు ఏ సత్యాన్ని నిరాకరిస్తూ పారిపోతుండేవాడివో ఆ సత్యం ఇదే. ఆ తర్వాత (ప్రథయ)శంబం
హరించబడుతుంది. ఈ దినాన్ని గురించే నిన్ను భయపెట్టడం జరుగుతుండేది. ఆరోజు
ప్రతి మనిషి వెంట అతడ్ని తోలుకొచ్చేవాడు ఒకపుంటాడు. ఈ విషయాన్ని గురించి నీవు
ఎమరుపాటులో పడిపున్నావు. మేము నీముందున్న (ఖపాక) తెరను తోలగించాం. నీ
చూపులిప్పుడు వాడిగా ఉన్నాయికదూ! (ఇకచూడు ఇది యదార్ధమో కాదో.)” (19-22)

ఆతని (వెంటనున్న) సహచరుడు “(ప్రభూ!) ఇతను నా అధీనంలో ఉండేవాడు,
(ఇప్పఁడు తమరి ముందు) ప్రవేశపెడున్నాను” అంటాడు. “నత్యాన్ని ధిక్కరించిన ప్రతి
కృతఘ్యుట్టి నరకంలో పడేయండి. వాడు సత్యార్యాలు చేయకపోవడమేగాక ఇతరుల్ని
కూడా నిరోధించేవాడు. హాధ్య మీరిపోయేవాడు. తాను అనుమానంలో పడిపోవడమేగాక
ఇతరుల్లో కూడా అనుమానాలు రేకెత్తించేవాడు. దేవునితో పాటు దైవతరశక్తుల్ని ఆరా
ధించేవాడు. పడేయండి వాడ్చి భీకర (నరక)యాతనలో” అని ఆజ్ఞపుతుంది. (23-26)

(అవ్యక్తి పైతాన్ని ఆడిపోసుకుంటూ, ఈదుర్మార్గాలు తన వెంటబడి తనను సర్వ
నాశనం చేశాడని ఆరోపించినప్పుడు) ఆతని సహచరుడు (దాన్ని ఖండిస్తూ) “మహాప్రభో!
నేనితడ్ని తిరుగుబాటుకు ప్రేరించబలేదు. ఇతను తనంతటానే మార్గజప్తప్తుంలో పడి
చాలాదూరం కొట్టుకుపోయాడు” అనంటాడు. “నాముందు వాదించకండి. నేను ముందే
మిమ్మల్ని పెచ్చరించాను. నాదగ్గర మాటమారదు. నేను నా దాసులకు అన్యయంచేసే
వాడ్చికాను” అని జవాబు లభిస్తుంది. ఆరోజు మేము నరకాన్ని ‘నీవు నిండిపోయావా?’
అని అడుగుతాం. దానికి నరకం “ఇంకా ఏమైనా ఉందా?” అంటుంది. (27-30)

2. ప్రాణం తీయడానికి మృత్యుధాత రాగానే మనిషి కళ్ళ మీదున్న ఇహలోక వ్యామోహ
పార తోలగిపోతుంది. అప్పటిదాకా ఆతనిలో ఉండిన అంధవిశ్వాసాలు, అభూత కల్పనలన్నీ
ఒక్కసారిగా పచాపంచలయి సత్యం గోచరిస్తుంది. పరలోకం యదార్ధమని, అక్కడ తన కర్మలకు
లెక్క చెప్పివోలసి వస్తుందని అధమయి పోతుంది. కానీ ఆ సమయంలో సత్యం గోచరించడం
వల్ల, జ్ఞానోదయం కలగడం వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉండదు. చేతులు కాలిన తర్వాత ఆకులు
పట్టుకొన్నట్టువుతుంది అతని పరిస్థితి. ఎడతెగని పశ్చాత్తాపమే అతనికి మిగులుతుంది. అందుకే
ప్రాపంచిక వ్యామోహంతో పాటు విధిధ దురభిమానాలు వదిలపెట్టి సత్యాన్ని అన్యేషించి ఎలాంటి
తటపటాయింపు లేకుండా దాన్ని స్వీకరించాలి; తదనుగణమైన సాత్మ్వక జీవితం గడపాలి.

3. దేవుడు ఖరున్ భావమృతం “నేను మానవులతో, జన్ముల (భూతాల)తో నరకాన్ని నింపుతాను”
(32:13) అన్నాడు. దాని ప్రకారం కర్మవిచారణ మగిసిన తర్వాత సత్యతిరస్కారులయిన మానవుల్లి,

الْجَئْنَةُ لِلْمُتَعَقِّبِينَ عَيْرَ بَعِيْدٌ ۝ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيْظٌ ۝ مَنْ حَسْنَ الرَّحْمَنَ يَا لَعِيْبٌ
وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنْبِيْدٍ ۝ اذْهَلُوهَا سَلِيْلٌ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودُ ۝ كُلُّ مَا يَشَاءُ وَنَّ فِيهَا وَلَدِيْنَا مَزِيْدٌ ۝
وَكُمْ أَهْلَكَنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُ مِنْهُمْ بَطْشًا فَقَبَّلُوا فِي الْيَلَادِ هَلْ مِنْ كَبِيْرٍ ۝ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِّمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَ السَّمَّ وَهُوَ شَهِيْدٌ ۝ وَلَقَدْ حَلَقْنَا السَّوْلَتَ وَ
الْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سَيْلٍ أَيْمَرٌ ۝ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لَعْوَبٍ ۝ فَاصِرٌ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَيِّرٌ بِحَمْدٍ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ السَّيْنَ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝ وَمِنَ الْيَلَلِ فَيَمْهُلُهُ وَأَدْبَارُ السَّجُودِ ۝ وَاسْتَعْمَ
يَوْمُ يُبَيَّدُ الْمُتَادُ مِنْ مَكَانٍ قَرِيْبٍ ۝ يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْعَيْنِ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجُ ۝ إِنَّا لَعِنْ

(ఆరోజు) స్వర్గం దైవభీతిపరులకు అతి చేరువగా తీసుకు రాబడుతుంది; దూరంగా
ఉండదు. అప్పటిలా ఆజ్ఞపుతుంది: “మీకు వాగ్నం చేయబడిన వస్తువు ఇదే. పచ్చాత్త
పంతో దేవుని సన్నిధిలో క్షమాపణ కోరుకునేవాడు, (బాధ్యతల్ని) పరిరక్తించేవాడు,
కరుణామయుడైన దేవుడ్ని చూడకుండానే ఆయనకు (ప్రతి విషయంలోనూ) భయపడే
వాడు, ఏకాగ్ర హృదయంతో వచ్చినవాడు అయిన ప్రతివ్యక్తికీ (ఈ మహాభాగ్యం
లభిస్తుంది). శాంతిసంక్లేషాలతో స్వర్గప్రవేశం చేయండి.” అదే శాశ్వత(జీవితం సాగించే)
దినం. అక్కడ స్వర్గపాసులకు వారు కోరిన ప్రతివస్తువూ లభిస్తుంది. వారి కోసం మా
దగ్గర అంతకంటే అధికంగానే ఉంది. (31-35)

పూర్వం మేము వీరికంటే ఎంతో శక్తిసామర్థ్యాలున్న అనేక జాతుల్ని హతమార్చాం.
వారు ప్రపంచదేశాలు గాలించారు. మరి రక్షణ కోసం ఎక్కుడైనా ఆశ్రయం లభించిందా?
బుధీజ్ఞానాలుండి, శ్రద్ధగా ఆలకించే ప్రతి వ్యక్తికీ ఇందులో గుణపారం ఉంది. (36-37)

మేము భూమ్యకాశాల్ని, వాటిమధ్య ఉన్న సమస్తాన్ని ఆరు రోజుల్లో స్ఫైరించాం.
అయినా మేము అలసిపోలేదు. ప్రవక్తా! వీరు కల్పించి చెబుతున్న మాటలకు నీవు
(బాధపడకు,) సహనం పవించు. (ప్రతిరోజు) సూర్యోదయానికి, సూర్యాస్తమయానికి
ముందు ఆయన్ని స్తుతిస్తూ, ఆయన (పవిత్రత)ని స్పృహిస్తూ ఉండు. రాత్రి వేళల్లో కూడా
అయన్ని స్పృహించు; సాప్తాంగప్రణామాల తర్వాత కూడా (38-40)

వినండి! ఏరోజు ప్రకటనకర్త సమీపం నుండి కేకవేస్తాడో, ఏరోజు మానవులు
నమ్మకంగా భీకరగ్గడన వింటారో అదే మృతులు నేలనుండి లేచే రోజువుతుంది. మేమే
బుతికిస్తున్నాం; మేమే చంపుతున్నాం. చివరికి మా వైపుకే అందరూ తీరిగిరావలసి

జిన్నల్ని నరకంలో పడవేసి “ఇక నీవు నిండిపోయావా?” అని అడుగుతాడు దేవుడు. దానికి నరకం
“ఇంకా ఏమైనా ఉందా?” అంటుంది. అంటే “ఇంకా నా దగ్గర చాలా చోటుంది, ఏదైనా ఉండే
తెచ్చిపడేయై” అంటుందన్నాట. అప్పుడు దేవుడు నరకంలో తన పాదం ఉంచుతాడు. దాంతో
నరకం “చాలు చాలు, ఇక చాలు” అని అంటుంది. (ఖపా బుభారి)

అలాగే సత్యాన్ని విశ్వసించిన మానవుల్లి, జిన్నల్ని స్వర్గంలోకి పంపినప్పటికీ అక్కడ ఇంకా
ఎంతో చోటు మిగిలి ఉంటుంది. అప్పుడు దేవుడు కొత్తగా కందరు మానవుల్లి, జిన్నల్ని స్ఫైరించి
వారిని స్వర్గంలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. (స్వీం ముస్లిం)

نَهُجِيْ وَتُبَيْتُ وَرَأَيْنَا الْمَصِيرُ ۝ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَرَاعًا ۝ ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا لِيَسِيرُ ۝
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَاهِرٍ ۝ فَذَرْنَا بِالْقُرْآنَ مَنْ يَعْفَ وَعَيْدِ ۝

(٤٧) سُورَةُ الدَّاهِرَةِ مَكْيَثٌ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّهِيْتَ ذَرْوَ ۝ فَالْجُرْيَتِ يُسْرَارٌ ۝ قَالَقِسْمِتِ أَمْرًا ۝ إِنَّا نَتُوعَدُونَ
لَصَادِقٌ ۝ وَمَنِ الْدِيْنُ كَوَاْقِمٌ ۝ وَالسَّمَاءُ دَأْتِ الْحَبْكَ ۝ إِنَّمَا لَفِي قَوْلِ مُخْتَلِفٍ ۝ يُبَوْكُ عَنْهُ
مَنْ أَفَاكَ ۝ قُتِلَ الْخَرْصُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمَرَةٍ سَاهُونَ ۝ يَنْكُلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝
يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝ دُوقُوا فِتْنَتَكُمْ ۝ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝ إِنَّ النَّتَّقِينَ فِي
جِئْتُ وَغَيْوُنَ ۝ أَخْذِينَ ۝ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۝ كَانُوا قَبْلًا مِنَ الْيَلِ

ఉంటుంది. ఆరోజు భూమి బ్రాహ్మణలవుతుంది. అందులో నుంచి మానవులు బిలబిలమంటూ బయటికొచ్చి వడివడిగా పరుగెత్తుతారు. ఈ పునరుత్థానకార్యం నిర్మించడం మాకు చాలాతేలిక. (41-44)

ప్రవక్త! ఏరి మాటలు మేము గమనిస్తానే ఉన్నాం. బలవంతంగా ఒప్పించడం నీ పనికాదు. నాపాచ్చరికు భయపడేవారికి ఖురున ద్వారా హితోపదేశం చెయ్యా. (45)

51. జారియాత్ (గాలి దుమారం)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు : 60

ఈ అధ్యాయం కూడా ‘భాష’ (51వ) సూరా అవతరించిన కాలంలోనే అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో మొదట పరలోకం గురించి ఎక్కువగా బోధించబడింది. చివర్లో దేవుని ఏకప్రాతం వైపు ప్రజల్ని పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దుమారాన్ని లేపి గాలుల సాక్షి! తరువాత నీటితో నిండిన మేఘాలను ప్రైక్తేవి, ఆత్మాత నెమ్ముడిగా నడిచేవి, ఆప్సై ఓ మహాకార్యాన్ని (వరాన్ని) విభజించేవి!! ఏవిషయాన్ని గురించి మిమ్మల్ని భయయెట్టడంజరుగుతున్నదో అది నగ్గుసత్యం. కర్మ విచారణ తప్పక జరుగుతుంది. విభిన్నరూపాలలో కన్పించే ఆకాశం సాక్షి! మీ అభిప్రాయాలు విభిన్నరకాలుగా ఉన్నాయి. సత్యానికి విముఖుడైనవాడే దాన్ని తిరస్కరిస్తాడు. (1-9)

అనుమానాలతో కూడిన నిర్ణయాలు తీసుకునేవారు నాశనంగాను! వారు అజ్ఞానాంధకారంలో తచ్ఛుదుతూ ఏమరుపాటుకు లోనైఉన్నారు. పైగా అసలీ విచారణ దినం ఎప్పుడొస్తుందని అడుగుతున్నారు. వారిని సరకాగ్గులో పడేసి మాట్లాడేవేసే దినం వస్తుంది (అని చెప్పా. అప్పుడు దైవదూతులు వారితో) “ఇక చవిచూడండి మీ దురాగతాల రుచిని. మీరు తోందరపెద్దుండిన ఏపయం ఇదే” (అని అంటారు). (10-14)

ఆరోజు దైవభీతిపరులు స్వర్గవనాలలో చెలుమల మధ్య (హోయా) ఉంటారు. వారు తమ ప్రభువు ప్రసాదించినదాన్ని అమిత సంతోషంతో స్వీకరిస్తుంటారు. వారు ఈ

مَا يَهْجَعُونَ ۝ كَيْلَالَحَسَارُهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَفِيْ أَمْوَالِهِمْ حَقْ لِإِسْكَالِ وَالْمَحْرُومُ ۝ وَفِيْ الْأَرْضِ أَيْتَ
لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَفِيْ أَنْفُسِكُمْ ۝ أَقَلَا تُبْصِرُونَ ۝ وَفِيْ السَّمَاءِ رَزْقُكُمْ وَمَا تُوَعَّدُونَ ۝ وَفَرَّتِ اللَّهُمَّ

రోజు రాకపూర్వం నీతిమంతులుగా ఉండేవారు. రాత్రివేళల్లో చాలా తక్కువగా నిదించే వారు. ప్రతి రోజు తెల్లవారుజామున లేచి (తమ ప్రభువును) క్షమాపణ కోరుకునేవారు. వారి సంపదలో అర్థించేవారికి, అర్థించనివారికి కూడా హక్కుండేది. (15-19)

విశ్వసించేవారికి ధరణిష్టా అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. స్వయంగా మీ (అప్పిత్తుం)లో కూడా ఉన్నాయి. 1 మీరీ విషయాన్ని గురించి యోచించరా? (20-21)

1. ఎలక్ట్రోనిక్ పరిభాషలో మనిషి బ్రాహ్మణమైన ‘రోబో’ని అని చెప్పవచ్చు. కానీ మానవుడు ఎంతటి శక్తిమంతమైన రోబో నిర్మించినా, ఆ రోబో కన్నా మానవుడే వేలారెట్లు శక్తిమంతదు.

మన శరీరపయవాల్లో కణ్ణు ఎంతో సున్నితమైనవి. రాత్రివేళ చీకటిలో ఒక కొండ శిఫరం మీద నిలబడి యాషై మైళ్ళ దూరాన ఉండే మంటను సైతం అపి చూడగలుతాయి. వెల్లరు నుంచి చీకట్టి వచ్చిన మరుకొళం మన కణ్ణు కాంతికి సంబంధించి అంతకు ముందుకంచే పది రెట్ల నిశిత్తాన్ని సంతరించుకుంటాయి. ఇర్రావై నిమిషాలు మనం ఇలాగే చీకట్టో ఉండిపోతే అరువేల రెట్లు, నలభై నిమిషాలపాటు ఉండిపోతే పాతిక వేల రెట్ల నిశిత్తాన్ని సంతరించుకుంటాయి.

శాప్సేత్తలు ఇటీవల పుట్టుకతో అంధత్వం పచ్చినవారి కోసం ఎంతో చిన్న సైజు గల మానిపర్, వీధియె కెమెరాలతో కూడిన ఒక హాల్యూప్ తయారు చేశారు. ఇంత చేసినా అది పుట్టు గ్రుఫ్టికి రెండు పిక్స్ట్లు కంచే ఎక్కువ రిజల్యూప్ జ్యవులేక పోయింది. దానివల్ల ముందునుంచి ఎవరైనా మనిషి నడచిపోతే ఆ పుట్టుగ్రుఫ్టికి ఏదో వస్తువు తన కణ్ణు ముందునుంచి కదలిపుతున్నట్లు కన్పించింది. దీన్నిబట్టి దైవం మనకు ప్రసాదించిన సహజిస్థమైన కణ్ణు ఎంత విలువైనవో అర్థము తుంది. అదేవిధంగా ఇతర అవయవాలను గురించి కూడా అలోచించవచ్చు.

మనిషి రక్తంలో ఎలక్ట్రికిం నాలుగు నెలలు సజీవంగా ఉంటుంది. సజీవంగా ఉండే ఈ నాలుగు నెలలల కాలంలో ఎలక్ట్రికిం సుమారు వెయ్యి మైళ్ళ దూరం ప్రయాణిస్తుంది. ప్రతి మనిషి గంచుకు ఆరు లక్కల మృత చర్చకొలను విస్తరిస్తాడు. వీటున్నిటినీ సూక్ష్మజీవులు తెస్తాయి. మనిషి చర్చులోని ప్రతి చదరపు అంగుఠంలో సగటును 3 కోట్ల 20 లక్కల సూక్ష్మజీవుల చోప్పున మొత్తం శరీరం మీద దాదాపు నూరు లక్కల కోట్ల సూక్ష్మజీవులు ఉంటాయని తెలుస్తోంది.

మానవ మెదడు అధ్యాత్మమైనది. ఇందులో ప్రతిసికండుకు లక్క రకాల రసాయనికచర్యలు జరుగుతాయి. మానవుని మెదడు, మెడుల్లు అబ్బాగేబాలను ఒక రకంగా కంప్యూటర్లోని హార్డ్‌డిస్క్(HDD), రామ్(RAM)లతో పోలువచ్చు. మానవ మెదడు ఏకకాలంలో 8కోట్ల 60లక్కలకు పైగా చిన్నచిన్న సమాచారసంకేతాలు రికార్డ్ చేసుకోగల్గాతుంది. అయితే ఇందులో 1% సమాచారాన్ని మాత్రమే సేవ (ఎంట్) చేసుకొని, మిగతా 99% సమాచారాన్ని పనికిరానిదిగా వదిలేస్తుంది.

ఎంత పెద్ద కంప్యూటర్ అయినా మానవ మెధతో సరితూగలేదు. మానవ మెధతో సరితూగలే కంప్యూటర్ తయారు చేయాలండే, అది స్వాయంర్చోలోని 1250 మీటర్ల ఎత్తుగల ఎంపైర్ బిల్లింగ్ అంత పెద్దగా తయారపుతుంది. ఇది సాధ్యం కాదు. మానవ శరీర నిర్మాణం దాదాపు 10,00,000 కోట్ల జీవకొల సముదాయంతో జిగించని అంచనా. (23:14 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

ఇవన్నీ దేవుని ఏకప్పానికి, ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలకు నిదర్శనాలని, ఈ నిదర్శనాల ద్వారా గుణపారం నేర్చుకోవాలని దైవగ్రంథం ఈ సూక్తిలో మానవునికి హితోపదేశం చేస్తోంది.

وَالْأَرْضَ إِنَّهُ كَحْتُ وَثَلَّ مَا أَنْكَمْتُ تَنْطُشُونَ ۚ هَلْ أَتَكَ حَدَّيْتُ صَبَّيفَ إِبْرَاهِيمَ الْكَرْمَيْنَ ۝ إِذْ دَحَلُوا
عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَّمَ ۝ قَالَ سَلَّمٌ ۝ قَنْ مُنْكَرُونَ ۝ فَوَاءَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمْبَتْ ۝ قَرْبَةَ الْيَهُودِ
قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِفْيَةً ۝ قَاتُوا لَا تَخْفَ ۝ وَبَشَرُوهُ بِعَلِمٍ عَلَيْهِ ۝ فَاقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي
صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُورٌ عَقِيمٌ ۝ قَاتُوا لَذِكْرَكَ ۝ قَالَ رَبِّكَ مَرَانَةٌ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيُّمُ ۝
قَالَ قَمَا حَطْبُكُمْ أَيْهَا الْمَرْسَوْنَ ۝ قَالُوا إِنَّا أُرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۝ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَهَارَةً
قَنْ طَبْنَ ۝ مُسَوْمَةً ۝ إِنَّدَ رَبِّيَ لِلْسُّرُورِ فِينَ ۝ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَمَا
وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتَ مَنِ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَتَرَكْنَا فِيهَا أَيْةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَدَابَ الْأَلِيمَرِ ۝

మీ ఉపాధి సామగ్రి, మీకు వాగ్గానం చేయబడుతున్న సమస్తం ఆకాశంలోనే ఉన్నాయి.² కనుక భూమ్యకాశాల ప్రభువు నౌక్కి! ఇది సత్యం. మీరు మాట్లాడగలుగు తున్నంత నిజంగా ఇది సత్యం. (22-23)

ఇబ్రాహీం గౌరవనీయ అతిథుల సంగతి నీకేమైనా చేరిందా? వారతని దగ్గరికాచ్చి సలాం అన్పుడు అతను “మీకూడా సలాం, పీళ్లవరో కొత్తవాట్లలా ఉన్నారే!” అన్నాడు.

అతను మెల్లిగా తన గృహస్థుల దగ్గరికాచ్చాడు. తర్వాత ఒక బలిసిన ఆపుమాడను కాల్పి తెచ్చి అతిథుల ముందుంచాడు. (అతిథులు దాన్ని ముట్టుకోకపోవడం చూసి) “మీరు తీనిరేమిటీ?” అనిగాడతను. తరువాత అతను అతిథుల (ఏంత ప్రవర్తన) పట్ల మనసులో భయపడ్డాడు. అప్పుడు వారు భయపడకండని ధైర్యం చెప్పారు. (ఆ తర్వాత) వారతనికి బుద్ధి కొశల్యంగల కొడుకు పుడ్కాడని శుభవార్త వినిపించారు. (24-28)

అతని భార్య ఈమాట విని నెత్తి నోరు బాధుకుంటూ “మునలిదాన్ని, గొడ్రాలిని (నాకు సంతానమేమిటీ!)” అన్నది. దానికా అతిథులు “నీ ప్రభువు ఇలాగే అన్నాడు. ఆయన ఎంతో వివేకంతుడు, సర్యం ఎరిగినవాడు” అన్నారు. (29-30)

“దైవదూతలారా! మీరు ఏ మహోకార్యం కోసం వచ్చారు?” అనిగాడు ఇబ్రాహీం. అప్పుడు దైవదూతలు “మేముక అపరాధ జాతి వైపు పంపగా వచ్చాం. ఆజాతి మీద కాల్పిన మట్టిరాళ్లు కురిపించాలని ఆజ్ఞ అయింది. నీ ప్రభువు దృష్టిలో హాహ్యమీరిన వారికోసం ఇవి ప్రత్యేకంగా ముద్రలు వేయబడిన రాళ్లు” అని చెప్పారు. (31-34)

ఆ తర్వాత మేమా పట్టుంలో ఉన్న విశ్వాసుల్ని బయటికి తీశాం. అక్కడ మాకు ముస్లింలకు చెందిన ఒక్క ఇల్లు మాత్రమే కనిపించింది. ఆ తర్వాత మేము ఫోరమైన శిక్కకు భయపడేవారి కోసం అక్కడ ఒక చిహ్నం³ (అవశేషాలు) వదలిపెట్టాం. (35-37)

2. మీ ఉపాధి తదితర జీవనసామగ్రి అంతా ఆకాశంలోనే ఉండంచే, మీకు ఇహలోకంలో ఏమేమి ప్రసాదించాలో వాటన్నిటి గురించిన నిర్ణయాలు ఉంధ్రులోకంలో జరుగుతాయని అర్థం.

3. ఇక్కడ చిహ్నం అంటే మృతసముద్రం అని భావం. లూత్జాతిషై తుఫాను, భూకంపాల రూపంలో భయంకరమైన ఉపద్రవం వచ్చింది. మొత్తం పట్లఱం భూమిలోకి కుంగిపొయింది. (వివరాలకు 15:73,74 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.)

وَفِي مُوْسَيَ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَيْ فَرْعَوْنَ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ۝ فَتَوَلَّ يُرْكِبُهُ وَقَالَ سُجْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝
فَأَخْذَنَاهُ وَجْهُهُ قَبْدَنَاهُ فِي الْبَيْرَ وَهُوَ مُلْبِيٌّ ۝ وَفِي عَادِ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الْزَّيْرَ الْعَقِيمَ ۝ مَا
نَذَرْ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ الْاجْعَانَةَ كَالْزَيْمِ ۝ وَفِي نَعْدِ إِذْ قَيْلَ لَهُمْ نَسْعَوْ حَتَّیْ حَلَيْنِ ۝ فَعَتَوْ
عَنْ أَمْرَرَقَمْ فَأَخْدَتْهُمُ الصَّعْقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا أَنْوَ مُنْصَرِينَ ۝
وَقَوْمٌ نُوحٌ مِنْ قَبْلِ رَبِّنَمْ كَانُوا قَوْمًا فِيْقِيْنَ ۝ وَالسَّمَاءُ بَيْنَهُمَا يَأْسِدِلَ رَبَّنَمْ لَهُمْ
فَرَسَنَهَا فَنِعْمَ الْمَهْدُونَ ۝ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَلَقْنَا زَوْجَيْنَ لَعَلَكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ فَفَرَوْا إِلَيْ

మూసా గాధలో (కూడా గుణపారం ఉంది). మేమతనికి స్వప్షమైన నిదర్శనాలు ఇచ్చి పిరోన్ దగ్గరకు పంచినప్పుడు, అతను అధికారగర్యంతో విరపీగుతూ “ఇతనేద్ మాంత్రికుడై ఉంటాడు. లేదా పిచ్చివాడై ఉంటాడు” అన్నాడు. చివరికి మేము అతట్చి, అతని పైన్వ్యాన్ని పట్టుకొని సముద్రంలో పినేశాం. అతడు నిందితుడై (చరిత్రలో) నిలచి పోయాడు. ఆద్జాతి (చరిత్రలోనూ గుణపారముంది). మేమా జాతిప్రజల పైకి అపభకర మైన గాలి పంపాం. అది ప్రతి వస్తువునూ సర్వవాశనం చేస్తూ విచింది. (38-42)

సమూద్జాతి (చరిత్రలోనూ). “(మీరు సత్యం స్వీకరించడానికి సిద్ధంగాలేకపోతే) ఒక నీరీతకాలం పరకు భోగభాగ్యాలు అనుభవించండి. (తర్వాత మా శిక్ కోసం ఎమురు చూడండి)” అని వారిని పోశ్చరించాం. కానీ వారీ పోశ్చరిక భూతరు చేయకుండా తమ ప్రభువాజ్ఞను ధిక్కరించారు. చివరికి వారు చూస్తుండగానే హరాత్తుగా విరుచుకుపడే విపత్తు వచ్చి వారిని చుట్టుముట్టింది. దాంతో వారికి మళ్ళీ లేచేశక్తి కూడా లేకుండా పోయింది. వారు తమనుతాము కాపాడుకోలేక పోయారు. వారికి పూర్వం మేము నూహ్ జాతిని కూడా తుదముట్టించాం. కారణం వారు పరమ దుర్మర్గులైపోయారు. (43-46)

మేము మా స్వశక్తిటోనే ఆకాశాన్ని నిర్మించాం. మాకా సాముద్రం ఉంది. భూమిని కూడా మేమే (మీకు నివాసయోగ్యంగా) పరిచాము. (మీకు అనువైనదిగా) పరచడంలో మేమెంత నిపుణులమో చూడండి. మీరు గుణపారం నేర్చుకుంటారని మేము ప్రతి వస్తువునీ (జీవినీ) జంటలు జంటలుగా సృష్టించాము. (47-49)

4. జంటలు జంటలుగా సృష్టించడం గురించి ఖురుతెలో అనేక చోట్ల వచ్చింది:

“అయినే యావత్తు (సృష్టించిన ప్రత్యేకించిన ప్రాణిలు) జంటలను పుట్టించాడు.” (43:12)

“అన్ని రకాల జంటలను సృష్టించిన దేవుడు పరమ పవిత్రుడు. ఆ జంటలు భూమి మీద వృక్షజాతికి సంబంధించినవైనా, స్వయంగా పిరి (మానవ) జాతికి సంబంధించినవైనా, లేదా పిరికి తెలియని ఇతర వస్తువులకు సంబంధించినవైనా (అన్నిటినీ ఆయనే స్వించాడు). (36:36)

యావత్తు జీవరాసుల్లో ఆడ మగ జంటలు జంటాయన్నది జగద్విధితం. వాటితో పాటు వృక్షజాతిలోనూ ఆడ మగ కణాలుంటాయి. అలాగే అనాటి ప్రజలకు తెలియని ఇతర వస్తువుల్లో కూడా జాలంటి జంటలు జంటాయని ఖురుతెన్న పైన్కుల్లో చెబుతోంది. అవేమితో పరిశీలిద్దాం.

ఖురుతెన్ ప్రకారమే గాక సైన్స్ ప్రకారం కూడా ఈ ప్రపంచంలోని ప్రతి వస్తువుకూ దాని జత ఉంది. కనీసం రెండు పదార్థాల కలయికతో ఓ కొత్త పదార్థం ఏర్పడుతుంది. పదార్థ నిర్మాణానికి మూలమైన పరమాణువు (Atom) ధనాత్మక కణాల జంటలతో ఏర్పడింది.

اللَّهُ أَنِّي لَكُمْ مِنْهُ تَذَيَّرُ مُبِينٌ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَىٰ فِي لَكُمْ مِنْهُ تَذَيَّرُ مُبِينٌ ۝ كَذَلِكَ
مَا أَنْتُ إِلَيْهِمْ مِنْ قَبِيلِهِمْ ۝ مَنْ رَسُولُ اللَّهِ ۝ أَوْ مَجْنُونٌ ۝ أَتَوْ أَصَابَاهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ مِلْوَهٌ ۝ وَذَكَرٌ ۝ فَإِنَّ اللَّهَ كُلُّهُ تَنَفُّعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا حَقَّتُ الْعِنْ ۝ وَالْأَنْسُ إِلَّا
لِيَعْبُدُونَ ۝ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مَنْ رَزِقْتَهُمْ ۝ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَاقُ دُوَّالِ الْقُوَّةِ الْمُتَّيْنُ ۝

“కనుక దేవుని (మార్గం) పైపునకు పరుగెత్తండి. నేను ఆయన తరపున మిమ్మల్ని స్వషంగా హాచ్చరించడానికి వచ్చిన సందేశహరుడ్ని. దేవునితో పాటు ఇతర శక్తిల్ని దైవాలుగా ఆరాధించకండి. నేనాయన తరపున మిమ్మల్ని స్వషంగా హాచ్చరించడానికి వచ్చిన సందేశహరుడ్ని.” (50-51)

వీరికి హృదయం గతజాతులకూడా తమవద్దకు వచ్చిన దైవపవక్కను మాంతికుడనో, పిచ్చివాడనో ఆరోపించారు. ఇది హృదయంనుంచి ఇలాగే సాగుతూవస్తొంది. ఈవిషయంలో వీరంతా పరస్పరం రాజీకిపచ్చారా ఏమిటి? లేదు. వీరసలు తలబిరును జనం. (52)

కనుక ప్రవక్కా! నీవు వారినుండి ముఖం తిప్పుకుంటే నీ దోషం ఏమీలేదు. అయితే హాతబోధ చేస్తూఉండు. విశ్వసించేవారికి హాతబోధ ప్రయోజనం కల్గిస్తుంది. (53-55)

నేను మానవుల్ని, జిన్నుల్ని నన్ను ఆరాధించడానికి తప్ప మరే లక్ష్యంతో పుట్టించేదు.
5 నేను వారినుండి ఉపాధి కోరడంలేదు. నాకు తీండి పెట్టమని అడగడం లేదు.

ఒకేబట్టి స్వాజించబడిన ప్రైడ్రోజన్ పరమాణువులో ధనావేశ పూరితమైన ఒక ప్రాటాన్ కణం, రుణావేశపూరితమైన ఒక ఎలాక్ట్రన్ కణం ఉంటాయి. ప్రాటాన్ చుట్టూ ఎలాక్ట్రన్ నిరీత కక్షలో తీరుగుటండి. ఈరెండిబి జతతోనే ప్రైడ్రోజన్ పరమాణువు పెర్చిపింది. విద్యుతుత్సాదన గురించి చాలామండికి తెలుసు. పాజిటివ్, నెగటివ్ ధృవాల కలయికతోనే బల్యులు వెలగడం, ఫ్యాన్స్ తిరగడం, చీవి, రెడిమోలు పనిచేయడం, వేడి పుట్టడం మొదలైన పనులు జరుగుతుంటాయి.

ఈ విధంగా ఆడ-మగ, పెంటి-పోతు, నెగటివ్-పాజిటివ్ వగ్గిగా విభిన్న స్వాప్తి జతలతో యావత్తు విశ్వవ్యవస్థ ఆవిష్కరించింది. చివరికి ఈ ప్రపంచానికి కూడా జోడుగా ‘వ్యతిరేక ప్రపంచం’ (Anti World) అనే మరో ప్రపంచం ఉండని ఈనాటి సైంబిస్టులు చెబుతున్నారు. అలాగే ఇస్లాం ధర్మవేత్తలు కూడా కొండరు జిహలోకానికి జోడుగా పరలోకం ఉండని అంటున్నారు.

ఈ జోడులు, జతలు, జంటలు యాదృచ్ఛికంగా ఉనికిలోకి రాలేదు. వాటి స్వాప్తి వెనుక దేవుడనే ఓ అదృశ్యక్షత్తి, ఓ అసోధారణ శక్తిసంపన్ముడున్నాడు. ఆయనే వీటన్నిచీని స్వస్థించి పని చేయిస్తూన్నాడు. అయితే ఆయనకు మాత్రం మరెవరు జోడు, జంట, సహాయకుడు లేదు. ఆయన ఒక్కడే. ఆయన దైవత్వం అద్వితీయమైనది. ఆ ఏకైక దేవుని వల్లనే జతలు, జోడులతో కూడిన ఈ స్వాప్తినిర్వాణం సాధ్యమయింది. కనుక అలాంటి శక్తిస్థరూపుడైన దేవుడు మాత్రమే ఆరాధనకు అర్పుడని ఈస్తూతి మనకు బోధిస్తొంది. ఇందులో పేర్కొనబడిన ‘గుణపారం’ అంటే మానవులు ఈ వస్తువాన్ని గుర్తించి, దానిప్రకారం తమ జీవనసరళిని సంస్కరించుకోవాలన్నదే.

5. ఈ సూక్తిలో రెండర్చాలు ఇష్టించి ఉన్నాయి. ఒకబి, దేవుప్పి తప్ప మరెవ్వరినీ ఆరాధించ కూడదు. రెండు, దైవారాధన తప్ప మరే పసి చేయకూడదు. మొదటి విషయం అందరికి అర్థమత్తు తోంది. కాని రెండో విషయం నేడు అనేకమంది ముస్లింలకు సైతం అర్థం కావడం లేదు. కారణం వారి మనోముష్టిమూలలో “ఆరాధన” పదానికి పరిమత భావం ఉండిపోవడమే.

فَإِنَّ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِثْلَ ذُنُوبٍ أَصْحَبُوهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ فَوَلِيْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
يُوْمِهِمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ۝

(٥٢) سُورَةُ الظُّرُوفِ مَكْرِيَّةٌ

لِسُورِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالظُّرُورِ ۝ وَكِتَابٌ مَسْطُورٌ ۝ فِي رِيقٍ مَنْشُورٌ ۝ وَالْبَيْتُ الْمَعْوَرُ ۝ وَالسَّقْفُ الْمَفْوَرُ ۝ وَالْبَحْرُ

دَهْرٌ ۝ دَهْرٌ ۝

అవతరణ: మర్క్ష 52. తూర్(తూర్పర్వతం) మాక్షులు: 49

ఈ అధ్యాయం కూడా గతఅధ్యాయం అవతరించిన కాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులోనూ మొదట పరలోకం గురించి చెప్పబడింది. ఆ తరువాత ఖురైషీయుల తిరస్కార వైఖరిని విమర్శిస్తూ వారిని ఇస్లాం పైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసగరుడుయన దేవుని పేరుతే ప్రారంభం

తూర్ పర్వతం సాక్షి! ప్రాతచర్యం మీద రాయబడిన తెరచిన పుస్తకం సాక్షి! భక్తులతో కళకళలాడే ఆరాధనాలయం సాక్షి! ఎత్తయిన (ఆకాశం)కమ్ము సాక్షి! ఉప్పాగే సము

ఇస్లాంలో ఆరాధన అనే పదానికి చాలా విస్తృత భావం ఉంది. నమాజీ, ఉపవాసం, కాబా యాత్ర, దైవధ్యానం లాంటి పూజాపురస్కారాలే కాదు; ఉపాధి సముప్పార్సన, కుటుంబ జీవనం, తోటి మానవులతో సంబంధాలు, వ్యాపారం, ఆధిక లావాదేవీలు, దేశపాలనా వ్యవహరాలు, యుద్ధం, స్వేచ్ఛ బడంబడికలు, అంతర్జాతీయ సంబంధాలు, సైతం ఆరాధన క్రిందికి వస్తాయి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంబే మానవ జీవితంలోని సకల రంగాలకు చెందిన సమస్త వ్యవహరాలు దైవారాధనల క్రిందికి వస్తాయి. కాపోతే ఇప్పునీ దేవుడు, ఆయన ప్రవక్క (సల్లం) అందజేసిన ఆదేశాల ప్రకారం నడుచుకున్నప్పుడే దైవారాధనలుగా పరిగణించబడతాయి.

ఆరాధనలోని ఈ విస్తృత భావం తెలుచుకుంటే మనిషి జీవితంలోని సమస్త వ్యవహరాల్లో ఎలాంటి అపమాదం పట్టుకుండా ఒక్క విశ్వప్రభువుని మాత్రమే ఆరాధించగలడు. అంటే మనిషి ఖుర్రుల్ని, హదీసుల పరిధుల్లో మాత్రమే తన జీవిత వ్యవహరాలు సాగించాలన్నమాట.

ఒక దేవుడ్ని ఆరాధిస్తూన్నామని చెప్పుకొనేవారు ఎన్ని సమాజాలు చేసినా, ఎన్ని ఉపవాసుల పాటిస్తున్నాయి. ఎంత ధ్యానం చేస్తున్నా-- దైవందిన వ్యవహారాల్లో దైవేతరశక్తులకో లేక మనోవాంఘలకో దాస్యం చేస్తుంటే మాత్రం ఆ మేరకు వారు దైవారాధన పరిధిని ఆత్మికమిస్తున్నాయి. అంటే ఆయ వ్యవహరాల్లో వారు దేవునికి సాటి కల్పిస్తున్నారు స్వమాట. ఈవైఖరి దైవాగ్రహానికి గొనిపోతుంది.

కొండరు ఈ వైఖరి కెప్పుచుకోవడానికి లేక అజ్ఞానం వల్ల “ఇవి మత విషయాలు, అవి ప్రపంచ వ్యవహారాలు”ని వాదిస్తారు. కాని ప్రపంచ వ్యవహారాలు కూడా దేవుని ఆజ్ఞలు, దైవపవక్క ప్రితపుల వెలగులోనే ఉండాలన్న యదార్థాన్ని ఏరు గ్రహించక పోవడం ఎంతో విచారకరం.

السَّجُورٌ إِنْ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۝ وَ تَسْرِيرُ
الْجَيَالُ سَيْرًا ۝ فَوَيْلٌ يَوْمٌ لِلْأُكْلَدِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَأْبُونَ ۝ يَوْمَ يُدْعُونَ
إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا ۝ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُتُبَرُ بِهَا شَدَّدَ بُوْنَ ۝ أَفَحَرَهُنَّ ذَلِكَمْ لَا تُبَصِّرُونَ ۝
رَاصُولُهَا قَاصِدِرُوا أَوْ لَا تَصِدِرُوا ۝ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ لِإِنَّا تُجْرِيُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ النَّقِينَ
فِي جَنَّتٍ وَّتَعْيَمٍ ۝ فَلَمَّا هُمْ يَمْجَدُونَ ۝ وَقَدْ أَنْجَاهُمْ عَذَابُ الْجَحِيْمِ ۝ كُلُّوا هَنْيَّا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ مُشْكِنِينَ عَلَى سُرُورٍ مَصْفَوْقَةٍ ۝ وَ رَوْجَنُهُمْ بِحُمُرٍ عَلَيْنِ ۝ وَالَّذِينَ أَمْوَالُهُمْ
ذُرِيْتُهُمْ بِإِيمَانِ الْحُقْنَا ۝ لِمَ دُرِيْتُهُمْ كَمَا كَانُتُمْ قَنْ عَلَيْمَ قَنْ شَنِيْ ۝ كُلُّ اُهْرَيْ ۝ بِآسَبِ رَهِيْنِ ۝
وَأَمْدَدْهُمْ بِفَلَكَهُ ۝ وَلَحْمٍ مَتَّيْشَهُونَ ۝ يَنْتَرِعُونَ فِيهَا كَاسَا لَا لَغْوَفِيهَا لَا تَأْثِيْمٌ ۝ وَ يَطْوُفُ
عَلَيْهِمْ غَلِيْمَانُ ۝ لَمْ كَانُوكُلُّهُمْ كَلُّهُمْ ۝ وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسْأَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

ద్రం సాక్షి! నీప్రభువు శిక్ష తప్పక సంభవిస్తుంది. దాన్ని ఎశ్క్ అడ్డుకోలేదు. ఆకాశం తీవ్రం
గా కంపిస్తూ, పర్వతాలు పెకలి గాలిలో తేలియాడే రోజు అది సంభవిస్తుంది. (1-10)

నేడు తమాపా కోసం వితండవాదం చేస్తున్న అవశ్యాసులకు ఆరోజు వినాశం
తప్పదు. ఆరోజు (దైవమాతలు) మీరిని కొడుతూ, నెడుతూ నరకం వైపు తీసికెళ్లు ఇలా
అంటారు: “మీరు (నిన్నటి దాకా) నిరాకరిస్తుండిన నరకాగ్ని ఇదే. ఇప్పుడు చెప్పండి,
ఇది మంత్రజాలమా లేక మీకేమీ అర్థంకావడం లేదా? ఇక వెళ్లండి. అందులో పడి
మాడిపోండి. మీరు ఓర్చు వహించినా, వహించకపోయినా ఒక్కటే. (నరక యాతన
ఎమాత్రం తగ్గించబడు.) మీరు ఎలాంటి కర్మలు ఆచరించారో అలాంటి ప్రతిఫలమే
మీకు ఇప్పబడుతోంది.” (11-16)

పొతె దైవాంతిపరాయణలు అక్కడ స్వర్గవనాలు, భోగభాగ్యలలో ఉంటారు.
వారు తమ ప్రభువు ప్రసాదించే మాధుర్యాలను ఆస్యాదిస్తూ సుఖసంతోషాలలో తేలి
యాడుతారు. వారి ప్రభువు వారిని నరక యాతనల నుండి రక్కించాడు. “ఇక మీరు
ఆచరించిన కర్మలకు ప్రతిఫలంగా (నేడు) హాయిగా తినండి, త్రాగండి.” (17-19)

వారక్కడ ఆసనాలపై దిండుకానుకొని ఎదురెదురుగా కూర్చొని ఉంటారు. మేము
వారికి అందమైన (విశాల) నేత్రాలుగల సుందరాంగులనిచ్చి వివహం చేస్తాం. విశ్వాసు
లతో పాటు వారి సంతానం కూడా విశ్వాసంలో వారి అదుగుజాడల్లోనే నడచుకొని
ఉంటే, వారిని కూడా మేము (స్వర్గంలో) వారి దగ్గరికి చేర్చుతాం. వారి సుకృత ఫలాన్ని
మేము ఎమాత్రం తగ్గించం. ప్రతిమనిషి తనకర్మలకు తాకట్టుగా ఉన్నాడు. (20-21)

మేము వారికి రకరకాల పండ్లు, ఘలాలు, మాంసాహారాలు ప్రసాదిస్తాం. వారికిష్ట
మైన ప్రతి వస్తువూ ఇస్తుంటాం. వారు అమితోత్సాహంతో ఒకరికొకరు మధుపాతలు
అందించుకుంటారు. ఆ మధువు (ఇహలోకపు మధ్యంలా) మనిషిని మైకంలో పడవేసి
వదరుబోతులా చేయదు. అతడ్ని దుర్మణిగా చేసి దుశ్శర్యలకు కూడా పురిగొల్పాడు.
వారి సేవకోసం అక్కడ దాచిన రత్నల్లాంటి అందమైన బాల సేవకులు ఉంటారు. ఈ
బాలసేవకులు అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వారిని సేవిస్తూ ఉంటారు. (22-24)

قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝ فَمَنْ أَنْهَ اللَّهَ عَلَيْهَا وَوَقَدْ أَنْهَ عَذَابَ السَّمَوَاتِ ۝ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَهْوَهُ ۝
إِنَّهُ هُوَ الْبَرُ الرَّحِيمُ ۝ فَذَرْكَرْ قَبْلَ أَنْتَ بِنَعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنْ وَلَا مَجْنُونْ ۝ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرْ
نَتَرْبَصُ بِهِ رَبِّ الْأَنْبُونَ ۝ قُلْ تَرَبَصُوا فِي أَنْتِي مَعْكُمْ قَنْ الْمُرْتَرِيْسِينَ ۝ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ
يَهْدِنَّ أَمْهُمْ قَوْمٌ طَاغِيُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ تَغْوِيَةٌ ۝ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ فَلَيْتُو بِيَحْلِيْشِ مَثَلِهِ إِنْ كَانُوا
صَدِقِينَ ۝ أَمْ خَلْقُهُمْ غَيْرُ شَيْءٍ ۝ أَمْ هُمُ الْخَلْقُونَ ۝ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۝ بَلْ لَا يُؤْنِونَ ۝
أَمْ عِنْدَهُمْ خَرَائِنَ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الصَّيْطَرُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ سُلْمَ يَسْتَقِعُونَ فِيهِ ۝ فَلَيْاتِ مُسْتَقِعُهُمْ
يُسْلَطِنِ مُهْيَيِنَ ۝ أَمْ لَهُ الْبَيْتُ وَلَكُمُ الْبَيْنَ ۝ أَمْ شَاهِنَمْ أَجْرَأَهُمْ مِنْ مَغْرِبٍ مُمْتَقِلُونَ ۝ أَمْ
عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ قَهْمُ يَكْلُدِيُونَ ۝ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۝ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمُكَيْدُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ
إِلَهٌ أَيْضُوْ اللَّهُ عَلَيْهِ سِيْحَنَ ۝ عَلَيْهِ سِيْحَنَ ۝ وَإِنْ تَرَوْا كُسْفًا مَنِ السَّيْسَأَ سَاقِطًا يَقْلُبُوا سَحَابَيْ

వారు (ప్రపంచంలోని గత విశేషాల్ని గురించి) పరస్పరం మాట్లాడుకుంటారు.
“మనం ఇంతకుపూర్వం మన ఇండ్లలో బిక్కుబిక్కుమంటూ జీవితం గడుపుతుండే
వాళ్లం. చివరికి దేవుడు మనల్ని కరుణించి (ముఖాల్ని) మాచ్చే వహాల్పుల యాతనల
నుండి రక్కించాడు. మనం గతజీవితంలో (ఎక్షమ్మెచ్చినా) ఆయనే వేడుకునేవాళ్లం.
నిజంగా ఆయన మహాపకారి, అపార దయామయుడు” అని అంటారు. (25-28)

కనుక ప్రవల్మ! నీవు (యధాప్రకారం జనానికి) హతబోధ చేస్తూపుండు. నీ ప్రభువు
దయపల్ల నీవు జ్యోతిష్ముడుగాని, పిచ్చివాడుగాని కానే కావు. ఏరు (నీగురించి) “ఇతనో
కవి, ఇతని వినాశకాలం కోసం మేము ఎదురుచూస్తున్నాం” అని అంటున్నారా? “సరే
ఎదురుచూడండి. మీతోపాటు నేనూ ఎదురుచూస్తున్న” అని చెప్పు. వారి బుద్ధులు వారి
చేత ఇలాంటి మాటలే పలికిస్తున్నాయా? లేక ఏరు దుర్మార్థంలో హాఢ్ మీరిపోయారా?
“ఇతను ఖుర్జాన్ని కల్పించుకున్నాడు”ని అంటున్నారా? అసలు ఏరు సత్యాన్ని విశ్వసిం
చడానికి సిద్ధంగా లేరు. ఏరు తమ అభిప్రాయమే నిజమనుకుంటే ఇలాంటి అధ్యాత
మైన వాణిషోక దాన్ని రచించి తీసుకు రఘును. (29-34)

ఏరు సృష్టికర్త లేకుండానే తమంతట తాము తయారయి ఉనికిలోకి వచ్చారా?
లేక తమకుతామే సృష్టికర్తలు? పోసీ, భూమ్యకాశాల్ని సృష్టించారా ఏరు? (ఆదేమీకాదు.)
వీరి కనలు సత్యం మీద నమ్మకమే లేదు. వీరు దగ్గర నీ ప్రభువు నిక్కేపాలేమయినా
ఉన్నాయా? లేక వాటి మీద వీరికి ఏమైనా అధికారం ఉందా? (35-37)

వారి దగ్గర ఏదైనా నిచ్చెన ఉండా, దానిమీద ఎక్కిపోయి ఉండ్లోకాల మాటలు
వినడానికి? వారిలో ఎవరైనా అలాంటి అగోచర విషయాలు ఏమైనా వింటే దానికతను
గట్టి సాక్షాధారాలు చూపాలి. దేవునికి కుమార్తెలు, మీకయితే కుమారులా? (38-39)

నీవేదైనా ప్రతిఫలం అదుగుతున్నావా వారిని, వారా రణభారం క్రింద అణిగిపోవ
డానికి? వారి దగ్గర అతీంద్రియజ్ఞానం ఉండా, దాని అధారంగా ఏరు (తమ వాదనల్ని
నియాపించే) విషయాలు రాసుకోడానికి? లేక వారేదైనా పన్నగం పన్నదలిచారా? అవిశ్వాసులు
పన్నలు పన్నేపన్నగం వారికి బెడిసిక్కుండి. వారికి దేవుడు కాక మరో ఆరాధ్యాడున్నాడా?

مَرْكُومٌ فَلَدُهُمْ حَتَّى يُلْقَوْا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصَعَّبُونَ ۚ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُصْرُونَ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا عَدًا يَأْدُوْنَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَنْشَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَاصْبِرْ
لِعُكْمَرِتِكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَجَّعَ جَهَنَّمَ تَقْوُمُ ۚ وَمِنَ الْيَلِ سَيْحَةُ وَإِدْبَارُ النَّجُومُ ۚ

١٤
٥٣. سُورَةُ الْجَمْعَكَيْهِ ۲۳۱
الْجَمْعَكَيْهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّهُمَّ إِذَا هَوَى مَا أَضَلَّ صَاحِبَكُمْ وَمَا عَوَى ۗ وَمَا يُنْطِقُ عَنِ الْهَوَى ۗ إِنْ هُوَ لَا وَجْهٌ لِيُؤْمِنُ
వారు చేస్తున్న ఒహుదైవారాధనకు దేవుడు ఎంతో అతీతుడు, పరమపిత్రుడు. (40-43)

వారు నింగి తునకలు విరిగిపడుతున్నా వాటిని చూసి ఇవి దట్టమైన మబ్బు తునకలని అంటారు. కనుక ప్రవ్తు! వారిని వారి మానాన వదలిపెట్టు. చివరికి వారు (మొదలు నరికిన చెట్టులు) పడగొట్టబడే (ప్రథయ) దినానికి చేరుకుంటారు. ఆరోజు వారి పన్నగాలు వారికి ఏవిధంగానూ ఉపయోగపడవు. వారిని ఎవరూ ఆదుకోలేరు. ఆ సమయం రాకముందు కూడా దుర్మార్గుల కోసం (ప్రకృతి వైపరీత్యాల రూపంలో) ఒక పరీక్ష ఉంది. కానీ వారిలో చాలామంది ఈయదార్థం గ్రహించడం లేదు. (44-47)

ప్రవ్తు! నీవు మాత్రం నీ ప్రభువు నిర్మయం వచ్చేవరకు సహనం పాటిస్తూ ఉండు. నీవు మా కనుస్తున్నలోనే ఉన్నావు. నీవు లేచినప్పుడల్లా నీ ప్రభువుని స్తుతిస్తూ, ఆయన (పవిత్రతను) స్మృతిస్తూ ఉండు. రాత్రివేళల్లో కూడా ఆయన్ని స్మరిస్తూ ఉండు. నక్కతాలు అస్తమిస్తున్న (ఉపాయం) వేళల్లో కూడా ఆయన్ని స్మరిస్తూ ఉండు. (48-49)

అవతరణ: మంక్రూ నజ్మ్ (నక్కతం) సూక్తులు: 62

ఈ అధ్యాయం నబపీశకం 5వ ఏట అవతరించింది. ఇదివరకు దైవప్రవక్త (స) బహిరంగంగా ఖురుల్ పరిస్తుప్పుడల్లా అవిశ్వాసులు అల్లరిచేసి దైవవాణి జనానికి సరిగా విన్చించకుండా చేసేవారు. అయితే రమజాన్ నెలలో ఓరోజు ఆయన కాబాలో జనం ముందు ఈ అధ్యాయం పరించసాగారు. అప్పుడు అవిశ్వాసులు అల్లరి చేయకుండా వినసాగారు. దైవప్రవక్త (స) ఈ అధ్యాయం పూర్తిగా పరించి చివరిస్తు ముగింపులో సాప్తాంగప్రణామం చేశారు. ఇలా ఆయనతో పాటు అందరూ అప్రయత్నంగా సాప్తాంగప్రణామం చేశారు. తరువాత అవిశ్వాసులు తమ తప్ప తెలుసుకొని ఇస్లాంకు మరింత బ్రథశత్రువులై పోయారు.

ఈ అధ్యాయంలో దైవతరశక్తుల ఆరాధన, మనోవాంఘలదాస్యం, మార్గవిహానతా ధోరణల్లి ఖండిస్తూ దేవుని ఏకత్వం బోధించబడింది. ప్రవక్తల్లి తిరస్కరించి నాశనమైన జాతుల గాధలు ప్రస్తావించి, వాటి నుంచి గుణపారం నేర్చుకోమని చెప్పబడింది. ఆ తర్వాత ప్రథయబీభత్తం, పరలోక పరిశామాల్ని గురించి పోచ్చరించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అస్తమిస్తున్న నక్కతం స్థాక్! మీ సహాయుడు (పారపాటున కూడా) దారితప్ప లేదు, (కావాలని కూడా) పెడదారి పట్టలేదు. అతను తన మనోవాంఘలకు తలయొగి మాట్లా

عَلَيْهِ شَدِيدُ الْقُوَى ۚ دُوْمَرٌ قَّافَاسْتَوَيْ ۖ وَهُوَ يَأْذِفُ الْأَعْلَى ۖ شَمَدَكَأَنْ قَتَدَلَ ۖ فَكَانَ قَابَ
قَوْسِيْنَ أَوْذِنَيْ ۖ فَأَوْتَيَ إِلَيْهِ عَبْدِيْ ۖ مَا أَوْخَ ۖ مَا كَذَبَ الْفُؤَادَ مَا رَأَيَ ۖ أَفْقَرُونَةَ عَلَيْهِ مَا يَرَيْ ۖ
وَلَقَدْ رَأَهُ نَزْلَةً أَخْرَى ۖ عَنْدَ سَدَرَةِ الْمُنْتَهَى ۖ عَنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ۖ لَرْدَيْعَنَى السِّدَرَةِ مَا يَشَى ۖ

దడు. ఇది అతని (హృదయఫలకం)పై అవతరింపజేయబడిన దివ్యవిష్ణుతీ. ఎంతో వివేకవంతుడైన ఓ మహాశక్తిమంతుడు అతనికి విషయాలు నేర్చుతున్నాము. (1-6)

అతను తూర్పుదిక్కున ఎగువ దిగ్యండలంపై ఉన్నప్పుడు ఇతను అతనికి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. తరువాత మరికాప్ప దగ్గరగా వచ్చి శాస్యంలో నిల్చున్నాడు. ఇలా అతను రెండు ధనస్యలంత దూరాన లేక అంతకంటే కొంచెం తక్కువ దూరాన (వచ్చి) నిలబడ్డాడు.¹ అప్పుడతను దైవాసునికి అందజేయవలసిన దివ్యసందేశం అందజేశాడు. కణ్ణు చూసిన దానిలో హృదయం అసత్యాన్ని మిథితం చేయలేదు. ఇలా చర్యపక్కవు లతో చూసిన దాని విషయంలో మీరు ఇతనితో వాడిస్తున్నారా? (7-12)

ఇతను మరోసారి కూడా అతట్టి (సప్తమాకాశంలో) ‘సిద్రతుల్ ముస్తహ్’ అనే దివ్య వృక్షరాజం దగ్గర చూశాడు.² దాని దరిద్రపులోనే నివాసయోగ్యమైన స్వర్గధామం ఉంది. ఆ సమయంలో ఆ వృక్షరాజంపై అనిర్వచనీయమైన అయ్యతమేదో ఆవరిస్తూ ఉండింది.

1. ఇక్కడ అతను అంచే దైవప్రవక్తలకు దివ్యవిష్ణుతీ (వహీ) అందజేసే దైవదూత జిబీల్ (అలై) అని ఆర్థం. ఇతను అంచే అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) అని ఆర్థం. దైవప్రవక్త (స) ఖురుల్ అవతరణ ప్రారంభరోజుల్లో జిబీల్ (అలై)ని మొదిసారిగా ఆయన అసలు స్వరూపంలో చూశారు. అప్పుడు జిబీల్ దూత ఆర్థందల రెక్కలతో యాత్ర సభోమండలంలో విస్తరించి ఉన్నారు. ఈ అసాదారణ దృశ్యం చూసి ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) భయపడి పోయారు.

2. మహాసీయ ముహమ్మద్ (స) జిబీల్దూత (అలై)ను రెండవసారి ఆయన అసలు రూపంలో మేరాజ్ సంఘటన సందర్భంగా చూశారు. దేవుడు దైవప్రవక్త (స)ను సప్తమాకాశాల పర్యటన చేయించి ఆక్రమి అధ్యతాలను చూపించాడు. దీనే ‘మెరాజ్’ సంఘటన అంటారు.

కొందరు ఈ సూక్తులు విని దైవప్రవక్త (స) దేవుట్టి ప్రత్యక్షంగా చూశారని అప్పార్థం చేసుకున్నారు. ప్రవక్త సతీమణి హాజీత అయిపా (రజి) దీన్ని ఖండిస్తూ “మీలో ఎవరైనా ముహమ్మద్ (స) తమ ప్రభువుని చూశారని అంటే అతను అబ్దమారుతున్నాడన్నమాట” అన్నారు. మరొక సందర్భంలో “ముహమ్మద్ (స) తమ ప్రభువుని చూశారని ఎవరైనా అన్నాడంటే అతను దేవునిపై ఫోరమైన నింద మొపుతున్నాడన్నమాట” అన్నారు. హాజీత అయిపా (రజి) దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (స)ను అడిగిప్పుడు, తాను దేవుట్టి చూడలేదని, జిబీల్ను మాత్రమే ఆకాశం నుండి దిగు తన్నప్పుడు చూశానని అన్నారు ఆయన. (వివరాలకు సహాయభారి చూడండి.)

ముస్లిం, నసాయి, ముస్తహ్ అహ్మ్య్, తల్హానీ గ్రంథాలలో హాజీత అబ్బుల్లా చిన్ అబ్బాస్ (రజి) నుండి గ్రహించి పేర్కొనబడిన ఊర్లేఖినాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి:

(1) “దైవప్రవక్త (స) తమ ప్రభువును హృదయంతో రెండుసార్లు చూశారు.” (2) “దైవప్రవక్త (స) తమ ప్రభువును కళ్ళతో కాండా హృదయంతో చూశారు.” (3) “దేవుడు ఇలాహీం (అలై)ని తన మిత్రుడిగా చేసుకున్నాడు; మూసా (అలై)తో ప్రత్యక్షంగా సంభాషించాడు; ముహమ్మద్ (స)కు తన దర్శనభాగ్యం కలిగించాడు; ఈ విషయం విని మీరు ఆశ్చర్యపోతున్నారా?” (4) “నేను నా ప్రభువుని చూశాను” అని స్వయంగా దైవప్రవక్త (స) చెప్పారు. (5) “ఆరోజు రాత్రి నా ప్రభువు

مَا زَأْءَ الْبَصَرُ وَمَا كَلَغَ ۝ لَقَدْ رَأَى مِنْ أَيْتَ رَيْتُ الْكَبِيرَ ۝ أَفَرَيْتُمُ اللَّهَ وَالْعَزِيزَ ۝ وَمَنْوَةَ الشَّالِثَةَ ۝
الْأُخْرَى ۝ أَلَكُمُ الدَّكَرُ وَأَلَهُ الْأُنْثَى ۝ تِلْكَ إِذَا قَسَمْتَهُ صِنْيَرَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَيْتُهَا أَنْتُمْ وَ

అతని చూపులు వేరేవైపు మరలడంగాని, హద్దుమీరి ముందుకు పోవడంగాని జరగ లేదు. (ఖవిధంగా) అతను తన ప్రభువు (ప్రతిభ)కు సంబంధించిన గొప్ప నిదర్శనాలలో (అంటే మహిమలలో) కొన్నిటిని చూశాడు. (13-18)

ఇక మీరే చెపుండి, ఎప్పుడైనా మీరు (మీ మిధ్యాదైవాలైన) లాత్, ఉజ్జ్వల్, మరో విగ్రహమైన మనాతీలను గురించి (ప్రశాంత మనస్సుతో) ఆలోచించారా? మీకు కొదుకులు, దేవునికితే కూతుళ్లా? 3 ఇది చాలా దారుణమైన అక్రమవిభజన! (19-22)

అత్యంత శ్రేష్ఠమైన రూపంతో నా దగ్గరకు వచ్చాడు” అని దైవప్రవక్త (సల్లం) చెప్పారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) దేవున్ని స్వప్సనలో చూశారని ఆయన మాటలకు అర్థం కావచ్చని నేను భావిస్తున్నాను.” (6) “దైవప్రవక్త (సల్లం) తమ ప్రభువుని రెండుసార్లు చూశారు. ఒకసారి కళ్ళతో, మరొకసారి హృదయంతో చూశారు.”

హజాత్ అబ్బాల్ బిన్ అబ్బాస్ (రజి) నుండి గ్రహించిన ఔర్త ఉల్లేఖనాలన్నీ ఒక దాంతో మరొకటి పొంతన లేకుండా అసంబధంగా ఉన్నాయని కొండరు భాష్యకారులు అభిప్రాయపడ్డారు. అదీగాక జివిక్రండ పేర్కొనబడిన ఖర్జాన్ సూక్తికి అనుగుణంగా లేకపోవడం కూడా గమనార్థం.

తెరింజ ప్రకారం అబ్బాల్ బిన్ అబ్బాస్ (రజి) ఒక సమావేశంలో మాటల్లుతూ “దేవుడు తన దర్శనభాగాన్ని ప్రత్యక్ష సంభాషణను ముహమ్మద్ (స), మూసా (అలై)ల మధ్య విభజించాడు. ఆయన మూసా (అలై)తో రెండుసార్లు ప్రత్యక్షంగా మాటల్లాడు. ముహమ్మద్ (స)కు ఆయన రెండు సార్లు తన దర్శనభాగం కలిగించాడు” అని అన్నారు. హజాత్ మధ్రావ్ ఈమాట విని హజాత్ ఆయిఘా (రజి) దగ్గరికిత్తు “అమ్మా! ముహమ్మద్ (స) తమ ప్రభువుని చూశారా?” అని అడిగారు. హజాత్ ఆయిఘా (రజి) “నీ మాటలు విని నారోమాలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి” అన్నారు. ఆ తర్వాత ఆమె రెండవ పేరాలో పేర్కొన్నట్లు అలా అనడం అబ్దుమాడటంతో సమానమని, దైవప్రవక్త (స) దేవున్ని కాదు, దైవధూత జిల్లీర్ (అలై)ని మాత్రమే చూశారని తెలియజేశారు.

మరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం, హజాత్ ఆయిఘా (రజి) ఇలా అన్నారు: “ఈ విషయంలో అందరికంచే ముందు నేనే దైవప్రవక్త (సల్లం)ను, మీరు మీ ప్రభువును చూశారా అని అడిగాను. దానికాయన “లేదు, నేను జిత్రీని మాత్రమే ఆకారం నుండి దిగుతుంచే చూసాను” అన్నారు.

ముసీంలోని ఒక ఉల్లేఖనంలో అబ్బాజిల్ గిస్పారి (రజి) ఇలా అన్నారు: నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను “మీరు మీ ప్రభువును చూశారా?” అని అడిగాను. దానికాయన “నాకు, దైవదర్శనానికి మధ్య జ్యోతి అడ్డుతెరగా నిలిచింది” అన్నారు. మరో ఉల్లేఖనం ప్రకారం “నేను నా ప్రభువును చూడలేదు, జ్యోతిని చూసు” అన్నారు. వేరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం “దేవుని స్ఫోతాలలో ఏ ఒక్కరి దృష్టి ఆయన్ని చేరుకోబలదు” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం).

దీన్నిబట్టి దేవున్ని ప్రత్యక్షంగా ఇంతవరకు ఎవరూ చూడలేదని తెలుస్తోంది. దైవదర్శనం లభించడమంచే మోక్కం సిద్ధించడమే. ఈ మోక్కం మరణానంతర జివితంలోనే పుణ్యాత్మకు ప్రాపుతుపుండి. అప్పుడు స్వర్గ సాఖ్యాలతో పాటు దైవదర్శన భాగ్యం కూడా లభిస్తుంది. (ఇతర వివరాలకు 7:143 సూక్తికి రాసిన వ్యాఖ్యానం చూడండి.)

3. ఈ సూక్తుల్లో పేర్కొన్న దేవతా విగ్రహాలను అరబ్బు బహుదైవాధకులు దేవుని కుమార్తెలుగా పరిగణించేవారు. కాని తమకోసం మాత్రం కొదుకుల్లి కోరుకునేవారు. కూతురు పుడ్చే

ابَا وَكُمْ مَا اَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ ۝ اِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۝ وَمَا يَهْوَى الْأَنْفُسُ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۝ اَمْ اِلَاتِنَ ۝ مَا تَشَاءُ ۝ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ ۝ وَالْاُولَىٰ ۝ وَكُمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا
تَعْنِي شَفَاعَتَهُمْ شَيْئًا ۝ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ ۝ وَيَرِضُهُ ۝ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
لَيَسِّئُونَ السَّلِكَةَ ۝ تَسْبِيهَ الْأُنْثَى ۝ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۝ اِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۝ وَانَّ الظَّنَّ لَا
يُعْلَمُ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝ قَاتِلُوا ۝ عَرْضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّهُ ۝ وَعَنْ ذُكْرِنَا ۝ وَلَمْ يَرِدْ اِلَّا الْحِلْوَةُ الدُّنْيَا ۝ ذَلِكَ
مِنْ كُفَّهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ۝ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّى عَنْ سَيِّلِهِ ۝ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَمْنَعِ
مَا ۝ فِي السَّمَاوَاتِ ۝ وَمَا ۝ فِي الْاَرْضِ ۝ الْيَجْزِيَّةُ الَّذِينَ اَسَاءُوا بِمَا عَلَوْا ۝ وَيَنْجِزِيَ الَّذِينَ اَعْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ۝
الَّذِينَ يَتَبَيَّنُونَ كَبِيرُ الْإِثْمِ ۝ وَالْعَوَاجِشُ اِلَّا اللَّهُمَّ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْعِقْرَةِ ۝ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا اَذَّى اَنْشَاءَ ۝
فِي الْاَرْضِ ۝ وَذَلِكَ اَنْتَ ۝ اِنْتَ ۝ فِي بُطُونِ اُمَّهِتَكُمْ ۝ فَلَا تُرْكُنُوا اَنْفُسَكُمْ ۝ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اَنْفَقَ ۝ اَفَرَبِيتُ

నిజానికి ఇలా మీరు, మీ పూర్వాకులు పెట్టుకున్న కొన్ని పేర్లు తప్ప మరేమీ కాదు. వీటిని గురించి దేవుడు ఎలాంటి ప్రమాణం పంపలేదు. జనం కేవలం ఊహజినిత విషయాల్లి అనుసరిస్తూ మనోవాంఛలకు బానిసలైపోయారు. వారి దగ్గరకు వారి ప్రభువు నుండి చక్కని హితోవదేశం వచ్చింది. (అయినా వారు అంధులలు అపమార్గంలో పడి కొట్టుమిట్టుడుతున్నారు.) మానవుడు తాను కోరుకున్నదే తనపాలిట సత్యం(ధర్మం) అవుతుందా? ఇహపర లోకాలు (అన్ని) దేవుని అధినంలోనే ఉన్నాయి. (23-25)

ఆకాశంలో అసంఖ్యాకమైన దైవధూతలున్నారు. కాని దేవుని అనుమతి, అభీష్టాలు లేకుండా వారు ఎవరి విషయంలోనూ ఎలాంటి సిఫారసు చేయలేదు. వారి సిఫారసు వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉండడు. పరలోకం మీద నమ్మకంలేనివారు దైవధూతలకు ప్రీతి పేర్లిచ్చి దేవతలుగా కొలుస్తున్నారు. నిజానికి దీన్ని గురించి వారి దగ్గర ఎలాంటి (ప్రామాణిక)జ్ఞానం లేదు. వారు కేవలం ఊహజినిత విషయాలు పట్టుకు వేలాడుతున్నారు. సత్యం సముద్రంలో ఊహగానాలకు ఎలాంటి విలువలేదు. (26-28)

కనుక ప్రవక్త! మా హితశాఫ్తకు విముఖులై ప్రాపంచిక జీవితమే సర్వస్వంగా భావిస్తున్నాడిగి గురించి పట్టించుకోకు; అతడ్డి అతని మానాన వదిలెయ్యి. వారి దగ్గరున్న జ్ఞానం అంతే. (వారిదృష్టి పహాక ప్రయోజనాలు దాటి ముందుకు పోదు.) ఎవరు సన్వార్గంలో ఉన్నారో, మరిపు దారితప్పారో నీ ప్రభువుకు బాగా తెలుసు. (29-30)

భూమ్యాకాల్లోని అఱువణువూ అయనకు చెందినదే. దేవుడు యుద్ధములకు వారి దుష్ట్యాలకుగాను ప్రతిష్ఠలం ఇప్పువలని ఉంది. అలాగే చిన్న పొరపాట్లు తప్ప పొరపాటులు, సుష్టుమైన అళ్ళిల చేప్పలు మానుకున్నవారికి సప్తులం కూడా ప్రసాదించ వలసిఉంది. నీప్రభువు గొప్ప క్షమాశిలి. దేవుడు మిమ్మల్ని నేల నుండి సృజించినప్పటి నుంచీ, మీరింకా మీ మాతృగ్రాహాల్లో పిండాలుగా ఉన్నప్పటి నుంచీ ఆయనకు మీ పరిస్థితి బాగాతెలుసు. కనుక మీరు అతడుష్టిని గురించి గొప్పలు చెప్పకోండి. మీలో నిజమైన దైవభీతిపరుడెవరో ఆయనకు బాగాతెలుసు. (31-32)

అవమాన భారంతో క్రంగిపోతారు. కొడుకు పుడ్చే తెగ సంబరపడిపోతారు. ఈ విషయాన్నే ఖర్జాన్ ఇక్కడ ఖండిస్తోంది. (16:59, 43:18 సూక్తలు, 81:8 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

الَّذِي تَوَلَّ وَأَعْطَلَ قَلْبِلَا وَأَكُلَّهُ وَأَعْنَدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى إِنَّمَا فِي صُحْفٍ مُؤْسَى كَابْرِهِيمَ الَّذِي وَقَى إِلَيْهِ أَكْلًا تَتَرُّ وَأَمْرَرَهُ وَزَرَ أَخْرَيَهُ وَأَنْ لَيْسَ لِإِنْسَانٍ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنْ سَعْيَهُ سُوقٌ يُرِي شَمَّ يُجْرِي الْجَرَاءُ الْأَوْقَى وَأَنَّ إِلَيْهِ الْمُسْتَهْيَ وَأَنَّهُ هُوَ اضْحَى وَأَبْكَى وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا وَأَنَّهُ حَلَقَ الرُّوْجَ كَيْنُ الدَّكَرُ وَالْأَنْثَى مِنْ نُظْفَةٍ إِذَا تُسْتَلِي وَأَنَّهُ عَلَيْهِ النَّشَأَةُ الْأَخْرَى وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى وَأَنَّهُ هُوَ زُبُّ الشَّعْرِيَ وَأَنَّهُ أَهْلُكَ عَادًا الْأَوْلَى وَشَوَّدَا فَمَا أَبْلَقَ وَقَوْمٌ نُوْجٌ مِنْ قَبْلِهِ لَانْهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَامٌ وَأَطْعَمُوا وَالْمُؤْتَفَكَهُ أَهْمَلُهُ

ప్రపంచ! దైవమార్గం తప్పి, కొంచెం మాత్రమే (ధనం) ఇచ్చి అగిపోయినవాడ్ని నీవు⁴ మూశావా? (పరలోక) వాస్తవికతను చూడటానికి అతని దగ్గర అగోచరజ్జనం ఉండా? మూశా గ్రంథంలో పేర్కొనబడిన విషయాలు అతనికి తెలియవా? నిజాయితీపరుత్తెన ఇబ్రాహీంకు ఇవ్వబడిన గ్రంథంలోని విషయాలు (కూడా) అతనికి తెలియవా? (అతనికి చెప్పు: పొప్ప)భారం మోసేవాదెవడూ ఇతరుల (పొప్ప)భారం మోయలేదు. (33-38)

మానవుడు దేనికోసం కృషిచేస్తాడో అదే అతనికి లభిస్తుంది. అతని కృషికి త్వర లోనే గుర్తింపు లభిస్తుంది. అతనికి దాని ప్రతిఫలం పూర్తిగా ఇవ్వబడుతుంది. (39-41)

- * చివరికి (మానవులంతా) నీ ప్రభువు సన్నిధికి మరలిపోవలసి ఉంది. (42)
- * (మిమ్మల్ని) ఆయనే నవ్విస్తున్నాడు; ఆయనే ఏడిస్తున్నాడు. (43)
- * ఆయనే (మీ) జీవన్సురణాలకు మూలకారకుడు. (44)
- * ఆయనే కొర్కుబడే వీర్యబంధువుతో ఆడమగ జంటల్ని పుట్టిస్తున్నాడు. (ప్రశయ దివాన) పునర్జీవం ప్రసాదించడం కూడా ఆయన బాధ్యతే. (45-47)
- * ఆయనే పశ్యర్యం అనుగ్రహించేవాడు; ఆయనే దారిద్ర్యం కల్గించేవాడు. (48)
- * ఆయనే దేవ్యమానంగా వెలిగిపోతున్న (విశేష) నక్కత్రానికి ప్రభువు. (49)
- * ఆయనే తొలి ఆద్జాతిని తుదముట్టించాడు. సమూద్య జాతిని కూడా ఆయనే సమూలంగా తుడిచిపెట్టాడు, ఒక్కడూ మిగలకుండా. (50-51)
- * ఆయనే అంతకు పూర్వం నూహజాతిని కూడా నాశనం చేసినవాడు. కారణం వారు పరమదుర్మార్గులు, విద్రోహులయి పోవడమే. (52)
- * ఆయనే తల్లుల్రింధులైన జనవదాలను ఎత్తి విసిరి పడవేశాడు. తరువాత వాటి

4. ఖురైతెగ నాయకుల్లో పల్లీద్ బిన్ముగైరా అనే వ్యక్తి మొదట్లో ఇస్లాం స్వీకరించడానికి అంగీకరించాడు. కాని తరువాత ఈ సంగతి అతని స్నేహితుడోకనికి తెలిసిపోయింది. ఆ స్నేహితుడు వర్తిని వారిస్తూ “నీవు మన పూర్వీకుల మతం పడలకు. నీకు పరలోకశిక్ష గురించి భయముండే నాకు కొంత సామ్య ముట్టజెప్పు, నీకు బదులు నేన్కుడు శిక్ష అనుభవిస్తాను” అన్నాడు. పల్లీద్ దీనికి ఒప్పుకున్నాడు. అతను తన నిర్ణయాన్ని మార్కుని ఒప్పందం ప్రకారం ఆ స్నేహితుడికి మొదటి విడతగా కొంత పైకం ఇచ్చాడు. కాని తరువాత ఏమైంద్, మిగిలిన పైకం చెల్లించకుండా ముఖం చాడేశాడు. (తబరీ), (ఇతర వివరాలకు 15:74 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

عَشَّهُمَا مَا عَشَّتِي ۝ تَبَيَّنَ أَكْلَهُمُ بَيْنَ أَيْمَانِهِ ۝ هَذَا كَلْبِيْرُ مِنَ الْأَنْذَارِ الْأَوْلَى ۝ أَزْفَقَتِ الْأَزْرَقَةُ ۝ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةُ ۝ أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثُ تَنْجِيْعُونَ ۝ وَتَضْمَكُونَ وَلَا تَنْكُونَ ۝ وَأَنْتُمْ لِمَدْحُوْنٍ ۝ فَاسْجُدُوا لِيَهُ وَاعْبُدُوا ۝

﴿٥٣﴾ سُورَةُ الْقَيْمَرَ مَكِيَّةٌ

لِسْمَرَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيْمِ

إِنْتَهَا ۝

مీద అవరించవలసినది ఆవరించింది.⁵ (53-54)

కనుక నీప్రభువు ప్రసాదించిన ఏవరాల్ని గురించి నీవు అనుమానంలో పడ్డావు?

ఇది పూర్వం పచ్చిన పౌష్పరికల్లోని ఒక పౌష్పరిక. రానున్న (ప్రమాద) ఘడియ అతి సమీపంలోనే ఉంది. దేవుడు తప్ప మరెవరూ దాన్ని ఆపలేరు. వీటిని గురించేనా మీరు ఆశ్చర్యపోతున్నారు! (పైగా)మీరు నవ్వుతున్నారా! (సత్యతిరస్కార దుష్పరిణామాలు తలచుకొని) మీరు ఏడ్యడంలేదే!!⁶ అదిగాక అల్లరిచేసి వీటిని దాట వేయజూస్తున్నారా? (ఇప్పట్టుకొని) దేవుని ముందు సాష్టాంగపడండి; ఆయనే ఆరాధించండి. (55-62)

అవతరణ: మక్కా 54. ఖమర్ (చంద్రుడు) సూక్తులు: 55

ఈ అధ్యాయం నబిశకం 8మ ఏట అవతరించింది. ఇందులో చంద్రుడు రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయి వెంటనే కలసిపోయిన చారిత్రక సంఘటన గురించి ప్రస్తావించ బడింది. ప్రపంచం క్షణభంగురమని, ప్రశయం త్వరలో సంభవిస్తుందనని చెప్పడానికి ఈ సంఘటన నిదర్శనంగా పేర్కొనబడింది. అయితే అవిశ్వాసులు చంద్రభండన ఉంతాన్ని ముహుమ్మద్ (స) గారి మంత్రతంత్రాల ఫలితమని భావించి సత్యానికి విముఖులై పోయారు. ఆ తర్వాత సత్యాన్ని తిరస్కరించిన గతజాతుల మృత్యుంతాలు తెలిపి వారికి పట్టిన దుర్గతి నుండి గుణపారం నేర్చుకోవాలని పౌష్పరించడం జరిగింది. చివరిలో మళ్ళీ ప్రశయం గురించిన ప్రస్తావన వచ్చింది.

కరుණమయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రశయఘడియ సమీపించింది. చంద్రుడు చీలిపోయాడు.¹ కాని వీరు ఎలాంటి మహిమ చూసినా (సత్యాన్ని నమ్మకుండా) విముఖులైపోతున్నారు. పైగా ఇది రోజు

5. ఇది లూత్జాత్మై వచ్చిన దైవికం. (ఏవరాలకు 15:74 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

6. దైవప్రఫక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు: “(మేరాక్లో) నాముందు స్విగ్గం తీసుకు రాబడింది. కనుక ఆ రోజంత దుర్దినం లేక సుదినం నేను మరెపుడూ చూడలేదు. నేనెరిగిన విషయం మీకు తెలిస్తే మీరు చాలా తక్కువగా నవ్వుతారు; ఎక్కువగా యఃఖిస్తారు.” (రియాజున్స్లిహీవీనీ)

జూంగ గజాలి (రహ్మాన్) ఇలా చెప్పారు: “బిగ్గరగా ఏడ్యడం అసహానికి చిహ్నం. పాట్టి చెక్కలయేలా నవ్వడం బుద్ధి హీనతకు నిదర్శనం.”

1. ప్రశయకాల చిహ్నంగా చంద్రుడు తృపీలో రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయి తిరిగి కలుసు కోవడం అసాధారణ విషయమైనా అడవ చారిత్రక సంఘటన. హదీసు గ్రంథాల్లోని వివిధ ఉల్లేఖనా

أَهُوَءِ هُمْ وَكُلُّ أَمْرٌ مُسْتَقِرٌ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا فِيهِ مُرْدَجٌ رُحْمَةٌ بِالْغَنَّةِ فَمَا

ప్రదర్శనస్తును మంత్రజాలమేనని అంటున్నారు. వారు (చంద్రభండన మహిమను కూడా) తిరస్కరించి మనోవాంచలకు బానిస్తుపోయారు. ప్రతి వ్యవహారం చివరికి ఒక పర్యవ్సానానికి చేరుకోక తప్పదు. వారి ముందుకు (గతజాతుల) స్థితిగతులు వచ్చాయి.

లను పరిశీలిస్తే ఇది హిందీ శాస్త్రికి దాదాపు ఐదు సంవత్సరాల పూర్వం ప్రస్తుతిన చంద్రోదయం జరిగిన కొద్దిసేపటికి సంభవించినట్లు తెలుస్తోంది. పూర్వ చందుడు హత్తుగా రెండు భాగాలుగా చీలిపోయి మరుక్కణమే తిరిగి కలిసిపోయాడు. ఆ సమయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కా సమీపంలోని “మినా” ప్రాంతంలో ఉన్నారు. ఆయన చందుడు రెండుగా చీలి తిరిగి కలుసుకోవడాన్ని అక్కడనువారికి చూపిస్తూ “మీరు దీనికి సాక్షులుగా ఉండండి” అన్నారు.

కానీ అవిశ్వాసులు అంత పెద్ద సంఘటన కళ్చారా చూసి కూడా “ముహమ్మద్ (స) మన మీద మంత్రంవేశాడు. దాంతో మన కళ్చు మోసపోయాయి” అన్నారు. కానీ కొండరు మాట్లాడుతూ “ముహమ్మద్ (స) మంత్రం (ఇక్కడను) మనమీద పారవచ్చు. అందరి మీద పారమ కదా! ఇతర ప్రాంతాల నుంచి జనాన్ని రానిపుండి. దీన్ని వారు చూశారో లేదో అదుగుదాం” అన్నారు. ఇతర ప్రాంతాల నుండి వచ్చినవారు కూడా తామీ అపరూప దృశ్యం చూశామని చెప్పారు.

కొంపాటు కన్నించిన ఈ అపూర్వ దృశ్యం చూసేందుకు జనమంతా ఆకాశం వైపు దృష్టి సారించి ఉండరు. పైగా లోకమంతా దాన్ని చూశటం సాధ్యవడదు. అరేబియా, తూర్పుదేశాల్లోని ప్రజలకి ఇది కన్నిస్తుంది. అయితే ఇలా చందుడు రెండుఖండాలుగా చీలిపోవడం, గురుత్వాకర్షణ శక్తిపల్ల మళ్ళీ కలుసుకోడం సాధ్యమేనని నేటి శాస్త్రవేత్తలు సులభంగా ఉపాంచగలరు.

మన దేశంలో మల్హార్ చక్రవర్తి ఈ దృశ్యం చూసినట్లు చరిత్రకురులు, ఖరున్ భాష్యకారులు పేర్కొన్నారు. మోలానా సుత్తుమాన్ నద్యి (రహుత్తు) ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు:

“భారత దేశంలో మొదటిసారిగా ఇస్లాం తన పాదాన్ని దక్కింభారతీలో మోపింది. చందుడు రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయిన సంఘటనను మల్హార్ చక్రవర్తి కళ్చారా చూసినట్లు తెలుస్తోంది. పొంజు రాత్రి ఈ దృశ్యం కన్నించింది. వెంటనే ఆతను పరిష్కారితి తెలుసుపోవడానికి తన ప్రతిచిధుల్ని దేశం నలుమూలలూ పంపించాడు. చివరికి అరేబియాలో ఒక దైవప్రవక్త ప్రభవించాడని, ఆయనే ఈ మహాత్యం చూపేట్లాడని తెలిసింది. చక్రవర్తి ఈ సంగతి విని ఇస్లాం స్వీకరించాడు. తరువాత అరేబియా వెళ్లిపోయాడు. కానీ మక్కా చేరుకోక ముందే దారిలోనే ఎమన్లో చనిపోయాడు.”

ఆ తరువాత దాదాపు వంద సంవత్సరాలకు హిందీ శకం రెండవ సంవత్సరం మల్హార్ రాజ్యానికి చీరామన్ చక్రవర్తి అయ్యాడు. అతను కూడా ఇస్లాం స్వీకరించాడు. ప్రభ్యాత చరిత్ర కారుడు ‘ఫిలిష్’ ఈ ఉండతాన్ని ప్రస్తాపిస్తూ ఇలా రాశాడు:

“కొండరు అరబ్బులు, అరబ్బేతరులు ఫార్పి జలసంధి గుండా ఓడలలో సరాందీపకు ప్రయాణమయ్యారు. కానీ దారిలో పెనుతుఫాను రావడంతో వారి ఓడలు మల్హార్ తీరానికి చేరుకోవలసి వచ్చింది. అప్పుడు మల్హార్ చక్రవర్తి మహాప్రవక్త (సల్లం)ను గురించి విచారిస్తే, ఈ ప్రయాణికులు చందుడు చీలిన సంఘటన కూడా తెలిపారు. చక్రవర్తి ఈ ఉండతం విని “ఇది చాలా గొప్ప మహిమ. గొప్ప సంఘటనలు సంభవించినప్పుడు దాన్ని రాసిపెట్టడం మా దేశ సంపదాయం” అని చెప్పి దైవప్రవక్త (సల్లం)కాలం నాటి దస్తావేజులు తెప్పించాడు. చూస్తే అందులో చందుడు రెండు ఖండాలుగా చీలిన సంఘటన గురించిన ప్రస్తావన ఉంది. దాంతో ఆ చక్రవర్తి ప్రభావితుడు ఇస్లాం స్వీకరించాడు.”

تَعْنَ التَّذْرُرُ ۝ قَتَلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَيْهِ تُنْكِرُ ۝ حَشْعَانَ أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْجَهَادِ إِذَا كَانُهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ۝ مُهْطَبِينَ إِلَيْهِ الْمُتَّوَلِّينَ يَقُولُ الْكُفَّارُ هَذَا يَوْمُ عَسْرٌ ۝ كَذَّ بَتْ قَبَاهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ فَلَذِبُوا عَنْهُمَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَأَزْدَجُرَ ۝ فَدَعَاهُ رَبُّهُ أَتَيْنَاهُ مَغْلُوبًّا فَإِنَّهُمْ ۝ فَتَحْتَهُ آبَابَ السَّبَاءَ عَمَّا مَنَّا ۝ وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عَيْنَنَا ۝ فَالْتَّقَيَ اللَّهُ عَلَىٰ أَمْرِ قَدْ قَرَرَ ۝ وَحَلَّهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْوَاجِهَ وَدُسِرٌ ۝ تَجْرِي بِيَاءُهُنَّا بِيَاءً فَهَلْ ۝ كَذَّ بَتْ قَبَاهُمْ قَوْمٌ نَوْحٌ ۝ كَذَّ بَتْ قَبَاهُمْ قَوْمٌ نَوْحٌ ۝ وَلَقَدْ تَرَكُنُهَا بِيَاءً فَهَلْ ۝ وَلَقَدْ كَانَ لَهُنَّا كَفَرٌ ۝ وَلَقَدْ تَرَكُنُهَا بِيَاءً فَهَلْ ۝ وَلَقَدْ يَسْرَنَا الْقُرْآنَ لِلَّهِ كَرِيمٌ ۝ كَذَّ بَتْ قَبَاهُمْ قَوْمٌ نَوْحٌ ۝ وَلَقَدْ يَسْرَنَا الْقُرْآنَ لِلَّهِ كَرِيمٌ ۝ كَذَّ بَتْ قَبَاهُمْ قَوْمٌ نَوْحٌ ۝ وَلَقَدْ يَسْرَنَا الْقُرْآنَ لِلَّهِ كَرِيمٌ ۝ فَهَلْ ۝

అందులో గుణపారం, నీతి, వివేకం ఉన్నాయి. కానీ (ఈ) హాచ్చరికలేపీ వారికి ఏమాత్రం ఉపయోగపడటం లేదు. కనుక ప్రవక్తా! నీవు కూడా వారిని ఆశ్చే పట్టంచుకోకు.

ఏరోజు వారిని పిలిచేవాడు అనూహ్వమైన ఓ జుగుప్పాకర విషయం వైపు పిలుస్తోంది, ఆరోజు మానవులంతా బిత్తిరచూపులు చూస్తూ, చెల్లచెదరైన మిదతల దండులా తమతమ సమాధుల నుండి చీలచిల బయటికి వస్తారు. అలా బయటికోచ్చి పిలిచేవాడి వైపు పరుగెత్తుతారు. (ఈరోజు ఈ సత్యాన్ని నిరాకరిస్తున్న) తిరస్కారులు అప్పుడు (యదార్థం తెలుసుకొని) “ఇది చాలా కినమైన రోజు” అనంటారు. (1-8)

పీరికి పూర్వం నూహ్జాతి (కూడా దైవప్రవక్తను) తిరస్కరించింది. ఆ ప్రజలు మాదానుట్టి అసత్యవాదిగా జమకట్టి ఇతనో పిచ్చివాడన్నారు. వారతడ్చి తీప్రంగా బెదిరించారు. చివరికి అతమ తన ప్రభువును మొరపెట్టుకుంటూ “(దేవా!) నన్ను అణచివేశారు. ఇక నీవే పీరికేదైనా ప్రతీకారం చెయ్య” అన్నాడు. (9-10)

అప్పుడు మేము ఆకాశం నుండి కుండపోత వర్షం కురివించాం. నేలను చీల్చి ఎక్కడిక్కడ ఊటలు పాంగిపారలేలా చేశాం. ఈ నీరంతా విధినిర్దియం ప్రకారం పని నెరవేరడానికి పూర్తిగా ఉపయోగపడింది. నూహ్జాని, (అతని శిష్యుల్ని) మేము పలకలు, మేకులతో నిర్మించబడిన ఒక నొకలో ఎక్కించాం. అది మా పర్యవేక్షణలో (సవ్యంగా) సాగిపోతుండి. ఇది తిరస్కారులైన వ్యక్తికోసం చేయబడిన ప్రతీకారం. (11-14)

ఆ నొకను మేము ఒక (గుణపారంగా) సూచనగా చేసి వదలిపెట్టాం. మరి (దాన్ని చూస్తైనా) హితబోధ స్వీకరించేవారెవైనా ఉన్నారా? నాశిక్క ఎలాంచిదో, నాహాచ్చరికలు ఎలా ఉండేవో చూడండి. మేమీ ఖుర్జాని ప్రజలు అర్థం చేసుకోవడానికి సులభతరం చేశాం; మరి (దీన్నుండి) హితబోధ గ్రహించే వారెవైనా ఉన్నారా? (15-17)

ఆద్జాతి కూడా తిరస్కరించింది. నాశిక్క నాహాచ్చరికలు ఎలా ఉండేవో చూడండి. మేముక దుర్దినాన వారిపైకి భయంకరమైన తుఫాన్ పంపాము. అది ఖర్జారపు మొదశ్శను సమూలంగా ఎత్తి పడేసినట్లు జనాన్ని ఎత్తి విసిరి పడేస్తుండేది. కనుక నాశిక్క నాహాచ్చరికలు ఎలా ఉండేవో చూడండి. మేమీ ఖుర్జాని ప్రజలు గ్రహించడానికి సులభతరం చేశాం; మరి హితబోధ గ్రహించేవారున్నారా? (18-22)

مَذْكُورٌ كَذَبٌ شَوُدٌ يَا نَذِيرٌ ۝ فَقَاتُوا أَبْشَرًا قَسَا وَاجْدًا تَنْتِيْمَةً ۝ إِنَّا إِذَا لَهُنِ ضَلَّلٌ وَسُعِدُرٌ ۝ أُلْقَى
الْقُرْآنَ لِلْكُوْرْ فَهُلْ مِنْ بَيْنَنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشَرٌ ۝ سَيَعْلَمُونَ عَدَّاً قَمِنَ الْكَذَابُ الْأَشَرُ إِنَّا مُسِلُّوا
إِنَّا قَاتُلُهُنَّهُمْ فَتَنَّهُمْ لَهُمْ قَارِئُهُمْ وَاصْطَبِرُ ۝ وَتَنَاهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قَمِنَ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَهْرٍ مُعْتَضِرٌ ۝ فَنَادُوا
صَاحِبِهِمْ فَتَعَالَطْ فَعَقَرَ ۝ فَلَيْفَ كَانَ عَدَّاً وَنَذِيرٌ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَآهَادَةً فَكَانُوا
كَهْشِيمُ الْمُعْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ يَسِرَّنَا الْقُرْآنَ لِلْكُوْرْ فَهُلْ مِنْ مَذْكُورٌ ۝ كَذَبٌ قَوْمٌ لُوطٌ يَا نَذِيرٌ ۝
إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا لَنُوْطٍ نَجَّيْهُمْ بِسَحِيرٍ ۝ قَنْ عَنْدَنَا كَذَلِكَ نَجِزِي مَنْ
شَكَرَ ۝ وَلَقَدْ أَنْدَرَهُمْ بَطْشَتَنَا نَنْبَارَا وَيَا نَذِيرٌ ۝ وَلَقَدْ رَادَوْهُ عَنْ صَفِيفَهِ نَطَسَنَا أَعْيَهُمْ قَدْ قُوْنَا

సమూద్జాతి మా హాచ్చరికల్ని తోసిపుచ్చింది. వారిలా అన్నారు: “మనలోని వాడే అయిన ఒకడి మనం అనుసరిస్తామా? అతనికి విధేయులై పొవడమంటే మనం అప మార్గం పట్టినట్టే; మన బుద్ధి గడ్డినినుట్టే. మనందరిలో ఇతనొకడి పైనే దైవసందేశం అవతరించిందా? లేదు. ఇతను పచ్చిఅబ్దాలకోరు; బడాయి చెప్పుకునే తప్పుడుమనిషి”.

(మేమిలా అన్నాం:) “అబద్ధాలకోరు ఎవరో, బడాయి చెప్పుకునే తప్పుడు మనిషి ఎవరో రేపే వారికి తెలుస్తుంది. మేము వారికోసం ఒంటెను పరీక్షగాచేసి పంపుతున్నాం. వారికి ఎలాంటి గతి పట్టుందో కాస్త ఓపికపట్టి చూడు. వారికి, ఒంటెకు మధ్య నీళ్ళు విభజించబడతయాని, ప్రతిబక్తురూ తమవంతు పచ్చేరోజు మాత్రమే నీటిని వాడుకోవాలని వారికి చెప్పు.” చివరికి వారు తమ మనిషి ఒకడి పురిగొల్చారు. అతను ఒంటెను పట్టుకొని చంపేశాడు. ఇక నాశిక్క, నా హాచ్చరికలు ఎలా ఉండేవో చూడండి. మేము వారిపైకి భయంకర విస్మేటం పంపాము. దాంతో వారు తుక్కివేయబడిన పశువుల కొట్టంలా నుగ్గునుగ్గయి పోయారు. మేమీ ఖర్జనని ప్రజలు అర్థం చేసుకోవడానికి నులభతరం చేశాం; మరి హితబోధ గ్రహించేవారెవరైనా ఉన్నారా? (23-32)

లూత్జాతి ప్రజలు కూడా మా హాచ్చరికలు తోసిపుచ్చారు. అంచేత మేము వారి మీదికి రాళ్ళతుఫాన్ పంపాము. దాని బారినుండి లూత్గృహస్థులు మాత్రమే సురక్షితంగా ఉన్నారు. వారిని మేము మా అనుగ్రహంతో (ఆ)రాత్రి తెల్లువారుజామునే అక్కడుంచి వేరే చోటికి తరలించాం. ఇలా మేము కృతజ్ఞులైనవారికి ప్రతిఫలమిస్తున్నాం. (33-35)

లూత్ (ప్రవక్త) ముందుగానే తన జాతిప్రజల్ని మా పట్టు గురించి హాచ్చరించాడు. కాని వారు మా హాచ్చరికల్ని ఉత్సుతి హాచ్చరికలుగా భావించి తోసిపుచ్చారు. వారతడ్డి తన అతిథుల్ని కాపాడుకోనివ్వుకుండా అడ్డుతగలడానికి ప్రయత్నించారు. చివరికి మేము “ఇక నాశిక్క, నా హాచ్చరికల పర్యవసానం చవిచూడండి” అంటూ వారి కళ్ళు పోగొట్టాము. అదీగాక (మరునాడు) తెలతెలవారుతుండగానే తిరుగులేని శిక్క (వారిని

2. స్వజాతి సంపర్కానికి అలవాటుపడిన ఆ దుర్మార్గులు అందమైన యువకుల్ని చూస్తే వధలిపెట్టేవారు కాదు. హాజిత్ లూత్ (ఆలై) ఇంటికి యువకుల రూపాల్లో పచ్చిన దైవమాతల్లి చెరవడానికి పచ్చినప్పుడు లూత్ (ఆలైపై) వారికి నష్టజెప్పడానికి ఎంతగానో ప్రయత్నించారు. కాని ఆ తుచ్ఛులు వినకుండా ఇంట్లోకి జొరబడి ఆ యువకుల్ని తీసికిశ్చడానికి ప్రయత్నించారు. అప్పుడు వారి కళ్ళు పోయాయి. దాంతో వారు తమ దురుద్దేశ్యం మానుకొని వెళ్ళిపోయారు.

عَدَّا لَهُ وَنَذِيرٌ ۝ وَلَقَدْ صَبَحُهُمْ بُكَرَةً عَدَّا لَهُ وَنَذِيرٌ ۝ وَلَقَدْ يَسِرَنَا
الْقُرْآنَ لِلْكُوْرْ فَهُلْ مِنْ مَذْكُورٌ ۝ وَلَقَدْ جَاءَ أَلْ فَرْعَوْنُ النَّذِيرُ ۝ كَذَبُوا يَا يَنْتَنَا كُلُّهُمَا
فَأَخْذَنَهُمْ أَخْذَنَ عَزِيزَهُمْ مُغْنِيَهُمْ ۝ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَ مَنْ بَرَأَتْ قُلُوبُهُمْ ۝ أَمْ يَقُولُونَ
نَحْنُ جَيْعَهُمْ مُمْتَصِرٌ ۝ سَيِّرَهُمْ جَمْعٌ وَيُولَوْنَ الدُّبُرَ ۝ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَهُ وَأَمْرَهُ ۝
إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي صَلِيلٍ وَسُعِيرٍ ۝ يَوْمَ يُسَبِّحُونَ فِي التَّارِخِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ مُذْوَقُوا مَسَّ سَقَرَ ۝ إِنَّا
كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ يَقْدِيرُ ۝ وَمَمَّا أَمْرَنَا لَهُ ۝ وَاحِدَةً كَلَمَّا بَلَىٰ بِالصَّبَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكَنَا أَشْيَا عَكْمَ فَهُلْ
مِنْ مَذْكُورٌ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ قَعْلُوهُ فِي الْزَّبَرِ ۝ وَكُلُّ صَغِيرٍ كَيْرَ مُسْتَطَرٌ ۝ إِنَّ الْمُتَقْبِينَ فِي جَهَنَّمَ وَ
نَهَرٍ ۝ فِي مَقْعَدٍ صَلِيلٍ عَنْدَ مَلِيْكٍ مُفْكَلِرٍ ۝

మట్టుబెట్టింది. “నా శిక్క, నా హాచ్చరికల పర్యవసానం చవిచూడండిపుడు.” మేమీ ఖర్జనని ప్రజలు అర్థం చేసుకోవడానికి సులభతరం చేశాం; మరి (దీన్నుండి) హిత బోధ గ్రహించేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా? (36-40)

ఫిరోసీయుల దగ్గరకు (కూడా మా) హాచ్చరికలు వచ్చాయి. కాని వారూ మా నూచనలన్నిటినీ తోసిపుచ్చారు. చివరికి మేము అత్యంత శక్తిసమర్థ్యాలు గలవాడు పట్టినట్లు వారిని (కినంగా) పట్టుకున్నాము. (41-42)

(అరబ్బులారా!) మీ అవిశ్వాసులు వారికంటే శ్రేష్ఠులా? లేక గతగ్రంథాలలో మీ కోసం క్రూరాపణ రాసిఉందా? లేక వీరు తామ్యుక పట్టిప్పమైన వగ్గమని, తమనితామ్యు కాపాడుకోగలమని భావిస్తున్నారా? (కాని) త్వరలోనే ఈవర్గం చిత్తుగా ఓడి పారిపోతుంది. వారి భరతం పట్టుడానికి నిర్దీతదినం ప్రథయం ఉండనేఉంది. అది అతి ప్రాణసంకట మైన కరిన సమయం. అసలీ పాపాత్ములు అపోహకు గురైఉన్నారు. వారి బుద్ధి మంద గించింది. వారిని ఒకరోజు బోర్లాపడేసి ఈడుస్తున్న నరకాగ్నిలో పడేయడం జరుగుతుంది. అప్పుడు (దైవదూతలు) వారితో “ఇక నరకాగ్నిని చవిచూడండి” అంటారు. (43-48)

మేము ప్రతి వస్తువుని ఒక నిర్దీతపద్ధతి ప్రకారం ఒక నిర్దిష్టకుమంలో స్పృష్టించాం. మేము (ఏదైనా చేయదలచుకుంటే జరిగిపో అని) ఒకేఒక ఆళ్ళ జారీచేస్తాం. దాంతో ఆ పని తృటిలో జరిగిపోతుంది. మీలాంటి వారిని మేము ఎంతో మందిని హతమార్చాం. మరి (మా)హితబోధ గ్రహించే వారెవరైనా ఉన్నారా? వీరు చేసినదంతా (మా దగ్గర) కర్మలచిట్టలో నమోదైఉంది. చిన్న పెద్ద ప్రతి విషయం రాయబడిఉంది. (49-53)

భయబట్టులు కలవారు తప్పకుండా స్వర్దోద్యానవనాలలో, చల్లటి సెలయేరుల మధ్య (హయిగా) ఉంటారు. అది సర్వ శక్తిమంతుడైన విశ్వసాప్రాట్టు సమీపంలో ఉండే ఎంతో గౌరవప్రదమయిన స్థానం. (54-55)

3. ఇది బద్రీయుద్దం గురించిన భవిష్యత్తుపక్కటన. హితాశానికి అయిదేండ్ర పూర్వవే ఈ ప్రకటన వెలువడింది. ముస్లిముల అవిశ్వాసుల దౌర్జన్యానికి గురై దుర్భరజివితం గడుపుతున్న రోజుల. కొందరు ఈ బాధలు భరించలేక దైవపవక్త (స) అనుమతితో అభిసీనియాకు వలసపోయారు. మిగిలినవారు సంఘబహిష్మరణకు గురై ఆప్సకష్టులు పడసాగారు. అలాంటి పరిష్కారిలో ఈ ప్రకటన వెలువడి ఒక వైపు పీడితముస్లింలకు ధైర్యం కలిగించి, మరొపైపు అవిశ్వసుల్ని మందలించింది.

(٤٦) سُورَةُ الرَّحْمَنِ مَدْبُوتَةٌ (٩٦)
كَوْنَاهَا

سُورَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمُ

الرَّحْمَنُ عَلَمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْأَنْسَانَ عَلَمَهُ الْبَيَانَ أَلَّا شَمْسٌ وَالْقَمَرُ يُحْسِبُانِ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَعْمَلُونِ وَالسَّمَاءُ رَفِعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ الْأَطْغَفُوا فِي الْمِيزَانِ وَأَفْيَوُا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُحْسِرُوا الْمِيزَانَ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا فِي الْأَنَارِمِ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالْتَّخْلُ ذَاتُ الْكَلَامِ وَاحْبَبُ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ فَيَأْتِيَ الْأَرْضُ رَبِّكُمَا تَنَاهِيَنِ خَلَقَ الْأَنْسَانَ مِنْ صَلَصَالٍ كَالْفَخَارِ وَخَلَقَ الْجَنَّاتَ مِنْ مَارِجٍ مِنْ كَارِمٍ فَيَأْتِيَ الْأَرْضُ رَبِّكُمَا تَنَاهِيَنِ رَبُّ الشَّرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

55. రహ్మణ (కరుణామయుడు)

అనుష్ఠానః పుట్టా

సూక్తులు : 78

ఈ అధ్యాయం నబవీ శకం ప్రారంభదశలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో మానవుల్ని, జిన్నుల్ని సంబోధిస్తూ దేవుని మహోపకారాలు, మహిమలను ప్రస్తావిస్తూ వాటిని మార్చి తిరస్కరించి కొన్ని రియాల్జిటిబిల్సిల్ ర్షాలు వ్యాపిస్తాయి. కనుక మీరు మాటలు తిరస్కరించగలరని మాటలు బోటికి ప్రశ్నించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కరుణామయుడే ఈ ఖురుల్ని (తన ప్రవక్తకు) నేర్చినవాడు. ఆయనే మానవుడ్ని సృష్టించి అతనికి మాటలడటం నేర్చాడు. సూర్యచంద్రులు ఓ నియమశికి కట్టుబడి ఉన్నారు. సక్కతాలు, వృక్షాలు కూడా సాప్తాంగపదుతూ ఆజ్ఞాబద్ధమైఉన్నాయి. ఆయనే ఆకాశాన్ని, త్రాసుని(న్యాయాన్ని) స్థాపించాడు. కనుక మీరు త్రాసు సమతూకం చెడగొట్ట కండి. న్యాయంగా, పూర్తిగా తూచివ్యంది. ¹ కొలతపరిమితులు అతిక్రమించకండి. (1-9)

ఆయన భూమిని యావత్తు జీవరాసుల కోసం రూపాందించాడు. అందులో రకరకాల పంచ్యాఘలాలూ అసంఖ్యాకంగా ఉన్నాయి. పారలలో మట్టుబడిన ఖర్జురపంచ్య కూడా ఉన్నాయి. ఇంకా రకరకాల ధాన్యాలున్నాయి. అందులో ఊక కూడా ఉంటుంది, గింజలు కూడా ఉంటాయి. కనుక (మానవులారా, జిన్నులారా!) మీ ప్రభువు ప్రస్తావించిన ఏ అధ్యాతలు మీరు తిరస్కరించగలరు? (10-13)

ఆయన మానవుడ్ని పెంకులాంటి ఎండిన రేగడ మట్టితో సృజించాడు. జిన్ (భూతం)ని అగ్నిజ్యాలతో సృజించాడు.² కనుక (మానవులారా, జిన్నులారా!) మీ ప్రభువు సృష్టించిన ఏ అధ్యాతలు మీరు తిరస్కరించగలరు? (14-16)

1. వివరాలకు 83:1-5 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

2. మానవులుగే జిన్లు (భూతాలు) కూడా బుధ్యిష్టాలే. వీరికూడా దేవుడు మంచీ చెడుల విషకొండానితోపాటు, చెడును లేదా మంచిని అవలంబించే స్వేచ్ఛ ప్రసాదించాడు. అందుపల్ల వీరిలో కూడా విశ్వాసులు, అవిశ్వాసులు, సజ్జనులు, దుర్శనులు ఉన్నారు. వీరికి కర్మవిచారణ, స్వర్గ-నరకాలు ఉంటాయి. అయితే జిన్నులు ఉష్ణవాయువు (Hot air Or Scorching wind)తో కూడిన అగ్నిజ్యాల కణాలతో సృజించబడినందున వారు మానవులకు కన్పించరు. వారు తమ రూపాలు మార్పుకోగలుగుతారు. (వివరాలకు 6:128 సూక్తికి రాసిన వ్యాఖ్యానం చూడండి.)

فَيَأْتِيَ الْأَرْضُ رَبِّكُمَا شَكَدِيْنِ ⑥ مَرْجَ الْبَحْرِيْنِ يَتَقَبَّلُنِ ⑦ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِينِ ⑧ فَيَأْتِيَ الْأَرْضُ رَبِّكُمَا شَكَدِيْنِ ⑨ فَيَأْتِيَ الْأَرْضُ رَبِّكُمَا شَكَدِيْنِ ⑩ وَلَهُ الْجَوَارُ الْمُنْشَئُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ ⑪ فَيَأْتِيَ الْأَرْضُ رَبِّكُمَا شَكَدِيْنِ ⑫ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَإِنِ ⑬ وَيَنْتَقِي وَجْهُ رَبِّكَ

శ్లో

రెండు తూర్పులకు, రెండు పదమరలకు ఆయనే ప్రభువు, పాలకుడు. కనుక మీ ప్రభువుకున్న ఏ శక్తిసామర్థ్యాలు త్రోసిపుచ్చగలరు? (17-18)

ఆయన రెండు సముద్రాలను పరస్పరం కలసిపోయేలా పదలిపెట్టాడు. అయినా వాటి మధ్య ఒక అడ్డుతెర ఉంది. దానివల్ల అవి ఒకదానిలో ఒకటి చొచ్చుకు పోలేవు. మరి మీరు మీ ప్రభువు శక్తపరిధిలోని ఏ మహిమను నిరాకరించగలరు? (19-21)

ఆ సముద్రాలలో ముత్తాలు, పగడాలు (కూడా) లభిస్తాయి. కనుక మీరు మీ ప్రభువులో ఉన్న ఏ ఔన్నత్త్వాన్ని కాదనగలరు? (22-23)

సముద్రంలో కొండల్లూ ఎత్తుగా నిలబడి సాగిపోయే ఓడలు కూడా ఆయనవే. కనుక మీరు మీ ప్రభువు చేసిన ఏ మేళ్ళు తిరస్కరించగలరు? (24-25)

3. ఈ అధ్యాయంలోని 1-25 సూక్తులలో దేవుడు మానవునికి ఇహలోకంలో చేసిన మేళ్ళు గురించి పేర్కొన్నాడు. 46-75 సూక్తులలో పరలోకంలోని మేళ్ళును ప్రస్తావించాడు. మొదటి 25 సూక్తులలో ఆనాటి ప్రజలకు ప్రసాదించబడిన ఐహిక మేళ్ళు ఉచాహారించబడ్డాయి. అయితే ఈనాటి ప్రజలకు వాటితోపాటు, అంతకంటే మెరుగైన ఎన్న మేళ్ళు అనుశ్రాంచబడ్డాయి. సైన్సు, సాంకేతిక పరిజ్ఞాలు నేటి మానవునికి అనేక సౌభాగ్యాలు, సౌకర్యాలు, సౌలభాగ్యాలు చేకూర్చాయి.

ఉదా/కు విధ్యుచ్ఛక్తి మానవుని జీవితివిధాన్నే మార్పివేసింది. గతంలో అసాధ్యమనుకున్న ఎన్నపుల్లిన్న నేడు విధ్యుచ్ఛక్తితో నడిచే యంత్రాలొచ్చి సుసాధ్యం చేశాయి. పట్టణాలలో ఈనాడు లైట్లు, ప్యాన్లు లేని ఇంట్లు దాదాపు లేవు. ఒకరోజు కరంటు లేకపోతే జీవితం దుర్భరం ఆపుతుంది. అలాగే కార్పు, బస్యులు, టైప్పు, విమానాలు ప్రయాణ బడలికును తీర్చడమేగాక, సమయాన్ని ఎంతో ఆదా చేస్తున్నాయి. విధ్యుచ్ఛక్తి వల్ల ప్రజలు అనుభవిస్తున్న సౌభాగ్యాలు, సౌకర్యాలను గమనిస్తే ఓగంట సేపయినా విధ్యుచ్ఛక్తి లేకపోతే వారి జీవితం గడవనే గడవదని అన్పిస్తుంది.

ఆ తరువాత ఎలాక్షాన్ని పరిజ్ఞాలం పరిష్కారం స్వరూపాన్ని మరింత మార్చివేసింది. జీవితం మరింత సుఖమయమైంది. ఈ ఎలాక్షాన్ని సమాచార రంగంలో గొప్ప సంచలనమే సృష్టించింది. రేడియో, డెలిఫోన్, డెలివిజన్, డెలిప్రింటర్, ఫోన్స్, ఇ-మెయిల్, ఇంటర్నెట్ వ్హిక్రా మాధ్యమాలు మానవునికి గణియమైన సేవలు అందజేస్తున్నాయి.

ఆ తరువాత కంప్యూటర్లు వచ్చి మానవుని జీవితంలో ఓ పెద్ద అధ్యాతల్నే సృష్టించాయి. వందలమంది కార్బూకులు కలసి నెలల తరబడి చేసే పనుల్ని ఒక కంప్యూటర్ కొన్ని గంటలలోనే చేసివేస్తుంది. ఈ కంప్యూటర్లకు నుండి తయారుయన 'రోబో'లు అనేక రంగాలలో మానవులతో పోటీ పడుతున్నాయి. అభివృద్ధి చెందిన కొన్ని దేశాలలో ఇవి గనులలో త్ర్వ్యక్తం, కర్గురాలలో వెల్లింగ్, బ్యాంకులలో ఎక్సంట్ మొదలైన పనులు నిర్వహిస్తున్నాయి. అంతేకాదు, అమెరికా, బ్రిటన్లలో మనుషులకు శ్రుతచిత్తులు జరపడానికి కూడా వీటిని ఉపయోగిస్తున్నారు.

వైద్యరంగంలోనూ విజ్ఞానశాస్త్రం ఎన్నిమార్పులు తెచ్చింది. ప్రాచీన విధానాలైన యునొనీ, అయిందే చికిత్సలతో పాటు అధునిక వైద్యవిధానాలైన అల్పపతి, హోమియోపతి చికిత్సలు కూడా

ذُو الْجَلِيلِ وَالْأَكْدَارِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّوْلَتِ وَالْأَسْرِ ۝
كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ سَقْفُرُهُ كُلُّمَا أَبْيَهُ الشَّقْلِينِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا
شَكَّدَبْنِ ۝ لِيَعْشَرَ الْعَيْنَ وَالْإِلَيْشَ لِنَ اسْتَكْعِطُمُ أَنْ تَنْفَدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّلَوْتِ وَالْأُسْرِ ۝
فَانْفَدُوا لَا تَنْفَدُونَ إِلَّا سُلَطِينِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظًا مِنْ

ఈ ధరణిపై ఉన్న సమస్త ప్రాణికటి నశించిపోయేదే. మహాసుతుడు, మహిమాన్య తుదయిన నీ ప్రభువు అస్తిత్వమే శాశ్వతంగా నిలిచి ఉంటుంది. కనుక మీ ప్రభువుకున్న ఏ శక్తియుక్తులు మీరు ఖండించగలరు? (26-28)

భూమ్యకాశాల్సోని జీవరాసులన్నీ తమ అవసరాల కోసం ఆయనే అర్థస్తున్నాయి. ఆయన అనుక్షణం స్పష్టికి సంబంధించిన ఏదో ఒక అద్భుతకార్యంలో నిమగ్నుడయి ఉంటాడు. మరి మీరు మీప్రభువులో ఉన్న ఏ స్పృజనాత్మక లక్షణాలు నిరాకరిస్తారు? *

భూమికి భారమయిపోయిన వారలారా! త్వరలోనే మేము మీకర్యల విచారణ కోసం తీరిక చేసుకుంటాం. (అప్పుడు) మీరు మీ ప్రభువుకున్న ఏ శక్తిసామర్థ్యాలు తిరస్కరించగలరో (మేము చూస్తాము). (29-32)

మానవులారా! జిన్నులారా!! మీరు భూమ్యకాశాల పరిధులు దాటి పారిపోగలిగేమో ప్రయత్నించి చూడండి. దాని కోసం అసాధారణ ప్రజ్ఞాపాటవాలు కావాలి. కనుక మీరు మీ ప్రభువులోని ఏ ప్రజ్ఞాపాటవాలు నిరాకరిస్తారు? (ఒకవేళ పారిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తే) మీపైకి అగ్నిజ్యాల, పొగ వదలి పెట్టబడుతాయి. వాటిని మీరు ఎమాత్రం ఎదుర్కొల్చేరు. కనుక మీరు మీప్రభువులో ఉన్న ఏ శక్తిసామర్థ్యాలు ధిక్కరించగలరు? (33-36)

ప్రజలకు ఎంతో ప్రయోజనం చేకూర్చుతున్నాయి. శక్తిచికిత్సల కోసం కొత్తుకొత్తు పరికరాలు వినియోగించబడుతున్నాయి. ఎక్కువ నొప్పి లేకండా, ఎక్కువ రక్తసాంపం కాకండా లేజర్చికిత్సలు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. శరీరంలో క్షుటిము అయివాలు ప్రవేషపడ్డున్నారు. క్యాస్టర్, పార్కిన్సన్స్ లాంటి మొండివ్యాధుల్ని నయం చేయడానికి, మేధాశక్తిని, ఆయుష్మను పెంచడానికి కూడా జీవ్సిఫరపీ (జన్ముచికిత్స) ద్వారా కృషి జరుగుతోంది.

వ్యవసాయరంగంలో కూడా సైన్య మానవునికి గణసీయమైన సేవ చేస్తాంది. యంత్రాలు, రసాయనికి ఎరువులు, నూతనవిధానాల ద్వారా ఉత్పత్తులు అనూహ్వమైన రీతిలో పెరిపోయాయి. జెనిటిక ఇంజనీరింగ్, బయోడిక్యూలజీలు వ్యవసాయాత్మకత్తులను పెంచడంలో ప్రముఖ ప్రాత్ర వహిస్తున్నాయి. జపాన్లో “హైట్రోపోనిస్ట్” అనే అత్యాధునిక పద్ధతి ద్వారా మొక్కలకు కాపలసిన వాతావరణం, పాపకాంశాలు కృతిమంగా కల్పించి అట్టల మీద కూరగాయలు పండిస్తున్నారు. ఈనాడు ప్రపంచంలో ఉత్పత్తి అవుతున్న ఆహార ధాన్యాలను గనక ప్రపంచ ప్రజలందరికి అవసరమైన మేరకు న్యాయంగా పంచదం జరిగితే, అవి పొగ ఏడాడికి లక్షలాది టున్సుల ఆహారధాన్యాలు మిగిలిపోతాయిందే అతిశయ్యకి లేదు. కానీ సౌధర్మం, సంకుచితత్వాలు ఆధునికి మానవుని అలోచనలను భాతిక, జాతీయత్వ సరిహద్దులను దాటివ్యక్తం లేదు.

ఏమైనప్పటికీ ఇవన్నీ దేవడు ప్రసాదించిన సౌకర్యాలనడంలో సందేహం లేదు. ఆ దేవడే మానవులకు సుఖాలు, సౌలభ్యాలు పంచదానికి కాపలసిన జ్ఞానం, తెలివితేటలు అనుగ్రహించాడు. మరి అలాంటి కరుణామయునికి కృతజ్ఞాలయి ఉండడం మానవుల విధ్యక్త ధర్యం కాదా?

نَارِهٗ وَنَحْسُنٌ فَلَا تَنْتَصِرُنِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ فَإِذَا اسْتَقَتِ السَّيْرَةُ فَكَانَتْ وَرَدَةً ۝
كَالْدِهَانِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ فَوْمَهِنَلَا يُسْلِعُ عَنْ ذَرْبِهِ أَنْسٌ وَلَا جَانٌ ۝
فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ يَعْرُفُ الْمُجْرُمُونَ بِيَمِنِهِ قَبْوَخُدُ بَالْنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ
رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي بِكَلَبٍ يُرْكَبُ بَهَا الْمُجْرُمُونَ ۝ بِيُطْوُفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيجِهِ أَنِّي
فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ وَلِمَنْ حَافَ مَقَامَرَتِهِ جَهَنَّمَ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝
ذَوَانِاً أَفَنِانِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ فِيهِمَا عَيْنٌ تَجْرِيْنِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا
شَكَّدَبْنِ ۝ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجِنِ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ مُشْكِنُ
بَطَلَتِهَا مِنْ رَاسَتِرَقِ ۝ وَجَنَّا الْجَنَّاتِيْنِ دَاهِنِ ۝ فِيهِمَا قُصْرَتُ
الظَّرْفِ لَمْ يَنْصِمِنْ رَاسُ قَبَاهُمْ وَلَا جَانٌ ۝ فَيَاٰ إِلَٰهَ رَبِّكُمَا شَكَّدَبْنِ ۝ كَانَهُنَّ أَيْلَاقُونَ

ఆకాశం బ్రద్దలై వలచిన చర్యంలా ఎప్రబారిపోతుంది. అప్పుడు (మీ పరిస్థితి ఏమిటా అలోచించండి.) మరి మీ ప్రభువు చూపే ఏ మహిమల్ని మీరు ఖండిస్తారు? *

ఆరోజు ఏ మానవుడ్ని, జన్మని అతని పాపం గురించి అడగవలసిన అవసరమే లేదు. మరి మీప్రభువులోని ఏ శక్తియుక్తుల్ని కాదనగలరు? పాపాత్ముల్ని వారి ముఖాల్ని బట్టే గుర్తించవచ్చు. వారి ముంగురుల్ని, కాళ్ళను పట్టి బరబర ఈండ్యుకుపోవడం జరుగుతుంది. అప్పుడు మీప్రభువుకున్న ఏశక్తిసామర్థ్యాలు మీరు నిరాకరించగలరు? (37-42)

నేరస్తులు అసత్య విషయంగా భావించి త్రోసిపుచ్చిన నరకం ఇదే. ఈ నరకంలోనే వారు (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ, తీవ్రమైన ద్విపకతో) యాతన ప్థలానికి, సలసల కాగుతున్న నీటి చలమలకూ మధ్య తిరుగుతుంటారు. కనుక మీరు మీప్రభువులో ఉన్న ఏ ప్రతిభాశక్తులు తిరస్కరించగలరు? (43-45)

విశ్వప్రభువు ముందు నిలబడి తన కర్మలకు సమాధానం ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుందని భావించి భయభక్తులతో జీవితం గడిపిన ప్రతి వ్యక్తికి రెండు (స్వర్య)వనాలు లభిస్తాయి. కనుక (మానవులారా! జిన్నులారా!) మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఏ వరాలు మీరు నిరాకరిస్తారు? పచ్చటి రెమ్మలతో శాఖాపశాఖలుగా విస్తరించిన ఉద్యానవనాలవి. మరి మీరు మీ ప్రభువు అనుగ్రహించే ఏ కానుకలు తిరస్కరించగలరు? (46-49)

ఆ రెండు వనాలలో రెండు సెలయేరులున్నాయి. కనుక మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఈ భాగ్యాలను ఎలా నిరాకరిస్తారు? రెండు వనాలలోనూ ప్రతిజాతి ఘలానికి చెందిన రెండు రకాలున్నాయి. మీ ప్రభువు ప్రదానంచే ఈ బహుమానాలు నిరాకరించగలరా? *

స్వర్యవాసులు బంగారుజలతారు అంచులుండే పట్టు పరుపులపై మెత్తటి దిండుకానుకొని కూర్చుంటారు. (వారిముందు) పంటతో నిండిన చెట్లెరుమ్మలు వంగి ఉంటాయి. కనుక మీరు మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఏ మహాభాగ్యాలు నిరాకరిస్తారు? (50-55)

ఆ మహాభాగ్యాల మధ్య (వారి కోసం) సిగ్గులొలికించే స్వర్య కన్యలుంటారు. వారిని ఈ స్వర్యవాసులకు పూర్వం ఏ మానవుడుగాని, జిన్మని తాకన్నెం తాకిఉండడు.

وَالْمَجَانُ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا شَكَدَ بْنِ هُلْ جَرَاءُ الْأَحْسَانِ لَا إِلَّا حُسَانٌ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا تُكَذِّبُنِ ۝ وَمِنْ دُولَهُمَا جَنَّتُنِ ۝ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا تُكَذِّبُنِ ۝ مُدْهَا كَمَنُ ۝ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا شَكَدَ بْنِ فِيهِمَا عَيْنُ نَصَارَاتِنِ ۝ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا شَكَدَ بْنِ ۝ فِيهِمَا فَارِهَةُ وَرَحْلُ وَرُمَانُ ۝ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا شَكَدَ بْنِ فِيهِمَ حَيْرَتُ حَسَانُ ۝ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا شَكَدَ بْنِ هُورُ مَقْصُورُتُ فِي الْخِيَامِ ۝ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا شَكَدَ بْنِ لَمْ يَطْمَهِنْ رَأْسُ قَبَّلُمْ وَلَا جَانُ ۝ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا شَكَدَ بْنِ مُتَكَبِّنْ عَلَارَفَ خُضِرُ وَعَبْرَرِتَ حَسَانِ ۝ فِيَّ إِلَّا رَبِّكُمَا شَكَدَ بْنِ @ تَبَرَكَ أَسْمُ رَبِّكُمَا الْجَلِلُ وَالْإِكْرَامُ

కనుక మీరు మీ ప్రభువు ప్రదానం చేసే ఏ బహుమానాలు తిరస్కరించగలరు? వారు మచి మాటిక్కాల్లా అనామాన్య సొందర్యరాసులు. మరి మీరు మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఈ బహుమానాలు కాదనగలరా? (56-59)

సత్కారానికి ప్రతిఫలం సత్కార్యం తప్ప మరేమవుతుంది? కనుక మీ ప్రభువు సద్గం సంపత్తిని మీరేవిధంగా తోసిపుచ్చగలరు? (60-61)

ఆ రెండు వనాలేగాక మరో రెండు వనాలు కూడా ఉన్నాయి. కనుక మీ ప్రభువు ఇచ్చే ఏ వరాలు మీరు తిరస్కరించగలరు? అవి దట్టమైన నిత్యహారిత వనాలు. మరి మీరు మీ ప్రభువు అనుగ్రహాలలో ఏ అనుగ్రహాన్ని నిరాకరించగలరు? (62-65)

ఆ రెండు వనాలలో రెండు సెలయేరులు పరవళ్ళు తొక్కుతుంటాయి. కనుక మీరు మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఏ కానుకలను తిరస్కరిస్తారు? (66-67)

ఆ ఉద్యానవనాలలో ఖర్జారం, దానిమ్మ (మొదలైన) పంట్లు-ఫలాలు పుష్టిలంగా ఉంటాయి. మరిమీరు మీప్రభువు అనుగ్రహాంచే ఏభాగ్యాలు కాదనగలరు? (68-69)

ఆ వనాలలో సద్గంసంపత్తితో కూడిన సొందర్యవత్తలైన సతులు ఉంటారు. కనుక మీరు మీ ప్రభువు ఇచ్చే ఏ వరాలు నిరాకరించగలరు? ఇంకా ఎల్లప్పుడూ పర్శాలల్లోనే ఉండే సుందరాంగులు కూడా. కనుక మీ ప్రభువు ప్రసాదించే ఈ కానుకల్ని మీరేలా తిరస్కరిస్తారు? వారిని ఈ స్వర్ఘవాసులకు పూర్వం ఏ మానవుడుగాని, జిన్గాని తాకసయినా తాకిఉండడు. మరి మీ ప్రభువు ప్రదానం చేసే ఏ బహుమానాలు మీరు తోసిపుచ్చుతారు? (70-75)

అక్కడ స్వర్ఘవాసులు అత్యంత విలువైన, ఎంతో అపురూపమైన పచ్చటి తిపాచీల మీద మెత్తటి దిండ్లకు అనుకొని కూర్చుంటారు. కనుక మీరు మీ ప్రభువు అనుగ్రహాంచే ఏ మహాభాగ్యాలు నిరాకరించగలరు? (76-77)

మహాన్వతుడు, మహిమాన్వితుడున నీ ప్రభువు పేరు అత్యంత శుభదాయక మయినది. (78)

(٥٦) سورة الواقعة مكية ٣٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ لَيْسَ لِوَقْتِهَا كَادِيَةٌ ۝

خَافِضَةٌ رَّاهِفَةٌ ۝ إِذَا رُجِّتِ الْأَرْضُ رَجَأَ ۝ وَسَتَتِ الْجِبَالُ بَسَّا ۝ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنْبَثِّتاً ۝ وَكَنْدَمْ أَرْوَاجًا ثَلَثَةً ۝ فَاصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَمَا اصْحَابُ الْمَشْمَنَةِ ۝ مَّا اصْحَابُ الشَّمَلَةِ ۝ وَالشَّيْقُونُ السَّيْقُونُ ۝ أُولَئِكَ النَّقَرَبُونَ ۝ فِي جَنَّتِ التَّعْلِيُّ ۝ شَلَهٌ قَنَ الْأَكْلَيْنَ ۝ وَقَيْلُ قَنَ الْأَخْرَيْنَ ۝ عَلَى سُرِّي مَوْضُونَةٍ مُّتَكَبِّرِيَّنَ ۝

అప్పరాజి: మక్క

సూక్తులు: 96

ఈ అధ్యాయం న.శ. 5వ రెండు హజ్జత్ ఉమర్ (రజి) ఇస్లాం స్వీకరించక పూర్వం అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో ప్రథమం, పునరుత్థానం తర్వాత కర్మవిచారణ నాటి పరిణామాల ప్రస్తావనుంది. తర్వాత మానవులకు దేవుడు చేసిన ఒక్కొక్క మేలు గురించి పేర్కొంటూ లాటికి కారణం దేవుడు లేక మీరా అని ప్రశ్నించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

జరగవలసిన సంఘటన జరిగినప్పుడు ఇక దాన్ని ఏ ఒక్కరూ నిరాకరించలేదు. అది (విశ్వవప్పస్తను) అప్పవ్యప్పస్తం చేసివేసే మహాపదవం! అప్పుడు యావత్తు భూ మండలం ఒక్కనారిగా కుదిపి వేయబడుతుంది. పర్వతాలు సైతం తునాతునకలయి ఆకాశంలో ధూళిరేణువుల్లా ఎగురుతాయి. (1-6)

అప్పుడు మీరు మూడు వర్గాలుగా చీలిపొతారు: కుడిపక్కంవారు, ఆహో కుడిపక్కం వారి (అదృష్టం) గురించి ఏమని వర్ణించాలి! ఎదమపక్కంవారు, ఎదమపక్కంవారి (దౌర్ఘాగ్యం) గురించి ఇక చేపేదేముంది! ముందుండేవారు, (ప్రతి సత్కార్యంలో) వారు ముందుండేవారే! వారే (దైవ)సన్నిహితులు. వారు అపార సాఖ్యాలతో కూడిన స్వర్గవనాలలో ఉంటారు. (7-12)

ముందు తరాలవారిలో (దైవసన్నిహితులు) అత్యధికంగా ఉంటారు. తర్వాతి తరాలవారిలో తక్కువమంది ఉంటారు. వారు రత్నభాషిత అసనాల మీద మెత్తటి దిండ్ల కానుకొని పరస్పరం ఎదురెదురుగా కూర్చుంటారు. (13-16)

1. మరణానంతరం పునరుత్థాన దినాన కర్మవిచారణ జరిగినప్పుడు మానవులు మూడు ప్రధానవర్గాలుగా విభజించబడతారు. సత్కార్యాల్లో ఒకర్కొరు మించిపోయిన దైవసన్నిహితులు (ఉత్తములు) ప్రథమశేషికి చెందినవారైఉంటారు. మిగిలిన రెండువర్గాల్లో ఒకటి, దైవసింహసనం కుడిపుస్తన ఉంటుంది. ఏరు సత్కార్యాన్ని విశ్వసించి సత్కర్మలు (మధ్యములు). మూడొపర్సం దైవసింహసనానికి ఎడు మైపున ఉంటుంది. ఏరు అవిశ్వసులు (అధములు).

2. ఇంకా కసీర (రహ్మాన్) వ్యాఖ్యానం ప్రకారం ముందు తరాలవారు అంచే, ఆయా దైవప్రవక్తల కాలాలకు, వారి సమీపకాలాలకు చెందిన వారన్మాట. ఏరిలో 'దైవసన్నిహితులు' ఎక్కువ మంది ఉంటారు. తరువాత తరాలవారు అంచే, వారి తరువాత కాలాలకు చెందినవారని అధ్యం. ఏరిలో 'దైవసన్నిహితులు' తక్కువమంది ఉంటారు.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلِدَانٌ مُّحَدَّدُونَ ۝ يَا كُوَابٍ وَآبَارِيقَةً وَكَائِنٍ مِّنْ مَعْيِنٍ ۝ لَا يُصَدَّعُونَ
عَنْهَا وَلَا يُبَرُّونَ ۝ وَفَكَهَةٌ مَتَانَةٌ يَخْبِرُونَ ۝ وَأَحْمَمْ طَبِّرٌ قَنَاتِشَهُونَ ۝ وَحُوْزَ عِينٌ ۝
كَامِشَالُ اللُّولُوُ الْبَنَوْنَ ۝ جَرَاءٌ بِيَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَسْعَونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيَهَا
إِلَّا قِيلَّا سَلَمًا سَلَمًا ۝ وَاصْحَابُ الْيَيْنِينَ هُمَّا اصْحَابُ الْيَيْنِينَ ۝ فِي سَلَدِرٍ مَخْضُودٍ ۝ وَطَلْجٍ
مَنْضُودٍ ۝ وَظَلْجٍ مَمْدُودٍ ۝ وَمَاءٌ مَسْكُوبٌ ۝ وَفَاكَهَةٌ كَثِيرَةٌ ۝ لَا مَقْطُوعَةٌ وَلَا مَسْوَعَةٌ ۝
وَفُرْشٌ مَرْفُوعَةٌ ۝ إِنَّ أَشَانِهِنَّ رَانِشَاءٌ ۝ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا عُرْبًا أَشْرَابًا ۝ لَا صَحْبٌ
يَيْنِينٌ ۝ ثَلَةٌ عَنِ الْأَوْلَيْنِ ۝ وَثُلَةٌ مِنَ الْأَخْرَيْنِ ۝ وَاصْحَابُ الشَّيْلَ هُمَّا اصْحَابُ
الشَّيْلَ ۝ فِي سَوْمِرٍ وَحِينِيْرٍ ۝ وَظَلِّ مِنْ يَعْصُومَرٍ لَا يَبْارِجٍ وَلَا كَرِنِيْرٍ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا

వారి సమావేశాలలో నిత్యబాలకులు వారు ణివాసిని నుండి స్వచ్ఛమైన మధువు తో నిండిన గిన్నెలు-గ్లాసులు-కూజాలు తీసుకొని అట్టాశులు తిరుగుతారు. ఆ మధువు సేవిస్టే వారికి ఏమాత్రం మైకం కమ్మడంగాని, బుద్ది మందగించడంగాని జరగదు. వారు కోరిన పండ్లు తినడానికి ఆ బాలకులు వారి ముందు రకరకాల రుచికరమైన పండ్లు ఉంచుతారు. అలాగే వారికిష్టమైన పక్కల మాంసం కూడా. (17-21)

వారికోసం అక్కడ అందమైన కళ్ళగల సుందరాంగులుంటారు. ప్రత్యేకంగా వారి కోసమే దాచిపెట్టిన ముత్తాల్లాంచి ముగ్గుమనోహర సొందర్యాసులు వారు. ఇవన్నీ వారు ఐహిక జీవితంలో చేసుకున్న సత్కార్యాలకు ప్రతిఫలంగా ప్రసాదించబడతాయి. వారక్కడ ఎలాంచి వ్యాఘ్రవిషయాలుగాని, దూషణలుగాని వినరు. ప్రతి మాట సమంజసంగా, సుహితంగానే ఉంటుంది. (22-26)

ఇక కుడిపక్కంవారు, కుడిపక్కంవారి అదృష్టమే అదృష్టం! ముఖ్యులేని రేగుచెట్లు పండ్లు, అరబీలలు, సుమారంగా విస్తరించిన చల్లటినీడలు, ఎడతెగుండా ప్రవహించే మంచినీరు, ఎన్నటికీ అంతంగాని సులభంగా అందుబాటులో ఉండే అసంఖ్యాకమైన సుమధుర ఫలాలు, ఎత్తయిన పరుపులు (మొదలైన) భోగభాగ్యాలలో వారు ఓలలాడు తుంటారు. వారి భార్యలను మేము ప్రత్యేక పంథాలో సరికొత్తగా సృజిస్తాం. వారిని మేము నిత్యనూతన కన్యలుగా రూపొందిస్తాం. వారు తమ భర్తలను అమితంగా ప్రేమిస్తారు. సమవయస్కులైన సతులు వారు (27-38)

ఇవన్నీ కుడిపక్కంవారికి లభించే మహోభాగ్యాలు. ఇలాంటివారు ముందు తరాలలో, తరువాతి తరాలలోనూ చాలామంది ఉంటారు. (39-40)

పోతే ఎడమపక్కంవారు- ఎడమపక్కంవారి దౌర్ఘాగ్యం గురించి ఏమని చెప్పాలి? వారు (నరకంలో శరీరాన్ని మలమల మాణివేసే వడగాల్చుల మధ్య సలసల మరిగే నీటిని తాగుతూ, ఎలాంచి సుఖంగాని, చల్లదంగాని ఇవ్వాలి నల్లటి కారుపాగల్లో (నానా యాతనలు అనుభవిస్తూ) ఉంటారు. (41-44)

3. ఇహాలోకంలో ఇస్లాం ధర్మం స్వీకరించి సదాచార సంపన్మూరాలయిన స్త్రీలను దేవుడు పరలోకంలో నూతన కన్యలుగా చేసి స్వర్గంలో ప్రవేశపెడతాడు. ప్రపంచంలో భార్యాభర్తలు ఇష్టరూ సత్కార్యాన్ని విశ్వసించి సాత్మ్యక జీవితం గడిపి ఉంపే స్వర్గంలో కూడా వారిద్దరు భార్యాభర్తలుగానే

قَبْلَ ذَلِكَ مُشْرِفِينَ ۝ وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْجُنُثُ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا يَقُولُونَ هُنَّ أَيْدَا
مِنْتَاهَا وَكَانُوا تَرَبَّاً وَعَطَاطَمَا إِنَّا لَنَبْعُثُونَ ۝ أَوَابِيَّا وَنَا الْأَذْلُونَ ۝ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ ۝ لَمْ يَجْعُلُونَ هُنَّ إِلَّا مِنِيَّاتٍ يُوْمَ مَعْلُومٍ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الصَّالُونَ الْمُكَبَّرُونَ ۝
لَا إِلَهُونَ مِنْ شَجَرٍ قَنْ زَقُورٍ ۝ فَمَنِ الْبُطْوَنَ ۝ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ
الْحَمِيرِ ۝ شَرِبُونَ شُرْبَ الْهَمِيرِ ۝ هُنَّا نُرْلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ۝ نَحْنُ حَلَقَنَكُمْ فَلَوْلَا
تَصَدَّقُونَ ۝ أَفَرَيْتُمْ مَا تَبْنُونَ ۝ إِنَّنَّمَا تَحْلِقُونَ ۝ أَمْ نَحْنُ قَدْرُنَا
يَبْيَكُمُ الْبَوْتَ وَمَا نَحْنُ بَسْبُوقِينَ ۝ عَلَى أَنْ تُبَيَّنَ أَمْثَالُكُمْ وَتُنَذِّكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝
وَلَقَدْ عَلِمْنَا النَّشَأَةَ الْأُولَى ۝ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَفَرَيْتُمْ تَزَرَّعُونَ هُنَّ أَمْ

ఈ పర్యవేశానికి ముందు ఏరు (ఇహాలోకంలో) భోగభాగ్యాలు అనుభవిస్తూ, పూర్వమైన పాపకార్యాల్లో కూరుకుపోయి వాటి విషయంలో మొండిగా వ్యవహారిస్తూ ఉండేవారు. పైపెచ్చు “మేము చచ్చి మట్టిలో కలసిపోయి ఆస్తిపంజరాల్లా మారి పోయాక మట్టి బ్రతికించి లేపబడతామా? గతంలో చనిపోయిన మా తాతముత్తాతలను కూడా బ్రతికించి లేపడం జరుగుతుందా?” అని అనేవారు. (45-48)

“మీ పూర్వీకుల్లి, ఆ తర్వాత తరాలవారంద్రీ తప్పకుండా (బ్రతికించి) సమావేశ పరచడం జరుగుతుంది. దాని సమయం నిర్ణయించబడింది” అని చెప్పు. (49-50)

కనుక సత్కార్యాన్ని నిరాకరించిన భ్రష్టపూలారా! మీరు జఖ్మామ్ (సాగజెముడు) వ్యక్తాన్ని తప్పక తినవలసిఉంటుంది. దాంతోనే మీరు (భరించలేనిఅకలితో) అవరాపురుంటూ కడుపు నింపుకుంటారు. ఆపై ద్విపక్కాన్న ఒంటెల్లా సలసలకో నీటిని (గటగట) త్రాగుతారు. ఇదే తీర్పుదినాన ఎడమపక్కంవారికి లభించే ఆతిధ్యం! (51-56)

మేము స్వయంగా మిమ్మల్ని స్పృష్టించామే, మరి మీరెందుకు(మామాటలు) అంగి కరించరు? మీరు వదిలే రేతస్పును గురించి ఎప్పుడైనా ప్రశాంతంగా ఆలోచించారా? దాని ద్వారా శిపుని రూపాందిస్తున్నది మీరా లేక మేమా? మేము మీకోసం మరణం నిర్ణయించాం. మేము మీరూపుఱెబ్బల్ని మార్చి మీరెరుగని ఆకారంలో మిమ్మల్ని తిరిగి సృజించలేని అశక్తులం కాము. (మేము తలచుకుంచే ఏదైనా చేయగలం.)- (57-61)

మీకు మీ తొలిపుట్టుక గురించి తెలిసేవుంది. (ఈ విషయంలో మా శక్తిసామర్ధ్యాల్లి మీరు అనుభినం చూస్తూనే ఉన్నారు.) అలాంటప్పుడు (మరణానంతరం కర్పువిచారణ కోసం మిమ్మల్ని పునర్జీవించజేస్తామన్న మామాటల్ని) మీరెందుకు గ్రహించరు? (62)

మీరు పాలాల్లో నాటే విత్తనాల్ని గురించి ఆలోచించారా? ఆ విత్తనాలతో పంటలు మీరు పండిస్తున్నారా లేక మేమా? మేము తలచుకుంచే ఆ పంటపాలాల్ని నుగ్గునుగ్గు

కొనసాగుతారు. ఒకవేళ వారిద్దిలో ఒకరు మాత్రమే సన్వార్గగామి అయివుంచే, ఆ స్త్రీ లేక ఆ పురుషిని వివాహం ఇతర సన్వార్గగాములైన పురుషుడు లేక స్త్రీతో జరుగుతుంది. (దీంతోపాటు 2:25 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

نَحْنُ الْأَرْغُونَ ۚ كُوْنَشَاءُ جَعْلَنَهُ حَطَامًا قَظِيلَتْ نَكَّهُونَ ۚ إِنَّا لِمُغْرِمُونَ ۖ بَلْ نَحْنُ
مَحْرُومُونَ ۚ أَفَرَبِّيْتُ الْمَاءَ الْذَّنِي تَشَرُّبُونَ ۚ إِنَّمَا أَنْزَلْتُمُهُ مِنَ الْمُزِّنِ اَمَرَّنْهُنَ الْمُنْزِلُونَ
لَوْشَاءُ جَعْلَنَهُ اْجَاجِيَا فَلَوْكَ شَكَرُونَ ۚ أَفَرَبِّيْتُ التَّارِيْقَ تُنْرُونَ ۚ اَنْشَاءُ
شَجَرَيْقَاهَا اَمَرَّنْهُنَ الْمُنْشِيُونَ ۚ نَحْنُ جَعْلَنَهَا تَدْكِرَةً وَمَتَاعًا لِمُغْتَوِيْنَ ۚ فَسَيَّهُ يَاسِمِ
رَيْكَ الْعَطِيلِيْرُ ۖ فَلَكَ اُقْيُمُ بِمَوْقِيْعِ التَّجْوِيْرِ ۖ وَإِنَّهُ لَكَسْمُ لَوْ تَعْلَمُوْتَ عَظِيمٌ ۖ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ

చేసేయగలం. అప్పుడు మీరు విచారపడుతు “అయ్యయ్యా! మా శ్రమ, పెట్టుబడి అంతా వ్యాధా అయ్యాందే! అసలు మా నొసచే దొర్చాగ్యం రాసిఉంది” అని రకరకాలుగా చెప్పుకుంటారు. సరే మీరు త్రాగే ఈనీటిని కష్టాత్మిరిచి చూశారా? దాన్ని మేఘాల నుండి మీరు కురిపిస్తున్నారా లేక మేమా? మేము తలచుకుంటే దాన్ని తీవ్రమైన ఉప్పునీటిగా మార్చేయగలం. మరి మీరు (మాపట్ల) ఎందుకు కృతజ్ఞాలై ఉండరు? (63-70)

పోనీ, మీరు మండించే ఈ నిప్పు గురించి ఎప్పుడైనా కాస్త ఆలోచించారా? దానికి ఉపయోగపడుతున్న చెట్లను మీరు స్పష్టించారా లేక మేమా? మేము దాన్ని స్వారక చిప్పాంగా, విషయాగారులకు జీవనసామగ్రిగా చేశాం. (71-73)

కనుక ప్రవక్త! మహోన్నతుడయిన నీ ప్రభువు పేరు స్వరించు. (74)

అందువల్ల మానవులా! మీరనుకున్నది ఎంతమాత్రం నిజంకాదు. నేను నక్కతాల కక్కుల స్కింగా చెబుతున్నాను. మీరు గ్రహించగలిగితే ఇది గొప్ప ప్రమాణం. ఇది నురక్కిత గ్రంథంలో (రాయబడి) ఉన్న మహిమాన్యమైన ఖురుల్. దీన్ని పవిత్రులు,

4. మానవుడు ఈ ప్రపంచంలోని అనేక వస్తువుల్ని వాడుకుంటూ ఎంతో ప్రయోజనం పాందుతున్నాడు. కానీ ఆ వస్తువుల్ని స్పష్టించి వాటివల్ల తనకు మేలు చేకూర్చుతున్న అద్భుతశక్తిని గురించి ఆలోచించడం లేదు. పైగా ఆ అద్భుతశక్తి దెవత్యాన్ని, ఆయన గుణగొాలను విభజించి స్పష్టికర్త మృత్యుదేవత, పంటల దేవత, పరుఱ దేవుడు, అగ్ని దేవుడు అంటూ రకరకాల పేర్లు పెట్టి వాటి ఊహజినిత చిత్రాలను, విగ్రహాలను పూజస్తున్నాడు. అయితే ప్రకృతిలోని ఈ చిత్ర విచిత్ర వస్తువులు, వాటి ప్రయోజకత్వం, వాటి మధ్య సమస్యలు, నిబధ్యతలను గురించి ప్రశాంత మనస్సులో ఆలోచిస్తే ఏటన్నిటికి మూలకారకుడు ఒక దేవుడని గ్రహించగలం. ఆ దేవుటి మాత్రమే ఆరాధించడం, ఆయన చూపే జీవనపథాన్నే అనుసరించడం మానవుని విధువ్యక్త ధర్మం.

“స్వారక చిప్పాం” అంటే దేవుని ఏకత్వాన్ని, ఆయన శక్తి సామర్థ్యాలను గుర్తుచేసేది అని అర్థం. ఈవిధంగా అగ్నిని ప్స్టీటించే లేక ఇంధనంగా ఉపయోగపడే వ్యక్తముగాక, ప్రపంచంలోని ప్రతి వస్తువూ దేవుని ఏకత్వాన్ని, ఆయన శక్తి సామర్థ్యాలను మనకు గుర్తుచేస్తున్నాడు.

5. ఖురుల్ మహోన్నతమైన దైవగ్రంథం అని చెప్పాడానికి ఇక్కడ నక్కతాలుండే ప్రదేశాలపై, వాటి కక్కులపై, గమ్యాసాలపై ప్రమాణం చేయడం జరిగింది. కోట్లాడి గ్రహాలు, నక్కతాలతో నిండిన విశ్వవ్యవస్థను ఏ దేవుడు స్పష్టించాడో ఆ దేవుడే ఈగ్రంథాన్ని కూడా అవతరింపజేశాడు. విశ్వవ్యవస్థ ఎంత అద్భుతమైన క్రమపద్ధతిన పక్కందీగా స్పష్టించబడిందో అంతే అద్భుతమైన క్రమపద్ధతిన పక్కందీగా ఖురుల్ కూడా రూపాందించబడింది. విశ్వవ్యవస్థలోని విషయాలు ఎంత యద్దార్థమైనవో ఖురాన్లోని విషయాలు కూడా అంతే యద్దార్థమైనవి. కనుక ఇలాంటి అద్భుతమైన వాణిని విశ్వసించి గారవించాలని దేవుడు మానవాటికి హితోపదేశం చేస్తున్నాడు.

كَرِيمٌ ۖ فِي كِتَابٍ مَكْتُوبٍ ۖ لَا يَبْيَسْهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۖ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۖ
أَفَبِهِذَا الْحَدِيبَيْثُ أَنْتُمْ مُمْدُهُونَ ۖ وَيَجْعَلُونَ رَزْقَكُمْ أَنْجَمُ شَكَرَبُونَ ۖ فَلَوْلَا
الْحَلْقُومَ ۖ وَأَنْتُمْ حِيَّلَنِيْنَ تَنْظُرُونَ ۖ وَلَوْلَا تُبْصِرُونَ ۖ فَلَوْلَا
إِنْ كُنْتُمْ عَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ۖ تَرْجُوْنَهَا لَمْ ۖ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِيْنَ ۖ فَلَوْلَا
فَرْوُحٌ وَرَيْحَانٌ هَوْجَيْتُ تَعْيِيرٍ ۖ وَأَمَّا لَمْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِيْنِ ۖ فَلَوْلَا
أَصْحَابُ الْيَمِيْنِ ۖ وَأَمَّا لَمْ كَانَ مِنَ الْمَكْدِيْنِ صَدِيقِيْنَ ۖ فَلَوْلَا
جَحِيْمٌ ۖ لَمْ كَهُوْ حَقُّ الْيَقِيْنِ ۖ فَسَيَّهُ يَاسِمِ رَيْكَ الْعَطِيلِيْرُ ۖ

పరిపుఢులు తప్ప మరెవ్యరూ తాకలేరు. ⁶ ఇది సర్వలోక ప్రభువు నుండి అవతరించిన (దివ్య)వాణి. ఇలాంటి (అద్భుత)వాణిని మీరు నిర్దక్కయించేస్తున్నారా? దీన్ని నిరాకరించడమే బ్రతుకు తెరువుగా పెట్టుకున్నారా? (75-82)

సరే, (మరో విషయం.) చనిపోతున్న మనిషి ప్రాణం మీరు కాశ్చారా చూస్తుండగానే అతని కంఠందాకా వచ్చి, బయటికి పోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడు దాన్ని మీరందుకు అపలేరు? మీరు ఎవరి అదుప్పజ్ఞలో లేరనుకుంటే ఈపని ఎందుకు చేయలేరు? అప్పుడా చనిపోతున్న వాడికి మీకంటే మేమే చాలా దగ్గరగా ఉంటాము. అయితే మీకట్టుకు కన్నించము. (83-87)

ఆ వ్యక్తి (దైవ)సన్నిహితుల్లోని వాడుయింటే అతనికి అపరిమితమైన సౌభాగ్యాలు, మంచి ఆహారం, భోగభాగ్యాలతో కూడిన స్వయంవాలు లభిస్తాయి. ఒకవేళ కుడిప్పక్కానికి చెందిన వాడుయతే ‘నీకు శాంతి కలుగుగా! నీవు కుడిప్పక్కం పారిలోని వాడ్రు’ అని అతనికి స్వాగతం చెప్పబడుతుంది. ఒకవేళ అతను సత్యాన్ని తిరస్కరించి మార్గభష్యల్లో చెరినవాడుయింటే అతడ్ని సరకంలోకి వినిరేసి, సలసల కాగే నీటితో ఆతిథ్యం ఇవ్వ బడుతుంది. (88-94)

ఇవన్నీ తిరుగులేని సత్యాలు. కనుక మహోన్నతుడయిన నీప్రభువు పేరు స్వరించు. (95-96)

6. అవిక్షాసులు ఖురుల్ని విశ్వసించడానికి నిరాకరిస్తా, దాన్ని ఏ భూతమో, పిశాచమో మహమ్ముద్ (సల్లిం)కు నేర్చుతోందని ఆరోపించేవారు. దేవుడు వారి అరోపణలను ఖండిస్తా, ఈ అద్భుతవాణి దేవలోకంలోని ఓ సరక్కిత గ్రంథంలో ఉంచబడిందని, అక్కడికి ఎవరు పాలేరని, భూతపాచాలకు ఆ శక్తి లేదని, అవి దాన్ని తాక్కనే తాకలేవని చెబుతున్నాడు. పరిపుఢులు, పాపరాతులైన దైవుతలు మాత్రమే ఈ దివ్యగ్రంథాన్ని తాకడానికి, దాన్ని దివి నుండి భువికి దించడానికి అర్పులని కూడా దేవుడు ఈ సూక్తిలో స్పష్టం చేస్తున్నాడు.

7. ఖురైష్ నాయకులు ఇస్లామీయ ఉద్యమాన్ని తమ ఆర్థిక ప్రయోజనాలకు పెద్ద నష్టాలయిని భావించేవారు. ఈ ఉద్యమం విజయమంతుమయితే తమ ఉపాధి మార్గాలు మూసుకు పోతాయని భయపడసాగారు. అంచేత వారు సత్యాసత్యాలు, ధర్మాధర్మాలను గురించి విచారించకుండా ఆ ఉద్యమాన్ని అణచివేయడమే ధైయంగా పెట్టుకున్నారు. ఈ విషయాన్నే ఇక్కడ ఖురుల్ ఖరుల్ని నిరాకరణను బ్రతుకుతెరువుగా చేసుకున్నారని అంటోది.

٥٦) سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدْبُوتَةٌ، ٩٧، (لِيَاهِئا)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّهُ يَلْوُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يُبَشِّرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ، وَهُوَ يَكُلُّ شَيْءًا عَلَيْهِمْ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَهُ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُؤُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَغْرِبُ فِيهَا وَهُوَ مَعْلُومُ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ بِصَيْرُورٍ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَهُ تُرْجُعُ الْأُمُورُ يُولُجُ الْيَنِّ فِي النَّهَارِ وَيُولُجُ النَّهَارَ فِي الْيَنِّ، وَهُوَ عَلَيْهِمْ يَدِيَّاتُ الصُّدُورِ، أَمْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلُوكُمْ مُسْتَحْكِفِينَ فَيُبَشِّرُهُمْ قَالَ الَّذِينَ أَمْنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ

అవతరణ: మహీనా 57. హదీద (ఇనుము) సూక్తులు: 29

ఈ అధ్యాయం హాజీశకం 4,5 ఏండ్రు మధ్య ఆవతరించిఉండవచ్చు. ఇందులో దేవుని బైన్యుల్యం, ధనత్యాగం, మరణసంతర పరిణామాల్చి గురించి ప్రస్తావించి, పరలోకజీవితం ముందు జహాలోకజీవితం మూన్మాళ్ళ ముచ్చట మాత్రమేనని చెప్పడం జరిగింది. ఆతర్వాత ముస్లింల విశ్వాసాన్ని పటిష్టపరచే హితవులు కొన్ని ఇష్టబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యకాశాల్లో ఉన్న అఱువణువూ దేవుని బైన్యుల్యాన్ని, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తుంది. ఆయన మహా శక్తిమంతుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడు. ఆయనే భూమ్యకాశాల సామ్రాజ్యాధినేతు. జీవస్వరూపాలు ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన ప్రతి పనీ చేయగల సర్వశక్తిమంతుడు. ఆయనే మొదటివాడు, చివరివాడు కూడా. ఆయనే బాహ్యశక్తి, నిగూఢశక్తి కూడా. ఆయనే సర్వజ్ఞుడు, సర్వజ్ఞాని. (1-3)

ఆయన భూమ్యకాశాల్చి ఆరు రోజుల్లో స్ఫీంచి, ఆ తర్వాత అధికార సింహసనం అధిష్టించాడు. భూలోకానికి చేరుతున్నదేమిటో, భూలోకం నుండి బయటికి వెళ్తున్నదేమిటో, ఆకాశం నుండి అవతరిస్తున్నదేమిటో, ఆకాశంలోకి అధిరోహస్తున్నదేమిటో అంతా ఆయనకు తెలుసు. మీరెక్కడున్నా ఆయన మీవెన్నంటే ఉంటాడు. మీరు చేసే ప్రతిపనీ ఆయన చూస్తున్నాడు. ఆయనే భూమ్యకాశాల సామ్రాజ్యాధినేతు. సమస్త వ్యవహారాలు నిర్ణయింకోసం ఆయన దగ్గరికి వెళ్లాడు. ఆయనే రాత్రిని పగటిలోనికి, పగటిని రాత్రిలో నికి జొన్నిస్తున్నాడు. ఆయనకు (మీ)హృదయాల్లోని రహస్యాలు సైతం తెలుసు. (4-6)

దేవుప్రాతి, ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించండి. ఏసంపద గురించి ఆయన మీపై ప్రాతి నిధ్య బాధ్యతను మోపాడో, దాన్నండి (కొంత దైవమార్గంలో) ఖర్చు పెట్టండి. సత్యాన్ని విశ్వసించి (దైవమార్గంలో) ధనవ్యయం చేసేవారికి గాపు ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. (7)

1. ఒక వ్యక్తిలోని ధనవ్యమోహం అతనికేగాక, ఇతరులకూడా అన్నాలుతెచ్చి పెడ్దుంది. అసలీ ధనం అతనిది కాదు, దేవుడు ప్రసాదించినది. ఒక్కిక్కసారి మనిషి ఎన్ని ఆడ్డ దారులు తోక్కి ప్రయత్నించినా అతనికి రెండుపూటల తిండి కూడా సరిగా దొరకదు. మనిషి తనదని

كَيْنَرٌ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ يَا اللَّهُ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُو بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِنْكُمْ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ هُوَ الَّذِي يُنْزِلُ عَلَيْهِمْ أَيْمَانَهُ بَيْنَ أَيْمَانِ رَبِّهِ حِجَابًا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَيَّ الْتُّورَةِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرُوفٌ تَحِيمُ ۝ وَمَا لَكُمُ الْأَنْتَقْوَةُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنَّهُ مِنْ رَبِّكُمْ أَنْ يُسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ آتَيْتُمْ فِي الصَّفَرِ وَقُتِلَ أَوْ لَيْكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً ۝ مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقْتِهِمْ وَكُلًا وَعَدَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ حِيجَدٌ ۝ مِنْ ذَا الَّذِي يُعْرِضُ اللَّهُ قَرْصًا حَسَنًا فِي ضَوْفَةٍ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ كَيْمَةُ تَرَهُ الْمُؤْمِنِينَ وَ

దైవప్రవక్త మిమ్మల్చి తన ప్రభువును విశ్వసించమని హితవుచేసి మీచేత ప్రమాణం చేయించినా మీరు దేవుప్రాతి విశ్వసించరెందుకు? మీరు నిజంగా విశ్వసించిన వారయితే (ఈ విశ్వసరాహిత్య వైఖానేమీటి?) మిమ్మల్చి చీకటి నుండి వెలుగులోకి తీసుకురావడానికి తన దాసునిపై నీప్పిప్ప సూక్తులు అవతరింపజేస్తున్నపాడు దేవుడే కదా! మీ విషయంలో దేవుడు ఎంతో దయార్థ హృదయుడు, గాపు క్రమాశిలి. (8-9)

భూమ్యకాశాల్లోని సర్వస్వం దేవునిదే. ఆయనే వాటికి వారసుడు. అలాంటప్పుడు మీరు దైవమార్గంలో సంపద ఎందుకు ఖర్చుపెట్టరు? విజయానికి పూర్వం ధనత్యాగం చేసి యుధ్ధం చేసినవారితో, విజయసంతర సంపద ఖర్చుపెట్టి సమరంలో పాల్గొనే వారు ఎన్నటికి సమానులు కాలేరు. దేవుడు ఉభయులకూ (ప్రతిఫలం విషయంలో) మంచి వాగ్దానం చేసినప్పటికీ హోదా, అంతస్తులలో పీరికంటే విజయానికి పూర్వం ధనత్యాగంచేసి యుధ్ధం చేసినవారే అధికులు. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. (10)

మీలో దేవునికి రుణమిచ్చే వారెవరైనా ఉన్నారా? శైష్మమైన రుణం? అలాంటి వారికి దేవుడు ఆ రుణాన్ని అనేక రెట్లు పెంచి తిరిగిచ్చేస్తాడు. పైగా వారికి అత్యంత శైష్మమైన ప్రతిఫలం కూడా లభిస్తుంది. (11)

చెప్పుకునే ధనమంతా నిజానికి అతనిది కాదు. దాసధర్మాలు చేయడం ద్వారా, ధర్మంస్తోప్నా కృషికి వినియోగించడం ద్వారా పరలోకానికి పంపుకునే ధనం మాత్రమే అతనిది అవుతుంది.

ఈ విషయాన్నే దైవప్రవక్త (సల్లా) ఇలా తెలియజేశారు: “మనిషి నా ధనం, నా డబ్బు అంటాడు. నిజానికి నీ ధనంలో నీవు తిని అంతం చేసింది, నీవు ధరించి మాసిపోయేలా చేసింది లేదా నీవు దాసధర్మాలు చేసి ముందుకు పంపుకున్నది మాత్రమే నీవాటాకు వస్తుంది. మిగిలినదంతా చేజారి పోయేదే. నీవు దాన్ని ఇతరుల కోసం వదలి వెళ్తపలసి ఉంటుంది.” (ముస్లిం)

2. భూమ్యకాశాలన్నే దేవునివే అయినపుడు, ఆ దేవుడు ప్రసాదించిన ధనకనక వస్తువుల్లి ఆయన నీరేశించిన మార్గంలో (పుణ్యకార్యాల కోసం) ఖర్చు చేయడానికి మానవులకు ఎలాంటి అభ్యంతరం ఉండకూడదు. కాని మానవుడు పినినారితనం వల్ల సత్యార్థాల కోసం డబ్బు వెచ్చించడానికి వెనుకంజ వేస్తాడు. అందువల్ల ఉపాధి ప్రసాదించేది తానేనని, మీరేసైనా దానం చేస్తే ఆ కొరతను తాను తీరుస్తానని దేవుడు అంటున్నాడు (34:39). అంతేకాదు, నేను ప్రసాదించిన ఆ ధనాన్ని నాకు రుణంగా అందజ్సే ఆ రుణాన్ని నేను అనేక రెట్లు పెంచి తిరిగి తీర్పుతానని, ఆపై తగిన ప్రతిఫలం కూడా ప్రసాదిస్తానని ఆయన వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. ఈ వాగ్దానం పరలోకంలో నెరవేరుతుందనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు.

الْمُؤْمِنُونَ يَسْعَى تُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشِّرُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَعْجِلَهَا الْأَنْهَرُ
حَلِيلِيْنَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفَقُونَ وَالْمُنْفَقُتُ الَّذِينَ أَمْنُوا
أَنْطَرُوهُنَا نَقْتَسِسُ مِنْ تُورِكُمْ ۝ قَبِيلٌ ارْجَعُوا وَرَاءَ كُمْ قَاتَلُتُسُونُرًا فَضَرِبَ بَيْنَهُمْ يَسُورِلَةَ
يَابْأَيْ بَاطِنَهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرَهُ مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ ۝ يُنَادِيُنَمْ الْأَمْرُ كَنْ مَعَكُمْ ۝ قَالُوا بَلِ
وَلَكُمْ فَتَنَتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصُتُمْ وَأَرْتَبَتُمْ وَغَرَّتُمُ الْأَمَانِيَّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ
بِاللَّهِ ۝ يَأْتِنَهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرَهُ مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ ۝ يُنَادِيُنَمْ الْأَمْرُ كَنْ مَعَكُمْ ۝ قَالُوا بَلِ
لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ أَمْنُوا يَالَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ وَالشَّهِدَاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ وَنُورُهُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا يَأْتِيَنَّا أُولَئِكَ أَصْحَبُ
الْجَنَّةِ ۝ إِنَّمَا أَنَّا حَيَاةً الدُّنْيَا لَعْبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَتَقَاءُخُرْبَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرُ فِي

ఆరోజు (అంతిమ దినాన) విశ్వసించిన స్థీపురుషుల ముందు, వారి కుడివైపు వారి జ్యోతి పరుగిదుతూ ఉండటం నీకు కన్నిస్తుంది. “ఈఆరోజు మీకి గొప్ప శుభవార్త!” అని వారికి చెప్పుబడుతుంది. (అదే) సెలయేరులు ప్రపణించే స్వర్గవనాలు. ఆ స్వర్గవనాలలో వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు. ఇదే గొప్పవిజయం, అపూర్వ సాఫల్యం. (12)

ఆరోజు కపటవిశ్వాసులైన స్మృతపురుషుల పరిస్థితి (దయనీయంగా ఉంటుంది). వారు (చీకటిలో తచ్చాడుతూ) “కాస్త మావైపు చూడండి. మీజ్యోతి వల్ల మాకూ కొంచెం ప్రయోజనం కలుగుతుంది” అంటారు విశ్వాసులతో. కాని “వెనక్కివెళ్ళి మీజ్యోతి ఎక్కు దుండో వెతుక్కోండి” అని సమాధానం లభిస్తుంది వారికి. తర్వాత వారుభయుల మధ్య ఒక అడ్డగోడ ఏర్పడుతుంది. దానికి ఒక తలుపుంటుంది. ఆ తలుపు వెనుక లోపలి వైపున (దైవ)కారుణ్యం ఉంటుంది. దాని వెలుపల (నరక)యాతనలుంటాయి. (13)

వారు విశ్వాసుల్ని కేకలుపెట్టి విలుస్తూ “మేము (ప్రపంచంలో) మీతో పాటు లేమా?” అంటారు. దానికి విశ్వాసులు ఇలా అంటారు: “ఉన్నారు, కాని మిమ్మల్ని మీరు పరీక్షకు గురి చేసుకొని ప్రమాదం కొనితెచ్చుకున్నారు. గోడమీది పిల్లివాటంగా వ్యవహారించారు. అనుమానంలో పడిపోయారు. లేనిపోని ఆశలు పెంచుకొని ఆత్మపూచనకు పాల్పడ్డారు. దేవుని ఆజ్ఞ వచ్చేదాకా మీరు ఆదే స్థితిలో ఉన్నారు. పరమ మోసగాడు (షైతాన్) మిమ్మల్ని దేవుని విషయంలో చివరి క్షణం వరకూ మోసగిస్తూనే ఉన్నాడు.

హజత్ అబుద్దహ్ అన్నారీ (రజ) ముహమ్మద్ మహానీయు (సల్లం)ని నోట ఈసూక్తి విని “ఘైవటక్! దేవుడు మనల్ని అప్ప అడుగుతున్నాడా?” అని ప్రశ్నించారు. దానికాయన అపున్నారు. అప్పుడు అబుద్దహ్ (రజ) “అయితే కాస్త మీ చేయి జాపండి” అన్నారు. ఘైవప్రవక్త (సల్లం) చేయి జాపారు. హజత్ అబుద్దహ్ (రజ) అయన చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకొని “నేను నా ప్రభువుకు నా తోటను (అప్పగా) ఇస్తున్నాను” అని చెప్పారు.

హజత్ అబుద్దహ్ (రజ) తోటలో ఆరోందల భర్జార చెట్లున్నాయి. తోటలోనే ఆయన ఇల్లు కూడా ఉంది. అక్కడే ఆయన భార్యాపిల్లలు నివసిస్తున్నారు. ఈ మాట చెప్పి ఆయన నేరుగా తోట దగ్గరికి వెళ్ళి “ఉమ్మె దహ్! బయటికి వచ్చేసేయి. నేనీ తోటను నా ప్రభువుకు అప్పగా ఇచ్చేశాను” అన్నారు. ఆయన భార్య కూడా ఎంతో సాధ్యమణి. ఆమె ఈ మాటలు విని “మీరు చాలా లాభదాయకమైన వ్యాపారం చేశారు” అన్నారు. అప్పటిక్కప్పుడు ఆయన తన ఇంటి సామగ్రిని, భార్యాపిల్లలను తీసుకొని తోటలో నుంచి బయటికి వచ్చేశారు. మనం గనక అప్పడా దానశిల్పి చూస్తే ఆరోందల చెట్లకు బదులు ఆరోందల కొట్ల రూపాయలు ఆర్థించానన్న ధీమా ఆయన ముఖవర్షస్సులో తప్పకుండా గమనించగలం.

مَوْلَكُمْ وَوَيْسَسَ الْمَصِيرُ ۝ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَعْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَرَأَ
مِنَ الْعَقَدِ لَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِ كَيْلَهُ عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَقَسَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝ إِنَّمَا يُعْلَمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا، قَدْ بَيَّنَ لَكُمْ
الآيَتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُصَدِّرَ قَدِينَ وَالْمُصَدَّرَ قَدِينَ وَأَقْرَضُوا اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعِّفُ
لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ أَمْنُوا يَالَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ وَالشَّهِدَاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ وَنُورُهُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا يَأْتِيَنَّا أُولَئِكَ أَصْحَبُ
الْجَنَّةِ ۝ إِنَّمَا أَنَّا حَيَاةً الدُّنْيَا لَعْبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَتَقَاءُخُرْبَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرُ فِي

(వాడి వలలో నుంచి మీరు బయట పడలేక పోయారు.) అందువల్లనే ఈఆరోజు (మీకి దుర్గతి పట్టింది. ఇక) మీనుండి ఎలాంటి పరిహారం స్వీకరించబడం జరగదు. బహిరంగంగా (సత్య)తిరస్కరించానికి పాల్పడినవారి నుండి కూడా (పరిహారం స్వీకరించబడదు). కనుక మీకిక నరకమే నివపశ్చలం. అక్కడే మీకు తగిన శాస్త్ర జరగుతుంది. అది అత్యంత పొరమైన దుష్పర్యవసానం.” (14-15)

విశ్వాసుల హృదయాలు దేవుని ప్రస్తావనతో ద్రవించే సమయమింకా రాలేదా? అయిన పంపిన సత్యం ముందు లొంగిపోయే వేళ ఆసన్నంకాలేదా? గతంలో కొందరికి గ్రంథం ఇవ్వబడింది. కాని ఓ సుదీర్ఘకాలం గడుచిన తర్వాత వారి హృదయాలు కలినమై పోయాయి. ఈనాడు వారిలో చాలామంది దుర్మార్గాలైట్నారు. మీరలా కాకూడదు సుమా! వినండి! భూమి మృతప్రాయమైన తర్వాత దేవుడు దానికి తిరిగి జీవంపోస్తున్నాడు. (అలాగే మృతప్రాయమైన మానవతక్కుడా ప్రవక్తల ద్వారా జీవం పోస్తున్నాడు.) మీరు విషయం గ్రహిస్తారని మాసుక్కలు మీకు విడుమరచి చెబుతున్నాం. (16-17)

చిత్తపుద్దితో దానధర్మాలు చేసే, దేవునికి శైష్మమైన రుణం అందజేసే స్త్రీ పురుషులకు దేవుడు తప్పక (వారి సత్యాన్ని) అనేక రెట్లు పెంచి తిరిగిస్తాడు. ఆపై వారికి అత్యంత శైష్మమైన ప్రతిఫలం కూడా లభిస్తుంది. దేవుడై, దైవప్రవక్తను మనస్సుట్రిగా విశ్వసించినవారే తమ ప్రభువు దృష్టిలో సత్యసంధులు, ధర్మసాక్షులు. వారి కోసం తగిన ప్రతిఫలం, జ్యోతి ఉన్నాయి. దీనికిప్పున్నాగా అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించి, మాసుక్కలు నిరాకరించినవారు మాత్రం నరకానికి పోతారు. (18-19)

వినండి, ఇహాలోక జీవితం ఒకతాతు, తమాచా, భావ్యపటాటోపం, పరస్పరం బడాయి చెప్పుకొని గర్వించబడం, సంతానం, సిరిసంపదలలో ఒకర్కొకరు మించిపోవడా

3. హజత్ బా చిన్ అజబ్ (రజ) ఉల్లేఖనం ప్రకారం “నా అనుచర సమాజంలో విశ్వసించినవారు ధర్మసాక్షులు” అని ప్రవచించారు ఘైవప్రవక్త (సల్లం). ఆ తరువాత ఆయన ఈ సూక్తిని (వారు తమప్రభువు దృష్టిలో ధర్మసాక్షులు అని) పరించారు. (ఇట్ట జరిగి)

“ఎవరైతే తన ధనప్రాణాల్ని అల్లకల్లోలం నుండి కాపుడుకోవడానికి (సప్పలం పదలి) వేరే ప్రాంతానికి పలసపోతాడో అతను దేవుని దృష్టిలో సత్యసంధులు (సిద్ధీభీ)గా లెక్కించబడతాడు. అతను చనిపొతున్నప్పుడు దేవుడు అతనికి ధర్మసాక్షీ (పోదీ) పోదా ప్రసాదించి, అతని ఆత్మమ్మాధీనం చెసుకుంటాడు” అన్నారు ఘైవప్రవక్త (స). ఆ తరువాత ఈ సూక్తినే పరించారు.

الْأَمْوَالُ وَالْأُولَادُ لَكُلَّ شَيْءٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِطُهُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حَطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَدَابٌ شَدِيدٌ ۚ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَضْوَانٌ ۖ وَمَا الْحُسْنَىُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعَرُوْرٌ ۝ سَابِقُوا إِلَيْهِ مَغْفِرَةً قَمْنَ رَبِّكُمْ وَجَنَّتُهُ عَرْضُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَعْدَتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ قَضَى اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْقَبْلَيْنِ ۝ مَا أَصَابَ مِنْ مُصْبِبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي الْأَنْعُسِ كُمْ رَلَّا فِي كِتْبٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَبَرَّأُهَا ۗ إِنَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ يَسِيرٌ ۝ إِكْيَلاً تَائِسَوا عَلَيْهِ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا أَتَكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوبِرٌ ۝ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رَسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ ۗ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمُبَيِّنَاتِ لِيَقُولُوا النَّاسُ بِالْأَقْسَطِ ۗ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ ۗ وَمَنَافِعُ لِلَّئَاطِينَ وَلِيَعْلَمُ اللَّهُ مَنْ يَصْرُّهُ وَرُسُلُهُ بِالْغَيْبِ ۝

నికి ప్రయత్నించడం తప్ప మరేమీ కాదు. ఐహికజీవితాన్ని ఇలా పోల్చవచ్చు: వర్షంతో ఎదిగిన మొలకల్ని చూసి రైతులు సంబరపడిపోతారు. తర్వాత ఆ పాలం పంటకు వచ్చి ఎర్రబారడం కన్నిస్తుంది. ఆ తర్వాత తుప్పగా (గడ్డిపరకలుగా) మారిపోతుంది.

అయితే పరలోకంలో (అవిశ్వాసుల కోసం) తీవ్రమైన యాతనలు, (విశ్వాసుల కోసం) దేవుని మన్మింపు- ఆయన ప్రవన్నతలు ఉంటాయి. ప్రపంచజీవితం ఒక మాయ, భ్రాంతి తప్ప మరేమీ కాదు. దేవుడై, ఆయన ప్రవక్తలను విశ్వసించినవారి కోసం స్వర్గ సీమ సిద్ధంగా ఉంది. (కనుక) దేవుని మన్మింపు వైపు, భూమ్యకాశాలంత విశాలమైన ఆ స్వర్గసీమ వైపు పోటిపడి పరుగెత్తండి. ఇది దేవుని అనుగ్రహం. ఆయన దాన్ని తాను తలచిన వారికి ప్రసాదిస్తాడు. దేవుడు గొప్ప అనుగ్రహశాలి. (20-21)

భూమిపైగాని లేదా మీపైగాని వచ్చిపడే ఏతపడ్డా దాన్ని స్ఫోంచడానికి పూర్వమే మేము దాన్ని గురించి గ్రంథంలో రసిపెట్టాము. ఇలా చేయడం దేవునికి చాలా తేలిక. మీమీద ఏతపడ వచ్చినా మీరు బాధపడకుండా (సహనంతో) ఉండాలని, దేవుడు మీకు ఏభాగ్యం అనుగ్రహించినా దాన్ని చూసుకొని మీరు మిడిసిపడకూడదని (ఆయన ఈ ఏర్పాటు చేశాడు). తమనుతాము ఏదో గొప్పవాళ్ళుని భావించి విరహించాలను దేవుడు ఏమాతం ప్రేమించడు. అలాగే తాము పిసినారితనం వహించడమే గాకుండా ఇతరుల్ని కూడా పిసినారితనం నూరిపోసే వారిని కూడా దేవుడు ప్రేమించడు. (ఇదంతా తెలిసి కూడా) ఎవరైనా సత్యానికి మిముఖులైపోతే దేవుడు కూడా వారిని భూతరు చేయడు. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు, స్వతపోగా ప్రశంసనీయుడు. (22-24)

మేము మా ప్రవక్తలకు నిద్రిష్టమైన సూచనలు, నిదర్శనాలిచ్చి పంపాము. వాటితో పాటు దివ్యగ్రంథాలను, జనం న్యాయానికి కట్టుబడి ఉండేందుకు కొలమానాన్ని కూడా అవతరింపజేశాము. అలాగే ఇనుముని కూడా అవతరింపజేశాం. ఇందులో చాలా శక్తి, ప్రజలకు ప్రయోజనాలున్నాయి. దేవుడు ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేయడానికి కారణం, ఎవరు తనను చూడకుండా తనకు, తన ప్రవక్తలకు సహాయం చేస్తాడో అతడై ఆయన పరీక్షించదలిచాడు. దేవుడు ఎంతో బలాధ్యుడు, మహా శక్తిమంతుడు. (25)

لَمْ يَكُنْ لَهُ قُوَّىٰ عَزِيزٌ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي دُرْبِتَهِمَا النُّبُوْتَةَ وَالْكِتَابَ فِي نَهْنَهُمْ مُهْتَبِيٰ ۝ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِيقُونَ ۝ ثُمَّ قَفَيْنَا عَلَى أَشَارِهِمْ بِرْسُلِنَا وَقَفَيْنَا بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَتَيْنَاهُ الْأَنْجِيلُ ۝ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ۝ ابْتَدَعُوهَا مَا لَتَبَنَهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِقَاءُ رَضْوَانَ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَأَتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِيقُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْقُوا اللَّهَ وَأَمْنُوا بِرَسُولِهِ ۝

మేము నూహాను, ఇబ్రాహీంను (ప్రవక్తలుగా నియమించి) పంపాము. వారిద్దరి సంతతిలో ప్రవక్తత్వాన్ని ఉంచాము. అయితే వారి సంతానంలో కొందరే సన్వార్ధం అవలంబించారు. చాలామంది (దారితప్పి) దుర్ఘార్లై పోయారు. వారి తర్వాత మేము ఒకరి తర్వాత మరొకరు చొప్పున అనేకమంది ప్రవక్తలను పంపాము.

వారందరి తరువాత మర్యం కుమారుడు ఈసాను పంపి, అతనికి జ్ఞానీల గ్రంథం ప్రసాదించాం. అతడై అనుసరించినవారి హృదయాలలో మేము దయా, సానుభూతులు కలిగించాం. అయితే వైరాగ్యాన్ని వారే స్ఫోంచుకున్నారు. మేము దాన్ని వారికి విధిగా చేయలేదు. దైవప్రసన్నత కోసం వారీ కొత్త సంప్రదాయం ప్రారంభించారు. నేడే దాన్నికినా కట్టుబడిఉన్నారా అంటే అదీలేదు. వారిలో (సత్యాన్ని) విశ్వసించినవారికి మేము తగిన ప్రతిఫలం ప్రసాదించాం. కానీ చాలామంది దుర్ఘస్తులైపోయారు. (26-27)

4. క్రైస్తవులు చేసిన రెండు తప్పులను ఈ సూక్తిలో విమర్శించడం జరిగింది. ఒకటి, వారు దేవుడు ఆదేశించని అంక్షలను తమంతట తాము విధించుకున్నారు. రెండు, దైవప్రసన్నత కోసం తమంతట తాము విధించుకున్న ఆ అంక్షలకు వారు కట్టుబడకుండా దైవగ్రహానికి గుర్తుయ్యారు. ఈ రెండు తప్పులను గురించి కాప్త వివరంగా తెలుసుకుండా.

హజత్ ఈసా (అలైహి) నిష్ప్రమణ తరువాత రెండొదల సంవత్సరాల వరకు క్రైస్తవుల్లో పైరాగ్య భావన లేదు. ఆ తరువాత కుమంగా ఈ పైరాగ్య క్రిములు చొచ్చుకు వచ్చాయి. మూడు శతాబ్దాంతానికిల్లా ఇది పరాక్రమ చేరుకుంది. క్రైస్తవ జగత్తులో సెయింట్ ఆంటోని ప్రప్రథమ వైరాగ్యా ప్రసిద్ధిచెందాడు. అతను ఈజిప్పులో మొట్టమొదటి సన్యాస మరాన్ని స్థాపించాడు. ఆ తరువాత ప్రపంచవ్యాప్తంగా వేలాది మరాలు వెలిశాయి.

ఆత్మవికాసం కోసం శరీరాన్ని కృషింపజేయడం చాలా అవసరమని భావించారు క్రైస్తవ సాధువులు. దాని కోసం వారు భార్యాబిష్టల్ని త్యజించడమే గాకుండా స్త్రీ చాయలను కూడా అనప్యాంచుకునేవారు. క్రైస్తవ చరిత్రలో ఇలాంటి వీరభక్తుల్ని ఆకాశానికి ఎత్తడం జరిగింది. అల్గ్రోండరియాకు చెందిన సెయింట్ మొకారియిన్ ఎల్పుప్పుడు తన శరీరానికి 80 పౌండ్ బరువు కట్టుకొని తిరుగుతుండేవాడు. ఆల్రెల్లాడాకా అతను బురద నేలపై పడుకొని జీవితం గడిపాడు. ఈగలు, దోషులు ముసురుకొని కుట్టున్న భాతరు చేసేవాడు కాదు. అతని శిష్యుడు సెయింట్ యూసీబ్లాన్ గురువుని తలదన్నే విధంగా దేహిసి 150 పౌండ్ బరువు కట్టుకొని తిరుగుతుండేవాడు. ఆల్రెల్లాడాకా అతను బురద నేలపై పడుకొని జీవితం గడిపాడు. మూడెండ్ పాటు ఒక వాడుబడ్డ భావిలో గడిపాడు. ఆ మూడెండ్ పాటు అతను కంపుగట్టి ఈగలు తింటూ ప్రాణం నిలుపుకున్నాడు.

సెయింట్ బెసార్యాన్ 40 రోజులపాటు ఒక ముండ్ర తోపులో ఉన్నాడు. 40 యొండ్రదాకా అతను నేలమీద వీపు అనించలేదు. సెయింట్ పాఫూమ్యాన్ 50 ఎండ్రదాకా నేలమీద వీపు అనించలేదు. సెయింట్ జాన్ మూడెండ్ పాటు నిలబడి తపస్సు చేశాడు. బాగా అలసినప్పుడు

కాస్పేషన్ ఒక బండరాయిని అనుకునేవాడు. అతని భక్తగణం తెచ్చే ప్రసాదం మాత్రమే తినేవాడు. సెయింట్ ష్యూన్ హైలేట్ 40 రోజులు పస్తులున్నాడు. బిసారి ఏడాదిపాటు ఒంటికాలిటై నిలబడి తపస్య చేశాడు. చివరికఱు ఉత్తర సిరియా, సీమాన్ సమీపంలో 60 అడుగుల ఎత్తుయిన ఒక స్థంభాన్ని నిర్మించుకొని, దానిమీద ఒక మంచె కట్టుకొని, అందులో మూడెండ్లపాటు ఎండ, వాన, చలిని భారుచేయకుండా గడిపాడు. అతని శిష్యులు నిచ్చన ఎక్కి అతనికి ఆహారపాసీయాలు అందజేసేవారు. అగ్గాక అతను తను తాను ఒక త్రాతితో బిగించి కట్టుకున్నాడు. ఆ తాడు అతని దేహంలో దిగి కొన్నాళ్ళకు దేహం పచ్చపుండై కుళ్ళపోయింది. అందులో పురుగులు కూడా పడ్డాయి. ఆ పురుగులు ప్రాకి క్రిందపడుతుంటే వాటిని ఎత్తి ఆ పుండ్లలో పడవేసుకునేవాడు.

ఈ క్రైస్తవసాధువుల్లో మరోప్రత్యేకత కూడా ఉండేది. వారు స్వానం చేయకుండా ఎల్లప్పుడూ అపరిపురుంగా, పరమ అసహాయంగా ఉండేవారు. సెయింట్ అంటోనీ చనిపోయేదాకా కాళ్ళు చేతులు కూడా కడుక్కోలేదు. సెయింట్ అబ్రహమ్ మతంలోకి చేరిన తరువాత 50 ఏండ్ల దాకా బక్కసారి కూడా ముఖంగాని, కాళ్ళగాని కడుక్కోలేదు. సెయింట్ సిల్వోయా అనే సన్యాసిని చేతి ప్రేళ్ళు తప్ప జీవితంలో ఏనాడు తన శరీరంలోని ఏ అవయవమూ సీటితే తడపలేదు. ఒక కాన్వోంటులో 150 మంది సన్యాసినులు స్వానమంచే భయంతో వణికిపోయే వారట!

ఈ వైరాగ్యభావన దాంపత్యజీవితాన్ని పూర్తిగా విచ్చిస్తున్న చేసింది. శారీరకసుభాన్ని కలిగించే అతి చిన్న కోరికను సయితం వాళ్ళు తృప్తికరించారు. వారి దృష్టిలో అనలు అనందానుభూతి పొందడమే పాపం. సెయింట్ బసిల్ చిరునవ్యును కూడా నిసేధించాడు. సాధువుగా గడపదలచిన వ్యక్తి ప్రీ రూపాన్ని సయితం ఘాడకూడదట! ప్రీలు కూడా సన్యాసినులుగా గడపాలని వారు శాసించారు. ఏము కోసం జీవితాంతం సన్యాసినిగా గదిపే ప్రీ ఏనుకు పెళ్ళికూతురపుతుండని, అమె తల్లి ఏనుకు అత్తగారయ్యే అదృష్టం లభిస్తుండని సెయింట్ జీవోమ్ పేర్కొన్నాడు.

సెయింట్ క్రిగోరీ ఒక పాదరీ ధర్మపరాయణంతను ప్రశంసిస్తూ “అతను 40 ఏండ్లపాటు తన భార్యకు దూరంగా ఉన్నాడని, చివరికి మరణవస్తలో ఉన్నాడని తెలిసి భార్య చూడటానికి వస్తే, అతను ఆమెను అనప్యోంచుకుంటూ ‘ఓ ప్రీ! దూరంగా ఉండు’ అన్నాడని తెలిపాడు.

ఈ వైరాగ్యభావన ఎంత ముదిరిందంటే తల్లి కౌడుకుల మధ్య, అన్న చెల్లెళ్ళ మధ్య, తండ్రీ కూతుళ్ళ మధ్య కూడా సంబంధాలు విచ్చిస్తుమై పోయాయి. సెయింట్ ఎవగ్రియన్ జిల్లా వదలి అడవుల్లో ఏళ్ళ తరబడి కలోర తపస్సు చేశాడు. ఒకసారి అతని చిరునామా తెలుసుకున్న అతని తల్లిదంట్రులు తమ హృదయాల్లోని పుత్రవాత్సల్యం వెలిబుచ్చుకుంటూ ఉత్తరాలు రాశారు. కాని ఎవగ్రియన్ ఆ ఉత్తరాల కవర్లు కూడా తెరచి చూడకుండా వెంటనే వాటిని కాల్చివేశాడు.

సెయింట్ ధియోర్స్ తల్లి, చెల్లెలు అనేకమంది పాదరీల సిఫారసుతో, ఎన్నో వ్యయ ప్రయాసాలకోర్చు అతని మరానికి చేరుకుంటే ఆ సన్యాసమూర్తి వాళ్ళను కలుసుకోవడానికి నిరాకరించాడు. సెయింట్ సైమన్ సైలైట్ తల్లిదండ్రుల్లో వదలి 27 ఏండ్లుడాకా తిరిగి రాలేదు. ఆ దిగులతో తండ్రి చనిపోయాడు. తల్లి ఎంతో కషపడి అతనుండ ప్రాంతం తెలుసుకొని వెళ్లింది. కౌడుకుని చాసుకోవాలని గంపెడాశత్తే వచ్చిన మాత్రమూర్తికి ఆ దయలేని పుత్రుడు తన ‘దర్శన భాగ్యం’ ప్రసాదించడానికి నిరాకరించాడు. అసలామెకు అతని మరంలోకి ప్రవేశించడానికూడా అనుమతి లభించలేదు. పాపం ఆ మాత్రమూర్తి మరం వెలుపలే పడి మూడు రోజులు ఏక్కి ఏక్కి చివరికి ఊపీరి విధిచింది. అప్పుడా ‘కుమార రత్నం’ మరం నుండి బయటికి వచ్చి తల్లి శవం ముందు శ్రద్ధాంజలి ఘటించాడు.

కొంతకాలానికి ఈ అతివాదానికి విరుగుడుగా మరో అతివాదం వచ్చింది. మొదట క్రైస్తవ మతం చీలికలు పేలికలయి నాల్గు శతాబ్దానికిల్లా 88 వర్గాలుగా విడిపోయింది. ఈ వర్గాలు

يُوْتِكُمْ كَفَلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلُ لَكُمْ نُورًا تَشْبُهُنَّ بِهِ وَيَعْفُرُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
يُغْلِبُ يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ أَكَلَهُمْ أَكَلَهُمْ رَّبُّهُمْ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِرَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُوْتِي
مَنْ يَشَاءُ وَمَا اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

విశ్వసులారా! దేవునికి భయపడండి. ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించండి. దేవుడు మీకు రెట్టింపు కారుణ్యం ప్రసాదిస్తాడు. (ఆంటే మిముల్ని ఎంతగానో కరుణిస్తాడు.) మీకు జ్యోతి అనుగ్రహిస్తాడు; దాని వెలుగులో మీరు (సన్మార్గంలో) నడుస్తారు. ఆయన మీ పొరపాట్లు క్రమిస్తాడు. దేవుడు గొప్ప క్రమశాలి, అమిత దయామయుడు. (28)

గ్రంథపజలకు దేవుని అనుగ్రహంపై ఎలాంటి గుత్తాధిపత్యం లేదు. దేవుని అనుగ్రహం ఆయన గ్రేటిలోనే ఉంది. ఆయన తాను కోరినవారికి దాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన గొప్ప అనుగ్రహశాలి. వారీ విషయం తెలుసుకోవాలి. (29)

కలపించుకుంటూ ఒకదాన్వేశకటి అంతమొందించడానికి ప్రయత్నించాయి. పెద్దవత్తున రక్తపాతం కూడా జరిగింది. ఆ తరువాత ఆ మతనాయకుల్లో ప్రాపంచిక వ్యామోహం ప్రవేశించింది. పాదరీలు, చిపమ్మలు పెద్దవెద్ద ఆప్తులకు, జాగీర్కు యజమానులై ఆశ్చర్యిశ్వర్యాలు అనుభవించసాగారు.

ప్రారంభంలో లైంగికవాంచల్చి అంతమొందించే నెపంతో సన్యాసులు, సన్యాసినులు కలసి ఒకే పడక మీద పడుకునేవారు. సెయింట్ ఎవగ్రియన్ ఈ సన్యాసుల పవిత్రము ప్రశంసిస్తా, వారు ఒకే స్వాసాలలో ప్రీలతో కలసి స్వానంచేసినా, ఆ ప్రీలను పెనవేసుకున్న వారిలో లైంగిక వాంచలు రెక్తప్రవాతి అన్నాడు. అయితే పాలస్త్రీనా క్రైస్తవమరాలు వ్యాధిచార కూపాలుగా మారిపోయాయిని సెయింట్ క్రిగోరీ పేర్కొన్నాడు. ఇలా క్రైస్తవమరాలలో మతం చాటున వచ్చి వ్యాధిచారం పరాక్రమ చేరుకుంది. చివరికి అక్కుచెల్లెళ్ళతో, కుమారైలతో కూడా అక్కమసంబంధాలు సాగాయి.

జస్సాం వైరాగ్య భావను, సర్వసంగ పరిత్యాగాన్ని పూర్తిగా విషించింది. దేవుని ఆజ్ఞలకు, అయిన ప్రవక్త (సల్లం) బోధనలకు మాత్రమే అనుగుణంగా నడపుకోవాలని, వాటిని అతిక్రమించి స్వాక్షరించి విధానాలను పాటించకూడని పేర్కొన్నది. జస్సాంలో సర్వసంగ పరిత్యాగం లేదని మహాప్రవక్త (సల్లం) అన్నారు (ముస్తుద్ అహ్మాద్). “దైవమార్గంలో” (యుష్టపక్తులతో) పొరాడటమే ముస్లిం సమాజం అవలంబించే సర్వసంగ పరిత్యాగం” అని ఆయన తెలిపారు. (ముస్తుద్ అహ్మాద్).

బుఖారి, ముస్లిం గ్రంథాలలోని ఒక హదీసు ప్రకారం ముగ్గురు సహాయిలు (ప్రవక్త అనుచరులు) ప్రవక్త సతీమతి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ద్వారా దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆరాధనలను గురించి విస్తరించి తుమించాడు. దేవును తానికి నుంచి ఎల్లప్పుడూ రాత్రింతా నమాజులో గడుపుతానని విశ్వియించుకున్నాడు. మరొకమును తాను ఎల్లప్పుడూ ఉపవాసువుతం పాటిస్తానని, ఒక్కరోజు కూడా విషిచిపెట్టిని అన్నాడు. వేరొకదు తానసలు వివాహమే చేసుకోనని, ప్రీలతో ఎలాంటి సంబంధం పెట్టుకోనని నిర్ణయించుకున్నాడు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంగతి తెలుసుకొని “మీరేనా ఈ మాటలు అంటున్నది? దైవస్కాటి! నేను మీ అందరిలో కెల్లా దేవునికి ఎక్కువగా భయపడేవాడ్చి. అయినా నేను కొన్నాళ్ళు ఉపవాసం ఉంటే, కొన్నాళ్ళు ఉపవాసం లేకుండా గడుపుతున్నాను. రాత్రి వేళల్లో ప్రార్థన కూడా చేస్తాను. అలాగే ప్రీలను వివాహమాడి దాంపత్య జీవితం కూడా గడుపుతాను. కనుక నా సంప్రదాయాన్ని పాటించి వారితో నాకు ఎలాంటి సంబంధం లేదు” అని పోచ్చరించారు. (తప్పహీముల్ ఖుర్జెన్ నుండి)

۱۰۵) سُوْرَةُ الْجَادِلَةِ مَدْبُبَةٌ (۱۰۵)

سُمْرَاللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تَجَادَلَ فِي زَوْجِهَا وَشَتَّكَ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمُعُ هَا وَلَا يَهْمِلُ مَا يَعْلَمُ إِنَّ اللَّهَ

58 ముజాదలా (వాటస్థన్ శ్రీ)

అవతరణ: మధ్యినా

పూక్కలు: 22

ఈ అధ్యాయం ఇది హింజెకం 5లో అప్పబ్ (కండకం) యుధ్యం తరువాత అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తాంది. ఇందులో ఒక స్త్రీ తనను తనభర్త తల్లివందిని చెప్పి తనకు దూరమయిన పరిస్థితి గురించి దైవప్రవక్త (స)కు తెలిపి న్యాయం చేకూర్చుమని అడిగిన సంఘటన ఉంది. ఆ తర్వాత కపటవిశ్వాసుల కుతంత్రాలు, రహస్య సమాలోచనలను విమర్శించడం, ముస్లింలకు సభామర్యాదలను గురించి తెలియజేయడం, నిజమైన విశ్వాసుల ప్రవర్తనా నియమవాచిని పేర్కొనడం జరిగాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ప్రవక్తా) నీతి తనభర్త విషయంలో వాదిస్తూ దైవాన్ని మొరపెట్టుకున్న స్త్రీ మాటల్ని దేవుడు విన్నాడు.¹ దేవుడు మీఇష్టరి సంభాషణ వింటున్నాడు. ఆయన సర్వం వినేవాడు, సమస్తం చూసేవాడు. (1)

1. ఈ స్త్రీ పేరు హజత్ ఖోలా బిత్తీ సాలబా (రజి). అజ్ఞానకాలంలో అరబ్బులు తమ భార్యలతో పోట్టాడి వారిని వదిలించుకోవడానికి “నువ్వు నాకు తల్లివంటి దానపు” అని చెప్పేవారు. దీని పోతీత పోతాపో “జిహ్వా” అంటారు. హజత్ ఖోలా (రజి)కు కూడా ఇలాంటి పరిపుత్తే ఎయ్యారెంది. ఆమె దైవప్రవక్త (సల్లా) సన్నిధికి వచ్చి, భర్త దూరమయితే తాను చిక్కుల్లో పడవలని వస్తుందని, తన పిల్లలు నాశనమవుతారని విన్నవించుకున్నారు. ఆ సందర్భంలో ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. దేవుడు ఈ వైఫారిని తీప్రంగా గర్భించాడు.

హజత్ ఉమర్ (రజి) పాలనాకాలం నాటి సంఘటన. ఓరోజు ఆయన తన సహచరులు కొందరిని వెంటబెట్టుకొని ఎక్కుడికో వెళ్లున్నారు. దారిలో ఒక వ్యాధమహిష ఆయన్ని కలని “మీతో మాటలాలి, కాస్త ఆగండి” అన్నది. హజత్ ఉమర్ (రజి) ఆమెకు సలాం చేసి, ఆగి ఆమె మాటలు వినడానికి సిద్ధమయ్యారు. అప్పుడా వ్యాధమహిష ఇలా అన్నది:

“బిహో ఉమరీ! ఎంత మారిపోయావు!! ఒకప్పుడు నువ్వు ఉకాజ్ బజారులో తిరుగుతుంచే చూశాను. అప్పుడు నిన్ను జనం ఉమ్మెర్ అని పిలిచేవారు. నువ్వు చేతిలో కర తీసుకొని మేకలు కాస్తూ ఉండేవాడివి. తరువాత ఎంతో కాలం గడవ లేదు, జనం నిన్ను ఉమర్ అని పిలవడం ప్రారంభించారు. ఆ తరువాత కొంతకాలానికి (అంటే) ఇప్పుడు నువ్వు అమీరుల్ మోమినీన్ (విశ్వాసుల నాయకుడు) అని పిలవబడుతున్నావు. ప్రజల విషయంలో కాస్త దేవునికి భయపడుతూ మంచులుకో. ఒక విషయం గుర్తుంచుకో, దేవుని శిక్కకు భయపడేవానికి సుదూర వ్యక్తి కూడా దగ్గరి బంధువులా మారిపోతాడు. చావుకు భయపడేవాడు తాను కాపాడుకోవాలనుకున్న వస్తువునే పోగట్టుకునే ప్రమాదం ఉంది.”

హజత్ ఉమర్ (రజి) వెంట ఉన్న ఒకతను ఆ స్త్రీ వైఫారి సహించలేక “నువ్వు మన అమీరుల్ మోమినీన్ (ఖలీఫా) ముందు హద్దుమీరి మాటలుతున్నావు” అన్నాడు.

سَبِيعٌ بَصِيرٌ ۝ الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَأَهُمْ مَاهِنَ أُمَّهِتُمْ ۝ لَمْ يَنْهِمْ وَ لَمْ يَكُنْ لَّهُ كَيْفُولُونَ مُنْكِرًا ۝ قَوْلَ النَّقُولِ وَ وُرَّاً ۝ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَقُوقُ غَفُورٌ ۝ وَالَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْ نَسَاءِهِمْ ثُمَّ يَعُدُونَ لِمَا قَاتَلُوا ۝ فَخَبِيرٌ رَّقِيقٌ مَّنْ قَبْلَ أَنْ يَمْكُثَ ۝ ذَلِكُمْ تُؤَعِّطُونَ ۝ يَهُ ۝ وَاللَّهُ يَسْأَعِمُ ۝ فَمَنْ يَعْدُونَ لَهُ بِهِ ۝ فَصَيَّامٌ شَهْرٌ يَعْبُدُونَ ۝ فَمَنْ قَبْلَ أَنْ يَمْكُثَ ۝ فَمَنْ يَعْدُونَ لَهُ بِهِ ۝ فَمَنْ يَعْدُونَ لَهُ بِهِ ۝ وَلَيْكُفَّرُنَّ عَذَابَ الْيَمِّ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُهَاجِدُونَ ۝ اللَّهُ وَرَسُولُهُ كُنُوا كَيْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ وَقَدْ آتَنَاكُمْ ۝ بَيْتَ مَهْبِبٍ ۝ وَالْكُفَّارُ ۝ يَوْمَ يَعْنِيهِمُ اللَّهُ جَيْبًا ۝ فَيَنْتَهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۝ أَحْصَلَهُ اللَّهُ وَسُوْرَةً ۝ لَكُلَّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ الْمَرْئَانَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝ مَا يَكُونُ مِنْ جَنُوْلٍ شَلَّثَةً ۝ أَلَّا هُوَ رَبُّهُمْ ۝ وَلَا حَمْسَةٌ

మీలో ఎవరు తమ భార్యల్ని తల్లుల వంటివారని చెప్పి, వారిపట్ల దాంపత్య విచ్చిన్న వైఫారి అవలంబిస్తార్లో వారి భార్యలు వారికి తల్లులు కొలేరు. వారి తల్లులు వారిని కన్నవారే అవుతారు. ఏరు అనుచితమైన అబ్దం పలుకుతున్నారు. (ఊవైఫారికి వారిపై దైవశిక్ష వచ్చివడేది, కాని) దేవుడు అపార దయామయుడు, గొప్పక్షమాశిలి. (2)

ఎవరు తమ భార్యల్ని తల్లుల వంటివారని చెప్పి వారిపట్ల దాంపత్య విచ్చిన్న వైఫారి అవలంబిస్తార్లో వారు (తప్ప తెలుసుకొని) దాంపత్య సంబంధం పునర్థర్థించు కోవడానికి సిద్ధమైపుడు, దంపతులు కలుసుకోక ముందే (భర్త) ఒక బానిసుకు బానిసు త్వం నుండి విముక్తి కలిగించాలి. దీనిద్వారా మీకు హితుపదేశం చేయబడుతోంది. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. ఒకవేళ బానిసు లేకపోతే, ఇద్దరు కలుసుకోక ముందే అతను రెష్టెల్లు నిరంతరాయంగా ఉపవాసం పాటించాలి. అదీ చేయలేకపోతే అరవై మంది పేదలకు అన్నదానం చేయాలి. మీరు దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను (మనస్సుర్గిగా) విశ్వసించడానికి ఈతాజ్జీ ఇవ్వుడుతోంది. ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన పరిధులు. (ప్రచిని అతిక్రమించకూడదు. ఈ) సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారికి దుర్భరశిక్ష పడుతుంది. (3-4)

గతంలో కొందరు దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను వ్యతిరేకించినప్పుడు దేవుడు వారిని నిక్షప్త స్థితికి దిగజార్చాడు. నేడు కూడా అలాంటి వైఫారి అవలంబించినవారికి ఆదే గతి పడుతుంది. మేము (మాత్రం ఎలాంటి అరమరికలునేని) నిర్మిషమైన సూక్తులు అవతరింపజేశాము. (కనుక) అవిశ్వాసులకు అవమానకరమైన శిక్ష తప్పుడు. ఆరోజు దేవుడు వారందర్నీ తిరిగి బ్రతికించి లేపి, వారు (ప్రపంచంలో) ఏమేమి చేసివచ్చారో తెలియజేస్తాడు. వారు మరిచిపోతారు, కాని దేవుడు వారి కర్కులన్నిటిని లెక్కించి మరీ భద్ర పరుస్తున్నాడు. దేవుడు ప్రతి విషయానికి సాక్షిగా ఉన్నాడు. (5-6)

భూమ్యకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం దేవునికి తెలుసుని సివెరుగవా? ముగ్గురు వ్యక్తులు గుసగుసలాడుకుంటున్నప్పుడు వారిలో నాల్గాహిగా దేవుడుంటాడు. లేదా ఐముగురు

హజత్ ఉమర్ (ర) అతడ్వి వారిస్తూ “అమెను చెప్పినివ్వు. అనసీనె ఎవరో నీసు తెలుసా? ఈము ఫిర్యాదుమాటలు స్పోకాశాల్పై ప్రతిద్ధిస్తించాయి. దైవస్సా! ఈమె ఇలా నన్ను రాతిపొద్దు పాయెదాకా నిలబెట్టినాసరే నేను నిలబడతాను. కాకపోతే నమాజు వేళలప్పుడు మాత్రం నా అశక్తతను తెలుపుకుంటాను” అని అన్నారు. ఈ మహిమే హజత్ ఖోలా-రజి. (ఖతాదా, బైహాఫి)

إِلَّا هُوَ سَادُسُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا إِلَّا لَهُ مَعْهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا إِذْ يَنْتَهُمْ يَعْلَمُوْيَوْمَ الْقِيَمَةُ^١
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ شَيْءًا عَلَيْهِمْ إِلَّا تَرَأَّسَ الَّذِينَ نَهَمُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَمُوا وَيَنْتَجُونَ
بِالْإِثْمِ وَالْعُدُوانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ إِلَّا جَاءُوكُمْ حَيْوَاتُ بِسَامِ يُحِيِّتُكُمْ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي آنَّهُمْ
لَوْلَا يَعْلَمُنَا اللَّهُ عِمَانَ نَقُولُ حَسِيمُ جَهَنَّمَ يَصْلُوْهَا، فَيُسَسَّ الْمَصِيرُ^٢ يَأْيَاهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا
تَنَاجَيْنَا بِالْإِثْمِ وَالْعُدُوانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبَرِّ وَالْتَّقْوَى وَأَتَقْوَوْا اللَّهُ الَّذِي أَتَيَّ
تُحَشِّرُونَ^٣ إِنَّا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَنِ لِيَحْرُنَ الَّذِينَ أَمْنَوْا وَلَيُسَرِّأَهُمْ شَيْئًا لَا يَرَوْنَ اللَّهَ
وَعَلَّ اللَّهُ فَلَيَوْكِلَ الْمُؤْمِنُونَ^٤ يَأْيَاهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَسْخُوا فِي الْمَجَرِ فَأَسْخُوا فِي سَخْرَيَ

రహస్య సమాలోచనలు జరుపుకుంటున్నప్పుడు కూడా వారిలో ఆరోవాడిగా దేవుడు తప్పక ఉంటాడు. గుసగుసలాడుకునేవారు అంతకంటే తక్కువమంది ఉన్నా, ఎక్కువ మంది ఉన్నా దేవుడు వారిని వెన్నంచేఉంటాడు. ఆ తర్వాత ప్రశయదినాన వారేమి చేసి వచ్చారో ఆయన వారికి వివరిస్తాడు. దేవుడు సకల విషయపరిజ్ఞానం కలవాడు (7)

(ప్రవక్తా) నీవు గమనించలేదా? రహస్యమంతనాలు జరపవద్దని వారించినా మళ్ళీ వారు అవే తప్పుడుపనులకు పాల్చుడుతున్నారు. పాపకార్యాలు, అన్యాయం అక్కమాల్చి గురించి, ప్రవక్తపట్ల అవిధేయత గురించి గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. వీరు నీ దగ్గరి కొచ్చినప్పుడు దేవుడు తెలిపిన సలాంచేసే పథ్థతి కాదని (దుర్ఘటశంతో) మరో విధంగా నీకు సలాం చేస్తారు.² అప్పుడు వీరు మనసులో “మనం పలుకుతున్న ఈ పలుకులకు దేవుడు మనల్ని ఎందుకు శిక్షించడు?” అని అనుకుంటారు. వారికసలు నరకమే తగినశిక్క వారు తప్పక నరకానికి ఇంధనం అపుతారు. అది మహాచెడ్జ నివాసప్థలం. (8)

విశ్వాసులారా! మీరు రహస్యంగా ఏదైనా మాట్లాడుకోదలిస్తే పాపకార్యాలు, అక్కమాలు, అన్యాయాలు, ప్రవక్తపట్ల అవిధేయతలాంటి విషయాల్చి గురించి గాకుండా సత్కార్యాలు, భయభక్తుల్చి గురించి మాట్లాడుకోండి. పునరుత్థానంనాడు మిమ్మల్ని దేవునిముందు ప్రవేశపెడతారు. కనుక ఈ భావనతో మీరెల్లప్పుడూ దేవునికి భయపడుతూ మనలుకోండి. కుత్తిత బుద్ధితో గుసగుసలు చెప్పకోవడం పైశాచిక చర్య. విశ్వాసుల్ని బాధించడానికి ఇలాంటి చేప్పలు జరుగుతాయి. కానీ దానివల్ల విశ్వాసులకు దైవాజ్ఞ లేనిదే ఎలాంటి నష్టం వాటిల్లదు. కాబట్టి విశ్వాసులు దైవాన్నే నమ్ముకోవాలి. (9-10)

విశ్వాసులారా! మీసమావేశాల్లో సర్పుకొని చోటు కల్పించమని చెప్పినప్పుడు మీరు చోటు కల్పించండి, దేవుడు మీకు (సప్పర్గంలో) చోటు కల్పిస్తాడు. లేచి వెళ్ళిపోండని

2. యూదులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను ఏదోవిధంగా కించపరచడానికి ప్రయత్నించేవారు. ఒకసారి కొండరు యూదులు వచ్చి, అస్సలాము అల్లైకుం (మీకు శాంతి కలుగుగాక) అనడానికి బయలు, దాన్ని వత్తి పలుకుతూ అస్సాము అల్లైకుం (మీకు చాపు మూడుగాక) అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) వఅలైకుం (మీకు అదే కలుగుగాక) అన్నారు. హజ్రత అయిహా (రజి) యూదులు వెళ్ళిపోయక అన్నారు: “ఆ యూదులు ఏమన్నారో ఏన్నారా? మీకు చాపు మూడుగాక అన్నారు.” దైవప్రవక్త (స) జపాబిస్తూ “అయిహా! మనిషి దుర్భాషలడటాన్ని దేవుడు మెచ్చడు. సరే, నేను వీమని సమాధానమచ్చానో నీవు గమనించావా? మీకు అదే కలుగుగాకని అన్నాను” అన్నారు.

اللهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَشْرُرُوا فَإِنْ شُرُرُوا يَرِيقُهُ اللَّهُ الَّذِينَ أَمْنَوْا مِنْهُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَتٌ^١
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَنْ تَعْلَمُونَ حَجِّيًّا^٢ يَأْيَاهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ
صَدَقَةٌ ذَلِكَ حَيْرَانٌ كُمْ وَأَطْهَرُهُ فَإِنَّ لَهُ تَجْهِيدٌ وَفَإِنَّ اللَّهَ عَفْوُرٌ رَحِيمٌ^٣ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقْرِنُوا بَيْنَ
يَدِنِّي تَجْوِلُكُمْ صَدَقَتٌ فَقَدْ لَمْ تَعْلَمُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّوَا الزَّكُوْهُ وَأَطْبِعُوا اللَّهُ
وَرَسُوْلَهُ وَاللَّهُ حَجِّيًّا يَأْيَاهَا الَّذِينَ تَوَلَّوْا كُمْ تَجْهِيدٌ مَا هُمْ مَنْتَهُ
وَلَامُهُمْ وَيَعْلَمُونَ كُلَّ الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ إِنَّ اللَّهَ لَهُ كُمْ عَدَابًا شَدِيدًا سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْلَمُونَ^٤ إِنَّهُدُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَاحَهُ فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَكُمْهُمْ عَذَابٌ مُهِمَّٰهُ^٥ كُنْ تُغْنِي
عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنْ أَسْوَهُ شَيْئًا أُولَئِكَ أَضَحَبُ النَّارِهُمْ فِيهَا خَلِدُونَ^٦ يَوْمَ
يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ حَمِيًّا فَيَحْقِفُونَ لَهُ كَمَا يَعْلَمُونَ لَكُمْ وَيَحْسُبُونَ أَهْمَمُ عَلَيْهِمْ أَكْلَهُمْ^٧ هُمُ الْكَذِبُونَ^٨

చెబితే వెళ్ళిపోండి.³ మీలో (సత్యాన్ని) విశ్వసించి (ధర్మ)జ్ఞానం ప్రసాదించబడిన వారికి దేవుడు ఉన్నత హోదాలు ప్రసాదిస్తాడు. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవునికి తెలుసు. (11)

విశ్వాసులారా! మీరు దైవప్రవక్తతో ఏకాంతంగా మాట్లాడదలచుకుంటే ముందుగా ఏదైనా దానం చేయండి. ఇది మీకెంతో శ్రేయస్సురం, పవిత్రమైనది, దానం చేయడానికి మీదగ్గర ఏమీ లేకపోతే, పాసీయండి. దేవుడు గొప్పక్షమాశిలి, అమిత దయమయుడు.

ఏకాంతంగా మాట్లాడటానికి ముందు దానం చేయవలసి ఉంటుందన్న ఆజ్ఞ విని భయపడ్డారా? సరే పాసీయండి: దేవుడు మిమ్మల్ని క్రమించేశాడు. అయితే మీరు నమాజ్ (పాశ్చాన)వ్యవస్థ నెలకొల్పాలి; (పేదల ఆర్థిక హక్కు) జకాత్ చెల్లిస్తుండాలి; దేవునికి, అయిన ప్రవక్తకు విధేయులై ఉండాలి. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవునికి తెలుసు. (12-13)

దైవాగ్రహానికి గురైన వర్గం (యూదుల)తో చేతులు కలిపినవారిని మీరు చూడి లేదా? వారసులు మీతోనూ (స్వేహంగా) లేరు; ఆ వర్గంతోనూ లేరు. వారు తెలిసి కూడా ప్రమాణాలుచేస్తూ అబ్బాలాడుతున్నారు. వారికి దేవుడు కలినశిక్క సిద్ధపరచి ఉంచాడు. వారు చాలా విక్రుతచేప్పులకు పాల్చుడుతున్నారు. వారు తమ ప్రమాణాలు అష్టంపెట్టుకొని ప్రజల్ని దైవప్రవక్తంలోకి రానీయకుండా నిరోధిస్తున్నారు. వారికోసం అవమానకరమైన శిక్క ఉంది. దేవుని పట్టునుండి వారిని వారి సంతానం, సిరిసంపదలు ఏపీ కాపాడలేవు. వారు నరకంలోనే వారు ఎల్లకాలం పడిఉంటారు. (14-17)

దేవుడు (ప్రశయదినాన) పీరిని బ్రతికించి లేపినప్పుడు, ఆయన ముందు కూడా ఈఓజు నీముందు చేస్తున్నట్టే అసత్యప్రమాణాలు చేస్తారు. అలా అసత్య ప్రమాణాలు

3. సభ్యతా సంస్కారాలు, సభమర్యాదలు కూడా ధార్మిక విషయలేనని ఈ సూక్తి స్పష్టం చేస్తోండి. దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “మీలో ఏ ఒక్కరూ ఇతరుల్ని లేపి వారి స్థానంలో కూర్చో కూడాడు. మీరు స్పయంగా ఇతరుల కొసం చోటు కల్పించాలి.” (బుఫారి, ముస్లిం) “ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య వారి అనుమతి లేకుండా దూరండం ధర్షస్ముత్తం కాదు.” (తిర్యిజి)

దైవప్రవక్త (స) అమృతవాక్యులు వినడానికి జనం ఆయన దగ్గర చాలాసేపు కూర్చుండే వారు. దానివల్ల ఒక్కొసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) దైనందిన పసులకు, విశ్వాంతి సమయానికి ఆటంకం కలిగేది. అప్పుడు ఈ రెండవ అదేశం వచ్చింది. (ఇబ్రూ కోర్స్)

يَسْخُونَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَنُ قَاتِلُهُمْ ذُكْرُ اللَّهِ أُولَئِكَ حُزْبُ الشَّيْطَنِ هُمُ الْخَسِرُونَ
الَّذِينَ يُحَاذِدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذْلِينَ ۚ كَتَبَ اللَّهُ لِلْأَغْلَبِينَ أَنَّا وَرُسُلُنَا دَائِنُ اللَّهِ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۗ
لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادِعُونَ مَنْ حَادَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَكُوَّكَانُوا أَيَّارَهُمْ أَوْ أَيَّنَاهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّهُمْ بُرُوجُهُ مُنْهَى وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّتُهُمْ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِهِنَّ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَسُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حُزْبُ اللَّهِ الْأَكْبَرُ حُزْبُ الْمُقْرِبِينَ
سُورَةُ الْحِشْرِ مَدْرِيَّةٌ ۝ ۱۰۱ (۵۹)

చేస్తే తమపని నెరవేరుతుందని భావిస్తారు. గుర్తుంచుకోండి! వారు పచ్చి అబద్ధాల కోరులు. వారిని పైతాన్ ఆపహించి దైవస్సురణ నుంచి మరిపింపజేశాడు. వారసలు పైతాన్ పక్కానికి చెందినవారు. జాగ్రత్త! పైతాన్ పక్కంవారే నష్టపోయేవారు. (18-19)

దేవుప్పి, ఆయన ప్రవక్తను వ్యతిరేకిస్తున్నవారే పరమనీషులు. తాను, తన ప్రవక్తలు విజయం సాధిస్తారని దేవుడు రాసిపెట్టాడు. ఆయన మహాబలాఘ్వాడు, అసాధారణ శక్తి సంపన్ముడు. దేవుప్పి, పరలోకాన్ని విశ్వసించినవారు దేవునిపై, ఆయన ప్రవక్తపై తిరుగు బాటు చేస్తున్నవారిని ఎన్నటికీ ప్రేమించరు. చివరికి వారు తమ తంత్రులైనా, కొడుకు లైనా, సోదరులైనా లేదా తమ కుటుంబసభ్యులైనా సరే, సేవిమిరా ప్రేమించరు. అలా ప్రేమించడాన్ని నీవు ఎన్నటికీ చూడలేవు.

దేవుడు వారి హృదయాల్లో విశ్వాసాన్ని ర్ఘంగా పాదుకొల్పాడు. పైగా తన దగ్గర నుండి స్వార్థి ప్రసాదించి వారికి మరింత బలంచేకూర్చాడు. ఇలా వారిని సెలయే రులు పారే స్వగ్రహించాడు. అక్కడే వారు కలకాలం ఉంటారు. దేవుడు వారిపట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు; వారు దేవునిపట్ల సంతుష్టులయ్యారు. వారసలు దేవుని పక్కానికి చెందినవారు. వినండి! దేవుని పక్కంవారే కృతార్థులవుతారు. (20-22) ☺

అవతరణ: మదీనా 59. హస్త(దండయాత్ర) సూక్తులు: 24

ఈ అధ్యాయం హి.శ. నాల్మపవిట అవతరించింది. ఇందులో ఇస్లాంవ్యతిరేక కార్య కలాపాలు నిర్వహిస్తా నిత్యం ఏదో ఒక కుటు పన్నుతుండిన బనీనజీర్ (తెగె) యూదుల బహిష్కరణ, వారికి తోడ్పుడిన కపటవిశ్వాసుల వైఫలి గురించిన విషయాలున్నాయి.

క్రి.శ. 132లో యూదులు రోమస్త అగ్రహానికి గురయి పాలస్త్నా వదలి అరేబియా వచ్చిఉండసాగారు. వారు పష్టీవ్యాపారం, రాజకీయకుటులతో అయలా, మఖ్మా, తబూక్, తైమా, ఖురాలోయ, ఫద్క, బైబర్ వంటి సారవంతమైన ప్రాంతాలు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. తర్వాత బనీఖురైజా, బనీనజీర్, బనీబైనుభా తెగలు కూడా మదీనా, దాని చుట్టూ పక్కల ప్రాంతాలకు వచ్చి అగ్రబు తెగలను అణచివేసి ఉండసాగాయి.

క్రి.శ. 450లో సబారాజ్యం పరదముంపుకు గురయి పతనమైన తరువాత అక్కడి అగ్రబు తెగలు వివిధ ప్రాంతాలకు వలసపోయారు. అప్పుడు బైన్, ఖుజ్జె అనే తెగలు మదీనా వచ్చి స్థిరపడ్డారు. మదీనాలోని యూదులు వారిని అణచి వేయడానికి, తరిమి

కొట్టడానికి అనేకసార్లు ప్రయత్నించారు. చివరికి ఈ అగ్రబుతెగలు సిరియాలోని తమ సోదరతెగల సహాయం కోరగా వారు పెద్దవెత్తున సైన్యంతో వచ్చి యూదుల్ని అణచి వేశారు. దాంతో బనీనజీర్, బనీఖురైజా (యూద)తెగలు బైన్ (అగ్రబు)తెగ రక్కణలో మదీనా శివారు ప్రాంతాల్లోకి వెళ్ళి నివసించవలసి వచ్చింది. బనీబైనుభా తెగ మాత్రం ఖుజ్జె (అగ్రబు)తెగ రక్కణలో మదీనాలోనే ఉండసాగింది.

ఆ తరువాత కొంతకాలానికి బైన్, ఖుజ్జె తెగల మధ్య భయంకర యుద్ధాలు జరిగి రెండు తెగలు ఫైరంగా నష్టపోయాయి. చివరికి ఈ రెండు తెగల ప్రజల్లో సంధి కుదిరింది. ఉభయ వర్గాలవారు అబ్బుల్లా బిన్ ఉబయిని రాజుగా చేసుకోవడానికి నిర్ణయం కూడా తీసుకున్నారు. ఈ పారిస్థితుల్లో దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కా నుండి మదీనాకు వలన రావడం జరిగింది. బైన్, ఖుజ్జె తెగల్లో అత్యధిక మంది అంతకు ముందే ఇస్లాం ధర్మానికి ప్రభావితులయి ఉండటంతో వారు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను తమ కేంద్రచిందువుగా చేసుకున్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) మదీనా రాగానే మక్కా నుండి మదీనా వలన వచ్చిన ముహామ్మద్ ముస్లింలకు, కష్టాలంలో వారిని ఆమకున్న అన్సార్ (బైన్, ఖుజ్జె తెగల) ముస్లింలకు మధ్య సోదరసంబంధం ఎర్పరచారు. మరోవైపు యూద తెగలతో సేవాభప్పందం కూడా కుదుర్చుకున్నారు.

కాని జన్మతః జాత్యహంకారులయిన యూదులు అంతమ దైవప్రవక్త తమ జాతిలో పుట్టుకుండా తాము నిరక్షర కుక్కలని తెగిణ అగ్రబుల్లో పుట్టించుకు ఇస్లాం పట్ల, ముహామ్మద్ ప్రవక్త (స) పట్ల తీవ్రమైన ద్వేషం పెంచుకున్నారు. మరోవైపు బైన్, ఖుజ్జె తెగల్లో అత్యధికమంది ముస్లింలుగా మారిపోడం, వష్టి వ్యాపారం తదితర అక్రమ లావాదేవీలను నిషిధిస్తూ దైవప్రవక్త (స) సామాజిక, ఆర్థిక సంస్కరణలు ప్రవేశపెట్టడం కూడా వారికి కంటప్రాయంగా తయారయ్యాయి. దాంతో వారు ముస్లింల మధ్య అనైక్యతాబీజాలు నాటడానికి, వారికి ఆర్థిక ఇబ్బందులు కలగజేయడానికి, క్రమంగా సేవాభప్పందం ఉల్లంఘించడానికి పాల్పడ్డారు.

అంతేకాదు, బద్దయుద్ధంలో ముస్లింలు వారి ఆశలకు భిన్నంగా మక్కా బహుదైవారాధకుల మీద ఘనవిజయం సాధించినదుకు వారు లోలోన కుతకుతలాడి పోయారు. వారు దైవప్రవక్త (స)ను కించపరిచే ఉచ్ఛేశ్యంతో అయన సమావేశాలకు వచ్చి అస్ప్రమైన పదజాలంతో మాట్లాడేవారు. మక్కా బహుదైవారాధకుల్ని మదీనాపై రాదికి పురిగేవారు. ముస్లింలను ఇస్లాంకు దూరం చేయడానికి రకరకాల కుల్తలు పన్పేవారు. కపటవిశ్వాసులతో చేతులు కలిపి, ముస్లింల మధ్య తగాదాలు పెట్టేందుకు, ముస్లిం ఆల్లరిపాలు చేసేందుకు సైతం ప్రయత్నించేవారు.

బక్రోజు ఓ ముస్లింమహిష నగ చేయించుకోవడానికి బనూబైనుభా తెగయూదుల వాడలో ఉన్న ఒక యూదస్త్రకారుని దుకాణానికి వెళ్ళింది. అక్కడ కొందరు ఆకతాయి యూదులు ఆమె బట్టలు ఉడడేని నగ్గం చేశారు. దాంతో పెద్ద రభస జరిగింది. ఆ ప్రీభర్త ఈ అవమానం సహించలేక ఒక యూదుడై పూతమార్చాడు. ప్రతీకారంగా అక్కడ గుమికూడిన యూదులు ఆ ముస్లింని చంపేవశారు. ఈవార్త క్రూల్లో పట్టణం నలు మూలలూ వ్యాపించి యూదులు, ముస్లింల మధ్య యుద్ధపూరణాన్ని సృష్టించింది. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ తగాదా తీర్పుడానికి, యూదులకు సర్దిచెప్పడానికి ప్రయత్నించారు. కాని యూదులు ఆయన సలహాను భాతరు చేయకుండా “నీవు మమ్మల్ని యుద్ధ

తంత్రం ఎగని ఖురైషీయుల్లాంచి వారమని భావించావేమో! మాతో యుద్ధానికి దిగితే తెలుస్తుంది మొనగాళ్లంటే ఎవరి అంటారో” అని అన్నారు. ఈవిధంగా వారు స్నేహంపుందం ఉల్లంఘించి బహిరంగ యుద్ధప్రకటన చేశారు.

ఈ సంఘటనతో దైవప్రవక్త (స) ఇక లాభం లేదని యూదులవాడను చుట్టు ముట్టారు. ఈ ముట్టడి 15 రోజులు సాగింది. చివరికి వారు ఆయుధాలు పడేసి లోంగి పోయారు. అప్పుడు కపటవిశ్వాసుల నాయకుడు అబ్బుల్లా చిన్ ఉబై రంగంలోకి దిగి వారిని క్షమించి వదిలిపెట్టమని ప్రాథేయవడ్డాడు. దైవప్రవక్త (స) అతని విన్నపం అంగిక రించి ఓ నిడ్డయానికి వచ్చారు. దానిప్రకారం బనీశ్రునుఖా యూదులు ఆయుధాలు, ఆస్తిషాస్తులు వదలి మదీనా నుండి వేరే ప్రాంతానికి తరలివెళ్లారు.

ఈ సంఘటన జరిగిన కొంతకాలానికి బనీనజీర్ తెగ యూదులు కూడా కవ్వింపు చర్యలు ప్రారంభించారు. స్నేహంపుందం ప్రకారం వారు ఉపాద్య యుద్ధంలో ముస్లింలతో సహకరించవలసి ఉంది. కానీ వారు ఈ యుద్ధంలో పొల్గొనడానికి నిరాకరించారు. పైగా ఉపాద్యయుద్ధంలో దైవప్రవక్త (స) గాయపడినప్పుడు ఆయన అమరగతులయ్యా రని ప్రకార్పు పుట్టించారు. చివరికి ఆ యుద్ధంలో ముస్లింలకు తీవ్ర నష్టం వాటిల్లడం చూసి, వారు మరింత పెట్రోపోయి దైవప్రవక్తను హతమార్పడానికి కుటుంబాన్నారు.

ఓసారి ఒక ముస్లిం పొరపాటున శత్రువుకుం మనిషి అనుకొని, ముస్లిం మిత్రవక్క మైన బనీనజీర్ తెగకు చెందిన ఒక మనిషిని చంపాడు. దీనివల్ల ముస్లింలు యూదులకు రక్తపరిహారం చెల్లించవలసి వచ్చింది. దైవప్రవక్త (సల్లా) ఈ వ్యవహారం గురించి చర్చించడానికి కొండరు సహచరుల్ని వెంటబెట్టుకొని బనీనజీర్ తెగ వాడకు వెళ్లారు. అక్కడ యూదులు ఆయన్ని ఒక గోడ పక్క నీదలో కూర్చోబెట్టి తియ్యటి మాటల్లోకి దించారు. తరువాత నిర్మీత పథకం ప్రకారం ఒక యూదుడు ఆ ఇంచీకపు పైకిక్కి ఓ పెద్ద బండరాయిని ఈడుస్తూ దాన్ని గోడ మీదనుంచి దైవప్రవక్త (స) మీద జార వేయడానికి ప్రయత్నించాడు. అప్పుడు దేవుడు ఈకుట గురించి దైవప్రవక్త (స)కు తెలియజేశాడు. దైవప్రవక్త (స) వెంటనే అక్కడ్డుంచి లేచి మెల్లిగా జారుకున్నారు.

ఇలాంటి కుటుంబాల్ని ఇక ఉపేక్షించకూడదని భావించి దైవప్రవక్త “మీ విశ్వాస ఫూతుకచర్య గురించి మాకు తెలిసింది. కాబట్టి మీరు పదిరోజుల్లోగా మదీనా వదలి వెళ్లిపోవాలి. లేకపోతే హతమార్పడం జరుగుతుంది” అని అట్టిమేటం ఇచ్చారు.

ఆదే సమయంలో అటు కపటాగేర్శ్వరుడు అబ్బుల్లా చిన్ ఉబైయి బనీనజీర్ తెగ యూదుల్ని ముస్లింలపై ఉనిగొల్పుతూ “నేను నా రెండువేల మంది జనంతో మీకు సహయం చేస్తాను. బనీఖురైజా, బనీత్యాన్ తెగల వాళ్లు కూడా మీకు తోడ్పడతారు. కనుక మీరు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ వెనుకంజ వేయకుండా ముస్లింలను ఎదుర్కొండి” అని సమాచారం పంపాడు. యూదులు ఆతని కల్లబొల్లి మాటలు నమ్ముకొని, ప్రవక్త అల్లిమేటంకు సమాధానంగా “మేము మా ప్రాంతం విడిచిపెట్టే ప్రసక్తే లేదు. మీకు చేతనైనది చేసుకోండి” అని అన్నారు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) తన అనుచరుల్ని తీసుకొని బనీనజీర్ తెగవాడను చుట్టు ముట్టారు. దాంతో యూదులు గత్యంతరంలేక కాళ్లపేరానికి వచ్చారు. ఆయుధాలు మినహా మిగతా సామగ్రిలో బంటెలపై తీసికెళ్ళగల్గినంత సామగ్రి తీసుకొని వెళ్లిపోవడా

إِسْمَ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَيَّدَ الْبَلِقَبُ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوْلَى الْحَشَرِ مَا كَلَّتْمُ أَنْ يَجْعَلُوا إِلَيْهِمْ حُصُونَمْ مِنَ اللَّهِ قَاتِلُمْ أَللَّهُ مِنْ كُثْبَتِ لَمْ يَعْسِبُوا وَقَدَّمَ فِي قُلُوبِهِمْ الرُّبُعَ يَخْرُجُونَ بِيُوتَمْ رَأْبِيَمْ وَأَبْيَدِيَ الْمُؤْمِنِيَمْ قَاعِدَتِرُونَ يَأْلِيَ الْأَبْصَارِ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ الْجَنَاحَ لَعَذَابَمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابَمْ التَّابِرَ ذِيلِكَ يَأْئِمُ شَاقِوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَنْ يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ فَيَانَ اللَّهِ شَدِيدُ العِقَابِ مَا قَطَعُمْ ذِيلِكَ يَأْلِي الْأَبْصَارِ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ الْجَنَاحَ لَعَذَابَمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابَمْ مِنْ لَيْبَيْهِ أَوْتَرَكَهُوَهَا قَائِمَةَ عَلَى أَصْوَلِهَا فَيَأْذِنَ اللَّهُ وَيَبْعِزَنَ الْفَقِيرِيَمْ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفَتِمْ عَلَيْهِ مِنْ حَيْلَ وَلَرَكَابَ وَلَتَرَقَابَ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَالرَّسُولُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرِيَمْ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْرُسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقَرْبَيِ وَالْقُرْبَيِ وَالْقُرْبَيِ وَالْقُرْبَيِ

నికి వారు అంగికరించారు. ఈవిధంగా వారు కూడా మదీనా వదలి తైబర్ ప్రాంతానికి వెళ్లిపోయారు. ఈ సంఘటన ఉపాద్య యుద్ధం జిరిగిన ఆర్మెలకు సంభవించింది.

ఈ సంఘటన గురించే ఈ అధ్యాయం (సూరా) అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న అణువణువూ దేవుని బౌన్త్యాన్ని బాటుతూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. ఆయన సర్వ శక్తిమంతుడు, మహా వివేకవంతుడు. (1)

ఆయనే గ్రంథప్రజలలో (నమ్మకద్రోహనికి పాల్గుఫి) అవిశ్వాసులైపోయిన వారిని మొదటి దాడిలోనే వారిఇండ్ల నుండి బయటికి గెంటివేశడు. వారు వెళ్లిపోతారని మీరు కలలో కూడా ఊహించలేదు. వారూ తమను తమ కోటలు దేవుని నుండి కాపాడుతాయని భావించారు. అయితే వారిఊహ కూడా పోని దిశ నుండి దేవుడు వారిని చుట్టు ముట్టాడు. ఆయన వారి హృదయలలో భయోత్పాతం స్ఫైపించాడు. తప్పిలితంగా వారు తమ ఇండ్లను చేజేతులా నాశనం చేసుకున్నారు. మరోవైపు విశ్వాసుల చేతులతో కూడా నాశనం కొనితెచ్చుకున్నారు. కనుక కశ్యున్న ప్రజలారా! గుణపారం నేర్చుకోంది. (2)

దేవుడు వారి అదృష్టంలో దేశబిష్టురణ ప్రాసి ఉండకపోతే, ఆయన వారిని ఇహ లోకంలోనే శిక్షించేవాడు; ఇక పరలోకంలో వారికోసం నరకశిక్ష ఉండనేఉంది. వారసులు దేవుని పట్ల, ఆయన ప్రవక్త పట్ల శత్రుత్వం వహించారు. అందుకే వారికి గతి పట్టింది. దేవుడు తనను విరోధించేవారిని శిక్షించడంలో చాలా కరిసుడు. మీరు కొన్ని ఖర్జూరపు చెట్లు నరికి, మరికొన్నిబిచిని నరక్కుండా వదిలేశారంటే అది దైవజ్ఞ వల్లనే జిరిగింది. దుర్మాగ్రల్ని అవమానం పాల్జేయడానికి (ఆయన ఈత్జ్జ్జ జారించేశాడు). (3-5)

దేవుడు వారి అధీనం నుండి తీసి తన ప్రవక్తకు హస్తగతం చేసిన సిరిసంపదలు, నిజానికి (యుద్ధరంగంలో) మీరు గుర్తాలు, ఒంటెల్చి పరుగెత్తించి సాధించిన సిరిసంపదలు కావు. దేవుడు తన ప్రవక్తకు తానుకోరిన వారిపై ఆధిక్యతనిస్తాడు. ఆయన ప్రతి పనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. (6)

దేవుడు ఈ వాడవాసుల నుండి తన ప్రవక్తకు అధీనంచేసిన భన (కనక) వస్తు సంపదల్లో దేవునికి, దైవప్రవక్తకు, బంధువులకు, అనాధలకు, పేదలకు, బాటసారులకు

**السَّيِّكِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ كَلَّا يَرُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَعْيُنِ إِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ رَوْسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
هَكُمْ عَنْهُ قَاتِنُهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ مَنَّا شَرِيدُ الْعِقَابُ ۝ لِلْفَقَادَاءِ الْمُهْجَرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ كَيْبَغْوُنَ قَصْلَا مَنَ اللَّهُ وَرَضُوا نَّا وَيَصُرُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ اُولَئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُ الدَّارَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ يَجْهَوُنَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ**

పక్కుంది. ధనం (ఎల్లప్పుడు) మీలోని ధనిక వర్గంలోనే కేంద్రిక్తమయి ఉండరాదన్న లక్ష్యంతో ఈ విధానం నిర్ణయించబడింది.¹

1. ఈ సూక్తి ఇస్లాం ఆర్థిక విధానానికి మూలమూత్రం. ధనం కొండరు వ్యక్తుల దగ్గర పోగటు ఉండటాన్ని, అసహజమైన ఆర్థిక సమానత్వ మార్గం తెరవడాన్ని ఇస్లాం అంగీకరించదు. అది ఆర్థిక న్యాయాన్ని నెలకొల్పుదలచింది. దానికంటే ఈ సూక్తిలో పేర్కొన్న “ధన వికేంద్రికరణ” విధానాన్ని ప్రతిపాదిస్తోంది. ఇస్లాం నెలకొల్పుదలచిన ఆర్థిక న్యాయం ఎలాంటిదో పరిశీలిద్దాం:

ఇస్లాం మొట్టమొదట అదర్చు సంపదనా మార్గాలు మూలసేసి, ధర్యపమ్మతమైన మార్గాలను మాత్రమే తెరచిపెడ్తుంది. ఖురుల్ నో ఒకచోట ఇలా ఉంది: “విశ్వాసులారా! మీరు ఒకరి పొమ్ము మరోకరు అన్యాయంగా కబళించకండి. పరస్పరామోదంతో వ్యాపారలావాదేవీలు, ఇచ్చిపుచ్చు కోడాలు జముప్పుకోవచ్చు. (అన్యాయం, అక్రమం, హత్యా అత్యవశ్యల ద్వారా) మిమ్మల్ని మీరు హతమార్పుకోకండి.” (4:29 సూక్తితోపాటు 83:1 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

సంపదనా మార్గాల్లో కొన్ని నిపిట్ట మార్గాలు ఖరుల్ ప్రకారం ఇవి: 1- లంచం, దౌర్జన్యం, అన్యాయం, అపహరణల ద్వారా సంపదించడం (2:188). 2- అనాధల సామ్య కాజేయడం ద్వారా (4:1). 3- కొలతల్లో, తూనికల్లో మోసం చేయడం ద్వారా (17:35, 55:9, 26:181, 83:4). 4- దొం తనం ద్వారా (5:38). 5- ఏగ్రహం ద్వారా (5:90). 6- మర్యం ద్వారా (5:90). 7- జూదం, లాటరీల ద్వారా (5:90). 8- జోస్యో, పాచికల ద్వారా (5:90). 9- వట్టి వ్యాపారం ద్వారా (2:277). 10- వ్యాఖిచారం, అసభ్యత, అశీలతల ద్వారా (24:19,33).

ధనం ధర్యపమ్మతమైన మార్గాల ద్వారా సంపదించినపుటికి దాన్ని పిలినారితనంతో కూడ బెట్టకూడదు (3:180, 9:34, 2:268). దుబారా ఖర్యచేయకూడదు (17:26,27). కుటుంబ అవసరాలకు పోగా మిగిలింది దైవమార్గంలో ఖర్యచేయాలి (2:219). ఆ తరువాత ధనాన్ని సధ్వినియోగం చేయవలసిన సధ్వతలు అవలంబించాలి.

“ జకాత్ : నిర్ణీతమైతున్ కంటే ఎక్కువ సంపాదించినవాడు ఆ మొత్తం నుండి ప్రతిఫడు రెండున్నర శాతం తీసి నిరుపేదలకు, అగ్రథపరులకు, అనాధలకు, బాటసారులకు, రుణగ్రస్తులకు, బాసినట్టం నుండి విముక్తి కలిగించడానికి, జకాత్ పసూలు చేసే ఉద్యోగుల జీతాల కోసం, ధర్య సంస్థాపనాకార్యాలతో పాటు ఇతర ప్రజాసంక్లేషు కార్యాల కోసం ఖర్య చేయాలి (9:60).

“ ఉష్ణి : భూఉత్పత్తుల (వ్యక్తినంపద)పై కూడా జకాత్ ఉంది. దీన్ని ఉష్ణి అంటారు. పంట చేతికిచ్చినప్పుడు ఆ పంట నుండి దేవునిహక్కు (అంటే పేదలహక్కు) నెరవేచ్చాలి (6:141). సహజ నీటిబనరుల ద్వారా పండెపంట నుండి పదిశాతం, కృతిమ బనరుల ద్వారా పండెపంట నుండి ఇదుశాతం ఫలనాయం ఉష్ణి చెల్లించాలి. ఇలా పంటపండిన ప్రతిసారీ (ఏడాడిక ఎన్ని పంటలైనా) ఉష్ణి తీయాలి. ఉష్ణి కూడా జకాత్స్కార అర్పులకే అందజేయవలసి ఉంటుంది.

“ రికాజ్ : భూపొరలలో నిక్కిప్పయి ఉండే ఖనిజ నిక్కేపాల నుండి ఇరవై శాతం జకాత్ తీసి ప్రభుత్వ ధనగారం (బైతుల్మూల్)లో జమచేయాలి. దీన్ని ప్రభుత్వం నిరుపేదలకు, ఇతర ప్రజా సంక్లేషు కార్యాల కోసం ఖర్యపెడుతుంది. (హదీసు)

“ ఖితా : ప్రతి సంవత్సరం రమజాన్ నెలలో స్థితిపరుడు తన తరఫున, తన కుటుంబ సభ్యులందరి తరఫున విడిగా 1100 గ్రాములు (మరోక అభిప్రాయం ప్రకారం దాదాపు 1700 గ్రాములు చొప్పున గోధుమలుగాని లేదా దాని ధరగాని పేదలకు దానం చేయాలి. (హదీసు)

نَهُمْ كُمْ عَنْهُ قَاتِنُهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ مَنَّا شَرِيدُ الْعِقَابُ ۝ لِلْفَقَادَاءِ الْمُهْجَرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ كَيْبَغْوُنَ قَصْلَا مَنَ اللَّهُ وَرَضُوا نَّا وَيَصُرُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ اُولَئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُ الدَّارَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ يَجْهَوُنَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ

పెవప్రవక్త మీకు దేన్నిస్తాడో దాన్ని తీసుకొని, దేన్నుండి మిమ్మల్ని నిరోధిస్తాడో దాన్ని జోలికి పోకండి. దేవునికి భయపడండి. దేవుని శిక్ష చాలా కరినంగా ఉంటుంది. (7)

(మక్కాలోని) తమ ఇండ్ల నుండి, తమ ఆస్తిపాస్తుల నుండి వెడలగొట్టబడిన పేద కాందిశికులకు కూడా (ఆ సంపదలో) పాక్కుంది. వారు దేవుని అనుగ్రహాన్ని, అయిన ప్రసన్నతను ఆశిస్తూ దేవునికి, అయిన ప్రపక్క అన్నివిధాల మధ్యతు నివ్వడానికి నడుం బిగించారు. వారే సత్యసంఘలు, సన్వర్గగాములు. (8)

ఈ కాందిశికులు రాకపూర్వమే విశ్వసించి (మదీనా) పట్టణంలో నివసిస్తూ ఉన్న వారికి కూడా (ఆ సంపదలో) పాక్కుంది. (మక్కా నుండి) తమ దగ్గరకు (మదీనా) వలస

“ అన్వాల్ (సమరపాత్తు) : యుద్ధభూమిలో శత్రువర్గం నుండి లభించిన సాత్తులో 80% సెనికులకు లభిస్తుంది (జీతాలు నిర్ణయించబడని కారణంగా). మిగతా 20% ప్రభుత్వ ధనగారానికి, (పేద) బంధువులకు, అనాధలకు, నిరుపేదలకు, బాటసారులకు చెందుతుంది. (8:41)

“ ఖై (విజయధనం) : యుద్ధం జగగుండానే శత్రువు రాజీబస్పందానికి పచ్చి అప్పగించే పంటభూములు, ఇండ్లు, వగ్గొరా స్థిర చరాస్తుల్ని పై అంటారు. ఇందులో కూడా ప్రభుత్వ భాగం పోగా మిగిలినది అనాధలకు, పేదలకు, బాటసారులకు చెందుతుంది. (59:7)

“ వారసత్తుపు ఆస్తి : మనిషి చనిపోయిన తరువాత అతను వదలి వెళ్లిన ఆస్తిని అతని వారసులకు పంచడం జరగాలి. ఎవరెవరికి ఎంతెంత ఆస్తి పంచాలో ఆ వివరాలన్నీ ఖురుల్ నిర్ణయించింది. (4:11,12 సూక్తులు). ఆ వాటాలను మార్గాదానికి ఎవరికి అధికారం లేదు. మృతుడు ప్రత్యేకంగా ఏ నిరుపేద బంధువుకైనా లేదా మరే సత్యార్థం కోసమేనా తన ఆస్తి నుండి కొంత ఇవ్వాలని వీలువామా రాయిదలచుకుంటే మొత్తం ఆస్తిలో మూడోపంతు మాత్రమే రాయాలి. మిగతా రెండువంతులు వారసులకు తప్పనిసిరిగా సంక్రమించాలి.

వారసుల్లో పురుషునికి లభించే వాటాలో, ప్రీతి సగం లభించాలన్నది వారసత్తుపు ఆస్తి ప్రాధిమికసూత్రం. ప్రీతి వివాహంలో భర్తుమండి మహార్ రూపంలో కొంతత్తుస్తి లభిస్తుందనే విషయం గమనార్థం. మృతునికి సంతానం లేకపోతే ఎవరినైనా దత్తత తీసుకొని అతనికి ఆస్తి కట్టబెట్టే అధికారం లేదు. మృతునికి దగ్గరి బంధువులెవరూ లేకపోతే దూరపు బంధువులకు అతని ఆస్తి లభిస్తుంది. దూరపుబంధువులు కూడా లేకపోతే అతని ఆస్తి ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొని పేదలకు, ప్రజాపాత కార్యాలకు వినియోగస్తుంది. 4వ అధ్యాయం (నిసా) చూడండి.

ఈ విధంగా ఇస్లాం ధనాన్ని పెట్టుబడి దార్చ వ్యవస్థలో మాదిరిగా కొండరు వ్యక్తుల్లో, సామ్యవాద వ్యవస్థలోలగా పాలకు చేతుల్లో కేంద్రిక్తమై ఉండకుండా నిరంతరం సమాజంలో పరిభ్రమించేలా చేస్తుంది. ఇదే ఇస్లాం ప్రతిపాదిస్తున్న ఆర్థికస్యాయం. ఇలాంటి ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఏ శారుడు కూడా తాట, బిద్దాల మాదిరిగా కోణ్సీర్చర్ చేయాల్సీ ఆస్ట్రోర్ ఉండదు. ఒక విధంగా ఇస్లాం ధనాన్ని పెట్టుబడి దార్చ వ్యవస్థలో మాదిరిగా కొండరు వ్యక్తుల్లో, సామ్యవాద వ్యవస్థలోలగా పాలకు చేతుల్లో కేంద్రిక్తమై ఉండకుండా నిరంతరం సమాజంలో పరిభ్రమించేలా చేస్తుంది. ఇదే ఇస్లాం ప్రతిపాదిస్తున్న ఆర్థికస్యాయం. ఇలాంటి ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఏ శారుడు కూడా తాట, బిద్దాల మాదిరిగా కోణ్సీర్చర్ చేయాల్సీ ఆస్ట్రోర్ ఉండదు. ఒక విధంగా ఒక విధంగా ఇస్లాం ధనాన్ని పెట్టుబడి దార్చ వ్యవస్థలో మాదిరిగా కొండరు వ్యక్తుల్లో, సామ్యవాద వ్యవస్థలోలగా పాలకు చేతుల్లో కేంద్రిక్తమై ఉండకుండా నిరంతరం సమాజంలో పరిభ్రమించేలా చేస్తుంది. ఇదే ఇస్లాం ప్రతిపాదిస్తున్న ఆర్థికస్యాయం. (వివరాలకు ‘ఇస్లామిక్ రిసర్వ్ సంటర్స్ నుండి వెలువడిన “ధన వికేంద్రికరణ” అనే ప్రస్తకం చదవండి. పేజీలు: 224)

فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةٌ وَمِنَا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى الْأَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ هُنْ خَصَاصَةٌ لَهُمْ لَوْمَنْ يُوقَ شَهَرَ
نَقْسِهِ فَوْلَيْكَ هُمُ الْمُفْرُجُونَ ۝ وَالَّذِينَ جَاءُوهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا وَلَا حُوَارِنَا
الَّذِينَ سَقُونَا يَا لِيَمَانَ وَلَا تَحْمِلْ فِي قُلُوبِنَا غَلَّ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا أَنْتَ رَوْفُ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ
تَرَ إِلَيَّ الَّذِينَ تَأْفَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْرَاهِنَمِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَ
مَعَكُمْ وَلَا تُطْعِمُونِي فَنِيمَ أَهْدَأَ أَبَدًا ۝ وَرَأَنُ تُقْرِبُنِمْ لَنَصْرَنِمْ وَاللَّهُ يَشَهَدُ لَنَهُمْ لَكَذِبُونَ ۝
لَئِنْ أُخْرِجْوَا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ ۝ وَلَئِنْ قُوْتُنَا لَا يَنْصُرُونَهُمْ ۝ وَلَئِنْ نَصْرُهُمْ لَيُوْلَنَ الْأَدَيْرَتِمْ لَا

వచ్చిన వారిని వీరు అభిమానిస్తున్నారు. వీరికి ఏదిచ్చినా అది తమకు అవసరమని వీరు తమ హృదయాల్లో పైతుం ఆకాంక్షించరు. వారు నిరుపేదలైనప్పబీకీ ఇతరుల అవసరాలకే ప్రాధాన్యం ఇస్తారు.² పేరాశ, పినినారితనాల నుండి రక్షించబడినవారే ధన్యలు.

పోతే వీరందరి తర్వాత (ఇస్లాంలోకి) వచ్చినవారికృండా (ఆసంపదలో హక్కుంది). వారిలా ప్రార్థిస్తారు: “ప్రభూ! మమ్మల్ని, మాకు హర్షం విశ్వసించిన మా సోదరులందర్నీ క్షమించు. (యావత్తు)విశ్వాసుల పట్ల మాహృదయాల్లో ఎలాంటి అసూయాద్వేషాలు ఉంచకు. ప్రభూ! నీవు గపు క్షమాశిలివి, అపోర దయామయుడవు.” (9-10)

కపటవైఖరి అవలంబించిన వారిని నీవు గమనించలేదా? వారు గ్రంథప్రజలకు చెందిన తమ సత్యతీరస్తార సోదరులతో (మంతనాలు జబుపుత్తు) “మిమ్మల్ని వెళ్గాడ్తే మీతో పాటు మేము కూడా బయలుదేరుతాం. మీ విషయంలో మేము ఎవరి మాటా వినము. ఒకవేళ యుద్ధం జరిగితే మేము తప్పకుండా మీకు సహాయం చేస్తోం” అని అంటారు. కానీ వీరసలు పచ్చి అబద్ధాలకోరులు. అందుకు దేవుడే సాక్షి. (11)

ఒకవేళ గ్రంథప్రజలు బహిష్కరించబడితే వీరు మాత్రం వారివెంట బయలుదేరు. అలాగే వారితో యుద్ధం జరిగితే వారికి ఈ కపటులు ఏమాత్రం సహాయం చేయరు.

2. ఓసారి వైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి ఒక వ్యక్తి (అతిథిగా) వచ్చాడు. వైవప్రవక్త (సల్లం) అతనికి భోజనం ఏర్పాటు చేయమని తన భార్యలతో అన్నారు. దానికి వారు “మాదగ్గర మంచినీరు తప్ప మరేమి లేదు”ని చెప్పారు.

అప్పుడు వైవప్రవక్త (సల్లం) అనుచరుల్ని సంబోధిస్తూ “ఇతనికి అతిథ్యమిచ్చే వారచ్చెనా ఉన్నారా?” అని అడిగారు. ఒక అన్నారి లేచి “నేనాతిథ్యమిస్తాను” అన్నాడు.

ఆ తరువాత అతనా వ్యక్తిని ఇంటికి పిలుచుకొల్పి “ఇతను ప్రవక్తగారి అతిథి. ఇతనికి మనం భోజనం పెట్టాలి” అన్నాడు భార్యతో. దానికామె “పెల్లల కోసమే కాస్తుంది” అన్నది. “ముందు భోజనం తయారుచేయు. పిల్లలు అన్నం అడిగితే ఏదోచెప్పి వాళ్ళను నిద్రపుచ్చు” అన్నాడతను.

కాస్పిపటికి అయిన భార్య భోజనం తయారుచేసి దీపం వెలిగించింది. పిల్లల్ని (ఏదోచెప్పి) పటుకోచ్చింది. తర్వాత ఆమె లేచి దీపం (పత్తిని) సరిచేస్తున్నట్లు నటిస్తూ ఆర్పింది. ఆ చీకటిలోనే వారిద్దరు తాము కూడా అన్నం తింటున్నట్లు అతిథికి అన్నించేలా నోళ్ళు కదపసాగారు.

ఇలా వారిద్దరు ఆరాత్రి అతిథికి అన్వంపెట్టి తాము పస్తుండిపయారు. మర్మాడు ఉదయం ఆ అన్నారీ ప్రవక్త సన్నిధికి వెళ్గానే “ఈరోజు మీరు చేసిన పనిని దేవుడు చూసి సంతసించాడు. సంతసించి ఈస్తుక్కి అవతరింపజేశాడు” అంటా ఆయన ఈస్తుక్కినే పరించారు. (బుభారి, ముస్లిం)

يُنَصْرُونَ ۝ لَا إِنْتَمْ أَشَدُ رَهْبَةً ۝ فِي صُدُورِهِمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يُفَاقِتُونَ كُلُّمْ جَبِيْعًا لَا فِي قُلُوبِهِمْ مَحَضَنَةٌ ۝ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرِهِمْ بَاسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَيْءٌ لَا يَخْسِبُهُمْ جَبِيْعًا ۝ وَقُلُوبُهُمْ شَيْءٌ مَذْلُوكٌ يَأْتُهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ كَمِثْلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَهْرَمَهُمْ ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَرْبِيعَ ۝ كَمِثْلِ الشَّيْطِينِ إِذْ قَالَ يَأْذَنْسَانَ الْكَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيْئٌ مِنْكُمْ لَمَّا
أَخَافَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ عَاقِبَتِهِمْ أَنَهُمْ فِي الْعَارِخَالِيَّةِ فِيهَا وَفِيلَكَ جَزَرُ الظَّالَمِينَ ۝ يَأْيَهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَنَتَّنْتَرُ تَفْسِيرًا مَقَدَّمَتْ لَعْنَدَهُ ۝ وَاتَّقُوا اللَّهَ حَيْثُبْرِيْسَ ۝ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَمَالِيَّةَ ۝ كَمِثْلِهِمْ أَنَسَهُمْ أَنَسَهُمْ دُولَيْكَ هُمُ الْفَسِيْقُونَ ۝ لَا يَسْتَوِيْمُ
أَصْحَابُ التَّارِيْخِ ۝ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۝ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْقَارِبُونَ ۝ لَوْ أَتَرْتَلَنَا هَذَا الْقَرْآنَ عَلَى جَكَلِ
لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مَتَّصِدًا عَمَّا مَنَعَهُ ۝ كَمَثَالُ أَكْمَالٍ نَضَرْبُهُمَا لِلتَّائِسِ كَعَلَهُمْ

ఒకవేళ సహాయం చేయడానికి యుద్ధరంగంలో దిగినా, (మర్కులునే) వీరు వెన్నుజూపి పారిపోతారు. ఇక వారికి ఎటునుంచి కూడా ఎలాంటి సహాయం లభించదు. (12)

అసలు వారి హృదయాల్లో వైవభయం కన్నా మీభయమే ఎక్కువగా తిఫ్ఫావేసి ఉంది. దానిక్కారణం వారిలో విజ్ఞాతావివేచనలు నశించిపోవడమే. వారు సంఘటితమై మిమ్మల్ని ఎన్నడూ (బహిరంగంగా) ఎదుర్కొల్పేరు. ఒకవేళ ఎప్పుడైనా ఎదుర్కొడ్ఱానికి సిద్ధ పడినా వారు కోట్టద్వారాలు మూసిన జనపదాలలో కూర్చుని లేదా గోడవెనుక దాక్కొని పారాడుతారు. వారు పరస్పరం తీర్పంగా కలహించుకుంటారు. వారు సంఘటితంగా ఉన్నట్లు మీకు కన్నించవచ్చు. కాని వారి హృదయాలు పరస్పరం ద్వేషంతో నిండి ఉన్నాయి. ఈ పరిస్థితికి కారణం వారిలో బుధ్వివేచనలు లోపించడమే. (13-14)

పీరికి కొన్నాళ్ళికితం ఒక వర్గంవారు తమ దుశ్శర్యల పర్యవసానం చివచారు. వీరు కూడా అలాంటి కోవకు చెందినవారే. పీరి కోసం కలిన యాతన సిద్ధంగా ఉంది. పీరిని పైతాన్తో కూడా పోల్చువచ్చు. పైతాన్ మానవునితో సత్యాన్ని తిరస్కరించమని అంటాడు. మానవుడు సత్యాన్ని తిరస్కరించిన తర్వాత పైతాన్ వచ్చి “ఇక సీతో నాకేం పనిలేదు; నేను సర్వలోక ప్రభువయిన దేవుడంటే భయపడుతున్నాను” అంటాడు. తత్ఫలితంగా చివరికి వారిద్దరూ సరకానికి పోతారు. అక్కడే వారు శాస్త్రంగా ఉంటారు. దుర్మార్గులకు దక్కే ప్రతిఫలం ఇదే. (15-17)

విశ్వాసులారా! దేవునికి భయపడండి. ప్రతి మనిషి రేపటి కోసం తాను ఏం సంపాదించి సిద్ధపరచుకొన్నాడో యోచించాలి. (కనుక) దేవుని పట్ల భయభక్తులు కలిగి ఉండుండి. మీరు చేస్తున్న పనులన్నీ దేవునికి తెలుసు. మీరు దేవుడ్ని మరచినవారిలా మారకండి. వారు దేవుడ్ని మరచిపోయినప్పుడు, దేవుడు వారిని తమనుతామే మరచి పోయినట్లు చేశాడు. అలాంటివారే దుర్మనులు. నరకానికి పోయేవారు, స్వర్గానికి పోయే వారు ఎన్నటికి ఒకటి కాజాలరు. స్వర్గానికి పోయేవారే సార్ధక జీవులు. (18-20)

మేమీ ఖుర్జన నీ ఏదైనా కొండపై దించితే, దాని పరిస్థితి ఏమవుతుందో నీవు చూస్తావు. అది దైవభీతితో కంపించి త్రుంగిపోతూ పగిలిపోతుంది. మానవులు (తమని గురించి) అలోచిస్తాని వారి ముందు మేమీ దృష్టింతాలు పేర్కొంటున్నాం. (21)

يَتَقَرَّبُونَ ۚ هُوَ اللَّهُ الْأَلِّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ ۖ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْكَفُودُ وَسُلْطَانُ الْعُوْمَمِ الْعَزِيزُ الْجَبَارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَنَ اللَّهِ عَنِّا يُشْرِكُونَ ۚ هُوَ اللَّهُ الْعَالِيُّ الْبَارِيُّ الْمُصْرِرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ بِسْمِهِ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
سُبْلِي وَابْتِعَاءً مُصْنَافِي تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤْدَةِ وَمَا أَعْنَتْنُو وَمَنْ يَقْعُلُهُ

﴿٤٠﴾ سُورَةُ الْمُمْنَنَةِ مَدْبِيَّةٌ ۙ ۱۱﴾

తాను తప్ప మరోఆరాధ్యదు లేనివాడే అల్లాహ్. ఆయన గోచర విషయాలన్నీ ఎగిగినవాడు, కరుణామయుడు, కృష్ణాసాగరుడు. తాను తప్ప మరో ఆరాధ్యదు లేనివాడే అల్లాహ్. ఆయన రాజుధిరాజు. పరమపవిత్రుడు, శాంతిమయుడు, శరణు నిచ్చేవాడు, సంరక్కుడు, పర్యవేక్షకుడు, సర్వాధికుడు, సర్వోన్నతుడు, చండశాసనుడు. ద్రజలు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు అల్లాహ్ ఎంతో అతీతుడు, పరిషద్ధుడు. (22-23)

సృష్టిప్రణాళికను రూపాందించి దాన్ని అమలుపరిచేవాడు ఆ దేవుడే. ఆయనకు అత్యంత శ్రేష్ఠమైన పేర్లన్నాయి. భూమ్యాకాశాల్ని అణువణవూ ఆయన జైన్వత్యాన్నే క్రితస్తాంది. ఆయన మహా శక్తిసంపన్ముడు, అత్యంత వివేకవంతుడు. (24) ③

60. ముమ్మహిన (పురీక్షిత మహిషా)

అవతరణ: మధ్యా

పూర్కులు: 13

ఈ అధ్యాయం హి.శ.7,8 సంవత్సరాల మధ్య అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో ఒక ముస్లిం రహస్య సైనికసమాచారం శత్రువులకు ఆందజేయడానికి ప్రయత్నించడం, హదైభియు ఒప్పందం తర్వాత మక్కా నుండి మధ్యనాకు పారిపోయవచ్చే ముస్లింలు మక్కాకు పంపివేసే విషయం, ఇస్లాం స్వీకరించాక ప్రీలు ప్రమాణం చేయడానికి వచ్చి నప్పుడు ఏవిషయాల్ని గురించి ప్రమాణం చేయించాలన్న సంగతి వ్యాపారా ఉన్నాయి.

3. ఇక్కడ మూలాభాషలో మలిక్ అనే పదం వాడబడింది. మలిక్ అంటే రాజు. అందులో నుంచే ముల్క్ అనే పదం వచ్చింది. ముల్క్ అంటే రాజ్యం. రాజ్యమంచే ఇక్కడ ఏదో ఒక దేశానికో, ప్రాంతానికో పరిమితం కాదు, యావత్తు విశ్వస్తాప్రాజ్యం.

- భూమ్యాకాశాల్ని సమస్తం దేవునికి చెందినదే. సకల సృష్టిసులు ఆయన ఆజ్ఞలకు కట్టబడి ఉన్నాయి. (ఖుర్జన-30:26)
- దివి నుండి భువి దాకా యావత్తు పాలనా ఏర్పాట్లు ఆయనే నిర్వహిస్తున్నాడు. (32:5)
- భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యమంతా ఆయనదే. సమస్త వ్యవహారాలు ఆయన వైపునకే మరలించబడతాయి. (ఖుర్జన-57:5)
- పరిపాలన, రాచరిక వ్యవహారల్లో ఆయనకు భాగస్వాములెవరూ లేదు. (25:2)
- ప్రతి విషయంలోనూ పాలనాహక్కు, రాజ్యధికారం ఆయన చేతిలోనే ఉంది. (36:83)
- ఆయన తలచుకున్న ప్రతి పని చేసితీరుతాడు. (ఖుర్జన-85:16)
- ఆయన ఏ వణి చేసినా దానికి ఆయన ఎవరి ముందూ సమాధానం ఇచ్చుకోనవసరం లేదు. ఇతరలే ఆయన ముందు సమాధానం ఇచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. (21:23)

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَعَجَّلُوا وَعَدُوكُمْ أَكْلِيَاءَ ثُلُقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤْدَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِهَا
جَاءُكُمْ مِنَ الْحَقِّ ۖ يُعْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِبْرَاهِيمَ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللهِ رَبِّكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جَهَادًا فِي
سَبِيلِي وَابْتِعَاءً مُصْنَافِي تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤْدَةِ وَمَا أَعْنَتْنُو وَمَنْ يَقْعُلُهُ

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

విశ్వాసులారా! మీరు నామార్దంలో పోరాడేందుకు, నాప్రసన్నత కోసం (స్వస్థలం వదలి) బయలుదేరితే నాకూ, మీకూ (ఉమ్మాతి) శత్రువులైనవారితో స్నేహం చేయకండి. మీ దగ్గరకొచ్చిన సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారికి మీరెలా స్నేహపాశ్చం అందిస్తారు? మీరు కేవలం మీ ప్రభువైన దేవుట్టి విశ్వాసించారన్న కారణంగా వారు మిమ్మల్ని, దైవపవకును దేశంనుండి వెళ్ళగొట్టారే! అలాంటివారికి మీరు రహస్యంగా స్నేహసందేశం పంపుతారా? మీరు రహస్యంగాగాని, బహిరంగంగాగాని చేసే ప్రతిపనీ నాకు బాగా తెలుసు. మీలో ఎవరైనా సరే ఇలాంటి చేప్పలకు పాల్పడితే అతను సన్మార్గం తప్పినట్టే. (1)

1. ఖుర్జేవ్ బహుదైవారాధకులు బనూబాల్ తెగవారితో సహకరిస్తూ మక్కాల్ ముస్లింల మిత్రవక్షమైన ఖుజాల తెగపై దాడిచేసి ఫోర రక్తపాతం జిరిపారు. ఈ విధంగా వారు హదైభియు ఒప్పందం ఊల్లంఘించడంతో దైవపవక్ (స్ల) మక్కాపై దాడిచేయడానికి నిర్ణయించుకున్నారు. ఈ సంగతి కొందరు ముఖ్యాలనుచరులకు తప్ప మరపరికి తెలియకుండా రహస్యంగా ఉంచారు.

అయితే హజుత్ హాతిబ్ బిన్ ఆబిబల్లా (రజి) మక్కా ఖుర్జేవులకు ఒక మేలు చేసి వారి దెర్జన్యం నుండి మక్కాలోని తనబంధుపుల్లి కాపాడుకోవచ్చున్న ఊఫ్సెశన్సంతో ఈ రహస్యసమాచారాన్ని ఒక లేఖలో రాసి మక్కా వెళ్తున్న ఓ ప్రీకి అందజేశారు. అమె ఆ లేఖ తీసుకొని బయలుదేరగానే దేవుడు ఈ విషయాన్ని దివ్యావిష్ణుతీ ద్వారా తన పవక్కుకు తెలియజేశాడు.

దైవపవక్ (స్లల్) వెంటనే, అమెను వెంబడించి ఊత్తరం తీసుకురావడానికి కొందరు అనుచరుల్లి మక్కా దిశగా పంపారు. వారు వెళ్లి అమెను కలుసుకొని ఊత్తరం సంగతి అడిగారు. అమె తనదగ్గర ఎలాంటి ఊత్తరం లేదని బుకాయించడానికి ప్రయత్నించింది. అప్పుడు పవక్కుతునుచరులు అమెను తీప్రంగా మందలిస్తూ “మర్యాదగా ఆ ఊత్తరం మాక్షుగించు, లేదంచావా నీట్లులు ఊడ దీసయినా సాచే మా ఊత్తరం బయలీకి తీయలపలి వస్తునది” అన్నారు. దాంతో ఆ స్త్రీ భయపడి, తన కోప్పులో దాచిన ఊత్తరం బయలీకి తీసి వారికప్పగించింది.

ఈ ఊత్తరం అందిన తర్వాత దైవపవక్ (స్లల్) హజుత్ హాతిబ్ (రజి)ని పిలిపించి “ఎమిటీ నిర్వాకం?” అనిడిగారు. ఆయన పారపాటు అంగీకరించి ఆలేఖ రాయడంలో తన ఊఫ్సెశన్సం తెలియజేసున్న తాను మతప్రముఖులు ఇలా చేయలేదని, తన విషయంలో తొందరపడవద్దని ప్రాధేయ పడ్డారు. ఈ మాటలు విని దైవపవక్ (స్లల్) అయిని విశ్వాసం, నిజాయితీలను శంకించకుండా వదలిపెట్టారు. కానీ హజుత్ ఊత్తర (ర) ఆశేశంతో “అనుమతించండి, ఒక్క ప్రేటుతో ఈ గోముఖ వ్యాఘ్రం తల నరికేస్తో” నని అన్నారు. దైవపవక్ (స్లల్) అయిని వారిస్తూ “ఇతను బద్రీయుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. నీకేం తెలుసు, దేవుడు బద్రీ యుద్ధంలో పాల్గొన్న విశ్వాసుల్ని (పరలోకంలో) కలిసి, ‘మీరేమి చేసివున్న సరే, నేను మీ తప్పులు క్షమించాను’ అని చెప్పవచ్చు” అన్నారు. హజుత్ ఊత్తర (రజి) ఈమాట విని “వాస్తవం దేవునికి, ఆయన పవక్కుకే బాగా తెలుసు” అన్నారు.

మِنْكُمْ فَقَدْ صَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلُ ۝ اَنْ يَنْقُضُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَاءٌ وَيَسْطُوا رَأْيِكُمْ آيْدِيْهُمْ
وَالْأَسْتَهْمُ بِالشَّعْرِ وَوَدُوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝ لَكُنْ تَنْقُضُمُ اَرْجَامَهُمْ وَلَا كُوْلُدُكُمْ بِيَقْبَلَهُمْ
وَاللهُ يَسِّاً تَعَشُّونَ بَصِيرَهُ ۝ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَهُ ۝ فِي اَبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ ۝ لَادْقَالُوا
رَقْوَمِهِمْ اَنْ اَبْرُؤُوا وَمِنْكُمْ وَمِنْ اَبْرُؤُوا وَمِنْكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَعْصَاءُ اَبْدَاحَتِي تُؤْمِنُوا بِاللهِ وَحْدَهُ ۝ اَلَا قَوْلُ اَبْرَاهِيمَ لَكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللهِ مِنْ شَيْءٍ ۝ رَبِّنَا عَلَيْكَ تَوَكِّلْنَا وَرَبِّنَا اَنَّنَا وَرَبِّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فَتَنَّتْ لِلَّاتِينَ كَفَرُوا وَاعْفَرُلَاتِنَا رَاتِنَا ۝ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ اَنْتَ كَمْ فَنِيمُ اُسْوَةٌ حَسَنَهُ
لَمْنَ كَانَ يَرْجُوا اللهُ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَقَنَ اللهُ هُوَ الْعَنْتُ الْحَبِيدُ عَسَى اللهُ اَنْ يَجْعَلَ
بَيْنَنَمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادُنَمْ مِنْهُمْ مَوَدَّهُ ۝ وَاللهُ قَدِيرٌ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا يَنْهَا كُمْ اَنَّهُ عَنْ

వారు మీమీద అధిక్యత వహిస్తే, మీపట్ల శత్రువైఫిరి అవలంబించి మిమ్మల్ని తప్పక మాటలతో, చేతలతో (రకరకాలుగా) వేధిస్తారు. మీరు ఎలాగైనా మళ్ళీ అవిశ్వాసు లైపొవాలని వారు కోరుకుంటున్నారు. మీ సంతానం, బంధువ్యాలు ప్రథయదినాన ఏ మాత్రం పనికిరావు. ఆరోజు దేవుడు మీమధ్య (ఈనాడున్న) సంబంధ బాంధవ్యాలన్నీ తెంచివేస్తాడు. ఆయన మీరు చేస్తున్న పనులన్నీ గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. (2-3)

మీకు ఇబ్రాహీం, అతని అనుచరుల గాధలో మంచి ఆదర్శం ఉంది. వారు తమ జాతికి (ఎంతగానో నష్టజెప్పి చివరికి) ఇలా అన్నారు: “మేము మీతో, దేవుడి వదలి మీరు పూజిస్తున్న మిధ్యాదైవాలతో విసిగెత్తిపోయాం. మిమ్మల్ని (మీ మతవిధానాన్ని) తిరస్కరిస్తున్నాం. మీరు ఏకేళ్లుడై దేవుడ్ని విశ్వసించనంత వరకు మీకూ, మాకూ ఇక ఎలాంటి సంబంధం లేదు. మన ఉభయవర్గాల మధ్య శాశ్వతంగా విరోధం ఏర్పడింది.”

అయితే ఇబ్రాహీం తన తండ్రితో “మీకోసం దేవుని దగ్గర ఏదైనా సాధించిపెట్టాలంటే నా చేతిలో ఏమీ లేదు. అయినా నేను మీ పాపమన్నిపుకు దేవుడ్ని తప్పక ప్రార్థిస్తాన్ని” అన్నాడు. (తర్వాత అతను, అతని సహచరులు ఇలా ప్రార్థించారు:) “ప్రభూ! మేము నిన్నే నమ్ముకున్నాం. నీ పైపైకే మరలాము. చివరికి మేము నీ సన్నిధికి రావలసి ఉంది. ప్రభూ! మమ్మల్ని అవిశ్వాసుల కోసం పరిక్కగా చేయకు. 2 ప్రభూ! మా తప్పులు మన్నించు. నీవు అపార శక్తిసంపన్ముడవు, అసామాన్య వివేకంతుడవు.” (4-5)

వారి జీవన సరళిలో మీకు మంచి ఆదర్శం ఉంది. దేవుని సాన్నిధ్యాన్ని, అంతిమ దినం (ఆయన ప్రసాదించే స్వర్యసాఖ్యాల)ను ఆశించే ప్రతి మనవికి అందులో మంచి ఆదర్శం ఉంది. దీనికి ఎవరెనా విముఖులైతే దేవుడు కూడా వారిని భాతరు చేయడు. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు, స్వప్తహగా ప్రశంసనీయుడు. ఎప్పుడో ఓరోజు దేవుడు మీకూ, మీరీనాడు విరోధం తెచ్చుకున్న వారికి మధ్య ప్రేమాభిమానాలు జనింప జేయవచ్చు. దేవుడు (ఎ కార్యాన్వయినా సాధించగల) సర్వ శక్తిమంతుడు. (అంతేగాక) ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయానిధి కూడా.

2. అంటే, దేవా! మమ్మల్ని ఈ అవిశ్వాసుల దౌర్జన్యానికి గురిచేసి వారికి పరిక్క పెట్టకు; అవిశ్వాసులు మమ్మల్ని చూసి హేతునచేస్తూ అనందించే పరిష్కారి కల్పించకు అని అధం.

الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبْرُوْهُمْ وَلَمْ يُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۝ إِنَّمَا يُنَهِّكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قُتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ اخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلُّهُمْ وَمَنْ يَتَوَلُهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا يَأْيُهَا الَّذِينَ أَمْوَأُوا إِذَا جَاءَهُمُ الْمُؤْمِنُ مُهَاجِرٍ فَأَمْتَحِنُهُنَّ فَإِنْ أَعْلَمُ بِمَا عَلِمْ يَرْجِلُونَ لَهُنَّ وَلَا هُمْ يَرْجِلُونَ لَهُنَّ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُنْسِكُو بِعِصْمِ الْكَوَافِرِ وَسَعَلُوا مَا

ధర్మానికి సంబంధించిన వ్యవహరంలో మీతో యుద్ధం చేయని, మిమ్మల్ని మీ ఇండ్ల నుండి గెంటివేయనివారి పట్ల మీరు సత్తవర్తనతో, న్యాయవైఫారితో మసలుకో వచ్చు. ఇలా చేయకుండా దేవుడు మిమ్మల్ని వారించడు. పైగా న్యాయంగా వ్యవహరించేవారిని ఆయన ప్రేమిస్తాడు. ధర్మం విషయంలో మీపై యుద్ధం చేసినవారితో, మిమ్మల్ని మీజండ్ల నుండి గెంటివేసినవారితో మాత్రమే మీరు స్నేహం చేయడాన్ని దేవుడు వారిస్తున్నాడు. వారసలు మిమ్మల్ని వెళ్లగొట్టడంలో పరస్పరం సహకరించుకున్నారు. కనుక అలాంటివారికి స్నేహాస్తం అందించేవారే దుర్మార్గులు. (8-9)

విశ్వాసులారా! విశ్వసించిన ప్రీలు, హిజ్రత్ (వలస) చేసి మీ దగ్గరకు (మదీనా) వచ్చినప్పుడు (వారి విశ్వాసాన్ని) మీరు ఓసారి పరీక్షించుకోండి. నిజానికి వారి విశ్వసస్థితి దేవునికి బాగా తెలుసు. వారు నిజమైన విశ్వసులే అని మీరు నిర్ధారించుకుంచే ఇక వారిని అవిశ్వాసుల దగ్గరికి తిప్పిపంపకండి. 3 వారు అవిశ్వాసులకు (భార్యలుగా) ధర్మ సమ్మతం కాలేరు. అవిశ్వాసులు కూడా వారికి (భర్తలుగా) ధర్మస్మృతం కాలేరు. ఆ ప్రీలకు ఇవ్వబడిన మహార్ ధనాన్ని వారి (భర్తల)కి తిరిగి ఇచ్చివేయండి. అప్పుడు మీరు ఆ ప్రీలకు మహార్ చెల్లించి వారిని వివహమాడవచ్చు. అందులో తప్ప లేదు.

3. హుద్దెచియా ఒప్పుండంలో ఒక షరతు ఈవిధంగా ఉంది: “మక్కా నుండి ఎవరైనా పారిపోయి మదీనా వెళ్లిపోతే అతడ్ని మక్కాకు తిరిగి పంపివేయాలి. కాని మదీనా నుండి ఎవరైనా మక్కాకు వస్తే అతడ్ని మదీనాకు తిరిగి పంపడం జరగదు.”

ఈ షరతు ప్రకారం దైవప్రక్త (సల్లం) మక్కానుండి పారిపోయి వచ్చిన ముస్లిం పురుషుల్ని తిరిగి మక్కాకు తిప్పి పంపతుండేవారు. ఇలా చాలామంది ముస్లిం పురుషుల్ని తిప్పి పంపడం జరిగింది. ఆ తర్వాత ముస్లిం ప్రీలు మక్కా నుండి రావడం ప్రారంభించారు. మొట్టమొదట హిజ్రత్ జొమ్ముకుల్నామ్ (రజి) మక్కా నుండి పారిపోయి మదీనా వచ్చారు. ఈ సంగతి తెలుసుకున్న ఆమె బంధువులు మదీనా వచ్చి ఒప్పండం ప్రకారం ఆమెను తమకు అప్పగించమని అడిగారు.

కాని దైవప్రక్త (సల్లం) ఆమెను వారికి అప్పగించడానికి నిరాకరిస్తూ “ఒప్పండంలోని షరతు పురుషుల విషయంలో ఉండిగాని, ప్రీల విషయంలో లేద”ని అన్నారు. అప్పుడు మక్కా నేతలు సంభి షరతుల్లోని పదజూలం గుణించి జరిగిన పారపాటుకు తల బాధుకున్నారు.

మక్కా నుండి మదీనాకు వలసవచ్చే మహిళల విషయంలో విశ్వప్రభువు ఈ సూక్తిలో మరాక షరతు విధించాడు. అలా వచ్చిన మహిళలు ఇస్లాం ధర్మాన్ని విశ్వసించిన వారయితే వారిని అవిశ్వాసుల దగ్గరకు తిప్పి పంప కూడదని అయిన ముస్లింలను ఆదేశించాడు.

أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسُوا مَا أَنْفَقُوا إِذْ كُمْ حُكْمُ الشَّوَّبِ يَعْلَمُ بِئْسُكُمْ وَإِنْ فَاتَكُمْ
شَيْءٌ وَقُنْ أَرْوَاجُكُمْ لَكَ الْكَفَارُ فَعَاقَبْتُمْ فَإِنْ تُوا لِلَّذِينَ ذَهَبْتُمْ أَنْفَقْتُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ يَا يَا إِنَّمَا الْمُوْمِنُ يُسَايِعُكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشَرِّكَنَ
بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقُنَّ وَلَا يَرْبِثُنَّ وَلَا يَقْتُلُنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهُمْ شَيْئًا يَفْتَرِيَهُ يَأْنَ أَيْدِيهِنَّ
وَأَرْجُلُهُنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَمَا يَعْهَدُنَّ وَأَسْتَعْفِرُ كُمْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ تَحْمِلُ
اللَّذِينَ أَمْنَوْلَا تَنَوْلًا قَوْمًا غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يُسَوِّيُ مِنَ الْأُخْرَقِ لَمَaiِسَ الْكَفَارُ مِنْ أَصْحَابِ
الْقُبُوْرِ ۝

سُوْرَةُ الصَّفَقَ مَدْبِيَّةٌ ۝ ۱۰۹ ۝

మీరు కూడా అవిశ్వాసులైన ప్రీలను మీ వైవాహికబంధంలో అట్టే ఆపి ఊంచకండి. అవిశ్వాసులైన మీ భార్యలకు మీరిచ్చిన మహార్ ధనాన్ని అడిగి తీసుకోండి. అలాగే అవిశ్వాసులు కూడా తమ ముస్లిమభార్యలకు లోగడ ఇచ్చిన మహార్ ధనాన్ని వారి నుండి అడిగి తీసుకోవచ్చు. ఇది దైవాజ్ఞ. దేవుడు మీమధ్య (ఊవిధంగా) తీర్పు చేస్తున్నాడు. ఆయన సర్వం తెలిసినవాడు. ఎంతో వివేకవంతుడు. (10)

ఒకవేళ మీరు (అవిశ్వాసులైన) మీ భార్యలకు ఇచ్చిన మహార్ ధనం అవిశ్వాసుల నుండి మీకు తిరిగి లభించని పక్కంలో, మీ వంతు వచ్చినప్పుడు, అవిశ్వాసులకు మీరు చెల్లించవలసిన ధనాన్ని (వారికి అందజేయకుండా) ఇటు మహార్ నష్టపోయినవారికి ఇచ్చేయండి. మీరు విశ్వసించిన దేవునికి భయపడుతూ మసలుకోండి. (11)

ప్రవక్త! (సత్యాన్ని) విశ్వసించిన ప్రీలు నీ దగ్గరకు వచ్చి, దేవునికి (ఎవరినీ) సాటి కల్పించమని, దొంగతనం చేయమని, వ్యభిచరించమని, శిశుపూత్యకు పొల్పడమని, అక్రమ సంబంధాల గురించిన అపనిందలు సృష్టించి వ్యాపింపజేయమని, మంచి విషయాల్లో నీకు అవిధేయత చూపమని ప్రమాణం చేస్తే, వారి చేత ప్రమాణం చేయించు. ఆ తరువాత వారి పొమన్నింపు కోసం దేవుష్టి ప్రార్థించు. దేవుడు గొప్ప క్షమాశీలి, అపార దయామయుడు. (12)

విశ్వాసులారా! దైవాగ్రహసికి గురైన వారితో స్నేహం చేయకండి. చచ్చి సమాధుల్లో పడివున్న అవిశ్వాసులు ఎలా నిరాశ చెందారో అలాగే వీరు కూడా పరలోకం(లోనీ సాఖ్యాల) పట్ల పూర్తిగా నిరాశ చెందారు. (13)

అవతరణ: మహిన్ 61. సఫ (సైనికపంక్తి) సూక్తులు:14

ఈ అధ్యాయం హింజీ శకం 3వ ఏట అవతరించి ఊండవచ్చని తెలుస్తోండి. ఇందులో విశ్వాసం రీత్యా విభిన్న తరగతులకు చెందిన ముస్లింలను సంబోధిస్తూ కొన్ని సూచనలు, పోచ్చరికలు చేయబడ్డాయి. దీనికోసం మూసా (అలైహి) అనుయాయుల ప్రవర్తన ఊదాహరణగా పేర్కొనబడింది. తరువాత యూదులతో కుమ్మక్కయి కుతంత్రాలకు పొల్పడుతున్న కపటవిశ్వాసుల వైఖరిని ఎండగట్టడం జరిగింది. ఆ తరువాత నిజమైన విశ్వాసుల గుణగణాలు, ఈసాప్రవక్త (అలై) అనుచరుల వినయవిధేయతలు పుస్తావించబడ్డాయి.

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَيِّدُهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَمْنُوا لَمْ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ كَبِيرٌ مَقْتَنَا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الظَّاهِرَيْنَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّا كَانُوهُمْ بِنِيَّانَ يَفْتَرِيَهُ يَأْنَ أَيْدِيهِنَّ وَرَجُلُهُنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَمَا يَعْهَدُنَّ وَأَسْتَعْفِرُ كُمْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ تَحْمِلُ ۝ يَا يَا إِنَّمَا الْكَفَارُ مِنَ الْأُخْرَقِ لَمَaiِسَ الْكَفَارُ مِنْ أَصْحَابِ
الْقُبُوْرِ ۝

سُوْرَةُ الصَّفَقَ مَدْبِيَّةٌ ۝ ۱۰۹ ۝

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యకాశాల్లో ఉన్న అఱువఱుపూ దేవుని జౌన్యత్యం చాటుతూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. ఆయన అపార శక్తిమంతుడు, అసామాన్య వివేకవంతుడు. (1)

విశ్వాసులారా! మీరు చేయనిదాన్ని గురించి మాట్లాడుతారెందుకు? చేయనిదాన్ని గురించి చెప్పుకోవడం దేవునికి చాలా అప్పియమైన విషయం. దేవుడు తన మార్గంలో పంక్తులుతీరి దృఢమైన కాంక్రిటుగోడలా స్థిరంగానిలచి పోరాదేవారినే ప్రేమిస్తాడు..*

మూసా తన జాతిప్రజల్లి ఉద్దేశించి అన్న మాటలు గుర్తుచేసుకో. అతను వారితో “నా జాతిప్రజలారా! నేను మీకోసం దేవుడు పంపిన ప్రవక్తనని తెలిసికూడా మీరు నన్ను వేధిస్తారెందుకు?” అన్నాడు. ఆ తర్వాత వారు వక్తమార్గంలో నడవగానే దేవుడు వారి హృదయాలను వక్కించి చూసుకొనాడు. దేవుడు దుర్జనులకు ఎన్నచీకి సన్మార్గం చూపడు. (2-5)

మర్యం కుమారుడు ఈసా గాధ కూడా. అతను తన జాతితో “ఇస్లామ్ సంతతి ప్రజలారా! నేను మీకోసం దేవుడు పంపిన ప్రవక్తను. నాకు పూర్వం అవతరించిన తోరాత్ గ్రంథాన్ని ధృవపరచేవాడ్తి. నాతర్వాత మరొక ప్రవక్త రానున్నాడని శుభవార్త అందజేస్తూ న్నాను. అతని పేరు “అహ్మాద్” అవుతుంది”² అన్నాడు. కానీ అతను స్పృష్టమైన నిదర్శనాలతో వారివిషయాల వచ్చినప్పుడు వారు “ఇది మంత్రజాలం మాత్రమే” అన్నారు. (6)

1. మాటలు చేతలకు పొంతనలేని ద్వాంద్యప్రమాణాలను దేవుడు ఎన్నచీకి ప్రార్థించడు. మనసులో ఎలాంటి దురుశ్శేషం లేకపోయినా ఆచరణలో కాపట్టు వైఖరి వ్యక్తపరచకూడదు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) బిసారి ఇలా ప్రవచించారు: “నాలుగు (అవాంఘనీయ) లక్షణాలు ఉన్నాయి. ఈ నాలుగు లక్షణాలు కలిగి ఉన్నవాడు దాన్ని మానుకోనంతవరకు అతను ఒక కాపట్టు లక్షణం కలిగి ఉన్నట్లే. ఆ నాలుగు ఇవి:- (1) నమ్మి ఏదైనా వ్యవహారం ఆప్పగిస్తే అందులో నమ్మక ద్రోహనికి పొల్పడటం; (2) మాట్లాడితే అబ్దాలు పలకడం; (3) వాగ్దానం (గాని, ప్రమాణంగాని) చేసి, దాన్ని నిలచెట్టుకో పోడం; (4) తగాదా వచ్చినప్పుడు నీతి నియమాలను గాలికి వదలి ఇష్టమైచ్చినట్లు వ్యవహారించడం.” (బుఖారి, ముస్లిం)

2. ఇక్కడ హజుత్ ఈసా (అలైహి) తన తరువాత రాబోయే ప్రవక్త పేరు “అహ్మాద్” అని స్పృష్టంగా తెలియజేశారు. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)కు “అహ్మాద్” అనే మరో పేరు కూడా ఊందన్న సంగతి జగద్విధితం. ఈ కారణంగానే గత 1400 సంవత్సరాల నుంచి ముస్లింలు

ముహమ్మద్ అహ్మద్, గులాం అహ్మద్, రియాజ్ అహ్మద్ లాంటి పేర్లు పెట్టుకుంటున్నారు. హజత్ జూనా (అలైపొ) తన తరువాత ‘అహ్మద్’ అనే దైవప్రక్త రానున్నాడని పేరు పెట్టి ప్రకటించారంచే ఆయన్నై అవతరించిన ఇస్లీలో ఈపేరు తప్పకుండా ఉండివుంటుందని వేరే చెప్పినవసరం లేదు. అందువల్ల ఇస్లీల్ గ్రంథం పూర్వం ఏబాపలో ఉండేది, ఆ మూలగ్రంథానికి అనువాదాలకు అనువాదాలు జరుగుతూ, అందులోని ‘అహ్మద్’ అనే పేరు ఎలా మార్చుచెందుతూ వచ్చింది మొదలైన విషయాలను గురించి తెలుసుకుందా.

జూనా (మనీపొ) అలైపొస్టలాం కాలంలో పాలస్తీనా ప్రజలు సాధారణంగా సిరియక్ భాషలో మాట్లాడేవారు. ఆయన జనించడానికి దాదాపు రెండొందల ఏండ్లకు పూర్వమే హెబూ భాష అంతరించి ఆ స్టానంలో సిరియక్ భాష ఉనికిలోకి వచ్చింది. ఆ కాలంలో రమన్రాజ్యుల ప్రభావంతో పాలస్తీనాలో గ్రీకుబాష కూడా ప్రవేశించినప్పటికీ అది పాలకవర్గానికి, పరిపాలనా వ్యవహారాలకు మాత్రమే పరిమితమై ఉండేది. పాలస్తీనా జనసామాన్యం “సిరియక్” భాషలోనే మాట్లాడేవారు. అందువల్ల ఇస్లీల్ కూడా “సిరియక్” భాషలోనే అవతరించి ఉంటుంది.

బైబిల్లోని నాలుగు సువార్తలను మొట్టమొదట రాసినవారు హజత్ జూనా (అలైపొ) నిష్ప్రమణ తరువాత క్రస్తవ మతంలో చేరి క్రీ.శ. 70 సుంచి 120 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో సిరియక్ భాష మాట్లాడే క్రైస్తవుల నోట విని గ్రీకు భాషలో రాశారు. ఆయతే మీటి అసలు ప్రతులు జూనాడు ఎక్కుడా లేవు. బైబిల్ ప్రచురణ కోసం ప్రయత్నాలు ప్రారంభమైనప్పుడు ప్రచురణ కర్తలకు నాల్గవ శతాబ్దానికి పూర్వం రాయబడిన గ్రీకు ప్రాతప్రతులు లభించలేదు. ఆ తరువాత కాలంలో రాయబడిన ప్రాతప్రతులు మాత్రమే లభించాయి.

కనుక మొట్టమొదట గ్రీకు భాషలో రాయబడిన బైబిల్ ఈ మాడు శతాబ్దాల కాలంలో ఎన్నో మార్పులకు గురి అయ్యందో చెప్పలేదు. క్రస్తవ పండితులు బైబిల్లో తమ ఇష్టానుసారం మార్పులు, చేర్పులు చేయడంలో ఎలాంటి తప్పదేని భావిస్తారు. “ఎన్సైక్లోపిడియా 1946”లోని బైబిల్ అధ్యాయంలో దాని రచయిత ఇలా రాశాడు:

“సువార్తలలో ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా మార్పులు, చేర్పులు జరిగాయి. ఉదాహరణకు, కొన్ని చేట్ల వాక్యాలువాక్యాలే పూర్తిగా మార్చి వేరే మూలాల (Sources) సుండి తెచ్చి గ్రంథంలో చేర్చ బడ్డాయి... అసలు గ్రంథంలో చేర్పుడానికి కొండరికి ఎక్కుడుంచో కొన్ని విషయాలు దౌరికాయి. అలాంటివారు ఒక లక్ష్మణతో ఈ మార్పులు, చేర్పులు బహిరంగంగానే చేశారు. (బైబిల్) గ్రంథాన్ని వీత్తనంత ఎక్కువ ప్రయోజనకరమైనదిగా చేయడానికి, అందులో తమ తరపున ఆ విషయాలను చేర్చే అధికారం తమకుండని వారు భావించేవారు... ఇలా అనేక మార్పులు, చేర్పులు రెండవ శతాబ్దాలనోనే జరిగాయి. ఆయతే వాటికి అధారాలేమిటో తెలియదు.”

దీన్నిబట్టి హజత్ జూనా (అలైపొ) ప్రవచించిన సూక్తులు ఎలాంటి మార్పులు, చేర్పులకు గురికాకుండా యథాతథంగా ప్రస్తుత బైబిల్ దాకా చేశాయని గట్టిగా చెప్పలేదు.

ఇప్పుడు బైబిల్ రాబోయే ప్రవక్తు గురించి ఏమంటున్నదో చూడ్దాం. అంతిమ దైవప్రక్త ముహమ్మద్ (సల్లాల్) రాకను గురించి అనేకమంది ప్రవక్తులు భవిష్యత్తుపకటనలు చేశారు. అంతిమ దైవప్రక్తు (సల్లాల్) యాదులలో “ఆ ప్రవక్తు” (The Prophet)గా భాయితిచెందిన సంగతి యూద పండితులందరికి తెలుసు. ఆ మహానీయుడై గురించి యోహాను సువార్తలో ఇలా ఉంది:

“సీ వెవడవని అడుగుటకు యూదులు యొరుపలేదు నుండి యాజకులను లేవియులను యోహాను వద్దకు పంపినప్పుడు అతడిచ్చిన సాక్ష్యమిదే. అతడు ఎరుగు గనక ఒప్పుకొనెను. క్రీస్తు (అభిప్రక్తుడు)ను కానని ఒప్పుకొనెను. కాగా వారు - మరి సీవెవరవు, సీవు ఏలియవా అని అడుగొ

అతడు కాననెను. సీవు ఆ ప్రవక్తువా అని అడుగొ కానని ఉత్తరమిచ్చేను. కాబట్టి వారు సీవెవరవు? మమ్ము పంపినవారికి మేము ఉత్సరమియ్యవలెను గనక నిన్మగూర్చి నీవేమి చెప్పుకొనుచున్నావని అతని నడిగిరి. అందుకుతుడు- ప్రవక్తుమైన యోషయా చెప్పినట్లును వేను ప్రభువు త్రోవ సరళము చేయుడి అని అరబ్బములో ఎలుగత్తి చెప్పు ఒకని జబ్బము అని చెప్పేను. పంపబడినవారు పరిసెయ్యలకు చెందినవారు. వారు- క్రీస్తువైను, ఏలియవైను, ఆ ప్రవక్తువైను కానియెడల ఎందుకు భాష్యస్మీచుచుచున్నావని అతనిని అడుగొ యోహాను- నేను సీట్లతో భాష్యపు మిచ్చుచున్నాను గాని నా వెనుక వచ్చుచున్నవాడు మీ మధ్య ఉన్నాడు; మీరాయన నెరుగు, ఆయన చెప్పుల వారును ఒప్పుటకైను నేను యోగ్యడను కానని వారితో చెప్పేను.” (1:19-27)

ఏసుక్రీస్తు చెప్పిన మాటలు కూడా వినండి:

“నేను తండ్రిని వేడుకొందును. మీ యొద్ద ఎల్లప్పుడూ నుండుటకై ఆయన వేరొక ఆదరణకర్తను, అనగా సత్యస్పూర్యాపియగు ఆత్మను మికనుగ్రహించును. లోకము ఆయనను చూడదు. ఆయనను ఎరుగుదు గనక ఆయను పాండవేరు; మీరు ఆయనను ఎరుగుదురు. ఆయన మీతో కూడా నివసించును, మీలో ఉండును.” (14:16,17)

“నేను మీ యొద్ద ఉండగానే ఈ మాటలు మీతో చెప్పితిని. ఆదరణకర్త, అనగా తండ్రి నా నామమున పంపబోవు పరిపుద్ధత్తు సమప్రమును మీకు బోధించి నేను మీతో చెప్పిన సంగతులన్నిటిని మీకు జ్ఞాపకము చేయును.” (14:25,26)

“ఇకను మీతో విస్తరించి మాటలాడును; ఈ లోకాధికారి వచ్చుచున్నాడు. నాతో వానికి సంబంధమేమియు లేదు.” (14:30)

“తండ్రి యొద్దసుండి మీయొద్దకు నేను పంపబోవు ఆదరణకర్త, అనగా తండ్రి యొద్ద నుండి బయలుదేరు సత్యస్పూర్యాపియైన ఆత్మ వచ్చినప్పుడు ఆయన నన్నగూర్చి సాక్ష్యమిచ్చును.” (15:26)

“అయతే నేను మీతో సత్యము చెప్పుచున్నాను, నేను వెళ్లి పోవుటవలన మీకు ప్రయోజనకరము; నేను వెళ్లని యెడల ఆదరణకర్త మీ యొద్దకు రాడు; నేను వెళ్లని యెడల ఆయను మీ యొద్దకు పంపుటను.” (16:7)

ఇలా బైబిల్లో రాబోవు ప్రవక్తు ఆప్రవక్త, ఆదరణకర్త, సత్యస్పూర్యాపియగు ఆత్మ పరిపుద్ధత్తు మొదలైన పేర్లు ఇష్వబడ్డాయి. ముఖ్యంగా “ఆదరణకర్త” అనే పేరు బైబిల్లో చాలా సార్లు వచ్చిన ప్రసిద్ధమైన పేరు. ఈ పేరు గ్రీకు భాషలోని యోహాను అసలు సువార్తలో పెరక్లిటస్ (Paracletus) అని ఉండని క్రైస్తవులు బల్లగుద్ది చెబుతారు. కాని దీని అర్థం నిర్ణయించడంలో క్రైస్తవ పండితులు పెద్దచిక్కు ఎదుర్కొచ్చలిసివ్చింది. దానికారణం Paracletus అనే పదానికి ఒక ప్రదేశం పైపునకు పిలవడం, సహాయం కొరకు అరవడం, హాచ్చరించడం, తిప్పగొవడం, పురిగొల్పడం, ఆర్థించడం, వేడుకోవడం, ఓదార్చడం, సంతృప్తినివ్యాపించడం, దైర్యం చెప్పటం మొదలైన అనేక ఆర్థాలున్నాయి.

బ్రైజన్ (Origen) అనే అతను ఒకచోట Consolator అని, మరొక చోట Depreceptor అని అనుపదించాడు. ఆయతే ఇతర భాష్యకారులు ఈ అనువాదాలు గ్రీకుబాష మూలపదంతో పాంతనలేకుండా ఉన్నాయని అరోపిస్తూ వాటిని రఘ్యచేశారు. మరికొందరు Teacher అని అనువదించారు. ఇదీ మూలపదంలోని భావాన్ని స్ఫూర్తించజేయడు. అలాగే మరికొందరు Advocate అని, Assistant అని, Comforter అని, Consoler అని అనువదించారని ఎన్సైక్లోపిడియా ఆఫ్ బైబిల్ లిటరేరీసర్లో పెరిక్లిటస్ అనే పదాన్ని గురించి చెబుతూ తెలియజేయబడింది.

పోతే గ్రీకు భాషలోనే దాదాపు అలాంటి ఉచ్చారణను పోలిన మరో వదం ఉంది. దాన్ని Perichlytos (పెరిక్లిటస్) అంటారు. దీనికి “ప్రశంసించబడినవాడు” అని అర్థం. ముహమ్మద్ అనే

పదానికి కూడా అరబీ భాషలో ఇదే అర్థం ఉంది. ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లం)కు మరోపేరు అహ్మద్ అని కూడా ఉందని మొట్టమొదటి పేరాలో పేర్కొనబడింది. అహ్మద్ అంటే అరబీభాషలో రెండ్రూలున్నాయి. ఒకటి, అందరికంటే ఎక్కువగా దేవడ్చి ప్రశంసించేవాడు. రెండు, అందరికంటే ఎక్కువగా ప్రశంసించబడినవాడు. దీనిటిల్లి మొట్టమొదట గ్రీకు భాషలో రాయబడిన యోహోను సువార్తలో Periclytos (పెరిక్లిటస్) అనే పదమే ప్రయోగించబడి ఉంటుందని తెలుస్తోంది. అయితే క్రైస్తవులు ఈపదం తమ స్వకల్పిత విశ్వాసానికి వ్యతిశేకంగా ఉండటంతో కొన్నాళ్ళకు దాన్ని కాస్తా Paracletus (పెరిక్లిటస్)గా మార్చించారు. ఇలా పదాలకుపదాలు, వాక్యాలకువాక్యాలు మార్చాడాన్ని వారు తప్పగా భావించరు. (నాల్గవ పేరా చూడండి.)

బైబిల్లో పేర్కొనబడిన నాలుగు సువార్తలేగాక, క్రైస్తవ పండితులు ఉచ్ఛేశ్యపూర్వకంగా మరుగున పదవేసిన మరొక ప్రముఖ సువార్త గ్రంథం కూడా ఉంది. దాని పేరు బర్బాన్ సువార్త. బైబిల్లోని నాలుగు సువార్తల రచయితలు తాము హజుత్ ఈస్తా (అలైహి) పన్నెందు మంది శిమ్యల్లోని వారమనిగాని, లేక అయిన శిమ్యల నుండి సమాచారం సేకరించి తాము సువార్తలు రాశమనిగాని అందులో ఎక్కుడా చెప్పుకోలేదు. దీనికి భిన్నంగా బర్బాన్ తాను మొట్టమొదటి పన్నెందుమంది ఏసు అనుచరుల్లోని ఒకజ్ఞని, మొదటి నుండి చివరిల్కా ఏసుతో పాటుండి, తాను కణ్ణూరా చూసిన సంఘటనలను, చెవులారా విన్న మాటలను ఈ గ్రంథంలో పేర్కొంటున్నానని అన్నాడు. బైబిల్లో ఒక 'బర్బా' ప్రస్తావన ఉంది. కాని అతను సువార్తలోని పన్నెందుమంది ఏసు శిమ్యల్లోని వాడు కాదు. ఆ జాబితాలో అతని పేరు లేదు. బర్బాన్ సువార్తలోని పన్నెందు మంది శిమ్యల జాబితాలో బర్బాన్ పేరుంది. కాని బైబిల్ సువార్తల్లోని పన్నెందు మంది శిమ్యల జాబితాలో బర్బాన్ పేరు తోలగించి ఇతరుల పేరు చేయబడింది. దీనిక్కారణం బర్బాన్ సువార్త క్రైస్తవుల స్వయంకృత విశ్వాసాలకు భిన్నంగా ఉండటమే.

అంతేకాదు, బర్బాన్ సువార్త గ్రంథం మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) జన్మించడానికి 75 సంవత్సరాల పూర్వం అయిదో శతాబ్దిలోనే నమ్మదగని గ్రంథాల జాబితాలోకి దేరిపోయింది. దాని పూర్వపరాలకు సెయింట్ పాల్ శ్రీకారం చుట్టాడు. సెయింట్ పాల్ (పాలన్) ఈసాప్రవక్త (ఆ) కాలంలో అయినకు బద్ధశత్రువుగా ఉంది, ఈసా (ఏసు) నిష్టమణ తరువాత అనేక సంవత్సరాలకు ఏసు అనుచర సంఘంలో చేరాడు. అప్పుడు యూదేతర ప్రజలను (బహుదైవారాధకులను) ఆకట్టుకోవడానికి అతను ఏసు ప్రవచనాలకు వ్యతిరేకంగా ఓ కొత్తమతాన్ని సృష్టించాడు.

ఈ కొత్త మతాన్ని ఈసా తోలి అనుచరవర్గం తీవ్రంగా నిరసించింది. కాని సెయింట్ పాల్ తెరచిన ఈ సులువైన మార్గం గుండా ఏసు అనుచర సంఘంలోకి వందలాది యూదేతర ప్రజలు రావడం ప్రారంభించడంతో వారి నిరసన అరణ్యరోదనే అయ్యంది. క్రమంగా వీరిసంఖ్య పేరుగుతూ క్రీ.శ. 325లో సెయింట్ పాల్ (పాలన్) సాంత తాత్క్విక సరళికి సిసలైన క్రీస్తుమతంగా గుర్తింపు లభించింది. ఆ తరువాత ఇది రోమ్సాపూజ్యం అధికార మతంగా మారి క్రీ.శ. అయిదో శతాబ్దిలో సెయింట్ పాల్ మతవిషయాలున్న గ్రంథాలన్నీ నమ్మదగని గ్రంథాలుగా నిర్ణయించారు. అలా నమ్మదగని గ్రంథాల జాబితాలోకి బర్బాన్ సువార్త గ్రంథం కూడా చేరిపోయింది.

క్రైస్తవ పండితులు ఈ గ్రంథాన్ని ప్రజలకు అందుబాటులో లేకుండా చేయడానికి అనేక జాగ్రత్తలు తీసుకున్నారు. 16వ శతాబ్దిలో దీని లాటిన్ అనువాదానికి చెందిన ఒక ప్రతి పోవ్ సిస్టిటస్ గ్రంథాలయంలో ఉండేది. అయితే దాన్ని పదవాడానికి ఎవరికి అనుమతి ఉండేది కాదు. 17వ శతాబ్దిలో అది అనేక చేతులు మారుతూ క్రీ.శ. 1738లో తయానా ఇంవేరియల్ లైబ్రరీకి చేరుకున్నది. క్రీ.శ. 1907లో దాని ఇంగ్లీషు అనువాదం ఆస్క్రిప్ట్ క్లిండరన్ ప్రెన్ వారు ముద్రించారు.

అయితే ఆ తరువాత వెంటనే ఆ ప్రతులను ఓ ప్రతేక రీతిలో మటుమయం చేయడం జరిగింది. లాటిన్ అనువాదానికి చెందిన మరొక ప్రతి 18వ శతాబ్దిలో సెయిం భాషలో ప్రచంచించబడినట్లు జార్జ్ సెల్ తానురాసిన ఒక గ్రంథంలో పేర్కొన్నాడు. కాని అది కూడా కొంత కాలానికి అద్యక్షమై పోయింది. అయితే ఆస్క్రిప్ట్ క్లిండరన్ ప్రెన్ వారు ముద్రించిన ఇంగ్లీషు ప్రతి ఎలాగో ముస్లింల కంట బడటంతో దానికి ప్రాచుర్యం లభించింది.

ఈనాటి క్రైస్తవులు ఈ గ్రంథాన్ని ముస్లింలు రాముని దానికి బర్బాన్ పేట్టారని అరోపున్నారు. కాని పైన పేర్కొన్న చారితక వాస్తవాలు దృష్టిలో పెట్టుకుంటే ఇది పూర్తిగా నిరాధారమైన ఆరోపణ అని, పసలైని వాదన అని ఇష్టే తేలిపాతుంది. ఇంతకూ బర్బాన్ సువార్తలో ఏముందో తెలుయకోదలచిన వారు ఆ గ్రంథం చడవితేనే ఈసా ప్రవక్త (అలై) ప్రవచనాల అనులు స్వరూపం తెలుస్తుంది. బర్బాన్ సువార్త చదివేవారికి ఇంచుమించు ఖర్మాన్ చదువుతున్నట్టే అన్నిస్తుంది. చివరికి "లాఇలాహ జలల్లాహు ముహమ్మదురసూలుల్లాహు" (అల్లాహు తప్ప మరో ఆరాధ్యాదు లేదు, ముహమ్మద్ దైవప్రవక్త) యొక్క భావాన్ని స్థురింపజేసే వాక్యాలు కూడా ఇందులో ఉన్నాయి. ఇక్కడ నేను మచ్చుకు కొన్ని విషయాలు పేర్కొంటున్నాను:

"నా తరువాత యావత్తు దైవప్రవక్తల, మహానీయుల జ్యోతి స్వరూపుడు వస్తాడు. అతను దేవుని ప్రవక్త అందుపల్లి అతను దైవప్రవక్తలు చెప్పిన విషయాల (పై ప్రజలు వేసిన) చికటి మీద వెలుగు ప్రసరింపజేస్తాడు." (అధ్యాయం-17)

"(ఇప్పటిదాకా) పచిన ప్రతి దైవప్రవక్త ఒకజాతి కోసం దైవకారుణ్యానికి సూచనగా ప్రభ వించాడు. అంచేత ఆ ప్రవక్తలు బోధించిన విషయాలు అవి ఏ ప్రజలకు అందజేయబడ్డయో వారిలో తప్ప ఇతరుల్లో వ్యాపించలేదు. అయితే దేవుని ప్రవక్త, దేవుడు అతనికి తన చేతి ముద్రను ఇచ్చినట్లు వస్తాడు. అప్పుడు అతను తన బోధనలు స్వీకరించే ప్రపంచ జాతులన్నిటికి కారుణ్యాన్ని, మొక్కాన్ని చేకూర్చుతాడు. అతను దైవరాహిత్య ప్రజలపై అధికారం తీసుకొని వస్తాడు. విగ్రహాధాను సమూలంగా తుఫిచిపెడుతాడు. దాంతే పైత్రాన్ తీప్త ఆందోళన చెందుతాడు." ఆ తరువాత హజుత్ ఈసా (అలైహి) తన అనుచరుల ముందు ఒక సుదీర్ఘ ఉపవ్యాసమిస్తూ, ఆ ప్రవక్త ఇస్సాయిల్ సంతతిలో ఆవ్యాపిస్తాడని తెలియజేసారు. (అధ్యాయం-43)

"ఏను (ఒక ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ) ఇలా అన్నారు: ఆ మస్సో (అభిషక్తుడు) పేరు 'ప్రశంసనియుడు' (Admirable). దేవుడు అతని అత్మను సృష్టించినప్పుడు స్వయంగా ఆయనే అతనికి పేరు పెట్టాడు. ఆ సందర్భంలో దేవుడు ఇలా అన్నారు- 'ఓ ముహమ్మద్ నీ కోసమే నేను స్వర్గాన్ని, ప్రపంచాన్ని, అనేక జీవరాసుల్ని సృష్టించాను. వాటిని నీకు కూడా ఇస్తాను. కనుక అతని కుభనామం ముహమ్మద్.' (అధ్యాయం-97)

హజుత్ ఈసా తన శిమ్యలకు "నాశిమ్యలలో ఒకడు నన్ను ముప్పయి నాటాలకు శత్రువులకు అమ్ముతాడు"ని అన్నారని బర్బాన్ తన సువార్తలో రాశాడు. తర్వాత హజుత్ ఈసా ఇలా చేపోరు:

"ఆ తరువాత నన్ను అమ్మునాడే నాపేరు మీద చంపబడతాడని నేను నమ్ముతున్నాను. ఎందుకంటే దేవుడు నన్ను పైకి లేపుకున్న తరువాత ఆ ట్రోపియా రూపాన్ని మార్చిపేస్తాడు. అతడ్ని చూసిన ప్రతి వ్యక్తి అతడు నేనేనని భావిస్తాడు. అతడు అవమానకరమైన చాపు చోస్తాడు. దానివల్ల కొంతకాలం వరకు నన్నె అప్రతిష్టాప్యాలు చేయడం జరుగుతుంది. అయితే దేవుని పవిత్రప్రవక్త ముహమ్మద్ పచిన తరువాత నామీద అపవాదు దూరం చేయబడుతుంది. దేవుడు ఇలా చేయడానికి కారణం నేనా మసీహు సత్యతును అంగీకరించాను. దీనికి అయిన నాకు బహుమానంగా-నేను జీవించే ఉన్నానని, అవమానకరమైన చాపుతో నాకెలాంటి సంబంధం లేదని ప్రజలు తెలుసుకుంటారు." (అధ్యాయం-113)

أَظَلَّمُ مِنْ افْتَرَهُ عَلَيْهِ اللَّهُ الْكَذَبُ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَآتَاهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلَّمِينَ^٦
يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ يَأْفُوا هُمْ دَوَّارُهُمْ وَلَوْ كَرِهَ الْكَفَرُونَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدَعَيْنَ الْحَقَّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْدِينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ^٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
أَمْنُوا هُلْ أَدْكُنْ عَلَى تِجَارَةٍ ثُغْيِكُمْ مِنْ عَذَابِ الْيَمِينِ^٨ ثُوَمَّيْنُونَ يَا أَنَّهُ وَرَسُولُهُ وَتُبَاحُ هَذُونَ
فِي سَيِّئِ الْأَيْمَانِ يَأْمُوْلُكُمْ وَأَنْفِسِكُمْ ذِكْرُكُمْ حَيْدَرُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ^٩ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبِكُمْ
وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّتٍ تَجْرِيْنَ مِنْ تَحْرِثَهَا الْأَنْهَرُ وَمَسْكَنَ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّتٍ عَدَدُهُنَّ ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ^{١٠} وَأُخْرَى تُجْبِونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَقُرْبٌ قَرْبٌ وَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ^{١١} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ఇస్లామ్ వైపు పిలుస్తున్న దాన్ని పెడచెనపెట్టి, దేవుని విషయంలో అసత్యాలు పలికేవాడి కంటే మించిన దుర్మార్గాలు మరిపరుంటారు? అలాంటి దుర్మార్గాలకు దేవుడు ఎవ్వటికి సన్మార్గం చూపడు. వీరసలు దేవుని (ఇస్లాం విప్పవ) జ్యోతిని నోటితో ఊది ఆర్యజాస్తున్నారు. కాని అవిశ్వాసులు ఎంత అసహాయంచుకున్నా దేవుడు తన జ్యోతిని పూర్తిగా (నెల నాలుగు చెరగులా) వ్యాపింపజేసి తీరుతానని నిర్ణయించు కున్నాడు. ఆయనే తన ప్రవక్తకు సన్మార్గం, సత్యధర్మం ఇచ్చి పంపినవాడు. అవిశ్వాసులు ఎంత ఈసంధించుకున్నా సరే ఆయన దాన్ని సమస్త జీవన విధానాలపై ఆధిక్యత కలిగించడానికి ఇలా చేశాడు. (7-9)

విశ్వాసులారా! మిమ్యల్ని దుర్భరమయిన (నరక) యాతనల నుండి కాపాడగలిగే వ్యాపారవధ్యతిని గురించి మీకు తెలుపమంటారా? మీరు మనస్సుల్లిగా దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తను విశ్వసించి ధనప్రాణాలు ఒడ్డి దైవమార్గంలో పోరాడండి. మీరు విషయం గ్రహించ గలిగితే అందులోనే మీ శ్రేయస్తు ఉంది. (10-11)

(ఈ ఆదేశాన్ని పాటిస్తే) దేవుడు మీ తప్పులు క్షమించి మిమ్యల్ని సెలయేరులు ప్రవహించే స్వగ్రహణాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. ఆ శాశ్వత స్వగ్రహణాలలో మీకు అధ్యత మైన నివసగ్యాలు ప్రసాదిస్తాడు. ఇదే గొప్ప విజయం.

ఆదీగాక మీరు కోరుతున్న ఇతర వస్తువులు కూడా ఆయన మీకు అనుగ్రహిస్తాడు. అదే దేవుని సహాయం, త్వరలోనే లభించనున్న విజయం. ప్రవక్త! విశ్వాసులకు ఈ శబ్దవార్త అందజేయ్య. (12-13)

“ముహమ్మద్! దేవుడు నీకు తోడుగా ఉండుగాక. ఆయన నన్ను నీ చెప్పులవారు కట్టగల యోగ్యాల్ని చేయగాక. ఈమాత్రం స్నానం లభించినా నేను గొప్ప ప్రవక్త నవుతాను, దేవుని మహాన్నత శక్తి స్వరూపుణ్ణవుతాను.” (అధ్యాయం-44)

“ఆ దైవప్రవక్త తరువాత ఇతర ప్రవక్తలు కూడా వస్తారా? అని తాంత్రిక నాయకుడు ప్రశ్నించాడు. దానికి ఏము సమాధానమిస్తూ ‘అతని తరువాత దేవుని సత్యప్రవక్తలు ఎవరూ రారు. కాని చాలామంది అసత్యప్రవక్తలు వస్తారు. దీన్ని గురించి నాకంతో విచారంగా ఉంది. దేవుని న్యాయపంతమైన నిర్ణయాల కారణంగా పైత్రాను వారిని రంగంలోకి దించుతాడు. వారు నామువార్తల చాటున తమను తాము మరుగు పరచుకుంటారు’ అని చెప్పారు.” (అధ్యాయం-97)

(ఈ వివాలన్ని మాలానా మాదూదీగారి తఫ్ఫహిముల్ ఖుర్జన నుండి గ్రహించబడ్డాయి.)

كُوْنُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عَبْنِ عَبْنِي أَبْنِ حَمْرَيْهِ لِلْعَوَارِيْنَ مِنْ أَنْصَارِي لِلَّهِ قَالَ الْعَوَارِيْنَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَامْتَنَ طَلَاقِهِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَغَفَرَتْ طَلَاقِهِ فَأَيَّدَنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى
عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا طَلَاقِيْنَ^{١٢}

﴿سَيِّدُ الْجَمَعَ مَدِينَةٌ﴾ (١١٠) كَوْعَاتِي

سَيِّدُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَيِّدُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْكَلِمَاتُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{١٣} هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي
الْأَرْضِ رَسُولًا مِنْهُمْ يَشْلُوْلُ عَنْهُمْ إِلَيْهِمْ وَبِرِّكَهُمْ وَبَعَلَهُمُ الْكِتَبَ وَالْعِلْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ
لَهُمْ ضَلَالٌ مُبِينٌ^{١٤} وَآخَرِينَ صَنَمُ لَهُمْ لَيَقْتُلُوْلُ بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{١٥} ذَلِكَ فَصْلُ اللَّهِ يُؤْتِيْهِ
مَنْ يَشَاءُ^{١٦} وَاللَّهُ دُوْلُ الفَضْلِ الْعَظِيمِ^{١٧} مَثَلُ الَّذِينَ حُتَّلُوا التَّوْرِيْةَ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوهَا كَسْكَلَ الْجَمَارَ

విశ్వాసులారా! మర్యం కుమారుడు ఈసా (ప్రవక్త) తన శిమ్యల్ని సంబోధిస్తూ “దేవుని వైపు” (ప్రజల్లి పిలవడంలో) నాకు సహాయపడే వారెవరైనా ఉన్నారా?” అని అడిగాడు. దానికి వారు “మేమున్నాం దేవుని సహాయకులం” అన్నారు.

ఇలా మీరు కూడా దేవుని (ధర్మాన్ని) కి సహాయకులుగా ఉండండి. ఆ సందర్భంలో ఇస్లాముల్ సంతతిలో ఒక వర్గం (ఈసాను) విశ్వసించింది; రెండవ వర్గం తిరస్కరించింది. తరువాత మేము విశ్వాసులకు వారి విరోధులకు వ్యతిరేకంగా సహాయం చేశాము. (చివరికి) వారే విజయం సాధించారు. (14)

62. జూముత (సుప్రాపు సుమావేశం)

అవతరణ: మదీన

సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయంలోని మొదటి 8 సూక్తులు హి.శ ఏడవ ఏటన, చివరి 9-11 సూక్తులు హి.శ. ప్రారంభంలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులో యూదుల ఇస్లాం వ్యతిరేక కార్బూకలాపాలను విమర్శిస్తూ, వారికి కొన్ని హితవులు ఇవ్వబడ్డాయి. చివర్లో ముస్లింలకు శుక్రవారం సమావేశం గురించి కొన్ని ఆజ్ఞలు జారీ చేయబడ్డాయి.

కరుణమయుడు, కృపాసాగరుడయన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యకాశాల్లో ఉన్న ప్రతీదీ దేవుని బౌన్వత్యం చాటుతూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. ఆయన (విశ్వ) సామ్రాట్సు, పరిశుద్ధుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు, మహావివేకపంతుడు. (1)

ఆయనే నిరక్తరాస్యల్లో వారిజాతికి చెందిన ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింపజేశాడు. ఆ ప్రవక్త వారికి దైవప్రవక్తలు వినిస్తూ వారి జీవితాలు సంస్కరిస్తున్నాడు. వారికి గ్రంథంలోని విషయాల్ని, వివేకాన్ని నేర్చుతున్నాడు. దీనికిపూర్వం వారు పూర్తిగా మార్గవిహాన్నలై ఉండేవారు. (అతని దౌత్యం) వారిలో ఇంకాచేరని (ఇతర జాతుల, భావితరాల) వారికి కూడా వర్తిస్తుంది. దేవుడు అపార శక్తిమంతుడు, వివేకపంతుడు. ఇది దేవుని అనుగ్రహాశీలి. (2-4)

يَعْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا رَبِّيْتُ اللَّهُ وَاللَّهُ لَا يَهِيدُ إِلَيْهِمْ إِنَّهُمْ قَوْمٌ الظَّالِمِينَ ①
قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُ أَنَّكُمْ أَكُلُّهُمْ بِلَهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَنَاهُ الْمُؤْمِنُونَ إِنْ كَنْتُمْ
صَدِيقِيْنَ ② وَلَا يَمْنَوْنَهُ أَبَدًا إِنَّمَا قَدَّمْتُ إِيْدِيْهِمْ ③ وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيْمٌ بِالظَّالِمِينَ ④ قُلْ إِنَّ الْمُؤْمِنَ الَّذِي
تَقْرُونَ مِنْهُ قَاتَنَةً مُّلْقِيْكُمْ ثُمَّ تُرْدُونَ إِلَيْهِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيَنْتَهِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑤
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاقْصُوْلُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذُرُّوا الْبَيْعَ، ذُرُّكُمْ ⑥

తోరాత్ (ఆజులు పాటించే) బాధ్యత మొపబడినవారు ఆ బాధ్యత నిర్వహించలేదు. వారిని పుష్టకాలుమౌనే గాఫిదతో పోల్చువచ్చు. (తోరాత్జ్ఞానం తెలిసి కూడా అంధులై) దైవసూక్తుల్ని నిరాకరించినవారు అంతకంటే దిగజారిపోయారు. ఇలాంటి దుర్మార్గులకు దేవుడు సన్మార్గం చూపడు. (ప్రవక్త!) వారితో ఇలా అను: “యూదులుగా మారిన ప్రజలారా! మానవులందిరిలో మీరుక్కరే దేవునికి అత్యంత ప్రియమైనవారని కదా మీ వాదన! మీ వాదన నిజమైతే చాపును కోరుకోండి (చూద్దాం).” (5-6)

కాని వారు చాపును ఎన్నటికీ కోరుకోరు, తాము చేసిన అక్కత్యాల కారణంగా. (వారికసలు చాపంటేనే భయం.) ఆ దుర్మార్గుల సంగతి దేవునికి భాగా తెలుసు. (7)

వారికిలా చెప్పు: “ఏ మృత్యువు నుండి మీరు పారిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారో ఆ మృత్యువు మిమృత్యు కబళించి తీరుతుంది. ఆ తర్వాత మీరు గోచర, అగోచరాలన్నీ ఎరిగిన దేవుని సన్నిధిలో ప్రవేశపెట్టబడతారు. అప్పుడాయన మీరు (ఇహలోకంలో) ఎమేమి చేస్తుండేవారో అంతా మీ ముందు రట్టు చేస్తాడు.” (8)

విశ్వాసులారా! పుక్కవారం సమావేశం ² రోజున నమాజు కోసం పిలుపునిచ్చినప్పుడు మీరు వెంటనే అమృకం, కొనుగోళ్ళ వ్యవహారాలు వదిలేసి దైవస్తురణ (ధర్మబోధ)

1. ప్రతి యుగంలోనూ దేవుని, ఆనాటి దైవప్రవక్తను విశ్వసించినవారిని ముస్లింలు అంటారు. కాని దైవప్రవక్తల తదనంతరం ప్రజలు పారిటోధనలు విస్మృతించడమే గాక ఈ పేరు కూడా మార్చారు. యూదులు కూడా అలాగే చేశారు. వారు యాఖూబ్ ప్రవక్త నాల్లవ కుమారుడైన యహూదా సంతతికి చెందిన వారయినందున తమను యూదులుగా పేరు మార్చుకున్నారు.

2. మూర్కాలంలో అరబులు పుక్కవారాన్ని “యోముల్లామాబా” పేరుతో ప్రత్యేక ఆరాధనా దినంగా పాటించేవారు. దీన్ని దైవప్రవక్త (స) ముస్లింల కోసం “జముత” పేరుతో నిర్ణయించారు.

ఇస్లాంకు పూర్వం యూదుల్లో వారంలో ఒక రోజును ప్రత్యేక ఆరాధనా దినంగా, జాతీయ చిహ్నంగా పరగణించే సంప్రదాయం ఉండేది. దానికోసం వారికి కనివారం నిర్ణయించబడింది. శనివారం దేవుడు ఇస్రాయాల్ సంతతివారిని ఫిరోవ్ చక్కవర్తి బానిసంత్పుం నుండి విముక్తి కలిగించడం వల్ల ఆరోజు వారికి ప్రత్యేక ఆరాధనాదినంగా, వారి జాతీయచిహ్నంగా నిర్ణయించబడింది.

దాన్ని చూసి క్రైస్తవులు కూడా తమ కోసం ప్రత్యేక ఆరాధనా దినంగా, జాతీయ చిహ్నంగా ఆదివారాన్ని నిర్ణయించుకున్నారు. ఇది వారి సాంత నిర్ణయమే కాని, ఈసా (అలై) చేసిన నిర్ణయం కాదు. ఆయనపై అవశరించిన ఇస్లాంలో అలాంటి ఆదేశం ఏదిలేదు. అదివారం ఏసుక్కిస్తు ఇలువపై ప్రాణం ఏడిచిన తర్వాత, ఆరోజే సమాధి నుండి లేచి పైకి వెళ్ళాడని క్రిస్తువులు నముక్కారు. ఈ కారణంగానే ఆ తర్వాతి కాలం క్రిస్తువులు ఆదివారాన్ని ప్రత్యేక ఆరాధనాదినంగా నిర్ణయించుకున్నారు. కీ.శ. 321లో రోమన్ ప్రభుత్వం దాన్ని సాధారణ సెలవుదినంగా పరిగణిస్తూ ఆజ్ఞ జారీచేసింది.

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ① فَإِذَا تُضْيِّتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَإِذْ كُرُوا إِلَهُكُمْ شَيْرًا لَعْلَكُمْ تُفْلِحُونَ ② وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكُمْ
فَإِنَّمَا قُلْ مَا عَنَّ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ وَمَنِ التَّجَارَةُ وَمَنِ الْحَيْرَ الرِّزْقُينَ ③
﴿يَعْلَمُ اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ ۴۳ سُورَةُ الْمُتَفَقُونَ مَدْنِيَّةٌ ۴۴

వైపుకు పరుగెత్తండి. మీరు ఆర్థం చేసుకుంటే ఇది మీకంతో శ్రేయస్తురమైనది.

నమాజ్ ముగిసిన తరువాత మీరు యధాప్రకారం నేల నలువైపులా విస్తరించి దైవానుగ్రహం (ఉపాధి) అన్నేఖించవచ్చు. (ఆ సందర్భంలో కూడా) దేవున్ని ఎక్కువగా స్థిరిస్తూ ఉండండి. దీనివల్ల మీకు సాఫల్యబాగ్యం లభించవచ్చు. (9-10)

వారు వ్యాపారసంరంభం, వినోదం చూడగానే నిన్న నిలబడ వదిలేసి వాటి వైపు పరుగెత్తారు. వారికిలా చెప్పు: “ఈ వ్యాపారం, వినోదాలకంటే దేవుని దగ్గర ఉన్నపాప అనేక రెట్లు శేషమైనవి. దేవుడు అందరికంటే అత్యంత శేషమైన ఉపాధిప్రదాత.” (11)

అవతరణ: మదీనా 63. మునాఫిఖూన్ (కపటులు) మాక్కలు:11

ఈ అధ్యాయం హిజ్రేశకం 6వ యేట అవతరించింది. దీన్ని ఆర్థం చేసుకోవడానికి ఈ క్రింది పూర్వపరాలు తెలుసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

మదీనాలోని బెన్, ఖాజెజ్ తెగలు అంతర్వ్యాదలతో విసిగిపోయి చివరికి అందరూ కలసి ఖాజెజ్ తెగకు చెందిన అబ్బుల్లా బిన్ ఉబయి అనే అసామిని రాజుగా చేసుకోని అయిన ఏలుబడిలో సమైక్యముయి ఉండాలని నిశ్చయించుకున్నారు. అలాంటి స్థితిలో ఈ రెండు తెగలకు చెందిన కొందరు ప్రముఖులు మక్కా వెళ్ళి ఇస్లాం స్వీకరించడం జరిగింది. దాండు పోటు వారు దైవప్రవక్త (స)ను మదీనా వచ్చేయమని అహ్మానించారు. దాని ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) తన అనుచరులతో మక్కా వీడి మదీనా వచ్చేశారు.

అయిన రాకతో మదీనాలో అనేకమంది ఇస్లాం స్వీకరించారు. దాంతో అబ్బుల్లా బిన్ ఉబయి మదీనా నాయకత్వం తననుండి చేబారిపోతోందని గ్రహించి ఇస్పం లేకపోయినా తన నమ్మినబంటులో ఇస్లాంలో చేరిపోయాడు. అయితే దైవప్రవక్త (స) మీద కసి పెంచుకొని లోలోన విద్రోహచర్యలకు పాల్పడటం ప్రారంభించాడు. ఉపుద్ద యుద్ధసమయంలో ఆతమ తన మూడువేల మంది అనుచరులతో రంగం నుండి జారుకున్నాడు. అతను, అతని అనుచరమూకలు అటు యూదులతో, మక్కా అవిశ్వాసులతో కూడా రహస్యమంతనాలు జరుపుతూ ఎప్పుడూ ఏదో ఒక దుమారం లేవదీస్తుండేవారు.

ఓసారి ఇస్లామీయ సైన్యం ఒన్ని ముస్లిఫ్ తెగను ఓడించి అదే ప్రాంతంలోని ఒక బావి దగ్గర విడిది చేసింది. అయితే హాత్తుగా ఇద్దరు ముస్లింల మధ్య ఏదో

జిస్లాం యూదులకు, క్రైస్తవులకు భిన్నంగా ముస్లింల కోసం పుక్కవారాన్ని ప్రత్యేక ఆరాధనా దినంగా నిర్ణయించింది. ఆరోజు ముస్లింల వ్యాపారం, ఉడ్డోగం వ్హీరా ప్రాపంచిక వ్యవహారాలన్నీ కట్టిపెట్టి జమానమాజు కోసం సిద్ధంకావాలి దేవుడు అదేస్తున్నాడు. ముఖ్యంగా “అజాన్” కాగానే ప్రాపంచిక కార్యకలాపాలు ప్రార్థిగా వదిలెయ్యాలి. అజాన్ తర్వాత కూడా ప్రాపంచిక కార్యకలాపాలు కొనసాగించడాన్ని ధర్మవేత్తలు హరాం (నిపిట్టంగా) పరిగణించడారు.

కారణంగా తగాదావచ్చి పరిస్థితి కొట్టుకునేవరకు పోయింది. అందులో ఒకడు సహాయం కోసం అన్నారులను (అంటే పూర్వంనుంచి మదీనాలో ఉంటున్నవారిని) ఎలుగిత్తి పిలిచాడు. రెండవ వ్యక్తి కూడా ముహాజిర్లను (అంటే మక్కా నుండి మదీనాకు శరణార్థులుగా వచ్చినవారిని) సహాయం కోసం ఎలుగిత్తి పిలిచాడు. అబ్బుల్లా బిన్ ఉబై ఈగొడవ సంగతి తెలియగానే ముహాజిర్ ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా అన్నార్ ముస్లింలను రెచ్చగొట్టడనికి ప్రయత్నించాడు. దాంతే ముహాజిర్ల తరఫున కొందరు, అన్నార్ల తరఫున కొందరు తగాదా ఫలానికి పరుగత్తుకు వచ్చారు.

ఇలా ముస్లింలు రెండువర్గాలుగా చీలిపోయి ఘర్షించుకుంటూ ఒకర్నోకరు చంపుకోవడానికి సిద్ధమయ్యారు. అంతలో దైవప్రవక్త (స) వచ్చి “ఏమిటీ అజ్ఞానపు పిలుపు? మీరేమిటీ, ఈ అజ్ఞానపు పిలుపునివ్యదమేమిటీ!” అని మందలించారు. అప్పుడు ఇరువర్గాల పెద్దమనుషులు కొందరు కలగజేసుకొని ఈగొడవను అంతమొందించారు.

ఆ తర్వాత కపటులు అబ్బుల్లా దగ్గరికి “ఇప్పటిదాకా నువ్వేదో ముమ్మల్ని ఉద్దరిస్తావని ఆశలుపెట్టుకున్నాం. కాని ఈరోజు నీవు మాకు వ్యక్తిరేకంగా ఆ దరిదులకే సహకరించావు” అని ఎత్తిపోడిచారు. దానికి అబ్బుల్లా మండిపదుతూ “అసలు ఇదంతా మీ నిర్వాకమే. మీరే వాళ్ళను మీదేశంలో ఆశ్రయించారు. వారికోసం డబ్బు ఖర్చుపెట్టారు. చివరికి వాళ్ళు బలిసిపోయి మనకే ప్రత్యర్థులైపోయారు.... దైవసాక్షి! మదీనా చేరుకున్నాక మనలో గారవనీయుడైన వ్యక్తి నీచుడ్ని అక్కడునుంచి వెళ్ళగొడ్డాడు” అని అన్నాడు.

అప్పుడక్కడ జైద్ బిన్ అర్థం అనే ఓ బాలుడు కూడా ఉన్నాడు. అతని మాటలు విని, వెళ్లి తన పినతండ్రికి తెలియజేశాడు. ఆయన వెళ్లి దైవప్రవక్త (స)కు తెలియజేశాడు. దైవప్రవక్త (స) వెంటనే జైద్ ని పిలిచి “బాబూ! నువ్వుక్కడ విన్న మాటలేమిటో మరోసారి చెప్పు” అన్నారు. ఆ అబ్బాయి ఉన్నదిఉన్నట్లు వివరంగా చెప్పాడు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “బహుశా నీవు ఇబ్బెఉబై పట్ల కోపంగా ఉన్నావు కాబోలు. లేక వినడంలో పొరబడి ఉండవచ్చు” అన్నారు. ఆ బాలుడు తల అడ్డంగా తిప్పుతూ “లేదండీ! దైవసాక్షిగా చెయ్యున్నా నేనీ మాటలన్ని (నా చెప్పలారా) అతని నోట విన్నాను” అన్నాడు.

అప్పుడు దైవప్రవక్త ఇబ్బెఉబైని పిలిచి అడిగితే, అతను దేవుని మీద ప్రమాణం చేస్తూ తానీమాటలు అనేడని బొంకాడు. కొందరు అన్నార్ పెద్దలు కల్పించుకొని “ఈ పిల్లలాడు అపోర్ధం చేసుకొని ఉంటాడు. ఇబ్బెఉబై మా నాయకుడు, పెద్దమనిపి. అతని ముందు ఈ పిల్లలాడి మాటల్ని పట్టించుకోకండి” అని సద్గచెప్పాడు. మరికొందరు జైద్ ని మందలించారు. పాపం! ఆ పిల్లలాడు బిక్కుమొహం వేసుకున్నాడు. కాని దైవప్రవక్త (స)కు ఇబ్బెఉబై ఎలాంటివాడ్, ఆ బాలుడు ఎలాంటివాడ్ బాగా తెలుసు.

ఆ తర్వాత దైవప్రవక్త (స) వెంటనే సైన్యం మదీనాకు బయలుదేరాలని ఆదేశించారు. సైన్యం నిర్విశామంగా ముష్టైగంటలు ప్రయాణంచేశాక ఓచోట విడిదిచేయించారు. యోధులు బాగా అలసిపోవడంతో మేను వాల్మీకానే చాలామంది నిద్రపోయారు.

అంతకుముందు దారిలో హజుత్ ఉస్మైద్ బిన్ హజైర్ (రజి) దైవప్రవక్త (స)ను కలుసుకొని “దైవప్రవక్త! మీరీ రోజు ఎందుకో అనువాగాని వేళలో సైన్యానికి బయలు దేరుని ఆజ్ఞాపించారు?” అనిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “మీ మనిషి ఎంత ప్రయోజనకరమమైన మాటన్నాడో వినలేదా?” అన్నారు. “ఎవరండీ ఆ మనిషి?” ప్రశ్నించారు

سُجَّدَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا شَهِدْنَا إِنَّا لَسُوْلُ اسْتُورُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّا لَسُوْلُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ
الْمُنْفِقُونَ لَكُنُوبُنَ لَرَتَخْدُوْا أَيْمَانَهُمْ جِنَّةً قَصْدُ وَاعْنَ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَأَكُونُوا
بَعْسُلُونَ ذَلِكَ يَأْتِهِمْ أَمْوَالُهُمْ كَفَرُوا فَطَبِعَ عَلَ قُنُوبُهُمْ لَمَّا دَلَّا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ
جَسَامُهُمْ وَرَأَنْ يَقُولُوا لَسْمَعَ لَقَوْلُهُمْ كَلِبَجَتُو عَلَيْهِمْ مُسَدَّدَةً كَلِبَجَتُو عَلَيْهِمْ هُمْ

హజుత్ ఉస్మైద్ (రజి). “అబ్బుల్లా బిన్ ఉబై” చెప్పారు దైవప్రవక్త (స). “ఏమన్నడేమిటి?” అడిగారు మళ్ళీ ఆయన. “మదీనా వెళ్ళాక గారవనీయుడు నీచుడ్ని అక్కడునుంచి వెళ్ళగొడ్డాడట” అన్నారు దైవప్రవక్త (స). “దైవప్రవక్త! దైవసాక్షిగా చెబుతున్నాను. అనలు మీరు గారవనీయులు. వాడే నీచుడు. మీరు ఎప్పుడు తలచుకుంటే అప్పుడు అతడ్ని నగరం నుంచి వెళ్ళగొట్టగలరు” అన్నారు హజుత్ ఉస్మైద్ (రజి).

ఈసంగతి క్రమంగా అన్నార్ ముస్లింలలో వ్యాపించింది. ఇబ్బెఉబై పట్ల వారిలో ఆగ్రహపేశాలు వ్యక్తమయ్యాయి. కొందరతనితో ‘వెళ్లి దైవప్రవక్తకు క్రమాపణ చెప్పకో’ అన్నారు. కాని అతను తీవ్రంగా సుందిస్తూ “మీరు ఆయన్ని విశ్వసించమన్నారు. నేను విశ్వసించాను. మీరు నన్ను జకాత్ జవ్వమన్నారు. నేను జకాత్ కూడా ఇచ్చా. నేనికముహమ్మద్కు సాష్టాంగపడటం ఒక్కటే మిగిలింది” అన్నాడు. అన్నారులు ఈ మాటలు విని ఆగ్రహప్రగులైపోయి అతనికి శాపనార్థాలు పెట్టారు.

ఇలా సైన్యం మదీనా సమీపానికి చేరుకుంది. అప్పుడు ఇబ్బెఉబై కౌడుకు హజుత్ అబ్బుల్లా (రజి) పట్లంచుఖుద్వారం వడ్డకు చేరుకొని తండ్రిని నగరంలో ప్రవేశించనీయు కుండా కత్తిదూసి అడ్డగిస్తూ “మీరు మదీనా చేరుకున్నాక గారవనీయుడు నీచుడ్ని వెళ్ళగొడ్డాడని అన్నారు. ఇబ్బుడు గారవనీయుడు మీరో లేక దేవుడు, ఆయన ప్రపక్క చూడండి. దైవసాక్షి! మిముల్ని దైవప్రవక్త (స) అనుమతించనంత వరకు నేను మిముల్ని పట్టుంలోకి పొనివ్యవసు” అని అన్నారు. ఇబ్బెఉబై బిత్తరబోయి “ప్రజలారా! చూడండి, నాకోడుకే నన్ను పట్టుంలో ప్రవేశించనీయుకుండా నీరోధిస్తున్నాడు” అని కేకలు పెట్టాడు.

కొందరు ఈసంగతి దైవప్రవక్త (స)కు చెప్పారు. ఆయన వెంటనే “వెళ్లి అబ్బుల్లా చెప్పండి వాళ్ళ నాసును ఇంకి రానివ్వాలని” అని ఆదేశించారు. అప్పుడు అబ్బుల్లా (ర) తన తండ్రికి దారి విడిచిపెడ్డు “దైవప్రవక్త (స) అజ్ఞాపించారు గనక, ఇబ్బుడు మీరు పట్టుంలోకి ప్రవేశించవచ్చు” అన్నారు. ఇబ్బెఉబై బిత్తరబోయి “ప్రజలారా! చూడండి, నాకోడుకే నన్ను పట్టుంలో ప్రవేశించనీయుకుండా నీరోధిస్తున్నాడు” అని కేకలు పెట్టాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్త! కపటులు నీ దగ్గరికొచ్చినప్పుడు “మీరు నిజంగా దైవప్రవక్తని మేము సాక్షీమిస్తున్నాం” అనంటారు. నిజమే. దేవునికి తెలుసు నీవు తప్పకుండా ఆయన ప్రవక్తవేనని. కాని ఈ కపటులు పచ్చిఅబ్దులోరులని దేవుడు సాక్షీమిస్తున్నాడు. (1)

పీరసులు తమ ప్రమాణాలు అడ్డంపెట్టుకొని ఇలా తాము దైవమార్గానికి దూరమై పొవడమేగాక, ఇతరల్ని కూడా దైవమార్గంలోకి రాకుండా నీరోధిస్తున్నారు. ఎలాంటి దుశ్శర్యలుకు పొల్పదుతున్నారు ఏరు! నీనికంతచీకి కారణం, వారు సత్యాన్ని విశ్వసించి తిరిగి అవిశ్వాసమైపెఖరి అవలంబించడమే. అందువల్ల వారి హృదయకూటాలు ముసా

الْعَدُوُّ قَاتِلُهُمْ لَفِتَنَهُمُ اللَّهُ أَنَّ يُؤْفِكُونَ ۚ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْلَا وُوسُمٌ وَرَأَيْتُمْ يَصْدَوْنَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۚ سَوَّاً عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَمْ لَمْ يَسْتَغْفِرُ لَهُمْ ۖ كُنْ يَعْفُرَ اللَّهُ كُلُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۚ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنَفِّقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْقُضُوا وَرَبُّهُ خَزَّانُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكُنَّ الْمُنَفِّقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۚ يَقُولُونَ كُنْ رَجُلًا كَمَا الْمَدِينَةُ تَيْخُرِجُنَ الْأَعْرَجَ مِنْهَا الْأَذَنَ وَلَيْلَهُ الْعَرَجَ وَلِرَسُولِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَلَكُنَّ الْمُنَفِّقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ يَأْتِيهَا الَّذِينَ أَمْتَنُوا لَا تَنْهَمُ أَمْوَالَكُمْ وَلَا أُولَادَكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ۚ وَأَنْفَقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخْرَجْتَنِي إِلَى أَجْلِ قَرْبِيِّ فَأَصَدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۚ وَلَنْ يُؤْخِرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۚ

వేయబడ్డాయి. ఇక వారు ఏ(మంచి) విషయాన్ని అర్థం చేసుకోలేరు. (2-3)

ఈ కపటవిశ్వాసుల్ని చూస్తే, వారి విగ్రహ ప్రప్తి, రూపరేఖలు నీకెంతో హందాగా కనిపొయి. వారు మాటలాడితే వారి మాటలను నీవు ఇచ్చే (ఎంతో ఆస్తకీగా) ఎంటావు. కాని (వారిదంతా పైన బటారమే.) వారసలు గోడకు అనిచ్చి నిలబెట్టిన బోలు కర్రల్లాం టివారు. బిగ్గరగా విన్నించే ప్రతిభజ్ఞాన్ని తమకు వ్యతిహితంగా (ముంచుకొస్తున్న ముప్పని) భావిస్తారు. వారసలు తెనెపూనిన కత్తలు. అందువల్ల వారిపట్ల అప్రమత్తంగా ఉండండి. దేవుడు వారిని నాశనం చెయ్య! వారెలా పెడదారి పట్టిపోతున్నారు!! (4)

వారితో “రండి, దైవప్రవక్త మీకోసం పాపమన్నింపుకై ప్రార్థిస్తాడ”ని చెప్పినప్పుడు వారు తలవిదిలించి వెళ్లిపోతారు. పైగా విరివిగుతో నీ దగ్గరకు రాకుండా ముఖం చాచే స్తారు. ప్రవక్త! వారికోసం నీవు పాపమన్నింపు ప్రార్థన చేసినా, చేయకపోయినా ఒకటే. దేవుడు వారిని ఎన్నటికీ మన్నించడు. దుర్ధనులకు దేవుడు సన్మార్గం చూపడు. (5-6)

“ప్రవక్త అనుచరుల కోసం ఖర్చుపెట్టకండి, దాంతో వారు (ఆయన్ని వదిలేసి) వెళ్లిపోతారు” అని చెప్పేవారు వీరే. కాని భూమ్యకాశాల్లోని నిక్షేపాలన్నీ దేవునివేనన్న సంగతి ఈ కపటులు గ్రహించడం లేదు. వారు (మాటలాడుకుంటూ) “మదీనా తిరిగి వెళ్లిన తరువాత (మనలో) గౌరవనీయులైనవారు నీచల్ని అక్కడ్చుంచి వెళ్లగొట్టాలి” అనంటారు. నిజానికి గౌరవప్రతిష్ఠలు దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు, విశ్వాసులకు (మాత్రమే) ఉన్నాయి. కపటులు ఈ విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవడం లేదు. (7-8)

విశ్వాసులారా! మీ సంతానం, సిరిసంపదలు మిమ్మల్ని దైవధ్యానం నుండి మర పింపజేయకూడదు. అలా చేసేవారే నష్టపోయేవారు. మేము ప్రసాదించిన ఉపాధి నుండి (మామార్గంలో) ఖర్చుపెట్టండి. మీలో ఎవర్కొనా మరణసమయం అసన్నముయి “ప్రభూ! నాకు మరికొంత గడువియ్యలేదే? ఇస్తే నేను దానధర్మాలు చేసి సజ్జనుల్లో చేరిపోతాను కదా?” అని అతను అనవచ్చు. అలాంటి దుస్థితి దాపురించక ముందే ఈ సత్కార్యం చేయండి. ఎవర్కొనా అవరణిగడువు ముగిసే సమయం వస్తే, ఇక అతనికి దేవుడు ఎమాత్రం అవకాశం ఇవ్వడు. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. (9-11)

﴿إِنَّمَا مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِلَّهِ الْمُلْكُ وَلِهِ الْحِمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
سُورَةُ التَّغَابُنَ مَدْرَسَيَّةٌ (١٠٨)

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّهُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِلَّهِ الْمُلْكُ وَلِهِ الْحِمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَيَنْكُمْ كَافِرٌ وَمُنْكِرٌ مُؤْمِنٌ وَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِيقَ وَصَوَرَكُمْ قَائِمَ حَسَنٌ صَوْرَكُمْ، وَإِلَيْهِ الْمُصَيْرُ ۝ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝
وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلَمُونَ ۝ وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِذِيَّ الدِّيْنِ بَشِيرٌ ۝ الْمُجَاهِدُونَ كَفَرُوا
مِنْ قَبْلِنَا فَدَأْفُوا وَبَالَّا أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَذَابُ الْآيَمِ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ شَائِيْهِمْ رُسْلَمُ
بِالْبَيْتِ فَقَالُوا أَبْشِرْ بِيَهُدُونَا فَكَفَرُوا وَتَوَلُّوا وَاسْتَعْنَى اللَّهُ، وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ رَعَمْ

64. తగాబున్ (జయావజయాలు)

అవతరణ: మదీనా

సూక్తులు: 18

ఈ అధ్యాయం హిందీకం తోలిరోజుల్లో అవతరించింది. ఇందులో దేవుని ఏకత్వం, బెస్తుత్వాలను గురించి ప్రస్తావిస్తూ మానవుడ్ని నిజధర్మంవైపు పిలవడం జరిగింది. అవి శ్వాసుల్ని హాహరించి, విశ్వాసులకు శుభవార్తలు అందజేయబడ్డాయి. విశ్వాసుల విశ్వాసాన్ని పట్టిపుంచేయడానికి కొన్ని సూచనలు కూడా ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమ్యకాశాల్లో ఉన్న అణుషులు దేవుని బెస్తుత్వం చాటుతూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తోంది. యావత్ విశ్వాసుపూజ్యం ఆయనదే. సకల స్తుతిస్తోత్రాలు ఆయనకే శోభిస్తాయి. ఆయనకు ప్రతి దానిపై అదుపు, అధికారం ఉన్నాయి. ఆయనే మిమ్మల్ని సృష్టించాడు. తరువాత మీలో కొందరు విశ్వాసులుగా, మరికొందరు అవిశ్వాసులుగా (మారి) ఉన్నారు. మీరు చేస్తున్నదంతా దేవుడు గమనిస్తున్నే ఉన్నాడు. (1-2)

ఆయన భూమ్యకాశాలను సత్యం ప్రాతిపదికై సృష్టించాడు. మిమ్మల్ని అద్యుతంగా రూపాందించాడు. చివరికి మీరంతా ఆయన వైపుకే మరలి పోవలసి ఉంది. భూమ్యకాశాల్లో ఉన్న సమస్త విషయాలు ఆయనకు తెలుసు. మీరు దాచే విషయాలు, బహిర్గతం చేసే విషయాలు అన్నీ ఆయనకు తెలుసు. చివరికి మీ అంతరంగాల్లో మెదిలే నిగూఢ విషయాలు కూడా ఆయనకు తెలుసు. (3-4)

ఇంతకు పూర్వం అవిశ్వాసులైన తమ దుష్టరూల పర్యవసానాన్ని చవిచూసిన వారి వృత్తాంతం మికు చేరలేదా? మున్ముందు వారికి (అంతకంటే) ఎంతో వ్యధా భరిత మైన (రుక్క) శిక్ష ఉంది. దీనిక్కారణం, వారి దగ్గరకు వారి ప్రవక్తలు స్పష్టమైన నిదర్శనాలు, ప్రమాణాలు తీసుకొచ్చినప్పుడు “ఒక మానవమాత్రుడా మనకు సన్మార్గం చూపే వాడు?” అన్నారు వారు. ఈవిధంగా వారు సత్కార్యాన్ని విశ్వాసించడానికి నిరాకరించి ముఖం తీపుకున్నారు. అప్పుడు దేవుడు కూడా వారిని భాతరు చేయకుండా వదిలేశాడు. ఆయన నిరపేక్షాపరుడు, స్వతపోగా ప్రశంసనియుడు. (5-6)

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ لَنْ يَبْعَثُنَا قُلْ يَأْلِهَ وَرَبِّي لَتَبْعَثُنَّ شَمَ لَتَبْيَأُنَّ بِمَا عِلْمَنَا وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِسِيرِهِ فَإِنَّا بِالشَّهِ وَرَسُولِهِ وَالثُّورِ الَّذِي نَزَّلَنَا وَاللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسِيرٌ يَوْمَ يَبْعَثُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمِيعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِإِيمَانِهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفَّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلُهُ جَنَّةً تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيلِنَّ فِيهَا أَبْدَاءٌ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَكُمْ بِأَيْتِكَ أَخْذُ الْتَّارِيخِ لِهِنَّ فِيهَا أَصَابَتْ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا يَأْدِنُ اللَّهُ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِإِيمَانِهِ يُهَمِّدْ قَلْبَهُ وَاللَّهُ يُكَلِّ شَيْءًا عَلَيْهِمْ وَأَطْبِعُوا اللَّهُ وَأَطْبِعُوا الرَّسُولَ فَإِنَّ تَوْلِيَتُهُمْ فِي أَنَّهَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَغُ الْمُبِينُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى أَشْوَقِ الْمُشَوِّكَ الْمُؤْمِنُوْنَ يَأْتِيُهُمُ الَّذِينَ امْتَوْأَنَّ مِنْ أَوْجَاهِكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ عَدُوًا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعْفُوا وَتَغْفِفُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ لَعَلَّ اللَّهُ يُحِلُّ

ఈ సత్కృతిరసార్థులు తాము చనిపోయిన తరువాత తిరిగి బ్రతికించబడుటమనేది జరగనే జరగదని వాదిస్తున్నారు. వారికిలా చెప్పు: “నా ప్రభువు సాక్షి! మీరు తప్పకుండా బ్రతికించి లేపబడతారు. అప్పుడు మీకు (ప్రపంచంలో) మీరు ఏం పనులు చేశారో తెలియజేయబడుతుంది. ఇలా చేయడం దేవునికి చాలా తేలిక.” (7)

కనుక (మానవులారా!) దేవుడై, ఆయన ప్రవక్తను, మేము పంపిన (ఖర్జన) జ్యోతిని విశ్వసించండి. మీరు చేసేదంతా దేవునికి తెలుసు. (పరలోక) సమావేశం రోజు మిమ్మల్చుండర్చీ సమీకరించడం జరుగుతుంది. అదే పరస్పరం జయాపజయాల రోజు. విశ్వసించి సదాచార సంపన్ముళైనవారిని దేవుడు (ఆరోజు) పొపప్రకాశన చేసి సెలయేరులు ప్రవహించే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. అదే గొప్ప విజయం. మాసూక్తులు తిరస్కరించి అవిశ్వాసులై పోయినవారు నరక వాసులవుతారు. నరకంలోనే వారు ఎల్లాకాలం పడిఉంటారు. నరకం పరమ చెడ్డ నివాసస్థలం. (8-10)

దైవాజ్ఞ లేనిదే ఏ ఆపదా రాదు. దేవుడై విశ్వసించేవారికి దేవుడు (కష్టాలలోను, ముఖాలలోను) సమ్మిధ్ని ప్రసాదిస్తాడు.¹ దేవుడు సర్వం ఎరిగినవాడు. (కనుక) దేవునికి, ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులయి పోండి. మీరు (మా) విధేయతకు విముఖులైపోతే, సత్యాన్ని స్పష్టంగా అందజేయడమే మాప్రవక్త బాధ్యత. అల్లహో తప్ప మరోఆరాధ్యదు లేదు. కాబట్టి విశ్వాసులు (అలాంటి) దేవుడై సముకోవాలి. (11-13)

విశ్వాసులారా! మీ భార్యాపిల్లలలో కొండరు మీకు శత్రువులై ఉంటారు. వారిపట్ల అప్రమత్తంగా ఉండండి. అయితే వారిని దయార్థ హృదయంతో క్షమిస్తే దేవుడు (కూడా మీపట్లు) క్షమాశీలి, దయానిధి (అవుతాడు). మీ సంతానం, సిరిసంపదలు మీకు పరీక్షగా చేయబడ్డాయి. (దీన్నుండి గట్టెక్కితే మీకు) దేవునివద్ద గొప్పప్రతిఫలం ఉంది.² (14-15)

1. ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: “విశ్వాసి వ్యవహారం వింతగా ఉంది. అతని విషయంలో దైవం ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకున్న అతనికి మంచిదే. కష్టాలు వ్యాపి సహస్రాదు. ఈ సహానం అతనికి మంచి విషయమే. సాఖ్యాలలో కృతజ్ఞత చూపుతాడు. ఈ కృతజ్ఞతాభావం కూడా అతని పాలిట మంచి విషయమే. ఈ మహాభాగ్యం విశ్వాసికి తప్ప మరపరికి ప్రాప్తం కాదు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

2. మనిషికి సాధారణంగా సంతానం, సిరిసంపదల పట్లే ఎక్కువ వ్యామోహం ఉంటుంది. సంతానం, సిరిసంపదలే అతనికి దైవమార్గంలో అవరోధాలై నిలుస్తాయి. అందుకే విశ్వాసి వాటిపట్లు

أَوْلَادُكُمْ فَسْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ فَإِنَّقُوا اللَّهَ مَا أُسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطْبِعُوا وَأَنْقُوا حَبِيرًا لَأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شَتَّى نَفْسَهُ فَأَوْلَيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ إِنَّمَا تُنْقِضُوا اللَّهَ قَرْنَانًا حَسَنًا بِعُسْفَهُ لَكُمْ وَيَعْفُرُ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُورَةُ الظَّكَرِ مَدْرِيَّةٌ ٩٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا التَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَقُوهُنَّ لِعِدَتِهِنَّ وَأَحْصُوا اللَّهَ رَبِّكُمْ لَا تُغْرِي جُوْهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ لَا إِنَّمَا يَأْتِيُنَّ بِفَاجِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَرَبُّكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَنْدِرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحِلُّ

كనుక మీరు వీలైనంతపరకు (ప్రతి వ్యవహారంలో) దేవునికి భయపడుతూ జీవితం గడపండి. వినండి, విధేయత పాటించండి. (దైవమార్గంలో) మీ ధనాన్ని ఖర్చుపెట్టండి. ఇది మీకెంతో మంచిది. పినివారితనాన్ని దరికి చేరనివ్వనివారే కృతార్థపడవతారు. (16)

మీరు గనక దేవునికి శ్రేష్ఠమైన రుణం (నిస్వార్థ బుద్ధితో కూడిన దానధర్మాలు) ఇస్తే, దేవుడు దాన్ని అనేక రెట్లు పెంచి మీకు తిరిగిస్తాడు. అదీగాక మీ పారపాట్లు క్షమిస్తాడు. దేవుడు ఎంతో అరదించేవాడు, విశాలమృదుయడు; గోచర అగోచర విషయాలన్నీ ఎరిగినవాడు; అపార శక్తిమంతుడు; అసామాన్య వివేకవంతుడు. (17-18)

65. తలాఫ్ (విడాకులు) సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయం 2వ అధ్యాయంలోని విడాకులకు సంబంధించిన తొలితాజ్లు అవతరించిన తర్వాత అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో విడాకులు, విడాకులపాందిన ప్రీల సమస్యల్ని గురించి చర్చలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడుయన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్త! “మీరు మీ ప్రీలకు విడాకులప్రవ్యాదలిప్పై వారి గడువు (అరంభంలో) వారికి విడాకులప్రవ్యాండి. గడువుకాలం సరిగ్గా లెక్కపెట్టండి. మీ ప్రభువయిన దేవునికి భయపడుతూ వ్యవహారించండి. (గడువు కాలంలో) వారు స్పష్టంగా ఏదైనా చెడ్డపని చేస్తే తప్ప వారిని (మీ) ఇంట్ల నుంచి పంపివేయకండి. వారు కూడా ఇల్లు వదలి వెళ్లిపోకూడు. ఇవి దేవుడు నిర్ణయించిన హద్దులు. 1 దేవుడు నిర్ణయించిన హద్దులు అతిక్రమించే వాడు. కృపాసిగిన వాడుతాడు.

అప్రమత్తంగా ఉండాలని ఈస్తుక్కి చెబుతోంది. దైవప్రవక్త (సల్లు) ఇలా ప్రవచించారు: “నీవికి శత్రువుని చంపి విజయం సాధించానో లేక అతను నిన్ను చంపడం వల్ల నీకు స్వర్పాపై కలుగుతుందనో అనుకుంచావు. కానీ నీ అసలుశత్రువు అతను కాదు. నీ అసలుశత్రువు నీ కడుపును పుట్టిన పిల్లలవాడు కావచ్చ. అంతకంటే పెద్ద శత్రువు నీ అధినంలో ఉన్న నీ సిరిసంపదలే.” (తద్రాసి) (8:27,28 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

1. మానవ జీవితానికి సంబంధించిన ప్రతి వ్యవహారంలోను దేవుడు కొన్ని హద్దులు నిర్ణయించాడు. మనిషి ఈ హద్దులు అతిక్రమిస్తే ఉభయ లోకాల్లోనూ నష్టమే. విడాకుల విషయం

بَعْدَ ذِلِكَ أَمْرًا ۝ فَإِذَا بَكَعْنَ أَجَاهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
وَأَشْهُدُوا ذَوَتَ عَدْلٍ قَنْكُمْ وَأَقْبِهُوا الشَّهَادَةَ لِهِ ۝ ذِلِكُمْ يُوَعْظُ بِهِ مَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِهِ وَمَنْ يَتَّقَ اللهَ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا ۝ وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَحْتَسِبُ ، وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ اللَّهُ فَهُوَ حَسْبُهُ ، إِنَّ اللَّهَ بِالْأَمْرِ ۝ هُوَ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَئِيْ ۝
قَدْرًا ۝ وَإِلَيْهِ يَرْسَنُ مِنَ الْمُعْجِزِينَ مِنْ نَسَاءِكُمْ إِنَّ ارْبَتُمْ قَعْدَتِهِنَّ ثَلَاثَةَ آشْهَدُهُ ۝ وَإِلَيْهِ لَمْ
يَحْصُنْ ، وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَاهُنَّ أَنْ يَضْعُنَ حَسْنَهُنَّ ، وَمَنْ يَتَّقَ اللهَ يَجْعَلُ لَهُ

ఆ తరువాత దేవుడు బహుళ ఏదైనా అనుకూల వాతావరణం సృజించవచ్చు. మీకా విషయం తెలియదు. వారి గడువు కాలం ముగిసే సమయం ఆసన్నమైనప్పుడు వారిని (వేధించకుండా) మంచి పద్ధతితో (వివాహబంధంలో) అపి ఉంచండి, లేదా (విడాకులిచ్చి పంపివేయడం తప్పవనుకుంటే తగాదాలేమీ లేకుండా) మంచిగా వారి నుండి విడిపోండి. (అప్పుడు) మీలో న్యాయం పాటించే ఇష్టరు వ్యక్తుల్ని సాక్షులుగా పెట్టుకోండి. (వారు) దేవుని కోసం ఉన్నదిఉన్నట్లు సరిగ్గా సాక్షుమివ్యాలి.

దేవుడ్ని, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించినవారికి ఈమాటల ద్వారా ఉపదేశం చేయ బదుతోంది. దేవునికి భయపడుతుండేవాడికి దేవుడు కష్టాలనుంచి బయటపడే దారి చూపుతాడు. (బకషేఖ ఆర్థిక ఇబ్బందులుంటే) అతనికి దేవుడు అతని ఊహా సైతం పొని దిక నుండి ఉపాధినిస్తాడు. దేవుడ్ని నముకునేవాడికి దేవుడే చాలు. దేవుడు తన పని తప్పకుండా నెరవేరుస్తాడు. అయిన ప్రతిదానికి ఓలెక్క నిర్ణయించిపెట్టాడు. (1-3)

మీ ప్రీలలో ఎవరైనా రుతుస్రావం పట్ల నిరాశచెందిఉండే, వారి (గడువు నిర్ణయించే విషయంలో) మీకేదైనా అనుమానం కలిగినప్పుడు వారి గడువు మూడు నెలలు (అని తెలుసుకోండి). ఈఅజ్ఞ రుతుస్రావం అరంభంకాని వారికూడా వర్తిస్తుంది. ఇక

లోనూ అంతే. విడాకులందే అపోమాపీ విషయం కాదు. పెద్దల సమక్కంలో ఒక ప్రీ, ఒక పురుషుడి మధ్య వివాహుపంలో ఏర్పడిన పవిత్ర బంధాన్ని విడాకులిస్తున్నానని ఏకకాలంలో మూడుసార్లు పలికితే ఆ బంధం తెలిపోవుచుగాని, ఆ చర్య ఘోరమైన తప్పగా మిగిలిపోతుంది. ఖలీఫా ఊమర్ (రజి) అలాంటివ్యక్తిని కొచ్చేవారు. అతర్వాతే అయిన విడాకుల్ని అమలు పరచేవారు. భార్యాభర్తలు విధిపోవడానికి గడువుకాలం నిర్ణయమయింది. ఆ గడువు లోపల విఫేదాలు దూరంచేసుకోవడానికి, రాజీపడటానికి ప్రయత్నించాలి. ఇక పాసగదని తేలినప్పుడే గడువు (ఇష్టతో) ముగిసిన తరువాత మూడవసారి విడాకులిచ్చి భర్త తన భార్య నుండి విడిపోవలిసి ఉంటుంది...

ఈస్కారం ప్రీకి విడాకుల ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు ఇవ్వడానికి వీలేదు. ప్రీ బహిష్మ అయి ఉన్నప్పుడు తలాఫ్ ఇవ్వడూడదు. రుతుస్రావం ఆగిపోయి ఆమె స్నానం చేసిన తర్వాతనే ఒకసారి తలాఫ్ ఇచ్చాడని చెప్పాలి. అయితే ఆ తర్వాత ఆమెతో లేంగిక సంబంధం పెట్టుకోడదు. ఈవిధంగా రెండవసారి కూడా రుతుస్రావం ఆగిపోయి స్నానం చేసిన తర్వాతనే తలాఫ్ ఇవ్వాలి. ఈలోగా భార్యాభర్తలు రాజీపడటానికి ప్రయత్నించాలి. చివరి ప్రయత్నం కూడా ఘలించకపోతే మూడవసారి రుతుస్రావం ఆగిపోయి స్నానం చేసిన తర్వాత విడాకులిచ్చాడని చెప్పి ఆమె నుండి శాశ్వతంగా దూరం కావాలి. (మరిన్ని వివరాలకు 2:228 సూక్తి, దాని పాదసుచిక చూడండి.)

مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ، وَمَنْ يَتَّقَ اللهَ يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ
وَيُعَظِّمُ لَهُ أَجْرًا ۝ أَنْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُوكُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُنَكِّرُوهُنَّ لِصَبَقَيْوُا
عَلَيْهِنَّ ، وَلَنِكَنْ كُنْ أُولَاتِ حَمِيلٍ فَانْتِقُوا عَلَيْهِنَ حَتَّى يَضْعُنَ حَمَاهِنَ ، فَإِنْ أَرْضَعُنَ لَكُمْ فَانْتُهُنَّ
أُجُورُهُنَّ ، وَأَتَمُّوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ، وَلَمْ تَعَاسِرْنُمْ فَسَتَرْضِمُ لَهُ أَخْرَيَ ۝ يُلِيقُ ذُو سَعْيَةٍ
مِنْ سَعْيِهِ ، وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ قُلِيلُهُ فَمَنَّا إِنَّهُ لَا يَكْفِيُ اللَّهُ لَهُ نَفْسًا لَا كَانَ
سَيِّجَعُ اللَّهُ بَعْدَ عَسْرٍ يُسْرًا ۝ وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَّ عَنْ أَمْرِنَاهَا وَرُسْلِهِ قَاعِسِنَاهَا جَسَابًا
شَدِيدًا وَعَلَبِنَاهَا عَدَابًا نُكَرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَهُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۝

² గర్భవతుల విషయానికిపేస్తే, వారి గడువుకాలం వారు ప్రసవించేదాకా ఉంటుంది. దేవుడు తనకు భయపడేవారికి తగిన సౌలభ్యం కలిగిస్తాడు. ఇది దేవుని ఆజ్ఞ. దాన్ని అయిన మీ దగ్గరికి అవతరింపజేశాడు. ఎవరు దేవునికి భయపడతాడో దేవుడు అతని లోని చెడులు తొలగించి అతనికి గొప్ప ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడు. (4-5)

(గడువు కాలంలో) వారిని మీరు నివసించే చోటనే ఉంచండి. ఆచోటు ఎలాంచి దైనా పరవాలేదు. వారిపై వత్తించి తేవడానికి (పొమ్మనలేక పొగ పెట్టినట్లు) వారిని వేధించకండి. వారు గర్భవతులయి ఉంచే ప్రసవించే వరకు వారి (పొషణ తదితర అవసరాల) కోసం ఖర్చుపెట్టండి. ఆ తర్వాత వారు మీకోసం (బిష్టుకు) పాలు పట్టవలని వేస్తే, అందుకు వారికి ప్రతిఫలం ముట్టజెప్పండి.

మీరు పరస్పరం సంప్రదించుకొని ఉభయులకు ఆమోదయోగ్యమయిన రీతిగా నిర్ణయం తీసుకోండి. ఒకవేళ (ప్రతిఫలం నిర్ణయంలో) మీరు ఒకరికొకరు ఇబ్బందులు కలిగించుకునే పరిస్థితి ఏర్పడితే మరవైనా స్త్రీ చేత బిష్టుకు పాలు పట్టించాలి. ధనికుడు తన ఆధ్యిత స్తోమతను బట్టి ఈపొషణ ఖర్చులు భరించాలి. తక్కువ ఉపాధిన (పేద)వాడు దేవుడు తనకిచ్చిన దాన్నంచే ఎంతోకంత ఖర్చుపెట్టాలి. దేవుడు ఎవరికంత ఇచ్చాడో అంతకుమించి వారిపై భారం మోపడు. దేవుడు మనిషికి లేమి తరువాత కలిమి కూడా ప్రసాదించవచ్చు. (6-7)

ఎన్నో జనపదాల్సోని జనం తమ ప్రభువాజ్ఞను, ఆయా ప్రవక్తల బోధనలను తిరస్కరించాలి. అప్పుడు మేము వారిని కలినంగా నిలదీని తీవ్రంగా శిక్షించాం. (ఇలా) వారు తమ అక్కత్వాల ఫలితం చవిచూశారు. వారి పర్యవసానమంతా నష్టమే నష్టం. దేవుడు వారికోసం ఘోరమైన శిక్క సిద్ధపరచి ఉంచాడు. కనుక సత్యాన్ని విశ్వసించిన బుద్ధి

2. గర్భవతి విడాకులుపొందిన ప్రీలయినా, వితంతువైనా ఆమె గడువుకాలం ప్రసవించే దాకా మాత్రమే ఉంటుంది. ప్రసవించిన మరుసటి రోజునుంచే ఆమె మెట్టిల్లు వదలి రెండోపెళ్ళి చేసు కోవచ్చు. హజ్రత సాద బిన్ ఖోలా (రజి) చనిపోయిన కొన్నాళ్ళకు (ఎచ్చిన్ ఉల్లేఖనాలను బట్టి నలభై రోజుల లోపు) ఆయన భార్య అస్తుమియి (రజి) ప్రసవించారు. అప్పుడు ఒకాయన, "(2:234 సూక్తి ప్రకారం) నీవు నాలుగునెలల పదిరోజుల (గడువు)కు ముందు రెండవపెళ్ళి చేసుకోలే" వని అన్నాడు. ఆమె ఈమాట విని దైవప్రవక్త (స) సమ్మిద్ధి పోయి విచారించారు. దైవప్రవక్త (స) ఆమెకు జవాబిస్తూ "నీవు ప్రసవించగానే రెండోపెళ్ళికి ధర్మస్వమ్మత్వమైపోతావ"ని చెప్పారు.

أَعْذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا لَا تَقُولَا اللَّهُ يَأْوِي إِلَيْهِ الْأَنْبَابُ إِنَّمَا يَأْوِي إِلَيْهِ الْأَنْبَابُ
قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذُكْرًا رَّوْلًا يَتَنَوَّعُ عَيْنِكُمْ إِنَّمَا يَأْتِيَ اللَّهُ مُبَيِّنٌ لِّيُخْرُجَ الظَّيْنَ
إِنَّمَا يَأْوِي وَعِيلُوا الصَّلِحَةَ مِنَ الظُّلْمِ إِنَّمَا يَأْتِي النُّورُ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُدْخِلُهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِنَّ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ
اللَّهُ لَهُ رُزْقًا أَلَّا اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلُهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ
بِيَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحْاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

مع

٤

మంతులూరా! దేవునికి భయపడండి. దేవుడు మీ వద్దకు హితబోధ అవతరింపజేశాడు.

విష్ణుసించి సత్కార్యాలు చేసే (ఉద్దేశ్యంకల) వారిని (ఆజ్ఞాన)చీకటి నుండి (జ్ఞాన) కాంతిలోకి తీసుకువడానికి ఆయన మీకు స్ఫుర్మైన దైవసూక్తులు విన్నించే సందేశ హారుచ్చి కూడా పంపించాడు. సత్కార్యి విష్ణుసించి సత్కార్యాలు చేసేవారిని దేవుడు సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు. వారక్కడ శాశ్వతంగా ఉంటారు. అలాంటివారికి దేవుడు అత్యంత శైఘ్రమైన ఉపాధి ప్రసాదిస్తాడు. (8-11)

ఆ దేవుడే ఏడు ఆకాశాలు స్ఫుర్మించాడు. అలాంటివే (మీ) భూమిని పోలినవాటిని కూడా స్ఫుర్మించాడు.³ వాటిపై (కూడా) ఆయన ఆజ్ఞలు అవతరిస్తూ ఉంటాయి. దేవుడు ప్రతి దానిపై అమపు, అధికారంగల సమర్థుడు, సర్వశక్తిమంతుడని; ఆయన జ్ఞానం ప్రతి వస్తువునీ, ప్రతి విషయాన్ని పరివేశించి ఉండని మీరు తెలుసుకోవడానికి (ఈ సంగతి మీకు తెలియ జేయబడుతోంది). (12)

3. “అలాంటివే (మీ) భూమిని పోలినవాటిని కూడా స్ఫుర్మించాడ”¹ంటే ఏడు ఆకాశాల్లో ఏడు భూమిల్లి మార్పులే స్ఫుర్మించాడని అర్థంకాదు. ఇది అరబీలో పెద్దసంఖ్యలు కూడా సూచిస్తోంది. “భూమిని పోలినవాటిని కూడా” అంటే బుద్ధిజీవులుగల మన భూమిని పోలిన భూములని అర్థం. దీన్నిబట్టి విష్ణుంలో మనలాంటి బుద్ధిజీవులుండే అనేక గ్రహాలు ఉన్నాయని తెలుస్తోంది.

హజ్రత ఇబ్రహిమ్ రజి (రజి) ఈస్కాన్‌కి గురించి వ్యాఖ్యానిస్తూ ఇలా అన్నారు: “వాటిలోని ప్రతి భూమండలంలో మీ (ముహమ్మద్) ప్రవక్త (స)ను పోలిన ప్రవక్తలు ఉన్నారు; మీ ఆదం (అలై)ను పోలిన ఆదంలు ఉన్నారు; మీ సూహో (అలై)ను పోలిన సూహోలు ఉన్నారు; మీ ఇబ్రాహీం (అలై)ను పోలిన ఇబ్రాహీంలు ఉన్నారు; మీ ఊసా (అలై)ను పోలిన ఊసాలు ఉన్నారు.” (ఇచ్చు జరీ, ఇబ్రహిమ్ అబ్రహిమిం, హోకి, కితాబుల్ అస్సా వస్తిపాత్ - బైహి)

క్వాంటం సిద్ధాంతం ఆధారంగా హ్యాగ్ ఎవరెట ప్రతిపాదించిన మట్టి యునివర్స్ సిద్ధాంతం ప్రకారం మన భూమండలానికి, ఇక్కడున్న స్ఫుర్మించాసులకు దూప్తికేట్లు ఉంటాయట!

“ఎకామిష్ట్” (లండన్) అనే పత్రిక 26-7-1969 తేదీ సంచిక ప్రకారం అమెరికాకు చెందిన “ర్యాండ్ కార్బోఎంట్” సంస్థ ఇతర గ్రహాలలో బుద్ధిజీవుల ఉనికిని గురించి పరిశోధన జరిపింది. దానిప్రకారం మన “పాలపుంత”²లో మన భూమి వాతావరణాన్ని పోలిన అరవై కోట్ల గ్రహాలున్నాయి. ఈ గ్రహాలలో జీవరాసులు ఉండవచ్చని కూడా ఈ పరిశోధన ద్వారా తెలుస్తోంది.

విశ్వాంతరాణంలో మన భూమండలాన్ని పోలిన అనేక గ్రహాలున్నాయని, అక్కడ కూడా మనలాంటి బుద్ధిజీవులన్నారని ఈనాటి శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్న యదార్థాన్ని 1400 సంవత్సరాల క్రితమే ముస్లిం పండితులు తెలియజేశారు. (16:49, 42:29 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

(١٠٤) سُوْرَةُ التَّحْمِيدِ مِنْ زِيَادَةِ (٤٤) لِلْعَاقِبَةِ

سُجْرَةِ اللَّهِ التَّحْمِيدُ لِلْحَمْدِ
يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لَمْ تُحِمِّمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَتَّعْنِي مَرْضَاتٍ أَزْوَاجَكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَعْلَةً أَيْمَانَكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَكُكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ وَ

అవతరణ: మధీనా 66. తప్పీం (సివేద్రం) సూక్తులు: 12

ఈ అధ్యాయం హిజ్రేశకం ఏడెనిమిది సంవత్సరాల మధ్య అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. దీని పూర్వపరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి:

దైవప్రవక్త (స) సాధారణంగా ప్రతిరోజు అర్ణవమాబ్జ తర్వాత ఓసారి తమ భార్య లందరి ఇండ్రును చుట్టివచ్చేవారు. అయితే ఓరోజు ఆయన హజ్రత జైనబ్ (రజి) ఇంటికి వెళ్లి అక్కడ తేనె సేవిస్తూ కొంచెం ఆలస్యం చేశారు. దానివల్ల హజ్రత అయిప్పా (రజి) ఆ సపతిపై అసూయపడ్డారు. ఆమె తన ఇతర సపతులు హజ్రత హఫ్ఫా (రజి), సాద (రజి), సఫియా (రజి)లను సంప్రదించి “దైవప్రవక్త (స) మన దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు ఆయన వోటినుండి మగాఫిర్ (తేనె వాసనగల ఒక విధమైన పూపు) వాసన వస్తోందని చెబుదాం” అని నిర్ణయించుకున్నారు. నిర్ణయం ప్రకారం వారంతా తమ వద్దకు దైవప్రవక్త (స) వచ్చినప్పుడల్లా మగాఫిర్ వాసన వస్తోందని అనేవారు. దాంతో దైవప్రవక్త (స) తేనెను సేవించడమే మానేశారు. దైవప్రవక్త (స) చేసే ప్రతి పని విశాసులకు ఆదర్శపొయిముపు తుంది. అందువల్ల దేవుడు తాను మానవులందరికి ధర్మసమ్మతం చేసిన తేనెను ప్రవక్త తనకోసం నిషేధించుకువాడన్ని వారిస్తూ ఈ అధ్యాయం అవతరింపజేశాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్త! దేవుడు మీ (ముస్లింల) కోసం ధర్మసమ్మతం చేసిన దాన్ని¹ నిషేధించు కుంటావా నీన్న? (దీనిద్వారా) నీను నీ భార్యలకు సంతోషం కల్గించడలిచావా? (సరే పోనివ్యా) దేవుడు క్లమాశీలి, దయామయుడు. దేవుడు మీకోసం మీ ప్రమాణాల పరిపూర్తి నుండి బయట పడేందుకు ఒక పథ్థతి నిర్ణయించాడు. దేవుడే మీ కార్యసాధకుడు. ఆయన సర్వం తెలిసినవాడు, ఎంతో వివేకవంతుడు. (1-2)

3-3-1972న అమెరికా పంపిన పయ్యెన్-10 అంతర్లిక్సాక బుద్ధిజీవుల ఉనికిని అన్వేషిస్తూ మన సౌరమండలం దాటి ముండుకు ఇంకా పయనిస్తూనే ఉంది. మార్గమధ్యలో మనలాంటి బుద్ధిజీవి ఏదైనా కన్పిష్టే గుర్తించడానికి ఈ వోక్కు ఒక పథ్థతి ఇలక్కాన్ని అమర్చారు. దానిమీద ఒక ప్రైస్ట్, ఒక పరుషుని నగ్గుచిత్రంతో పాటు ఇతర బుద్ధిజీవుల కోసం సుప్రార్కరాలతో రాయబడిన ఒక సందేశం కూడా ఉంది. అలాగే 1977లో అమెరికా ప్రయోగించిన వాయెజర్-1 వోక్కు మన భూమి నుండి 1350 కోట్ల కిలోమీటర్ల ప్రయాణం చేసి ఇప్పుడు మన సౌరప్యవస్థ అంచుకు చెరిందని తెలుస్తోంది. ఇది కూడా ఇతర గ్రహాలలో బుద్ధిజీవుల అన్వేషణ కోసం పంపబడిన నోక్. ఈ వోక్కు మన భూమి మీద జీవం ఉండని తెలిపే 55 భాషలతో కూడిన శబ్దచిత్ర పరికరాలను ఉంచారు. ఈ అంతర్లిక్ వోక్కు ఇంకా 40 వేల సంవత్సరాల వరకు మరో సక్కత్తానికి లేదా గ్రహానికి చేరుకోని నాసా (అమెరికా) శాస్త్రవేత్తలు తెలిపారు!

1. అంటే తేనె అని అర్థం.

اَذَا اَسْرَ السَّيْرَ اِلَى بَعْضِ اَرْوَاجِهِ حِدَيْنِاً، فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ
بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنِ بَعْضِهِ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ اَنْبَأَكَ هَذَا، قَالَ نَبَأَنِي الْعَلَمِيُّ
الْحَبِيبُ ۝ اِنْ تَنْبُأَ اَلَّا اللَّهُ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمْ وَلَمْ يَنْتَهِرَا عَلَيْهِ فَيَقُولُ اللَّهُ هُوَ
مَوْلَهُ وَجَنِينُهُ وَصَالِحُهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُكْرِكَهُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝ عَلَيْهِ اَنْ طَلَقْنَ
اَنْ يُنْدِلَهُ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُمْ مُسْلِمِيْتُ مُؤْمِنِتُ فَنِشَطَتْ تَبِيْتُ عَيْدِتْ سَيِّحَتْ
تَبِيْتُ وَأَبَكَارًا ۝ يَأَيُّهَا الَّذِيْنَ اَمْنُوا تَوَفَّ اَنْفُسُكُمْ وَاهْبَيْكُمْ تَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْجَهَارَةُ عَلَيْهَا مَلِكَكَهُ غَلَاطُ شَدَادُ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا اَمْرَهُمْ وَيَعْلَوْنَ مَا

దైవప్రవక్త తన భార్యలో ఒక భార్యతో రహస్యంగా ఒక మాటన్నాడు.² తరువాత
ఆమె ఆ రహస్యాన్ని (మరొకరి ముందు) బహార్దతంచేయగానే ఆ సంగతి దేవుడు తన
ప్రవక్తకు తెలియజేశాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (ఆ భార్యకు) విషయం కొంత తెలిపి కొంత
దాటవేశాడు. ఆ తర్వాత ఈ (రహస్యం బయటపడిన) సంగతి ప్రస్తావించినప్పుడు ఆమె
(ఆశ్చర్యపోతూ) “మీకి సంగతి ఎవరు తెలియజేశారు?” అని అడిగింది. దానికి దైవప్రవక్త
“సర్వం ఎరిగినవాడు, బాగా తెలిసినవాడు నాకు తెలియజేశాడు” అన్నాడు. (3)

(ప్రవక్త సతులారా!) మీరిద్దరి హృదయాలు గాడి తప్పాయి. కనుక పశ్చాత్తాపంతో
దైవాన్ని క్రమాపణ కోరుకోండి. మీరు దైవప్రవక్తకు వ్యక్తిరేంగా మురా కట్టితే, దేవుడు
అతనికి రక్కకుడుగా ఉన్నాడు. ఆ తర్వాత (దైవదూత)జిబీల్, సజ్జనులైన యావత్తు
విశ్వాసులు, దైవదూతలు అతనికి (మద్దతుదారులుగా), సహాయకులుగా ఉన్నారు. (4)

ఒకవేళ దైవప్రవక్త మీకండరికి విడాకులిస్తే, దేవుడు మీ స్థానంలో అతనికి మీకండే
శ్రేష్ఠమైన భార్యల్ని ప్రసాదిస్తాడు. వారు (మీకండే) ఎంతో మంచి ముస్లింలుగా, విశ్వస
నీయులుగా, వినయవతులుగా, క్రమాపణ కోరుకునేవారుగా, దైవాధకులుగా, ఉపవా
సకులుగా ఉంటారు. వారు భర్తపిలీసులూ కావచ్చు, లేదా కన్యలూ కావచ్చు. (5)

విశ్వాసులారా! మీరు మిమ్మల్ని, మీభార్యపిల్లల్ని నరకాగ్ని నుండి రక్కించుకోండి.³
దానికి మానవులు, రాశు సమిధలవుతారు. అక్కడ దృఢకాయులైన, కలిన (హృదయు
లైన) దైవదూతలు (నరకిన్వాహకులుగా) నియమిత్తుఉంటారు. వారు దేవుని ఆజ్ఞల్ని

2. ఈ స్వాక్షరీలో ప్రస్తావించబడిన రహస్యపిషయమేచించే దేవుడు తనగ్రంథంలో చెప్పాలేదు.
దైవప్రవక్త (స) కూడా బయటపెట్టేలు. కనుక అలాంటి రహస్యాన్ని గురించి ఆరాతీయడం వ్యాపయాస. ముఖ్యంగా భార్యాభర్తల రహస్యాల్ని గురించి ఆరాతీయడం మంచిది కాదు.

3. ఒక వ్యక్తిపై తన భార్యాపిల్లల సంరక్షణ బాధ్యత ఎలా ఉంటుందో, వారిని సన్మార్గ
గాములుగా తీర్చిదిద్దపడిన బాధ్యత కూడా అతనిపై ఉంది. దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు:

“మీలో ప్రతివ్యక్తి బాధ్యతాయుతుడులున సంరక్షకుడే. కనుక మీలో ప్రతివ్యక్తి అతని
సంరక్షణలో ఉండేవారిని గురించి (పరలోక న్యాయస్థానంలో) ప్రతించబడతాడు. పాలకుడు
పాలిత ప్రజల సంరక్షకుడు. అతను తన ప్రజల విషయంలో బాధ్యదవుతాడు. పురుషుడు తన
భార్యాపిల్లలకు సంరక్షకుడు. అతను వారి విషయంలో బాధ్యదవుతాడు. స్త్రీ తన భర్త జింటికి
అతని పిల్లలకు సంరక్షకురాలు. ఆమె వారి విషయంలో బాధ్యాలవతుంది.” (బుభారి)

يُومَرُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْنَذُنَا الْيَوْمَ إِنَّا تُجْرِيْنَا مَا كُنَّا نَعْمَلُونَ ۝
يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا تُبْنِيْا لَهُ تَوْبَةً تَصْوِحًا عَلَيْهِ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفَّرَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّتٍ تَجْرِيْنَهَا مِنْ تَعْرِيقَهَا الْآنَهُرُ يَوْمَ لَا يُخْزِيَ اللَّهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِينَ أَمْنُوا مَعْهُهُ ۝ نُورُهُمْ يَسْعِيْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْيَمُهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْمُ لَنَا
نُورًا وَأَغْفِرْنَا إِنَّا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيَّ جَاهِدُ الْكُفَّارَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَأَغْلَطُ عَلَيْهِمْ جَهَنَّمُ وَمَا وَهُمْ بِهِ بِظَاهِرٍ ۝ رَبِّ اللَّهِ مَثَلًا لِلَّذِينَ لَفَرُوا إِلَيْهِنَا
نُورٌ ۝ وَأَمْرَاتٍ لُوْطٍ دَكَانَتَا تَحْتَ عَبْدِنِيْمِ مِنْ عَبْدِنِيْمِ صَالِحِيْنِ فَلَمْ يُعْنِيْ
عَهْمَيْمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقَيْلَ اَدْخَلَنَا سَارَ مَعَ الدَّخْلِيْنِ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ

ఏమాత్రం జవదాటరు. ఏఆజ్జ పచ్చినా తక్కణమే దాన్ని శిరసాపిస్తారు. (వారు నరక
వాసులతో) “అవిశ్వాసులారా! ఈరోజు మీరు సాకులు చెప్పవక్కండి. మీరెలాంటి కర్మలు
చేసుకున్నారో అలాంటి ప్రతిఫలమే మీకివ్యబడుతోంది” అనంటారు. (6-7)

విశ్వాసులారా! మీరు మనసుశ్రీగా దేవుట్టి క్రూపణ కోరుకోండి. మీప్రభువు మీ
పాపాలు మన్నించి, మిమ్మల్ని సెలయేరులు పారే స్వర్యవనాలలో ప్రవేశింపజేస్తాడు.
అరోజు దేవుడు తన ప్రవక్తకు, అతనితోపాటు విశ్వసించినవారికి ఎలాంటి అవమానా
లకు గురిచేయడు. వారి జ్యోతి వారి ముందు కుడిపై పరుగిడుతూ ఉంటుంది.
అప్పుడు వారు “ప్రభూ! మా జ్యోతి ని మాకోసం పరిపూర్ణ(గా కాంతినిచేలా)
చెయ్యి మమ్మల్ని క్రమించు. నీవు ప్రతిదినాన్నిపై అదుపు కలిగివున్నావు” అని ప్రార్థిస్తారు. (8)

ప్రవక్త! అవిశ్వాసులతో, కపటులతో పోరాడు. వారిపట్ల కలిసంగా వ్యవహరించు.
వారి నివాసం నరకమవుతుంది. అది మహా చెడ్డ నివాసం. (9)

అవిశ్వాసుల విషయంలో దేవుడు సూహో, లూత్ (ప్రవక్త)ల భార్యల్ని ఉదాహరణ
ఐలుగా పెర్కొంటున్నాడు. ఆ ప్రీలిద్దరు పుణ్యాత్ములైన మా భక్తులిద్దరి దాంపత్యంలో
ఉండేవారు. అయితే వారు తమ భక్తులపట్ల విశ్వసమూతుకానికి పాల్పడ్డారు. అందువల్ల
వారా ప్రీలను దేవుని(శిక్క) నుండి ఏమాత్రం కాపడలేకపోయారు. వారిద్దరితో “పెళ్ళండి,
అగ్నిలో పడేవారితో మీరూ అగ్నిలోకి పోయిపడండి” అని చెప్పడం జరిగింది. (10)

విశ్వాసుల విషయంలో దేవుడు ఫిరోవ్స్థార్య గాధను దృష్టాంతంగా పెర్కొంటు
న్నాడు. ఆమె (దైవాన్ని ప్రార్థిస్తూ) “ప్రభూ! నాకోసం నీ దగ్గర స్వగ్రంలో ఒక గృహం

4. పరలోక జ్యోతి గురించిన వివరాలకు 57:12-15 సూక్తులు చూడండి.

5. ఈ ప్రీలిద్దరూ తమ భక్తుల పట్ల విశ్వసమూతుకానికి పాల్పడ్డారండే నీతి బాహ్యమైన
చెప్పులకు ఒడిగట్టారని ఆర్థం కాదు. వారు భర్యం విషయంలో తమ భక్తులతో సహకరించ లేదు.
పైగా దాన్ని తిరుపురించి సత్యతిరస్కారులతో చెతులు కలిపారు. హజుత్ సూహో (అలైహి) భార్య
దుర్ఘాటులు, దౌర్జన్యపురుత్తెన తన జాతి నాయకులకు ఇస్లాం విశ్వసించినవారిని గురించి ఎప్పటి
కప్పుడు సమాచారం అందజేస్తుండది. అలాగే హజుత్ లూత్ (అలైహి) భార్య కూడా తన భర్త జింటికి
వచ్చేవారిని గురించి దుర్ఘాటులైన తన జాతినాయకులకు సమాచారం అందజేస్తుండది.

أَمْنُوا امْرَاتٍ فَرَعَوْنَ مِإِذْ قَاتَتْ رَبَّا بَنِي لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجَّنَتِي مِنْ تَقْوِيْتٍ فَارِجِيْ الصَّرَّ، هَلْ تَرَى مِنْ قُطُورِ الظَّلَّبِيْنِ ۝ وَمَرِيْمَ ابْنَتَ عَمَرَنَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَّخَنَافِيْهِ مِنْ رُوْجَنَا وَصَدَّقَتْ يَكْلِمَتَ رَبِّهَا وَكَانَتْ مِنَ الْغَنِيْتِيْنِ ۝

(٦٤) سُوْرَةُ الْمُلَّاْفِ مَكْيَيْتَهُ (٦٤)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَرَّكَ الَّذِي بَيْدَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَنْبُوكُمْ

నిర్మించ. నన్ను ఫిరోవ్ బారినుండి, అతని (యష్ట)కర్యల (కీడు)నుండి కాపాడు. (ఈ) యర్మార్ప జాతి నుండి నాకు విముక్తి కలిగించు ” అని అన్నది. (11)

అలాగే దేవుడు ఇఘ్వాన్ కుమారై మర్యాద కూడా ఉదాహరణగా పేర్కొంటు న్నాడు. ఆమె తన మానాన్ని కాపాడుకున్న పరమ శీలవతి. మేము మాపై నుండి ఆమె (గర్జం)లోకి ఒక ఆత్మను ఉండాము. ఆమె తన ప్రభువు బోధనలను, ఆయన గ్రంథాలను విశ్వసించి, దైవవిధేయులలో చేరిపోయింది. (12)

అవతరణ:మక్కా 67. ముల్క్ (సార్వబ్రాహ్మమత్యం) సూక్తులు:30

ఈ అధ్యాయం నబవికారంభంలో అవతరించించి దేవుడు ఇంయలో దేవుని శక్తి సామర్థ్యాల్ని, పరలోకంలో సత్యాన్ని విశ్వసించనివారికి ఎదురయ్యే భయంకర పరిణామాల్ని గురించి ప్రస్తావిస్తూ, మానవుల్ని దేవునికిత్తుం వైపు పిలవడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

యావత్తు విశ్వసార్వబ్రాహ్మమత్యం కలిగిన్న దేవుడు ఎంతో శుభదాయకుడు. ఆయన ప్రతి వస్తువుపై, ప్రతి విషయంపై సర్వాధికారం కలిగి ఉన్నాడు.¹ మీలో ఎవరు మంచి

1. ఈ సూక్తిలో యావత్తు విశ్వసార్వబ్రాహ్మమత్యం దేవుని చేతిలోనే ఉండని, ఆయనకు ప్రతి విషయంపై సర్వాధికారం ఉండని చెబుతోంది ఖుర్జన. అంటే ఆయన యావత్తు విశ్వవ్యవస్థను శూన్యం నుంచి సృష్టించి, దాన్ని తన అభిష్పం ప్రకారం పవర్పుందిగా నిర్వహిస్తున్నాడు. ఆయనే కోట్లాడి గ్రహాలకు, సక్కత్తాలకు తమతమ నిర్మిత కళ్లలలో నియమబద్ధంగా సంచరించేలా నీర్దేశించాడు. ఆయన అఱువమపై అదుపు, అధికారం కలిగి ఉన్న అపారక్తి సంపన్నుడు. విశ్వ నిర్మాణానికి, విశ్వంలోని మొత్తం సృష్టిరాసుల సృజనకు కావలసిన సూక్తుమైన మూల పదార్థాలపై సైతం ఆయనకు పూర్తి అధికారం ఉంది.

రసాయనిక శాస్త్రం రీత్యాగు ఒక శాస్త్రవేత్త దృష్టిలో బొగ్గుకు, వజ్రానికి అట్టే తేడా లేదు. ఈ రెండిటిలోనూ కార్బన్ పరమాణువులే ఉన్నాయి. అయితే దేవుడు ఆ పరమాణుల సంఖ్య, నిర్మాణ లకు సంబంధించి రెండు వేసేరు పద్ధతుల్ని అవలంబించడం ద్వారా ఒక పదార్థాన్ని బొగ్గుగా, మరో పదార్థాన్ని పజింగా సృష్టించాడు. ఇలా మొత్తం 110కి పైగా మూలకాల (Elements) పరమాణువులతో ఈ విశ్యం ఉనికిలోకి వచ్చింది. ఈ మూలకాలన్నిటినై దేవునికి అదుపు, అధికారాలున్నాయి. అంతేకాదు, ఈ మూలకాల పరమాణువుల్లోని ప్రస్తావ్నలు, న్యూక్రాన్లు, ఎలక్ట్రోన్లు మొదలైన పరమాణు విభాగాలు కూడా దేవుని అయిపొజ్యలలోనే ఉన్నాయి.

أَيْكُفُ أَحَسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُوُرُ ۝ الَّذِي خَلَقَ سَبَعَ سَمَوَاتٍ طَبَاقَاتٍ مَّا تَرَىٰ فِي خَلَقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَقْوِيْتٍ فَارِجِيْ الصَّرَّ، هَلْ تَرَى مِنْ قُطُورِ الْبَصَرِ كَرَّتَيْنَ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ رَيَّنَا السَّمَاءَ الْأَنْعَمِيَا بِعَصَلَيْنِ وَجَعَلَهَا رُجُومًا لِلشَّاهِيْنِ وَأَعْنَدَنَا لَهُمْ عَدَابَ السَّعِيْرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ، وَوَيْسَ الْمَصِيرُ ۝ إِذَا أَقْوَافِيْهَا سَعِيْنَا لَهَا شَهِيْنَا وَهِيَ تَغُورُ ۝ تَكَادْ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ مُكَلِّمًا أُنْقَيِ فِيهَا فُوحِ سَائِمُهُ خَرَّنَهَا أَكْمَيْنَا لَتَكُمْ نَذِيرُ ۝ قَالُوا بَلْ قَدْ جَاءَكَ تَذَيِّرٌ ۝ فَلَذِنَّ بَنِيَا وَقَلَنَ مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۝ لَمَّا آتَنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ لَّا فِي

పనులు చేస్తారో (మరెవరు చెడ్డపనులు చేస్తారో) పరీక్షించడానికి ఆయన జీవన్వరణాలు సృష్టించాడు. ఆయన మహా శక్తిమంతుడు, గొప్ప క్రమాశిలి. (1-2)

ఆయన ఒకదానిపై ఒకటి ఏదు ఆకాశాలు నిర్మించాడు. (మాడండి) కరుణామయుని సృష్టి నిర్మాణంలో మీదైదైనా క్రమరాహిత్యం కన్నిస్తుందా? కన్నించడు. మరోసారి చూడండి. ఎక్కడైనా మీదైదైనా లోపం కన్నిస్తుందా? (కావాలంచే) మత్తీమత్తీ చూడండి. (చివరికి) మీచాపులే అలసిసాలసి అవమానభారంతో వెనక్కి మరలుతాయి. (3-4)

మీకు సమీపంలో ఉన్న ఆకాశాన్ని మేము అధ్యుతమైన (తారా)దీపాలతో తీర్చిదిద్ది వాటిని పిశాచశక్తుల్ని తరిమికొట్టే సాధనాలుగా చేశాం. ఈ పిశాచశక్తుల కోసం మేము భగ్భగ మంచే అగ్నిని సిద్ధపరచి ఉంచాము. (అలాగే) విశ్వప్రభువును తిరస్కరించిన వారి కోసం నరకిశ్క కాచుకొని ఉంది. నరకం పరమ చెడ్డ నివాసం. అందులో విసరి వేయబడేటప్పుడు వారు దాని భయంకరమైన గర్జనలు వింటారు. అది మండిపడుతూ తీవ్రమైన ఆగ్రహాదేకాలతో ల్రాంగలయిపొతున్నట్లు గోచరిస్తుంది.

అందులో (యష్ట)మూకలను విసరివేసినప్పుడల్లా దాని నిర్మాపకులు వారిను దేశించి “మీ దగ్గరకు హెచ్చరించేవారెవరూ రాలేదా?” అని అడుగుతారు. దానికి వారు “ఎందుకు రాలేదు, వచ్చుడోకతను. కాని మేమతడ్చి తిరస్కరించాం. అతనితో దేవుడు

రూధర్ష ఘర్ష అనే శాస్త్రవేత్త పరమాణు నిర్మాణాన్ని సౌరవ్యవస్తతో పోల్చాడు. పరమాణు కేంద్రం (స్వార్థియన్)లో “ప్రిటాన్”లు అనబడే ధనావేశ కణాలు, “స్వాప్రాన్”లు అనబడే ఆవేశ రహిత కణాలు ఉంటాయి. కేంద్రం చుట్టూ “ఎలక్ట్రోన్”లు అనబడే రుణావేశ కణాలు తమ తమ నిర్మిత కళ్లలో అతివేగంగా పరిప్రమిస్తూ ఉంటాయి. అంతేకాదు, తీరిగి ఈ ఎలక్ట్రోన్ల చుట్టూ పాసిట్రాన్, మీసాన్ మొదలైన ముప్పయికి పైగా ఉపకణాలు కూడా తిరుగుతూ ఉంటాయి. అందే సూర్యన్ని చుట్టూ భూమి, అంగారకుడు తదితర గ్రహాలు, ఆ గ్రహాల చుట్టూ చందుడు లాంటి ఉపగ్రహాలు ఎలా తిరుగుతుంటాయా అలాగే పరమాణువులో స్వార్థియన్ చుట్టూ ఎలక్ట్రోన్లు, ఎలక్ట్రోన్ల చుట్టూ పాసిట్రాన్, మీసాన్ వగ్గరా ఉపకణాలు తిరుగుతూ ఉంటాయన్న మాట. (గ్రహాలు, సక్కత్తాలను గురించి 36:36 సూక్తికి రాసిన పాదమూచిక చూడండి.)

పరమాణువువ్యవస్థ ఓ విచిత్రజగత్తు. జందులోని ప్రతి కణమూ, ఉపకణమూ దేవుని అదు పాజ్ఞలలో ఉంటుంది. ఇంప్సీ అయిన అజ్ఞానుసారే ఎంతో పక్షపందిగా, నియమబద్ధంగా తమ తమ విధుల్ని నిర్వహిస్తుంటాయి. అందుకే ఇదే అధ్యాయంలోని 67:3,4 సూక్తులలో దేవుడు ఇలా అంటున్నాడు: “కరుణామయుని సృష్టినిర్మాణంలో మీకిలాంటి క్రమరాహిత్యమైనా కన్నిస్తుందా?” కన్నించడు. మరొకసారి చూడండి ఎక్కడైనా మీకు ఏదైనా లోపం కన్నిస్తుందా? (కావాలంచే) మత్తీ మత్తీ చూడండి. చివరికి మీ చాపులే అలసిసాలసి అవమాన భారంతో వెనక్కి మరలుతాయి.”

بَلِّيلٌ كَيْبِيرٌ وَقَالُوا لَوْكُنَا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقُلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعْيِ ۝ فَاعْتَرَفُوا بِذَيْهِمْ
فَسَخَّنَ لَا صَحْبِ السَّعْيِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَعْشُونَ بَيْهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَخْرِكِيرٌ ۝ وَأَسْرَدُوا
عَوْنَمَهُ أَوْاجْهَهُمْ بِإِيمَانِهِمْ ۝ إِنَّمَا يَعْلَمُ مِنْ حَلَقٍ دُوَاهُ الْأَطْيَافُ الْحَبِيرُ ۝ هُوَ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَاقْتَشَفُوا فِي مَنَاطِكِهَا وَكَلَّوْا مِنْ رَزْقِهِ ۝ كَلَّيْتَ النَّشْوَرَ
فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْيِقَ يَكُنْ الْأَنْرَضَ قِرَادًا هِيَ تَمُورٌ ۝ أَمْ أَعْنَمْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرِيكُمْ
حَاصِبًا ۝ فَسَعَاهُمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ۝ وَلَقَدْ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ ۝ أَوْلَئِرِيَا
إِلَى الظَّنِيرِ فَوَقَّهُمْ ضَقْتٌ وَيَقْصِنُ مَا يَمْسِكُهُنَّ لَا الرَّحْمَنُ مَارَاثَةٌ بَكْلُ شَنِيٍّ بَصِيرٌ ۝ أَمَنَ هَذَا
الَّذِي هُوَجَنْدٌ لَكُمْ يَصْرُكُمْ مَنْ دُونَ الرَّحْمَنِ ۝ إِنَّ الْكُفَّارَ لَا فِي خُرُورٍ أَكْمَنَ هَذَا الَّذِي

విదీ పంపలేదు. నీవు చాలా అపమార్గంలో పడిపోయావు అన్నాం” అనంటారు. (5-9)

“అయ్�యి! మా పాడుగాను!! మేము (ప్రవక్త మాటలు) విని అర్థం చేసుకొనివుంచే
ఈరోజు (మాకీ దుర్గతి పట్టెదికాదు.) మేము అగ్ని శిక్షకు గుర్తన వారిలో చేరి ఉండేవారం
కాము” అని కూడా అంటారు వారు. ఈవిధంగా వారు తమ తప్పు ఒప్పుకుంటారు. ఈ
నరకవాసులు నాశనం గాను? (ఇప్పుడా ఏరు తప్పు ఒప్పుకునేది?) (10-11)

ఎవరు తమ ప్రభువును (ప్రత్యక్షంగా) చూడకుండానే ఆయనకు భయపడతారో
వారి కోసం పాపమనింపు, గిప్ప సుకృతఫలం ఉన్నాయి. మీరు మెల్లగా మాట్లాడినా,
బిగరగా మాట్లాడినా ఒకబెటి; ఆయనకు (మీ) అంతరంగాల్లో మెదిలే నిగూఢ విషయాలు
సయుతం తెలుసు. స్మారించినవాడికి (తన దాసుల సంగతి) తెలియదా మరి? ఆయన
ఎంతో సూక్షుగాహి, సర్వం తెలిసినవాడు. (12-14)

మీరు భూమి ఊపరితలంపై (నిఖింతగా) తిరిగేందుకు ఆయనే దాన్ని అయపులో
ఉంచాడు. దేవుడు ప్రసాదించిన ఊపాధి (ఒనరులు) అనుభవించండి. చివరికి మీరు
(మరణానంతరం) ఆయన సన్నిధికి పునర్జీవులయి పోవలసి ఉంది. (15)

ఆకాశంలో ఉన్నవాడు మిమ్మల్ని హాత్తుగా భూమిలోకి దిగబడేలా చేయడని,
భూమి తీవ్ర ప్రకంపనలతో ఊగిపోదని మీరు నిర్మయంగా ఉన్నారా? (లేక) ఆకాశంలో
ఉన్నవాడు మీపైకి రాళ్ళ తుఫాన్నని పంపడని నిఖింతగా ఉన్నారా? (ఆ విపత్తు వచ్చి
పడగానే) అప్పుడు తెలుస్తుంది మీకు నా హాచ్చరికలు ఎలాంటివో. (16-17)

వీరికి పూర్వం గతించినవారు కూడా (ప్రవక్తలను) తిరస్కరించారు. ఇక నా పట్టు
ఎంత కిలనంగా ఉండేదో చూడు. వీరు తమమీద రెక్కలు జాపుతూ, ముడుస్తూ ఎగేరే
పక్కల్ని పరికించి చూడలేదా? వాటిని (ఏ అధారం లేకుండా) పట్టిఉంచేవాడు కరుణా
మయుడు తప్ప మరిపరూ లేరు. ఆయన ప్రతి స్పష్టిరాసినీ పర్యవేక్షిస్తున్నాడు. (18-19)

కరుణామయునికి వ్యతిరేకంగా మీవద్ద మిమ్మల్ని అయుకోగలిగే సైన్యం ఏముందో
కాస్త చూపండి (మాకు). వీరసలు పెద్ద మోసానికి గుర్తచేస్తారు. పోని, కరుణామయుడు
తన ఊపాధి (మార్గం) మూసేస్తే ఇక మీకు ఊపాధినిషేష వారవరో చెప్పండి మాకు.
(ఎవరూ లేరు.) వీరసలు తమ తలబిరుసుతనం, సత్యతిరస్కారాల నుండి బయట

يَرْزُقُمُ اَنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُ ۝ بُلْ لَجُوا فِي عُتُوقٍ وَنُقُورٍ ۝ اَفَمَنْ يَمْشِي مُكْبَنَا عَلَى وَجْهِهِ اَهْدَاهُ
اَمْنَ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صَرَاطٍ مُسْتَقِيًّرٍ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي نَعَمَ اَنْشَاكُمْ وَجَعَلَ لَهُمُ السَّمَاءَ وَالْاَنْصَارَ
وَالْاَفْدَدَةَ ۝ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي دَرَكَمْ فِي الْاَرْضِ وَالَّذِي هُوَ
مَنْهُ هَذَا الْوَعْدُ اَنْ كُنْتُمْ صَدِيقِي ۝ قُلْ اِنَّا عَلَمْ عِنْدَ اللَّهِ ۝ وَإِنَّا اَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝
فَلَمَّا رَأَوْهُ رُلْفَةً سِيَّكَتْ وُجْهُ الْكَبِينَ كَفَرُوا وَقَبِيلَ هَذِهِ الْأَرْضِ كُنْتُمْ بِهِ شَدَّاعُونَ ۝ قُلْ
اَرَيْتُمْ اَنَّ اَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعَيْ اَوْ رَجَمَنَا ۝ فَمَنْ يُجِيرُ الْكُفَّارِ مِنْ عَذَابِ
الرَّحْمَنِ اَمْتَاهِ ۝ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۝ فَسَعَكُمُونَ مَنْ هُوَ فِي صَلَلٍ مُّبِينٌ ۝ قُلْ هُوَ
اَصْبَهَ مَآءِكُنْ عَوْرَةً فَمَنْ يَأْتِيْكُمْ بِمَاءً مَعِينٌ ۝

పదటానికి ఏమాత్రం సిద్ధంగా లేరు. (20-21)

(సరే,) తల వంచుకొని (మూగెద్దలు) నడిచేవాడు సరైన దారిలో నడుస్తాడా, లేక
తల పైకెత్తి సూటిగా చూస్తూ చదువైన బాటపై నడిచేవాడు సరైన దారిలో ఉంటాడా?
వారికి చెప్పు: “దేవుడే మిమ్మల్ని పుట్టించాడు. ఆయనే మీకు వినే, చూసే శక్తినిచ్చి
అలోచించే, అధ్యం చేసుకునే మేఘ కూడా ప్రసాదించాడు. కాని మీరు (ఆయనకు) చాలా
తక్కువగా కృతజ్ఞత చూపుతున్నారు. (22-23)

వారికిలా చెప్పు: “మిమ్మల్ని భూమండలంపై విస్తరింప జేసినవాడు దేవుడే.
ఆయన సన్మిధిలోనే మీరు (మరణానంతరం) సమీకరించి ప్రవేశపెట్టబడతారు.” (24)

వారు (సీ హాచ్చరికలు భాతరుచేయకుండా) “సీవు చెప్పేది నిజమైతే (ప్రశ్నయ
సంభవం గురించిన) ఈవాగ్గానం ఎప్పుడు నెరవేరుతుంది?” అని అంటారు. వారికి ఇలా
చెప్పు: “ఆ సంగతి దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. నేను విషయాన్ని అందజేసి హాచ్చరించే
వాత్సి మాత్రమే.” (25-26)

ఆ సమయం సమీపించినప్పుడు దాన్ని చూడగానే సత్యతిరస్కారుల ముఖాలు
(భయాందోశనలతో) ముడుచుకు పోతాయి. అప్పుడు వారికి “ఇదే మీరు (ఎప్పుడు
సంభవిస్తుందని) అడుగుతుండిన విషయం” అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (27)

వారిని అడుగు: “మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా? దేవుడు నన్ను, నా అనుచరులను
చంపినా లేక కరుణించినా (దానివల్ల మీకు ఒరిగేదేమీ లేదు. కాని) సత్యతిరస్కారులను
దుర్భర శిక్క నుండి ఎవరు కాపొడగలరు?” (28)

వారికిలా తెలియజేయు: “ఆయన ఎంతో కరుణామయుడు, ఆయనే మేము
విశ్వసిస్తున్నాము; ఆయనే నమ్ముకొని ఉంటాము. (కాని) పూర్తిగా మార్గప్రపంత్వంలో
వడిన వారెవరో మీకు త్వరించే తెలిసిపోతుంది.” (29)

వారిని అడుగు: “మీ బాపులు, కుంటల్లోని నీరు నేలలోకి ఇంకిపోతే ఇక ఆ నీటి
ఊటల్ని మీకెవరు తీసిస్తారు? దీన్ని గురించి మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా?” (30) ●

١٢ (٦٨) سُورَةُ الْقَلْمَنْكِيَّةِ (الْعَالَمَةِ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَ وَالْقَلْمَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۚ مَا أَنْتَ بِمُنْعِنَةِ رَبِّكَ يَمْجُنُونَ ۖ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۖ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۗ فَسْتُبْصِرُ وَمُبَصِّرُونَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ۗ مَهْرُومُونَ ۗ وَإِنَّ أَوْسَاطَهُمْ أَلَمْ أَقْلَنَ لَكُمْ كُلَا شَيْءًا لَوْنَ ۗ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَلَمِينَ ۗ قَالَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَّلَاقُونَ ۗ قَالُوا يُؤْلِئِكُمْ أَنَّا كُنَّا طَغِيَّةً ۗ عَلَيْهَا مَنْهَا إِنَّا لَرَاغِبُونَ ۗ كَذَلِكَ الْعِدَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكَبْرُ ۖ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّ لِلْمُعْتَقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ التَّعْلِيمِ ۗ أَفَنَجَعَلُ السُّلَيْمَيْنَ كَالْيَجْرِيمِينَ ۗ مَالِكُونْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۗ أَمْ لَكُمْ كِتَبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۗ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَكُمْ رَغَيْرُونَ ۗ أَمْ لَكُمْ

అప్తరథ:

68. ఖలం (కలం)

సూక్తులు: 52

ఈ అధ్యాయం కూడా నబిశకం ప్రారంభకాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో అవిశ్వాసుల అరోపణలకు సమాధానమిస్తూ వారిని హాచ్చిరించి హితోపదేశం చేయి బడింది. ఈ సందర్భంలో దేవుడు ప్రసాదించిన వరాలు మరచి ఆయనకు కృతమ్మలై పొయిన ఓతోటు యజమానుల వృత్తాంతం ఉదాహరణగా పేర్కొనబడింది. చివర్లో వైవ్పువక్త (స)కు సహానం గురించి కొన్ని సూచనలు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నూన్...కలం సాక్షి! ప్రాసేవారు ప్రాస్తున్నదాని సాక్షి!! నీ ప్రభువు దయవల్ల నీవు ఎమాత్రం పిచ్చివాడవు కావు. నీకు తప్పకుండా ఎన్నటికీ అంతంకాని గొప్ప ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. నిస్పందేహంగా నీవు అత్యున్నత సుగుణసంపత్తి కలవాడవు. మీలో ఎవరు ఉన్నామలో త్వరలోనే నీకూ తెలుస్తుంది; వారికి తెలుస్తుంది. (1-6)

నీ ప్రభువుకు తనమార్గం నుండి ఎవరు తప్పిపోయారో బాగా తెలుసు. ఆలాగే ఎవరు సన్మార్గంలో ఉన్నారో కూడా ఆయనకు తెలుసు. కనుక నీవు సత్యతిరస్కారులు తచ్చే వత్తిశ్శతు ఏమాత్రం తలవేగ్గకు. నీవు కొంచెం మెత్తబడితే వారు కూడా కాస్త వెనక్కి తగ్గాదామని భావిస్తున్నారు. (7-9)

నీవు వారికి ఏమాత్రం లొంగకు. (ముఖ్యంగా) చిట్టికిమాటికి ఒట్టు వేసుకునే తుచ్ఛుడు, ఎత్తిపొడిచేవాడు, చాడీలు చెబుతూ తిరిగేవాడు, సత్కార్యాల నుండి నిరోధిం చేవాడు, మితిమీరిన దొర్కన్యాలకు పాల్పడేవాడు, ఘోరపాపి, పరమ దుర్మర్థుడు, వీటునిటికి తోడు ఏమాత్రం నీతిలేని నికష్టుడు... (జలాంచివాడికి లొంగకు). అతను తన సంతానం, సిరిసంపదలు చూసుకొని మిడిసిపడుతున్నాడు. అతని ముందు మాసూక్తులు చదువుతున్నప్పుడు “ఇవి పూర్వీకుల పుక్కిటిపురాణాలు మాత్రమే” అంటాడు. త్వరలోనే మేమతని ముక్కుమీద వాతపెట్టి అతని పీచం అణచివేస్తాం. (10-16)

మేము పూర్వం ఓతోట యజమానులకు పరీక్ష పెట్టినట్లు (జప్పాడు మక్కా) వారికి కూడా పరీక్ష పెట్టాం. ఆ తోటయజమానులు ప్రమాణం చేసి తాము (సేపు) ఉదయాన్నే తోటకెళ్లి తప్పక పండ్లు కోస్తామని అన్నారు. వారు ‘దేవుడు తలిస్తే (పండ్లు కోస్తాం)’

نَطَافَ عَلَيْهَا طَلَيفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ لَا يُمْنَنُ ۗ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۗ فَتَنَادَا مُصْبِحِينَ ۗ أَنَّ اعْدُوا عَلَىٰ حَزِيرَكُمْ إِنْ لَكُمْ صِرْبَيْنَ ۗ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَنْعَثُونَ ۗ أَنَّ لَكَمْ يَدُكُمْ ۗ بَلْ نَعْنَ ۗ الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۗ وَغَدَوا عَلَىٰ حَرْدَ قَلْبِرِينَ ۗ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَالَاتُونَ ۗ بَلْ نَعْنَ ۗ مَهْرُومُونَ ۗ قَالَ أَوْسَاطُهُمْ أَلَمْ أَقْلَنَ لَكُمْ كُلَا شَيْءًا لَوْنَ ۗ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَلَمِينَ ۗ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَّلَاقُونَ ۗ قَالُوا يُؤْلِئِكُمْ أَنَّا كُنَّا طَغِيَّةً ۗ عَلَيْهَا مَنْهَا إِنَّا لَرَاغِبُونَ ۗ كَذَلِكَ الْعِدَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكَبْرُ ۖ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّ لِلْمُعْتَقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ التَّعْلِيمِ ۗ أَفَنَجَعَلُ السُّلَيْمَيْنَ كَالْيَجْرِيمِينَ ۗ مَالِكُونْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۗ أَمْ لَكُمْ كِتَبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۗ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَكُمْ رَغَيْرُونَ ۗ أَمْ لَكُمْ

అనలేదు. ఆరాతి వారు గాఢినదలో ఉన్నప్పుడు నీప్రభువు నుండి వారి తోటపైకి విపత్తు వచ్చిపడి, దాన్ని పంటకోయబడిన పొలంలా ధ్వంసం చేసింది. (17-20)

తెల్లవారగానే వారు ఉత్సాహంతో ఒకర్కొకు కేకవేసి పిలుచుకుంటూ “పండ్లు కోయాలనుకుంటే పెందలాడే తోటకు బయలుదేరండి” అన్నారు. ఇలా వారందరూ బయలుదేరారు. (దారిలో) మాట్లాడుకుంటూ “ఈరోజు మన తోటలోకి పేదవాళ్ళెవరూ రాకుండా చూసుకోవాలి” అన్నారు. వారు ఎవరికీ చిల్లిగవ్వ కూడా ఇవ్వరాదని నిర్ణయించుకొని, తొందర తొందరగా వెళ్ళారు పెద్ద మొనగాళ్ళులా. (21-25)

అయితే తోట పద్ధకు చేరుకొని (నిర్మాంతపోయి) చూస్తూ “ఏమిటీ మనం దారి తప్పి వచ్చమా...? కాదుకాదు, మన దురదృష్టమే మన కొంపముంచింది” అన్నారు.

వారందరిలో కాస్త మంచివాడు “మీరు దేవుడై ఎందుకు స్మరించరని నేను చెపులేదా?” అన్నాడు. అప్పుడు వారు “(నిజం) మనప్రభువు ఎంతోపవిత్రుడు. మనమే దుర్మార్గులం” అన్నారు. అతర్వాత వారు ఒకర్కొకు నిందించుకున్నారు. (26-30)

చివరికి ఇలా అన్నారు: “అయ్యా! ఎంత దుర్దతి పట్టింది మనకు! నిజంగా మనం చాలా దుర్మార్గులై పోయాం. (ఇప్పుడైనా) మనం పశ్చాత్తాపం చెంది మన ప్రభువుని క్షమాపణ కోరుకుండాము. బహుశా మన ప్రభువు (మనల్ని కనికరించి) ఇంతకంటే మంచి తోట ప్రసాదించవచ్చు.” (31-32)

ఇలా ఉంటుంది (జహాలోక) ఇక్క. పరలోక ఇక్క ఇంతకంటే తీవ్రంగా ఉంటుంది. వీరి సత్యం తెలుసుకుంటే ఎంత బాగుండు! భయభక్తులుకలవారి కోసం వారిప్రభువు దగ్గర భోగభాగ్యాలతో కూడిన స్వర్గవనాలున్నాయి. మేము విధేయులైనవారిని, అపరాధులను ఒకే దృష్టితో ఎందుకు చూస్తాం?” (33-35)

(మీరిక్కడ అప్పయిక్కుర్యాలు అనుభవిస్తున్నంత మాత్రాన దేవుడు మీపట్ల ప్రసన్న డయాడని, పరలోకంలోనూ తమకు భోగభాగ్యాలు ప్రసాదిస్తాడని భావిస్తున్నారా?) ఏమైంది మీకు ఇలాంటి నిర్ణయానికచ్చారు? మీరు కోరుకున్నప్పుడై అక్కడ తప్పక లభిస్తాయని మీరేడైనా గ్రంథంలో చదివారా? అలాంచిగ్రంథం మీదగ్గరుండా?

إِنَّمَا عَيْنَاهُ بِالْعُلْفَةِ لِلَّيْلِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ، إِنَّ لَكُمْ لَيْلًا تَحْكُمُونَ ۚ سَلَّهُمْ إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيلٌ ۝
أَرْكَهُمْ شُرَكَاهُ ۝ فَلَيْلًا يُشْرِكُوا إِلَهًا إِنْ كَانُوا صِدِّيقِينَ ۝ يَوْمَ يُكَسَّفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ
إِلَيَّ السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ خَائِشَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذَلَّةٌ ۝ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَيَّ السُّجُودِ
وَهُمْ سَلِيمُونَ ۝ فَذَارُنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهِذَا الْحَدِيثِ ۝ سَكَسَتْ رُجُوهُمْ مِنْ حِينَ لَمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ وَ
أَمْلَى لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتَّيْنِ ۝ أَمْ لَنْتَهُمْ أَجْرًا قَوْمٌ مِنْ مَغْرِمٍ مُتَّقَلُونَ ۝ أَمْ عِنْدَهُمُ الْعِيْبُ
فَهُمْ يَأْتِيُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْعُوتِ مَذْنَادِي وَهُوَ مَظْلُومٌ ۝ لَوْلَا
إِنْ تَدْرِكَهُ زُفْرَةٌ مِنْ كَيْدِهِ لَنِيَّدَ بِالْعَزَّاءِ وَهُوَ كَافِرٌ ۝ فَاجْتَبَيْهُ رَبُّهُ فَعَلَّهُ مِنَ الصَّلِحَيْنِ ۝
وَلَمْ يَكُنْ أَدَدُ الدِّيْنِ كَفُرُوا لَيْلُقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَيْلًا سَعِيْا لِلِّذِكْرِ وَيُقْلُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونُ ۝
وَمَا هُوَ لَا ذُكْرٌ لِلْعَلَمِيْنِ ۝

مَعَ

లేక మీరు కోరిందల్లా మీకు లభించడానికి మేము మీకేడైనా ప్రశయందాకా ఉండే వాగ్గానం చేశామా? దీనికి మీలో ఎవరు బాధ్యులని అడుగు. లేక వారి మిధ్యాదైవాలా (దీనికి బాధ్యులు)? అల్లాగైతే వారు తమ మిధ్యాదైవాలను (స్క్వ్యంగా) తీసుకురావాలి. వారి వాదన నిజమయితే ఈపని చేసితీరాలి మరి. (39-41)

(ప్రాపంచిక మైకపు)తెరలు తొలగి యదార్థం ముందుకొచ్చే రోజు (విశ్వప్రభువుకు) సాష్టాంగప్రణామం చేయడానికి మానవులు పిలవబడతారు. అప్పుడు వీరు సాష్టాంగ పడలేరు. వారి చూపులు క్రిందికి వాలిపోతాయి. వైచ్యం, అవమానం వారిని చుట్టూ ముడ్తాయి. (ఇహలోకంలో) నిక్షేపంగా ఉన్నప్పుడు వీరిని సాష్టాంగప్రణామం కోసం పిలవడం జరుగుతుందేది. (కాని వీరప్పుడు తిరస్కరిస్తుందేవారు). (42-43)

సరే, ప్రవక్త! ఈ వాణిని తిరస్కరించేవారి సంగతి నాకు వదలేయి. మేము వారిని వారికిమాత్రం తెలియనిరీతిలో క్రమేణ పత్నాగాధంలోకి నెట్టిపేస్తాం. నేను వారిని చూసే చూడనట్లు వదిలేస్తున్నాను. నా పన్నాగం ఎంతో పక్కందీగా ఉంటుంది. (44-45)

(సందేశపూరాం కోసం) నీవేడైనా ప్రతిఫలం అడుగుతున్నావా, ఆ సుంకం బరువు క్రింద వీరు అణగిపోవడానికి? వారి దగ్గరకు అగ్గచర విషయాలకు సంబంధించిన సమాచార మేడైనా వస్తోందా, దాన్ని ప్రాసుకోవడానికి? (46-47)

కనుక (ప్రవక్త!) నీ ప్రభువు నిర్ణయం వచ్చేవరకు ఓపిక పట్టు. మత్స్యబాధితుడిలా (యూనస్ ప్రవక్తలా అసహనంతో) ప్రవర్తించకు. అతను పుట్టెడుధుఖంతో (మమ్మల్వి) ఎలుగెత్తి వేడుకున్నాడు. అతడ్ని గసక అతని ప్రభువు కరుణించక పోయివుంచే, అతను దుస్థితికి గురయి, ఎలాంటి చెట్లుచేమలు లేని మైదానంలో విసరేయబడేవాడు. చివరికి అతని ప్రభువు అతడ్ని కట్టాక్షించి సజ్జనులలో చేర్చాడు. (48-50)

ఈ అవిశ్వాసులు (మా)వాణి వింటున్నప్పుడు నిన్ను మింగివేస్తామన్నట్లు కొరకార చూస్తారు. ఇది యావత్తు ప్రపంచవాసుల కొసం అవశరించిన హితవాణి. అయినా వీరు (కారుకూతలు కూస్తూ) “ఇతను కచ్చితంగా పిచ్చివాడే” అంటున్నారు. (51-52)

(٢٨) سُورَةُ الْحَقَّ مِنَ الرَّحْمَنِ

الْحَقَّ ۗ مَا الْحَقَّ ۗ وَمَا أَدْرِيكَ مَا الْحَقَّ ۗ كَلَّذَبْثُ ثَمُودُ وَعَادُ بِالْقَارِبَةِ ۗ فَمَا شَمُودُ فَأَهْكِلُوا بِالْأَطْغَيْبِ ۗ وَمَا أَدْرِيكَ مَا عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِبِّيْجٍ صَرِيرَعَانِيَّةِ ۗ سَخْرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَشَنِينَيَّةَ ۗ أَيَّامٌ حُسْوَمَا فَتَرَكَ الْقَوْمُ فِيهَا صَرْعَةٌ ۗ كَانُتُهُمْ أَعْجَابٌ تَحْلِلُ حَارِيَّةٌ ۗ فَهَلْ تَرَكَ لَهُمْ قِنْ ۗ بَاقِيَّةٌ ۗ وَجَاءَهُ فَزَعُونَ ۗ وَمَنْ قَبَلَهُ وَالْمُؤْتَفَكُ بِالْأَطْلَاطَةِ ۗ فَعَصَوْرَاسُولُ رَبِّيْهِمْ فَأَخْلَدَهُمْ أَخْدَدَةَ ۗ رَازِيَّةَ ۗ رَأَيْنَا لَهَا طَعْنَ الْمَاءِ حَلَّنَمُ فِي الْجَارِيَّةِ ۗ لَيَعْمَلُهَا لَكُمْ نَذْرَكَةَ ۗ وَتَعْيَاهَا أَدْنَ ۗ وَاعِيَّهَا ۗ

69. హాళ్గ (పరమ యదార్థం)

అవతరణ: మక్క

సూక్తులు: 52

ఈ అధ్యాయం నబవిశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. హజత్ ఉమర్ (ర) చిరోజు దైవప్రవక్త (స)ను వేధించడానికి కాబాలు వెళ్ళారు. అప్పుడాయన (స) కాబాలు నమాజ్ చేస్తున్నారు. హజత్ ఉమర్ ఆ మహానీయుని నోట వెలువడుతున్న ఖర్జ సూక్తులు వింటూ ఆశ్రూర్యంతో “ఇతను తప్పకుండా కవి అయిఉంటాడు”ని మనసులు అనుకున్నారు. వెంటనే దైవప్రవక్త (స) నోట “ఇది గారవనీయుడైన దైవసందేశహరుని వాక్కు. కవినోట వెలువడిన వాక్కు కాదు” అని విన్నించింది. హజత్ ఉమర్ (ర) మళ్ళీ “కవి కాకపోతే మాంత్రికుడై ఉంటాడు”ని అనుకున్నారు. వెంటనే దైవప్రవక్త (స) నోట “ఇది మాంత్రికుడి మాట కూడా కాదు. మీరసలు చాలా తక్కువగా ఆలోచిస్తారు. ఇది సర్వలోక ప్రభువు నుండి వచ్చిన వాణి” అన్న సూక్తులు వెలువడ్డాయి.

అప్పుడు హజత్ ఉమర్ (రజ) హృదయంలో ఇస్లాం చోటుచేసుకున్నది కాని, ఆయన వెంటనే విశ్వసించలేదు. ఇలా కొన్ని సంఘటనల తర్వాత, చివరికి ఆయన తన చెల్లెల్లి రక్తసిక్తం చేసిన సంఘటనతో చలించిపోయి ఇస్లాం స్వీకరించారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడున దేవుని పేరుతే ప్రారంభం

పరమయదార్థం! ఏమిటా పరమయదార్థం? ఆ పరమయదార్థం ఏమిటా నీకే మైనా తెలుసా? ఆద్, సమూద్ జాతులు హతాత్తుగా వచ్చిపడే (ప్రశయ) విపత్తుని తిరస్కరించారు. అందువల్ల సమూద్ ప్రజలు ఒక శూరామైన ప్రమాదానికి గురై హతమయ్యారు. ఆద్ ప్రజలు ఒక భయంకరమైన తుఫాను దెబ్బకు నాశనమయ్యారు. దేవుడు దాన్ని వరుసగా ఏడురాత్తుట్టు, ఎనిమిదిపగట్టు వారిమీద పడవేశాడు. (అప్పుడు నీవక్కడ ఉండిపుంటే) వారక్కడ ఖ్రూష్యరపు మొదట్టు పడినట్లు నీర్జీవంగా పడిపుండటం నీకు కన్చించేది. చూడు, వారిలో ఎవడైనా ప్రాణాలతో బయటపడ్డాడా? (1-8)

ఫిరాన్, అతనికి పూర్వముండిన జాతులు, తల్లికిందులయి ధ్వంసమైన జన పదాల జనం కూడా హోరపాపానికి పాల్పడ్డారు. వారంతా తమప్రభువు (పంపిన) ప్రవక్త లకు ఎదురుతిరిగారు. అప్పుడాయన వారిని కలినంగా పట్టుకున్నాడు. (9-10)

(హూహూ ప్రవక్త కాలంలో) తుఫానువరద ఉధృతమైనప్పుడు మేము మిమ్మల్వి పీడ లోకి ఎక్కించాం. ఈ సంఘటన మీకు కనువిప్పి కల్గించే జ్ఞాపికగా మిగిలిపోతుండని,

فَإِذَا أَنْفَخْتَ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً ۝ وَ حُولَتِ الْأَرْضُ وَالجَبَلُ فَدَكَتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝
كَيْفَيْتُمْ وَقَعْتَ الْوَاقِعَةُ ۝ وَ اشْقَطَتِ السَّمَاءُ ۝ فَهِيَ يَوْمَيْدِنٌ وَاهِيَّلٌ ۝ وَالنَّكَ عَلَىْ أَرْجَابِهَا ۝ وَيَحْمِلُ
عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَيْدِنٌ شَنِينِيَّةً ۝ يُومَيْدِنٌ تَعْصُونَ لَا تَنْخَعُ مِنْكُمْ خَافِيَّةً ۝ فَأَمَّا مَنْ أُوتَ
كَتْبَتْهُ بِيَبْيَنِيهِ فَيَقُولُ هَا وُمُّ ا قُرْوَا كِتَبِيَّةً ۝ إِنِّي ظَنَّتْ أَنِّي مُلِّقْ حَسَابِيَّةً ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ
رَاهِيَّةٍ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَّةٍ ۝ فَطَوْفُهَا دَارِيَّةً ۝ كُلُّوا وَأَشْرُوا هَنْيَّا بِنَا آسَلَقْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْخَالِيَّةِ ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتَ كِتْبَتْهُ بِيَشَالِهَةٍ فَيَقُولُ يَا يَسِّرْتِي لَمْ أُوتَ كِتَبِيَّةً ۝ وَلَمْ أَدْرِ مَا
حَسَابِيَّهُ ۝ يَا يَسِّرْتِها كَانَتِ الْقَاضِيَّةِ ۝ مَا أَعْنَهُ عَنِي مَالِيَّهُ ۝ هَلَّكَ عَنِي سَلَطِيَّهُ ۝
حَدُودُهُ قَعْلُوهُ ۝ ثُمَّ أَبْجَحِيَّمْ صَلُوهُ ۝ ثُمَّ فِي سِلِسَلَةٍ ذَرْعُهَا سَبِيعُونَ ذَرَاعًا قَاسِلُوكُوهُ ۝
إِنَّهُ كَانَ لَكِيُونِينَ يَا شُو الْعَظِيَّيُّو ۝ وَلَا يَحْصُ عَلَى طَعَامِ الْيُسْكِينِ ۝ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمُ هُنْتَا
గుర్తుంచుకునే చెవులు దాన్ని భద్రపరచుకుంటాయని మేమిలా చేశాం. (11-12)

ఆ తర్వాత (ప్రకయ)శంఖం ఓసారి పూరించగానే భూమిని, పర్వతాల్ని అమాంతం ఎత్తి కుడైని తునాతునకలు చేయడం జరుగుతుంది. అరోజు జరగవలసిన సంఘటన జరుగుతుంది. అప్పుడు ఆకాశం బ్రద్దలై, అస్తవ్యప్రమేషపుతుంది. (సరికొత్త విశ్వం ఆవిర్ప విస్తుంది.) నలుడిశలా దైవమాతలు ప్రత్యక్షమై ఉంటారు. అరోజు ఎనిమిది మంది దైవమాతలు నీప్రభువు సింహాసనం ఎత్తిపుట్టుకొని ఉంటారు. అరోజు మీరు (దేవుని న్యాయ స్థానంలో) ప్రవేశపెట్టబడతారు. (అక్కడ) మీరు ఏ రహస్యాన్ని దాచలేరు. (13-18)

అప్పుడు కుడిచేతికి కర్మలపత్రం ఇవ్వబడిన మనిషి (ఎంతో సంతోషిస్తూ తన బంధుమిత్రుల్ని కలుసుకొని) “ఇదిగో నా కర్మలపత్రం, చదవండి. నేను నా (కర్మఫలం) లెక్క నాకు తప్పక లభిస్తుందని భావిస్తుండేవాళ్ళి” అనంటాడు. అతనికి కోరిన సుఖసంతోషాలు అనుభవిస్తాడు. మహా అధ్యాత్మమైన స్వర్గవనంలో ఉంటాడు. దాని పండ్కగుత్తులు బరువుతో వంగిఉంటాయి. “హోయా తినండి, త్రాగండి మీరు గతజీవితంలో చేసుకున్న సుకృతపలం అనుభవించండి” (అంటారు దైవమాతలు). (19-24)

ఈక ఎడమచేతికి కర్మల పత్రం ఇవ్వబడినవాడు (తీవ్రంగా పశ్చాత్తాపవడుతూ) ఇలా అంటాడు: “అయ్యయో! నా కర్మపత్రం నాకసలు లభించకుండా, నా లెక్కేమిటో నాకు తెలియకుండా ఉంటే ఎంత బాగుండేది! నాకొచ్చిన (తొలి)దావే నన్ను పూర్తిగా తుదముట్టించి ఉంచే బాగుండేది!! ఈరోజు నా సిరిసంపదలు నాకేమాత్రం పనికి రాలేదు. నా అధికారం, అధిపత్యాలన్నీ మట్టిలో కలిసిపోయాయి.” (25-29)

(అప్పుడిలా ఆజ్ఞపుతుంది): “పట్టుకోండి వాటి. వాడిమెడకు గుదిబండ కట్టి నరకం లోకి త్రైసేయండి. తర్వాత డెబ్బయిమూరల గొలుసుతో వాటి చిగించికట్టండి. మహాసుతుడైన దేవపుత్రి పీడు నమ్మేవాడు కాదు; పేదవాడికి పట్టెడన్నం కూడా పెట్టేవాడు కాదు. అలాంటి సహాయకార్యాల కోసం ఇతరుల్ని ప్రాత్మహించేవాడు కాదు. అందువల్ల ఈ రోజుక్కడ వీప్పి పట్టించుకునేవాడే లేదు. చీము, సెత్తురు తప్ప వాడికి తినదానికి మరేమీ లభించదు. పాపాత్ములే ఇలాంటి (జుగుప్పాకరమైన) తిండితింటారు” (30-38)

حَمِيمٌ ۝ وَلَطَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِيْنِ ۝ لَا يَا كُلَّهُ إِلَّا أَخْطَلُونَ ۝ فَلَا أُقِيمُ بِمَا تُبَصِّرُونَ ۝ وَمَا لَا
تُبَصِّرُونَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلَ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ۝ وَلَا يَقُولُ
كَاهِنٌ دَقَلِيلًا مَا تَنَدَّكَرُونَ ۝ تَنَزَّلِيْلٌ مَنْ رَتَ الْعَالَمِيْنَ ۝ وَلَوْ تَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضَ
الْأَقَاوِيلِ ۝ لَا كَحْدَنَا مِنْهُ بِالْيَبِيْنِ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِيْنِ ۝ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ
عَنْهُ لَحِيْزِيْنِ ۝ وَلَائِهَ لَتَذَكَّرَةٌ لِلْمُتَقَبِّلِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِيْنَ ۝ وَإِنَّهُ
لَحَسَرَةٌ عَلَى الْكَفَرِيْنَ ۝ وَلَائِهَ لَحْقُ الْيَقِيْنِ ۝ فَسَيَّهُ يَا سَمِّ رَتَكَ الْعَظِيْمِ
﴿٢٠﴾، سُوْرَةُ الْعَلَمِ، مِنْ مِنْهُ ۝، ۲۹، ﴿٣٣﴾، ﴿٣٤﴾.

إِسْحَاقُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
سَأَلَ سَكِيْلٌ بِعَدَابٍ وَاقِعٍ لِلْكَفَرِيْنَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ قَنْ أَللَّهُ ذَكَرَ الْمَعَارِجَ ۝ تَعْرِجُ
الْمَكِيْكَةُ وَالزُّوْمُ لَالْيَهُ فِي يَوْمِ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِيْنَ أَلْفَ سَنَةً ۝ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيْلًا ۝

కాబట్టి, (మీరనుకునేది నిజం) కాదు. మీకు గోచరించేదాని పేర, గోచరించనిదాని పేర ప్రమాణంచేసి చెబుతున్నాను. ఇది గౌరవసీయుడైన సందేశారుని వాక్కు. ఏ కవి నోటో వెలువడిన మాటకాదు. మీరసలు బహుతక్కువగా విశ్వసిస్తారు. ఇది ఏ మాంత్రికుడి వాక్కు కూడా కాదు. మీరసలు చాలాతక్కువగా ఆలోచిస్తారు. (39-42)

ఇది సర్వలోకప్రభువు సుండి అవతరించిన (దివ్య)వాణి. ఇతను కల్పించి ఏదైనా విషయం ప్రచారం చేస్తే, మేమితని కుడిచేయి పట్టుకొని కంఠనాళం కోసివేసే వాళ్ళం. అప్పుడు మమ్మల్ని ఈపని సుండి ఏశ్కీ అడ్డుకోలేదు. (43-47)

ఇది భయభక్తులు కలవారి కోసం అవతరించిన హితిపదేశం. మీలో కొందరు నిరాకరించేవారున్నారని మాకు తెలుసు. అలాంటి తిరస్కారులకిది తప్పనిసరిగా పశ్చాత్తాపానికి కారణమవుతుంది. ఇదిపూర్తిగా సమ్మదగిన సత్యం. కనుక ప్రవక్త! నీవు మాత్రం మహాసున్నతుడైన నీ ప్రభువు నామం స్వరిస్తూ ఉండు. (48-52)

70. మారిజ్ (ఆరోహణా సేవానాలు)

అప్రతురణ, ముక్క

సూక్తులు: 44

ఈ అధ్యాయం కూడా నబిశీకం ప్రారంభంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రథమం, స్వర్గనరకాలను హాశనచేసే సత్యతిరస్కారుకు హాచ్చరికలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడుయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అడిగేవాడు శిక్షను గురించి అడుగుతున్నాడు. అది అవిశ్వసులపై విరుచుకు పడేయకు తప్పక వస్తుంది. దాన్నెవరు ఆపలేదు. అది అరోహణాసోపానాల యజమాని అయిన దేవుని పైపునుండి వస్తుంది. పరిషుద్ధత్వం (ఇతర) దైవమాతలు ఆయన సమీధికి యాబైవేల సంవత్సరాలకు సమానమైన ఒక సుదీర్ఘదినంలో ఎక్కిపోతారు. 1 కనుక ప్రవక్త! సహనం వహించు, సంస్కారపంతమైన సహనం వహించు. (1-5)

1. వివరాలకు 32:5 సూక్తి, దాని పాదసూచిక, 22:47 సూక్తి చూడండి.

لَنْهُمْ يَرُونَهُ بَعِيْدًا ۚ وَ نَرَهُ قَرِيْبًا ۗ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاوَاتُ كَالْمُهْلَلِ ۚ وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعَمِينِ ۝
وَ لَا يَسْئَلُ حَيْثُمْ حَيْنِيَا ۝ بَيْصَرُوْنَهُمْ دَيْوَدُ الْجُحْرُمُ لَوْ يَقْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يُعْبَدُ بِيَنْبَيْنِهِ ۝
وَ صَاحِبَتِهِ وَ أَخْيَرُهُ وَ قَصْنِيَّتِهِ الَّتِي تُغْيِيْهُ ۝ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا شُرُّ بَيْحِيَّةٍ ۝ كَلَّا
إِنَّهَا لَطَّ ۝ تَرَاعَةٌ لَلَّشُوْنَيْنِ تَدْعُوا مِنْ أَدْبَرٍ وَ تَوْلَى ۝ وَ جَمِيعٌ فَأَوْلَى ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ حَلْقَ
هَلْعَانًا ۝ إِذَا مَسَّهُ الشَّرْجَزُوْعَا ۝ قَرِيْباً مَسَّهُ الْحَيْرُمُوْنَعَا ۝ لَا الْمُصْبِلِيْنِ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَى
صَلَادَتِهِمْ دَاهِمُونِ ۝ وَ الَّذِينَ فِي آمُوْلِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۝ لِإِسْتَأْلِ وَ الْمَحْرُورُوْنَ ۝ وَ الَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِيَوْمِ الدِّيْنِ ۝ وَ الَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رَاهِيْمُ مُشْفِقُونِ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرَمَاً مُؤْنِيْنِ ۝
وَ الَّذِينَ هُمْ لَفُوْجُهُمْ حَفْظُونِ ۝ إِلَّا عَلَى أَرْوَاهِمْ أُوْمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَيْدُ
مَلْوَمِيْنِ ۝ فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَإِلَيْكُمُ الْعُدُونَ ۝ وَ الَّذِينَ هُمْ لَامِنْتِهِمْ وَ عَهْدِهِمْ

వారా శిక్క చాలా దూరం ఉండనుకుంటున్నారు. కానీ మేము దాన్ని అతి సమీ పంగా చూస్తున్నాం. ఆ (శిక్క వచ్చిపడే) రోజు ఆకాశం చమురు తెట్టులా మారిపోతుంది. పర్వతాలు రంగుల దూదిపింజాల్లు ఎగురుతాయి. ప్రతి ఒక్కడూ ఎదుటివాడి (దుష్టి)ని చూస్తున్నప్పటికీ ఏ ప్రాణస్నేహితుడూ తన అప్పమిత్తడ్ని పట్టించుకోడు.

ఆరోజు పాపాతులు శిక్క నుండి తప్పించుకోవడానికి తమ భార్యాపిల్లల్ని, అన్న దమ్ముల్ని, తమకు ఆశ్రయం ఇవ్వగలిగిన అతి సన్నిహిత బంధువర్గాన్ని, చివరికి లోకం లోని వారందరీ పరిహరంగా ఇవ్వడలచుకుంటారు. అయినా (శిక్క నుండి బయట పడటం) జరగదు. అది తీవ్రంగా ప్రజ్యరిల్లే నరకాగ్ని జ్యాల. అది చర్చాన్ని వలచి మాడ్చి వేస్తుంది. సత్యానికి విముఖుడై పోడమేగాక థనాన్ని కూడబెట్టి దాన్ని మాటిమాటికి సర్ది పెట్టుకుంటూ భద్రపరచుకున్న ప్రతిపాఠ్మీ అది ఎలుగెత్తి పిలుస్తుంది. (6-18)

మానవుడు సహసం లేనివాడుగా సృజించబడ్డాడు. ఏదైనా కాష్ట అపద వస్తే చాలు, కంగారుపడిపోతాడు. సంపద ఒనగూడినప్పుడు ఏసినారితనం వహిస్తాడు. అయితే కొందరు అలా చేయరు. వారి గుణగణాలు ఇలా ఉంటాయి:

- * వారు నమాజ్ చేసేవారు; నిత్యం క్రమం తప్పకుండా నమాజ్ విధి పాటిస్తారు.
- * వారి సంపదలో అర్థించేవారికి, అర్థించనివారికి ఒక నిరీత భాగం ఉంటుంది.
- * వారు (పరలోక) తీర్పుదినాన్ని విశ్విస్తారు.
- * తమ ప్రభువు శిక్కకు భయపడుతుంటారు. వారి ప్రభువు శిక్కే అలాంటిది, దాని పట్ల ఎవరూ నిర్భయంగా ఉండకూడదు.
- * వారు తమ మర్మావయవాలను కాపాడుకుంటారు. అయితే తమ భార్యలు, తమ బానిసప్టీల విషయంలో ఇలా చేయకుండా ఉండటంలో ఎలాంటి తప్ప లేదు. అది తప్ప మరేదైనా కోరేవారే హద్దు మీరేవారు.
- * తమను నమ్మి అప్పగించబడేదాన్ని కాపాడే నిజాయితీపరులు.
- * ఇచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకునే వాగ్గన పాలకులు.

رَاعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِشَهَدَتْهُمْ قَالِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولَئِكَ
فِي جَنَّتٍ مَكْرُمُونَ ۝ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطَعِينَ ۝ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَائِلِ
عِزِيزُنَ ۝ أَيْضُمْ كُلُّ امْرٍيْ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيْمَوْ ۝ كَلَّا لَيْتَهُمْ خَلَقْنَاهُمْ مِنَّا يَعْلَمُونَ ۝ فَلَا
أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّ الْقَدِيرَوْنَ ۝ عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا قَنْهُمْ وَمَا تَحْنُّ
فَذَاهِمٌ يَعْوَضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلْقَوْا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْدَعُونَ ۝ يَوْمَ يَرْجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ
سَرَاعًا كَانُهُمْ لِتَصْبِيْبِ يُوْفَصُونَ ۝ حَاسِهَةً بِإِصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوْدَعُونَ ۝
(سُورَةُ قُوْهُرْ مَكْيَيَّةٍ ۝ ۱۴)

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَيْ قَوْمَهُ أَنْ أَنذِرْنَاقَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَنَّهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالَ يَقُولُ
إِنَّا آرْسَلْنَا نُوحًا إِلَيْ قَوْمَهُ أَنْ أَنذِرْنَاقَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَنَّهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالَ يَقُولُ

* సాక్ష్యం విషయంలో నీతి, వ్యాయాలకు కట్టుబడి ఉండేవారు.

* (ఏమరుపాటుకు లోనుకాకుండా) తమ నమాజులను కాపాడుకునేవారు.
వీరంతో గారపపదంగా స్పశ్రవణలలో (హోయా) ఉంటారు. (19-35)

సరే, ప్రవక్త! ఈ తిరస్కారులు కుడిఎడమల వైపు సుంచి జట్లుజట్లుగా నీ దగ్గరకి పరుగెత్తుకొస్తున్నారెదుకు? వారిలో ప్రతించక్కడూ భోగ్బాగ్యాలతో కూడిన స్వర్ణంలో ప్రవేశించేయబడతనని ఆశలు పెట్టుకున్నాడా? అలా ఎన్నటికీ జరగదు. మేము తమను ఎలాంటి పదార్థంతో పుట్టించామో వారికి తెలును. కనుక ప్రవక్త! తూర్పు పడమరల ప్రభువు సాక్షిగా చెబుతున్నాం. మేము తలచుకుంటే వీరి స్థానంలో వీరికంటే క్రైస్తులైన మానవుల్ని తీసుకురాగలం. మాకా శక్తి ఉంది. మాతో ఎవరూ పోటీపడలేరు. (36-41)

కాబట్టి వారిని ఆటపాటల్లో, పనికిమాలిన మాటల్లోనే పడిఉండనివ్వు. అదే స్థితిలో చివరికి వారు తమకు వాగ్గానం చేయబడుతున్న రోజుకు చేరుకుంటారు. అప్పుడు వారు తమ విగ్రహలవైపు దొడు తీసున్నట్లు, సమాధుల సుంచి లేచి ఒకరికొకరు పోటీ పడుతూ పరుగెత్తుతారు. (అయితే తీరా చేరవలసిన చోటికి చేరినప్పుడు) వారి చూపులు (పాశ్చాత్యాపంతో) క్రిందికి వాలిపోతాయి. అపమానం, అప్రతిష్టాయి. అదే వీరికి వాగ్గానం చేయబడుతున్న (ప్రశయ) దినం! (42-44)

అవతరణ: ముక్క

71. నూహ్

సూక్తులు: 28

ఈ అధ్యాయంలో బహుదైవారాధకులకు హితోపదేశం చేయడానికి నూహ్ ప్రవక్త (అలై) వృత్తాంతం పేర్కొనబడింది. నూహ్ ప్రవక్త తన జాతిప్రజల్లీ సన్వార్ధంలోకి తీసుకురావడానికి ఎంత కృషిచేసినా కొందరు తప్ప అంతా తిరస్కరించారు. చివరికి ఆయన దేవుట్టి ప్రార్థించారు, దాంతో వారు భీరక తుఫాను పరదలకు నాశనమైపోయారు.

కరుණామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మేము నూహ్ (ప్రవక్త)ను అతని జాతిప్రజల పద్ధకు పంచి, వారిపై వ్యధాభరితమైన శిక్క వచ్చిపడక ముందే వారిని పోచ్చరించాలని ఆదేశించాం. (1)

إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَنَّ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطْبِعُونِ^۱ يَعْفُرُ لَكُمْ قِنْ دُنْوِيْكُمْ وَيُؤْخِدُكُمْ إِلَى أَجْلٍ مُّسْتَحْيِيْ^۲ إِنَّ أَحَدَ اللَّهِ إِذَا جَاءَكَ لَكَ يُؤْخِرُهُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ^۳ قَالَ رَبُّ إِنِّي دَعَوْتُ فُوْمِي لَيْلًا وَكَهَارًا^۴ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فَرَارًا^۵ وَلَيْنِي كُلَّتِي دَعْوَتُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي أَذْانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاصْرَوْا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتَبَارَا^۶ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا^۷ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَمْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا^۸ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَافِرًا^۹ يُرِيلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْدَرًا^{۱۰} وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَنْعِلُ لَكُمْ آنْهَارًا^{۱۱} مَا لَكُمْ

(దాని ప్రకారం) అతను (తన జాతిప్రజల వద్దకిట్టి) ఇలా అన్నాడు: “నా జాతి ప్రజలారా! నేను మిమ్మల్ని స్పష్టంగా హాచ్చరించడానికి వచ్చినవాళ్ళీ (దైవప్రవక్తన). కనుక (నామాట విని) దేవుప్పి ఆరాధించండి. ఆయనకు భయపడండి. నాకు విధేయత చూపండి. (అప్పుడు) దేవుడు మీ పాపాలు మన్మంచి ఒక నిరీత్తకాలం వరకు మిమ్మల్ని క్షేమంగా ఉండనిస్తాడు. దేవుడు నిక్షయంచిన (శిక్ష) సమయం వచ్చినప్పుడు దాన్మేవరూ అపలేరు. ఈ విషయం మీరు అర్థం చేసుకుంటే ఎంత బాగుంటుంది!” (2-4)

(ఈఫంగా నూహ ప్రవక్త అనేక సంపత్తురాలు ప్రజలకు హితబోధ చేసినా పెద్దగా ప్రయోజనం కన్నించలేదు. దాంతో) అతను దేవుప్పి ఇలా మొరపెట్టుకున్నాడు:

“ప్రభూ! నేను నా జాతిప్రజల్ని (నీపైపు) రేయింబవట్టు పిలిచాను. కాని నా పిలుపు వారి చెవికెక్కలేదు. వారు మరింత దూరంగా పారిపోతున్నారు. నీవు వారికి క్షమాభిక్ష పెట్టడానికి నేను వారిని పిలిచినప్పుడల్లా వారు చెపులలో ప్రేష్టు దూర్యుకునేవారు; పశ్చంతో ముఖం కప్పుకునేవారు. మొండిపైఖరి అవలంబించి గర్వపోతులయ్యారు. నేను బిగ్గగా వారిని (దేవుని వైపు) పిలిచాను. తరువాత బహిరంగంగా బోధచేశాను. అప్పే మెల్లిగా కూడా నచ్చజెపుడానికి ప్రయత్నించాను. నేను వారికి ఇలా బోధించాను-

‘మీ ప్రభువును క్షమాపణ కోరుకోండి. ఆయన గొప్ప క్షమాశిలి. ఆయన మీకోసం ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపిస్తాడు. మీకు సంతానం సిరిసంపదలు అనుగ్రహిస్తాడు. మీకోసం తోటలు పండిస్తాడు; సెలయేరులు ప్రవహింపజేస్తాడు.¹ ఏమైంది మీకు, దేవుని

1. దాద్మా ప్రతి దైవప్రవక్త ప్రజలకు రుజుమార్గం బోధిస్తూ ‘పాపక్కమాపణకై విశ్వప్రభువుని వేడుకొని ఆయన వైపు మరితి ఆయన మీకు ప్రపంచ జీవితంలో కూడా బుభాలు, సౌభాగ్యాలు ప్రసాదిస్తాడని తెలియజేశాడు. హూద్ ప్రవక్త (అలైహి) బోధ గురించి 11:52 సూక్తి, నూహ ప్రవక్త (అలైహి) బోధ గురించి ఇదే అధ్యాయంలో 10-12 సూక్తులు, అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లుఅ) మక్కా ప్రజలకు చేసిన బోధ గురించి 11:3 సూక్తి చూడండి.

ఓసరి మదీనాలో తీర్మమైన కరువు వస్తే అప్పబి ఖలీఫా హజత్ ఉమర్ (రజి) వర్షం కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించడానికి బధులు పాపమన్నింపుకై దుఅ (వేడుకోలు) చేసి ఊరుకున్నారు. దానిపై ప్రజలు ఆయన్ని విమర్శిస్తూ “మీరు వర్షం కోసం దుఅ చేయనే లేదు” అన్నారు. ఆయన దానికి సమాధానమిస్తూ “నేను ఆకాశం నుండి వర్షం కురిసే తలుపుల్ని తట్టాను. (అంతకంటే మరేం కావాలి?)” అని చెప్పి నూహ అధ్యాయంలోని ఈ సూక్తులే (7:10-12) పరించారు.

ప్రభ్యాత దైవప్రభుడు హజత్ హసన్బట్టి (రహ్మా) సన్మిధికి ఒకతను వచ్చి తమ ప్రాంతంలో కరువు వచ్చిందని తెలిపాడు. అప్పుడాయన, అయితే పాపమన్నింపుకై దైవాన్ని వేడుకోండి అని

لَاتَرْجُونَ لَيْهُ وَقَارَأً وَقَدْ خَلَقْتُمْ أَطْوَارًا^{۱۲} الْمَرْءُوا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبَعَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا^{۱۳} وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سَرَاجًا^{۱۴} وَاللَّهُ أَنْتَ كَلَمْبُونَ الْأَرْضَ بَيْانًا^{۱۵} ثُمَّ يَعْيِزُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ أَخْرَاجًا^{۱۶} وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ سَاطِا^{۱۷} لِتَسْلَكُوا مِنْهَا سُبُلاً فِي جَاجَا^{۱۸} قَالَ رَبُّ نُورٍ يَرِبُّ لَهُمْ عَصْوَنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَلَدْنَةً أَلَا خَسَارًا^{۱۹} وَمَكْرُوا أَكْبَارًا^{۲۰} وَقَالُوا لَا تَدْرِنَ الْهَمَكُمْ وَلَا تَدْرِنَ رَدْأً وَلَا سَوَاغَاهُ وَلَا يَعْوَثُ وَيَعْوَثُ وَلَسْرَا^{۲۱} وَقَدْ أَضْلُوا كَثِيرًا^{۲۲} وَلَا تَزِدُ الظَّلَمِينَ إِلَّا ضَلَالًا^{۲۳} مِنَّا حَطَّيْتُهُمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا^{۲۴} فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا^{۲۵} وَقَالَ نُورٌ يَرِبُّ لَا شَدَّرَ عَلَيَ الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَارًا^{۲۶} إِنَّكَ إِنْ تَدْرِزُهُمْ يُضْلُلُ عَبَادَكَ وَلَا يَلِدُو إِلَّا فَاجِرًا^{۲۷}

చెన్నత్యాన్ని నమ్మరు? ఆయనే కదా మిమ్మల్ని వివిధ ఘట్టాలలో రూపాందించినవాడు.’

‘ఆయన ఒకదానిపై ఒకటి ఏడు ఆకాశాలు స్ఫూర్జించాడు. అందులో చంట్రుడ్ని (చల్లటికాంతి వెదజల్లే) జ్యోతిలా చేశాడు. సూర్యుడ్ని (దేవ్యమానమైన) దీపంగా స్ఫజించాడు. ఇదంతా మీకు కన్నించడంలేదా?’ ‘దేవుడు మిమ్మల్ని నేలనుండి చిత్రవిచిత్రంగా మొలక్కెత్తించాడు. తరువాత ఆయన మిమ్మల్ని అదే నేలలోకి తీసికెఱ్చున్నాడు. చివరికి అందులో నుంచే మిమ్మల్ని బయటికి తీసి నిలబడ్డాడు. మీరు ధరణిలో సువిశాల మార్గాలలో సంచరించడానికి ఆయన దాన్ని మీకోసం విశాలపరిచాడు.’ (5-20)

నూహ ఇలా అన్నాడు: “ప్రభూ! వారు నా మాటలు ధిక్కరించారు. సంతానం సిరి సంపదలలో మరింత (బరితెగించి) నప్పం కొనితెచ్చుకున్న ధనికులకే వారు విధేయులయ్యారు. వారు (నామీద) పెద్ద కుప్పిపన్నారు. వారు (మిధ్యాదైవాలనే పట్టుకుపేలాడుతూ) ‘మనం మన దైవాలను ఎన్నచీకి విడునాడకూడదు. వద్దని, సువాని వదలుకో కూడదు; యగుస్తిని, యవ్వాఫ్సని, నస్తిని కూడా మనం వదలుకోరాదు’ అని చెప్పుకున్నారు. ప్రభూ! ఇవి అనేక మందిని మార్గబ్సప్త్యానికి గురిచేశాయి. నీవు కూడా ఈ దుర్మార్గులకు మార్గబ్సప్త్యంలో తప్ప మరి దేనిలోనూ వృధినివ్వుకు.” (21-24)

(చివరికి) వారు తమ పాపాల కారణంగా (నీటి) ముంచివేయబడ్డారు. (ఆ తరువాత) నరకాగ్నిలో విసరివేయబడ్డారు. ఇక వారిని దేవుని (పట్టు) నుండి ఏశక్తి కాపాడలేకపోయింది. వారు ఎలాంచి సహాయం పాండలేకపోయారు. (25)

(ఆ సందర్భంలో) నూహ ఇలా అన్నాడు: “ప్రభూ! ఈ తిరస్కారులలో ఏ ఒక్కడ్ని భూమండలంపై సజీవంగా వదలిపెట్టుకు. నీవు గనక వీరిని వదిలేస్తే వీరు నీ దాసుల్ని దారి తప్పిస్తారు. వీరి సంతతి నుండి పుట్టే ప్రతివ్యక్తి దుర్మార్గుడిగా, కరుడుగట్టిన చెప్పారు. కొస్సేపటి మరొకతను వచ్చి తన దారిట్యు ఫ్లోతిని ఏకరువు పెట్టుకున్నాడు. ఇంకాకడు వచ్చి తనకు సంతానం కలగడం లేదని చెప్పుకున్నాడు. వేరొకడు వచ్చి తన పాలంలో పంట తగ్గిపోతోంది ఏం చెయ్యాలని అడిగాడు. హజత్ హసన్ బస్సి (రహ్మా) వారందరికి పాపమన్నింపుకై కొసం దైవాన్ని వేడుకోండని ఒక సమాధానమిచ్చారు. దానికి ప్రజలు ఆశ్చర్యపోతూ “అదేమిటండి మీరు విభిన్న రకాల ఫిర్యాదులు చేసిన వారందరికి ఒకే నివారణ చూపుతున్నారు?” అని అడిగారు. దానికి సమాధానంగా అయిన నూహ అధ్యాయంలోని ఈ (7:10-12) సూక్తులే పరించారు.

كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْيَ وَلَوْالَّدَىٰ وَلَمَنْ دَخَلَ بَيْتَىٰ مُؤْمِنًا وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝ وَلَا تَزَدِ
الظَّلَمِيْنَ إِلَّا تَبَأْرَأً ۝

(٢٠) سُورَةُ الْجِنِّ مَكَيَّةٌ (٢٠)

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَوْيَ إِلَىٰ أَتَهُ أَسْمَهُ نَفَرُّ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَيَعْنَا قَرَانًا عَجَبًا ۝ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ
فَامْتَأْيِهِ وَلَنْ تُشْرِكَ بِرِبِّنَا أَحَدًا ۝ وَأَتَهُ تَعْلِي جَدُّ رَبِّنَا مَا أَنْخَدَ صَاحِبَةً ۝ وَلَا
وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِينَهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطْلَا ۝ وَأَتَكَانَتْنَا آنَ لَنْ تَقْوِيَ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذَبًا ۝ وَأَتَهُ كَانَ رَجَالٌ مِنَ الْأَنْسِ يَعْوِذُونَ بِرَبِّلِ مِنَ الْجِنِّ فَرَادُوهُمْ رَهْقًا ۝ وَأَتَهُمْ كَلُوبًا
كَبَائِنَتْنُسْ آنَ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝ وَأَنَّا لَسَنَّا السَّمَاءَ وَجَدَنَّهَا مُلْئَتْ حَرَسًا شَيْدِيًّا ۝ وَشَهِيًّا ۝

తిరస్కరిగా మారుతాడు. ప్రభు! నన్నూ, నా తల్లిదంటుల్ని, నాజంట్లో విశ్వాసిగా ప్రవే
శించిన ప్రతి మనిషినీ, విశ్వసించిన యావత్తు స్త్రీ పురుషుల్ని క్షమించు. దుర్మార్గులకు
మాత్రం వినాశంలో తప్ప మరెందులోనూ వృద్ధి కలిగించకు.” (26-28)

అవతరణ: మక్కా

72. జన

సూక్తులు: 28

ఈ అధ్యాయం నబవీకం ప్రారంభాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో
జిన్నులు(భూతాలు) దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట ఖుర్జన వాటి విని విశ్వసించి, తమ జాతి
జనానికి ఆ సంగతి తెలుపుతూ దేవుని ఏకత్వం గురించి వివరించడం జరిగింది. ఆ
తర్వాత మక్కా అవిశ్వాసులకు ఈవృత్తాంతం తెలియజేసి హితోపదేశం చేయబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రవక్త! వారికి సంగతి తెలియజేయ్య: జిన్నుల సమూహం ఒకటి (ఖుర్జన బోధ)
విన్నడని, తరువాత (తన జాతివాళ్ళ దగ్గరకెళ్ళి) ఈవిధంగా అన్నడని నాకు దివ్యావిష్ణుతి
ద్వారా తెలియజేయబడింది: “మేముక అధ్యాత్మమన ఖుర్జన (వాటి) విన్నాము. అది
సన్వార్దం వైపు మార్గ దర్శనం చేస్తుంది. అందువల్ల మేము దాన్ని విశ్వసించాం. ఇక
నుంచి మేము మా ప్రభువుకు ఎవరినీ సాటి కల్పించము.”¹ (1-2)

“మా ప్రభువు మహోన్వతుడు, మహిమాన్వితుడు. ఆయన ఎవరినీ భార్యగా, కుమా
రునిగా చేసుకోలేదు- మన మూర్ఖజనం దేవుని విషయంలో సత్యవ్యతిరేకమైన మాటలు
చెబుతున్నారు. దేవుడ్ని గురించి మానవులు, జిన్నులు ఎన్నడూ అబద్ధలాడరని మేము
భావించాం- కొందరు మానవులు జిన్నులలో కొందరి రక్షణ కోరుతున్నారు. ఇలా వారు
జిన్నుల గర్వాన్ని మరింత అధికం చేశారు- మీరు భావించినట్లే మానవులు కూడా
దేవును ఎవరినీ ప్రవక్తగా నియమించి పంపడని అనుకున్నారు.” (3-7)

“మేము ఆకాశాన్ని వెతికిచూస్తే అది పటిష్టంగా కాపలాదారులతో, ఉల్ములతో
నిండివున్నట్లు కన్సించింది. ఇదివరకుతే (ఎదైనా) వినడానికి మనకు ఆకాశంలో కూర్చునే

1. జిన్నల్ని గురించి ఇతర విషయాలకు 46:29-31 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدًا لِلْسَّمْعِ ، فَمَنْ يَسْتَمِعُ إِلَآنَ يَجْدُلُهُ شَهَادَةً رَصَدًا ۝ وَأَنَّا لَا
نَلْدِرُ أَشْرُرِيْدَ بَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَشَدًا ۝ وَأَنَّا مِنَ الْمُلْهُومِينَ وَمِنَ دُونَ
ذَلِكَ كُنَّا طَرَآءِقَ قَدَدًا ۝ وَأَنَّا ظَلَّنَا آنَ لَنْ تُنْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ تُنْجِزَ هَرَبًا ۝ وَأَنَّا
لَنَاسَمْعَنَا الْهُدَىٰ أَمَّا بَهِ فَقَمَنْ يُؤْمِنُ بِكَرِبَةٍ فَلَيَنْجَافَ بَخْسًا وَلَا رَهْقًا ۝ وَأَنَّا مِنَ الْمُسْلِمُونَ
وَمِنَ الْقَسِطُونَ ۝ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأَوْلَئِكَ تَحْكُمُ رَسَدًا ۝ وَأَمَّا الْقَسِطُونَ فَكَانُوا لِلْجَهَنَّمَ حَكْمًا ۝
وَأَنَّ لَوْا سَقَامَوْا عَلَى الظَّرِيفَةِ لَكَسْقِينَهُمْ مَأْلَأَ عَدَقًا ۝ لِتَفْتَنَهُمْ فِيهِ ، وَمَنْ يُعْرِضَ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ
يُنَكِّلُهُ عَذَابًا صَدَدًا ۝ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ يَلِهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
يَدْعُوْهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدَادًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّيْنِ وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي
لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرَّا ۝ وَلَا رَشَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجْدِيَنِي مَنْ اللَّهُ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ

చోటు దొరికేది. కానీ ఇప్పుడు పరిస్థితి మారిపోయింది. దొంగచాటుగా ఎవరైనా వినడా
నికి ప్రయత్నిస్తే అతనికి ఒక అగ్నిజ్వాల తన కోసం మాటలవేసి ఉండటం కన్నిస్తున్నది.
భూవాసులకు ఏదైనా కీడు తలపెట్టే నిర్ణయం జరిగిందో, లేక వారి ప్రభువు వారికి
సన్వార్దం చూపగోరుతున్నాడో మాకర్ధం కావడం లేదు.” (8-10)

“మనలో కొందరు సజ్జనులు ఉన్నారు; మరికొందరు దుర్జనులు ఉన్నారు. మనం
విభిన్న (మత)వర్గాలుగా చీలిపోయి ఉన్నాం. మనం భూలోకంలో దేవుడ్ని ఎదిరించలే
మని, పారిపోయకూడా ఆయన పట్టు నుండి బయటపడలేమని మాకిప్పుడు తెలిసి
వచ్చింది- మేము మాత్రం హితబోధ విని విశ్వసించాం. (ఇలా) ఎవరైనా తమ ప్రభువును
విశ్వసిస్తే అతనికి ఎలాంటి సప్పంగాని, అన్వాయంగాని జరుగుతుందన్న భయమే
ఉండదు- మనలో కొందరు దేవునికి విధేయులై (ముస్లింలై)న వారున్నారు. కొందరు
సత్యానికి విముఖులైన వారున్నారు. కనుక ఎవరు విధేయతా మార్గం (ఇస్లామ్) అవలం
బిస్తారో వారు ముక్కిమార్గం పంచించల్సి. అలాగే ఎవరు సత్యానికి విముఖులవుతారో వారు
నరకానికి సమిధలయి పోతారు.” (11-15)

(ప్రవక్త! వీరికి ఇలా చెప్పి:) ప్రజలు సన్వార్దంలో స్థిరంగా ఉంచే మేము వారికి
త్రాగేందుకు పుష్టిలంగా నీటిని అనుగ్రహిస్తాం, తద్వారా వారిని పరీక్షిస్తాం. తమ ప్రభువు
స్వరణకు విముఖులయ్యే వారిని అయిన కరినంగా శిక్షిస్తాడు. (16-17)

ఆరాధనాలయాలు అల్లాహ్ కోసమే ప్రత్యేకించబడ్డాయి. కనుక అక్కడ అల్లాహ్నాను
కాదని మరిపరినీ ఆరాధించకూడదు. ఓ దైవదాసుడు అయిని ప్రార్థించడానికి నిలబడి
నప్పుడు వీరతనిపై విరుచుకుపడటానికి సిద్ధమయ్యారు. ప్రవక్త! వారికిలా చెప్పి: “నేను
నాప్రభువుని ప్రార్థిస్తున్నాను. అయినకు మరిపరినీ సాటికల్పించడం లేదు. (అంతేగాని
నేనేమీ తప్ప చేయడంలేదే! మరిందుకు నామీద విరుచుకుపడుతున్నారు?)” (18-20)

ఇలా చెప్పు: “మీకు కీడుగాని, మేలుగాని చేయడానికి నాచేతిలో ఏమీ లేదు”.
ఇంకా చెప్పు: “నన్ను దేవుని పట్టునుండి ఎవరూ కాపాడలేరు. అయిన సన్విధిలో తప్ప

2. ఇక్కడ ఒక దైవదాసుడు అంచే ముహమ్మద్ ప్రవక్తే (సల్లం).

مُلْتَحِدًا ۝ إِلَّا بَلَغَ مِنَ اللَّهِ وَرِسْلِهِ ۝ وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيلِينَ
فِيهَا أَبَدًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْمَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا ۝ وَأَقْلَعَ عَدَدًا ۝ قُلْ إِنْ
أَدْرِي أَقْرِبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلَ لَهُ رَبِّيْ أَمْدَاهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَيْهِمْ
أَحَدًا ۝ إِلَّا مِنْ أَرْتَصَنِي مِنْ رَسُولِ فِرَاتَةَ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدِيهِ وَمِنْ خَلْفِهِ صَدَّا ۝
لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ آبَلَغُوا رِسْلِتَ رَبِّهِمْ وَاحْتَمَ بِمَا كَلِّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝
﴿٤﴾ (٣) سُورَةُ الْمُهْمَلَةِ مَكِيَّتٍ ۝

لِسْمِ رَبِّهِ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

يَا أَيُّهَا الْمُزَوَّلُ ۝ قُمِ الْيَلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ تِصْفَةٌ أَوْ اقْنُصُونَهُ قَلِيلًا ۝ أَوْ زَدْ عَلَيْهِ وَسَرِّيْلَ
الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝ إِنَّ نَاسَةَ الْيَلِ هِيَ أَشَدُ وَطًا ۝ وَاقْوَمْ قَلِيلًا ۝

మరెక్కడా నాకు రక్షణలేదు. దేవుని సూక్తుల్ని, ఆయన సందేశాన్ని (ప్రజలకు) చేరవేయడమే నాపని. అదితప్ప మరోబాధ్యత లేదు నామీద. కనుక దేవుని విషయాలు, ఆయన ప్రవక్త చెప్పే మాటలు విశ్వసించని వారికొసం నరకం కాచుకొని ఉంది. వారందులో (నానా యాతనలు అనుబంధిస్తూ) ఎల్లకాలం పడిఉంటారు”. (21-23)

వారీవిధంగా తమకు వాగ్గానం చేస్తున్న దాన్ని చూస్తారు. అప్పుడు తెలుస్తుంది వారికి ఎవరి మధ్యతుదారులు బలహీనులో, ఎవరి సంఖ్యాబలం తక్కువో. (24)

ఇలాచెప్పు: “మీకు వాగ్గానం చేయబడుతున్న విషయం సమీపంలోనే ఉండో లేక నాప్రభువు దానికోసం సుదీర్ఘకాలం నిశ్శయించాడో నాకైతే తెలియదు. ఆయన అతీంద్రియాలు ఎరిగినవాడు. తన అతీంద్రియజ్ఞాన్ని తానువెనుకున్న ప్రవక్తకు తప్ప మరెవరికి ప్రసాదించడు. (వాటి భద్రతకోసం) ఆయన తన ప్రవక్తకు ముందూ, వెనుకా అంగరక్కుల్ని (దైవమతల్లి) నియమిస్తాడు. వారు తమప్రభువు సందేశాలు అందజేశారని అతను తెలుసుకోవడానికూడా ఈప్రాటులు జరిగింది. దేవుడు వారి పరిసరాలన్నిటినీ పరిషేషించి ఉన్నాడు; ఆయన సమస్త విషయాలు లెక్కపెట్టి ఉండాడు.” (25-28) ☺

73. ముజమ్ముక్ (దుష్టాని కప్పుకొని నిట్టించేవాడు)

అవతరణ: మక్కూ —————— సూక్తులు: 20

ఈ అధ్యాయంలో 1-19 సూక్తులు సబమీశకం ప్రారంభంలో అవతరించాయి. 20వ సూక్తి హి.ఎస్. రెండవ ఏట అవతరించి ఉండవచ్చని భాష్యకారుల అభిప్రాయం.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దుష్టాని కప్పుకొని నిదించేవాడా! రాత్రివేళ (నమాజుకోసం) లేచి నిలబడు. అయితే రేయంతా కాదు, అర్థరాత్రిదాకా. లేదా అంతకంటే కొంచెం తక్కువ చేసుకో. లేదా అంతకంటే కొంచెంచుకువ చేసుకో. ఖురున్ నీ ఆగితిగి నిదానంగా పరించు. మేము నీమీద (ఎంతో బాధ్యతతో కూడిన) ఓ బరువైన వాటి అవతరింపజేయబోతున్నాం. మనస్సును అదుపులో ఉంచడానికి రాత్రిజాగరణ ఎంతో ప్రయోజనకరమైనది. పైగా ప్రశాంతంగా

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا ۝ وَإِذْكُرْ أَسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبَتَّلًا ۝ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّحْذِهُ وَكَيْلًا ۝ وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَاجِرًا جَيْلًا ۝ وَذَرْنِيْ وَ
الْمُكَذِّبِينَ أُولَئِنَّا التَّعْمَهُ وَمَهْلِهُمْ قَلِيلًا ۝ إِنَّ لَدِينَنَا أَنْكَلَا وَجَهِنَّمَ ۝ وَطَعَامًا دَا غُصَّهُ وَعَدَابًا
إِلَيْهَا ۝ يَعْمَهُ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجَبَالُ وَكَانَتْ أَجْبَالُ كَثِيرًا مَهْلِيلًا ۝ إِنَّا أَسْلَمْنَا إِلَيْكُمْ
رَسُولَكَهُ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِ فِرْعَوْنَ وَرُسُولًا ۝ فَعَصَيْ فِرْعَوْنَ وَرُسُولَهُ فَأَخْذَنَهُ أَخْدَانًا
وَبَيْلًا ۝ فَلَيْكَ تَتَقَوَّنَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوَلَدَانَ شَيْبًا ۝ السَّمَاءُ مُنْقَطِرٌ بِهِ
كَانَ وَعْدُهُ مَعْفُولًا ۝ إِنْ هَذِهِ تَذَكِّرَةٌ لِإِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ
تَقْوُمُ أَدَمَ فِي مِنْ ثَلَاثَةِ الْيَلِ وَنِصْفَهُ وَوَثَلَاثَةَ وَطَلْفَةً مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقْدِرُ الْيَلَ وَ
الْهَارَهُ عَلَمَ أَنْ لَنْ تَحْصُمُهُ قَتَابَ عَلَيْكُمْ قَافِرٌ وَمَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۝ عَلَمَ أَنْ سَيَكُونُ

ఖరున్ పరించడానికి కూడా అది చాలా సమంజసమైన వేళ. (ఆదీగాక) నీకు పగటి పూట (ఇతరత్రా) అనేక పనులుంటాయి. (1-7)

(సదా) నీప్రభువు నామం స్వరిష్టుఽండు. అన్నిటినీ పదలి ఆయనకే అంకితమైపో. ఆయన తూర్పుపడురలకు ప్రభువు. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేదు. కనుక నీవు ఆయనే నీ రక్కకుణిగా చేసుకో. ఆయన మీదే భారం వెయ్యి. జనం కల్పించి చెప్పుకునే మాటలు నీవు పట్టించుకోకు. సహనంతో వ్యవహరించు. సత్పురుషుడిలా వారికి దూరంగాఉండు. సత్యాన్ని ధిక్కరిస్తున్న ధనికుల సంగతి నాకు వదిలెయ్య. నేను వారి భరతం పడ్డాను. వారిని కొంతకాలం అదే స్థితిలో ఉండని. (8-11)

(వారికోసం) మా దగ్గర బరువైన సంకెళ్ళన్నాయి. భగ్భగమండే అగ్ని, గొంతులో ఇరుక్కుపోయే ఆహారం, దుర్భర యాతనలు కూడా ఉన్నాయి. ఇవన్నీ భూమి, పర్వతాలు తీవ్రంగా కంపించే రోజు ఎదురుపుతాయి. ఆరోజు పెద్దపెద్ద పర్వతాలు సైతం జనుక తీవ్రెల్లా మారి చెల్లాచెదరయి పోతాయి. (12-14)

పూర్వం మేము ఫిరోవ్పద్ధకు (మూనా)ప్రవక్తను ఎలా పంపామో అలాగే ఈనాడు మీవ్యవహారం గురించి సాక్షీమివ్యడానికి మీ పద్ధకు (ముహమ్మద్) ప్రవక్తను పంపాము. ఫిరోన్ ఆ ప్రవక్త చేసిన హితబోధ అంగికరించలేదు. కనుక మేము అతడ్చి కరినంగా పట్టుకున్నాం. (ఇప్పుడీ ప్రవక్త మాట వినకపోతే మీకూ అదే గతి పడ్డుంది.) (15-16)

మీరు (మా సందేశం) ధిక్కరిస్తే రేపు పిల్లల్ని సైతం వుధులుగా మార్చే (ప్రశయ) దినాన ఎలా తప్పించుకుంటారు? ఆరోజు ఆకాశం బ్రద్దలవుతుంది. దేవుని వాగ్గానం నెరవేరే తీరుతుంది. ఇదోక హితపోదేశం. ఇష్టమైనవారు తమ ప్రభువు వైపు వెళ్ళేమార్గం అవలంబించవచ్చు. (లేదా పెడడారిపట్టి నరకంలోనైనా పడొచ్చు). (17-19)

ప్రవక్త! నీవు ఒకసారి మూడింట రెండువంతుల రాత్రిదాకా, మరొకసారి అర్థరాత్రి దాకా, వేరికసారి మూడింట ఒక వంతు రాత్రిదాకా మేల్కొని ఆరాధనలో గడుపుతావని నీ ప్రభువుకు తెలుసు. నీ అనుచరుల్లో కూడా కొండరు ఇలా చేస్తున్నారు. రాత్రివేళను, పగటివేళను దేవుడే లెక్క కడ్డాడు. వేళలను మీరు సరిగా అంచనా కట్టలేరని ఆయనసు

مِنْكُمْ مَرْضٌ وَآخَرُونَ يَصْرُوْنَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُوْنَ فِي سَيِّئِ الْأَعْمَالِ فَأَقْرُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَآقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَأَنُوا الزَّكٰوةَ وَأَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تَقْدِمُوا لَكُمْ كُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿٢٨﴾ سُورَةُ الْمُدْيَنُ مَكَيْتَةٌ

తెలుసు. అందువల్ల ఆయన మిమ్మల్ని కనికరించాడు. ఇక నుండి మీరు ఖుర్జన్ నీ నులభంగా ఎంతమేరకు పరించగలిగితే అంతమేరకే పరించండి. మీలో కొందరు వ్యాధిగ్రస్తులు, కొందరు దైవాను గ్రహం (ఉపాధి) అన్వేషణలో ప్రయాణం చేసేవారు, మరికొందరు దైవమార్గంలో పొరాడేవారు ఉంటారని ఆయనకు తెలుసు.

కనుక ఖుర్జన్ నీ సులభంగా పరించగలిగినంత పరించండి. ప్రార్థనా వ్యవస్థ నెలకొల్పండి. జక్త్ చెల్లించండి. దేవునికి శ్రేష్ఠమైన రుణం అందజేయండి. మీరు మీకోసం ఏ పుణ్యకార్యం చేసి పంపుకుంటారో అది దేవుని వద్ద సురక్షితంగా ఉంటుంది. అదే అత్యంత శ్రేష్ఠమైనది, దాని సుకృతపలం కూడా ఘనమైనది. దేవుడ్ని మన్మింపు వేడు కోండి. ఆయన గొప్ప క్షమాశిలి, అమిత దయామయుడు. (20)

74. ముదస్సిర్ (దుష్టాని కష్టకొని పదుకున్నవాడు)

అవతరణ: మక్కా సూక్తులు: 56

ఈ అధ్యాయంలో మొదటి 7సూక్తులు 96వ అధ్యాయంలోని తొలి 5సూక్తులు అవతరించిన కొంతకాలానికి, మిగిలిన సూక్తులు బహిరంగ ప్రచారం ప్రారంభించిన తరువాత అవతరించాయి. ఇందులో అవిశ్వాసుల వైఖరిని, ముఖ్యంగా వరీద్ బిన్ ముగైరా తలబిరుసుతనాన్ని, అతని దుష్పపన్నాగాలను విమర్శించడం జరిగింది.

ముహమ్మద్ మహానీయుని (స)పై మొత్తమొదటి దైవసందేశం హిరాగుహలో అవతరించింది. అప్పుడు 96వ అధ్యాయం (అలఫ్)లోని తొలి 5సూక్తులు వెలువడ్డాయి. ఇది ఆయనకు దివ్యాన్నిపుణ్యతీకి సంబంధించిన మొదటి అనుభవం. అందువల్ల ఆయన భయపడిపోయారు. తర్వాత కొంతకాలం దాకా ఆయనపై దైవసందేశం అవతరించలేదు.

అలాంటి స్థితిలో ఆయన బిరోజు ఎక్కుడికో పోతుంటే ఆకాశం నుండి ఓ వింత ధ్వని విస్మించింది. తలత్తు చూచ్చే, తను ఇంతకుపూర్వం హిరాగుహలో చూసిన దైవయతే ఈసారి మహాకాయంతో భూమ్యకాశాల మధ్య ఓ కుట్టిపై కూర్చున్నాడు. ముహమ్మద్ (స) ఈ ఆసాధారణ దృశ్యం చూసి భయాందోళనలతో ఇంటికొచ్చి వాలారు. రాగానే దుష్టాని కష్టకొని పదుకున్నవాడు. దుష్టాని కపొన తర్వాత కాస్త్రంత స్థిమితం కలిగింది. ఈ అధ్యాయంలోని మొదటి ఏడు సూక్తులు అందులోనివే.

అధ్యాయం తొలిసూక్తుల్లోని ఆజ్ఞప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ధర్మప్రచారం ప్రారంభించారు. ఖుర్జన్ సూక్తులు అవతరించినప్యుడల్లా వాటిని ఆయన ప్రజలకు విస్మించి

إِسْمَ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قُمْ قَانِذٰرٌ وَرَبِّكَ فَلَكِ بَكْرٌ وَالْمُجَزَّفَاهُجْرٌ وَلَا تَنْدِنْ شَتَّكِشٌ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ قَادِنَقَارٌ فِي النَّاقُورٍ فَذَلِكَ يَوْمَ عَسِيرٌ عَلَى الْكُفَّارِ يَسِيرٌ ذَرِيٌّ وَمَنْ حَلَّتْ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا وَبَيْنَ سَهُودًا وَمَهْدَتْ لَهُ تَمَهِيدًا ثُمَّ يَطْمَعُ أَنَّ أَزْيَدٌ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لَا يَنْعِيَدًا سَأْنِهْقَهُ صَعُودًا لَّا نَهَّ فَكَرَ وَقَدَرٌ فَقْتَلَ كَيْفَ قَدَرٌ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَرٌ ثُمَّ نَظَرٌ ثُمَّ عَسَ وَبَرٌ ثُمَّ أَدْبَرَ وَ

ధర్మబోధ చేస్తుండేవారు. ఇంకేముంది, జనంలో సంచలనం చెలరేగింది. వారి నుండి తీవ్ర ప్రతిష్ఠాన ఎదురైంది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో కొంతకాలానికి హజ్జయాత మొదలైంది. ఆ సందర్భంలో దైవప్రవక్త (స) బయటనుండి వచ్చిన విధి ప్రాంతాల, జాతుల, తెగల ప్రజల్లి కలుసుకొని వారికి దైవసందేశం అందజేయడానికి ప్రయత్నించారు. కాని బహువైవాధకులు అయినపై దుష్ప్రచారం చేస్తూ ఆటంకాలు సృష్టించారు.

ఈ నిర్వాకంకోసం వారు హజ్జకు ముందు ఒక సమావేశం నిర్వహించి విషయాన్ని చర్చించారు. చివరికి వరీద్ బిన్ ముగైరా తీవ్రంగా ఆలోచించి “ముహమ్మద్ పెద్ద మాంత్రికుడని, ఎవరైనా అతనినోట వెలువడే వాటి వింటే అది వారినుండి వారి తల్లి దంతుల్లి, భార్యాపిల్లల్లి దూరం చేస్తుందని ప్రచారం చేధ్యాం” అని అన్నాడు. ఈ ప్రతి పాదను అందరూ ఆమోదించి పసిచేయడానికి సిద్ధమయ్యారు. కాని ఈ ప్రచారం వల్ల దైవప్రవక్త (స) పేరు అరేబియా నలుమూలలూ వ్యాపించిపోయింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముహమ్మద్ కష్టకొని పదుకున్నవాడా! లే, లేచి (ప్రజలను) హెచ్చరించు. నీ ప్రభువు చెస్తుత్యం చాచిచెప్పు. నీ దుస్తులు పరిపుట్టంగా ఉంచుకో. అపవిత్రత, అపరిపుట్టతలకు దూరంగా ఉండు. ఏ మేలయినా ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు ఆశించి చేయకు. (కష్టాలు వచ్చినప్పుడు) నీ ప్రభువు (ప్రస్తుత) కోసం సహనం వహించు. (1-7)

ప్రతయశంఖం పూరించబడే రోజు... ఆరోజు పరిస్థితి చాలా కలినంగా, మోరంగా ఉంటుంది. అవిశ్వాసులకు ఏ మాత్రం తేలికగా ఉండడు. (8-10)

నేను ఒంటరిగా పుట్టించినవాడ్చీ నాకు వదిలెయ్య. (నేను చూసుకుంటానతని సంగతి.) నేనుతనికి అపార సిరిసంపదలు ప్రసాదించాను. అతడ్డి ఎల్లప్పుడూ వెన్నుంటి ఉండే కొడుకుల్లి ఇచ్చాను. సుఖసుంతోషాలకు కావల్సిన జీవన సౌమ్యినంతా ఇచ్చాను. అయినా నేను తనకు మరింత అనుగ్రహిస్తానని పేరాశతో ఉన్నాడు. అలా ఎన్నటికే జరగడు. వాడు మాసుక్కల పట్ల ద్వేషం పెంచుకున్నాడు. త్వరలోనే నేనుతడ్డి కలినమైన (నరక)శిఖరం ఎక్కిప్పాను. అతను బాగా ఆలోచించి (మాకు వ్యతిరేకంగా) కుట్ల పన్నడానికి ప్రయత్నించాడు. వాడు నాశనంగాను! ఎలాంటి రుష్టయత్నానికి ఒడిగట్టాడు!! వాడు పాడుగాను! ఎలాంటి దారుణానికి పాలుడ్డాడు!!¹ (11-20)

1. ఈ సూక్తులు దైవప్రవక్త (సల్లం)కు వ్యతిరేకంగా దుష్ప్రభకం రూపాందించిన వరీద్ బిన్ ముగైరా విషయంలో అవతరించాయి.

اسْتَكِبْرَ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا بَعْرُيُّوْشُرٌ إِنْ هَذَا إِلَّا قَلْبُ الْبَشَرِ سَأَصْبِلِيهُ سَقَرَ وَمَا أَدْرِيكَ مَا سَقَرُ لَا يُبْقِي وَلَا تَدْرِي لِلْبَشَرِ عَلَيْهَا سَعْيَةً عَشَرُ وَمَا جَعَلَنَا أَصْبِحَ النَّارَ الْأَمْلِكَةَ وَمَا جَعَلَنَا عَدَّتَهُمْ لَا فِتْنَةَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيُسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْدَادُ الَّذِينَ أَمْنَى إِيمَانَهُمْ وَلَا يُرْتَابُ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ وَالْقَرْوَنَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِمْ كَذَلِكَ يُبَصِّلُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْبِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودُ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذُكْرٌ لِلْبَشَرِ كَلَّا وَالْقَرْرَ وَالْبَلَ إِذَا دَبَرَ وَالصُّبْحُ إِذَا آسَفَرَ إِنَّهَا لَخَدُوكَ الْكَبِيرَ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً إِلَّا أَصْبِحَ الْيَمِينُ فِي جَهَنَّمَ شَيْسَاءً لَوْنَ عِنْ

తర్వాత అతను (జనంవైపు)చూశడు. ఆతర్వాత భృకుటి ముడిచి, మూతి విరుచు కున్నాడు. అప్పె వెనక్కితిరిగి హాంకరించాడు. చివరికణు “ఇది పూర్వకాలం నుంచీ సాగుతున్న మంతజాలం తప్ప మేరేమీ కాదు. ఇది మానవ వాక్కు మాత్రమే” అన్నాడు. త్వరలోనే నేనతట్టి నరకంలో విసరిపడేస్తాను. ఆ నరకం ఏమిటో నీకేం తెలుసు? అది (మనిషిని) మిగల్చుయా, పదలిపెట్టయి. చర్యాన్ని నిలువుగా మాట్లాడి స్తుంది. దాని నిర్వ హాణకు పంధొమ్మెది మంది కార్యకర్తలు నియమించబడ్డారు. (21-30)

మేము నరక పాలకులుగా దైవదూతల్ని నియమించాం. వారి సంఖ్యను అవిశ్వాసు లకు పరీక్షగా చేశాం.² గ్రంథప్రజలకు నమ్మకం కుదరడానికి, విశ్వాసుల విశ్వాసం మరింత దృఢం కావడానికి ఇలా చేశాం. కనుక గ్రంథప్రజలు, విశ్వాసులు ఎలాంటి అనుమానంలో పడిపోకూడదు. హృదయంలో (కాపట్టు) రోగమున్నవారు, అవిశ్వాసులు (ఏమర్పిస్తూ) “దేవుడు చెప్పిన ఈ వింతమాటలోని అంతరాధం ఏమిటో!” అంటారు. ఇలా దేవుడు తాను తలచిన విధంగా కొందరిని దారి తప్పిస్తాడు; మరికొందరికి దారి చూపుతాడు. నీ ప్రభువు సైన్యాల్ని గురించి ఆయనకు తప్ప మరెవరికీ తెలియదు. ప్రజలకు హాతోపదేశం చేయడానికి ఈ (నరకదూతల) ప్రస్తావన తెచ్చాము. (31)

(ఇది ఆపామాషీ విషయం) కాదు. చంచుడిసాక్కి! గడచిపోతున్న రాత్రిసాక్కి! తెల్లారు తున్న ఉదయం సాక్కి! ఈ నరకం గొప్ప విషయాలలో ఒకటి. నరకం మానవుల పాలిట భయంకరమైన విషయం. మీలో (సత్యాన్ని స్వీకరించడానికి) ముందుకు రా దలిచే, లేక వెనకుండి పాగోరే ప్రతివ్యుతీ పాలిటా ఇది భయంకరమైన విషయమే. (32-37)

ప్రతి మానవుడూ తన కర్మలకు బధులు తాకట్టు వస్తువు లాంటివాడు. అయితే

2. మనిషి ప్రమత్తిలోనే చెడు ఉన్నప్పుడు మంచి విషయంలో కూడా అతను చెడును చూడటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. దైవప్రత్క (స) నోట నరకపాలకుల సంఖ్య విన్నప్పుడు అవిశ్వాసులు ఇలాగే ప్రవర్తించారు. అంతపెద్ద నరకానికి 19 మంది దైవదూతులేనా! అని హేశనచేశారు. “మనం వేల సంఖ్యలో ఉన్నాం, ఈ 19 మంది మనల్సేం చేస్తారు? మనలో పదేసి మంది ఒక్కొక్క దైవదూతును ఎదుర్కొంటారు” అని చెప్పుకున్నారు. వారిలో ఓ మల్లుయోధు “నేను క్షాత్రాన్ని 17 మంది దైవదూతల్ని మట్టికరిపిస్తాను. మిగతా ఇష్టధర్మ మీరంతా కలసి చూసుకోండి” అన్నాడు. ఈపిథంగా నరకదూతల సంఖ్య అవిశ్వాసుల్ని పరీక్షకు గురిచేసి, వారి సత్యతిరస్కారాన్ని మరింత అధికం చేసింది.

الْجُنُودُ مَاسِلَكُمْ فِي سَقَرِ ۝ قَالُوا لَمْ نَكُ منَ الْمُصَلَّيْنَ ۝ وَلَمْ نَكُ نُطْعُمُ السَّنَكِيْنَ ۝ وَكُنَّا نَحْوَهُ مَعَ الْخَلِّيْصِينَ ۝ وَكُنَّا نَكَدِبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ۝ حَتَّىٰ أَثْبَتَنَا الْبَقِيْنَ ۝ فَمَا تَنْقَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّفِيعِيْنَ ۝ فَمَا كَاهُمُ عَنِ التَّذَكِرَةِ مُعَرِّضِيْنَ ۝ كَاهُمُ حِرْ مَسْتَنْفِرَةٌ ۝ قَرَرْتُ مِنْ كُسْوَةِ قَرَرَةٍ ۝ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِيْ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتِنِي بِحُكْمِ الْكِتَابِ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ وَالْقَرْوَنَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِمْ كَذَلِكَ يُبَصِّلُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْبِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودُ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذُكْرٌ لِلْبَشَرِ كَلَّا وَالْقَرْرَ وَالْبَلَ إِذَا دَبَرَ وَالصُّبْحُ إِذَا آسَفَرَ إِنَّهَا لَخَدُوكَ الْكَبِيرَ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً ۝ إِلَّا أَصْبِحَ الْيَمِينُ فِي جَهَنَّمَ شَيْسَاءً لَوْنَ عِنْ

١
٢
٣
٤
٥

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ الْلَّوَامَةِ ۝ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنَّ نَجْمَعَ عَظَمَةً ۝ سُبُّوْلَةُ الْقِيَمَةِ مَكِيْثٌ ۝ (٤٥)

سُبُّوْلَةُ الْقِيَمَةِ مَكِيْثٌ

سُبُّوْلَةُ الْقِيَمَةِ مَكِيْثٌ

سُبُّوْلَةُ الْقِيَمَةِ مَكِيْثٌ ۝ ప్రవేశించే కుడిపక్క వారు మాత్రం కాదు. వారు (నరకంలో) పాపాత్ముల్ని చూసి “మిమ్మల్ని ఏ విషయం నరకంలో పడవేసింది?” అని అడుగుతారు. (38-42)

దానికి పాపాత్ముల్లు ఇలా అంటారు: “మేము నమాజు చేసే వారిలో చేరలేదు. పేదలకు అన్వదనం చేసేవారం కాము. సత్యతిరస్కారులతో కలసి మేమూ (సత్యాన్ని) తిరస్కరిస్తుండేవాళ్ళం. తీర్పుదినాన్ని అసత్య విషయమని ఖండిస్తుండేవాళ్ళం. ఈ స్థితి లోనే చివరికి అనివార్యవిషయం (మృత్యువు) మా ముందుకొచ్చింది.” అప్పుడు సిపారసు చేసేవారి సిపారసు వారికి ఏమాత్రం ఉపయోగపడదు. (43-48)

ఇంతకూ పీరికేమయింది, పులిని చూసి పారిపోయే అడవిగాడిదల్లా మా హితోప దేశానికి విముఖులైపోతున్నారు? వారిలో ప్రతితిక్కుడూ తనపేర మేము బిహారంగ లేఖ పంపాలని కోరుతున్నాడు. కాదు, అది కూడా కాదు. వారికసలు పరలోకమంచే భయమే లేదు. (అంచేత దాన్నిగురించి వారు ప్రశాంతంగా ఆలోచించడం లేదు.) (49-53)

ఎంతమాత్రం కాదు. ఇదొక హితోపదేశం. జ్ఞానమైనవారు దీన్నుండి గుఱిపారం నేర్చుకోవచ్చు. (అదైనా) దేవుడు తలచుకుంచే తప్ప ఎవరూ గుఱిపారం నేర్చుకోలేదు. మానవులంతా దేవునికి భయపడాలి. ఆ హక్కు అయినకే ఉంది. తనకు భయపడే వారినే ఆయన క్లమిస్తాడు. క్లమించే అర్ఘత (అధికారం) ఆయనకే ఉంది. (54-56)

అవతరణ: మక్క 75. ఖాయమ (ప్రశాంతం) సూక్తులు: 40

ఈ అధ్యాయం సబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించిఉండవచ్చు. ఇందులో ప్రశయం, పునరుత్థాన దినాన జరిగే పరిషామాల్ని గురించి హెచ్చరించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాదు. నేను ప్రశయం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం) కాదు. నేను తననుతాను నిందించుకునే అత్య సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (మృత్) మానవుని ఎముకల్ని మేము సమీకరించలచేమని అతను భావిస్తున్నాడా? ఎందుకు సమీకరించలేము? మేము అతని ప్రేశ్మ కొసలను పైతం తిరిగి రూపాందించగలం. (1-4)

1. విషయాలు 89:27-30) సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.

بَلْ قَدْرِنَّ عَلَىٰ أَنْ تُسْوَىٰ بَنَائَهُ ۚ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَّا مَهَّ دَيْنَ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ ۗ
فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ ۖ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۖ وَجُبِّعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۖ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَقْرُ ۗ
كَلَّا لَا وَرَزَ ۗ إِلَّا رَيْكَ يَوْمَئِذٍ ۖ الْمُسْتَقْرُ ۗ يَنْبَئُوا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَآخَرَ ۗ بَلْ
الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۗ وَلَوْلَا فِي الْأَنْسَانِ لَتَعْلَمَ بِهِ ۖ إِنَّ عَيْنَاهَا جَمِيعَهُ
وَقَرَانَهُ ۗ فَإِذَا قَرَانُهُ فَأَثْبَتَهُ قَرَانُهُ ۗ ثُمَّ إِنَّ عَيْنَاهَا يَكَانُهُ ۗ كَلَّا بَلْ تُعْلَمُونَ الْعَاجِلَةَ ۗ وَتَذَوَّنُ
الْآخِرَةَ ۗ وَجُوَوْهُ يَوْمَئِذٍ تَأْضِرَةٌ ۗ إِلَّا رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۗ وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۗ تَظْنُنُ أَنَّ
يَقْعُلُ بِهَا فَأَقْرَبَهُ ۗ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَّةَ ۗ وَقِيلَ مَنْ عَرَاقَ ۗ وَطَنَ اَنَّهُ الْفَرَاقُ ۗ وَ
الْتَّقْتُ السَّاقُ بِالسَّاقِ ۗ إِلَّا رَيْكَ يَوْمَئِذٍ السَّاقُ فَلَاصِدَقَ وَلَا صَلَ ۗ وَلَكِنْ كَذَبَ وَلَوْلَى ۗ

కని మానవుడు ఇకముందు కూడా దుష్టార్యాలు చేస్తూ, విశ్వంఖలజీవితం గడప గొరుతున్నాడు. “ప్రథయం ఎప్పుడైస్తుంది? అసలింతకూ అది వస్తుందా లేదా?” అని అంటాడు. ఆరోజు మానవులు (తీవ్రమయిన భయందోషాలతో) కష్ట తేలవేస్తారు. చంద్రుడు కాంతి విహినుడులు పొతాడు. సూర్యచంద్రుల్ని కలిపివేయడం జరుగుతుంది. అప్పుడు ఈ మానవుడే “నేనెక్కడికి పారిపోవాలి?” అనంటాడు. (5-10)

ఎక్కడికి పారిపోలేవు. ఎక్కడా నీకు రక్కణ లేదు. ఆరోజు నీవు నీ ప్రభువు సన్మిధికే వెళ్లి నిలబడవలసి ఉంటుంది. ఆరోజు మానవునికి అతను ముందుకు పంపుకున్నావీ, వెనుక వదలి వచ్చినవి అన్ని తెలియజేయబడతాయి. అతను ఎన్ని సాకులు చూపినా, తను గురించి తానే బాగా ఎరగ్గలడు. (11-15)

ప్రపా! ఈ దివ్యావిష్ణుతిని గుర్తుంచుకోవడానికి పడిపడిగా నాలుక తిప్పుకు. దాన్ని గుర్తుచేయించడం, నీచేత చదివించడం మాపని. కనుక మేము పలిస్తున్నప్పుడు నీవు శ్రద్ధగా ఆలకిస్తే చాలు. తర్వాత దానిభావం తెలియజేయడం కూడా మా బాధ్యతే.

(మీరసుకునేది) ఎంతమాత్రం (నిజం)కాదు. మీరసులు త్యరగా లభించే (ప్రహాక) వస్తువులపై అమితమైన వ్యామోహం పెంచుకొని పరలోకాన్ని విస్తరించారు. (16-21)

ఆరోజు కొందరి ముఖాలు కళకళలాడుతూ దేదీప్యమంగా వెలిగిపోతుంటాయి. వారు తమ ప్రభువని ప్రత్యక్షంగా చూస్తుంటారు. మరికొందరి ముఖాలు నిరాశానిస్సుహాలతో వాడి జావకారి పోతుంటాయి. వారు తమపై పెద్ద ఆపద విరుదుకుపడ బోతోందని భావిస్తూ (భయపడుతూ) ఉంటారు. (22-25)

(చనిపోయాక మళ్ళీ) బ్రతికించబడటం కల్ల అనే మీ అభిప్రాయం) ఎంతమాత్రం (నిజం) కాదు. మనిషి కొనడొపిరితో కొట్టుమిట్టాడుతున్నప్పుడు “మంత్రించే వారెవరైనా ఉన్నారా?” అంటారు జనం. ఆ మనిషి ఇక తాను ఇహలోకం పీడిపోయే సమయం ఆసన్మయిందని అనుకుంటాడు. కష్టాల మీద కష్టాలు వచ్చిపడతాయి. అదే నీ ప్రభువు సన్మిధికి బయలుదేరవలసిన రోజు. (26-30)

అయితే అతను (ఈ) సత్యాన్ని అంగీకరించలేదు. ప్రార్థన (నమాజ్) చేయలేదు. పైగా సత్యాన్ని నిరాకరించి (దేవునిపై) తిరగబడ్డాడు. ఆ తరువాత నిక్కతూ, నీల్నతూ

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ تَيْنَطَ ۖ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ لَكَ ۖ أَيْحَسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتَرَكَ سُدًّا ۖ
الْحَرِيكُ نُطْفَةٌ مِّنْ عَيْنِي ۖ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ قَسَوْمَ ۖ فَجَعَلَ وِنْهُ الرَّوْحَاجِنُ الدَّكَرُ وَ
الْأُنْشَىٰ ۖ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقِدْرٍ عَلَىٰ أَنْ يُنْجِيَ الْمُوْتَىٰ ۖ

﴿٩٨﴾ سُورَةُ اللَّهِ الْمَدْرِيَّةُ

سُجَّدَ اللَّهُ التَّحْمِينُ الرَّحِيمُ

هُلْ آتَيْتَ عَلَىٰ إِلَهٍ هُنَّ مِنَ الَّذِهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّدْكُورًا ۖ إِنَّا حَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نَطْفَةٍ
أَمْشَأْجِ ۖ بَنْتَيْهُ بَعْلَمَهُ بَعْلَمَهُ بَعْلَمَهُ ۖ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاءَ كَرَأً ۖ إِمَّا كَفَرَأً ۖ إِنَّا آعْنَدْنَا
لِلْكَفَرِينَ سَلِسْلًا وَأَعْلَلًا ۖ وَسَعِيرًا ۖ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرِبُونَ مِنْ كَأسِ كَانَ مِنْ رَأْبَاهُ كَافُرًا ۖ إِنَّا يَشْرِبُ
بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجَّرُونَهَا تَفَجِّيرًا ۖ يُوْفُونَ يَا التَّذَرْ وَيَنْجَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرَهُ مُسْتَطِرًا ۖ وَ

తన ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు. ఈ వైఖరి ఎంతో శోచనీయం. ఇది నీకే శోభిస్తుంది. ఔను ఈ వైఖరి ఎంతో శోచనీయం. ఇది నీకే శోభిస్తుంది. (31-35)

మానవుడు తనను ఇట్టే వదలిపెట్టడం జరుగుతుందని భావిస్తున్నాడా? అతను మొదట (స్త్రీగ్రూంలో) కార్బుబిన క్షుద్రబింయవుగా లేదా? తర్వాత ఒక నెత్తులి ముద్దలూ రూపాందాడు. అతర్వాత దేవుడు అతనికి దేహంనిర్మించి తగిన అవయవాలు పొందికగా అమర్చాడు. ఆపై అతని నుండి రెండు వేర్చేరు జాతులుగా స్త్రీ పురుషుల్ని పుట్టించాడు. ఇదంతా చేసినవాడు చనిపోయినవాడ్కి మళ్ళీ బ్రతికించలేదా? (36-40)

అవతరణ: ముక్క

76. దహ్రీ (సమయం)

సూక్తులు: 31

ఈ అధ్యాయం కూడా నబిశకం ప్రారంభంలోనే అవతరించింది. ఇందులో దేవుని ఏకత్వం, అవిశ్వాసులకు పరలోకంలో ఎదురయ్యే పరిణామాల్ని గురించిన పొచ్చరికలు, విశ్వాసుల గుణగణాలు, వారికి లభించే స్వద్ధరుఖాల ప్రాప్తవనలు ఉన్నాయి.

కరుණామయుడు, కృపాసాగరుడుయన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నిరాఘాటంగా సాగుతున్న కాలవాహినిలో మానవునికి తానోక గడ్డిపోచ విలువ కూడా లేనివాడిగా ఉండిన సమయం ఎప్పుడైనా ఎదురయిందా? మేము మానవుడ్ని పరీక్షించడానికి ఒక మిశ్రమబింయవుతో పుట్టించాం. దానికోసం మేమతడ్చి వినేవాడిగా, చూసేవాడిగా రూపాందించాం. అతనికి మేము సన్మార్గం కూడా చూపించాం. అతను సన్మార్గం అవలంబించి (మాపట్లు) కృతజ్ఞాడై ఉన్న లేక (అవిశ్వాస వైఖరి అవలంబించి) కృతమ్ముడైపోయినా (అంతా అతని ఇష్టాయిపై వదలిపెట్టాము). (1-3)

అవిశ్వాసుల కోసం మేము సంకేళ్ళు, గుదిబండ, భగభగమండే అగ్ని సిద్ధపరచి ఉంచాం. (సత్యాన్ని విశ్వాసించిన) సజ్జనులు (స్వర్గంలో) కర్మారజలం కలిపిన మద్య పానం సేవిస్తారు. ఇదోక సెలయేరు. దైవభక్తులు దీని నీటితోపాటు మద్యం సేవిస్తారు. వారు తాము కోరినచోట (కూర్చోని) సులభంగా దాని శాఖను తీసుకుంటారు. (4-6)

(ఆ సజ్జనుల లక్షణాలు ఇలాంటాయా:) వారు తమ మొక్కబడులు నెరవేరు

يُطْعِمُونَ الظَّعَامَ عَلَى حُكْمِهِ مُسْكِنِيًّا وَ يَتَمِّيًّا وَ آسِيرًا إِنَّمَا نَظِعُهُ كُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا شُرِيكَ لِهِمْ
جَرَاءٌ وَ لَا شَكُورًا ۚ إِنَّمَا تَحَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَوْسًا قَطْرِيًّا ۗ فَوَقْهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ
وَلَقْهُمْ نَصْرَةً وَ سُرُورًا ۗ وَ جَزِّهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حِيَرَيًّا ۗ مُسْكِنِيًّا فِيهَا عَلَى الْأَرَارِ يَكُونُ
يَرَوْنَ فِيهَا شَسَّاً وَ لَا زَعْمَرِيًّا ۗ وَ دَابِيَّةً عَلَيْهِمْ طَلَّاهَا وَ دَلَّتْ قُطْفُهَا تَذْلِيلًا ۗ وَ
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بَالِيَّةً مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَ أَكْوَابَ كَانَتْ قَوْلَرِيًّا فَوَارِيًّا مِنْ قَدْرِهِ قَدْرُهَا

నౌరు.¹ నులుదిశలా అపద వ్యాపించే రోజుపట్లు వారు భయపడుతుంటారు. దేవుని మీద
ఉండే ప్రేమపారవశ్యంతో నిరుపేదలకు, అనాథలకు, శైల్మీలకు అన్నదానం చేస్తారు.
(వారు అన్నార్యులతో అంటారు:) “మేము దేవుని కోసం అన్నదానం చేస్తున్నాము. అంతేగాని
మీనుండి ప్రతిఫలంగాని, కృతజ్ఞతలుగాని ఆశించడం లేదు. మేమనలు ఘోరమైన
అపద తెచ్చిపెట్టే సుదీర్ఘ దినం గురించి దేవునికి భయపడుతున్నాము.” (7-10)

కనుక దేవుడు వారిని అరోజు కిడునుండి కాపాడి ఉల్లాసం, ఉత్సాహాలను అనుగ్రహిస్తాడు. (కష్టాల్) సహనం వహించినందుకు ప్రతిఫలంగా వారికి స్వగ్రహిస్తాలు, పట్టు
వప్పాలు ప్రసాదిస్తాడు. వారక్కడ అధ్యుతమైన అసనాలపై మెత్తటి దిండ్కానుకొని
కూర్చునిఉంటారు. వారికి ఎండబాధగాని, చలిబెచుడగాని ఉండదు. స్వగ్రహిస్తాలు వారికి
నీడనిస్తాయి. వాటిపండ్లు వారికి అనుక్కణం అందుబాటులో ఉంటాయి. (11-14)

వారిముందు వెండిపొతలు, గాజుగ్గాసులు తెచ్చిపెట్టారు. గాజుగ్గాసులు కూడా
వెండిలా మెరిసిపోతుంటాయి. అవన్నీ సరైనలెక్క ప్రకారం నింపబడిఉంటాయి. వారికి

1. ఇక్కడ మూలభాషలోని “నట్ట” అంచే మనమిషి విధించబడిన పని లేదా తనకు తాను
విధించుకున్న పని అని శాఖ్యికభావం. మరోమాటలో మనమిషి విధిగా ప్రదేశా పని చేస్తానని మొక్కు
బడి చేసుకోవడం లేదా ప్రతినిధిం బూనడం అని అథర్థం. ఇలాంటి విధిలు, మొక్కుబడులు, ప్రతిజ్ఞలు
తప్పక నెరవేర్చాలి. అయితే అవి తనకు శక్తికి మించినవైనప్పుడు లేదా ధర్మవ్యతిరేక విషయాలై
నప్పడు వాటిని నెరవేర్చుకూడదు. మొక్కుబడి మన అధ్యాప్తున్ని మార్చివేస్తుండన్న భావంతో మొక్కు
బడి చేసుకోవడాన్ని దైవప్రవక్త (స) వారించారు. అలాగే దేవుడు తనపని నెరవేరిస్తేనే ఆయన కోసం
ఫలానా సత్కార్యం చేస్తానని మనమిషి మొక్కుబడి చేసుకోవడాన్ని కూడా వారించారు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓసారి మొక్కుబడిని గురించి చెబుతూ “జిరగులసిఉన్న ఏ పనిని కూడా
మొక్కుబడి అడ్డుకోలేదు. కాకపోతే ఆ మొక్కుబడి ద్వారా పిసినారి (జేబు) నుండి కొంత డబ్బు తీయ
బడుతుంది” అన్నారు. (ముస్లిం, అబూదావూద్). మరోసందర్భంలో ఇలా అన్నారు: “మొక్కుబడి
జరగవలిన పనిని దాని నిర్మిత సమయానికి ముందుగాగాని జరిపించలేదు.
కాకపోతే పిసినారి (జేబు) నుండి కొంతడబ్బు తీయబడుతుంది.” (బుఖారి, ముస్లిం)

దీన్నిలట్టి మనమిషి చేసే ఏ మొక్కుబడయినా అది అతని అధ్యాప్తున్ని ఏమాత్రం మార్చులేదని,
ఆ మొక్కుబడి ఘలితం కూడా అతని అధ్యాప్తం ప్రకారమే ఉంటుందని తెలుస్తోంది.

“దేవుని అవిధేయత విషయంలో మొక్కుబడి నెరవేర్చే ప్రశ్న లేదు” అన్నారు దైవప్రవక్త (స). ఒకవ్యక్తి వచ్చి
“నా సొదరి కాలినడకన హాజీయాత చేస్తానని మొక్కుబడి చేసుకున్నది” అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త
(స) “ని సొదరి (అవిధంగా) పడే శ్రమ, కష్టం దేవునికి అవసరం లేదు. ఆమె వాహనమెక్కి హాజీ
యాత్రకు వెళ్లాలి” అని చెప్పారు. (అబూదావూద్)

تَقْدِيرًا وَ يُسْقَوْنَ فِيهَا كَاسًا كَانَ مِنَاجِهَا زَنجِيلًا ۗ عَيْنَيَا فِيهَا تُسَعِي سَلْسِيلًا ۗ وَ
يَطْوِقُ عَلَيْهِمْ إِلَدَانٌ مُخَدْلُونَ ۗ إِذَا رَأَيْتُهُمْ حَسْبَقُمْ لُولُوَمْنَثُرَةً ۗ وَذَلِكَ ثُمَّ رَأَيْتَ
عَيْمَانًا وَ مُلْكًا كَيْيَرًا ۗ عَلَيْهِمْ شِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَ اسْتِبَرْقٌ ۗ وَ حُمْلُوَسَارَمِنْ فَضْلٌ وَ سَعْهُمْ
رَهْبُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۗ لَئَنْ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً ۗ وَ كَانَ سَعِيكُمْ مَشْكُورًا ۗ إِنَّمَا تَحْنُنُ تَرْكَلَنَا عَيْكَ
الْقَرَانَ شَنْزِيلًا ۗ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَيْكَ وَ لَا تُطْعِمْ مِنْهُمْ أَمْمًا أَوْ كُنْوَرًا ۗ وَذَكْرُ أَسْمَ رَيْكَ بُكَرَةً
وَ أَصْنِيلًا ۗ وَ مِنَ الْيَنِّ قَاسِجُدْ لَهُ وَ سَيْحَةً لَيَلَّا طَوْيِلًا ۗ إِنَّ هُوَ لَا يُجْعِلُنَ الْعَاجِلَةَ وَ
يَدْرُونَ وَ رَأَءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۗ نَحْنُ حَكْنَهُمْ وَ شَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۗ وَ لَذَا شَدَدْنَا بَدَلَنَا أَمْشَالَهُمْ
تَبْدِيلًا ۗ إِنَّ هَذِهِ تَدْكِرَةٌ ۗ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَدَ إِلَيْنَاهُ سَيِّلًا ۗ وَ مَمَّا شَاءَ وَنَ لَا
إِنْ يَشَاءَ اللَّهُ مَنْ أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهَا حَكِيمًا ۗ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَ الظَّلِيمِينَ
أَعْدَدْ لَهُمْ عَدَابًا أَلِيمًا ۗ

అక్కడ సాంటి కలిపిన మధుపాతలు అందించబడతాయి. ఇదికూడా స్వగ్రంఠో పారే
ఒక సెలయేరు. దీన్ని సల్సెబిల్ (సుమధుర మద్యపానం) అంటారు. (15-18)

వారిసేవ కోసం నిత్యబాలలు అటూజిటూ పరుగిడుతుంటారు. నీవా పిల్లల్ని
చూస్తే చెదరిన ఆణిముత్యాల్లా కన్పిన్నారు. నీకుడ్కడ ఎటుచూసినా రంగ రంగ భోగ
భాగ్యాలు, మహోన్నత సామ్రాజ్య వైభవాలు కన్పిస్తాయి. వారి దేహాలపై పల్సటి పట్టుపీ
తాంబరాలు, బంగారు జల్లారు వప్పాలు ఉంటాయి. వారు వెండి కంకణాలు ధరించి
ఉంటారు. వారి ప్రభువు వారికి ఎంతో పరిషుధమైన మద్యం ప్రసాదిస్తాడు. “ఇదీ మీ
ప్రతిఫలం. మీ కృషికి తగిన విలువ, అదరణలు లభించాయి.” (19-22)

(ముహమ్మద్!) మేమే ఈ ఖురునెని (సందర్భానుసారం) కొద్దికొద్దిగా చేసి నీపై
అవతరింపజేశాం. కనుక (ఈమార్గంలో ఎదురయ్యే ఇబ్బందుల్ని అధిగమిస్తూ) నీ ప్రభు
వాజ్జతో సహనం వహించు. వారిలో ఏ దురాతుడు లేక సత్యతిరస్కారి చెప్పే మాటలు
ఏమాత్రం వినకు. ఉదయం, సాయంత్రం నీ ప్రభువు నామం స్వరిస్తూ ఉండు. రాత్రివేళ
కూడా ఆయన సన్నిధిలో సాష్టోంగపడుతూ ఉండు. రాత్రివేళ చాలా పాయ్దపోయే వరకు
సుదీర్ఘంగా ఆయన (పవిత్రతను) స్వరిస్తూ ఉండు.² (23-26)

వీరు త్వరగా లభించే బహిక వస్తువులపై అమితమైన వ్యామోహం పెంచు
కున్నారు. ముందు రాబోయే భారమైన (సంకట) దినాన్ని విస్మరించారు. మేమే వారిని
పుట్టించి వారి శరీరాలను పటిష్టపరిచాము. మేము తలచుకుంటే వారిని (హాత) మార్చి
వారి స్థానంలో ఇతరుల్ని తీసుకురాగలం ఇదొక హితోపదేశం. ఇష్టమైనవారు (దీనిద్వారా)
తమ ప్రభువు వైపు వెళ్లేమార్గం అవలంబించవచ్చు. దేవుడు తలచుకోనంతపరకు, మీరు
తలచుకున్నంత మాత్రాను ఏమీకాదు. దేవుడు సర్వంఎరిగినవాడు, మహా వివేకవంతుడు.
అయిన తాను కోరిన వారిని తన కారుణ్యచాయలోకి తీసుకుంటాడు. దుర్మార్గుల
కోసం ఆయన దుర్భాగ్య (సరక) యాతనలు సిద్ధపరచి ఉంచాడు. (27-31)

2. అంచే అఫ్రాతి దాచిన తరువాత చేసే తప్పజ్జద్ నమాజ్ అని అథర్

(٢٤) سُورَةُ الْمُكَبِّرِيَّةِ (٣٣) (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلِتِ عُزْفًا ۝ قَالَ الْعَصِيفُ عَصْفًا ۝ وَالثَّشَرِتُ لَشَرًا ۝ فَالْفَرِقَتِ فَبَرْقًا ۝
فَالْمُلْقِيَّتِ ذَكْرًا ۝ عُذْرًا ۝ أَوْ تُذْرَا ۝ إِنَّمَا تُؤْعَدُونَ لَوَاقِعًا ۝ فَإِذَا الْجُومُ طَبَسَتْ ۝
وَإِذَا السَّيَّارُ فَرَجَتْ ۝ وَإِذَا الْجَيْلُ نُسْفَتْ ۝ وَإِذَا الرَّسُولُ أُقْتُ ۝ لَا يَيْوِمٌ أُجْلَتْ ۝
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَا أَدْرِكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ الَّمْ نَهِلَكَ الْأَوْلَيْنِ ۝
ثُمَّ نُتَعَاهُمُ الْآخَرِيَّنَ ۝ كَذَلِكَ نَفَعَلُ يَا الْمُجْرِمِينَ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ الَّمْ
نَحْلَقُكُمْ مِنْ مَكَّةَ مَهْنِيَّةً ۝ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارِ مَكَّيِّنَ ۝ إِلَى قَدِ مَعْلُومٍ ۝ فَقَدَرْنَا ۝ فَيَعْمَ
الْقَدِيرُوْنَ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ الَّمْ نَجْعَلَ الْأَرْضَ كِفَانًا ۝ أَحْيَاءً وَأَمْوَالًا ۝

77. ముర్కులత (రుతుపమాలు)

అవతరణ: ముక్కు

సూక్తులు: 50

ఈ అధ్యాయం నబి శకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. ఇందులో పరలోక పరిణామాల్ని గురించి హెచ్చరిక, స్వర్గస్థాయిలను గురించిన శుభవార్తలున్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఒకదాని తర్వాత ఒకటి తెరలు తెరలుగా పంపబడే పవన వీచికల సాక్షి! తర్వాత (అని) ఉధృతంగా వీస్తూ (మేఘాలను) పైకి మోసుకొళ్లాయి. ఆ తర్వాత (వాటిని) చీల్చి వేరుచేస్తాయి. ఆపై (దేవుడై గురించి) క్షమాపణాని, హెచ్చరికగాని జ్ఞాపకం చేస్తాయి. మీకు వాగ్గానం చేయబడుతున్న విషయం (ప్రథయం) తప్పక సంబిష్టుంది. (1-7)

ఆరోజు సక్కతాలు నిస్తేజమైపోతాయి. ఆకాశం చీలిపోతుంది. పర్వతాలు దూడి పింజల్లా ఎగురుతాయి. దైవప్రవక్తలను ప్రవేశపెట్టే సమయం ఆనన్నమవుతుంది. ఏ రోజుకోసం ఈ పనులు ఆపి ఉంచబడ్డాయి? విచారణ రోజు కోసం. విచారణ రోజంబే ఏమిటో నీకు తెలుసా? (పరలోక) ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (8-15)

(సత్యాన్ని తిరస్కరించిన) పూర్వీకులను మేము హతమార్పలేదా? ఆ తర్వాత వచ్చే వారిని కూడా మేము వారి వెనుకే పంపుతాం. నేరస్తుల పట్ల మేము ఇలాగే వ్యవ హారిస్తాం. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (16-19)

మేము మిమ్మల్ని క్షుద్ర బిందువుతో పుట్టించలేదా? దాన్ని నిర్ణీతకాలం వరకు ఓచోట (ప్రైగర్థంలో) భద్రపరచలేదా? చూశారా, ఈపని చేసే శక్తి మాకె ఉంది. మేము అధ్యాత శక్తిసామధ్యాలు కలవారం. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశంతప్పదు. (20-24)

మేము భూమిని జీవుల్ని, నిర్ణీవుల్ని తనలో ఇముడ్చుకునేలా రూపాందించలేదా? అందులో ఎత్తయిన పర్వతాలు పొతాము. త్రాగడానికి మంచినీటిని కూడా ఏర్పాటు చేశాం. (ఇదంతా ఎవరు చేశారు?) ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (25-28)

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَيْخِتٍ وَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً قَرَائِبًا ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ لَانْطَلَقُوا
إِلَيْهَا تَرْمِيَ يَشَرِّبَا كَانْفَصَرِ ۝ كَانَهُ جَلَّ صَفَرٌ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝
هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطَقُونَ ۝ وَلَا يَوْمٌ لَمْ قَيَّعْنَوْنَ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ هَذَا يَوْمٌ الْعَصْلِ
جَعَنَكُمْ وَلَا قَلْبِنَ ۝ فَإِنَّمَا تَكُونُ كَيْنَدِ كَيْنِدُونَ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ لَمَّا
الْتَّقِيَّنِ فِي ظَلِيلٍ وَعِبُوْنِ ۝ وَفَوَّا كِهَ مَهَا يَشَهُونَ ۝ كَلُوَا وَأَشْرَبُوا هَيْنِيَا بِمَا كَنْتُمْ
عَمَلَوْنَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ تَجْزِيَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ كَلُوَا وَتَمَتَّعُوا
قَيْلَلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا
يَرْكَعُونَ ۝ وَيَوْمٌ يَوْمِدِ الْمُكَبِّرِيَّةِ ۝ فَيَأْتِيَ حَدِيثُهُ بَعْدَهُ يُوْمِنُونَ ۝

(٢٨) سُورَةُ السَّيَامِكَيْتَةِ (٨٠) (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ఇప్పటిక నడవండి మీరు ధిక్కిరిష్టున్న దాని పైపు. మూడు తెరలుగా మారే నీడ వైపు నడవండి. ఆ నీడలో ఎలాంటి చల్లదనం ఉండదు. అగ్నిజ్యాలల నుండి కాపాడదు. అది మేడలువంటి పెద్దపెద్ద నిప్పురవ్యలు వెడజల్లుతుంది, బంగరువన్నె ఒంచెలు ఎగురుతున్నట్లు (అనిప్పుంది). ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (29-34)

వారు నోరు కూడా మెదపలేని మస్తి దాపరించే రోజది. సాకులు చెప్పడానికి అవకాశమే ఇవ్వబడు. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. అదే విచారణ జిరిగే రోజు. మేము మిమ్మల్ని, మీ పూర్వీకుల్ని ఒకచోట చేర్చాం. ఇప్పుడు మాకు వ్యతిరేకంగా మీరేదైనా పన్నగం పన్నగలిగతే పన్ని చూడండి. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు.

దైవభీతిపరులు ఆరోజు చల్లలీ నీడపట్టున సెలయేరుల మధ్య ఉంటారు. వారు కోరుకున్న పండ్లు, ఫలాలు (క్షణాల్లో వారి ముందుంచబడతాయి). “మీరు చేసుకున్న సత్యార్యాలకు ప్రతిఫలంగా నేడు హాయిగా తినండి, త్రాగండి.” మంచివారికి మేము ఇలాంటి ప్రతిఫలమే ప్రసాదిస్తాం. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (35-45)

(సత్యతిరస్కారులారా!) కొన్నాళ్లపాటు తినండి, భోగ్భాగ్యాలు అనుభవించండి. మీరసులు పరమదుర్గార్థులు. ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (దేవుని ముందు) తలవంచండని చెబితే వీరు (తలబిరుసుతో) తలవంచడానికి నిరాకరిస్తున్నారు. దీని తరువాత (అంటే ఖుర్జనని తిరస్కరించిన తరువాత) వారు మారే వాణిని విశ్వసిస్తారు? ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. (46-50)

78. నబా (సుంచలనాత్క వార్త)

అవతరణ: ముక్కు

సూక్తులు: 40

ఈఅధ్యాయం నబి శకం ప్రారంభకాలంలో వచ్చింది. ఇందులో దేవుని మేళ్లు, ప్రశ్నయం, తీర్పు దినం, అవిశ్వాసుల పర్వయసానం, విశ్వాసుల స్వర్గస్థాయిల ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి.

سُمْرَاللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْبِرِّ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا لَيَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَنْجَعُ
 الْأَرْضَ مَهْدًا وَالْجَبَالُ أَوْنَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ رَوَاجًا ۝ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سَبَابًا ۝ وَجَعَلْنَا
 النَّهَارَ مَعَاشًا ۝ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَعْيًا شَدَادًا ۝ وَجَعَلْنَا سَرَاجًا وَهَاجًا ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْوِرَاتِ مَا
 لَيَعْرُجَ بِهِ حَبَّاً وَبَاتًا ۝ وَجَنَّتِ الْفَافًا ۝ إِنَّ يَوْمَ الْقُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝ يَوْمٌ يُنْفَهُ فِي الصُّورِ تَأْتُونَ إِلَيْهَا ۝ وَ
 فَخَتَّ الشَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝ وَسَيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مَصَادًا لِلظَّاغِيْنِ مَابِيًا ۝
 لِئِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ لِيَدِيْقُونَ فِيهَا بَرَدًا وَلَشَرَابًا ۝ لِالْأَحْيَاهَا وَغَسَاقًا ۝ جَزَءًا فَقًا ۝ لِئِنْهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

వారు ఏ విషయాన్ని గురించి చర్చించుకుంటున్నారు? తాము విఫిన్న రకాలుగా అభిప్రాయపడుతున్న ఆ సంచలనాత్మక వార్తను గురించేనా? (వారనుకుంటున్నది) ఎంతమాత్రం (నిజం) కాదు.¹ త్వరలోనే వారికి తెలుస్తుంది. ఔను, ఎంతమాత్రం (నిజం) కాదు. అతిత్వరలోనే వారికి తెలుస్తుంది. (1-5)

మేము భూమిని విశాలపరచి నివాసయోగ్యంగా రూపొందించలేదా? దానిపై పర్వతాలను మేకులుగా పాతలేదా? మిమ్మల్ని (ప్రీపురుష) జంటలుగా సృష్టించలేదా? మీ నిద్రను సాఖ్యసాధనంగా చేయలేదా? రాత్రిని విశ్రాంతి వేళగా, పగటిని జీవనోపాధి సమయంగా చేయలేదా? మీపైన దృఢమైన ఏడు ఆకాశాలు నిర్మించలేదా? వేడిని వెదజల్లే తేజోపంతమైన దీపాన్ని సృజించలేదా? ధాన్యం, కూరగాయలు, రట్టమైన తోటల పెరుగుదల కోసం మేఘాల నుండి ధారాపాత పర్వం కురిపించడం లేదా? (6-16)

తీర్మానినం ఒక నిర్మిత సమయం. (ఆది తన నిర్మిత సమయంలో తప్పకుండా వస్తుంది) ఆరోజు శంఖం పూరించబడుతుంది. అప్పుడు మీరు (సమాధుల నుండి) గుంపులు గుంపులుగా వస్తారు. ఆకాశ ద్వారాలన్నీ తెరవబడతాయి. పర్వతాలు స్థాపించం చెంది, తునాతనకలయి ఇసుక రేణువులుగా మారిపోతాయి. (17-20)

నిస్యుందేహంగా నరకం మాటులాంటది. తలబిరును ధిక్కారులకు నివాసమది. అందులో వారు యుగాల తరబడి పడివుంటారు. వారక్కడ చల్లదనంగాని, త్రాగడానికి తగిన పాసీయంగాని చవిచూడలేరు. ఏదైనా దొరికితే ఆది సలసల కాగేనీరు, పరమ జగుప్పాకరమైన చీము, నెత్తురు² మాత్రమే. ఇది (వారికి లభించే) పూర్తిప్రతిఫలం*

1. ప్రథయం, పరలోకం గురించి దైవప్రవక్త (స) తెలిపిన సమాచారం పట్ల మక్కా బహు దైవారాధకులు ఆశ్చర్యపోతూ పలు అనుమాలు వ్యక్తపరిచేవారు. కొండరు, మానవులు చనిపోయిన తరువాత తీరిగి బ్రతకడం జరగడని భావిస్తే; మరికండరు, పరలోకంలో మానవులు తీరిగి బ్రతికించబడినా వారక్కడ దేహులు లేకుండా ఆత్మల రూపంలో ఉంచారని అనుకొనేవారు. ఇక్కడ ఖుర్జాన్ వారి అనుమాలు, నిరాధారమైన మాటలన్నిటిని ఖండిస్తోంది.

2. మూలభాషలో ‘గస్సాత్త్వ’ అనే పదానికి దెబ్బ తగలడం వల్ల వివిధ అవయవాల నుండి ప్రవించే దుర్గంధ పూరితమైన చీము, నెత్తురు మొదలైన ప్రావాలు అని ఆర్థం.

جَسَابَا ۝ وَلَذِبُوا يَأْتِيْنَكَدَّا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ احْسَنَهُ كَتَبَ ۝ فَنَّقُوا فَنَّنَنَنِيْنَ زَنِيدَكَمُ الْأَعْنَابَا ۝ إِنَّ لِلْمُنْتَقِبِينَ
 مَقَازَ الْحَدَدِيْنَ وَأَعْنَابَا ۝ وَكُوَّابَ أَتْرُابَا ۝ وَكَلَّا سَاهَا ۝
 حَسَابَا ۝ زَيْنَ السَّمَوَاتِ الْأَرْضَ مَائِيْنَهَا الرَّجُنِينَ لَكَمْ يُمْلِكُونَ مِنْهُ خَطَابَا ۝ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمُلِكُكَ شَفَاعًا لَدِيْنَكَمُونَ
 إِلَمَنْ أَذْنَ لَهُ الرَّجُنِينَ قَالَ حَوَابَا ۝ ذَلِيلَ لَيْوَمِ الْحُجَّ ۝ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَيْهِ مَا يَأْتِي ۝ إِنَّ آنِذَنَكَمُ عَذَابَا ۝
 قَرِيبًا ۝ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمُرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَهُ ۝ وَيُقُولُ لَكَفُرِيَتِيْنِي كَنْتُ شُرَبَا ۝
 (۷۹) سُوْرَةُ الْبَرْعَةِ مِكْرِيَةً (۸۱) (یَوْمَهَا) (۸۱)

వారికి పరలోకవిచారణ పట్ల నమ్మకమే లేదు. మాసూక్తుల్ని అసత్య విషయాలుగా భావించి నిరాకరించారు. మేము మాత్రం ప్రతి విషయాన్ని లెక్కగట్టి (వారి కర్మలచిట్టాలో నమోదుచేసి) ఉంచాము. “ఇక చవిచూడండి. మేము మీకు (సరక)యాతనలు తప్ప మరే విషయాన్ని అధికం చేయము” (అని వారికి చెప్పబడుతుంది). (21-30)

దైవభీతిపరులకు వారి కోర్కెలునెరవేరే అధ్యుతస్థానం ఉంది. మనోహరమైన ఉద్యానవనాలు, సుమధుర ద్రాక్షఫలాలు ఉన్నాయి. సమవయస్ములైన సుకన్యలు ఉన్నారు. మయింతో నిండిన మెరసిపోయే మధుపాతలున్నాయి. వారక్కడ పనికిమాలిన మాటలు, అసత్యాలు వినరు. (ఇది) దయామయుడయిన నీ ప్రభువు నుండి వారికి లభించే ప్రతిఫలం. భూమ్యకాళాలకు, వాటిమధ్య ఉన్న సమాచారికి ప్రభువయిన దేవుని నుండి లభించే గొప్ప బహుమానం! (ఆరోజు) ఆయన ముందు పెదవి విష్వదానికి కూడా ఎవరూ సాహసించలేరు. (31-37)

(పరిశుద్ధా)అత్యు, దైవమాతలు పంక్తులుతీరి ఎంతో వినములయి నిలబడతారు. అప్పుడు కరుణామయుని అనుమతితో సరైనమాట చెప్పేవారు తప్ప మరెవరూ ఆయన తో మాట్లాడటానికి సాహసించలేరు. ఆరోజు రావడం తథ్యం. కనుక ఇష్టమున్నవారు తమ ప్రభువు వైపు మరలే మార్గం అవలంబించవచ్చు. (38-39)

మేము అతి సమీపంలోనే ఉన్న శిక్క గురించి మిమ్మల్ని పోచ్చరించాము. మానవుడు తన చేసేతులూ చేసుకొని ముందుగా పంపుకున్నదంతా ఆరోజు ప్రత్యక్షంగా చూసుకుంటాడు. అప్పుడు సత్యతిరస్కారి (తీవ్ర పశ్చాత్తుపంతో) “అయ్యా! నేను మట్టిలో మట్టుయిపోయి ఉంచే ఎంత బాగుండెది!!” అని వాపోతాడు. (40)

79. నాజిత్తు (దుఱి లాగేవారు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 46

ఈ అధ్యాయం సబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. ఇందులో మరణ దూతలను, ఇతర దైవమాతలను సాక్షులుగా చేసి ప్రథయ సంభవం గురించి చెప్పి బడింది. పునరుత్సాహం గురించి అవిశ్వాసుల అభిప్రాయాల్ని ఖండిస్తూ వారికి ప్రస్తావనలు వస్తాయి. ఆ తర్వాత ప్రథయం, పరలోక పరిణామాలను గురించిన ప్రస్తావనలు వస్తాయి.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّتِي نَعْرَقُ وَاللَّتِي تَشْطِطُ نَشْطًا وَاللَّتِي سَبَقَ فَالشَّقْقَةَ بَنْقًا فَالْمَدْبُرُ اَمَرَا مُّبَوْرَ تَرْجِفُ التَّرْجِفَةَ تَنْبِئُهَا الرَّادَفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَدٍ وَاجْتَهَةٌ اَصْسَارُهَا خَائِشَةٌ يَقُولُونَ عَالَيْهَا مُدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ اِذَا كُنَّا عَظَامًا مُخْرَجَةً قَالُوا لَنَاكَ اِذَا كَرَّهَ خَاسِرَةً قَاتِلًا هِيَ زَيْدَةٌ وَاحْدَادَةً قَاتِلًا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ هَلْ اَتَشَكُ حَدِيثُ مُوسَى اِذْ نَادَهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمَقْدِسِ طَوَّهُ اِذْ هَبَّ الْقَرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقُلْ هُلْ لَكَ اِلَى آنْ تَزَكَّ وَاهْدِيْكَ اِلَى رَبِّكَ فَتَحَشِّي فَارِلُهُ الْأَيَّةُ الْكَبِيرَةُ

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడున దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దూరి గట్టిగా లాగేవారి సాక్షి! మెల్లిగా వెలికి తీసేవారి సాక్షి! వేగంగా ఎగురుతూ తిరిగేవారి సాక్షి! (ఆజ్ఞాపాలనలో) ఒకర్కరు మించిపోయేవారి సాక్షి! తిరిగి (దైవాజ్ఞలతో విశ్వ) వ్యవహారులు నిర్వహించేవారి సాక్షి!¹... భూమి ఒకడాని తర్వాత ఒకబి అనేక ప్రకంపనాలతో కుదిపివేయబడే రోజు కొండిగుండెలు తీవ్ర భయందోళనలతో దడదడ లాడిపోతాయి. వారి చూపులు (అవమానభారంతో) క్రిందికి వాలిపోతాయి. (1-9)

“మనం నిజంగా మళ్ళీ మన పూర్వస్థితికి తీసుకురాబడతామా? మనం (చచ్చి) శిథిలమైపోయి ఎముకలుగా మారిపోయినా (తిరిగి బ్రతికించబడతామా)?” అనంటారు ఏరు. “అయితే మళ్ళీ ఈ బ్రతికించి లేపడమనేది (మనకు) చాలా సష్టదాయకమే” అంటారు తిరిగి. కానీ ఇది పెద్ద పనేమీ కాదు. ఒకేబక భీకర గర్జన విన్చిస్తుంది. అంతే-మరుక్కణమే వారంతా లేచి ఓ బహిరంగ మైదానంలోకి వచ్చి నిలబడతారు. (10-14)

నీకు మూసా వృత్తాంతం చేరిందా? అతని ప్రభువు పవిత్ర తువా లోయలో అతడ్ని పిలిచి ఇలా అన్నాడు: “ఫిరోవ్ రగ్గరకు వెళ్ళు. అతను (మాపై) తిరగబడి విట్రోపిా అయ్యాడు. అతనికిలా చెప్పా: ‘నీవు పవిత్రజీవితం గడవడానికి సిధ్ంగా ఉన్నావా? నేను నీకు నీప్రభువు మార్గం చూపుతాను. దానివల్ల నీలో (దైవ)భీతి ఏర్పడవచ్చ.’” (15-19)

1. ఇక్కడ వివిధ బాధ్యతలు నిర్వహించే దైవదూతలపై ప్రమాణం చేసి విషయం ప్రారంభించడం జిరిగింది. అవిశ్వాసి ప్రాణం తీయడానికి నియుక్తుడైన దైవదూత అతని నరనరాల్లోకి చొచ్చుకుపోయి, శరీరం నుండి బయలుడటానికి జంకుతున్న అతని ఆత్మను బలవంతంగా లాగి తీస్తాడు. సదాచార సంపన్ముఖైన విశ్వాసి ప్రాణం తీయడానికి నియుక్తుడైన దైవదూత, బంధిముక్కి కోసం ఎదురుచూస్తున్న ఆ విశ్వాసి ఆత్మను మెల్లిగా బయటికి తీస్తాడు.

ఇలా ప్రాణాలు తీసే మృత్యుదూతలే గాక, దైవాజ్ఞలు వెలువడి వెలువడగానే వాటిని శరసాపాస్తు స్ఫీష్ వ్యవహారులు నిర్వహించే దైవదూతలు కూడా ఎందరో ఉన్నారు. ఒక్కు దైవదూతపై ఒక్కు బాధ్యత ఉంటుంది. మానవుల కర్మల్ని ఎప్పుతికప్పుడు రికార్డు చేసే దైవదూతలు కూడా ఉన్నారు. ప్రతి మానవుడ్ని ఎల్లప్పుడూ నెన్నంటిఉండే ఇద్దరు దైవదూతలు ఉంటారు. ఒక దూత మనిషి ఒక సత్యార్థం చేయగానే దాన్ని అతని కర్మపుత్రంలో నమోదు చేస్తాడు. మరొక దూత అతని దుష్ట్యార్యాలు నమోదు చేస్తాడు.

ఈ అధ్యాయంలో దైవదూతలపై ప్రమాణం చేయడానికి కారణం- మానవుని నశ్శర శరీరానికి లాగి ఈ ప్రపంచానికి కూడా ఒక అంతం ఉండని, ఆ తరువాత మానవుడు తన కర్మలకు విశ్వప్రభువు ముందు సమాధానం చెప్పాడోలని ఉంటుందని హాచ్చరించడమే.

فَذَبَ وَعَصَمَ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى فَحَسَرَ فَنَادَى فَقَالَ آنَا رَكْمُ الْأَغْلَى فَلَخَدَهُ اللَّهُ تَكَالُ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى لَمْ يَنْ فِي ذَلِكَ لَعْبَةً لَمْ يَخْشَى وَإِنَّمَا أَشَدُ حَلْقَةً أَمَّا السَّمَاءُ بَنَهَا فَرَقَ سَكَنَهَا فَسُورَهَا وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ حَمْنَهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَمَهَا أَخْرَجَهُمْ نَعَمَهَا وَمَرَغَهَا وَالْجَهَالَ اَرْسَهَا مَنَّتَهَا كَمْ وَلَانِعَهَا فَلَذَ أَجَارَتِ الظَّاهِرَةَ الْكَبِيرِ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَلَسِعَ وَبَرَزَتِ الْجَحِيمُ لَمْ يَرِيْ فَقَاتَهَا مَنْ طَعَيَ وَأَشْرَأَ حِجَوَةَ الْمَلَوِيِّ فَعَانَ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَلَوِيِّ وَأَمَّا مَنْ حَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفَسَ عَنِ الْهَوَيِّ فَقَاتَهَا مَنْ دَرَكَهَا فَيَسْلُوكَهَا عَنِ السَّاعَةِ إِنَّمَا مُرْسَمًا فَيَمْأَوِي مَنْ دَرَكَهَا كَانَهُمْ يَوْمَ يَرِوُهُمْ لَهُ الْأَعْشَيَةَ أَوْ صَحَّهَا إِلَيْهِمْ مَنْ مُذْرُمٌ مَنْ يَكْشِفُهَا كَانَهُمْ يَوْمَ يَلْبِسُهَا لَهُ الْأَعْشَيَةَ

మూసా (ఫిరోవ్ దగ్గరికిష్టి) అతనికి అధ్యుతమైన మహిమలు చూపించాడు. కాని అతను ధిక్కరించాడు, (ఎంత నచ్చజిప్పినా) వినలేదు. తర్వాత అతను వెళ్ళి రకరకాల పన్నగాలు పన్నాడు. జనాన్ని సమీకరించి “నేనే మీకు అందరికంటే పెద్ద ప్రభువుని” అన్నాడు. చివరికి దేవుడు అతట్టి ప్రపంచంలోనూ, పరలోకంలోనూ శిక్షించడానికి పట్టు కున్నాడు. భయపడేవారికి ఈ సంఘటనలో గొప్ప గుణపారం ఉంది. (20-26)

(సరే) మిమ్మల్ని స్ఫ్యాంచడం కప్పమైన పనా లేక ఆకాశాన్ని? దేవుడు దాన్ని నిర్మించాడు. దానికప్పు ఎంతోపైకి ఉండేలా చేశాడు. తర్వాత దాన్ని క్రమబద్ధికరించాడు. దాని రాత్రిని (చీకటితో) కప్పాడు, పగటిని (వెల్తురుతో) తీశాడు. ఆ తర్వాత ఆయన భూమిని (నివాసమోగ్యంగా) పరిచాడు. అందులో నుంచే నీరు, మేత తీశాడు. దానిపై పర్వతాలు పాతాడు. ఇదంతా మీ, మీపశువుల ప్రయోజనం కోసమే చేశాడు. (27-33)

చివరికి మహోవుప్రదమం సంభవిస్తుంది. ఆరోజు మానవుడు తాను చేసుకున్న పను లన్నీ గుర్తుచేసుకుంటాడు. ప్రతిమాపరీ చూడటానికి వీలుగా నరకం తెరచిఉంటుంది. అయితే తలబిరుసుతో ధిక్కారవైఫారి అవలంబించి, ఐహిక జీవితానికి అత్యధిక ప్రాధాన్య మిచ్చిన వాడికి నరకమే (శాశ్వత) నివాసం. విశ్వప్రభువు ముందు నిలబడి తన కర్మలకు సమాధానమిచ్చుకోవలని ఉంటుందన్న భావనతో ఆయనకు భయపడుతూ, దుష్ట మనో వంచలకు కశ్చంవేసిన వ్యక్తికి స్వర్గనివాసం లభిస్తుంది. (34-41)

“జింతకూ ఆ (ప్రథమ) ఫుడియ ఎప్పుడొస్తుంది?” అని అడుగుతున్నారు వారు. దాని సమయం తెలియజేయడానికి నీకేం పని? ఆ విషయం దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. నీవు దాన్ని గురించి భయపడేవారిని హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమే. వారు దాన్ని (ప్రత్యక్షంగా) చూసినప్పుడు (తాము ప్రపంచంలో) ఉదయమో, సాయంత్రమో ఒక్క పూట మాత్రమే ఉండిఉంటాం” అని అనుకుంటారు. (42-46)

2. పరలోకజీవితం ముందు ప్రపంచజీవితం ఎంత స్ఫ్యాంచునదో మనిషి ఊహకే అందదు. ఇక్కడ హాతముడికి యావజ్జీవ కారాగారిశ్క అంటే 14 నుంచి 20 ఎండ్ల వరకే. అక్కడ సత్య తిరస్కారికి శాశ్వత నరక శిక్కలు ఉంటాయి. పరలోక విషయాలు మానవ మెధసుకు అతీవైనవి. అయితే పరలోక విషయాలను గురించి మనిషి ఓ మొద్దు అంచనా వేసుకోని, వాటి తీవ్రతను కొంతయినా అర్థం చేసుకోవడానికి వీలుగా ఖర్జ భావం, హదీసుల్లో కొన్ని అంకెలు పేర్కొనబడ్డాయి. ఏటి అధారంగా మన ఈ ప్రాపంచిక జీవితం ఎంత ఆశ్వయైనవినదో కాస్త ఆలోచ్చాడా.

سُورَةُ عَدِيْنَ مَكَيَّةُ (٨٠) سُورَةُ عَدِيْنَ مَكَيَّةُ (٨٠)

80. అబన (భృకుటి ముడిచాడు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 42

ఈ అధ్యాయం నబవీ శకంలో పచ్చింది. దైవప్రవక్త (స) మక్కా పురప్రముఖులతో సమావేశమయి వారికి ఇస్లాం గురించి నచ్చజెప్పుడానికి ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడు ఇంజె ఊమ్మె మక్కామ్ (రజ) అనే ఓ అంధానుయాయి ఇస్లాం గురించి ఏదో అగడానికి పచ్చారు. ఖురైష్ నాయకులతో ముఖ్యమైన చర్చలు జరుపుతున్నప్పుడు ఇలా ఒక సాధారణ వ్యక్తి జోక్కం చేసుకోవడం దైవప్రవక్త (స)కు నచ్చలేదు. అంచేత ఆయన ఆ వ్యక్తి వైపు దృష్టి సారించలేదు. కాని ఈ వైఫలి దేవునికి నచ్చలేదు. అప్పుడీ అధ్యాయం అవతరించింది.

ప్రథయదినాన దేవుడు పాపాత్ములను ఒక చేట సమీకరిస్తాడు. వారి కళ్ళు నీలి రంగుతో అసహ్యంగా ఉంటాయి. వారు పరస్పరం ఇలా మెల్లిగా మాట్లాడుకుంటారు: “ప్రపంచంలో మనం ఎంత కాలం ఉన్నామని ఒకడంటి, ప్రపంచంలో మనం పదిరోజులు ఉండి ఉంటామని వేరొకడు అంటాడు. కాని వారిలో ఈస్తు తెల్లినెవాడు, మీరు ప్రపంచంలో ఒక్క రోజుకన్నా ఎక్కువ ఉండలేదు” అంటాడు. (20:103-105 సూక్తులు చూడండి.) “ఆ తరువాత దేవుడు వారిని ప్రపంచంలో మీరు ఎంతకాలం ఉన్నారో చెప్పండని అడుగుతాడు. దానికి వారు ఒక రోజో లేక రోజులో కొంత భాగమో మేమక్కడ ఉండిఉంటాం. లేక్కించేవారిని అడగండి” అని అంటారు. (23:112)

ప్రథయంలాటి భయానక స్థితి చూసిన తర్వాత మానవునికి ఈ ప్రపంచ జీవితం వార్షువికత ఏమిలో తెలుస్తుంది. అతని వందేళ్ళ ప్రాపంచిక జీవితం పది రోజుల కంటే తక్కువ ఉన్నట్లని పిస్తుంది. నిజానికి ప్రాపంచిక జీవితం సరిగ్గ ఒక్కరోజు కూడా లేదని ఆ పరిస్థితి చూసిన పాపాత్ములకు సహజంగానే అస్తిస్తుంది. మానవులంతా పున్రోధింపబడినప్పటి నుంచి కర్మిచారణ జిగి, వారు స్వర్గం లేక నరకంలో ప్రవేశించే వరకు సంబవించే ప్రథయదినం 50,000 సంవత్సరాలకు సమానమైన దినమని హద్దిసుల్లో ఉంది. దీన్నే తీర్మానిసమని, పునరుత్థాన దినమని అంటారు.

దినాన్ని గంటలుగా, నిమిషాలుగా తీసుకుండే, మానవుడు ప్రపంచంలో వందేళ్ళ పాటు జీవించాడని అనుకుంటే, 50,000 ఏండ్ల సుదీర్ఘ విచారణ దినం ముందు మానవుని ఈ వందేళ్ళ ఐపిక జీవితం 2.88 నిమిషాలు మాత్రమే అవుతుంది! అంటే మనం ప్రపంచం అశాశ్వతమైనదన దానికి చెప్పుకునే మూన్మాళ్ళ ముఖ్యటుంత కూడా ఇది లేదన్నమాట!! అసలు మూన్మాళ్ళ పరిమితే ఎంతో పెద్దకాలం. ఇక్కడ మూడు నిమిషాల ముచ్చటులునా ఒక్క తీర్మానిసిన కాల పరిమితిలో పొల్చుకున్నప్పటి. ఇలా కోట్ల సంవత్సరాలు గడపవలసిన స్వర్గసరకాల జీవితం సమక్కంలో నయితే ఈ ప్రాపంచిక జీవితం మూడు సెకండ్ల ముచ్చటగా కూడా ఉండదు.

ఒకప్పాట నమాజు విలువ 2 కోట్ల 88 లక్షల సంవత్సరాల పరలోక అనుభవం అన్న భావం స్పురింపజేసే ఒక హద్దిసు ఉంది. ఈ లెక్కన ఒకరోజు నమాజుల విలువ 14 కోట్ల, 40 లక్షల సంవత్సరాలు అవుతుంది. దీన్నిబట్టి 100 ఏండ్ల ప్రపంచ జీవితం ఎంతో గొప్ప జీవితం అనుకుండే, అది పరలోకంలో 5 లక్షల 25 వేల 6 వందల కోట్ల సంవత్సరాలకు సమానమవుతుంది! ఇదే విధమైన మరో లెక్క ప్రకారం ఆలోచిస్తే 14 కోట్ల 40 లక్షల సంవత్సరాలకు సమానమయ్యే ఒక్క పరలోక దినం ముందు మానవుని వందేళ్ళ ఐపిక జీవితం 0.06 సెకండ్లు మాత్రమే అవుతుంది!! అందుకే ప్రపంచం క్షణభంగురం అన్నారు పెద్దలు.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَسَ وَتَوَلَّ أَن جَاهَهُ الْأَعْمَهُ ۖ وَمَا يُدْرِيكُ لَعَلَهُ بَيْكِ ۖ أَوْ يُلَمُ لِمَ فَتَنَعَّمُ الْبَرْكَاتُ ۖ أَمَّا مَن اسْتَغْفَرَ ۖ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدِّي ۖ وَمَا عَلَيْكَ الْأَيْمَنُ ۖ وَإِنَّمَانَ جَاهَهُ يَسْعَ ۖ وَهُوَ يَنْشَأُ ۖ فَإِنْتَ عَنْهُ تَكْهُنُ ۖ كَلَّا إِنَّهَا تَذَكَّرَةٌ ۖ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ۖ فِي صُفُّ تَكْرِمَةٍ ۖ فَرَفِوعَةٌ مُطْهَرَةٌ ۖ بِأَيْمَانِي سَفَرَةٌ كَرَامَ بَرَّةٌ ۖ فَتَلَ الْأَنْسَانُ مَا آكَفَرَهُ ۖ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلْقَةٌ ۖ مِنْ نَطْعَةٍ ۖ خَلْقَةُ كَلَّا إِنَّمَانَةَ كَلَّا فَاقِرَةً ۖ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَشْرَكَهُ ۖ كَلَّا لَيَا يَعْضُ ۖ مَا أَمْرَهُ ۖ فَلَيَنْظُرُ الْأَنْسَانُ إِلَى طَاعَةِ ۖ أَنَا صَبَّيْتَ الْأَنْسَانَ صَبَّا ۖ ثُمَّ شَقَقْتَ ۖ الْأَرْضَ شَقَّا ۖ فَإِنْتَنَا فِيهَا حَاجَيْنَا ۖ وَعَنَّا أَنْزَلْنَا وَنَخْلَجَ ۖ وَجَدَ أَنِّي غَلَبَهُ ۖ وَفَاكِرَةً ۖ وَأَنْجَيْنَا ۖ مَنْتَاغًا لَكَمْ وَلَعَمَيْنَا ۖ قَدَّا جَاءَتِ الصَّاغَةُ ۖ يَوْمَ يَفِرُّ الْمُرْءُ مِنْ أَخْيَهُ ۖ وَأَوْهَهُ ۖ وَصَاحِبَتْهُ

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

¹ అతను తన దగ్గరకు అంధుడొచ్చాడని భృకుటి ముఖిచి ముఖం తిప్పుకున్నాడు. నీకేం తెలుసు? ఆ అంధుడు తననుతాను సంస్కరించుకుంటాడేమా; లేదా హితోపదేశాన్ని శ్రద్ధగా అలకిస్తాడేమా; హితోపదేశం అతనికి ప్రయోజనం కలిగిస్తుందేమా! (1-4)

(సత్యాన్ని) భాతరు చేయినివాడి పట్ల నీవంతగా ఆస్తి చూపుతున్నావా? అతను దారికి రాకపోతే అందులో నీ దోషం ఏముంటుందని? (దేవునికి) భయపడుతూ నీ దగ్గరకు పరుగెత్తుకొచ్చిన వాత్సి చూసి నీవు ముఖం తిప్పుకుంటున్నావు. (5-10)

(అలా) ఎంతమాత్రం (చేయ)కూడదు. ఇది హితోపదేశం. ఇష్టమైనవాడు దీన్ని స్వీకరిస్తాడు. ఇది మహోన్నతమైన, ప్రతిష్టాత్మకమైన, పవిత్రమైన పుటులలో లిభించబడి ఉంది. అవి గౌరవనీయులైన పరిశుద్ధ లేఖకుల హస్తాలలో ఉంటాయి. (11-16)

మానవుడు వాసనమైసును, ఎంతటి కృషముడు! తనను దేవుడు ఎలాంటి పదార్థం తో పుట్టించాడో అతనికి తెలియదా? (తుచ్ఛమైన) వీర్యచిందువుతో! దేవుడు అతడ్ని స్పృష్టించి అతనికొక జాతకం నిర్ద్యించాడు. తర్వాత అతని (శేయన్సు)కోసం జీవన పథాన్ని సులభతరం చేశాడు. చివరికి మృత్యువు కలిగించి అతడ్ని సమాధికి చేర్చుతున్నాడు. ఆతర్వాత తాను తలచుకున్నప్పుడు అతడ్ని మళ్ళీబుతికించి లేపుతాడు. (17-22)

(అలా) ఏమాత్రం (చేయ)కూడదు. అతను దేవుడు అదేంచిన విధి నెరవేర్చలేదు. మానవుడు తన ఆహారం వైపు దృష్టిస్తారించాలి. మేము నీటిని పుష్టిలంగా కురిపించాం. తద్వారా నేలను చిత్రమైన రీతిలో చీల్చి అందులోనుంచి దాన్యం, ద్రాక్, కూరగాయలు, ఆలివ్, ఖుర్జుర చెట్లు, దట్టమైన తోటలు, రకరకాల పండ్లు, పచ్చిక మొలకెత్తించాం. మీకు, మీపశువులకు జీవనసామగ్రిగా, ప్రాణాధారంగా ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేశాం. (23-32)

చివరికి గూబలు పగలగట్టే (ప్రథయశంఖా) రావం ఉధృతమైనప్పుడు... ఆరోజు మానవుడు (అదిరిపోయి) తన సోదరులు, తల్లిదండ్రులు, భార్యాపిల్లల్ని వదలి పరుగు

1. ‘అతను’ అంటే ఇక్కడ స్వయంగా దైవప్రవక్త అనే ఆర్థం.

2. అంటే దైవదూతులు అని అర్థం.

وَبَنِيهِ لِكُلِّ أَمْرٍ قَنْهُمْ يَعْمَلُونَ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَعْمَلُونَ مُسْفَرَةً ضَاحِكَةً مُسْتَدِشَرَةً
وَجُوْهَةٌ يَوْمَيْنِ عَلَيْهَا غَبَرَةً تَزَهَّهُ فَقَرَّةً اُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ
(٨١) سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكَيَّةٌ (٤)

٤٢

رَذَا الشَّمْسُ كَوَرَتْ وَرَذَا الْجَبُومُ اَنْدَدَتْ وَرَذَا الْجَبَالُ سَيْرَتْ وَرَذَا الْوَشَارُ اَعْطَلَتْ وَرَذَا الْوَوْشُ حَرَثَتْ
وَرَذَا الْبَحَارُ سَعَرَتْ وَرَذَا التَّفْوُسُ رَوْجَتْ وَرَذَا الْمَوْدَدَةُ سُكِّنَتْ يَاٰ ذَيْ قُوْتَ وَرَذَا الصُّفُّ
نُثُرَتْ وَرَذَا السَّعَادُ كَشَطَتْ وَرَذَا الْجَحِيدُمُ سَعَرَتْ وَرَذَا الْجَنَّةُ اَلْفَوْتَ عَمِّتْ نَفْسَ مَاٰ حَضَرَتْ فَلَأَ

లంకించుకుంటాడు. ప్రతి ఒక్కడిపై భయంకరమైన ఆపద వచ్చి పడుతుంది. అప్పుడు ఎ ఒక్కడికి తన గురించి తప్ప ఇతరుల గురించిన ఆలోచనే రాదు. (33-38)

ఆరోజు కొందరి ముఖాలు దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతుంటాయి. ఆ ముఖాలలో చిరునవ్యులు, ఆనందోత్సాహాలు వెల్లివిరుస్తాయి. (వీరు సత్యాన్ని విశ్వసించిన సజ్జనులై ఉంటారు.) మరికొందరి ముఖాలు మట్టి కొట్టుకొని, నల్గా మాడిపోయి ఉంటాయి. వీరు సత్యాన్ని నిరాకరించిన దురాత్ములయి ఉంటారు. (39-42)

అవతరణ: మక్కా 81. తక్కీర (చాపచుట్టులా) సూక్తులు: 29

ఇది కూడా నబవీశకం ప్రారంభాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రశ్నయ విశేషాలు, దైవప్రవక్త (స)కు దివ్యావిష్ణుతిని తెచ్చే దైవమాత బోన్నుత్యం ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సూర్యుడు నిస్త్రేజమై చుట్టి వేయబడినప్పుడు, నక్కలాలు చెదరి కాంతి కోల్పోయి నప్పుడు, పర్వతాలు కడలి నడచినప్పుడు, పదినెలల సూడిబంచెలు వాటిమానాన వదలి వేయబడినప్పుడు, కూరముగాలు (భీతావహంతో) ఒకచోట గుమిగూడినప్పుడు, సముద్రం (ఉప్పాంగి తీవ్రంగా) ప్రజ్వలినప్పుడు,¹ ఆత్మలు (దేహాలతో) అనుసంధానం చేయబడినప్పుడు, సజివసమాధి చేయబడిన పసిబాలికను² నీవు ఏతప్పా వల్ల చంప బడ్డావని అడిగినప్పుడు, (మానవులు) కర్మలచిట్టా తెరవబడినప్పుడు, ఆకాశానికున్న తెర తొలగించబడినప్పుడు, నరకం దహించబడినప్పుడు, స్వర్గం సమీపానికి తేబడినప్పుడు-అ.... అప్పుడు ప్రతి మనిషికి తానేమి వెంట తెచ్చుకున్నాడో తెలుస్తుంది. (1-14)

1. సముద్రం ప్రజ్వలిల్లడు అంచే అందులో అగ్ని పుట్టడమన్నమాట. ఈ ప్రక్కియ తీవ్రమైన వత్తిఫిలో ఇసుక రేణువులు పరస్పరం రాసుకోవడం వల్ల సాధ్యం కావచ్చు. లేదా నీటిలోని ఆస్తిజన్, చ్ఛాడ్రోజన్ అణువులు రసాయనిక చర్య ద్వారా విడిపోవడం వల్ల కూడా సాధ్యం కావచ్చు. 1977 నవంబర్లో “దివినీమ తుఫాను” సందర్భంగా సముద్రంలో అగ్నిమంటలు లేచినట్లు ఆనాటి పత్రికల్లో వచ్చిన వార్తలు గమనార్థమైనవి.

2. పూర్వం ఆశీర్యాలో ఆడపిల్లలను హతమార్పుడానికి మూడు కారణాలు ఉన్నాయి. (1) ఆధీక్ష దుష్టతి. మగపిల్లలను పెంచి పెద్ద చేస్తే సంపాదనాపరులవుతారు. కానీ ఆడపిల్లలు పెరిగి పెద్దయ్యే వరకు వారి పోషణ ఖర్చులు భరించి చివరికి వారికి పెళ్ళి చేసి బయటికి పంపవలసి

أَقِيمُ بِالْحَسِنِ وَلِجَوَارِ الْكُنْسِ وَلِلْيَلِ إِذَا نَسَعَسِ ٩ وَالصُّبْحُ إِذَا نَنْفَسَ ١٠ إِنَّهُ لَقَوْلَ رُسُولٍ كَيْمُوٰ ١١ ذُي
قَوْمٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكَيِّ ١٢ مُطَاعَ ثُمَّ أَمْيَنِ ١٣ وَمَا صَارَ جَنَّمُ بِمُجْنُونٍ ١٤ وَلَقَدْ رَاهُ بِالْأُقْقَى الْمُبْيَنِ ١٥
وَمَا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ بِصَنَيْنِ ١٦ وَمَا هُوَ بِقُوْلِ شَيْطَنٍ رَجِيلِيٍّ ١٧ فَإِنَّ تَدْهُونَ ١٨ إِنْ هُوَ لَذِكْرٌ لِلْعَلَمِينَ ١٩
لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْقِيَ ٢٠ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَلَمِينَ ٢١

కనుక నేను ఉదయంచే, అస్తమించే నక్కలాల సాక్షిగా చెబుతున్నాను. ఇంకా అంతరిస్తున్న రాతి సాక్షిగా, ఊపిరిపోసుకుంటున్న ఉదయం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (ఈ వాటి పిచ్చివాడి వాగుడో లేక పిశాచపలుకులో ఎంతమాత్రం కాదు.) ఇది మహాశక్తి సంపన్ముడు, ఎంతో గారవనీయుడైన సందేశహరుని (జ్యోతిల్) వాక్కు. అతను సింహస నాధీశుని కొలువులో గొప్ప హోదాఅంతస్తులు కలిగినవాడు. అక్కడ అతని ఆజ్ఞలు పాటించబడతాయి. అతను ఎంతో నమ్మకున్నదు. (15-21)

(మక్కా ప్రజలారా! వినండి.) మీ సహచరుడు (ముహమ్మద్) పిచ్చివాడేమీ కాదు. ఇతనా సందేశహరుడై ప్రకాశవంతమైన దిగ్యండలంపై ప్రత్యక్షంగా చూశాడు. ఇతను అతీంద్రియ (జ్ఞానం ప్రజలకు అందజేసే) వ్యవహంలో ఏమాత్రం విసినారితనం వహించడు. ఇది శాపగ్రస్తుడయిన షైతాన్కు సంబంధించిన వాక్కు కూడా కాదు. అలాంటప్పుడు మీరు (దారితప్పి) ఎటు పోతున్నారు? (22-26)

ఇది యావత్తు ప్రపంచవాసుల కోసం అవతరించిన హితవాణి. మీలో సన్వార్దం అవలంబించదలచిన ప్రతి వ్యక్తికి కావలసిన హితబోధ ఇది. విశ్వపభువు తలచనంత వరకూ మీరు ఏది కోరుకున్న ఎలాంటి ప్రయోజనం లేదు. (27-29)

వస్తుంది. (2) కూతురికి పెళ్ళి చేసి వేరే వ్యక్తిని అల్లుడు చేసుకోవడం నామోపిగా భావించేవారు. (16:59, 43:18 సూక్తులు చూడండి.) (3) యుద్ధాలలో మగపిల్లలుయితే తండ్రి రక్షకు ఉపయోగ పడతారు. ఆడ పిల్లలుయితే శత్రువుల బారిసుండి స్వయంగా వారినే రక్షించడానికి తండ్రి నానా తంచాలు పడవలసి వస్తుంది. ఈ మూడు కారణాలతో ఆడపిల్లలను సజీవ సమాధి చేసేవారు. పైగా దాన్ని పవిత్ర మతకార్యంగా భావించేవారు.

జ్ఞానం ఈ అమానుష చర్యను నిషేధించింది. అందరికీ ఉపాధినిచేపారు, రక్షించేవాడు దేవుడు మాత్రమేని చెప్పి, ఆడపిల్లల సంరక్షణ గొప్ప పుణ్యకార్యంగా పరిగణించింది. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:

“ముగ్గురు కుమార్తెలు లేక ముగ్గురు చెల్లెళ్ళు పెరిగి పెద్దవారయి ఎవరిమీదా ఆధారపడ కుండా ఉండే ప్రతికి చేరుకునే వరకూ వారిని పొంచి, విద్యాబుద్ధులు నేర్చి, వారిపట్ల ప్రేమ, వాత్సల్య భావంతో ప్రవర్తించిన వ్యక్తికి దేవుడు విధిగా స్వర్గప్రాప్తి కలిగిస్తాడు”¹ అన్నారు దైవప్రవక్త. అప్పుడు ఒకతను “దైవప్రవక్తా! మరి ఇద్దరు ఉండేసో?” అని ఆస్తిగాడు. దానికి ఆయన “అప్పుడు కూడా” అన్నారు. జనం అప్పుడు ఒక్క ఆడపిల్లను గురించి అడిగినా దైవప్రవక్త (సల్లం) అదే సమాధానిమిచ్చేవారని ఈ హాదేఖుకుడు హజ్రత ఇబ్రాహిమ్ అన్నారు. (పరహొసున్)

దైవప్రవక్త (స) మరోసారి ఇలా అన్నారు: “ఒక వ్యక్తికి ఓ కుమార్తె ఉండి, అతనా భాలికను సజీవసమాధి చేయకుండా పొంచిచేవానికి దేవుడు స్వర్గం ప్రసాదిస్తాడు.” (అబ్బాదావూద్)

(٨٢) سُورَةُ الْأَنْفَطَاءِ مِكْيَةٌ (٨٢)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْقَطَرَتْ وَإِذَا الْكَوَافِرُ اتَّثَرَتْ وَإِذَا الْجَارُ فُجِرَتْ وَإِذَا الْقُوَّرُ عَيَّرَتْ عَلَيْتُ نَفْسَ مَا قَاتَتْ
وَأَخْرَتْ يَا يَا إِلَاهَ إِنَّا إِلَيْهَا إِنْسَانٌ مَا عَرَفَ بِرَبِّكَ الْكَبِيرِ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوْلَكَ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ
رَبِّكَ كُلَّا بِلَ غَنِيَّ بُنْ يَالِدِينِ وَلَمَّا عَلِيَّكُمْ لِخَطَنِينَ كَرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ
إِنَّ الْأَبْرَارَ لَغُنْيَ نَعِيَّرُ وَلَمَّا قَوْجَارَ لَغُنْيَ جَحِيلُ يَصْلُوْهَا يَوْمَ الدِّينِ وَكَاهِمَ عَنْهَا بِعَلَيْهِنَّ وَمَا
أَدْرِكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ثُمَّ مَا أَدْرِكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ يَوْمَ كَتَنَالَكَ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَدْرُوْمِيدَ لِلَّهِ

(٨٣) سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مِكْيَةٌ (٨٣)

82. జన్మితార్ (భట్లు) సూక్తులు: 19

అవతరణ: ముక్కు ఈ అధ్యాయం కూడా నబిశకం పొరంభకాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రథయం, మానవుని ఏమరుపాటు, తీర్మానిం గురించిన ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో పొరంభం

ఆకాశం దద్దరిల్లి బీటలువారినప్పుడు, తారలు చెదరి కాంతి కోల్పోయినప్పుడు, సముద్రాలు పొంగి పొరలినప్పుడు, సమాధులు పూర్తిగా తెరవబడినప్పుడు- అ...అప్పుడు ప్రతి మనిషికి ముందు పంపుకున్నది, వెనుక వదలిపెట్టినది అంతా తెలిసిపోతుంది.

మానవుడా! దయామయుడైన నీ ప్రభువుని గురించి నిన్నెవిషయం మోసంలో పడ వేసింది? ఆయన నిన్ను పుట్టించి, నీ అపయవాలు పాందికగా అమర్చాడు. నిన్ను తగిన విధంగా రూపాందించాడు. తాను తలచిన రీతిలో నిన్ను (అందంగా) మలిచాడు. కాదు, మీరు (పరలోక) తీర్మాని విషయాన్ని నిరాకరిస్తున్నారు. కానీ మీమై పర్యవేక్షకులు(గా దైవమూతలు) నియమించబడ్డారు (అన్న విషయాన్ని మరచిపోతున్నారు). వారెంతో గౌరవనీ యులైన లేఖకులు. మీరు చేసే ప్రతిపనీ, పలికి ప్రతిపలుకూ వారికి తెలును. (1-12)

(ఆరోజు) సజ్జనులు సుఖసంతోషాలలో ఓలలాడుతుంటారు. దుర్భనులు నరకానికి పోతారు. విచారణ దినాన వారందులో ప్రవేశిస్తారు. వారికి నరకం నుండి ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ బయటపడలేరు. విచారణ దినమంతే నీకేం తెలును? ఔను, విచారణ దిన మంచే నీకేం తెలును? ఆరోజు ఎబక్కడూ తోటి మనిషికి ఎలాంటి సహాయం చేయలేదు. ఆరోజు నిర్ణయాధికారం పూర్తిగా దేవుని చేతిలో ఉంటుంది. (13-19)

83. ముతప్పిఫీన్ (ప్రాస్తులాఘువరం) సూక్తులు: 36

ఈ అధ్యాయం కూడా నబిశకం పొరంభకాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో వ్యాపార వ్యవహారాలలో జరిగే మోసాలు, అవకతవకలను ఖండించడం జరిగింది. అలాంటి మోసాగాళ్ళకు ఖుర్జాన్ పరలోకపు జవాబుదారీ భావన గురించి తెలుపుతూ తీవ్రంగా పొచ్చరించింది.

سُورَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلَ لِمُكْفِفِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ وَلَا إِذَا كَالُوهُمْ أَوْزَوْهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
أَكَيْضُنَ أُولَئِكَ أَهْمَمُ مَعْوُثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ كَلَّا إِنْ كَتَبَ

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో పొరంభం

తూకం తగ్గించేవారికి వినాశం తప్పదు.¹ వారు ప్రజల నుండి (సరుకు) తీసుకునే టప్పుడు పూర్తిగా తూచి లేక కొలచి తీసుకుంటారు; ఇచ్చేటప్పుడు తగ్గించి జ్ఞానారు. ఒక భయంకర దినాన తాము లేపి ప్రవేశపెట్టబడతామని వారికి తెలియదా? ఆరోజు యావత్తు మానవులు విశ్వప్రభువు ముందు (తలలు వంచి) నిలబడతారు. (1-6)

1. వ్యాపారంలో మోసం, దోషి, అబ్దం, అక్రమాలతో ధనార్జనచేయడం ఆత్మహత్య సద్గమని, పరలోకంలో వినాశానికి కారణమవుతుందని ఈ సూక్తిలో దేవుడు పొచ్చరిస్తున్నాడు.

ఇస్లాంను విశ్వసించానని చెప్పుకునే వ్యక్తి మసీదులోనే గాక, మార్కెట్లో కూడా నిజమైన ముస్లింగా మసలుకోవాలి. అలాకుండా ధనార్జనే ధ్వయంగా పెట్టుకొని కొనుగోలుదారుల్ని నిలవునా కొల్గాడ్దు అక్రమ పద్ధతులతో వ్యాపారం చేస్తే, దానివల్ల అతను ప్రవంచంలో కోచీ శ్వరుడయి కొన్నాళ్ళు కులకగలడేమో కాని, పరలోకంలో మాత్రం పొరపైన నరక యాతనలకు గురికాపలసి వస్తుంది. ఈ క్రింది ఖుర్జాన్ సూక్తులు చూడండి:

“విశ్వసులారా! మీరు ఒకరిసామ్యును మరొకరు అక్రమంగా కాజేయకండి. ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలు జరగాల్సిందే. అయితే అవి పరస్పరామోదంతో జరగాలి. మిమ్మల్చిమిరు హతమార్యుకోండి. (అత్యంచనకు పాల్వడకండి.) దేవుడు మీపట్ల ఎంతో దయామయుడని గ్రహించండి. ఎవరు అన్వయం-అక్రమాలతో ఇలా చేస్తాడో అతడ్ని మేము తప్పుక నరకంలో పడవేస్తాం.” (4:29,30)

“స్తరైన పాత్రతో కొలచివ్యాప్తి. తూచాల్సిప్పై స్తరైన త్రాసుతో తూచివ్యండి. ఇదే స్తరపడ్డతి. ఫలితంత్యా ఈపద్ధతే మంచిది”-(17:35). “అయినే త్రాసును (న్యాయాన్ని) కూడా పుష్టించాడు. కనుక మీరు త్రాసును సమతూకాన్ని చెడగొట్టకండి. న్యాయంగా, సప్యంగా తూచివ్యండి.” (55:8,9)

“తూనికల్లో, కొలతల్లో న్యాయం పాటించండి. ఎవరికి నష్టం కల్గించకండి. స్తరైనత్రాసుతో తూచివ్యండి. ప్రజలకు రావాల్సిన సరుకు తగ్గించివ్యక్కండి. ధరణిలో అలజడులు రేపుతూ తిరగ కండి. మిమ్మల్చి, మీకు పూర్వముండిన తరాలను స్ఫోటించిన దేవునికి భయపడండి.” (26:181-184)

ఇస్లాం మానవుని సకల జీవనరంగాలను పరిపేట్టించి వ్యవస్థ సమగ్ర జీవనవ్యవస్థ. అందులో వ్యాపార లావాదీలు కూడా ఉన్నాయి. అయితే ఆ వ్యాపారం పూర్తిగా న్యాయం, నిజాయాతీలతో కూడినదయి ఉండాలి. ఇక్కడ దైవప్రవక్త (సల్లు) చేసిన కొన్ని హితపుల్చి పరిశిల్చాడాం:

“నిత్యావసర వస్తుపుల్చి నిలువచెయ్యక సమయానికి బజారుకు తెచ్చి విక్రయించే వ్యక్తి దైవస్పుర్సానికి అర్పుడుతాడు. దేవుడు అతనికి పుష్పులంగా ఉపాధి ప్రసాదిస్తాడు. దీనికి భిన్నంగా (సరుకులు) నిలువచేసే వ్యక్తి దైవసాపానికి గురవుతాడు.” (ఇచ్చెమాజ)

“అముతుత్తున్న సరుకులోని లోపాలను కొనుగోలుదారులకు బహిర్గతం చేసి మరీ అమ్మడం (ధర్యాయుక్కమైన పడ్డతి. అది) తప్ప మరే పద్ధతినయినా అనుసరించి సరుకు విక్రయించడం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ధర్యాపుమైతుం కాదు. అంతేకాదు, ఆ లోపం తెలిసిపున్న వ్యక్తి దాన్ని బహిర్గతం చేయ కుండా మానం వహించడం కూడా ధర్యాపుమైతుం కాదు.” (ముస్లిమ)- “నీతిమంతుడైన వ్యాపారి అంతిమదినాన దైవప్రవక్తల, సత్యవంతుల, అమరగతుల సహచర్యంలో ఉంటాడు.” (తిర్మిజి)

الْفُجَارُ لَعْنِي سَيِّدِنَا وَمَا أَدْرِكَ مَا سَيِّدِنَا كُلُّ بَرِّيْقُورٌ وَلِلْيَوْمِ يَوْمِ الْمَلَكِيْنِ الَّذِينَ يَلْتَبِّسُونَ يَوْمَهُمُ
الَّذِينُ وَمَا يَلْتَبِّسُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُغْنِيْتِيْرٌ إِلَيْنَا نَشَّتَ عَلَيْهِ ابْنَيْنَا قَالَ اسْلَاطِيرُ الْكَلِّيْنِ كَلَّا بَلْ سَهْرَانَ
عَلَى قَلْوَاهِيْمِ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ كَرْبَوْمِ يَوْمِيْلِ الْمَحْجُوبِوْنَ ثُمَّ إِنَّهُمْ اصْالَوْا الْجَحْيِيْرُ ثُمَّ
يَقَالُ هُدَى الَّذِي كَنْتُمْ يَهُ تَكْدِيْبُونَ كَلَّا إِنْ كَثَبَ الْأَبْرَارُ لَعْنِيْنَ وَمَا أَدْرِكَ مَا عَلَيْهِنَّ كَرْتَبَ
مَرْقُومٌ يَشْهُدُهُ الْمَقْرَبُونَ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَعْنِيْنَ تَعْجِيْبٌ عَلَى الْأَرَابِيْكَ يَنْظُرُونَ تَعْرِفُ فِي جُوْهِهِنَّ ضَرَّةً
الْعَيْنِيْمَ يُسْقَوْنَ مِنْ حَيْقِ حَمْتُمَ خَمْهُ مُسْكُ قَعْدَ ذِلِّكَ فَلَيْسَنَا فِي الْمُنْتَافِعِوْنَ وَمَرْجَاهُهُ مِنْ لَئِيْزِمَ
عَيْنَيْنَا يَشْرُبُ بِهَا الْمَقْرَبُونَ إِنَّ الَّذِينَ أَجْمَوْا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ أَمْنَوْيَاضْحَكُوْنَ وَإِذَا أَمْرُوا بِهِمْ يَتَعَامِزُونَ
وَإِذَا اتَّقْلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ اتَّقْلَبُوا فِيْهِمْ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَاتَلُوا إِنْ هُوَ لَكَذَلِكُوْنَ وَمَا أَنْسُلُوْعَيْنِمْ حَظْلِيْنَ فَلَيْوَمَ
الَّذِينَ أَمْنَوْا مِنَ الْكَفَارِ يَضْحَكُوْنَ عَلَى الْأَرَابِيْكَ يَنْظُرُونَ هَلْ شُبُّ الْكَفَارِ مَا كَانُوا يَقْعُلُونَ

١٤

(వారు తమ దుష్టార్యాలకు జవాబుచెప్పుకోవలనిన పనిలేదని భావిస్తున్నారా?) ఎంతమాత్రం కాదు. దురాత్ముల కర్మల వివరాలు కారాగారం చిట్టాలో ఉంటాయి. కారాగారం చిట్టా అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? అడోక లిభిత్గ్రంథం. (7-9)

తీర్మానిని తిరస్కరించే ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. హాధ్యలు మీరే పాపాత్ముడు తప్ప దాన్నెవరూ తిరస్కరించరు. మా సూక్తలు వినిష్టున్నప్పుడు “జివి హర్షీకుల పుత్రీటిపూరణాలు.” అనంటాడతను. ఎంతమాత్రం కాదు. అసలు వీరి హృదయలకు వీరియార్యాల త్రప్పుపోయింది. ఎంతమాత్రం కాదు. ఆరోజు వీరు తప్పక తమ ప్రభువు దర్శనభాగ్యానికి దూరంగా ఉంచబడతారు. ఆ తర్వాత నరకంలో పడతారు. అప్పుడు వారికి “మీరు తిరస్కరించినది జిదే” అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (10-17)

ఎంతమాత్రం కాదు. పుణ్యాత్ముల కర్మల వివరాలు మహాస్వతుల చిట్టాలో ఉంటాయి. మహాస్వతుల చిట్టా అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? అడోక లిభిత్ గ్రంథం. దాన్ని సన్నిహితులైన దైవమాత్రులు కాపాడుతున్నారు. పుణ్యాత్ములు భోగభాగ్యాలలో ఓల లాడుతుంటారు. ఉన్నతాసనాలపై కూర్చొని (స్వగ్రహితవాలు) తిలకిస్తుంటారు. నీకు వారి ముఖాలలో సుఖసంతోషాలతో కూడిన కళాకాంతులు గోచరిస్తాయి. వారు స్వచ్ఛమైన విశేషమధుపానం సేవిస్తారు. ఆ మధుపాత్రలకు కస్తూరి సీశ్శుంటాయి. సౌఖ్యాల కోసం పాటిపడేవారు దీన్ని సాధించడానికి పాటిపడాలి. ఆ మధువులో తీస్తీం కలనిపుంటుంది. ఇదోక సెలయేరు. సన్నిహితభక్తులు దీని పాసియంతోపాటు సారా సేవిస్తారు. (18-28)

(ఇహలోకంలో) నేరస్తులు విశ్వాసుల్చి హాళన చేస్తుండేవారు. వారి ముందు నుంచి పొతుస్వప్పుడు వారిపైపు చూసి ఒకర్కొరు కనుసైగలు చేసుకునేవారు. ఇండ్లకు తిరిగాస్తూ (పోఘనకార్యం వెలగబెట్టినట్లు) తెగ సంబరపడిపోతారు. వారిని చూసినప్పుడుల్లా “పీరా, వీరు మతభష్యలండీ!” అంటారు. కాని (దేవుడు) వీరిని వారిపై రక్కక భట్టులుగా నియమించి పంపలేదు. ఆరోజు విశ్వాసులు అవిశ్వాసుల్చి చూసి నవ్యతుంటారు. ఉన్నతాసనాలపై (పుంందాగా) కూర్చొని వారి దుష్టాతి చూస్తుంటారు. ఇక తిరస్కారుల సంగతి- వారికి వారి (విక్రత)చేప్పలకు తగిన ప్రతిఫలం దక్కింది కదా! (29-36) ●

﴿سُورَةُ الْإِشْقَاقِ مَكْيَّةٌ﴾ (٨٣) ﴿سُورَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
إِذَا اتَّقْلَبَتِ النَّشْقَةُ وَأَذْنَتِ لَهُمَا وَحْقَتْ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدْكَثَتِ وَأَقْلَتِ مَارِفِهِمَا وَخَلَّتْ وَأَذْنَتِ
لَهُمَا وَحْقَتْ يَكِيْمَ الْأَسْنَانُ إِنَّكَ كَادْحَرَ إِلَيْ رَبِّكَ كَذَنْبَلِيْقِيْهِ فَإِمَّا مِنْ أُفْيَ كَتِيْبَهِ يَبِيْنِهِمْ
فَسَوْفَ يُحَاسِّبُ حَسَانَيْهِمْ سَعِيْرَهِمْ وَيَنْقُلُبُ إِلَيْ أَهْلِهِمْ مَنْفَرَهِمْ وَكَانَتِيْمَنْ أُفْيَ كَتِبَهُ وَكَرَاءَ طَهْرَهُ فَسَوْفَ
يَدْعُوا ثُبُورَهِمْ وَيَصْلُطُ سَعِيْرَهِمْ لَرَنَهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا لَرَنَهُ كَانَ أَنْ لَنْ يَحُورَهُ بَلْ إِنْ رَبَّهُ كَانَ

84. ఇన్నిఖాఫ్ (ఖండన) పూక్కలు: 25

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభ కాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రశ్నయం, పరలోక తీర్మానినాన జరిగే విశేషాలు ప్రస్తావించబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఆకాశం తన ప్రభువాజ్జీ శిరసావహించి బ్రద్దలవుతుంది. ఇది దాని విధ్యుక్త ధర్మం. భూమి సాగదీసి చరువైన మైదానంగా చేయబడుతుంది. అది కూడా తన ప్రభువాజ్జీతో తనలో ఉన్నదంతా బయటికి విసిరి భాశీలవుతుంది.¹ ఇది దాని విధ్యుక్తధర్మం. (1-5)

మానవుడా! నీవు (జివితసత్యం గురించి ఆలోచించకుండా ఐహిక కార్యకలాపాల్లో) ఎంత నిమగ్నుడవయిస్తున్నానూ, నీ పయనం మాత్రం నీ ప్రభువు వైపుకే నిరాఘాటంగా సాగిపోతోంది. చివరికి ఆయన సన్నిధికి నీవు చేరుకోవలని ఉంటుంది. (6)

ఆ తరువాత కుడిచేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడిన వ్యక్తి నుండి తేలికగా లెక్క తీసుకోబడుతుంది.² అతను సంతోషంతో పాంగిపోతూ తనవారి దగ్గరకు వెళ్తాడు. (7-9)

ఇక పీపువెనుక నుంచి (ఎడమచేతికి) కర్మపత్రం ఇవ్వబడినవాడు చావును పిలుస్తాడు. చివరికి భగ్భగుండే (నరకా)అగ్నిలోకి పోయి పడతాడు.³ అతను (ప్రపంచంలో ఉన్నప్పుడు) తన భార్యాపిల్లల దగ్గర హాయిగా, మస్తుగా ఉండేవాడు. అతను (తన ప్రభువు సన్నిధికి) రావడం జరగదని భావించాడు. రావడం ఎందుకు జరగదు? అతని ప్రభువు అతని చర్యల్ని ఓకంట గమనిస్తున్న ఉండేవాడు. (10-15)

1. పునరుత్థాన దినాన యావత్తు భూమండలం నలువైపులా సాగి చదువైన మైదానంగా మారిపోతుంది. కొండలు, గుట్టలు, చెట్లు, అడవులు, సముద్రాలు ఏవీ ఉండపు. ఆది నుండి అంతం పరకు పుట్టిన కోటానుకోట్ల మానవులందరూ ఆరోజు ఈ మైదానంలో సమావేశ మవతారు. వారిక్కడ పోదాలు మోహితానికి మాత్రమే చోటు ఉంటుంది. భూమి తనలో ఉన్న దంతా బయటికి విసరేయడమంచే, తనలో ఇముడ్చుకున్న యావత్తు మృతమానవల్లి, వారికి సంబంధించిన సాక్షాధారాలను బయటికి తోసివేస్తుందన్న మాట.

2,3. పరలోకంలో కర్మపత్రం జరుపిచారం జరిగినప్పుడు కుడిచేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడిన వ్యక్తి ఎంతో అద్భుతమయిందు. కర్మలత్తూ సులువులు అతని ముప్పుర్ణల కన్నా చాలా బరువుగా ఉంటాయి. అందువల్ల అతని నుండి తేలికగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది. అతను చేసిన చిన్న చిన్న పాపాలు క్షమించబడతాయి. ఎడమ చేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడినవారి నుండి కలినంగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది. వారు పేమార్మైన పాపాలు చేసినవారయి ఉంటారు.

يَهُ بِصَدِّيقًا فَلَا أَقْبِلُ بِالشَّفَقِ ۖ وَالنَّيْلَ وَمَا وَسَقَ ۖ وَالْقَمَرِ إِذَا السَّوَاقَ ۗ الْتَّرْكَينَ طَيْقًا عَنْ طَيْقٍ ۗ
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَلَا ذَاقُوا عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۖ كُلُّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْلُبُونَ ۖ وَإِنَّهُ
أَنْشَئَ مِمَّا يُؤْمِنُونَ ۖ فَبَيْتُرُهُمْ يَعْدَابُ الْيَمِينَ ۖ لَا كَلَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَمَنِيدُوا الصَّلِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ عَيْنُ مُنْتَوِنٍ ۖ

కనుక సాయంకాలపు ఎరువుదనం సాక్షిగా, రాత్రి సాక్షిగా, అది సమీకరించే వాటి సాక్షిగా, హృదాచంద్రుని సాక్షిగా చెబుతున్నాను. మీరు తప్పకుండా ఒక స్థితినుండి మరొక స్థితికి క్రమేణా మారుతూ పోవలని ఉంటుంది. ⁴ (16-19)

మరి, వీరికేమయింది సత్యాన్ని విశ్వసించరు? ఖుర్తాన్ పరిస్తున్పుడు విని సాష్టాంగ పడరేమిటీ? పైగా ఈ తిరస్కారులు దాన్ని ధిక్కరిస్తున్నారు. కానీ వీరు (తమ కర్మపత్రంలో) జమ చేసుకుంటున్నదంతా దేవునికి బాగా తెలుసు. కనుక వీరికోసం దుర్భరశిక్ష కాచుకొని ఉండని శుభవార్త విన్నించు! అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి నదా చార సంపనులెనవారికి ఎనుటికీ తరగని గొపు ప్రతిఫలం ఉంది. (20-25)

85. ಬುರ್ಜಾಜ್ (ಆಕಾಶ ಬುರ್ಜಾಲು)

అవతరణ: మక్కలు

సూక్తులు: 22

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో అవిశ్వాసుల దౌర్జన్యాలు తీవ్రమైన రోజుల్లో అవతరించింది. వారి గుణపారం కోసం ఇందులో పూర్వం అగ్నిగుండాల్లో విశ్వాసుల్ని విసిరి వారి ఏడ్చులు, పెడబొబ్బల్ని తమాషాగా వింటూ చూసిన సత్యతిరస్కారుల ప్రస్తావన, ఫిరోన్, సమూద్ర జాతుల దుర్భతి, అవిశ్వాసులకు హౌథ్యరికలు ఉన్నాయి.

ప్రవక్త సతీమణి హాజర్త అయిపై (రజి) ఊల్చేఖనం: దైవప్రవక్త (సు) ఒకసారి నమాజు చేస్తూ “దేవ! నానుండి తేలిగు లెక్కతీసుకో” అని ప్రార్థించారు. నమాజు ముగినిన తర్వాత “తేలిగు లెక్క తీసుకోవడమంచే ఏమిట”ని నేను అడిగాను. దానికాయన సమాధానమిస్తూ “తేలిగు లెక్క తీసుకోవడమంచే, దాసుని కర్పుపత్రం నామమాత్రంగా పరిశీలించి వదిలేయడం జరుగుతుంది. అయిపై! ఆరోజులై లెక్క. తీసుకోబడినవాడు సర్వాశమెనట్టే” అని అనారు. (బుబ్రారి. ముసింపి)

4, సాయంకాలపు సంధ్యకొంతులు, తర్వాత రాత్రివేళ మసుకవెల్చురు, ఆతర్వాత చీకటిరాతి, ఆపై పండువెన్నెల.....ఇలా అనేక స్థితిగతుల్ని మానవుడు తన దైనందిన జీవితంలో చూస్తున్నాడు. అదేవిధంగా మానవుడు ఇహలోకంలో బాల్యం నుండి యౌవనం, కౌమారం, వృద్ధయ్వ దశలు దాటి చివరికి మరణావస్థకు చేరుకుంటాడు. ఆ తర్వాత పరలోకపు మజీలీలు ప్రారంభమవుతాయి. మరణావస్థ నుండి ఒక్కసారిగా పిత్రులోకం (ఆలమె బర్బాఫో)కి ప్రవేశిస్తాడు. అక్కడ వివిధ స్థితి గతులు చపిచూశాక ప్రశయదినాన బ్రతికించబడి పునర్వృత్తాన (హృషి) మైదానంలోకి వచ్చాడు. అక్కడ కర్మవిచారణ జరుగుతుంది. ప్రతిఫలం అనుభవించడానికి నిర్దీత నివాసస్థలానికి పయనిస్తాడు. ఈ పయనంలో కూడా అతను చీకబేటుగుల్ని, కషపుభూల దశలను దాటువలసి ఉంటుంది. ఈ దశలు దాటిన తర్వాత కర్మల్ని బట్టి శాశ్వత గమ్యసామేన సురానికో, నరకానికో చేరుకుంటాడు.

తినడం, త్రాగడం, అనుభవించడమే జీవిత లక్ష్యమని, మనిషి చనిపోగానే అతని జీవితం శాశ్వతంగా సమాప్త మవుతుందని అవిశ్వాసులు భావిస్తున్నారు. నిరాధారమైన ఇలాంటి ఆలోచనా సరళిని ఖర్చును ఖండిస్తూ ఈ మూన్మాళ్ళ ప్రపంచంలో లభించిన క్రుఢ భోగభాగాలు చూసుకొని (మురిసిపోకూడదని, శాశ్వతమన అసలు జీవితం ముందున్నదని హెచ్చ రిస్టోంది.

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمُ الْمَوْعِدُ^١ وَشَاهِدٌ وَمَشْهُودٌ^٢ فَتُلِّي أَصْحَابُ الْأَخْذُودُ^٣ النَّارُ ذَاتُ
الْوَقْدَادِ^٤ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا شَعُودٌ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شَهُودٌ^٥ وَمَا كَفَرُوا مِنْهُمْ لَا إِنْ يُؤْمِنُوا

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దృఢమైన బురుజులుకల ఆకాశం సాక్షి! వాగ్గానం చేయబడిన (ప్రథమ)దినం సాక్షి! చూసేదాని, చూడబడేదాని సాక్షి! 'గుంటు'మనుమలు నాశనమయ్యారు. ఆ గుంటులో ఇంధనంతో బాగా మండించిన అగ్ని ఉంది. వారా అగ్నిగుండం చుట్టూ కూర్చొని, తాము విశ్వాసులపట్ల ఎలా(ఫూరంగా) ప్రవర్తిస్తున్నది చూస్తున్నారు.¹ వారా విశ్వాసుల పై అంత కని పెంచుకోవడానికి కారణం, ఆ విశ్వాసులు సర్వశక్తిమంతుడు, స్వతంహగా ప్రశంసనీయుడైన దేవుడ్ని విశ్వసించడం తప్ప మరేమీ కాదు. ఆ దేవుడు భూమ్యాకాశాల సామూజ్యానికే చక్కపర్చి. ఆయన సమస్త విషయాలు గమనిస్తున్నాడు. (1-9)

1. రాజులు పెద్ద పెద్ద గుంటులు, అగ్డత్తులు త్రవ్యించి అగ్నిరూజేయించి, ఆ అగ్నిగుండాలలో తమ మతవిశ్వాసాలను స్వీకరించనివారిని విసిరి బాధించడం గురించి ప్రపంచంలో అనేక సంఘటనలు జరిగినట్లు తెలుస్తాంది. వాటిలో కొనిచేణి ఇక్కడ ఉదాహరిస్తున్నాను:

హర్షత సుప్రాచ్ రూపి (రజ) ప్రకారం దైవప్రవక్త (సు) ఇలా చెప్పారు: ఒక రాజు అస్తానంలో ఒక తాంత్రికుడు ఉండేవాడు. అతను మధ్యాహ్నప్రయంలో రాజుతో “నా దగ్గర ఈ తాంత్రికవిద్య నేర్చు కేవడానికి ఒక అబ్బాయిని నియమించండి” అని అన్నాడు. రాజు ఒక పిల్లలవాట్టి నియమించాడు. ఆ అబ్బాయి విద్య నేర్చుకోవడానికి తాంత్రికుని దగ్గరకు రోజు వస్తుపోతూ దారిలో ఒక సాధువు (క్రిస్తవ మతగురువు)ను కూడా కలుసుకుంటూ ఉండేవాడు. ఆ సాధువు మాటలతో ప్రభావితుడై అతని ధర్మం విశ్వసిస్తాడు. అంతేకాక, అతనిచ్ఛిన శిక్షణతో ఆ పిల్లలవాడు మహిమావ్యాప్తికుడు కూడా అవుతాడు. దాంతో అతను అంధులకు చూపు, కుష్మాగోగులకు స్వస్తత కలిగించేవాడు.

ఈ బాలుడు తన అసలుమతం వదలి, ఏకదైవ విశ్వాసం అవలంబించాడని రాజుకు తెలుస్తుంది. అప్పుడుతను మొదట ఆ సాధువును చంపుతాడు. తర్వాత ఆ బాలుడ్ని కూడా చంపడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. కానీ ఎన్ని రకాలుగా ప్రయత్నించినా ఆ బాలుడు చావడు. చివరికి ఆ అబ్బాయే రాజుకు సలహో ఇస్తూ “నీవు నన్ను చంపాలనుకుంచే జనసమూహం ముందు ఈ బాలుడి ప్రభువు పేరుతో చంపుతున్నానని చెప్పి నా మీదికి బాణం వదులు. దాంతో నేను చనిపోతాను” అన్నాడు. రాజు అలా చేయగానే బాలుడు చనిపోతాడు. కానీ ఆ మహిమ చూసిన ప్రజలు “మేమీ పిల్లలాడి ప్రభువును విశ్విస్తున్నాం” అని ఎలుగెత్తి చాటారు. రాజు మనుమలు రాజుతో “మీరు దేన్నుండి తప్పించుకోదిలిచారో అదే జరిగిందిప్పటు. ప్రజలు మీమతాన్ని వదలి ఈపిల్లలవాడి మతాన్ని విశ్వసించారు” అన్నారు. రాజు ఈ పరిస్థితి చూచి ఉగ్రమైపోయాడు. అతను రహదారి పక్కన (పెద్దపెద్ద) గుంటలు త్రవ్యించి, అందులో ఆగ్ని రాజేయంచాడు. కొత్త ధర్మాన్ని వదలడానికి అంగీకరించని ప్రతిష్ఠికిస్తిని ఆ ఆగ్నిగుండాలోకి ఎసికి వేయించేవాడు. (ముసిం, నసాయి, తిర్మిజి, తిల్మాని)

రెండవ సంఘటన గురించి హజత్ అలి (రజి) ఇలా చెప్పారు: ఈరూ చక్రవర్తి ఒకతను సారాయి త్రాగి తన సాంతసోదరితో వ్యభిచరించాడు. కొంతకాలానికి ఈ అక్రమసంబంధం సంగతి బయటికి పోక్కడంతో, సాంతసోదరిని విహామాడటాన్ని దేవుడు ధర్మసమృతం చేశాడంటూ ప్రకృటన చేయించాడు. కని ప్రజలు దాని సమ్మతించలేదు. దాంతో ఆ చక్రవర్తి వారిని రకరకాలుగా

بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ اللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ نَمَّ مِنْ يَنْوِيُونَ لَهُمْ عَذَابًا بِكَمْمَمْ وَلَهُمْ عَذَابُ الْجَحْيَقَةِ إِنَّ الَّذِينَ أَمْنَوْا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَهُمْ جَنَّتُ
تَعْجِزُ مِنْ تَحْسِنَاهُ الْأَنْهَرُهُ دُلَكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَرِيكٌ لِّرَبِّهِ هُوَيْبِدَيُّ وَيُعِينُهُ وَهُوَ
الْغَفُورُ الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ هَلْ أَنْكَ حَدِيثُ الْجَنُودِ فَرَعَوْنَ وَثُمُودُ

విశ్వసించిన ప్రీపురుషులను పీడించి దుర్బర కష్టాలకు గురిచేసినవారు తమ అక్క త్యాగ వట్ట పశ్చాత్యాపం చెందకపోతే, దేవుడు వారికి తప్పకుండా నరకశిక్ష విధిస్తాడు. వారికోసం దహనశిక్ష కాచుకొని ఉంది. ఇక విశ్వసించి సత్కర్యులు చేసినవారికి సెల యేరులు పారే స్వర్ణవనాలు ఉన్నాయి. ఇదే ఘనవిజయం, పరమమోక్షం. (10-11)

నీ ప్రభువు పట్టు చాలా కరినంగా ఉంటుంది. ఆయనే (మిమ్మల్ని) మొదటిసారి పుట్టించినవాడు. ఆయనే తిరిగి (మిమ్మల్ని) మరణానంతరం బుతికిస్తాడు. ఆయన గొప్ప క్రమాశిలి, అమిత వాత్సల్యుడు, సింహసనాధిశుడు, మహాస్నుతుడు, మహిమాన్వితుడు, తాను తలచిన కార్యం సాధించగల శక్తిమంతుడు. (12-16)

నీకు సైన్యాలు గురించిన సమాచారం అందిందా? ఫిరోవ్, సమూదల సైన్యాలను గురించి? (వారి సైనికశక్తి, అధికారం, పటాటోపాలేపి వారిని దైవశిక్ష నుండి కాపాడతలేక పోయాయి. కనువిష్టు కోసం ఈ రెండు సంఘటనలు చాలు.) (17-18)

వేధించాడు. చివరికి పెద్దపెద్ద అగ్నిగుండాలు చేయించి అందులో వారిని పడవేయించాడు. అప్పట్టుంచి అగ్నిపూజారుల్లో వివాహసిపెద్ద ప్రీలను కూడా వివాహమాడే ఆచారం మొదలైంది.

మూడవ సంఘటనను చరిత్రాయలు ఇబ్రాహిమ్, ఇబ్రాహిల్లూన్ ఇలా ఉటంకించారు:

యమన్ రాజు తుబ్బాన్ అసద్ ఓసారి యస్తిబ్ (మధీనా)కు వెళ్లి అక్కడి యూదులతో ప్రభావితుడయి యూదులతం స్వీకరిస్తాడు. ఆ తరువాత అతను తిరిగిచ్చి యమన్లో ఆ మతాన్ని పెద్దవెతును ప్రచారం చేయిస్తాడు. అతని మరణానంతరం అతని కొడుకు జూనువాన్ అధికారపీఠం ఎక్కుతాడు. జూనువాన్ అధికారంలోకి రాగానే హాధ్యమీరిన మత దురహంకారంతో ¹ క్రైస్తవమత కేంద్రమైన నిజాన్వై దాడి చేస్తాడు. అక్కడి క్రైస్తవులను యూదులతం స్వీకరించుని వత్తించేస్తాడు. దానికి వారు నిరాకరించడం దుర్బర హింసాకాండ జరుపుతాడు.

ఓనికోసం జూనువాన్ పెద్దపెద్ద అగ్డతలు త్రవ్యించి, అగ్ని రాజుయేయించి, ఆ అగ్నిగుండాలలో క్రైస్తవుల్ని విసిరివేయించాడు. ప్రీలు, పురుషులు, ప్రీలులు, అన్న విచక్ష లేకుండా యూదులతం నిరాకరించిన ప్రతి వ్యక్తినీ అగ్నిగుండాలలో విసిరివేయించాడు. ఈవిధంగా అతను నలభైవేల మందిని చంపివేయించినట్లు తెలుస్తాంది. ఈ దుర్భటన క్రీ.శ. 523 అష్టబీరలో జరిగింది.

ఈ సామూహిక హత్యాకాండ నుండి జూసాల్వాన్ ఆనే వ్యక్తి ఎలాగో త్రవ్యించుకొని రోమ్ సగరానికి పారిపోతాడు. రోమ్ చక్రవర్తికి ఈ హింసాకాండను గురించి వివరంగా తెలియజేస్తాడు. రోమ్ చక్రవర్తి ఒక నోచాదాన్ని అభిసీనియా రాజు దగ్గరకు పంపి, యమన్వై దాడిచేయుని అజ్ఞాన్వైస్తాడు. అభిసీనియా నుండి ఆర్యాత్ నాయకత్వంలో డెబ్మయీవేల సైన్యం బయలుదేరి యమన్వై విరుదుకు పుటుతుంది. ఈ యమంలో యమన్సైన్యం చిత్తుగా ఓఢిసోతుంది. జూనువాన్ హత్యాబదతాడు. ఇలా యమన్లో యూదులపాలన అంతమయి క్రైస్తవ పాలన ఏర్పడుతుంది. (దీని తర్వాత జరిగిన సంఘటనకోసం 105వ అధ్యాయం (ఎనుగు)కు రాసిన ఉపోద్ధాతం చదవండి.

بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قَرَانٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝
﴿سِرْرَةُ الظَّارِقِ مَكِيَّةً﴾ (٨٩)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءُ وَالظَّارِقُ وَمَا أَدْرَكَ مَا الظَّارِقُ التَّاجُمُ الشَّاقِبُ ۝ إِنْ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَاضِنٌ فَلَيُنْظِرِ
إِلَّا نَسُانٌ ۝ هُمْ حَقِيقٌ حَقِيقٌ مِنْ مَآءِ دَافِقٍ يَجْهَرُ مِنْ بَيْنِ الْأَصْلِبِ وَالْتَّرَبَ ۝ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْهِهِ لَقَادِرٌ
يَوْمَ تُبَيَّنَ السَّرَّايرُ فَيَأْتِهِ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ۝ وَالنَّمَاءُ دَأْتُ الرَّجْمَ وَالْأَرْضُ دَأْتُ الصَّدْمَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلٌ
فَصُلْ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَمْزَلِ ۝ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكْيَدُ كَيْدًا ۝ فَمَهِلْ الْكُفَّارِيْنَ أَمْهَلْهُمْ رُوَيْدًا ۝

ఈ అవిశ్వసులు తిరస్కరితిమిరంలో పడి కొట్టుమిట్టాడుతున్నారు. దేవుడు వారిని చుట్టుముట్టి ఉన్నాడు. (ఆ సంగతి గ్రహించకుండా ఖుర్జెన్ని తిరస్కరిస్తున్నారు.) ఈ ఖుర్జెన్ మహిమాన్వితమైనది, “సురక్షిత” గ్రంథంలో ఉంది. (19-22)

86. తారిఖ్ (ప్రభాత నక్షత్రం)

అవతరణ: మక్కా

స్వాత్మకులు: 17

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవిశ్వసులు ప్రవక్త ప్రచారోద్య మాన్ని నిరోధించడానికి రకరకాల పన్నగాలు పన్నుతున్న రోజుల్లో అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడుని దేవుని పేరుతే ప్రారంభం

ఆకాశం సాక్షి! ప్రభాత నక్షత్రం సాక్షి! ప్రభాత నక్షత్రం అంటే సీకేమైనా తెలుసా? దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోయే నక్షత్రం... ప్రతి ప్రాణినీ కనిపెట్టి ఉండేందుకు ఆ ప్రాణిపై ఒక పర్యవేక్షకుడు ఉన్నాడు. పర్యవేక్షకుడు లేని ప్రాణి అంటూ ఏదీ లేదు. (1-4)

మానవుడు తానువెలాంటి పదార్థంతో పుట్టించబడ్డాడో కాస్త ఆలోచించాలి. వెన్నెము కకు, ప్రకృతెముకలకు మధ్య నుండి దూకుడుగా వెలువడే ద్రవపద్మార్థంతో పుట్టించబడ్డాడు. (అలాగే) అతడ్ని మళ్ళీ బుతికించే శక్తి కూడా ఆ సృష్టికర్తకు ఉంది. (5-8)

రహస్య విషయాలు(సైతం) బయలుపెట్టి విచారణజరిపే రోజున మానవుని దగ్గర తనదంటా ఎలాంటి శక్తి ఉండదు. అతడ్ని ఆదుకునేవారు కూడా ఉండరు. (9-10)

పర్వం కురిపించే ఆకాశం సాక్షి! (చెట్లు మొలకెత్తే సమయంలో) చీలిపొయే నేల సాక్షి! ఇది నిర్మయాత్మకమైన విషయం. ఏదో అపామాషీ విషయం కాదు. (విచారణ రోజు మీరు తప్పకుండా బుతికించబడతారు.)

పీరు కొన్ని పన్నగాలు పన్నుతున్నారు. నేను కూడా ఒక పన్నగం పన్నుతున్నాను. కనుక ప్రవక్త! వారిని చూసి చూసుడనట్లు వదిలెయించు. కొంతకాలం పాటు వారి మానాన వారిని వదలిపెట్టు. (11-17)

1. మానవుడు చేసే ప్రతి పనికి సహకరిస్తా, అతని కర్మలను ఎప్పటికప్పుడు నమోదు చేసే దైవుతలని ఇక్కడ అర్థం కావచ్చ. లేదా ఆ పర్యవేక్షకుడు దేవుడే కావచ్చ. వాస్తవం దేవునికి బగా తెలుసు.

(٨٤) سُورَةُ الْأَعْدَى مِكْرِيَّةً (٨)

سُمْرَاللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ رَبِّكَ الْأَعَدَى الَّذِي خَلَقَ فَسَوْيِّ (١) وَالَّذِي نَعَدَ فَهَدَى (٢) وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْءَ عَنْ فَجَّعَلَهُ غُثَا (٣)
أَعْوَنَ (٤) سَفَرَرَكَ فَلَا تَنْسَى (٥) الْأَمَاشَاءَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِعَالَمٌ الْعَمَرُ وَمَا يَعْلَمُ (٦) وَتَبَرُّكَ لِلْبَيْسِيَّةِ (٧) فَدَرَزَ
إِنْ تَعْتَذِ الدَّكَّارِ (٨) سَيِّدَ كُرْمَنْ يَعْشَى (٩) وَتَبَجَّبَهَا الْأَشْقَى (١٠) الَّذِي يَصْلِي النَّارَ الْكَبِيرَ (١١) ثُمَّ
لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَبْعِي (١٢) قَدْ أَفْلَاهَ مَنْ تَرَكَ (١٣) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ قَصَّاً (١٤) بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (١٥)
وَالآخِرَةُ خَيْرٌ أَبْيَقٌ (١٦) لَمَّا هَذَا لِلصُّحْفِ الْأَفْلَى (١٧) ضُحْفٌ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى (١٨)

అవతరణమక్క 87. ఆలా(మహాన్నశుద్ధుడు) సూక్తులు: 19

ఈ అధ్యాయం నబిషకం ప్రారంభంలోనే అవతరించింది. ధర్మప్రచార బాధ్యతను గురించి ఇందులో వైవిధ్యమయిన ప్రశ్నలు వివరించబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్! మహోన్నతుడైన నీ ప్రభువు పేరు స్తుతించు. అయిన పవిత్రతను కొనియాడు. అయినే (యావత్తు విశ్వాన్ని, సమస్త జీవకోటిని) సృష్టించాడు. సరైన తీరులో, సముచిత రీతిలో సృష్టించాడు. (ప్రతి సృష్టిరాసికీ) ఒక అద్భుతాన్ని నిర్ణయించి, (ఆచరణకై) తగిన విధానం చూపించాడు. అయిన చేట్లూ చేమలను కూడా మొలకెత్తించి, తరువాత వాటిని నల్లటి కనువుగా మార్చుతున్నాడు. (1-5)

మేము నీచేత పరింపజేస్తాం. తర్వాత దేవుడు తలచినది తప్ప నీవు మరేదీ మరచి పోలేవు. అయినకు బహిరంగవిషయాలూ తెలుసు, రహస్యవిషయాలూ తెలుసు. మేము (నీ పని) తేలిక చేయడానికి నీకు సౌలభ్యం కలగజేస్తున్నాం. కనుక నీవు హితోపదేశం ప్రయోజనకారి అయితే (ప్రజలకు) హితోపదేశం చేస్తువుండు. (దేవునికి) భయపడేవాడు దాన్ని స్వీకరిస్తాడు. దొర్ఘన్యుడైనవాడే (దానికి) విముఖుడయి మోరమైన అగ్నిలో పడిపోతాడు. అక్కడ అతను చావడూ, బ్రతకడూ.¹ (6-13)

పవిత్ర జీవితం అవలంబించి, తన ప్రభువు నామం స్వర్చిస్తా ప్రాశ్ననచేసేవాడే ధన్యుడు. అయినా మీరు ప్రాపంచికజీవితానికి ప్రాధాన్యమిస్తున్నారు. కానీ పరలోకం ఎంతో శైష్మమైనది. ఈపిషయం గతంలో అవతరించిన దివ్యగ్రంథాలలో కూడా ఉంది. ఇబ్రాహిం, మూసా, (ప్రవక్త)లపై అవతరించిన గ్రంథాలలో ఉంది. (14-19)

1. వాపటుకుల మధ్య నలికిపోతూ శాశ్వతమైన నరకిశ్శ అనుభవించే ఈ దొర్ఘన్యుడు దైవధర్మాన్ని నిరాకరించి చనిపోయేదాకా అవిశ్వాస తిమిరంలోనే పడివుండే సత్యతిరస్కార మాత్రమే అపుతాడు. అయితే మనసారా సత్యాన్ని విశ్వసించినప్పటికీ మరణించే వరకూ కొన్ని పాపాలలో కూరుకుపోయేవారికి తాత్కాలికంగా కొంతకాలం పాటు నరకంలో వేయడం జరుగుతుంది.

ముస్లిం గ్రంథంలోనే ఒక హదీసు ప్రకారం, పాపటుకైన ఆ విశ్వాసి నరకంలో తాత్కాలిక శక్త అనుభవించాక దేవుడు అతనికి మృత్యువు కలిగిస్తాడు. అతని విముత్కి గురించి చేసే సిఫారసును ఆమోదిస్తాడు. ఆ తర్వాత (నరకంలో) కాలిపోయిన అతని శవం స్వర్గంలోని సెలయేటి ఒడ్డు

(٨٨) سُورَةُ الْعَاشِيَةِ مِكْرِيَّةً (٤٨)

سُمْرَاللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَكَ حَدِيثُ الْغَارِشِيَّةِ (١) وَجُوْهَرَةُ يَوْمِئِدٍ حَاسِعَةُ (٢) عَالِمَةُ تَاصِيَّةٌ (٣) صَطْلَةُ نَارًا حَامِيَةٌ (٤) تَسْفَهُ مِنْ عَيْنِ إِنْيَةٍ (٥) لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَوْبِعِ (٦) لَا يَعْنِي مَوْلَدٍ شَاعِمَةٌ (٧) وَجُوْهَرَةُ يَوْمِئِدٍ شَاعِمَةٌ (٨) لَيْسَ لَعْبَهَا رَاضِيَّةٌ (٩) فِي جَنَّةٍ عَالِيَّةٍ (١٠) لَا تَسْعَ فِيهَا لَكَفِيَّةٌ (١١) فِي هَامِنَةٍ مَرْفُوعَةٌ (١٢) وَكَوَابٌ مَوْضِعَةٌ (١٣) وَتَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ (١٤) أَفَلَا يَنْظَرُونَ إِلَيْهِ لِيَفْحَمُوا (١٥) لِكَيْفَ رُفِعَتْ (١٦) وَلَيْلَ الْجَيَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ (١٧) وَلَيْلَ الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ (١٨) فَدَرَزَ شَاتِيَّةً (١٩) أَنْتَ مُدَرِّكٌ (٢٠) لَسْتَ عَلَيْهِمْ يُضَيِّطُرُ (٢١) إِلَّا مَنْ تَوَلَّ وَكَفَرَ (٢٢) فَيَعْلَمُهُ اللَّهُ الْعَدَابُ الْأَكْبَرُ (٢٣) إِنَّا إِلَيْهِمْ (٢٤) ثُمَّ إِنَّا عَلَيْهِمْ حَسَابٌ (٢٥)

88. గాపియా (ముంచుకొస్తున్న ముప్పు)

అవతరణ: మక్క

సూక్తులు: 26

ఇందులో తీర్మానిసాన పాపాత్ములు, పుణ్యాత్ములు పర్యపసానాన్ని గురించి ఉంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముంచుకొస్తున్న ముప్పు సంగతి నీకేమైనా తెలుసా? ఆరోజు కొందరి ముఖాలు అవమానభారంతో చిన్నబోయి ఉంటాయి. వారెంతో శ్రమపడుతుంటారు. అలసిపోతూ ఉంటారు. ఫూరమైన అగ్నికీలల మధ్య మాఫిపోతూ ఉంటారు. త్రాగేందుకు వారికి సలసల కాగే నీరు ఇవ్వబడుతుంది. ముండ్లతో కూడిన ఎందుగడ్డి పరకలు తప్ప వారికి ఎలాంటి తిండి దొరకదు. అది వారికి బలమూ ఇవ్వదూ, ఆకలి తీర్మాను. (1-7)

(ఆరోజు) మరికొందరి ముఖాలు కళకళలాడుతుంటాయి. వారు తమ కృషి పట్ల సంతోషమై అద్భుతమైన స్వర్గాన్ని మలో ఉంటారు. అక్కడ ఎలాంటి వ్యధ విషయాలు వినరు. ఆ స్వర్గంలో (చల్లటి)సెలయేరులు ఉంటాయి. ఎత్తుయిన ఆసనాలుంటాయి. (వారు త్రాగడానికి) మధుపాత్రలు కూడా పెట్టబడి ఉంటాయి. ఇంకా వరుసలు వరుసలుగా దిండ్లు పేర్చి ఉంటాయి. పట్టుతిపాచిలు పరచి ఉంటాయి. (8-16)

పీరు ఒంటెలు ఎలా స్పృజించబడ్డాయో గమనించలేదా? ఆకాశం ఎలా పైకెత్తబడి ఉందో పరికించలేదా? పర్యతాలు (బలంగా)ఎలా పాపబడి ఉన్నాయో పరిశిలించలేదా? భూమి ఎలా విశాలంగా పరబబడి ఉందో చూడలేదా? (17-20)

ప్రవక్త! నీవు మటుకు హితోభోధ చేస్తున్న ఉండు. నీ పని హితోభోధ చేయడమే. గాని, వారిని బలవంతంగా దారికి తెచ్చే బాధ్యత నీపై లేదు. కానీ సత్యానికి విముఖుడై దాన్ని నిరాకరించేవాడికి దేవుడు ఫూరశిక్క విషిస్తాడు. చివరికి వారు మా వద్దకే రావలసి ఉంది. వారిని విచారించి లెక్కతీసుకునే పని మా చేతిలోనే ఉంది. (21-26)

మీదికి తరలించబడుతుంది. అప్పుడు (దైవమతలు) స్వర్గానులతో 'ఈ శవం మీద కాస్త నీట్లు చిలికించండి' అంటారు. శవం మీద నీట్లు చిలికించగానే, ఆ నీటి ప్రభావంతో నెల సుండి చెట్టు మొలకెత్తిసుట్టు ఆ విశ్వాసి సజీవుడయి లేస్తాడు. (ముస్లిం)

(الآيات) ٨٩، ٩٠ سُورَةُ الْعِمَرَةِ كَيْتَهُ

لِسَمْ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ وَكَيْلَ عَشِيرٍ وَالشَّفَعِ وَالوَتْرِ وَالْيَلَى إِذَا يَسِرَّهُ هُلْ فِي ذِكْرِ قَسْمٍ لِزِيْ جَبِيرٌ الْمُتَرَكِيفُ
فَعَلَ رَبِّكَ بِعَلَادِ رَامَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُعْلَمْ مَثَلُهَا فِي الْبِلَادِ وَشَهُودُ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْأَوَادِ
وَفِرَغُونَ ذِي الْأَوْتَادِ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ فَأَلْشَرَوْفِيهَا الْفَسَادَ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبِّكَ سَوْطًا
عَذَابًا إِنَّ رَبِّكَ لِيَعْلَمُ صَادِقًا فَمَمَا أَلَا سَأْنَ اذَا مَا بَتَلَهُ رَبُّهُ فَالْمَرْءَةُ وَنَعْمَةٌ هُوَ يَقُولُ تَرْبِيَ أَكْمَرَنَ
وَأَنَّا لَذَا مَا أَبْتَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّيَ أَكَانَ كَلْبًا لَأَنَّكُمْ عُونَ الْيَتَمِيْمَ وَلَا تَحْضُونَ

అవతరణ: మక్క 89. ఫల్స్ (ప్రాతఃకాలం) సూక్తులు: 30

ఇది నబాహిశకంంలో విశ్వాసులపై అవిశ్వాసుల వేధింపులు ఎక్కువైన రోజుల్లో అవతరించింది. ఇందులో సత్యానికి విముఖులైన గతజాతుల గాథలు, ప్రాపంచిక వ్యామాహారుల ప్రపుత్రి, సత్యప్రియులకు శబ్దార్థులు వగైరా ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రాతఃకాలం సాక్షి! దశరాత్రుల సాక్షి! సరి, బేసి (సంఖ్య)ల సాక్షి! గడచిపోతున్న రాత్రి సాక్షి! బుద్ధి, జ్ఞానం కలవారికి ఈ సాక్ష్యాలు చాలవా? (1-5)

ఎత్తుయిన స్తంభాలవారైన² “ఆదేశరమ్”జాతి ప్రజలపట్ల నీప్రభువు ఎలా వ్యవహారించాడో సీకు తెలియదా? అలాంటి (శక్తిసామర్థ్యాలు, వైభవోన్నతులుగల) జాతి ప్రపంచ దేశాల్లో ఇదివరకస్తుయు ఉధృవించలేదు. లోయల్లో కొండల్లీ తొలచిన సమూద్ర జాతి ప్రజలపట్ల (నీ ప్రభువు ఎలా ప్రవర్తించాడో తెలియదా)? మేకులవాడైన (భారీసైన్యాలుగల) ఫిరోవ్సపట్ల (ఆయన ఎలా వ్యవహారించాడో తెలియదా)? (వీరంతా ఆయా దేశాల్లో మహా గర్వపోతులుయి (దేవుని మీద) తిరగబడ్డారు. అక్కడ దారుణమైన దురంతాలు కూడా చేశారు. చివరికి నీ ప్రభువు వారిపై కొరడా రుణిపించి కిరినంగా శిక్షించాడు. (ఇలాంటి దుర్మార్గుల పీచమణచడానికి) నీప్రభువు మాటువేసి ఉంటాడు. (6-14)

మానవుడ్ని అతని ప్రభువు పరీక్షించే నిమిత్తం గౌరవం, ఇతర భాగ్యాలు ప్రసాదించినప్పుడు అతను (పాంగిపోయి) “నా ప్రభువు నన్ను గౌరవసీయుడిగా చేశాడు” అంటాడు. (మరో విధమైన) పరీక్ష నిమిత్తం లేమికి గురిచేసినప్పుడు అతను (నిరాశతో క్రుంగిపోయి) “నా ప్రభువు నన్ను అవమానం పాల్చేశాడు” అంటాడు. (15-16)

1. మైవుప్రవక్త (స) ప్రశ్నయం, పునర్స్తేవం, కర్మ విచారణలకు సంబంధించిన అతీంద్రియ విషయాలను ప్రస్తావిస్తున్నప్పుడు మక్క బహుదైవారాధకులు తెరస్కరిస్తుండేవారు. లేదా వాతిని గురించి పట్టించుకొనేవారు కాదు. కసుక దేవుడు ఇవి పరమసత్యాలని చెప్పాడానికి ప్రాతఃకాలం, దశరాత్రులు, బేసినంఖ్య, గడచిపోతున్న రాత్రుల మీద ప్రమాణం చేస్తున్నట్లు ఇక్కడ అన్విస్తోంది.

2. ఎత్తుయిన స్తంభాలవారంట, ప్రపంచంలో ఇదివరకస్తుయు లేనంతటి ఎత్తుయిన స్తంభాల తో పెద్ద భవంతుల్ని నిర్మించారని అధ్యం. (ఇతర వివరాలకు 26:128,129 సూక్తులు చూడండి.)

عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِرِينَ وَتَنَاهُ كُلُّونَ التِّرَاثَ أَكْلَاهُنَّا وَجَهْنُونَ الْمَالَ حُجَّاجَنَّا كَلَارَا دُكَّتَ الْأَطْرُ دُكَّا
دُكَّا وَجَاهَ رَبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفَّا مَقَابِلًا وَجَاهَنَّمَ هُبُوكِيدَنَّا لَهُنَّا لَهُنَّا لَهُنَّا لَهُنَّا لَهُنَّا
يَقُولُ يَأْيِتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاةٍ فَيَوْمِدَنِ لَا يَعْذَبُ عَذَابَهُ أَهْدَدَ وَلَا يُؤْتَقُ وَثَاقَهُ أَهْدَدَ يَأْيِتَهَا
النَّفْسُ الْمُطْبَيْنَهُ أَهْجَيَنِي إِلَيْكَ رَاضِيَهُ مَرْضِيَهُ فَادْخُلِي فِي عَبْدِي وَادْخُلِي جَنَّتِي

(మానవుడు గౌరవ ప్రతిష్ఠలకు సిరిసంపదలే కొలమానం అనుకుంటున్నాడు). ఎంతమాత్రం కాదు. మీరసలు అవాధను ఆదరించరు; పేదవాడికి పట్టెడన్నం పెట్టే విషయంలో ఒకర్నూకు ప్రోత్సహించుకోరు. (బంధువుల బలహీనలతను ఆసరాగా చేసుకొని, వారికి దక్కవలసిన) వారసత్తుపు అప్పినంతటినీ కాజేస్తున్నారు. మీరసలు ధనవ్యామాహం ఊచిలో పూర్తిగా కూరుకుపోయారు. (17-20)

(ఇన్ని అన్వాయాలు, అక్రమాలకు పొలుచుతూ కూడా దేవునికి భయపడకుండా పరలోకం, తీర్పుదినం ఏదీ తేదని వాదిస్తున్నారు.) ఏమాత్రం కాదు. యావత్తు భూమి దంచి, పిండిపిండి చేయబడినప్పుడు నీప్రభువు పంక్కలుతీరిన దైవమాతలతో అవతరిస్తాడు. అరోజు నరకం దగ్గరకు తీసుకురాబడుతుంది. అరోజు మానవుడికి అసలు సంగతి అర్థమవుతుంది. కాని అప్పుడు అర్థంచేసుకోవడం వల్ల ప్రయోజనం ఏమిటి?

అప్పుడతను (తీవ్రంగా పశ్చాత్తాపదుతూ) “అయియో! నేనీ (పరలోక) జీవితం కోసం ముందుగా ఏదైనా (సత్యార్థం) చేసి పంపుకొనిపుంచే ఎంత బాగుండేది!” అని వాపాతాడు. ఆత్మర్యాత అరోజు దేవుడు శిక్షించేలా (కలినంగా) మరెవరూ శిక్షించలేరు. దేవుడు బిగించి కట్టేలా (గట్టిగా) మరెవరూ బిగించి కట్టలేరు. (21-26)

(ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్ముద్యయిన మనిషిని ఉద్దేశించి) “తృప్తి చెందిన మనసా! పద నీ ప్రభువు సన్నిధికి. నీవు ఆయన పట్ల సంతోషించావు, ఆయన నీ పట్ల ప్రసన్సన్నడయ్యాడు. (ఇక) నా పుణ్యదాసులలో చేరి నా స్వగంలో ప్రవేశించు” అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (27-30)

3. మానవ అంతరంగం బహు విచిత్రమైనది. అది ఓప్పున మనకు లొంగదు. అనుక్షణం అది తన పరిధిని దాటిపోవడానికి పరిపరివిధాల ప్రయత్నిస్తుంది. ఎవరైనా సస్యార్థంలో నడుస్తూ సత్యార్థాలు చేస్తున్నాడంచే, అతను తన అంతరంగాన్ని దాని సహజపరిధిలో బంధించడన్నమాట. నిజానికి అంతరంగంపై అదుపు సాధించడం గొప్ప (పున) కార్యమే. అంతరంగంపై అదుపు సాధించలేనివాత్రి మనం సాధారణంగా చపలచితుడు లేక చంచల స్వభావుడని అంటాము. మనిషి ప్రవర్తన రీత్యా దివ్యభూర్జాన్ ఈ అంతరంగాన్ని మూడు రకాలుగా విభజించింది.

ఖుర్జెన్ పరిభాషలో మొదటిరకం అంతరంగాన్ని “నప్పుల్లాల్మార్యా” అంటారు. స్వభావం రీత్యా దీన్ని “దుష్టమనస్య” లేక దుష్టముద్ది అని చెప్పువచ్చు. కోరలు చాచి బుసలు కొట్టూ మీదికి వచ్చే భయంకర విషప్పాన్ని చంచలం కన్నా దుష్ట మనస్సుని చంచలమే గొప్ప కార్యమన్నాడు ఓకవి. దీన్నిబట్టి ఇది ఎంత ప్రమాదకరమైనదో ఊహించవచ్చు. ఇది మానవుడ్ని రకరకాల చెడుల మైప్పు ఉసిగొల్పుతుంది. భయాందోళనలు కలిగించి సత్యార్థాల నుండి బయటికి లాగుతుంది, వివిధ భ్రమలు కల్పించి దుష్టమార్యాల ఊచిలోకి నెట్టిపెస్తుంది. రకరకాల ప్రలోభాలు చూపి, చివరికి మనిషి నప్పుట మంచుతుంది. నప్పుల్లాల్మార్యా గురించి ఖుర్జెన్లో ఒకచోట ఇలా ఉంది:

“నేను నా ఆత్మశుద్ధిని గురించి గొప్పలు చెప్పుకోడగం లేదు. నా ప్రభువు కారుణ్య భాగ్యం లభిస్తే తప్ప (ధుష్ట) మనసు ఎల్లప్పుడూ చెడు వైపుకే పురిగొల్లుతూ ఉంటుంది. నిస్సందేహంగా నా ప్రభువు గొప్ప క్షమాశిలి, అమెత్ దయామయుడు.” (12:53)

రెండవ రకం అంతరంగాన్ని “నఘులవ్వామా” అంటారు. ఇది చేసే పనిని బట్టి దీన్ని “అంతరాత్మ” అని పేర్కొనవచ్చు. “అంతరాత్మ ప్రబోధం” అనేమాట అందరికి సుపరిచితమే. చెడు పమలకు పాల్వాడినప్పుడల్లా అంతరాత్మ మనల్ని నిందిస్తుంది, ఆఫ్సోస్తుంది, ఆభ్యుంతరం చెబుతుంది. “ఆ పని చేస్తేనీ వ్యవ నాశనమవతావు, పట్టుబడిపోతావు” అని పోచ్చురిస్తుంది.

అంతరాత్మ సభేవంగా ఉంటే మనిని ఎలాంటి చెడు వైపు ఆకర్షించబడలేదు. ఒకవేళ ఎప్పుడైనా ఆకర్షించబడినా అంతరాత్మ పెచ్చరిస్తూ, నిందిస్తూ అతడ్ని ప్రశాంతంగా ఉండనివ్యదు. ఈవిధంగా అంతరాత్మ మనల్ని చెడుపమల జోలికి పోనివ్యవండా అడ్డు తగుల్లుంది. అంతరాత్మ ప్రబోధాన్ని ఆలకించేహారు ఇహలోకంలోనే కాదు, పరలోకంలోనూ విజయ శిబురాలు అధిరోహించగలరు. అంతరాత్మ ప్రబోధాన్ని ఖాతరు చేయకుండా దాన్ని అణచడానికి ప్రయత్నిస్తే మటుకు మనం దారితెల్పి చికటి ఆగాధాల్కి పడిపోయినట్టేనని గ్రహించాలి. ఎల్లప్పుడూ మన శ్రేయస్తు కోరుతూ మనకు రక్కక భటునిగా, బాణీగౌర్గో పనిచేసే ఈ అంతరాత్మ (నఘులవ్వామా)ను అణచియేయడమంటే మన బాణీగౌర్గోని మనమే చేసేటులా చంపకున్నట్టువుతుంది. బాణీగౌర్గో పోయాక మన స్థితి ఏమపుతుందో తెలిసిందే. అడుగుగునా ప్రమాదాలే ఎదురవుతాయి.

ఈ అంతరాత్మను గురించే దేవుడు ఖుర్జనోలో ఇలా అంటున్నాడు: “నేను ప్రశయం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం) కాదు. నేను తననుతాను నిందించుకునే ఆత్మసాక్షిగా చెబుతున్నాను...” (75:1-4)

పై సూక్తులలో విశ్వప్రభువు సత్యతీరస్యారుల కుశంకలను ఖండిస్తూ ప్రశయదినం తప్పక వస్తుందని, ఆరోజు మనవులంతా మళ్ళీ బ్రతికించబడతారని, వారినుంచి కర్కుల లెక్క తీసుకోడం జలగుతుందని ప్రశయదినం మీద, అంతరాత్మ మీద ప్రమాణం చేసి మరీ పెచ్చరిస్తున్నాడు.

నఘులవ్వామా (అంతరాత్మ)ను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) వ్యాఖ్యానిస్తూ “ఏ విషయమైతే మీ హృదయంలో ఆక్షేపణ జనింపజేస్తుందో అదే చెడు” అన్నారు. అంటే మనం చేస్తున్నది తప్పదు పనని మన అంతరాత్మ ఆక్షేపస్తుంది. ఈ అనుభూతి మనిని చెడు విషయాలకు దూరంగా ఉంచుతుంది. అంతరాత్మను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) మరింత వివరంగా ఇలా తెలియజేశారు:

“జాగ్రత్తగా వినండి! మన దేహంలో ఒక మాంసపు ముద్ద ఉంది. అది మంచి స్థితిలో ఉంటే మొత్తం దేహం మంచి స్థితిలో ఉంటుంది. ఒకవేళ అది చెడిపోతే మొత్తం దేహమే చెడిపాతుంది. (అనారోగ్యం పాలవుతుంది). అదే హృదయం.”

ఈ హృదయం నైతికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా మంచిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు నఘులవ్వామా (అంతరాత్మ) అనుబుతుంది. మనిని చెడు విషయాల నుంచి నిరోధించే, మంచి విషయాల వైపుకు ప్రేరించే “నఘులవ్వామా” అతని విశ్వాసాలు, ఆచరణలు, సీతినదవడికలపై “సెక్కురిటీ గార్డ్”గా పనిచేస్తుంది. శరీరంలోని ఈ సెక్కురిటీ గార్డ్ అనారోగ్యం పాలయి బలహీనమైపోయే కెట్టి మనిషి “నఘుల్ అమూర్టా” (ధుష్టమనస్య)కు చేరువుతూ చెడ్డపమలు చేయడం ప్రారంభిస్తాడు. దీనికి చిన్నంగా మనిషి నఘులవ్వామా (అంతరాత్మ) ప్రబోధం విని నడచుకున్నట్లయితే క్రమేణ అతడు మాడవ రకం అంతరంగునైన “నఘుల్ ముత్యయిన్” (సంతప్త హృదయం)కు దగ్గరవుతాడు.

కుకోవు చెందిన అంతరంగం గురించే ఈస్తూటి (89:27-30)లో ఉంది. ప్రభ్యాత వ్యాఖ్యాన సహాత ఖుర్జన అనువాద గ్రంథమైన ‘రూహాల్బయాన్’లో వ్యాఖ్యాన కర్త నఘుల్ ముత్యయిన్

﴿سُورَةُ الْبَدْرِ مَكَيْنَةً﴾ (٢٥)
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْبِلُ بِهِذَا الْبَلَدِ وَأَنَّتِ حَلْيَ بِهِذَا الْبَلَدِ وَلَدِيْمَا وَلَدِ لَقَدْ خَلَقْنَا إِلَيْسَانَ فِي كَبِيْدِ

అవతరణ: మక్కా **90. బలద్ (పట్టణం)** సూక్తులు: 20

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాదు, (మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం కాదు.) నేనీ (మక్కా) పట్టణం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (పవిత్రమైన) ఈ పట్టణంలో వీరు నిన్ను (వేధించడం) ధర్మసమ్మతం చేసుకున్నారు. నేను (మీ)తండ్రి (ఆదం) సాక్షిగా, అతనికి పుట్టిన సంతానం సాక్షిగా చెబు

గురించి వివరిస్తూ “నఘుల్ ముత్యయిన్ అంపే ఎలాంటి చెడు విషయాలు లేని పరిపుఢ్మమైన, అత్యుర్వత సుగుణసంపత్తితో కూడిన జ్యోతిర్యమ్ హృదయం అన్నమాట” అన్నారు.

భౌతికపసరాలు నెరవేరేతే చాలు, ఇక ఏ సమస్యా ఉండడంచారు పదార్థపూజారులు. ఇది కొంపరకు నిజమే. కాని సకల విధాల భోగాగ్యాలలో తులతూగుతున్న పొచ్చత్తు దేశాల్లో ఎందరో ప్రజలు మనశ్శాంతి లభించక జీవితం పైనే విరక్తి చెందుతున్నారు. లక్కలు ఖర్చుపెట్టినా పాండలేని ఈ మనశ్శాంతి దేవుని స్వరణ ద్వారా మాత్రమే ప్రాప్తమవుతుందని ఖుర్జన చెబుతోంది. ఇక్కడ దేవుని స్వరణ అంపే ఓచోట తీవ్రమేసి కణ్ణు మూర్ఖుకొని దైవమాం జపించడం కాదు. మనిషి తనను తాను పూర్గా దేవునికి సమర్పించుకొని జీవిత సమస్త రంగాల్లో ఆయన ఆజ్ఞలు, పొతువులు పాటించాలి. అప్పుడే అతనికి నిజమైన మనశ్శాంతి, హృదయ సంతృప్తి లభిస్తాయి.

“అయిన తన వైపు మరలేవారికి మాత్రమే తన వైపుకోచే మార్గం చూపిస్తాడు. అలాంటి వారే (ఈ ప్రవక్త అందసేసిన) సందేశాన్ని విశ్విస్తారు. దైవస్వరణతో వారి హృదయాలకు శాంతి, సంతృప్తులు ప్రాప్తమవుతాయి. గుర్తుంచుకోండి! దైవస్వరణ వల్లనే మానవులకు మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. దైవసందేశం స్వీకరించి సదాచారులైనవారు ఎంతో అదృష్టమంతులు.” (13:27-29)

అలాంటి వ్యక్తికి మరణపూర్వాలో, ఆ తరువాత కలిగే అనుభవాన్ని గురించి వైపుప్రవక్త (సల్లం) ఒక హాస్తులో ఈవిధంగా అభివర్ణించారు:

“విశ్వసించిన దాసుడు చనిపోయేటపుడు దేవుడు అతని దగ్గరికి ఇద్దరు దైవుతలను స్వర్గాకునుకలిచ్చి పంపుతాడు. ఆ దూతలు అతనితో “సంతప్త హృదయమా! సుఖభోగాల వైపునకు పద. నీ ప్రభువు నీ పట్ల ప్రసన్సుర్యయ్యాడు” అని అంటారు. అతని దేహం సుండి ఆత్మ బయలైడి నప్పుడు దాని పరిమళం ఎవరి ముక్కా ఆప్మాణించేసినంత ఆహోదకరంగా ఉంటుంది. భూలోకం నుండి ఒక పవిత్రాత్మ వస్తోందని ఆకాశపంచంచుల్లోని దైవదూతలు అంటారు. ఆ పవిత్రాత్మ ఆకాశంలో ఏవి ద్వారాల దగ్గరికి వస్తుందో అయి ద్వారాలు తెరవబడతాయి. ఏవి దైవదూతలు తారసపడతారో అయి దైవదూతలందరూ దాన్ని ఆశీర్యదిస్తారు.

తరువాత ఆ అతడును విశ్వప్రభువు సన్నిధికి తీసికొచ్చారు. అక్కడ దేవుని ముందు అది సాపోంగపడుతుంది. ఆ తరువాత ఈ అతడును తీసికొచ్చి విశ్వాసుల అత్యులతో పాటు ఉంచమని మీకాయల్ దూతకు ఆజ్ఞలిభిస్తుంది. అతనికి ఖుర్జను (సూక్తులైనే) జ్యాపకముంచే వాటి ప్రకాశమే అతనికి సరిపోతుంది. సరిపోతో అతని సమాధిలో సూర్యుని వెలుగు ఏర్పాటు చేయబడుతుంది. అందరికంచే ప్రియమైనవాడు తప్ప మరించ మేల్కొల్పేనంత ప్రశాంతంగా పడక మీద పడుకనే నవవధువులా అతను సమాధిలో ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉంటాడు.” (బుభారి, ముస్లిం)

إِنَّهُمْ بُلَّا لَبَّاً أَيْحُسْبُ أَنَّ لَمْ يَرَكَ أَحَدٌ إِنَّمَا تَعْجَلُ لَهُ
عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَهَدِينِ الْتَّهْبِينِ فَلَا اقْتَمَعَ الْعَبْيَةُ
فَكُّ رَّقَبَتِهِ أَوْ اطْعُمُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ يَتَبَيَّنَا دَامَفَرَبَةُ أَوْ مَسْكِينًا
الَّذِينَ أَمْنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبَرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ أُولَئِكَ أَصْحَبُ الْيَمَنَةِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
هُمْ أَصْحَبُ الْمُشَمَّةِ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوْصَدَةٌ

తున్నాను. మేము మానవుడై (విశ్వంఖలజీవితం గడవడానికి పుట్టించలేదు.) శ్రమజీవిగా పుట్టించాము. తనపై ఎవరూ అదుపు సాధించలేరని భావిస్తున్నాడా అతను? (1-5)

(మానవుడు పేరుప్రతిష్ఠాల కోసం ప్రాకులాడుతూ ధనాన్ని ఎలా దుర్యినియోగం చేస్తున్నాడు! పైపెచ్చు ప్రగల్భాలు వలుకుతూ) “నేను లక్షలాది రూపాయలు మంచి నీళ్లులా ఖర్చుపెట్టాను” అని అంటున్నాడు. తనను (పైన) ఎవరూ చూడటం లేదని భావిస్తున్నాడా అతను?

మేమతనికి రెండు కళ్లు, ఒక నోరు, రెండు పెదవలు ఇవ్వలేదా? (మంచికి, చెడుకు సంబంధించిన) రెండు స్పష్టమైన మార్గాలు అతనికి చూపలేదా? (6-10)

కానీ అతను కరినపైన కనుమ గుండా నడవడానికి సాహసించలేదు. కరినపైన కనుమ అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? (కరినపైన కనుమంటే) బానిసను బంధవిముక్కి చేయడం, లేదా (కరువుదినాల్లో) ఆకలిగొన్న రోజు సమీప అనాధకుగాని, దారిద్ర్యంలో మగ్గి నిరుపేదకుగాని పట్టెడన్నం పెట్టడం, అపై ఓర్చు, దయాద్యక్కిణ్యాల్ని గురించి ఉపదేశించుకునే విశ్వాసుల్లో చేరిపోవడం. ఇలాంచిటారే కుడిపక్కం వాళ్లు. (11-18)

పోతే మా సూక్తుల్ని తిరస్కరించినవారు ఎడమపక్కం వారవుతారు. వారిని (నరకా) అగ్ని (నలువైపులా) చుట్టుముట్టి ఉంటుంది. ² (19-20)

1. దయాద్యక్కిణ్యాలను గురించి మహాప్రవక్త (సల్లం) మహాతోక్కులు చూడండి:

“కరుణించేవారినే కరుణామయుడు కరుణిస్తాడు. భువిలో ఉండేవారిని కరుణించండి, దివిలో ఉండేవాడు మిమ్మల్ని కరుణిస్తాడు.” (అబూదావూద్, తిర్మిజీ)

“తోటి మానవుల్ని కనికరించనిపాట్టి దేవుడు (కూడా) కనికరించడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

“మన పిల్లలను కరుణించని, మన పెద్దలను గారవించనివాడు మనవాడు కాదు” (తిర్మిజీ)

“ఒక ముస్లిం తోటి ముస్లింకు సొదరుని వంటివాడు. అతనికి ఈ ముస్లిం అన్యాయం చేయడు. అతనికి సహాయం చేయకుండా దూరంగా ఉండడు.

ఎవరు తన తోటిసొదరుని అవసరం తీర్చుడంలో నిమగ్గుడవుతాడో, దేవుడు అతని అవసరం తీర్చుడంలో నిమగ్గుడవుతాడు. మరెవరు ఒక ముస్లింను ఏదైనా అపదలో అదుకుంటాడో, దేవుడు ప్రథయదినం అపదల్లోని ఒక అపద నుండి అతడ్ని అదుకుంటాడు. ఎవరు ఒక ముస్లిం లోపాన్ని మరుగుపరుస్తాడో దేవుడు ప్రథయదినాన అతని లోపాన్ని మరుగుపరుస్తాడు.” (బుఖారి, ముస్లిం)

2. కుడిపక్కంవారు, ఎడమపక్కం వారి గురించి మరిన్ని వివరాలకు “అల్ వాఫియా” అధ్యయంలోని 56:27-56 సూక్తులు చూడండి.

سُورَةُ الشَّمْسِ مِكْتَبَةٌ (٢٦) ... إِنَّهَا (٩١) ... رَوْعَهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالشَّمْسُ وَضَحِّهَا وَالثَّمَرُ إِذَا جَلَّهَا وَالثَّمَرُ إِذَا يَغْشَهَا وَالسَّمَاءُ وَمَا
بَنَهَا وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا وَنَفَّسَ وَقَاسَوْهَا فَالْمَهَمَّا تَعْوَرُهَا وَتَقْوَرُهَا أَذْنَافُهُمْ مَنْ زَكَّهَا
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا كَذَبَتْ شَوَّدْ بِطَغْوَاهَا لَذَّا بَعْثَتْ أَشْقَاهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةٌ
اللَّهُ وَسُقِيَّهَا فَلَدَبَّوْهَا فَعَقَرُوهَا هُوَ فَدَمَدَمْ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِدَنِيهِمْ فَسَوْهَا وَلَا يَخَافُ
عَقْبَهَا

91. షష్మ (సూర్యుడు) సూక్తులు: 15

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభ కాలంలోనే అవిశ్వసులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను విరోధించడంలో హాధ్యమీరిన రోజుల్లో అవశరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సూర్యుని సాక్షి! అతని ఎండ సాక్షి! అతని వెనుక వచ్చే చంముని సాక్షి! సూర్యు రశ్మితో ప్రకాశించే పగటిసాక్షి! దాన్ని కప్పివేసే రాత్రిసాక్షి! ఆకాశం సాక్షి! దాన్ని (కప్పుగా) నిలబెట్టినవాడి సాక్షి! భూమిసాక్షి! దాన్ని (తివాచిలా) పరచినవాడి సాక్షి! మానవాత్మ సాక్షి! దాన్ని తీర్చిదిద్ది పాపపుణ్యాల్ని గురించి తెలిపినవాడి సాక్షి! నిస్సందేహంగా ఆత్మప్రకాశన చేసుకున్నవాడు ధన్యుడు. అంతరాత్మను అణచిపెట్టినవాడు నాశనమవుతాడు. (1-10)

సమూద్రజాతి తలబిరుసుతో (సత్యాన్ని) తిరస్కరించింది. ఆజాతిలో అందరికంటే పరమ కర్మాటకుడు లేవినిలఱడిపుస్తు దైవప్రవక్త (అతప్పి పోష్యరిస్తూ) “జాగ్రత్త! దేవుని బంటే జోలికిపోకు. దాన్ని నీళ్లు త్రాగినీయకుండా అడ్డకోకు” అన్నాడు. (11-13)

కానీ ఆ దుర్మార్గులు అతడ్ని ధిక్కరించి ఒంటెను దారుణంగా చంపేశారు. చివరికి వారి పొపాలకు దేవుడు వారిని కరినంగా శిక్షించాడు. ఆయన వారిని క్రేతోరి సమూలంగా తుడిచిపెట్టాడు. (అయితే ఈ చర్య వల్ల) ఆయనకు ఎలాంటి దుష్పరిణామాల్ని గురించి కూడా భయంలేదు. (14-15)

1. తీర్చిదిద్దడం అంటే మనిషిగా మనుగడ సాగించడానికి దేవుడు అతనికి తగిన శక్తి సామర్థ్యాల్ని ప్రసాదించాడు. నడవడానికి కాళ్లు, పనిచేయడానికి చేతులు, చూడటానికి కళ్లు, వినాదానికి చేపలు, మాట్లాడటానికి నోరు, రుచిచూడటానికి నాలుక, వాసన చూడటానికి ముక్కు, ఆలోచించడానికి మేఘ వగ్గరా అవయవాలు ప్రసాదించాడు.

అంతేకాదు, అతనికి మంచి చెడుల విచక్కొ జ్ఞానం కూడా ప్రసాదించాడు. పాపం ఏదో, పుణ్యం ఏదో తెలుసుకునే జ్ఞానాన్ని దేవుడు అతని అంతఃచేతనలో పాండుపరిచాడు. ఆపే అతనికి తన ప్రవక్తల ద్వారా సామాన్రం ఏదో, అపమార్గం ఏదో కూడా తెలియజేశాడు. అలాంటపుస్తు అతను అంతరాత్మ ప్రబోధన విని రుజుమార్గం అవలంబిస్తే అతని జీవితం సార్థకమవుతుంది. పరలోకంలో మోక్షం పొందగలడు. దానికి భిన్నంగా అతను అంతరాత్మ ప్రబోధన నోక్కి, పట్టి మనోవాంశలకు బాసినయిపోతే దైవగ్రహపోనికి గురుణం వివరాలకు “అల్ వాఫియా” అధ్యాయం 90:10; 75:2,14,15; 76:3 సూక్తులు చూడండి.)

(٩٧) سُورَةُ الْيَلِ مَكْيَّةٌ (٩)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَىٰ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّٰ وَمَا حَاقَ الدُّكُرُ وَالْأُشْنَىٰ إِنَّ سَعِيدَنَمَّا شَفَىٰ فَإِنَّمَا مَنْ أَعْطَىٰ
وَأَتَقْرَبَ وَصَدَقَ بِالْعُسْتَىٰ فَسَيِّرُهُ لِيُسْرِئِهِ وَإِنَّمَنْ يَجْلِ وَاسْتَعْدِهُ وَلَدَبْ بِالْحُسْنَىٰ فَسَيِّرُهُ
لِيُسْرِئِهِ وَمَا يُعْقِي عَنْهُ مَالَهُ إِذَا تَرَدَّهُ إِنَّ عَلَيْنَا الْهُدَىٰ وَمَنْ لَنَا الْدُّخْرَىٰ وَالْأُولَىٰ
فَإِنَّرَبُّكُمْ نَارًا تَلَظُّ لَا يَصْلَهَا لَا لَا شَقِّيَ الْدِينِ لَدَبْ وَتَوْلَىٰ وَسِجْنَبَهَا الْأَنْقَةَ الَّذِي يُوْقِي
مَالَهُ يَتَزَكَّ وَمَالَ الْحَدِيلَ عِنْدَهُ مَنْ يَعْمَلَ نِجْرِيَ لَا لَا ابْتِقَاءَ وَجْهَ رَبِّهِ لَا عَلَىٰ وَلَسْوَفَ يَرْطِبِ

అవతరణ: మక్క

92. లైల్ (రాత్రి)

సూక్తులు: 21

ఈ అధ్యాయం 91వ అధ్యాయం అవతరించిన రోజుల్లో అవతరించింది. 31మందులో దైవవిధేయత ప్రాముఖ్యం, మానవునికి హాతోపదేశం ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముసురుకొస్తున్న రాత్రి సాక్షి! ప్రకాశిస్తున్న పగటి సాక్షి! ఆడ మగ జాతుల్ని సృష్టిం చినవాడి సాక్షి! మీరు చేసే ప్రయత్నాలు విభిన్న రకాలుగా ఉన్నాయి. ధనాన్ని దానం చేసి, దైవభీతిపరుడై, మంచిని సమర్థించేవాడికి మేము సులువైన మార్గాన నడిచేందుకు సౌలభ్యం కలగజేస్తాం. పినినారితినం వహించి, (దేవుడు) శాంతరుచేయకుండా, మంచిని ధిక్కరించేవాడికి మేము కష్టతర మార్గాన నడిచేందుకు సౌలభ్యం కలగజేస్తాం. అతను చచ్చిన తరువాత అతని ధనం అతనికి ఏ విధంగానూ ఉపయోగపడు. (1-11)

(మానవజీవితానికి) మార్గం నీర్దేశించవలసిన బాధ్యత మాపైనే ఉంది. ఇహలోకం మాదే; పరలోకమూ మాదే. కనుక నేను మిమ్మల్ని ప్రజ్వలిల్లే అగ్ని గురించి హౌచ్చరిస్తున్నాను. సత్యాన్ని నిరాకరించి ముఖం తిప్పుకునే దోర్చాగ్యాడు తప్ప మరిపరూ అందులో పడురు. అయితే పునీతమవడానికి (ద్వారా ధనమిచ్చి) బయలుతీర్పుడానికి అతనినైపై ఎవరి ప్రత్యుపకారం లేదు. అతను మహాన్నితుడైన తసప్రభువు ప్రసన్నత కోసమే ఈ (పుణ్య)కార్యం చేస్తున్నాడు. కనుక అతని పట్ల ఆ ప్రభువు తప్పకుండా ప్రసన్నుడవుతాడు. (12-21) ●

1. దేవుడు మానవుడికి మంచిచెడుల విచక్షణాజ్ఞానంతో పాటు ఆ రెండిటిలో కోరినదాన్ని అవలంబించే, ఆచరించే స్వేచ్ఛ కూడా ప్రసాదించాడు. ఔగ్రా మనసి ఏమార్గంలో పయనిస్తూ ఏపని కోసం కృపిచేస్తాడో ఆమార్గంలో ఆ పని నేరవేర్పుడానికి అతనికి సాలబ్ధాలు కూడా ప్రసాదిస్తాడు. దుర్జనుడికి దుష్టార్యాలు చేయడం సులభం, సత్యార్యాలు చేయడం కష్టమవుతుంది. అలాగే సజ్జనుడికి సత్యార్యాలు చేయడం సులభం, దుష్టార్యాలు చేయడం కష్టమవుతుంది.

నీతి మనసి జైంపానే ఉంది. అదీ ఈ సూక్తుల్లో పేర్కొన్న సులువైన మార్గం. దాన్ని ఇస్లాం మరింత మెరుగుపట్టి మానవునికి చూపిస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా ప్రకృతికి విరుద్ధమైన ప్రతి మార్గమూ కలిసమైనదే. అది మానవుడికి ఇహలోకంలో ఎన్నో సమస్యలు, పరలోకంలో ఎన్నో యాతనలు తెచ్చిపెట్టుంది. ఈ కారణంగానే దీన్ని ఖురుత్తు కలిన మార్గమని చెబుతోంది. అయితే కలినమార్గంలోనే నడవదలచినవారికి దేవుడు ఆ మార్గాన్ని సులభరం చేస్తాడు.

(٩٨) سُورَةُ الصَّحْنِ مَكْيَّةٌ (١١)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّحْنِ وَاللَّيْلَ إِذَا سَجَدَ وَمَا حَاقَ الدُّكُرُ وَالْأُشْنَىٰ إِنَّ سَعِيدَنَمَّا شَفَىٰ فَإِنَّمَا مَنْ أَعْطَىٰ
فَتَرَضَنَ الْحَرَجِنَكَتَيْنِيَّا فَإِنَّمَنْ يَجْلِ وَاسْتَعْدِهُ وَلَدَبْ بِالْحُسْنَىٰ فَتَرَضَنَ الْحَرَجِنَكَتَيْنِيَّا فَلَا
تَقْهَرُ وَإِنَّمَا السَّابِلَ فَلَاتَنَمَّ وَلَاتَبَعْلَمَ تَرَيْكَتَيْنِيَّا

(٩٩) سُورَةُ الْإِشْكَرِ مَكْيَّةٌ (١٢)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْأَنْشَرَةَ لَكَ صَدَرَكَ وَوَضَعَنَاعَنْكَ وَزَرَكَ الَّذِي أَنْفَقَ ظَهَرَكَ وَرَفَعَنَالَكَ ذَكَرَكَ فَيَانَ

అవతరణ: మక్క 93. జూహ (పగటివెలురు) సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయం నబవీకంలో వచ్చింది. రెండవసారి వహీ (దివ్యావిష్ణుతి) తర్వాత చాలాకాలం వరకు వహీ రాలేదు. అప్పుడు అవిశ్వాసులు దైవప్రవక్త (స)ను హేశనచేస్తూ “సీప్రభువుకు నీమీద కోపంపచ్చ ఆయన నిన్ను వదిలేశాడు” అని చెప్పసాగారు. దాంతే ఆయన మనస్సాపం చెంది, తనవల్ల ఏదైనా పొరపాటు జరగడంవల్ల దేవుడు తనను నిజంగానే విడిచిపెట్టాడేమౌని తలచారు. దానికి సమాధానమే ఈ అధ్యాయం.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఎండకాసే పగటి సాక్షి! చీకటి ఆవరించే రాత్రి సాక్షి! (ప్రవక్త!) నీ ప్రభువు నిన్ను వదలి పెట్టులేదు. నీపై కినుక కూడా వహించలేదు. నీకోసం ప్రారంభకాలం కంటే ఆ తర్వాత కాలం నిస్సందేహంగా ఎంతో మేలయినదిగా ఉంటుంది. త్వరలోనే నీ ప్రభువు నీకు (గొప్ప వరాలు) అనుగ్రహిస్తాడు. వాటిపట్ల నీవు సంతోషిస్తావు. (1-5)

నీవు అనాధగా ఉన్నప్పుడు ఆయన నీకు ఆశ్రయం కల్పించలేదా? నీవు మార్గవీహానుడవై ఉండగా ఆయన నీకు మార్గం చూపలేదా? నీవు నిరుపేదగా ఉండటం చూసి ఆయన నిన్ను ధనవంతుడ్ని చేయలేదా? కనుక అనాధల పట్ల కలినంగా ప్రవర్తించకు. యాచకుడ్ని కసరికాట్కు. నీప్రభువు అనుగ్రహిస్తి (గురించి) చాటుతూవుండు. (6-11)

94. అలమ్ప్రమ్మ (మనశ్శాంతి)

అవతరణ: మక్క

సూక్తులు: 8

ఇది కూడా 93వ అధ్యాయం అవతరించిన రోజుల్లోనే అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్వారా) మేము నీ హృదయం తెరచి నీకు శాంతి చేకూర్చలేదా? మేము నీపై నుండి వెన్నువిరిచే భారం తీసివేళాం. 1. నీకోసం నీ(పేరుప్రతిష్ఠల) ప్రస్తావన ఉన్నతం

1. మహానీయ ముహమ్మద్ (సల్లా) దైవప్రవక్తగా నియమించబడక పూర్వం నుంచే అరబ్ సమాజంలో సాగుతున్న బహాద్దురాధన, విగ్రహపూజ, మూఢనమ్మకాలు, దురాచారాలు, మద్యసేవనం, అఫ్లీలం, అంతఃకపలహాలు మొదలైన చెబులను గురించి ఆలోచిస్తూ వాటి నిర్మాలనకై

مَعَ الْعُسْرِيْسَرًا ۚ إِنَّمَا الْعُسْرِيْسَرًا ۖ فَلَادًا قَرَغَتْ فَانْصَبَ ۖ وَإِلَيْ رَيْكَ قَارْغَبْ ۖ
 (١٢٨) سُوْرَةُ الْتَّبِيْنِ مَكَيْيَةٌ ۖ (٩٥) تَابِعَهَا ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتَّبِيْنِ وَالْتَّبِيْنِ ۖ وَطُورِسِيْنِيْنِ ۖ وَهُدَنَا الْبَلْدِ الْأَمْيَنِ ۖ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ أَحْسَنِ
 شَوْعِيْرٍ ۖ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْقَلْ سَفِيلِيْنِ ۖ أَلَا اِنْزَنِ اَمْنَوْ اَعْلَمُوا الصَّالِحَاتِ فَلَمْ أَجْرَعْيْرِ بَمُونِ ۖ فَمَا
 يَلْدِبُكَ بَعْدُ بِالْدِيْنِ ۖ اَلِيْسَ اللَّهُ بِاِحْكَامِ الْحَكَمِيْنِ ۖ

చేశాం. కష్టాలు-కారిన్యాల తర్వాత సుఖాలు-సౌలభ్యాలు కూడ వస్తాయి. బెసు, కష్టాలు-
 కారిన్యాల తర్వాత సుఖాలు-సౌలభ్యాలు తప్పక వస్తాయి. కనుక నీ దైనందిన కార్యకలా-
 పాలు ముగిశాక కరోరాధనలో లీనమై నీప్రభువుపైనే మనస్సు లగ్గంచెయ్య (1-8)

95. తీవ్ (ఆంజారం) సూక్తులు: 8

ఈ అధ్యాయం నబవీకంలో సత్యసత్యాల మధ్య సంఘర్షణ తీవ్స్థాయికి చేరి
 వివ్యాసులై అవివ్యాసుల అజాచితే చర్యలు ఉధృతమైనప్పుడు అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అంజారం, ఆలివ్ (వృక్షా)ల సాక్షి! సీవాయ్ కొండల సాక్షి! ఈ శాంతినగరం
 (మక్కా) సాక్షి! మేము మానవుడై ఎంతో ఉత్సుప్తజీవిగా స్పజించాం. తర్వాత మేమతడ్చి
 (సత్యనిరాకరణ వల్ల) వెనక్కి తీపి అతి నిక్షప్త జీవిగా మార్పివేశాం. అయితే సత్యాన్ని
 విశ్వసించి సదాచార సంపన్ముళైనవారిని ఈ నిక్షప్తత్వం నుండి తప్పించాం. ఇలాంటి
 వారికోసం మేము ఎన్నచీకి అంతంకాని గొప్ప సుకృతపలం సిద్ధపరచిఉంచాం. (1-6)

కనుక (మానవుడా!) అలాంటప్పుడు నీవు పరలోక విచారణ గురించిన సత్యాన్ని
 ఎలా నిరాకరిస్తావు? దేవుడు అందరికంచే గొప్ప (న్యాయా)అధికారి కాదా?

తగిన మార్గం కానరాక బాధపడుతుండేవారు. ఈ విచారమే అయిన్ని వెన్ను విరుస్తుండేది. చివరికి
 దేవుడు అయిన్ని ప్రవక్తగా నియమించి సహార్ధం చూపడం ద్వారా ఈ బాధను దూరంచేశాడు. అంతే
 గాకుండా ఆ సన్మార్గంలో ఎదురయ్యే కష్టాలను, కారిన్యాలను ఎదుర్కొగల మనోనిబ్యారం, సందేహం
 సందిగ్గాలకు ఆస్కారంలేని విశాలహృదయం కూడా ప్రసాదించాడు.

1. యూవత్తు స్పష్టిరాసుల్లో మహోత్సుష్ట జీవులుగా స్పచించబడిన మానవులు పెద్దవార్షిక
 తరువాత రెండు వర్గాలుగా విడిపోతున్నారు. ఒక వర్గం సత్యాన్ని నిరాకరించి, నీతిరాహిత్యమనే
 చీకచీకూపంలో పడిపోతుంది. మరో వర్గం సత్యాన్ని స్వీకరించి తదనుగుణంగా సాత్యికజివితం
 గడుపుతూ పుట్టుకతో వచ్చిన ఉత్సుప్తతను సార్థకం చేసుకుంటుంది.

మొదటి పరానికి చెందిన ఒక వ్యక్తి వందలాది మంది అమాయకుల్ని హతమార్చి, వేలాది
 ఇంట్లను దోచుకున్న పరమ దుర్మార్గుడయి ఉంటాడు. రెండో పరానికి చెందిన మరొక వ్యక్తి
 వందలాది మంది జీవితాలను బాగుపరచి వేలాది కుటుంబాల కష్టాలను కడతేచ్చిన సజ్జనుచయి
 ఉంటాడు. ఏరిద్దరినీ దేవుడు ఒక దృష్టితో చూస్తాడా? ఆ దుర్మార్గుడికి అతని దుష్టార్యాలకు తగిన
 శిక్ష, ఆ సజ్జనుడికి అతని సత్యార్యాలకు తగిన ప్రతిఫలం లభించాలని; క్షణింగా విచారణ జరిపించి
 పూర్తి న్యాయం చేచూర్చాలని మానవ అంతరంగం అభిలపించదా? ఈ యదార్థం అంగీకరించిన

(١) سُوْرَةُ الْعَاقِ مَيْكَيْيَةٌ ۖ (٩٦) تَابِعَهَا ۖ

అవతరణ: మక్కా 96. అలఫ్ (గడ్డకట్టిన రక్తం) సూక్తులు: 19

ఈ అధ్యాయంలో మొదటి 5 సూక్తులు మొట్టమొదట అవతరించాయి. దీంతో
 మహానీయ ముహమ్మద్ (స) దైవప్రవక్తగా నియమించబడటం, నబవీకం మొదల
 వడం జరిగాయి. మిగిలిన సూక్తులు ఆ తర్వాత కొన్నాళ్ళకు దైవప్రవక్త (స) కాబాలయా
 నికి వెళ్ళి ప్రార్థన చేస్తుంటే, అబూజహార్ ఆయన్ని బెదిరించి ఇస్లాం ప్రచారాద్యమాన్ని
 నిరోధించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు అవతరించాయి.

మహానీయ ముహమ్మద్ (స) దివ్యావిష్ణుత్తికి పూర్వం ఇంటినుండి ఆహారం తీసు
 కొని హిరాగుహకు వెళ్ళి అక్కడ ఏకాంతంగా దైవధ్యానం చేసేవారు. కొన్నాళ్ళకు ఆహార
 పదార్థాలు అయిపోగానే ఇంటికి తిరిగిచ్చి మళ్ళీ ఆహారం తీసుకొని హిరాగుహకు వెళ్ళి
 వారు. ఇలా కొంతకాలం గడిచాక ఓరోజు ఉన్నట్లుండి గుహలో ఓ విచిత్రవ్యక్తి ప్రత్యక్షమై
 “చదువు” అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) ఈ హరాత్రుణామానికి కంగారుపడుతూ “నాకు
 చదువు రాదు” అన్నారు. అప్పుడా వ్యక్తి దైవప్రవక్తను పట్టుకొని గట్టిగాఅదిమి వదలి
 పెడ్దు ‘చదువు’ అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) భయపడుతూ ‘నాకు చదువు రాదు’ అన్నారు.
 అప్పకి మళ్ళీ ఆయన్ని పట్టుకొని గట్టిగాఅదిమి వదలిపెడ్దు ‘చదువు’ అన్నాడు. దైవప్రవక్త
 (స) తిరిగి ‘నాకు చదువు రాదు’ అన్నారు. ఆ వ్యక్తి మూడవసారి పట్టుకొని గట్టిగా
 అదిమి వదలిపెడ్దు “సృష్టికర్తయిన నీ ప్రభువు పేరు స్మరించి చదువు” అన్నాడు.

దైవప్రవక్త (సల్లు) ఈ సంఘటనతో భయపడిపోయి వటికిపోతూ ఇంటికిచ్చి
 పడ్డారు. రాగానే పడక మీద వాలి “చుప్పటి కప్పు, దుప్పటి కప్పు” అన్నారు. ఆయన
 శ్రీమతి హజ్రత ఖదీజా (రజి) వెంటనే ఆయనకు దుప్పటి కప్పారు. కాస్పేపటికి ఆయన
 కొంచెం భయందోళనలు తగిన తర్వాత జరిగినదంతా తెలియజేసి, తనకేదో భయంగా
 ఉండని అన్నారు. హజ్రత ఖదీజా (రజి) ఆయనకు దైవధ్యం చెప్పారు. తరువాత ఆయన్ని
 ప్రముఖ క్రైస్తవ తత్వవేత్త వరభా బిన్ నాఫిల్ దగ్గరకు పిలుచుకోల్సి జరిగిన సంగతి

మానవు పరలోకంలో కర్మలవిచారణ జరుగుతుందన్న దైవపచనాన్ని ఎలా నిరాకరించగలడు
 అని ఇక్కడ ఖుర్జులు ప్రశ్నాసింది.

ఒక సజ్జనుడు చేసిన ఆనేక సత్యార్యాలకు తగిన పారితోషికం లభించడం ఇహలోకంలో
 సాధ్యంకాదు. అలాగే ఒక దుర్మార్గుడు చేసిన ఆనేక నేరాలకు తగిన శిక్ష విధించిన తరువాత దాన్ని
 అమలుపరచడం కూడా ఇహలోకంలో సాధ్యంకాదు. “దక్కిణిప్రాకాకు చెందిన మాజెన్ సిచ్హోల్
 ఆనే నేరాడు 38 హత్యలు, 40 మాసభంగాలు, 6 దోషించు చేశాడు. 1997లో న్యాయస్థానం
 అతనికి 2,410 సంవత్సరాల కరిన కారాగార శిక్ష విధించింది.” (ఊనాడు దినపత్రిక: 17-10-1999).
 ఇంతలే సుదీర్ఘకాల శిక్షను అమలుపరచడం ఇహలోకంలో అసంభవమని తెలుస్తున్న ఉండి. అది
 పరలోకంలోనే సాధ్యమవుతుంది. దీన్నిబట్టి మానవుని జీవితం మరణంతో పూర్తిగా సమాప్తం కాదని,
 అతని కర్మలకు తగిన శిక్ష లేక ప్రతిఫలం అనుభవించడానికి మరణానంతరం శాశ్వతంగా ఉండే
 మరో జీవితం ఉంటుందని, ఉండాలని మానవ అంతరంగం సహజంగానే ఫోషిస్తుంది.

(దీంతో పాటు 68:35-36; 45:21 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَقِّا بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَصْفَأٍ إِذَا وَبَّا وَبَّا لَكَ الْكُوْمٌ الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَرِ
عَلَمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ كَلَّا لَقَ الْإِنْسَانَ لَيَطْعَمُ أَنْ زَادَ اسْتَغْفَرَ أَنَّ إِلَيْكَ الرَّجْحِيُّ إِذَا يَبْيَثُ الَّذِي
يَنْهَى عَبْدًا إِذَا صَلَّى أَرَبَّيْثَ أَنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ أَوْ أَمَرَ بِالثَّقْوَىٰ أَرَبَّيْثَ أَنْ لَنْبَ وَتَوْلَىٰ

చెప్పారు. హజ్రత్ ఖదీజా (రజ)కు బంధువు కూడా అయిన వరఖా అరబీ, హిబ్రూ భాషల్లో గొప్ప పండితుడేగాక, బైబిల్ ని కాసి వడబోసిన అనుభవశాలి.

ఆయన ముహమ్మద్ (స)ని ఉద్దేశించి “నాయనా! అసలేం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు” అనిగాడు. దైవప్రవక్తన (స) జరిగిన సంఘటన పూసగుచ్ఛినట్లు చెప్పారు. అప్పుడు వరఖా “అయితే ఈవ్యక్తి పూర్వం మూసాప్రవక్త (అలై)కు వహీ అందజేస్తుండిన దైవయాతి. నేను నీ దొత్కాలంలో ఆరోగ్యంగా, బలంగా ఉండి, నీజాతి నిన్ను (మక్కా నుండి) బహిష్కరించే కాలందాకా జీవించివుంటే ఎంత బాగుండు!” అని అన్నాడు.

ఈ చివరిమాట విని దైవప్రవక్త (స) ఆశ్వర్యపోతూ “ఎమిటీ, నన్ను వీళ్ళు బహిష్కరిస్తా!” అన్నారు. “జోను బాబూ! పూర్వం సత్యం తెచ్చిన ఏ దైవప్రవక్తనూ ప్రజలు విరోధించకుండా ఉండటమనేది ఎన్నదూ జరగలేదు” అన్నాడు పండుముసలి వరఖా.

హిరాగుహలో మహానీయ ముహమ్మద్ (స)కు తారపణిన విచిత్ర వ్యక్తి మరిపరోకాదు. ప్రతి యుగంలో దేవుని దగ్గరనుంచి దైవప్రవక్తలకు దివ్యావిష్ణుతి తెచ్చే ప్రముఖ దైవయాత హజ్రత్ జిట్రీల్ (అ) ఆయన. ఆ తర్వాత ఆయన మానవారంలో తరచుగా దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరకొచ్చి దైవసందేశం అందజేస్తుండివారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) సర్వశ్మీకర్త ఆయన నీర్భువు పేరు స్వర్యించి పరించు. ఆయనే మానవుడై గడ్డకట్టిన రక్తంతో స్పజించాడు. చదువు. నీ ప్రభువు మహాన్నితుడు. ఎంతో ఉదారుడు. ఆయన మానవునికి కలం ద్వారా అతను ఎరగని జ్ఞానం సేరాడు. (1-5)

(కనుక మానవుడు అజ్ఞానిగా ప్రవర్తిస్తూ అపమార్గం పట్టడానికి) ఎంతమాత్రం వీల్చేదు. మానవుడు తననుతాను గొప్పవాళ్ళని, నిరపేక్షపరుళ్ళని భావించి విరపీగుతున్నాడు. (కాని) అతను చివరికి నీ ప్రభువు సున్ధికే మరలిపోవలసి ఉంది. (6-8)

ఒక దానుడు ప్రార్థన చేస్తుంటే అతట్టి నిరోధిస్తున్నవాడ్¹ చూశావా? (ఆ దానుడు) సన్మార్గంలో ఉంటే లేదా దైవభీతి గురించి ఉపదేశిస్తుంటే, దానిపై నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? సత్యాన్ని నిరాకరించి ముఖం తిప్పుకుంటే, దాన్ని గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? దేవుడు (ఇదంతా) గమనిస్తున్నాడని అతనికి తెలియదా? (9-14)

1. దైవప్రవక్త (స) కాబాలో సమాజ్ చేస్తుంటే ఓరోజు అబూజహల్ చూసి ఉగ్రుడైపోయాడు. అతను తోటి ఖుర్రెం నాయకులతో అనుమాట ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) మెదమిద కాలుపెట్టి తొక్కి వేయడానికి ముందుకొచ్చాడు. కాని హాతుగా వెనక్కి జరుగుతూ ముఖానికి చేతులు ఆడ్డం పెట్టుకొని, దేనిబారి నుండి త్వించుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. ఆ తరువాత అతని మిత్రమూక కారణం అడిగితే అతనిలా చెప్పాడు: “నాకూ, ఆయనకు మధ్య అకస్మాత్తుగా ఓ అగ్నిగుండం ఎవరడింది. ఏదో భయంకరమైన వస్తువు, వచిత్రమైన రెక్కలు కన్నించాయి.”

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَمْ يَنْبُتْ هُدًى لَّمْ يَكُنْ لَّهُ نَاصِيَةٌ كَذِبَةٌ حَاطِمَةٌ فَلِيَنْدُ نَادِيَةٌ
سَدِدَةُ الرَّجَبَيَّةٌ كَلَامٌ لَا تَطْعَمُهُ وَاجْدُونَ قَرْبَ

(٢٥) سُورَةُ الْقَدْرِ مَكْرِيَّةٌ (٢٥) ... (٢٥)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا لَنَحْنُ فِي كُلِّ الْقَدْرِ وَمَا ذَرْنَا بِكَ مَا يَلْهُوكَ لَهُ شَرُّهُ تَبَرُّ الْمُتَكَبِّرُ وَالْأَرْوَحُ

(అతను ఎంత బెదిరించినా ఆ దానునికి నష్టం కలిగించే శక్తి అతనికి) ఏమాత్రం లేదు. ఆ పాపాతుడు పచ్చి అబధ్యాలకోరు. (ఈ దుశ్శర్యలు) మానుకోకపోతే మేమతని ముంగురులు పట్టి ఈడుస్తాం. అతను తన మధ్యతుదారుల మూకను పిలుచుకోమను. మేము కూడా మా నరకదూతలను పిలుస్తాం. వద్ద. అతని మాట వినవద్ద. సాష్టాంగ పడి నీ ప్రభువు సాన్నిధ్యం కోసం కృషిచెయ్య. (15-19)

అవతరణ: మక్క

97. ఖద్ద (మునత)

సూక్తలు: 5

ఈ అధ్యాయం సబీశకం చివరికాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తాంది. ఇందులో దివ్యఖుర్జాను ఔన్నత్యం వర్ణించబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మేము దీన్ని ఘనతగల మహారాత్రిన అవతరింపజేశాం. ఘనతగల ఆరాత్రి ఏమిటో నీకేంతెలుసు? ఆమహారాత్రి వేయసెలల కన్నా శ్రేష్ఠమైనది. ఆరాత్రి పరిశుద్ధాత్ము,

ఈ సంఘటనపై దైవప్రవక్త (స) వ్యాఖ్యానిస్తూ “అతను నన్ను మరికాస్తూ సమిపించి ఉండ దైవయాతలు అతట్టి ఖండ ఖండాలుగా చీల్చి చెండాడేవారు” అన్నారు. (ముస్లిం)

1. రమజాన్ నెలలో ఓ రోజురాత్రి ఖరుల్ అవతరించడం ప్రారంభమయింది. “రమజాన్ ఖరుల్ అవతరించిన నెల” అని బందా సూరాలో ఉంది. (2:185) అంటే హిరా గుహలో దైవప్రవక్త (స)కు దైవయాత హజ్రత్ జిట్రీల్ (అలై) తొలి సందేశం రమజాన్ నెలలో ఓరోజు రాత్రిన అందజేశారన్నమాట. అందుకే ఈ అధ్యాయంలో రమజాన్ మాసాన్ని శుభప్రదమైన నెలగా, రమజాన్లోని ఆ రాత్రిని వేయసెలల కండే ఎంతో శ్రేష్ఠమైన మహారాత్రిగా పణ్ణించడం జరిగింది. ఈ కారణంగానే రమజాన్ నెలంతా ఉపవాసప్రతాలు పాటిస్తూ రాత్రివేళ ప్రత్యేక ప్రార్థనలు (తరావీహ) జరపాలని మరోచోట దేవుడు ఆడిశించాడు.

ఈ “మహారాత్రి” (పచె ఖద్ద లేక లైలతుల్ ఖద్ద) రమజాన్ నెలలో ఏ తేదీన వస్తుందనే ప్రశ్నకు విభిన్న ఉల్లేఖనాలలో వివిధ రకాల సమాధానాలున్నాయి. అయితే రమజాన్ చివరి దశకం లోని బేసి సంఖ్యగల ఒక రాత్రి అయి ఉంటుందనే విషయంలో ఎలాంటి భేదాభిప్రాయాలు లేవు. అంటే 21, 23, 25, 27, 29 తేదీలలో ఒక తేదీ అయివుంటుంది.

మహారాత్రి రమజాన్ చివరి పదిరాతులలో ఒక రేయ అని; ఈ రాత్రిన ఎవ్వరైనా పుణ్యఫలా పేక్షతో ఆరాధన (తరావీహ నమాజ్)లో నిమగుడుయిపోతే, అతని గత, భావి పాపాలన్నీ క్షమించ బడతాయని దైవప్రవక్త (సల్లం) తెలిపారు. (ముస్లిం అహ్మద్) మరో ఉల్లేఖనంలో అయిన ఇలా అన్నారు: “ఈ మహారాత్రిన ఎవరు విశ్వాసప్పార్తి దేవుని నుండి పుణ్యఫలం ఆపేక్షిస్తూ ఆరాధనలో నిమగుడుయిపోతాడో అతని గత పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి.” (బఖ్రారి, ముస్లిం)

فِيهَا لِذِينَ لَمْ يُمْكِنُهُمْ حَتَّىٰ مَطْلَعَ الْفَجْرِ
ۚ سُورَةُ الْبَيْتِ تَمِيمَتِيَّةٌ (١٠٠) ۖ تَوْهِمَا ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَوْكِينَ الَّذِينَ لَمْ يُؤْمِنُوا أَهْلَ الْكِتَابِ الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيهِمُ الْبَيْتُهُنَّ رَسُولٌ مِّنْ أَنْوَارِهِنَّ صَاحِبًا مُّطَهَّرًا
فِيهَا كُتُبٌ قَيْمَاتٌ وَمَا تَفَرَّقُ النَّذِيرُ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيْتُهُنَّ وَكَمَا أُمْرُوا إِلَّا
يُعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينُ لَا حُنْفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكُوْهُ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ لَأَنَّ الَّذِينَ
كُفَّارٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَلِدُونَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمُ شَرُّ الْبَيْتِ بَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَاءُوا

దైవమూతలు తమ ప్రభువు అనుమతితో ప్రతి వ్యవహారానికి సంబంధించిన ఆజ్ఞలు
తీసుకొని అవతరిస్తారు. అది ఉపాయం దాకా పూర్తిగా శుభవంతమైన రాత్రి. (1-5)

98. బయ్యనా (విస్పష్ట ప్రమాణం)

అవతరణ: మహీనా

సూక్తులు: 8

ఈ అధ్యాయం అవతరణకాలం కచ్చితంగా నిర్దారితం కాలేదు. ఇందులో
యూదులు, క్రైస్తవులను గురించి, తర్వాత బహుదైవారాధకుల్ని గురించి ఉంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

గ్రంథప్రజలతోపాటు బహుదైవారాధకుల్ని సత్యతిరస్కారులు తమ ముందుకు
స్పష్టమైన ప్రమాణం రానంతవరకు (తిరస్కార వైఖరి) మానుకునే మనుషులు కారు. (అంటే)
దేవుని వైపున ఒక సందేశమారుడు వచ్చి సరైన సమంజసమైన విషయాలు
ప్రాయబడిన పరిశుద్ధ పుటలు చదివి విన్నించనంతవరకు (వారు మానుకోరన్న మాట).*

గ్రంథప్రజల వద్దకు స్పష్టమైన (ధర్మ)బోధనలు వచ్చిన తర్వాతే వారిలో ఏధీదాలు
విర్ఘాయిలు. (తమ) జీవన విధానాన్ని దేవుని కోసం ప్రత్యేకించి ఏకాగ్ర చిత్తులై ఆయనేనే
ఆరాధించాలని, నమాజ్ (ప్రార్థనా) వ్యవస్థ నెలకొల్పాలని, (పేదల ఆర్థికహక్కు) జకాత్
చెల్లించాలని, అదే సత్యధర్మమని మాత్రమే వారికి ఆదేశించబడింది. (1-5)

గ్రంథప్రజలలో, బహుదైవారాధకులలో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు తప్పకుండా
నరకాగ్నిలో పడి, అందులోనే ఎలాకాలం (నానాయాతనలు అనుభవిస్తారు) ఉంటారు.
వారు యావత్తు స్పష్టిలో అత్యంత నికృష్ట జీవులు. (6)

దైవప్రక్త (స) రమజాన్ నెల చివరి దశకంలో ఏకికాఫ్ (తపోనిష్ట) పాచిస్తారు. అంటే ఆ
పది రోజులు రేయింబవ్యు మనిషులోనే ఉండి ఆరాధనల్లో గడిపేవారు.

2. పాగ (దుబ్హాన్) అధ్యాయంలో “ఖుర్జాన్ ఓ శుభరాత్రిన అవతరించిద”ని (44:3)
ఉంది. అంటే రమజాన్ మాసంలోని ఓ శుభరాత్రిన అని అర్థం. ఆ తర్వాత అదే అధ్యాయం 4,5
సూక్తుల్లో “మా నిర్ణయం ప్రకారం ప్రతి విషయంలోనూ విషయంతమైన ఉత్సర్పి జారీఅయ్యే రాత్రి
ఇది” అని ఉంది. దీన్నిబట్టి రమజాన్ నెలలోని ఈ ప్రత్యేక శుభరాత్రిన దేవుడు తన దూతులకు
మానవుల వార్తిక భవితవ్యాన్ని అప్పగించి వారిని మానవ ప్రపంచానికి పంపిస్తాడు. దాని ప్రకారం
ఆ దైవమూతలు తమకప్పగించిన బాధ్యతలు నిర్వహిస్తారు.

الصِّلْحَتُ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِّيَّةِ جَزَءٌ مِّنْهُمْ جَنَّتُ عَدْنَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلُهُنَّ فِيهَا أَبَدٌ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَصَوَاعِدُهُنَّ ذَلِكَ لِيَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

سُورَةُ الْبَيْتِ تَمِيمَتِيَّةٌ (٩٣) ۖ تَوْهِمَا ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زَلَّتِ الْأَرْضُ أَرْجُوتُ الْأَرْضَ أَشْتَأْنَاهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۖ كَيْمَنَدَ شَحَرَتْ
أَحْبَارُهَا ۖ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْلَى لَهَا ۖ يَوْمَ إِذَا صَدَرَ النَّاسُ أَشْتَأْنَاتِهَا لَيْرُوا أَعْمَالَهُمْ ۖ فَمَنْ يَعْلَمْ مِنْ قَبْلِهِ ۖ ذَرَّهُ
خَيْرَيَّهُ ۖ وَمَنْ يَعْلَمْ مِنْ قَبْلِهِ ذَرَّهُ شَرَّهُ ۖ

(దీనికి భిన్నంగా) సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారు యావత్తు స్పష్టి
రాసుల్లో అత్యంత ఉత్సుక్ష్మ జీవులు. వారి ప్రతిఫలం వారి ప్రభువు వద్ద ఉంది. (అదే)
చల్లటి సెలయేరులు ప్రవహించే శాశ్వత స్వర్గవనాలు. వారక్కడ కలకాలం (హాయిగా)
ఉంటారు. దేవుడు వారిపట్ల ప్రసన్నుడవుతాడు; వారు దేవుని పట్ల సంతోషిస్తారు. ఇది
దేవునికి భయపడే వారికి లభించే (గొప్ప) సుకృతఫలం. (7-8) ◎

99. జిల్లాల్ (భూకంపం) సూక్తులు: 8

ఈ అధ్యాయం పొణీశకంలో వచ్చినట్లు కొండరి అభిప్రాయం. కాని ఇందులోని
విషయాలు పరిశిలీస్తే ఇది సబిశకంలో అవతరించి ఉండవచ్చని అన్వితుంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమి తీవ్ర ప్రకంపనలతో కుదిపేయబడుతుంది. అది తనలోని భారమంతా తీసి
బయట పడవేస్తుంది. అప్పుడు మానవుడు (బిత్తరపయిచూస్తూ) “ఏమైంది దీనికి (ఇలా
చేస్తోంది)?” అంటాడు. అరోజు భూమి (తనమీద జరిగిన) పరిస్థితులు వివరిస్తుంది.
కారణం, నీ ప్రభువు (అలా చేయమని) దాన్ని ఆదేశించి ఉంటాడు. (1-5)

అరోజు మానవులు విభిన్నవర్గాలుగా విధిపోయి (న్యాయాన్నం నుండి) తిరిగి
స్తారు. అప్పుడు వారికి వారికర్మలు చూపించబడతాయి. ఆ తర్వాత ఎవరైనా అణు
మాత్రం సత్యార్థం చేసివున్న అతను దాన్ని (కళ్చారా) చూసుకుంటాడు. అలాగే ఎవరైనా
అణుమాత్రం దుష్టర్యం చేసివున్న అతను దాన్ని (కళ్చారా) చూసుకుంటాడు. (6-8)

1. కొన్ని రకాల సత్యార్థులు విశ్వాసులు కూడా చేస్తారు; అవిశ్వాసులు కూడా చేస్తారు.
అయితే ప్రతిఫలం విషయంలో ఖుర్జాన్ నాలుగు విధాల దృక్షాస్తాన్ని పేర్కొన్నది:

(1) అవిశ్వాసులు, బహుదైవారాధకులు, కపట విశ్వాసులు చేసిన సత్యార్థులు వృధా
అవుతాయి. పరలోకంలో వారికి ఎలాంటి పుణ్యఫలం లభించదు. ఆ సత్యార్థులకు ఏదైనా ప్రతి
ఫలం లభిస్తుంది అది ఇప్పాలోకంలో మాత్రమే లభిస్తుంది. ఉదా:- 7:147; 9:17,67-69;
11:15,16; 14:18; 18:104,105; 24:39; 25:23; 33:19; 39:65; 46:20 సూక్తులు చూడండి.

(2) ఎంత పాపం చేస్తే అంతే శిక్ష పడుతుంది. అయితే సత్యార్థులకు పదింతల ప్రతిఫలం
లభిస్తుంది. ఒక్కొసారి దేవుడు తలిస్తే అంతకంటే ఎక్కువ కూడా ప్రతిఫలం ప్రసాదించవచ్చు. ఉదా:-
2:261; 6:160; 10:26,27; 24:38; 28:84; 34:27; 40:40 సూక్తులు చూడండి.

سُورَةُ الْعِيَّاتِ مَكْيَّةٌ (١٠٠)

سُورَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعِيَّاتِ صَبَّعًا فَالْمُؤْلِيَّتِ قَدْحًا فَالْمُعَيْرَتِ صَبَّعًا فَأَثْرَنَ بِهِ جَمِيعًا فَوَسْطَنَ بِهِ جَمِيعًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرِبِّهِ لَكَنُودٌ وَإِنَّهُ عَلَى دِلْكَ شَهِيدٌ وَلَنَّهُ لِحُكْمِ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ أَفَلَا

అవతరణ: మక్క 100. ఆదియాత్ (తురంగం) సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయం హిజ్బకంలో పచ్చిందని కొందరి అభిప్రాయం. కాని ఇందులోని విషయాలు పరిశీలిస్తే ఇది నబిషకంలో దిగి ఉండవచ్చిన తెలుస్తోంది. ఇందులో ధన వ్యామోహం, పరలోకపు జవాబుదారీ భావనల్ని గురించిన విషయాలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నురుగులు కక్కతూ, నిప్పురవ్వులు రాల్చుతూ పరుగెత్తే గుర్తాల సాక్షి! అవి తెల్ల వారేటపుటిక పచ్చిపడతాయి. దుమ్ములైపుతూ చివరికి (శత్రు)సమూహంలోకి చొచ్చుకు పోతాయి. మానవుడు తన ప్రభువును చాలా కృతమ్ముడైపోయాడు. దానికి అతనే సాక్ష్యం. (అతనిచేష్టలే సాక్ష్యం.) అతను ధనవ్యామోహంలో పూర్తిగా కూరుకుపోయాడు. సమాధుల్లో

(3) విశ్వాసి పెద్దపెద్ద పాపాలు విడునాడితే అతను చేసిన చిన్నచిన్న పాపాలు క్రమించబడతాయి. ఉదా:- 4:31; 42:37; 53:32 సూక్తులు చూడండి.

(4) సంఘ సంపన్నుడయిన విశ్వాసి నుండి తేలికపాటి లెక్క తీసుకోబడుతుంది. అతని పారపాట్లు క్రమించబడతాయి. అతను చేసిన పుణ్యకార్యాల ప్రకారం అతనికి అత్యున్నత ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఉదా:- 29:7; 39:35; 46:16; 84:8 సూక్తులు చూడండి.

అలాంచి విశ్వాసి తాను చేసిన అఱుమాత్రపు పాపకార్యానికి సైతం ఘలితం ప్రపంచంలో అనుభవిస్తాడు; అఱుమాత్రపు పుణ్యకార్యానికి సైతం ప్రతిఫలం పరలోకంలో పొందుతాడు.

హజ్రత అబూబకర్ (రజి) భోజనం చేస్తున్నప్పుడు ఈసూక్ష్మి గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) నోటి వినగానే భోజనం అపేసి “దైవప్రవక్త! నేను చేసిన అఱుమాత్రపు పాపానికి కూడా పర్యవసానం పరలోకంలో చూసుకుంటానా?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “అబూబకర్! ఇహలోకంలో నీకు బాధకిగించే ఏ విషయమైనా అది నీ వల్ల జిగిన అఱుమాత్రపు పాపానికి పర్యవసానం (అని తెలుసుకో). నీవు అఱుమాత్రపు పుణ్యకార్యాలు చేసిఉండే, వాటిని దేవుడు రేపు పరలోకంలో నీ కోసం భద్రపరచి ఉంచుతాడు.” (తుబాని, బైహిఫీ)

మరోసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) విశ్వాసి చేసే పాపపుణ్యాలను గురించి ఇలా తెలిపారు: “మీలో పుణ్యకార్యాలు చేసేపారికి వాటిప్రతిఫలం పరలోకంలో లభిస్తుంది. అయితే పాపకార్యాలకు మాత్రం ఇహలోకంలోనే ఆపదలు, వ్యాధుల రూపంలో శిక్ష అనుభవిస్తారు.” (ఇబ్రూ మర్దాయా)

అవిశ్వాసులకు పుణ్యకార్యాల ప్రతిఫలం ప్రపంచంలోనే లభిస్తుంది. పాపకార్యాలకు పరలోకంలో నరక శిక్ష చిచుడవలసి వస్తుంది. కొన్ని ప్రత్కురుపునాల ప్రకారం అవిశ్వాసులు చేసిన పుణ్యకార్యాల వల్ల పరలోకంలో వారికి శిక్ష తీర్మత కొంతపరకు తగ్గించబడుతుందని తెలుస్తోంది. ఉదాహరణ, హతింతాయికి అతను చేసిన విశేష దానథర్యాలకు పరలోకంలో తేలికపాటి శిక్ష విధించబడుతుందని తెలుస్తోంది. (రూహుల్ మాని)

يَعْلَمُ إِذَا بَعْثَرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ وَحَصَّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّغَيْرٌ

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكْيَّةٌ (٣٠)

الْقَارِعَةُ مَا الْقَارِعَةُ وَمَا أَدْرِيكَ مَا الْقَارِعَةُ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشُ الْمُسْتَوْثِرُ وَتَكُونُ الْجَهَنَّمُ كَالْعِنَمِ الْمُنْفُوشُ فَإِنَّمَا نَثَلَتْ مَوَازِينُهُ فَوْقَ عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ وَآسَامَ حَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَإِنَّمَّا هَاوِيَةٌ وَمَا أَدْرِيكَ مَا هَاوِيَةً تَارِكَ حَارِمَيَّةٌ

سُورَةُ الشَّكَّ شَرِمَكَيَّةٌ (٤٣)

వస్తువాటిని తీసిబుతికించి, అంతరంగాల్లో ఉన్నవాటిని రట్టుచేయడం జరుగుతుందని అతనికి తెలియదా? ఆరోజు అతప్పి గురించి అతని ప్రభువుకే బాగా తెలుసు. (1-11)

అవతరణ: మక్క 101. ఖాలితా (మహాపద్రవం) సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయం నబిషకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. ఇందులో ప్రథమ బీభత్సం, పరలోక పర్యవసాాలను గురించి ప్రస్తుతించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మహాపద్రవం! ఏమిటా మహాపద్రవం? ఆ మహాపద్రవం ఏమిటో నీకేం తెలుసు? ఆరోజు మానవులు చెల్లాచెదరయిన దీపపుపురుగుల్లా అవుతారు. పర్వతాలు (తునాతునకతై) రంగురంగుల దూదించిల్లా మారిపోతాయి. ఆ తర్వాత ఎవరి త్రాను పశ్చైం బరువుగా ఉంటుందో అతను భోగ్బాగ్యాలలో ఓలలాడుతాడు. మరెవరి త్రాను పశ్చైం తేలికగా ఉంటుందో అతను అధఃపాతాశానికి పోతాడు.¹ అధఃపాతాశమంచే ఏమిటో నీకేం తెలుసు? భగ్భగమండే అగ్ని(గుండం). అదే భీకర సరకూపం! (1-11)

102. తకాసుర్ (ప్రాపంచిక వ్యామోహం)

అవతరణ: మక్క

సూక్తులు: 8

ఈ అధ్యాయం నబిషకంలో అవతరించింది. ఇందులో ప్రాపంచిక వ్యామోహం, ఏమరుపాటుల భండన, దుష్టర్యాల పర్యవసానం గురించిన పోచ్చరికలు ఉన్నాయి.

1. ప్రథయదినాన మానవులు తిరిగి బ్రతికించబడినప్పుడు దైవ న్యాయస్థానంలో వారి కర్మలను గురించి విచారణ జరుగుతుంది. ఆ సమయంలో కర్మల తూకం కూడా జరుగుతుంది. సత్యర్యాలు బరువుగా ఉంటాయి. దుర్మార్యలు (కర్మల)కు ఎలాంటి బరువు, విలువ ఉండదు. సత్యర్యాల విలువ, బరువు చిత్తపుడ్లి, విశ్వాసలపై ఆధారపడి ఉంటాయి.

“ఆరోజు (కర్మల త్రానులో) బరువులును సత్యమపుతుంది. ఎవరి త్రాను పశ్చైం బరువుగా ఉంటుందో వారికి మోక్షం లభిస్తుంది. మరెవరి త్రాను పశ్చైం తేలికగా ఉంటుందో వారు షోరంగా నష్టపోతారు.” (7:8,9)- “ప్రథయదినాన మేము కచ్చితంగా తూచే త్రానును ఏర్పాటు చేస్తాము. ఇక ఏ ఒక్కరికీ ఎలాంటి అన్యాయం జరగదు.” (21:47)

السُّمْرَاطُ الْكَوْهُنُ الرَّحِيمُ
اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ رَحْمَةٌ لِّلْعَالَمِينَ كَلَّا سُوْفَ تَعْلَمُونَ إِنَّمَا كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عَلَمَ الْيَقِينِ إِنَّمَا لَتَرَوْنَ الْجَحِيمَ إِنَّمَا لَتَرَوْنَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ إِنَّمَا لَتَشْكُلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ
(١٠٣) سُورَةُ الْعَصْرِ مَكَّيَّةٌ (١٠٣)

السُّمْرَاطُ الْكَوْهُنُ الرَّحِيمُ
وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَوْا الصِّلَاحَتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبَرِ

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో పరస్పరం పోటిపడి వీలైనంత ఎక్కువ సంపాదించాలన్న తపనే ఏమ్ముల్ని ఏమరుపాటులో పడవేసింది.¹ చివరికి (అదే రందిలో) మీరు సమాధికి చేరుకుంటారు. (మీరసులు ప్రాపంచిక సంపదే ప్రగతికి చిప్పుమని అనుకుంటున్నారు కాబోలు.) ఎంతమాత్రం కాదు. త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది (పాస్టవం ఏమిటో). ఎంతమాత్రం కాదు. త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది. ఎంతమాత్రం కాదు. విశ్వసనీయ జ్ఞానంతో మీరు విషయాన్ని గ్రహిస్తే (మీ వైభారి ఇలా ఉండు). మీరు తప్పక నరకాన్ని చూస్తారు. బైను, మీరు నమ్మకుంగా దాన్ని మీకళ్ళారా చూస్తారు. ఆరోజు ఈ సౌభాగ్యాలు, సిరిసంపదలను గురించి ఏమ్ముల్ని తప్పక నిలదీయడం జరుగుతుంది. (1-8)

అవతరణ: మక్కా 103. అన్ (కాలచక్రం) సూక్తులు: 3

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీ శకం ప్రారంభ కాలంలోనే అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో పరలోక నప్పొనికి గురికానివారి హోలిక గుణగణాలు వర్ణించబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాలచక్రం సాక్షి!¹ మానవుడు ఫొరంగా నష్టపోయాడు. అయితే సత్కారాన్ని విశ్వసించి (తదనుగుణంగా) సత్కారాలు చేస్తూ, సత్యం, సహవాలను గురించి పరస్పరం ఉపదేశించుకునేవారు మటుకు ఏమాత్రం నష్టపోరు. (1-3)

1/102. దైవాన్ని, పరలోకంతము విస్మిరించి ప్రాపంచిక వ్యామోహపర్మడైయిన మనిషి తన సుఖసంతోషాల కోసం వీలైతే ఎన్ని అడ్డదారులైనా తోక్కి డబ్బు సంపాదిస్తాడు. అన్యాయం, అవసీలి, అక్రమాల ద్వారా కోట్లు సంపాదిస్తాడు. విలాసాల కోసం వాటిని విచ్చులవిటిగా ఖర్చుపెడ్డాడు.

ఆతను ప్రపంచంలో ప్రభుత్వం కట్టు గప్పగలడు గాని, విశ్వప్రభువు కట్టు గప్పలేదు. ఆతను సంపాదించిన జీవితావసరాలు, ధన కనక వస్తువుల్ని గురించి పరలోక వ్యాయస్థానంలో కలినంగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది. సిరిసంపదలు, ఇతర జీవితావసరాలు ఎంత ఎక్కువగా ఉంచే విచారణ అంత సుదీర్ఘ కాలం సాగుతుంది. ఆతని అక్రమ సంపాదన, ధన దుర్యినియోగాలు రుజువైన తరువాత దైవుడయిలు అతటి నరకంలోకి నెట్టివేస్తారు.

1/103. కాలం మీద ప్రమాణం చేయడానికి కారణం అది ఎన్నో యదాద్ధాల్చి లోకానికి అంద జేస్తుంది. కాలం విలువను గుర్తించినవారే ఆ యదాద్ధాల నుండి గుణపారం నేర్చుకుంటారు. కాలం ఎవరి కోసమూ నిరీక్షించదు. అది తన కర్తవ్యనిర్వహణలో చిరభిరా సాగిపోతూనే ఉంటుంది.

سُورَةُ الْهُمَّةِ قُمَّكَيَّةٌ (٤٢) (٤٣)

104. హమజా (నింటించేవాడు)

అవతరణ: మక్కా

సూక్తులు: 9

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీ శకంలోనే దిగింది. ఇందులో ఇతరల్ని హేశన చేసి కించపరచడం, చాటీగొట్టుదనం, ధనవ్యామోహం, పిసినారితనం వగైరా దుర్యుణాల ప్రస్తావన, వాటివల్ల పరలోకంలో ఎదురయ్యే యప్పరిణామాలు తెలియజేయబడ్డాయి. ధనవ్యామోహం మనిషి చేత ముఖ్యంగా రెండు తప్పలు చేయస్తుంది. ఒకటి, ధనవ్యామోహం కోసం అక్రమపద్ధతులు అవలంబించడం. రెండు, ధనవ్యామోహం కొడుబెట్టడం లేదా దుబారా, దుష్కార్యాల్లో దుర్యినియోగపరచడం. ఇవి రెండు తీవ్రమైన నేరాలు. వీటికి పరలోకంలో ఫొరమైన శిక్క చవిచూడవలని పస్తుంది.

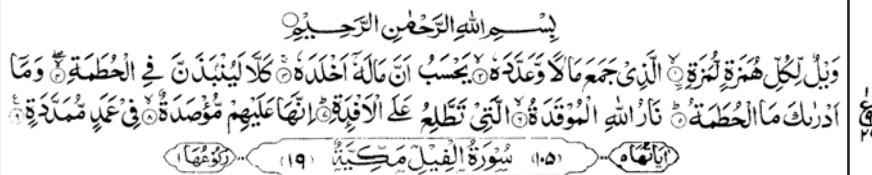
కాలం కదు కర్తృష్మైనది. అది ఎవరినీ కనికరించదు. ఎందరో రాజులు, రాజ్యాధినేతలు కాలగప్పంలో కలసిపోయారు. దైవదాసులపై దుర్యర దేశ్రస్యకండ జరిపిన దైవధ్కారులు, తలచిరుసు నియంతలు కూడా కాలప్రవాహంలో పూచిక పుల్లల్లా కొట్టుకుపోయారు. చరిత్ర పుటల్లో చెదురు మదురు ప్రస్తావనలు తప్ప వారి అవశేషాలు కూడా నేడు ధరణిపై మిగట్టేదు. కాలం కరవాలం కన్నా ఎంతో కట్టువైనది. అది ఏ ఒక్కినీ విధిచిపెట్టదు. ఎన్నో కాలప్రసిక సిధ్యాంతాలు కాలవాహినికి ఎదురిదలేక నిజంలేని ఇజాలుగా మిగిలిపోయాయి. కడకు కమ్మానిజం కూడా ఉక్క తెరల వెనుక వికృతనాట్టుం చేసి శాశ్వతంగా కనుమూసింది.

కాలచక్రం చేపే ఈ చారిత్రక వ్యాఖ్యానాల నుండి గుణపారం నేర్చుకున్నవాడే ధన్యుడు. కాలప్రవాహప్రసిక తట్టుకోని నిలబడే నిజమయిన ఇజం, పరలోకమూకం ప్రసాదించే సత్యధర్మం ఇస్లాం మాత్రమైనని ఈ అధ్యాయం అధ్యయనం చేసేవారికి సులభంగా ఆధ్యమవుతుంది.

ప్రభ్యాత ఖరుల్ అన్ వ్యాఖ్యానక్ర్త జమాం రాజీ (రహ్మా) కథనం ప్రకారం ఒక మహానీయుడు ఈ సూరా అధ్యాయం చేస్తూ దీర్ఘంగా ఆలోచించపోగాడు. కానీ ఎంత ఆలోచించినా అందులో నిగూఢమై ఉన్న ప్రబోధాన్ని ప్రస్తుతంచేసే ఒక్క ఉదహారణ కూడా ఆయనకు తట్టులేదు. అంతలో వీధిలో నిలబడి ‘మమంచు’ అమ్ముతున్న ఒక వ్యక్తిపై ఆయన దృష్టి పడింది.

ఆ వ్యక్తి “మమంచు, మమంచు కొనండి బాబూ!” అంటూ అరుసున్నాడు. కానీ జనం ఎవరూ మంచు కొనడానికి ముందుకు రాకపోవడంతే ఆతను అందోకశపడుతూ మరింత గట్టిగా అరవసాగాడు. “అన్నలారా! నాపై దయజూపండి, నా మంచు కరిగిపోతోంది. త్వరగా దీన్ని కొనండి. ఇదే నా ఆప్సుతా. దీన్ని కాపాడండి. దీన్ని కొనడంలో మీరు అలస్యం చేస్తే నా బతుకు బండలుపుతుంది. నా ఆప్సుతా నీళ్ళ పాలవుతుంది. నేనిక ఉత్త చేతులతో భిఖారిగా ఉండవలని పస్తుంది” అంటూ మంచు అమ్ముతూ దయనీయంగా కేకలు పెట్టపోగాడు.

ఈ సంఘటన ఆ మహానీయుడ్ది ఎంతో ప్రభావితం చేసింది. అప్పుడ్చుమయింది ఆయనకు ‘అన్’ అధ్యాయంలోనే గూఢార్థం ఏమిటో. మంచుగడ్డలా అనతి కాలంలో కరిగిపోయే ఈ (ప్రహిక) జీవితంలో మనిషి స్పష్టికర్తను విశ్వసించి ఆయన అడించిని విధంగా సత్కారాలు చేయకుండా, వీలైనంత ఎక్కువగా ప్రపంచ సుఖాలు జుర్రుకుపడమే పరమాపథిగా పెట్టుకోని పదార్థపూజారిగా మనుగడ సాగిస్తూ, అదే స్థితిలో చనిపోతే అంతకంచే నష్టదాయకం అతనికి మరొకటి ఉండడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నిందించే, హేళనచేసే, బాధీలుచెప్పే ప్రతివాడికి వినాశం ఉంది. అతను (థన వ్యామోహంతో) డబ్బు కూడబడ్డున్నాడు. దాన్ని మాటి మాటికి తెక్క పెట్టి దాచిపెట్టున్నాడు. అతనీ సంపద శాశ్వతంగా తన దగ్గరుంటుందని భావిస్తున్నాడు. ఎంతమాత్రం ఉండదు. అతను కసకస నలిపి తొక్కివేసే చోట విసిరేయబడతాడు. కసకస నలిపి తొక్కివేసే చోటంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? దేవుని (నరకా)అగ్ని. అది భగభగ మండుతూ గుండెల దాకా చేరుతుంది. వారిని ఆ అగ్నిగుండాలలో పడవేసి మూసేయడం జరుగుతుంది. ఈవిధంగా వారు పాడవైన (అగ్ని)కీలల మధ్య చిక్కుకొని ఉంటారు. (1-9)

అవతరణ: మక్క

105. ఫీల్ (వినుగు)

సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవతరించినట్లు పండితుల అభిప్రాయం. దీన్ని అర్థం చేసుకోడానికి దాని పూర్వపరాలు తెలుసుకోవలసిన అవసరముంది.

పూర్వం యూదుడైన యమన్ రాజు 'జూనువాన్' పారుగురాజ్యమైన నజ్ఞాన్‌పై దాడిచేసి, అక్కడి క్రైస్తవులు యూదమతం స్వీకరించకపోవడంతో వారిని కూరంగా చంపాడు. (అధ్యాయం-85 పాదసూచిక చూడండి.) తర్వాత కొంతకాలానికి అభిసీనియా నీగ్రో క్రైస్తవచక్షవర్తి రోమన్ పాలకుల సహకారంతో యమన్రాజ్యంపై దాడిచేసి, అక్కడి యూదపాలనను అంతముందించి, క్రీ.శ. 525లో నీగ్రోప్రభుత్వాన్ని నెలకొల్పాడు.

ఆ తర్వాత వచ్చిన అభిసీనియా చక్రవర్తి యమన్ గవర్నర్గా అబ్రహమ్ నియమించాడు. అబ్రహమ్ తన రాజ్యాన్ని పచ్చిష్టపరచుకొని యమన్కు చక్రవర్తిగా వ్యవహరిస్తూ మొత్తం ఆరేబియాని జయించాలని, అత్యధికమంది యాత్రికుల్ని ఆకట్టుకోవడానికి అరబ్బుల మత్కేంద్రమైన కాబాలయాన్ని పోలిన ఓ అలయం నిర్మించాలని నిర్ణయించు కున్నాడు. ఇలా అరేబియా అంతట క్రైస్తవమతం వ్యాపింపజేయవచ్చని, పైగా అరబ్బుల వాణిజ్యమార్గాలు మూసేసి ఆర్థికప్రయోజనాలు కూడా పొందవచ్చని భావించాడు.

ఈ లక్ష్యంతో అబ్రహమ్ మొట్టమొదట యమన్ రాజధాని 'సనా'లో బ్రహ్మండమైన చర్చీ నిర్మించాడు. చర్చీనిర్మాణం పూర్తయిన తర్వాత అభిసీనియా చక్రవర్తికి లేఖ రాస్తూ 'అరబ్బుల (కాబా)యాత్రను ఈ 'ఎక్కిసియా' (చర్చీ)పైపు మరల్చునిదే నేను విత్రమించను' అని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఇలా అరబ్బుల మతభావాల్ని రెచ్చగొట్టి, వారి ద్వారా తనకు మక్క పై దాడి చేయడానికి సాకు దొరుకుతుందని భావించాడు. అతని ప్రకటనలకు రెచ్చి పోయిన కొండరు అరబ్ యువకులు ఆ చర్చీకి నిప్పంటించారు.

దాంతో ఆగ్రహాద్వారా అబ్రహమ్ క్రీ.శ. 570లో 60 వేలమంది సైనికులు, 13 వినుగులతో మక్కాపై దాడిచేయడానికి బయలుదేరాడు. దారిలో అతను ఖురైషీయులకు, ఇతర అరబ్బులకు చెందిన వేలాదిబంపెలు దోచుకున్నాడు. వాటిలో దైవప్రవక్త

(స) తాత అబ్బుల్ ముత్తలిబ్కు చెందిన రెండొందలు ఒంటెలు కూడా ఉన్నాయి.

తర్వాత అతను మక్కావాసుల దగ్గరికి ఒక రాయబారిని పంపాడు. అతని ద్వారా "నేను మీతో యుద్ధం చేయడానికి రాలేదు. కాబాను ధ్యంసం చేయడానికి మాత్రమే వచ్చాను. మీరు యుద్ధం చేయకుండాఉంటే, నేను మీ ధన, మాన, ప్రాణాలకు ఎలాంటి హాని కలిగించను" అని చెప్పి పంపాడు. మక్కా నాయకుడు విద్యుత్ మాట్లాడదలిస్తే అతడ్ని తన దగ్గరకు పిలుచుకురమ్మని కూడా అతను రాయబారికి చెప్పాడు.

రాయబారి వెళ్లి అబ్బుల్ ముత్తలిబ్కు ఈ సంగతి తెలియజేశాడు. ఆయన తమకు అబ్రహమ్సైన్యాల్వి ఎదుర్కొనే శక్తి లేదని చెప్పి, రాయబారి వెంట అబ్రహమ్ దగ్గరకి వెళ్లారు. అబ్రహమ్ ఆయన ముఖపెర్చుస్తు, తీవీ, గాంభీర్యతలు చూసి ప్రభావితుడయ్యాడు. అతను ఆసనం నుంచి లేచి, అబ్బుల్ ముత్తలిబ్కు స్వాగతం చెప్పి, ఆయనినీ తన పక్కన కూర్చుచెట్టుకున్నాడు. తరువాత "మిరెం కోరుతున్నారో చెప్పండి" అన్నాడు. దానికి అబ్బుల్ ముత్తలిబ్కు "మీరు పట్టుకున్న నాబండెల్లు ఇచ్చేయండి చాలు" అన్నారు నిర్దక్కంగా.

అబ్రహమ్ ఈ మాట విని తెల్లబోయాడు. "నేను మిమ్మల్వి చూసి ఎంతో ప్రభావితుడ్యాను. కాని మీరు మీ ఒంటెల్లు అడిగి నా దృష్టి పథం నుండి దిగజారిపోయారు. మీ తాతముత్తూతల అరాధనా కేంద్రం, శాంతి నిలయమైన కాబాలయం గురించి మీరు ఒక్క మాట ప్రస్తుతించ లేదు" అని అన్నాడు అబ్రహమ్.

"నేను నా ఒంటెలకు మాత్రమే యజమానిని. అందుకని నేను వాటిని గురించే మిమ్మల్వి అడుగుతున్నా. ఇక కాబా సంగతంచారా? దానికి దాని ప్రభువు, యజమాని ఒకడున్నాడు. ఆయనే దాన్ని కాపాడుకుంటాడు" అన్నారు అబ్బుల్ ముత్తలిబ్కు. "ఆ ప్రభువు కూడా దాన్ని నానుండి కాపాడలేదు" అన్నాడు అబ్రహమ్ కటువుగా. "ఆ సంగతి మీకు, ఆయనకే తెలియాలి" అంటూ అబ్బుల్ ముత్తలిబ్కు అక్కడుంచి వెళ్లిపోయారు.

అబ్బుల్ ముత్తలిబ్కు పట్టుంలోకి తిరిగరాగానే ఖురైష్ప్రజల్వి సమావేశపరచి "మీరంతా సామూహిక హత్యాకాండ నుండి కాపాడుకోవడానికి మీ భార్యాపిల్లల్వి తీసుకొని కొండ లోకి వెళ్లిపోండి" అని ప్రకటించారు. అతర్వాత ఆయన కొండరు ఖురైష్ నాయకులతో కలని కాబాలయానికి వెళ్లారు. ఆ కాలంలో కాబాలో 300 విగ్రహాలుండేవి. కాని ఖురైష్ నాయకులు ఈ క్లిష్ట సమయంలో వాటన్నిచేసి మరచిపోయి కాబా ప్రభువైన దేవుడ్ని తలచుకొని "దేవా! నీవు నీగ్రహాన్ని, దాని సేవకుల్వి కాపాడు" అని దీనంగా ప్రేరించారు. తరువాత వారు కూడా కొండలోకి పోయి దాక్కున్నారు.

మరునాడు అబ్రహమ్ సైన్యంతో మక్కా పట్టుంలోకి ప్రవేశించేందుకు బయలు దేరాడు. అయితే సైన్యం మందు నడుస్తున్న ఓ ప్రత్యేక ఏనుగు హత్తాత్తుగా ఆగిపోయి నేలమీద చతుకిలబడింది. మాపటివాడు ఎంతక్కట్టినా, అంకుశంతో పొడిచి గాయపర్చినా అది కదల్లేదు. మక్కా వైపు నుండి వేరే వైపు తిప్పి అదిలిస్తే చాలు అది పరుగెత్తసాగేది. కాని మక్కా వైపు తిప్పగానే అది మళ్ళీ నేల మీద చతుకిలబడి పోయేది. మక్కా వైపు ఒక్క అంగుళం కూడా ముందుకు సాగనని మొరాయించింది.

అంతలో ఎక్కడుంచో అకస్మాత్తుగా ఏవో పక్కలు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి సైన్యం మీద కంకరాళ్ళు వినరిపడేయటం మొదలెట్టాయి. ఆ రాళ్ళు వచ్చి నేరుగా సైనికుల మీద పడగానే వారి శరీరాలు తీవ్రమైన దురదతో జవ్వుమనేవి. ఆ దురద భరించలేక సైనికులు అక్కడ గోకగానే చర్చ చిట్టిపోయి మాంసం ఊడి క్రిందపడి

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَكْمَلَ تَرْجِيفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْقِيلِ أَكْمَلَ يَعْكِلُ بَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلِهِ وَأَكْسَى عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَا إِبْرِيلَ
تَرْبِيعُهُمْ بِرَجَارَةٍ مِنْ سِجِيلٍ بِجَعَلَهُمْ لَعْصَفًا تَأْكُلُ
سُورَةُ قُبْشَ مَكْيَةٌ (٢٩) (١٤٦) (الآيات)
الآيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يَلِيفُ كُوئِيشَ رَفِيْهِمْ رَحْلَةُ الشَّيْطَانِ وَالصَّيْفِ فَلَيَعْبُدُوا رَبَّهُمْ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مَنْ
جُوعَهُ وَأَمْنَهُمْ مَنْ خَوْفِهِ

పోసాగింది. చూస్తుండగానే మైదానమంతా చీము, రక్తంతో నిండిపోయింది. సైనికులు భీతావహలై పారిపొవడానికి ప్రయత్నించారు. కాని అప్పటికే చాలామంది మృత్యువాత పడ్డారు. మిగిలినవారు కొఢిమారం పారిపోయి ఊపిరి విడిచారు. ఇలా అప్పటి పాటు అతని సైనికులంతా కొన్ని క్షణాల్లానే సర్వవాశనమై పోయారు.

ఈ సంఘటన క్రీ.శ. 571లో మీనా, ముజ్జలఫాల మధ్య ముహసిన్ అనే చోట సంభవించింది. ఆ తర్వాత రెణ్ణెల్లలోనే మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) జన్మించారు. ఈ సంఘటనతో ప్రభావితులైన అరబ్బులు కొన్నేళ్లదాకా విగ్రహులు, ఇతర మిద్యాదేవాలను వదలి, సృష్టికర్త, విశ్వప్రభువైన నిజదేవుడై మాత్రమే ఆరాధించారు. కాని తర్వాత మళ్ళీ క్రమంగా వారిలో బహుదైవారాధనా వ్యాధి ప్రబలింది. కనుక అరబ్బులు ఆనాటి సంఘటన గుర్తుచేసుకొని మిద్యాదైవాల్సి వదలి ఆ హోరివప్తు నుండి కాపాడిన నిజదేవుడై ఆరాధించాలని ఈ అధ్యాయంలో ఉపాధించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నీ ప్రభువు ఏనుగుల వాళ్లను ఏం చేశాడో నీకు తెలియదా? ఆయన వారి (మష్ట) యత్నాలను వమ్ము చేయలేదా? వారి మీదికి ఆయన పక్కల్ని గుంపులు గుంపులుగా పంపాడు. అవి వారి మీద కంకర్మాళ్లు విసరి పడేశాయి. దాంతో వారు పశువులు తిని ఆగం చేసిన మేతలా (సర్వవాశనం) అయ్యారు. (1-5)

అవశ్యకాలిక పాఠాలు: అవశ్యకాలిక పాఠాలు: 4

అధ్యాయం-105 ఉపాధాతం ప్రకారం దేవుడు అరబ్బులకు వాణిజ్య ప్రయోజనాల తోనే గాక అప్పహా దాడి నుండి రక్కించి ఎంతోసహాయం చేశాడు. కనుక వారు విగ్రహారథన మానేసి కాబా యజమానైన అల్లాహ్ నే ఆరాధించాలని ఇందులో చెబుతున్నాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఖుర్జెవీయులు అలవాటు పడ్డారట! చలికాలంలోనూ, ఎండాకాలంలోనూ ప్రయాణం చేయడానికి బాగా అలవాటు పడ్డారట!! అలాగయితే వారీ (కాబా) అలయం ప్రభువును ఆరాధించాలి.¹ వారికి ఆహారమిచ్చి అకలి తీర్చినవాడు, శాంతి ప్రసాదించి భయాని పోగొట్టినవాడు ఆయనే కదా మరి! (1-4)

1. దేవుడు మక్కాలో ఇబ్రాహిమ్ (అల్లె), ఇస్మాయిల్ (అల్లె) ప్రవక్తల ద్వారా కాబా గృహాన్ని నెలకొల్పి దేశసంచరులుగా తిరుగుతుండిన అరబ్బులను ఒకచోట చేర్చారు. వారు విగ్రహారథన

سُورَةُ الْمَاعُونَ مَكْيَةٌ (١٤٦)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَكْبَرُ الَّذِي يَلْكُبُ بِالْدِينِ فَذِلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتَمَمْ وَلَا يَنْهَا عَنْ طَاعَةِ الْمُسْكِينِ فَوْيَنْ

107. మహర్జన (ప్రారంభం వినియోగమువులు)

అవశ్యకాలిక పాఠాలు: 7

ఈ అధ్యాయం మదీనాలో అవతరించినట్లు తెలుస్తోంది. ఇందులోని విషయాల్ని బట్టి కూడా ఇది హైత్రైషకం రెండవ ఏట మదీనాలోనే అవతరించినట్లు అనిస్తోంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

పరలోక తీర్పును ధిక్కరించే వాడ్చి నీవు గమనించావా? అతనే అనాధలను కనరి కొట్టేవాడు.¹ పేదల అన్వదానం కోసం (ఇతరల్లు) ప్రోత్సహించనివాడు. ప్రార్థన పట్ట అత్రధ్య, ఏమరుపాటులు వహించేవారికి వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది. వారు ప్రతిపనీ

చేస్తున్నపుటీకి విశ్వస్పీకర్త, కాబా ప్రభువు అల్లాహ్ మాత్రమేనని భావిస్తారు. ఆ భావతతోనే వారు కాబాపై దాడిచేయడానికి అప్పహా రాజు వచ్చినప్పుడు అతని బారినుండి కాపాడమని కాబా ప్రభువును వేడుకున్నారు. ఆ ప్రభువు వారిని ఆ సమయంలో అముకున్నాడు కూడా. అదీకా ఆయన కాబాను యావత్తు ఆరేబియాకు ఆరాధనా కేంద్రంగా చేసి మక్కా నగరాన్ని అంతర్జాతీయ శాంతి నగరంగా, గొప్ప వాణిజ్యకేంద్రంగా చేశాడు. కనుక వారు విగ్రహపూజ, బహుదైవారాధనలను విడునాడి కాబా ప్రభువయిన అల్లాహ్నానే ఆరాధించాలని ఈ అధ్యాయం సూచిస్తోంది.

1. ఈ విషయంలో కరుడుగట్టిన సత్యతిరస్కారి అయిన అబూజహాల్కు సంబంధించిన ఉదంతం ఒకటి ఉంది. అతని సంరక్షణలో ఒక అనాధ బాలుడు ఉండేవాడు. ఆ బాలుడు ఒక లోజు వంటి మీద దుస్తులు కూడా లేని దుస్తీలో అతని దగ్గరకు వచ్చి తన తండ్రి ఆప్పిలో కొంత తనకివ్యమని ప్రాదేయపడ్డాడు. కానీ ఆ మరూర్చుడు పిల్లలవాడి వైపు కన్నెతి కూడా చూడలేదు. పిల్లలవాడు చాలాసేపు నిలబడి చివరికి నిరాశచెంది అక్కడుంచి వెనుతిరిగాడు. అప్పుడు కొందరు అవిశ్వాసులు “నీవు ముహమ్మద్ (సల్లం) దగ్గరికి వెళ్లి ఫిర్యాదు చేయ్యాడు. అతను సిఫారసుచేసి అబూజహాల్ నుంచి నీ ధనం ఇష్పిస్తాడు” అని చెప్పారు ఆ బాలుడితో.

అబూజహాల్ దైవప్రవక్తును సంబంధం ఏమిటో, వారు ఏష్టేశ్యోంతో ఈ సలహా ఇచ్చారో ఆ పిల్లలవాడికి తెలియదు. అంచేత అతను నేరుగా దైవప్రవక్తు (స) దగ్గరికి తన గోడు చెప్పాకోని, సహాయం చేయమని అర్థించాడు. దైవప్రవక్తు (స) అప్పటికప్పుడు లేచి అతడ్ని వెంచబెట్టుకోని అబూజహాల్ ఇంటికి వెళ్లారు. అతనితో ఈ బాలుడికి రావలసిన పాక్కు ఇచ్చేయమని అన్నారు. అంతే, అబూజహాల్ కిక్కురుమనకుండా లోపలికి ఆ బాలుడి పైకం తెచ్చి అతనికిచ్చి వేశాడు.

ఏదో ఘర్రుల జలుగుతుందనుక్కను అవిశ్వాసులు ఆశ్చర్యపోయారు. వారు అబూజహాల్ని ఎత్తిపొఱున్నా “చివరికి సువ్వా నీఫధర్యాన్ని వదిలిపెట్టావను మారు!” అన్నారు. దానికి అబూజహాల్ ఇలా అన్నాడు: “చైవస్కా! నేను నాధర్యం వదిలిపెట్టేలేదు. కానీ ముహమ్మద్ని చూడగానే ఆయన కుడిపమల పైపు రెండు భయంకర్తును ఆయుధాలు ఉన్నట్లు, నేనుతని అభిమతానికి వ్యతిరేకంగా ఏమాత్రం ప్రవర్తించినా అవి నా దేహంలో దిగబడిపోతాయన్నట్లు అన్నించింది నాకప్పుడు.”

لِامْصَدِّقِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝ وَيَعْنَوْنَ الْمَاعُونَ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

లోకుల మెప్పు కోసం ప్రదర్శనాబుద్ధితో చేస్తుంటారు.² (మితిమీరిన పినినారితనంతో) వాడుకునే సాధారణ వస్తువులి) సెతుం ఇతరులకు ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తారు.³ (1-7)

ఆవశ్యకాలం మార్కెట్‌లో ప్రాథమిక విత్తనాల వివరాలు

ఈ అధ్యాయం అవతరణకాలం నబివీకం 12వ ఏడు. దైవప్రసాదం (సుల్లం) ధర్మ ప్రచారమార్గంలో పదుతున్న కష్టాలు చూసి, ఖురైష్ నాయకులు ఆయన్ని వేపాడనచేస్తూ, ముహమ్మద్ (స) యావజ్ఞాతితో విరోధం కొనితెచ్చుకొని ఏకాకి అయ్యడని ఏమర్చించే వారు. వారికి ఈ అధ్యాయంలో సమాధానం ఇవెబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహామ్మద్!) మేము నీకు కూసర్ (సరోవరం) ప్రసాదించాము.¹ కనుక నీవు నీ ప్రభువు (ప్రసన్నత) కోసమే ప్రార్థన (నమాజీ) చెయ్యి; ఆయన కోసమే త్యగం చెయ్యి. నీ శత్రువే భవిష్యతులేని దొరాగ్యాడు. (1-3)

2. ఇక్కడ కపలటివ్యాసులకు సంబంధించిన రెండు దుర్దక్షాలు ఎత్తి చూపడం జరిగింది. ఖుర్జాన్లోనే మరో రెండుచోట్ల ఇలా ఉంది: “వారు నమాజ్ చేయడానికి నిల్చుంటే బద్ధకిస్తూ లోకుల మెప్పు కోసం నిలబడతారు. పైగా దేవుడ్ది చాలా తక్కువగా స్థిరస్తారు.” (4:142) “వారు నమాజ్ చేయడానికి బయలుదేరితే వశ్శ వియుచుకుంటూ బద్ధకంతో లేస్తారు. దైవమార్గంలో ధనం ఖరు పెటువలసివచ్చే ఏడూగొట్టు ముఖుంతో అయిపుంగా ఖరు పెడతారు.” (9:54)

నమాజులో ఆర్థడ్, ఏమరుపాటులందే నీరీతి వేళ దాటిన తర్వాత చేయడం. అయితే నమాజు చేస్తున్నప్పుడు మనసులో ఏవో ఆలోచనలు వస్తాయి. మరి ఇది కూడా నమాజు పట్టు ఆశ్చర్ధ కదా అంటారు కొందరు. మానవబలహీనత కారణంగా ఇలాంటి ఆలోచనలు సహజం. కానీ నిజమైన విశ్వాసి తన దృష్టి వేరే ఆలోచనల వైపు మళ్ళిందని గ్రహించగానే తిరిగి నమాజుపై దృష్టి సారించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. లోకుల మెప్పు కోసం నమాజు చేసేవారు నమాజుపై మనసు కేంద్రికించరు. ఈ సూక్తులో పేర్కొనబడు ఆశద, ఏమరుపాటులు ఇలాంటి వ్యక్తులకే వర్ణిసాయి.

3. ఇరుగుపారుగు వాళ్ళు తాత్కాలికంగా వాడుకోవడానికి అటిగే చిన్న చిన్న వస్తువులని ఆర్థం. ఉదాహరణకు, చెంబు, చాంతాయ, గొడ్డలి, కలం, పుస్తకం, స్టోల్, సైకిల్, కురీలు వగైరా. ఇలాంటి చిన్న వస్తువులు పైతుం ఇవ్వడానికి నిఱాకరించడమంటే అది పిసినారుతనానికి పరాక్రు అవుపూటు. ఆ పూర్తం లౌగ్రాపం కూడ లేనివాడి దేవుడు ఎనుతినీ పేపించటు.

1. ఎన్తో స్వచ్ఛమైన, మధురమైన చల్లటి నీరుండే “కాసర్” సరోవరాల్ని ప్రశయదినాన అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)కు ప్రసాదించబడుతుంది. ఆరోజు పరిస్థితి చాలా భయానకంగా, బాధకరంగా ఉంటుంది. దప్పికతో నాలుకలు పిడచగట్టుకు పోతుంటాయి. అలాంటి ప్రిల్లో దైవప్రవక్త (స) తన సంపదాయాలను యధాతథంగా అనుసరించిన ముసింలకు ఈ

(١٠٩) سورة الكفر و مكانتها (١٨) (لوكهها)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَلَيَأْكِلُهَا الْكُفَّارُونَ لَا يَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَبْدُونَ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا
أَنْتُمْ عَبْدُونَ مَا أَعْبَدْتُكُمْ دِينُكُمْ وَلَيَ دِينِي

109. ಕಾವ್ಯರೂಪ (ಅವಿಶ್ವಸ್ಯನುಲು)

అవతరణ: మక్కలు

సూక్తలు: 6

ఈ అద్యాయం నబవీశకం మధ్య కాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. దీని పూర్వపరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి :

ఖుర్దెవ్ నాయకులు ఎంత చెప్పినా ద్వారప్రవక్త (స) తన ప్రచారం మానుకోలేదు. ఓరోజు వారు ఆయనతో ఇలా అన్నారు: “నీవు మా దేవతలను విమర్శించడం మాను కుంటే మేము నీకు మా అందరిలో గొప్ప ధనికుడయ్యటంత ఎత్తున ధనం సేకరించి ఇస్తాం. నీవుకోరిన ప్రత్యేని తెచ్చి నీకు పెళ్ళి చేస్తాం. మేము (ప్రతి విషయంలో) నీ వెనకాలే నడుస్తాం. నీకీ మాట నచ్చకపోతే మేము మరొక విషయం ప్రతిపాదిస్తాం.”

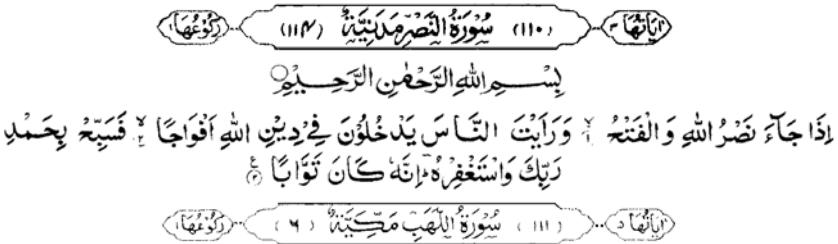
దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఏమిటా విషయం?" అని అడిగారు. "ఒక సంవత్సరం మీరు మా దేవతలు లాత్, ఊజ్జాలను ఆరాధించండి. మరొక సంవత్సరం మేము మీ దేవప్రాతి ఆరాధిస్తాం" అన్నారు. ఖుర్రైపీయులు, దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈమాట విని "సరే, కొంచెం ఆగండి నా ప్రభువు దగ్గర్చుండి ఏం ఆజ్ఞ వస్తుందో" అన్నారు. అప్పుడు ఈ అధ్యాయం అవటరించింది. ఇందులో దైవప్రవక్త (స) తాను ఏ గుణగణాలు, లక్ష్మణాలు గల దైవాన్ని ఆరాధిస్తున్నానో ఆ గుణగణాలు, లక్ష్మణాలుగల దైవాన్ని మీరు ఆరాధించరు గనక, మీరు మూర్ఖనమ్మకాలతో ఆరాధిస్తున్న మిధ్యాదైవాలను తాను ఆరాధించే ప్రస్తకి లేదని మక్కా బహుదైవారాధకులకు తెగేసి చెప్పారు.

కరుణామయుడు, కృపానాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

వారికిలా చెప్పు: “ఆవిశ్వాసులారా! మీరు ఆరాధిస్తున్న వాటిని నేను ఆరాధించను. నేను ఆరాధిస్తున్న దైవాన్ని మీరు ఆరాధించరు. మీరు ఆరాధిస్తున్న వాటిని నేను ఆరాధించే మనిషిని కాను. నేను ఆరాధించే దైవాన్ని మీరు ఆరాధించే రకం కాదు. (కనుక) మీ ధర్మం మీకే, నా ధర్మం నాకే.” (1-6)

సరోవరం నీటినే త్రాగిస్తారు. దాంతే వారి ఆకలిదస్తులు, అందోళనలన్నీ దూరమవుతాయి. అయితే అయిన సంప్రదాయాలను మార్చిన ముస్లింలు ఈ భాగానికి నోచుకోలేరు. అలాంటి ముస్లింలు నీటికోసం ఆ సరోవరం దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు దైవదూతలు వారిని అక్కడ్చుంచి గెంటివేస్తారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) “మీరు నా అనుమతులు (ఎందుకు గెంటివేస్తారు?)” అంటారు. దానికి వారు “మీరు ప్రపంచం పీడిన తరువాత మీరు ఏమేమి చేశారో మీకు తెలియదు” అంటారు.

ఈ సరోవరం చెన్నత్తుం గురించి హదీసుల్లో ఎన్నో విషయాలు ఉన్నాయి. దీని మట్టి కప్పురి కన్న ఎంతో సువాసన కలిగి ఉంటుంది. ఇందులోని నీరు పాలకన్న తెల్లగా, తేనె కండే తియ్యగా ఉంటుంది. ఇందులో కంకర్ణశ్శకు బదులు వజు వెధుర్యాలు ఉంటాయి.

అవతరణ: మదీనా 110. సన్న (సపుత్రయం)

సూక్తులు: 3

ఈ అధ్యాయం 10వ ఏట హజ్జతుల్విదా (పీడ్నేలు హజ్జయాత్)కు పూర్వం అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తాంది. ఇది పూర్తి అధ్యాయంగా ఒకేసారి అవతరించిన చివరి అధ్యాయం. ఇందులో దైవప్రవక్త (సల్లం) పరలోక ప్రస్థానం త్వరలో ప్రారంభం కాబోతున్నదని పరోక్ష సూచన ఉండని కొందరి అభిప్రాయం.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ప్రవక్తా!) దేవుని సహాయం వచ్చి, విజయం లభించిన తరువాత ప్రజలు తండోప తండలుగా దైవధర్మంలో చేరుతూ ఉండటం నీవు గమనిస్తానే ఉన్నావు. కనుక నీ ప్రభువు చేస్తుత్యం స్తుతిస్తూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తూ ఉండు. దాంతోపాటు ఆయన సన్మిళితో నీ పొరపాటుకు క్షమాపణ కోరుకో. ఆయన గొప్పకూర్చిలి. (1-3) ☺

అవతరణ: మక్కా 111. లహాబ్ (అగ్నిజ్యుల)

సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయం సబవీశకం 10 లేక 11వ సంవత్సరం అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తాంది. ఇందులో పరమ కర్మాంగులుని అబూలహాబ్ని, అతని అడుగుజూడల్లో నడుస్తూ దైవప్రవక్త (సల్లం)ను రకరకాలుగా వేధించిన అతని భార్య ఉమ్మేజీమీల్ని శాపించడం జరిగింది. అబూలహాబ్ దైవప్రవక్త (సల్లం)కు స్వయాన పేరనాన్న అవుతాడు. అతని అసలు పేరు అబ్బాల్ ఉజ్జ్వల్. అయితే అతని ముఖం ఎరువు, తెలుపు కలిసిన రంగుతో అగ్నిజ్యులలూ ప్రకాశపంతంగా ఉన్నందున అతనికి అబూలహాబ్ (జ్యులా ముఖుడు) అని పేరొచ్చింది.

ఈసూక్తులు అవతరించిన తర్వాత ఉమ్మేజీల్ కోపోద్రేకాలతో ఊగిపోతూ చేతిలో ఓ పెద్దరాయి తీసుకొని కాబాలయానికి వెళ్ళింది. కాబాలో ఓ ముఖాలన దైవప్రవక్త (స)తో పాటు కూర్చున్న హజ్జత్ అబూబకర్ (రజి) కంగారుపదుతూ “దైవప్రవక్త! ఉమ్మేజీల్ కు వస్తాంది, అమె మీకేడైనా కీడు తలపెడ్దుందేమోనని భయంగా ఉంది” అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “కంగారుపదకు. అమె నన్ను చూడలేదు” అన్నారు. ఉమ్మేజీల్కు దైవప్రవక్త (స) నిజంగానే కన్చించలేదు. అప్పుడామె అబూబకర్ (రజి)ని ఉధేశించి “మీ మనిషి నాకు వ్యతిరేకంగా ఏవో కారుకూతలు కూశాడని విన్నాను, నిజమేనా?” అని అడిగింది. దానికి ఆయన “లేదే, ఆయన నీకు వ్యతిరేకంగా ఎలాంటి మాట అనలేదే!” అన్నారు. ఈమాట విని అమె అక్కడ్చుంచి వెళ్ళిపోయింది

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ (٢٢)
 تَبَّتْ يَدَا إِبْرَاهِيمَ كَعَبَ وَتَبَّ مَآءِعَهُ مَالَهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلُأُ نَارًاً ذَاتَ كَعَبَ ۝ وَامْرَأَتُهُ
 حَتَّالَةَ الْحَاطِبَ ۝ فِي جِيدَهَا حَبْلٌ مِّنْ مَسَدٍ ۝

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ (٢٢)
 لِسُونَّةِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ أَللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ ۝

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అబూలహాబ్ చేతులు విరిగిపోవు గా! అతడు సర్వనాశనమై పోవగాక! అతని సంతానం, సిరిసంపదలేపీ అతనికి ఏమాత్రం పనికిరుకుండా పోతాయి. అతను తప్పక భగ్భగ మండే (నరకా)అగ్నిలో వినిరేయబడతాడు. (అతనితో పాటు) తగ్వలు పెట్టి తమాచా చూసే అతని భార్య కూడా (నరక కూపంలో పడిపోతుంది. మరణానంతరం) అమె మెడలో బాగా పేనిన గట్టి తాడొకటి (కంఠపాశంగా) ఉంటుంది. (1-5) ☺

అవతరణ: మక్కా 112. ఇఖ్లాస్ (ఏకేశ్వరత్వం)

సూక్తులు: 4

ఈ అధ్యాయాన్ని “ఇఖ్లాస్” (ఏకేశ్వరత్వం లేక స్వచ్ఛత) అంటారు. ఇది నబివీశకం ప్రారంభాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చు. దేవుడు ఎలా ఉంటాడు, ఆయన గుణాలేమిటీ అని అడిగేవారికి దైవప్రవక్త (స) దేవుని ఆజ్ఞతో ఈ అధ్యాయాన్ని విన్చించేవారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: ఆయన అల్లాహ్, ఏకో దేవుడు. ఆ దేవుడు ఎవరి అవసరమూ లేని నిర్వేషాపరుడు. ఆయనకు ఎలాంటి సంతానం లేదు. ఆయన ఎవరికి సంతానంగా లేదు. ఆయనకు సమానమైన వారెదరూ లేరు. ఆయన సాటిలేని మహామేటి. (1-4) ☺

1. దాదాపు అన్ని మతాలవారు దేవుడు ఒక్కడేనని అంగికరిస్తారు. కానీ చాలామంది ఆచరణలో ఆ ఏకేశ్వరుడ్ని ఆరాధించలేక పోతున్నారు. దానికారణం ఆ ఏకేశ్వరుడి లక్ష్మాలు, గుణాలును నిర్వచించే సర్వన ఆధారాలుగల సత్యపథం గురించి అన్యేషించకపోవడమే. గత ప్రవక్తల ద్వారా వచ్చిన మత్తురంగాలు అనేక మార్పులకు గురికావడం వల్లకూడా వారు ఏకేశ్వరుడ్ని అయన అసలు లక్ష్మాలను గుర్తించలేకపోతున్నారు. అయితే ఆ గ్రంథాలు ఎన్ని ప్రక్కిప్పొలకు, నిక్కిప్పొలకు లోనుని ఇప్పుటికి అక్కడక్కడ కొన్ని సత్యాలు లేకపోలేదు. ఊదాహరణకు చూడండి:

ఏకేశ్వరత్వాన్ని గురించి వేదాల్ “ఏకో బ్రహ్మ ద్వితీయన్నాస్తి” (దేవుడు ఒక్కడే, ఇడ్దరు లేరు.) అని స్వస్తంగా చెప్పిబడింది.

స్వేతాశ్వత్రతోపిషితులైని ఈ క్రింది వాక్యాలు గమనార్థములనివి:

“నతస్య కార్యం కరణాశ్చ - న తత్పమశ్చాప్యధి కశ్చదృశ్యతే”

(ఆ పరమేశ్వరునికి శరీరము గాని, చట్టరాదీంద్రియములుగాని లేవు. ఆయనతో సమానుడు గాని, అధికుడుగాని ఎవ్వడు కనబడడు.)

“న కారణం కరణాధిపోధిపో - న చాస్య కళ్చిజ్ఞినితా నచాధిపః”

(۲۰) سُورَةُ الْعِقْدَةِ مَكْيَّةُ (۱۱)

అవతరణ మదీనా 113. ఫలభ్ర(అరుణాదయం) సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయాన్ని 'ఫలభ్ర' (అరుణాదయం) అని, ఆ తర్వాతి అధ్యాయాన్ని 'వాన్' (మానవాతి) అని అంటారు. ఇవి రెండూ ప్రా.స. 7వ ఏట ఒకేసారి అవతరించి ఉండ వచ్చుని తెలుస్తాంది. అంచేత పీటి పూర్వపరాలను గురించి తెలుసుకుందాం.

దైవప్రవక్త (స)ను చంపడానికి యూదులు పన్నిన కుట్టల్లో ఆయనకు చేతబడి చేయించి జ్ఞానాను దెబ్బు తీయాలన్నది కూడా ఉంది. దానికోసం వారు లబీద్ బిన్ ఆసిమ్ అనే మాంత్రికుడ్ని పురిగొల్చారు. అతను దైవప్రవక్త (స) దగ్గర సేవకునిగా పని చేస్తున్న యూదబాలుడ్ని వలలో వేసుకొని, దైవప్రవక్త (స) తల యువ్వుకునే దువ్వెన సంపాదించాడు. అందులో దైవప్రవక్త శిరోజాలున్నాయి. అతనా దువ్వెనపై, శిరోజాలపై మంత్రించి, వాటిని ఓ ఖర్జురపు గుచ్ఛంలో ఉంచాడు. దాన్ని తీసికిఉచి ఒక బావిలో నీచి అడుగున రాతి క్రింద పెట్టాడు.

ఈ చేతబడి ప్రభావం దైవప్రవక్త (స)పై పడటానికి సంవత్సరానికి పైగా పట్టింది. ఆ ప్రభావమైనా చాలా తక్కువ. మొదటి ఆర్చ్చల్ల తరువాత ఆయనకు తన ఆరోగ్యంలో ఏదోకంచెం మార్పు వచ్చినట్లు అన్నించింది. చివరినెలల్లో ఈమార్పు క్రమంగా తీవ్రమై పోయినట్లు అన్నించింది. దాని ప్రభావం వల్ల ఆయన లోలోన క్రుంగిపొసాగారు. చివరి మూడు నాలుగు రోజులపాటు అనుచరులు జ్ఞాపకం చేసేవరకు చేసిన పనిని చేయలేదని భావించి మళ్ళీ చేయబోవడం, చేయనిపని చేశానని భావించడం జరిగేది.

సాధారణంగా ఇలాంటి మతిమరుపు చాలామందిలో ఉండటం మనకు తెలిసింది. అంతమాత్రాన వారి దైనందిన కార్యకలాపాలకు ఎలాంటిభంగం రాదు. ఇక దైవప్రవక్త (స) విషయానికి వస్తే, ఆయన దైవదౌత్య కార్యకలాపాలపై ఈ చేతబడి ఏమాత్రం

(అతడే సర్కారణభాతుడు. అతడే ఇంద్రియాధిష్టాన దేవతలకు, సూర్యాది దేవతలకు ప్రభువు. అతనికి జనకుడుగాని, అతనికంటే అభిషుదుగాని మరెవ్వుడూ లేదు.)

"ఎవడు నన్న పుట్టుక లేనివానిగను, అనాదిరూపునిగను, సమస్త లోకములకు నియామకు నిగను తెలిసినామన్నాడో అతడు మనుష్యులలో అజ్ఞానము లేనివాడై సకల పొపముల నుండి లెస్సగ విడువబడుచున్నాడు." (గిత 10:3)

"నాశరహితమైనట్టియు, సర్వోత్తమమైనట్టియు, పక్కతికి పరమై విలసిల్లునట్టియు నా స్వరూపము తెలియని అవివేకులు అవ్యక్త రూపుడనగు నన్న పొంచభోతిక దేహము పొందిన వానిగా తలంచుచున్నారు." (గిత 7:24)

ఖుర్జన్ లోని ఇతర అధ్యాయాల్లో పేర్కొన్న ఈ సూక్తులు కూడా చూడండి: "వాస్తవానికి దేవుడు ఒక్కడే. ఆయనకు కుమారుడున్నాడని అనడం తగదు. అలాంటి బలహీనతలకు ఆయన అతితుడు, ఎంతో పరిషుద్ధడు. భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయనదే." (4:171)

"దేవుడు ఎవరీ సంతానంగా చేసుకోలేదు. ఆయనతోపాటు మరే దేవుడూ లేదు. ఇతర దేవుళ్లు కూడా ఉన్నట్లుయుతే ప్రతి దేవుడూ తన స్థిరిని తీసుకొని వేరయిపొతాడు." (23:91); "ఆయన యూపత్తు భూమ్యాకాశాలను స్ఫైరించిన అధ్యాత్మ శక్తిసంపన్నుడు. ఆయనకసలు భార్య లేనప్పుడు కొడుకులు ఎలా కలుగుతారు?" (6:101)

ప్రభావం చూపలేకపోయింది. అంతేకాదు, దైవప్రవక్త (స)పై చేతబడి ప్రభావం పడినట్లు, అనుక్కణం ఆయన్ని అంబోపెట్టుకొని ఉండే శిష్యులు సైతం గ్రహించలేకపోయారు.

ఓరోజు ఆయన చేతబడి గురించి దేవుడ్ని ప్రార్థిస్తూ నిద్రపోయారు. కలలో ఇద్దరు దైవమూతలు దీన్ని గురించే మాట్లాడుకుంటుండగా చూశారు. దాని ప్రకారం ఆయన మరునాడుదయం కొండరు అనుచరుల్ని తీసుకొని ఆ బావి వద్దకు వెళ్లారు. అందులోని నీరంతా తోడించి దాని అడుగున రాతిక్రింద ఉన్న ఖర్జురపు గుచ్ఛం బయటికి తీయించారు. అందులో దువ్వెన, వెండ్రుకలతో పాటు పదకొండు ముడులు వేయబడిన ఒక నరం, కొప్పుతో చేయబడిన సూదులు గుచ్ఛబడిన ఒక దిష్టిబోమ్మ కూడా ఉన్నాయి.

అప్పుడు దైవసందేశం తెచ్చే జిబీల్ (అలై) పచ్చి ఈ రెండు అధ్యాయాలు పరించి మని చెప్పారు. దాని ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఒక్కొక్క సూక్తి పరిస్తూ ఒక్కొక్క ముడి విష్ణుతూ, బొమ్మకు గుచ్ఛిన ఒక్కొక్క సూది తీసేస్తూ పోయారు. ఇలా ముడులన్నీ విప్పి, సూదులన్నీ తీసేశారు. దాంతో ఆయన చేతబడి నుండి బయటపడ్డారు. ఆ తర్వాత ఆయన మాంత్రికుడు లబీద్ ని పిలిపించి నిలదీశారు. అతను తప్పు ఒప్పుకున్నాడు. అయితే దైవప్రవక్త (స) అతనిపై ఎలాంటిచర్య తీసుకోండా క్రమించారు.

చేతబడి మనస్సునేగాక శరీరాన్ని సైతం ప్రభావితం చేస్తుంది. కాని దైవాజ్ఞ లేనిదే చేతబడి కూడా పానిచేయదు. ఈ ఘటన ద్వారా దేవుడు మానవులకు రెండు విషయాలు బోధించడలచినట్లు తెలుస్తాంది. (1) దైవప్రవక్త కూడా మానవుడే కనుక ఆయనకూడా ఇతరులకు వలే వ్యాధులు వస్తాయి. చేతబడి చేస్తే ఆయనపై కూడా దాని ప్రభావం పడవచ్చు. కనుక దైవప్రవక్తను దైవప్రవక్తగానే విశ్వసించాలిగాని, ఆయన్ని కష్టాలు తీర్చే వానిగా, మొరలాలకించి పరాలు ఇచ్చేవానిగా తలచి దేవుని స్థాయికి చేర్చకూడదు.

(2) దైవప్రవక్త (స) ఇతర మానవుల్లాంటి సాధారణ మానవుడు కాదు. ఆయనపై దైవసందేశం అవతరిస్తుంది. దైవమూత జిబీల్ (అలై) ఆయన దగ్గరకు వస్తుంటారు. కనుక దేవుని మీద విశ్వాసం ఉన్నవారు మహానీయ మహామృద్ద (స)ని అంతము దైవప్రవక్తగా విశ్వించి, ఆయన బోధనలు పాటించవలసి ఉంటుంది. ఆయన ద్వారానే ప్రథయం వరకు మానవాతికి రుజుమార్గం ప్రాప్తమపుతుగా ఉంటుంది.

హాదీసు గ్రంథాల్లోని కొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రతిరోజు రాత్రి పథుకోబోయే ముందు, ప్రత్యేకంగా వ్యాధిగ్రస్త శ్శితిలో ఖుర్జన్ లోని 112, 113, 114 అధ్యాయాలు (సూరాలు) మూడుసార్లు పరించి చేతులపై ఉది, ఆ చేతులతో తల నుండి కాళ్లపరకు అందినమట్టుకు మొత్తం శరీరాన్ని స్ఫురించేవారని తెలుస్తాంది.

ప్రారంభంలో దైవప్రవక్త (స) బాధ నివారణకు మంత్రించి ఉడకాడనికి అనుమతించేవారుకాదు. తర్వాత బహుదైవాధనా భావంలేకుండా అలాచో పేర్లతో, లేక ఖురాన్ సూక్తులతో మంత్రించవచ్చని అన్నారు. అయితే మనిషి దేవుడ్ని మాత్రమే నమ్ముకోవాలని, తమంతట్టాము స్వస్థత చేకూర్చలేని మంత్రాలపై ఆధారపడకూడని చెప్పారు.

ఆయన ఇలా ప్రవచించారు: "నా ఉమ్మెత్ (అనుచర సమాజం)లో (కాల్పిన) వాతల చికిత్స చేయించుకోకుండా, మంత్రం వేయించుకోకుండా, జాతకం చెప్పించుకోకుండా, తమ ప్రభువును మాత్రమే నమ్ముకోని ఆయన మీద ఆధారపడేవారు పరలోకి విచారణను ఎదుర్కొకుండానే నేరుగా స్వగ్రంలో ప్రవేశిస్తారు." (ముస్లిం)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْقَوْمِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۚ وَمِنْ شَرِّ عَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۚ وَمِنْ شَرِّ النَّفَثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ۗ وَمِنْ شَرِّ حَارِسٍ إِذَا حَدَّ ۗ

(الْأَنْجَوْه) ۲۱، سُورَةُ النَّاسِ مَكَانِيَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ ۚ إِلَهِ النَّاسِ ۚ وَمِنْ شَرِّ الْوَسَوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي
يُوَسْوُسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنْ أَعْنَاثِهِ وَالنَّاسِ

٤٦

٤٧

దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “వాతల చికిత్స చేయించుకున్నవారికి, మంత్రం వేయించుకున్నవారికి దేవునిపై భరోసా వుంచే విషయంతో సంబంధం లేకుండా పోయి నట్టి.” (అంచే ఆతనికి దేవుని మీద నమ్మకం పొతుండన్నమాట.) - (తిర్పుజి)

తేలుకాటు, పొముకాటు, దిష్టి, చేతబడి, మందులకు లొంగని లేదా మందులు లభించని వ్యాధులవంటి బాధల నివారణ కోసం ఖర్జన సూక్తులతో మంత్రించి ఊదడాన్ని అనుమతించినట్లు హదీసుల్లో అధారాలున్నాయి. కానీ బాధల నుండి విముక్తి కోసం దేవుడ్ని వేడుకోకుండా సంఖ్యాపరమైన సంకేతాల తాయెత్తులు కట్టించుకొని మెడలో వేసుకోవచ్చని, వాటిని బ్రతుకు తెరువు కోసం వాడుకోవచ్చని ప్రపత్త ప్రపచనాల్లో మనకు ఎక్కుడా ఆధారాలు కన్నించపు. ఏఅపద పచ్చినా, ఏబాధ కలిగినా, ఏక్కానులు దేవుడై నమ్ముకొని, ఆయన రక్షణ మీద ఆధారపడాలని ఇస్లాం భోధిస్తోంది. అంతే కాకుండా, వృద్ధాస్వానికి తప్ప ప్రతి వ్యాధికి మందున్నదని, దాన్ని ఉపయోగించుకొని దేవుని మీద భరోసా ఉంచాలని కూడా ఇస్లాం చెబుతోంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: “నేను అరుణోదయానికి ప్రభువయిన దేవుని శరణుగోరుతున్నాను. ఆయన సృష్టించిన ప్రతిదాని కీడునుండి, ముసురుకోచ్చే రాత్రిచీకటి కీడునుండి, (మంత్ర) ముదులపై ఊదేవారి కీడునుండి, అసూయపడుతున్న అసూయపరుడి కీడునుండి నేను ఆయన శరణు గోరుతున్నాను.” (1-5)

అవతరణ: మదీనా 114. నాన్ (మోహనవాళి) సూక్తులు: 6

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: “మాటిమాటికి వచ్చి భ్రమలు కలిగించి కలతలు రేవేవాడి కీడునుండి నేను మానవుల ప్రభువు, చక్రవర్తి, ఆరాధ్యదైవం (అయిన దేవుని) శరణు గోరుతున్నాను. ప్రజల హృదయాలలో భ్రమలు కలిగించి కలతలు రేవేవాడు మానవుల్లోనూ ఉండవచ్చు; జిన్నుల (భూతాల)లోనూ ఉండవచ్చు. (1-6)

(దైవానుగ్రహం వల్ల సమాప్తం)

دُعَاءُ عَامَّةِ حَجَةِ الْقُرْبَانِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَسْنَتِي وَعَزِيزَ قَبْرِيَ الْكَلْمَمَ وَعَزِيزَ الْعَظِيمَ وَلِجَعْلَةِ لَمَامَّا وَنُورَةَ
هُدًى وَرَحْمَةَ الْأَنْصَارِ كَمَا أَنْتَ عَلَيْهِ مَاضٍ وَمَا تَرْكَتْ لِرَفِيقِ تِلَاقِتِكَ أَنْتَ
إِلَيْكَ وَإِنَّ إِنْهَا لِمَلْجَعِكَ حَجَّتِي إِلَيْكَ الْعَلَيْنِ ۝

కృతజ్ఞతాంజలి

అపార కృపాల్చెలుడు, అఱువఱువై అధికారంకల అల్లాహ్ మాత్రమే సకల విధాల ప్రశంసలకు అర్పాడు. కష్టసుఖాలు, లాభసప్తాలు, జీవస్ఫురణాలు అన్ని ఆయన చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన ఆఖ్య లేనిదే చెట్టు నుండి ఆకయనా రాలదు. ఆయన అద్వితీయదయన ఆరాధ్యాడు, అసాధారణ శక్తిసంపన్నుడు.

దేవా! నీ పవిత్ర గ్రంథం అనువదించే మహోభాగ్యం ప్రసాదించినందుకు నేను సర్వదా నీకు కృతజ్ఞుడ్ని. నీ కారుణ్యానుగ్రహం వల్లనే నేనీ మహోకార్యాన్ని నాకు చేత నయినంత పరకు పూర్తిశేశాను.

ప్రభూ! నేనీ పనికి యొర్సుష్టి కాకపోయినా సమాజంలో నెలకొనివున్న పరిస్థితులు, నాకు నీవు ప్రసాదించిన పరిమిత జ్ఞానం, నా మదిలో రేగుతున్న తుఫాను లాంటి బాధ్యతా భావం న్నీ పనికి ప్రేరేపించాయి.

ప్రభూ! ఈ పని సందర్భంగా నా వల్ల ఎన్నో తప్పులు జరిగి ఉంటాయి. నా మనో దౌర్యాలం, నా దుష్పమనస్సు నాచేత ఇంకెన్నెన్ని తప్పులు చేయించాయా నాకు తెలియదు. ప్రభూ! నాయా తప్పులన్నీ దయతో క్షమించు, నన్ను కనికరించు.

దేవా! తేలుగుభాషలో అనువదించబడిన ఈ దివ్యాఖాణి ప్రచురించే, నీ దాసులకు చేరవేసే పని కూడా నీ దయదాక్షిణ్యాల పైనే ఆధారపడి ఉంది. నా శక్తి మేరకు కృషి చేయడమే నా బాధ్యత. ఆపై దాని పరిపూర్తి నీ ఇష్టాయిష్టాల పరిధిలో ఉంది.

ప్రభూ! నీ మనోభీష్టం పరిధిలోని విషయాలను నేను అర్థించలేను. నీ కారుణ్య కటూఛాలనే నేను అర్థించగలను. నా అసలు లక్ష్మీ నీ ప్రసన్నతా మహోభాగ్యం, పరలోక సాఫల్యాలు మాత్రమే. వీటికి సాధనంగా మారుతుందన్న ఆశతోనే నేనీ పవిత్ర కార్యం నిర్వహించాను.

ప్రభూ! నా అసలు లక్ష్మీ కోసం నీవు నాచేత ఏ పని చేయించినా అది నాకు శిరోధార్యమే. సమస్త స్తుతిస్తోత్రాలకు నీవే అర్పుడవు.

అబులీ ఇరాఫ్

(ఖర్జన అనువాదకుడు)

1. సంకీర్ణ సమాచారం (మొదటి భాగం)

- ఖరున్ అవతరణ ప్రారంభమైన తేదీ... క్రి.శ.12-2-610, రమజాన్‌నెల శుక్రవారం.
- దైవప్రవక్త అయినస్సుడు ముహమ్మద్ మహానీయుని (స) వయస్సు..... చాంద్రమానం ప్రకారం 40 సంవత్సరాల 6 నెలల 15 రోజులు. సూర్యమానం ప్రకారం 39 సంవత్సరాల 3 నెలల 15 రోజులు.
- ఖరున్ మొత్తం అవతరించిన కాలం..... 22 సంవత్సరాల, 5 నెలల, 14 రోజులు.
- ఖరున్‌లోని మొత్తం అధ్యాయాలు (సూరాలు)..... 114.
- ఖరున్‌లోని మొత్తం సూక్తులు (ఆయత్లు)..... 6,236.
- ఖరున్‌లోని మొత్తం పదాలు..... 86,430.
- ఖరున్‌లోని మొత్తం అక్షరాలు..... 3,23,760.
- ఖరున్‌లో మొత్తం పరన సజ్ఞలు..... 14.
- దైవప్రవక్త (సల్లం) దివ్యావిష్ణుతి (వహీ)ని ఎప్పటికప్పుడు ప్రాసి భద్రపరచిన అనుచరు (సహాయి)ల సంఖ్య..... 40.
- మొట్టమొదటి దివ్యావిష్ణుతి (వహీ)లోని సూక్తులు..... అలఫ్ (గడ్డకళ్లిన రక్తం) అధ్యాయం (సూరా)లోని మొదటి అయిదు సూక్తులు..... 95:1-5.
- చిట్టచివరి దివ్యావిష్ణుతి (వహీ)లోని అధ్యాయం, సూక్తులు..... ఒక ఉల్లేఖనం ప్రకారం 2వ అధ్యాయం గోపు (బఖరా)లోని 281వ సూక్తి. మరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం 5వ అధ్యాయం (మాయిదా)లోని 3వ సూక్తి.
- మొట్టమొదట ఏకాలంలో అవతరించిన పూర్తి అధ్యాయం... 1.ఫాతిహ (ప్రారంభం).
- చిట్టచివర ఏకాలంలో అవతరించిన పూర్తి అధ్యాయం.... 110. న్స్రీ (సహాయం).
- దైవప్రవక్త (సల్లం) మక్కాలో గడిపిన పన్నెండున్నర ఏండ్ కాలంలో అవతరించిన మొత్తం అధ్యాయాలు...90 (పరిమాణం రీత్యా ఇవి మొత్తం ఖరున్‌లో 2/3 భాగం).
- దైవప్రవక్త (స) మదీనాలో గడిపిన పదేళ్ళకాలంలో అవతరించిన మొత్తం అధ్యాయాలు (సూరాలు).... 24 (పరిమాణం రీత్యా ఇవి మొత్తం ఖరున్‌లో 1/3 భాగం).
- ఖరున్ పరిరక్షణ గురించి దేవుడు ఇచ్చిన హామీ ఉన్న అధ్యాయం, సూక్తి.... 15వ అధ్యాయం (సూరా)లో 9వ సూక్తి.
- దైవప్రవక్త (స)కు ఖరున్ సందేశం (దివ్యావిష్ణుతి) అందజేసిన దైవదూత..... హజుత్ జిబ్రిల్ (అలైహి)
- విశ్వాసప్రాజ్య సింహసనాధీశుని కొలువులో గౌప్య హోదా, అంతసులు కలిగివన్న ప్రమఖుడు....దైవప్రవక్తలకు దైవసందేశాన్ని చేరవేసే దైవదూత జిబ్రిల్ (అలై).
- మొత్తం ఖరున్‌ని మొదటి సారిగా ప్రాత రూపేణ ఒకవోట సమీకరించినవారు..... మొదటి ఖలీఫా హజుత్ అబ్బాబకర్ (రజి).
- ఖరున్ పరనం ప్రారంభించే ముందు ప్రైతాన్ బారి నుండి దేవుడై శరణ వేదమని ఉన్న సూక్తి..... 16:98.
- “అల్లాహ్” అనే పేరు ఖరున్‌లో మొత్తం ఇన్ని సార్లు వచ్చింది..... 2,697.
- మహాప్రవక్త (స) పేర్లలో “ముహమ్మద్” అనే పేరు ఖరున్‌లో ఇన్ని సార్లు వచ్చింది4 సార్లు (3:144, 33:40, 47:2, 48:29).
- ప్రవక్త (స) పేర్లలో “అహ్మద్” పేరు ఖరున్‌లో 1సారి మాత్రమే వచ్చింది. (61:6).
- మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)ని ఖరున్‌లో “విశ్వకారుణ్యమూర్తి” (అంటే యావత్తు ప్రపంచవాసుల పాలిం దైవకారుణ్యం) అని వర్ణించిన సూక్తి..... (21:107).
- మహాప్రవక్త (స) ఎదురుగా పూర్ణచంద్రుడు తృతీలో రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయాడని తెలిపిన సూక్తి..... (54:1).
- ప్రవక్త గగనపర్యాటన (మేరాజ్) ప్రస్తావన వున్న అధ్యాయాలు....(17:1, 53:13,14).
- మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ప్రత్యుత్ అనుచరుల (సహాయిల) గుణగణాలను గురించి ప్రస్తావించిన గత దైవగ్రంథాలు..... తోరాత్, జిస్లీల్ (48:29).
- ఖరున్‌లో ప్రస్తావించబడిన సహాయి పేరు....జైద్ బిన్ హారిన్(రజి)--(33:37).
- ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స)ను వృత్తిరేకించిన అవిశ్వాసులలో ఒకతని పేరు ప్రస్తావించిన అధ్యాయం (సూరా).... అబూలహాబ్ (111:1-8).
- ఖరున్‌లో ప్రస్తావించబడిన దైవప్రవక్తల పేర్లు మొత్తం..... 26.
- ప్రవక్తల పేర్లతో అవతరించిన మొత్తం అధ్యాయాలు (సూరాలు)....(యూసున్-10, హూద్-11, యూసుఫ్-12, ఇబ్రాహీం-14, ముహమ్మద్-47, నూహ్-71).
- ఖరున్‌లో గత దైవగ్రంథాలు.....తోరాత్ (మూసా ప్రవక్త), జబ్రాం (దావూద్ ప్రవక్త), జిస్లీల్ (ఈసా ప్రవక్త).
- మక్కీ మదనీ సూరాలంబీ....మక్కీ సూరాలంబీ హజుత్తీకు పూర్వం అవతరించిన సూరాలని, మదనీ సూరాలంబీ హజుత్తీ తర్వాత అవతరించిన సూరాలని అర్థం.
- ఖరున్ పేర్కొన్న దైవప్రవక్తలలో అత్యధిక ప్రస్తావన వచ్చిన దైవప్రవక్త పేరు.... మూసా ప్రవక్త (అలైహి).
- మత్స్యబాధితుడు (జన్మాన్) అంటే..చేప మింగిన యూసున్ప్రవక్త (అ)-21:87,88).
- సూహాప్రవక్త (అలై) దైవసందేశం ప్రచారం చేసిన కాలం.....950 ఏండ్లు (29:14).
- ఒక ప్రవక్త తండ్రి అవిశ్వాసి అయ్యాడు, అతను...ఇబ్రాహీం (అ) తండ్రి ఆజర్ (6:74).
- ఒక ప్రవక్త కొడుడు అవిశ్వాసి అయ్యాడు, అతను...నూహ్ (అ) కొడుకు (11:42,43).
- సత్యాన్ని విశ్వాసించిన పుణ్య ప్రీతిలు.....కసాప్రవక్త (అలై) మాతృమూర్తి హజుత్ మర్యం

- లోని ముఖ్యపట్టణాలకు పంపినవారు....మూడవ ఖలీఫా హజుత్ ఉస్మాన్ (రజి).
- మూడవఖలీఫా కాలంనాటి ప్రాతప్రతుల్లో ఇప్పటికీ సురక్షితంగా ఉన్న రెండు ప్రతులుఒకటి, తప్పుంట (రఘ్యా)లో; రెండు, ఇస్తాంబుల్ (టర్మ్చు)లో ఉన్నవి.
 - ఖరున్ పరనం ప్రారంభించే ముందు ప్రైతాన్ బారి నుండి దేవుడై శరణ వేదమని ఉన్న సూక్తి..... 16:98.
 - “అల్లాహ్” అనే పేరు ఖరున్‌లో మొత్తం ఇన్ని సార్లు వచ్చింది..... 2,697.
 - మహాప్రవక్త (స) పేర్లలో “ముహమ్మద్” అనే పేరు ఖరున్‌లో ఇన్ని సార్లు వచ్చింది4 సార్లు (3:144, 33:40, 47:2, 48:29).
 - ప్రవక్త (స) పేర్లలో “అహ్మద్” పేరు ఖరున్‌లో 1సారి మాత్రమే వచ్చింది. (61:6).
 - మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం)ని ఖరున్‌లో “విశ్వకారుణ్యమూర్తి” (అంటే యావత్తు ప్రపంచవాసుల పాలిం దైవకారుణ్యం) అని వర్ణించిన సూక్తి..... (21:107).
 - మహాప్రవక్త (స) ఎదురుగా పూర్ణచంద్రుడు తృతీలో రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయాడని తెలిపిన సూక్తి..... (54:1).
 - ప్రవక్త గగనపర్యాటన (మేరాజ్) ప్రస్తావన వున్న అధ్యాయాలు....(17:1, 53:13,14).
 - మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ప్రత్యుత్ అనుచరుల (సహాయిల) గుణగణాలను గురించి ప్రస్తావించిన గత దైవగ్రంథాలు..... తోరాత్, జిస్లీల్ (48:29).
 - ఖరున్‌లో ప్రస్తావించబడిన సహాయి పేరు....జైద్ బిన్ హారిన్(రజి)--(33:37).
 - ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స)ను వృత్తిరేకించిన అవిశ్వాసులలో ఒకతని పేరు ప్రస్తావించిన అధ్యాయం (సూరా).... అబూలహాబ్ (111:1-8).
 - ఖరున్‌లో ప్రస్తావించబడిన దైవప్రవక్తల పేర్లు మొత్తం..... 26.
 - ప్రవక్తల పేర్లతో అవతరించిన మొత్తం అధ్యాయాలు (సూరాలు)....(యూసున్-10, హూద్-11, యూసుఫ్-12, ఇబ్రాహీం-14, ముహమ్మద్-47, నూహ్-71).
 - ఖరున్‌లో గత దైవగ్రంథాలు.....తోరాత్ (మూసా ప్రవక్త), జబ్రాం (దావూద్ ప్రవక్త), జిస్లీల్ (ఈసా ప్రవక్త).
 - మక్కీ మదనీ సూరాలంబీ....మక్కీ సూరాలంబీ హజుత్తీకు పూర్వం అవతరించిన సూరాలని, మదనీ సూరాలంబీ హజుత్తీ హజుత్తీ తర్వాత అవతరించిన సూరాలని అర్థం.
 - ఖరున్ పేర్కొన్న దైవప్రవక్తలలో అత్యధిక ప్రస్తావన వచ్చిన దైవప్రవక్త పేరు.... మూసా ప్రవక్త (అలైహి).
 - మత్స్యబాధితుడు (జన్మాన్) అంటే..చేప మింగిన యూసున్ప్రవక్త (అ)-21:87,88).
 - సూహాప్రవక్త (అలై) దైవసందేశం ప్రచారం చేసిన కాలం.....950 ఏండ్లు (29:14).
 - ఒక ప్రవక్త తండ్రి అవిశ్వాసి అయ్యాడు, అతను...ఇబ్రాహీం (అ) తండ్రి ఆజర్ (6:74).
 - ఒక ప్రవక్త కొడుడు అవిశ్వాసి అయ్యాడు, అతను...నూహ్ (అ) కొడుకు (11:42,43).
 - సత్యాన్ని విశ్వాసించిన పుణ్య ప్రీతిలు.....కసాప్రవక్త (అలై) మాతృమూర్తి హజుత్ మర్యం

- (అలై); ఫిరోన్ చక్రవర్తి భార్య హజుత్ ఆసియా (అలై) - (66:11,12).
42. సత్యాన్ని నిరాకరించి అవిశ్వాసుల్లో చేరిన స్త్రీలు.....లూతీప్రవక్త (అలై) భార్య, సూహో ప్రవక్త (అలై) భార్య - (66:10).
43. మూసాప్రవక్త (అలై) జాతికి చెందిన ధనమదాంధు.....ఖారూన్ (28:76-81).
44. నీటిలో మునిగిన ఒక అవిశ్వాసి శవాన్ని దేవుడు ప్రజల గుణపారం కోసం నేటికీ సురక్షితంగా ఉంచాడు, అది.....ఫిరోన్ శవం, ఈజిష్టలో ఉంది (10:90-92).
45. గత జాతులలో ఈజాతి ప్రజలందరూ సత్యాన్ని విశ్వసించారు.....యూసున్ ప్రవక్త (అలై) జాతి (10:98).
46. ఖురున్లో బీజక్కరాలు వచ్చిన మొత్తం సూరాలు (అధ్యాయాలు)..... 30.
47. ఖురున్లో ప్రస్తావించబడిన మనీదులు..... 1. మస్సిదుల్ హరాం (మక్కు), 2. మస్సిదుల్ అఖ్యా (జెరూసలేం), 3. మస్సిదుల్ జిరాం (మదీనా), 4. మస్సిదుల్ ఖుబా (మదీనా), 5. మస్సిదుల్ నబవి (మదీనా).
48. మన తొలి ఆరాధనాకేంద్రం (భిజ్లా)....మస్సిదుల్ అఖ్యా (బైతీల్మఖీన్ - జెరూసలేం).
49. దైవాజ్ఞలు ఎక్కుపుగా వున్న అధ్యాయం (సూరా).....2వ అధ్యాయం, బఖరా (గోవు).
50. ఖురున్లో రెండు సార్లు “బిస్మిలా హిద్రహ్మ నిద్రహీం” ప్రస్తావన వచ్చిన అధ్యాయం (సూరా)....2వ అధ్యాయం నమల్ (చీమలు).
51. ఖురున్లో నమాజ్ ప్రస్తావన ఇన్ని సార్లు వచ్చింది..... 700.
52. ఖురున్లో దానధర్మాల ప్రస్తావన ఇన్ని సార్లు వచ్చింది..... 150
53. ఖురున్కు గుండెకాయ వంటిదని చెప్పబడిన అధ్యాయం (సూరా)..... 36-యాసీన్.
54. ఖురున్, తౌరాత్లకు మరోపేరు..... ఘర్ఘాన్ (25:1, 21:48).
55. గత గ్రంథాలను కూడా ఖురున్ పేరుతో ప్రస్తావించిన (సూరాలు). 15:91, 13:31.
56. ప్రజలు క్షుద్రజీవులుగా భావించే వాతిలో ఖురున్ ఈ ప్రాణులను ఉదాహరణలుగా పేరొన్నది.....నోము (2:26), చీమ (27:18), ఈగ (22:73), కుక్క (7:176), తేనెటిగ (16:68), సాలీదు (29:41).
57. సప్తమాకాశంలోని దివ్య వృక్షరాజం పేరు..... సిద్రతుల్ ముస్తహ్ (53:14).
58. నరకంలో పాపాత్ములు తినే పరమ అసహ్యకరమైన నాగజేముడులాంటి చెట్టు పేరు.... జక్కామ్ (37:62-66, 44:43-44, 56:51-53).
59. మానవుల పరీక్ష కోసం మానవ రూపాల్లో క్షుద్రవిధ్ (చేతబడి) నేర్పడానికి పంపబడిన దైవదూతలు..... హరూత్, మారూత్ (2:102).
60. “ధర్మర్షీకారంలో ఎలాంటి బలాత్మార్థంలేదు” అనే సూక్తి ఈ అధ్యాయంలో ఉంది.....బఖరా (గోవు-2:256).
61. దుర్ఘార (సరక)యాతనల నుండి కాపాడగలిగే వ్యాపార విధానం ఈ అధ్యాయంలో ఉంది.....సఫ్ (షైనిక పంక్తి-61:10,11)

62. “ఏ మతస్థులైనా దేవుచ్చి, అంతిమదినాన్ని విశ్వసించి, సత్యార్థాలు చేస్తే చాలు” అనే సూక్తి ఈ అధ్యాయాల్లో ఉంది..... (బఖరా- 2:62, మాయిదా- 5:69).
63. పుస్తకాలు మోనే గాదితతో పోల్చుబడినవారు..... దైవాజ్ఞలు తెలిసి కూడా వాటిని ఆచరించని యుదులు (62:5).
64. దైవాజ్ఞలను వదలి మనోవాంఘలకు బానిసయినవాచ్చి కుక్కతో పోల్చుబడిన విషయం ఈ అధ్యాయంలో ఉంది.....ఆరాఫ్ (శిఖరాలు-7:176).
65. పులిని చూసి పారిపోయే అడవిగాడిద ల్లాంపివారు....సత్యవిముఖులు (74:49-51).
66. చెదులు-అల్లీలచేష్టల జోలికి పోకుండా నిరోధించే సత్యార్థం..నమాజ్ (29:45).
67. ఖురున్ ప్రకారం శిశువు మాతృగర్భంలో రూపుదిద్దుకొని జన్మించడానికి పట్టే కనీసపు కాలం.....6 నెలలు (46:15, 31:14).
68. మానవులు ఇహలోకంలోకి రాకముందే వారి ఆత్మల చేత ఈ విషయం గురించి ప్రమాణం చేయించబడింది...“అల్లాహ్ మాత్రమే ప్రభువు, పోపకుడు (7:172).
69. నూహోపవక్త (అలై) ఓడ దిగిన పర్వతం పేరు..... జాదీ పర్వతం (11:44).
70. ప్రశ్నయ సూచనల్లో ఒక సూచనగా మాటల్డాడే జంతువు బయల్పుడుతుంది...(27:82).
71. ఏ విషయంలోషైనా దేవుడు నిర్దేశించిన చట్టాల ప్రకారం నిర్మయం తీసుకోనివారిని ఖురున్ ఇలా అభిశంసించి....తిరస్కారులు (కాఫిర్), దుర్మార్గులు (జాలిమ్), దుర్జనులు (షాసిభ్) - (5:44,45,47).
72. మానవుని జీవితపరమార్థం ఏమిటో ఒకేఒక వాక్యంలో తెలిపిన సూక్తి...(51:56).
73. కంప్యూటర్, ఇంటర్నెట్ మొదలైన ఎలక్ట్రోనిక్ పరికరాలలో అవరిచితులు, ప్రత్యుష్టల బారి నుండి సమాచారాన్ని కాపాడుకోవడానికి “పాసవర్డ్” ఉంటాయి. అలాగే ఇస్లాంలో కూడా ఒక పాసవర్డ్ ఉంది. దానిపేరు.....సలాం (4:86).
74. యూసుఫ్ అధ్యాయం (సూరా) కాకుండా ఇతర అధ్యాయాలలో యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలై) పేరు ఈ సూక్తుల్లో వచ్చింది....(6:84, 40:34).
75. మానవుస్టప్పి ప్రారంభం నుండి ఇప్పటి వరకు ప్రభవించిన మొత్తం దైవప్రవక్తలు..... 1,24,000 మంది.
76. బహుదైవారధకులు ఆరాధించే మిధ్యాదైవాల్చి దూషించవడ్డని ఉన్న దైవాజ్ఞ..(6:108)
77. “ఆ తర్వాత అనర్పులు, అయిగ్యులు వారికి వారసులై పోయాలు. వారు నమాజ్ని వదిలేసి మనోవాంఘలకు బానిసలై పోయారు. త్వరలైనే వారు తమ మార్గప్రశ్నత్వాన్నికి తగిన శిక్ష అనుభవిస్తారు” అనే సూక్తి ఎక్కడ ఉంది?..... (19:59)
78. “దేవుని దాసులలో జ్ఞానులు మాత్రమే (ఈప్రకృతి యదార్థాలు గమనించి) దేవునికి భయపడతారు” అనే సూక్తి ఉన్న సూరా.... (35:28)
79. పరిమాణం రీత్యా మొత్తం ఖురున్ని 30 పారాలు (కాండాలు)గా విభజించడం జరిగింది. మొత్తం 114 సూరాలలో సగం (57) సూరాలు ఇన్ని పారాలు అవుతాయి.27 పారాలు కాండాలు. (మిగిలిన సగం సూరాలు 3 పారాలు మాత్రమే.)

2. సంక్లిష్ట సమాచారం (రెండవ భాగం)

1. అగోచరాలు:- మానవుని జ్ఞానేంద్రియాలకు, అతని వైజ్ఞానిక పరిశోధనలకు సైతం అంతుచిక్కని విషయాలు కూడా కొన్ని ఉన్నాయి. ఉధారణకు, ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించి దాన్ని క్రమబద్ధంగా నడిపిస్తున్న దేవుడు, విశ్వనిర్వహణ కోసం ఆయన నియమించిన దైవమూతలు, మరణానంతర పరిర్థితులు, స్వరూపరకాలు మొదలైనవి. వీటినే అగోచరాలు లేక అతీంద్రియాలు (గ్రేబ్) అంటారు. సృష్టికర్త ఉనికిని సూచించే, ఆయన ఏకేశ్వరత్వాన్ని చాటిచేపే నిదర్శనాలు ఈవిశ్వంలో ఎన్నో ఉన్నాయి. హృదయచక్షువులు ఉన్నవారు వాటిని పరిశీలించి ఆ ఏకేశ్వరుని ఆస్తిత్వాన్ని, ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలను గుర్తిస్తారు. మిగిలిన అతీంద్రియ విషయాలు ఆయన నియమించిన దైవప్రవక్తల ద్వారా మాత్రమే తెలుస్తాయి.

దైవప్రవక్తలు మానవుల మధ్యనే పవిత్ర జీవితం గడిపినవారై ఉంటారు. అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాం) సచ్చరిత ఆయన సమకాలిన అరబ్ ప్రజల ముందు తెరచిన పుస్కమే. ఆయన జీవిత చరిత్ర ప్రామాణిక ఒనరుల ద్వారా సంకలనమయి ఈనాబికీ సురక్షితంగా ఉంది. అందుపల్ల అగోచరాలకు సంబంధించి ఆ మహానీయుడు బోధించిన విషయాల్ని విశ్వసించగలిగే సుగుణం, సద్గుర్తీ మాత్రమే కావలసి వుంటుంది. అలాంటి సుగుణవంతులు, సహృదయులకు మాత్రమే సన్మార్గం ప్రాప్తమవుతుందని, అలాంటి వారే మొక్కం పొందగలరని దేవుడు తన అంతిమగ్రంథం ఖర్చన ప్రారంభంలోనే సృష్టంగా తెలియజేశాడు. (2:1-5)

2. అజీజ్ మిస్త్రీ:- అత్యస్తుతమైన హోదా, అధికారం కలిగిన వ్యక్తిని అజీజ్ అంటారు. అజీజ్ మిస్త్రీ అంటే ఈజిష్ట్ రాజ్యంలో మంత్రిపదవో లేదా మరేదైనా గొప్ప పదవో గల వ్యక్తి అని అర్థం. 12వ అద్యాంలో అజీజ్ అనే పదం రెండుచోట్ల వచ్చింది. ఒకబి, దైవప్రక్త యూసుఫ్ (అలై) అధికారంలోకి రాకమునుపు రాజు దగ్గర గొప్ప హోదా, అంతస్తులు కలిగిన వ్యక్తి కోసం ఉపయోగించబడింది. ఇతని అసలు పేరేమిటో ఖర్చన ప్రస్తావించలేదు. బైబిల్లో ఇతని పేరు పాతీఫార్ అని ఉంది. రెండు, యూసుఫ్ (అలైహి) అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత ఆయన కోసం కూడా ఈ పదం ప్రయోగించబడింది. (12:51,78)

3. అగడ్ బాధితులు:- మతదురహంకారులైన రాజులు ఇతర మతస్తులపై దుర్ఘా హింసాకాండ జిరిపి వేలాదిమందిని చంపడం గురించి చరిత్రలో అనేక సంఘటనలు జరిగాయి. వాటిలో ముఖ్యమైన మూడు సంఘటనలను ఖర్చన 85వ అధ్యాయం (ఆకాశ బురుజులు)కు రాసిన పాదసూచకలో పేర్కొనబడ్డాయి చూడండి.

4. అద్యశ్య గూఢచారులు:- పిల్లి కళ్ళు మూసుకొని పాలు తాగుతూ తనను ఎవరూ చూడటంలేదని అనుకంటుందట. పిల్లి సంగతెందుకు? మనుషులు మాత్రం తక్కు తిన్నారా? నేర ప్రపృత్తి గలవారు మనలో ఎంతమంది లేరూ? తమను పట్టుకునే పోలీసులు ఎవరూ లేరన్న ధీమాతో, అసలు తమను నిలదీసేవారే ఎవరూ ఉండరన్న దుస్సాహసంతో అనేక మంది నేరాల మీద నేరాలు చేస్తుంటారు. కాని అద్యశ్య గూఢచారులుగా పరలోక పోలీసులు అనుక్కణం మానవుల్ని వెన్నుంటే ఉంటూ, వారు చేసే ప్రతి పనినీ, పలికే ప్రతి పలుకునూ ఎప్పుటికప్పుడు రికార్డు చేస్తున్నారని ఇస్లాం చెబుతోంది. వారినే దివ్యఖర్చన కిరామున్ కాతిబీన్” అని పేర్కొన్నది. (82:10-12 సూక్తులు చూడండి.)

5. అన్నార్ (నసారా):- అంటే ‘సహయకులు’ అని శాభీకభావం. ఈస్తా ప్రవక్త (అలై) తన అనుచరుల్ని ఉద్దేశించి ‘మన్ అన్నారీ ఇలల్లాహ్’ (ద్రవమార్గంలో నాకు సహయపడేవారు మీలో ఎవరైనా ఉన్నారూ?) అని అడిగినప్పుడు ‘నహ్సున్ అన్నారుల్లాహ్’ (మేము దేవుని మార్గంలో మీకు సహయకులం) అని హారీలు సమాధానమిచ్చారు (3:52,5:14). ఇది ఈస్తా (అలై) స్వస్తులం అయిన ‘నసిరా’ అనే పదం నుండి పుట్టిందని నేటి క్రెస్తువులంటారు. ఖర్చన దీన్ని ఖండిస్తోంది. ఈస్తాప్రవక్త (అలై) కూడా గత ప్రవక్తలు బోధించిన ఇస్లాం ధర్మాన్నే బోధించారు. ఆయన తన అనుచరులకు ముస్లిములనే పేరు పెట్టారు. మసీహి, ఈస్తాయి, సస్తానీ వగ్గా పేశ్సు యూదులు ఆ తర్వాతి కాలంలో ఆ మతవర్గం వారిని అవహస్యం చేయడానికి ప్రయోగించేవారు. చివరికి అదే వారికి శాస్త్రప్రాప్తయ్యాయి. అదేవిధంగా క్రెస్తువులు అనే పదం కూడా క్రీస్తు నుండి తీసి పెట్టుకున్నారు.

6. ఆదం (అలై):- మొట్టమొదటి మానవుడు. ఈయన సంతతి నుండి మానవాళి ప్రపంచమంతులా చిస్తురించింది. మానవుడు అనేక రకాలుగా పరిణామం చెందుతూ వానర సంతతి నుండి ప్రస్తుతరూపం సంతరించుకున్నాడన్న డార్యాన్ జీవపరిణామ సిద్ధాంతం ఖర్చనకు విరుద్ధమైనది. (చూడండి-2:30-39). దేవుడు ఆదం(అలై)ని సృష్టించిన తర్వాత ఆయనకు తోడుగా హవ్వా (అలై)ని కూడా సృష్టించాడు. పీరిద్దరి నుండి మానవ సంతతి ఉధ్వమిచింది. ఆదం (అలై) మొట్టమొదటి దైవప్రవక్త కూడా.

7. ఆద్ జాతి:- ఇది అరేబియాకు చెందిన అతిపూర్వాతన జాతి. సూహ్ ప్రవక్త (అలైహి), ఆయన అనుచరుల సంతతుల నుండి ఆవిర్భవించింది. క్రీస్తుపూర్వం 1800-2000 మధ్య కాలంలో ఈ జాతి మహా వైభవంగా మనుగడ సాగించినట్లు తెలుస్తోంది. దేవుడు ఈ జాతిప్రజలకు అన్నివిధాల భోగభాగ్యాలు ప్రసాదించాడు. అయితే వీరు సూహ్ (అలైహి) బోధనలను విస్తరించి క్రమంగా విగ్రహాధనకు లోసర్యారు. అందుపల్ల దేవుడు వారి మార్గదర్శనం కోసం హవ్వాద్ ప్రవక్త (అలైహి)ను ప్రభవింపజేశాడు. కాని వారాయన్ని తిరస్కరించి నాశనమయ్యారు. కొండరు మాత్రమే విశ్వసించారు. దక్కిణ అరేబియాలోని యమన్, యమమల మధ్య పున్న ‘అహోభాష్ట’ ప్రాంతం వీరి జన్మస్థలం.

క్రీ.శ. 1837లో జేమ్స్. ఆర్. వేలుటడ్ అనే అంగ్దీయ నొకాధికారికి ‘హిసిన్ గురాద్’ కనుమలో ఓ పురాతన శిలాశాసనం దొరికింది. ఇది క్రీ.పూ. 1800 నాటిదని తెలుస్తోంది. పురావస్తుశాస్త్ర నిపుణులు ఈ శిలాశాసనంలోని ప్రాతత్క ఈ విధంగా అర్థం చెప్పారు: “మేమీ కోటలో ఓ సుదీర్ఘ కాలం ఎలాంటి దుస్థితి, ఇబ్బందులు లేకుండా ఎంతో సుఖంగా జీవించాము. మా కాల్పలు ఎల్లపుడుగూ నదీ జలాలతో నిండి వుండేవి.....మా పాలకులు ఎలాంటి చెడు తలంపులకు తావిచ్చేవారు కాదు. చెడులు, కల్లోలాల పట్ల కరినంగా వ్యవహరించేవారు. వారు మమ్మల్ని హవ్వాద్ ప్రవక్త తెచ్చిన ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం ధర్మయుక్తంగా పరిపాలిస్తుందేవారు. మంచి తీర్ములు ఒక పుస్తకంలో సమాదు అవుతుందేవి. మేము దేవుని మహిమల్ని, మరణానంతరం తిరిగి బ్రుతికించబడే విషయాన్ని సమేవాళ్ళం” (తఫ్హిముల్ ఖర్చన దెండవభాగం నుండి నేకరణ)

8. ఆయాత్:- ఇది ‘ఆయాత్’కు బహువచనం. ఖర్చనలోని ప్రతి అధ్యాయం (సూరా)లో వుండే సూక్తులను ఆయాత్ అంటారు. ఖర్చన సూక్తులేగా విశ్వవ్యవస్థలో, ప్రకృతిలో, సృష్టి వైచిత్రీలో దేవుని అస్తిత్వాన్ని, ఆయన ఏకత్వాన్ని, శక్తిసామర్థ్యాలను వ్యాసంగా చాటి చేపే అనేక సూచనలు, మహిమలు, నిదర్శనాలను కూడా ఆయాత్ అంటారు. ఖర్చనలోని

కొన్ని చోటు ఆయాత్ అనే పదాన్ని సూక్తులు. దైవచనాలు అనే భావంలో ప్రయోగించబడితే; మరికొన్ని చోటు సూచనలు, మహిమలు, నిదర్శనాలు అనే అర్థంలో కూడా ప్రయోగించబడింది. ఇంకా కొన్నిచోటులు ఈ రెండు అర్థాలు స్పురించేలా కూడా ఈ పదం ప్రయోగించబడింది. సందర్భానుసారం దీన్ని అర్థం చేసుకోవలసి వుంటుంది.

9. ఇద్రిన్ (అలైపిా):- కొందరు ధర్మవేత్తల అభిప్రాయం ప్రకారం ఈయన సూక్తాప్రవక్త (అలై)కు పూర్వం వచ్చిన దైవప్రవక్త అని తెలుస్తోంది. బైబిల్ పాత నిబంధనం, ఆదికాండం 21-24 సూక్తులలో ‘హనోక్’ పేరుతో ప్రస్తావించబడిన వ్యక్తి ఇద్రిన్ ప్రవక్తేని ముస్లిం పండితుల అభిప్రాయం. “హనోకు మూడువందల యేండ్లు దేవునితో నడిచెనని....తరువాత దేవుడతని తీసికొని పోయెను గనుక అతడు లేకపోయెన”ని బైబిల్ చెబుతోంది

యూదుల మతగ్రంథం “తల్యాద్”లో హనోక్ ప్రజలకు దూరంగా నిష్ఠాగరిష్యుడయి ఏకాంతజీవితం గడుపుతుంటే, ఒక దైవప్రవక్త వచ్చి ఏకాంత కుహరం నుండి బయలీకొచ్చి ప్రజలకు సన్మార్గం చూపుని ఉపదేశించాడని, దాంతో ఆయన ప్రజలను అనేక చోటు నమీకరించి సద్గైధ చేశాడని, ప్రజలు ఆయనకు విధేయులై పోయారని వుంది. ఆయన మానవ సంతతిని 35కి 3 ఎండ్లు పాలించాడని, ఎంతో న్యాయవంతంగా పాలన చేశాడని, ఆయన పాలనలో దేవుడు ధరణివై తన కార్యానుగ్రహోలు కురిపించాడని కూడా తల్యాద్ విపరించింది. ఆయతే ఆయన చివరికి తీవ్రమైన ఓ సుడిగాలి ద్వారా అగ్నిరథమెక్కి గుప్రాలతో సహ ఆకాశంలోకి అధిరోపించాడని ఓ కట్టుకథ కూడా ప్రచారంలో ఉంది.

10. ఇల్ఫీల్:- ఇది ఈసొప్రవక్త (అలైపిా)పై అవతరించిన దైవగ్రంథం. ఈ గ్రంథం రెండువేల సంవత్సరాల క్రితం ఆనాడు పాలస్తోన్నా ప్రజలు మాట్లాడుకునే ‘సిరియక్’ భాషలో అవతరించి వుండవచ్చుని తెలుస్తోంది. హైబ్రాభాష దానికి రెండు మూడు వందల యేండ్లకు పూర్వమే అంతరించిపోయింది. ఈనాటి బైబిల్ ఈసొ (అలైపిా), ఆయన అనుచరుల నిష్పుమణ తరువాత క్రీ.శ. 80-120 మధ్యకాలంలో ప్రాయబడింది. అప్పుడు ఈసొప్రవక్త బోధనలను నేసిరంచదానికి వెళ్లిన క్రిస్తవ పండితులు, వాటిని సిరియక్ భాష మాట్లాడే క్రిస్తవ ప్రజల నోటు విని గ్రీకుభాషలో ప్రాసుకున్నారు.

ఆయతే ఆనాడు గ్రీకుభాషలో ప్రాయబడిన బైబిల్ అసలు ప్రతి కూడా ఈనాడు లేకండా పోయింది. దాని అనువాదాలు, ఆ అనువాదాల అనువాదాలు మాత్రమే ఇప్పుడున్నాయి. అవి కూడా ఎన్నో మార్పులకు, చేర్పులకు గురుయిపోయాయి. ప్రోటో ప్రస్తుత బైబిల్లో ఈసొ (అలై) నిష్పుమణ తర్వాత జరిగినసంఘటనలు, ఆయన అనుచరులని చెప్పబడేవారి మాటలు కూడా చోటు చేసుకున్నాయి. ఇల్ఫీల్ అనువాదం సైతం ఇంతగా మార్పులకు, చేర్పులకు గురికావడం వల్లనే దేవుడు తన వాణిని తిరిగి ఖర్మన్ రూపంలో అవతరింపజేశాడు.

11. ఇబ్రాహీం సంతతిః:- యూదులు, క్రిస్తవులు, ముస్లింలకు మూలపురుషు ఇబ్రాహీం ప్రవక్తే (అలై). బైబిల్ ప్రకారం ఆయనకు 86 ఏండ్ల వయస్సులో రెండవభార్య హజిరా (రజి) ద్వారా ఇస్లాయాల్ ప్రవక్త (అలై), 100 ఏండ్ల వయస్సులో మొదటిభార్య సారా (రజి) ద్వారా ఇస్లాహో ప్రవక్త (అలై) పుట్టారు. ఇస్లాయాల్ ప్రవక్త (అలై) సంతతి నుండి అరబ్బు తెగలు అవిర్భవించాయి. ఈ తెగలుప్రజలు అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లి) కాలంలో ఇస్లాం స్వీకరించి ముస్లిములలు పోయారు.

రెండవ కుమారుడు ఇస్లాహో సంతతి నుండి యూదులు, క్రిస్తవులు జన్మించారు.

ఇస్లాహో (అలై) సంతతిలో యూఖూహ్ (అలై), యూసుఫ్ (అలై), మూసా (అలై), దావూద్ (అలై), సులైమాన్ (అలై), యహ్య (అలై), రఖో (అలై) వైగ్రా అనేకమంది ప్రపక్తలు ఉప్పు వించారు. ఇబ్రాహీం ప్రపక్త (అలై), ఆయన సంతతికి చెందిన ఇతర ప్రపక్తలందరూ ఇస్లాం ధర్మం గురించే ప్రజలకు బోధించారు. అయితే అరబ్ బహుధైవారాధకులు తమ తాత ముత్తాతల దురూచాలను వదలి అంతిమ దైవగ్రంథమైన ఖర్మన్ని విశ్వసించి ఇస్లాం స్వీకరిస్తే, యూదులు, క్రిస్తవులు మాత్రం తమ ప్రపక్తలు బోధించిన దైవజ్ఞులను తారుమారు చేసుకొని, ప్రక్కిప్తాలకు నిష్టిప్తాలకు గురైన గతగ్రంథాలనే పట్టుకు వ్రేలాడుతున్నారు.

12. ఇహూన్:- ఈయన మూసా, హరూన్ ప్రపక్తల తంప్రి. ఈసొప్రవక్త తల్లి అయిన హజుత్ మర్యం (అలై) తండ్రి పేరు కూడా ఇహూన్. బహుశా మొదట ప్రస్తావించబడిన ఇహూన్ సంతతిలోనే ఈ రెండవ ఇహూన్ కూడా పుట్టి వుండవచ్చుని కొందరు ఖర్మన్ వ్యాఖ్యానకర్తలు అభిప్రాయపడ్డారు. ఖర్మన్ (3:35 సూక్తి)లో మర్యం (అలై)కు జన్మనిచ్చిన స్త్రీ “ఇహూన్ స్త్రీ” అని పేర్కొనడం జరిగింది. ఇహూన్ స్త్రీ అంటే ఇహూన్ భార్య కొవచ్చులైదా ఇహూన్ వంపవు స్త్రీ కూడా కావచ్చు.

13. ఇల్యాన్:- ఈయన యూదులకు సన్మార్గం చూపడానికి ప్రభవించిన దైవప్రవక్త ఖర్మన్లో రెండు చోటు (6:85,37:123) మాత్రమే ఈయన ప్రస్తావన వచ్చింది. కాని వివరాలు లేవు. చరిత్రకారుల పరిశోధన ప్రకారం ఈయన క్రీ.పూ. 875-850 మధ్య కాలంలో జీవించి ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. బైబిల్లో ఈయన పేరు ఏలియా అని వుంది.

బైబిల్ కథనం ప్రకారం సులైమాన్ ప్రపక్త (అలై) చనిపోయిన తరువాత ఆయన కొడుకు రచుబామ్ అయోగ్యత వల్ల యూదుల సామ్రాజ్యం రెండు ముక్కలయింది. బైబిల్ ముఖీన్ (జైరూలోం)తో పాటు దక్కిణ పాలస్తోనా భూభాగం ఒక రాజ్యంగా ఏర్పడితే, ఉత్తర పాలస్తోనా భూభాగం ఇస్రాయాల్ పేరుతో మరో రాజ్యంగా ఏర్పడింది. ఈ రెండు రాజ్యాలు సైతికంగా, ధార్మికంగా క్రమేణా దిగజారిపోయాయి. ముఖ్యంగా ఇస్రాయాల్ రాజు బహుధైవారాధకు రాలయిన సైదా (లెబనాన్ రాజు కుమారైను) వివాహమాడిన తరువాత అతని రాజ్యం మరింత దిగజారిపోయింది. విగ్రహించాడన ఎక్కువైపోయింది. ప్రజలు ‘బాల్’ విగ్రహిన్ని ఆరాధించడం, దాని పేరుతో జంతుబలులు ఇప్పుడం ప్రారంభించారు.

ఆ కాలంలోనే హజుత్ ఇల్యాన్ (అలై) దైవప్రవక్తగా ప్రభవించి విగ్రహించాడను, ఇతర చెదులకు వ్యక్తిగెకంగా ప్రచారం ప్రారంభించారు. ఇస్రాయాల్ రాజును తీవ్రమైన ప్రాచీన పిస్తూ “నీ పాపాల మూలంగా ఇప్పుడు ఇస్రాయాల్ దేశంలో వర్షం కురవడు. కనీసం మంచు కూడా కురవడు” అని శపించారు ఆయన. ఈ శాపం ఫలితంగా మూడుస్తూరు సంవత్సరాల దాకా వర్షం కురవలేదు. అప్పుడు ఇస్రాయాల్ రాజు దిగివచ్చి ఈ దుస్థితి నుండి కాపాడమని ఇల్యాన్ ప్రవక్త (అలై)ను ప్రాచీయపడ్డాడు.

ఆయతే హజుత్ ఇల్యాన్ (అలైపిా) బాల్ దేవత, విశ్వప్రభువయిన యోవోవాలలో ఎవరు నిజదేవుడో నిరూపించాడనికి బలీరంగ జనసముహస్తో ఏర్పాటు చేయించారు. ఈ ప్రదర్శనలో 850 మంది బాల్ దేవత ప్రాచీయప్రవక్తో ఇలైపిా జంతుబలి ఇప్పాలని, ఈ రెండు బలులలో ఆకాశం నుండి దైవగ్ని వచ్చి ఎవరి బలిదానాన్ని భస్మిపటలం చేసి స్వీకరిస్తుందో వారు గిలిచినట్లని నిర్ణయమయింది.

చివరికి ఈ పోటీలో బాల్ పూజారులు ఓడిపోయారు. ఆకాశం నుండి వచ్చిన దైవాగ్ని ఇల్యాన్ (అలై) సమర్పించిన పశువునే కాల్పించినది. ఇలా విశ్వప్రభువయిన యోహోవాయే నిజదేవుడని, ఆరాధ్యవీయుడని ఇస్రాయాల్ ప్రజలందరి ముందు రుజువయింది. నీరీత్త పరతుల్లో ఓడిపోయిన వారిని హతమార్మాలని కూడా ఉంది. దాని ప్రకారం బాల్దేవత పూజారులందర్నీ హతమార్మాడం జరిగింది. ఆ తర్వాత ఇల్యాన్ (అలై) వర్షం కోసం దైవాగ్ని ప్రార్థించారు. దాంతో ఇస్రాయాల్ రాజ్యమంతటా విస్తారంగా వర్షం కురిసింది.

కాని ఇంతటి గొప్ప మహాత్యం చూసినప్పటికీ ఇస్రాయాల్రాజు బహుదైవారాధకురాలైన తన భార్య వల నుండి బయలుపడలేక పోయాడు. పైగా అతని భార్య ఈ మహిమ చూసిన తర్వాత ఇల్యాన్ (అలై)కు బధ్దశత్రువయి పోయింది. బాల్ పూజారులు ఎలా చంపబడ్డారో ఇల్యాన్ని కూడా అలా చంపడం జరుగుతుందని ఆమె ప్రమాణం చేసి మరీ ప్రకటించింది. దాంతో ఇల్యాన్ (అలై) ఇక ఇస్రాయాల్ రాజ్యంలో ఉండటం వల్ల ప్రయోజనం లేదని భావించి, అక్కడ్చుంచి వేరే చోటికి తరలిపోయారు.

ఆ కాలంలోనే యూదసాప్రాజ్యం రాజు ఇస్రాయాల్ రాజు కుమారైను వివాహమాడాడు. ఆమె ద్వారా యూదరాజ్యంలో కూడా బహుదైవారాధన వ్యాపించింది. అందువల్ల ఇల్యాన్ (అలై) అక్కడ కూడా ధర్మప్రచారం చేసి ప్రజలను వీశేశురోపాసన వైపు మరలించడానికి కృషి చేశారు. ఆయన యూద రాజుకూడా హితోపదేశం చేశారు. కాని యూద రాజుకు ప్రవక్త హితవులు చెపికక్క లేదు. చివరికి ఇల్యాన్ (అలై) అతట్టి తీపుంగా శపించారు. ఈ శాపం ఫలితంగా మొదట యూదరాజ్యంపై శత్రుసైన్యాలు దాడలు చేసి సర్వనాశనం చేశాయి. వారతని భార్యల్ని కూడా బంధించి తీసికెళ్లారు. ఆ తరువాత యూదరాజు భయంకరమయిన అజీర్జ వ్యాధితో చనిపోతాడు.

ఈ సంఘటన జరిగిన కొన్నేళ్ళ తరువాత ఇల్యాన్ (అలై) మళ్ళీ ఇస్రాయాల్ రాజ్యానికి వెళ్లి ధర్మప్రచారం చేస్తారు. ఆ తరువాత వచ్చిన ఇస్రాయాల్ రాజుకూడా హితోపదేశం చేస్తారు. కాని ఆ రాజవంశంలో పేరుకపోయిన చెడులు ఏమూత్రం తొలగిపోలేదు. దాంతో ఆ వంశాన్ని కూడా శాపించడం, అది సర్వనాశనమయి పోవడం జరిగాయి. ఆ తరువాత దేవుడు ఆయన్ని తన దగ్గరికి పిలుచుకున్నాడు.

యూదులు హజుత్ ఇల్యాన్ (అలై)ని ఆయన జీవించి ఉన్నప్పుడు ఎంతగా వేధించారో, ఆ తరువాత ఆయన్ని అంతగా అభిమానించడం మొదలెట్టారు. వారు ఇల్యాన్ (అలై)ని మూసా (అలై) కంటే గొప్పప్రవక్తగా భావించారు. అంతేకాదు, దేవుడు ఆయన్ని ఓ సుధిగాలి ద్వారా సజీవంగా, సశరీరంగా ఆకాశంలోకి ఎత్తుకున్నాడని, తరువాత ఆయన మళ్ళీ భూలోకానికి తిరిగివస్తాని కూడా వారు నమ్ముతున్నారు.

(తఫీముల్ ఖరున్ ఆధారంగా. మరికొన్ని వివరాల కోసం 37:130 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

14. ఇస్రాయాల్: - ఇది యూభూబ్ ప్రవక్త (అలైపొహించిన ప్రవక్త) కు దేవుడు ప్రసాదించిన విరుదు. హజుత్ యూభూబ్ (అలై) ఇస్రాయాల్ ప్రవక్త (అలై) కుమారుడు, ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలై) మనుమడు. యూభూబ్ సంతతినే బసీఇస్రాయాల్ (ఇస్రాయాల్ సంతతి) అని అంటారు. ఇస్రాయాల్ సంతతి ప్రజలను యూదులని కూడా అంటారు.

ఇస్రాయాల్ అంటే అసలు “అబ్బల్లా” (దైవదాసుడు) అని అర్థం. అయితే యూదులు

తమ స్వయంకృత మతవిశ్వాసాలకు అనుగుణంగా దీని భావాన్ని కూడా మార్చివేశారు. యూదుల మత విశ్వాసం ప్రకారం వారి మూలపురుషుడైన హజుత్ యూభూబ్ (అలైపొహించి) ఓరోజు రాత్రంతా దేవునితో కుస్తీపడ్డు మల్లయుద్ధం చేశారు. దేవుడు హజుత్ యూభూబ్తో తెల్లవారేదాకా తలపడినపుటికీ ఆయన్ని ఓడించలేక పోయాడట! చివరికి దేవుడు “ఇక నన్ను వెళ్లిపోనివ్వు” అని అంటే, “నీవు నాకు శుభం ప్రసాదించనంత వరకు నేను నిన్ను వదిలి పెట్టును” అని యూభూబ్ (అలైపొహించి) అన్నారు. అప్పుడు దేవుడు “నీ పేరేమిటి?” అని ఆడికే, “నౌ పేరు యూభూబ్” అని ఆయన అన్నారు. “అయితే ఇకముందు నీ పేరు యూభూబ్ కాదు, ఇస్రాయాల్ అవుతుంది. ఎందుకంటే నీవు దేవునితో, ప్రజలతో తలపడి విజయం సాధించారు” అని దేవుడు చెప్పాడట!!

‘జీవిష్ పబ్లికేషన్ సాసైటీ అఫ్ అమెరికా’చే 1954లో ప్రచురించబడిన “ది హోలి స్ట్రీప్స్” అనే గ్రంథంలో ఈ వివరాలు చూడవచ్చు. బైబిల్లో కూడా ఈ కథ ఉంది. యూదుల మతగ్రంథం అథసాచికలో ఇస్రాయాల్ అంటే “దేవునితో తలవడేవాడు” అని అర్థం ఉంది. ‘సైకోపీడియా అఫ్ బిబ్లికల్ లిటరేచర్’ అనే గ్రంథంలో క్రైస్తవ పండితులు ఇస్రాయాల్ అంటే “దేవునితో మల్లయుద్ధం చేసేవాడు” అని నిర్వచించారు.

ఇలాంటి మతవిశ్వాసాలు కలిగివుండటం వల్లనే యూదులు తమ మనోవాంఛలకు వ్యక్తిగేపమైన బోధనలు తెచ్చిన ప్రవక్తల్ని తిరస్కరించడమే గాక వారిలో కొందరిని సంహారించారు కూడా (ఖరున్ అన్-2:87). పైగా తాము చేసిన ఈ నిర్వాకాన్ని కప్పిపుప్పకుండా కాలర్ ఎగరేసి మరీ “మేము దైవప్రవక్త, మర్యాద కుమారుడయిన ఈస్తా మనీమ్మాని హతమార్యా” అని కూడా చెప్పుకున్నారు గర్వంగా (ఖరున్ అన్-4:158). ఇలాంటి స్వభావంగల జాతిప్రజలు అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)ను, పైగా తమ జాతిలో గాకుండా తాము నిరక్కరు కుటులని తగిడే అరబ్బులలో ప్రభవించిన దైవప్రవక్తను ఎలా విశ్వసిస్తారు?

15. ఈమాన్ (విశ్వాసం):- ఏ మతాన్కినా పునాది విశ్వాసమే. ముస్లిమేతర మతస్తులు తమ తమ మతప్రవక్తలను, మతగ్రంథాలను మాత్రమే విశ్వసిస్తారు. ముస్లింలు తమ మత విశ్వాసం ప్రకారం యావత్తు మత ప్రవక్తలను, యావత్తు మతగ్రంథాలను విశ్వసిస్తారు. దేవుడ్ని పరలోకాన్ని, ఆయన దూతలను, ప్రవక్తలను విశ్వసించడంతో పాటు గత ప్రవక్తలను, గత దైవప్రవక్తలను కూడా విశ్వసించినవారే మోక్షానికి అర్పులని ఖరున్ అన్దించి. అయితే గతప్రవక్తలలో ఆదం, నూహో, ఇబ్రాహీం, యూభూబ్, మూసా, ఈసా తదితర కొంతమంది దైవప్రవక్తల (అలైపొహించి) మాత్రమే ఖరున్ ప్రసాదించింది. అలాగే తోరాత్, జబ్బార్, ఇస్లీల్ పంటి కొన్ని దైవప్రవక్తల పేర్లనే వేర్పున్నది.

అందువల్ల ఆయా దైవప్రవక్తలను, ఆయా దైవప్రవక్తలను మాత్రమే నూరు శాతం దైవప్రాక్త గ్రంథాలని ముస్లింలు విశ్వసిస్తారు. ఖరున్ అన్లో ప్రస్తావించబడని దైవప్రవక్తలు, దివ్యగ్రంథాల విషయంలో వారు మోసం పాటిస్తారు. అంటే రాముడు, కృష్ణుడు, బుద్ధుడు పంటి మహాపురుషుల్సి; గీతా, వేదాలు, జందవిస్తాలంల్సి మతగ్రంథాలను ముస్లింలు విశ్వసించనూ లేరు, తిరస్కరించనూ లేరుమాట. పోతే తోరాత్, జబ్బార్, ఇస్లీల్ గ్రంథాల రణాడు ఎన్నో ప్రక్కిప్పాలకు, నిక్కిప్పాలకు గురయి వాటి అసలు రూపాల్లో లేనందున వాటి బోధనల్ని ముస్లింలు యథాతథంగా విశ్వసించడానికి, అచరించడానికి వీలులేకుండా పోయాయి. జపీ గత దైవప్రవక్తల పట్ల ముస్లింల విశ్వసాలు.

16. ఈలా:- ఎవ్వేనా ఒకవ్యక్తి తన భార్యతో “నేను నీతో (ఎన్నటికీ లేదా ఆరేడు నెలల దాకా) సంభోగించను” అని ప్రమాణం చేయడాన్ని లేక నిర్ణయించుకోవడాన్ని షరీరత్త పరి భాషలో ‘ఈలా’ అంటారు. అలాంటి వ్యక్తికి నాలుగు నెలల గడువు ఉంటుంది. ఈ గడువులోగా అతను తన భార్యతో తిరిగి లైంగిక సంబంధం పెట్టుకోవలసి ఉంటుంది. దీనికి ముందు అతను పాపపరిహరం కూడా చెల్లించవలసి ఉంటుంది. పాపపరిహరంగా పదిమంది పేదలకు ఆన్నదానం చేయాలి లేదా బట్టలు ఇఱ్పాలి లేదా మూడు రోజులు ఉపవాసం పాటించాలి. (5:89)

ఈ గడువు దాటినా అతను తనభార్యను కలుసుకోకపోతే ఆ చర్య విడాకులకు దారి తీస్తుంది. అంటే ఇద్దిరిమధ్య వివాహబంధం తెగిపోతుంది. అతను పశ్చాత్తాపంచెంది తిరిగి ఆమెతో సంసారం చేయాలంటే కొత్తగా ఆమెను వివాహమాడవలసి ఉంటుంది. (2:226)

పోతే భార్యను వదిలించుకోవడానికి అనాటి అరబ్బులు “నీవు నాకు తల్లి వంటి దానపు” అంటారు. దీనిని “జిహోర్” అంటారు. జిహోర్ గురించి వివరాల కోసం 5ఓప అధ్యాయం (ముజాదల), 1-4 సూక్తులు, వాటి పాదసూచిక చూడండి.)

17. ఈసా మసీహా:- ఈయన ఇస్రాయాలీసంతతి ప్రజల మార్గదర్శనం కోసం వచ్చిన దైవప్రవక్త (అల్లె). హాజర్త మర్యా (అల్లె) కుమారుడు. ఈయనపై ఇస్తోల్ గ్రంథం అవతరించింది. యూదులు ముగ్గురు దైవప్రవక్తల కోసం ఎదురుచూస్తున్న కాలంలో యహో ప్రవక్త (అల్లె) వారి ముందుకొచ్చారు. వారపూడు “నీవు మసీహా (క్రీస్తు)వా? ఎలియా (ఇల్యాన్)వా? లేక ఆ ప్రవక్త (ముహమ్మద్)వా?” అని అడిగి “ఆ ముగ్గురిలో నీవు ఎవరూ కానప్పుడు బాషిజం ఎందుకు చేయిస్తున్నావు?” అనడిగారు (ఫ్లైల్ కొత్తనిబంధన, యోహోన్ సువార్త. 1:19-26 చూడండి). అయితే తాము ఎదురుచూస్తున్న ముగ్గురిలో ఒకకైన ఈసా(మసీహా) రకరకాల మహిమలు చూపుతూ దైవసందేశం అండజేయడానికి వస్తే, వారాయిన్న మాంత్రి కుడని తిరస్కరించారు (ఖర్మన్.3:48-51 సూక్తులు చూడండి). బలహీనవర్గాలకు చెందిన కొందరు యూదేతరులు (పండితుల అభిప్రాయం ప్రకారం- రజకులు) ఈసా ప్రవక్త (అల్లె) ను విశ్వసించి ముస్లిములై పోయారు. (ఖర్మన్ /3:52-53 సూక్తులు చూడండి).

దైవప్రవక్తలు విగ్రహాధన, బహుదైవారాధనలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల్ని ఏకేశ్వరోపాసన వైపు పిలువడమే గాకుండా వారిలో చోటుచేసుకొన్న నైతిక, సామాజిక రుగ్మతలను కూడా ఎండగట్టే వారు. ఈసాప్రవక్త (అల్లె) కూడా ఈనే చేశారు. నైతిక, సామాజిక రుగ్మతలలో పీకలదాకా కూరుకుపోయారు. ఈసా(అల్లె) దేవుని మహాత్మతో అసాధారణ రీతిలో మర్యా (అల్లె) జన్మించిన వైనం పట్ల దాదాపు ముపైయేంద వరుకు పల్లెత్తు మాట కూడా అనని యూదులు, దైవాజ్ఞతో హితోపదేశాలు అవతరించ నారంభించగానే ఆయనపై, ఆయన మాతృమూర్తిపై ఫూరమైన అపనిందలు మోపారు. (ఖర్మన్/4:156 సూక్తి చూడండి.)

ఆ తరువాత ఆ మహానీయుడై చంపడానికి రకరకాల కుట్టలు పన్నారు. ఆనాడు సిరియా రాజ్యపరిధిలో ఒక భూభాగంగా వుండిన పాలస్తీనా రోమ్ చక్రవర్తి పాలనలో వుండేది. రోమ్ చక్రవర్తి, ఆయన జాతీయులంతా ఆనాడు బహుదైవారాధకులుగా వుండే వారు. అయితే యూదులు తమ జాతికి చెందిన ఈసాప్రవక్త (అల్లె)ను తమ మార్గం నుండి తొలగించుకోవడానికి రోమ్ చక్రవర్తి లేనిపోని మాటలు కల్పించి చెప్పారు. పిలాతిన్

న్యాయస్థానం నుండి అబద్ధపు సాక్షుల్ని తీసుకొచ్చి ఈ వ్యవహరాన్ని అతని ముందుచారు. పుణ్యపురుషుడైన ఈసా (అల్లె)కు మరణశిక్ష విధించడం రోమ్ చక్రవర్తికి ఏమాత్రం ఇష్టం లేదు. అందువల్ల అతను మొదట దీన్ని వ్యతిరేకించాడు. కానీ నక్కజిత్తుల యూదులు తమ నిర్ణయాన్ని అపులుజరవకపోతే దేశంలో అంతర్యద్దం జరుగుతుందని బెదరించారు. అందువల్ల రోమ్ చక్రవర్తి వారి వత్తిడికి లొంగిపోయాడు.

రోమ్ న్యాయాధిపతి యూదుల్ని సంబోధిస్తూ “మేము మీ కోరికపై ఈసా (అల్లె)కు మరణశిక్ష విధిస్తున్నాం కాని, ఏ పాపం ఎరగని ఈ మానవోత్తముడి హత్యాబూడ్యత మాపై ఎంతమాత్రం లేదు” అని అన్నాడు. ఆ తరువాత అతను నిందుసభలో నీళ్ళ తెప్పించి చేతులు కడుక్కొని ఈసా (అల్లె) వథకు సంబంధించిన అనుమతి ప్రతం యూదులకు జిచ్చి వేశాడు. వెంటనే యూదులు కొందరు రోమ్ సైనికుల్ని వెంటబెట్టుకొని హజత్ ఈసా (అల్లె) విడిది చేసిన తాత్త్వాలిక ఆశ్రమంలోకి జొరబడ్డారు.

అయితే వారు లోపల జొరబడక ముందే ఈసా (అల్లె) దేవప్పి ప్రార్థించడం, దేవుడు ఆయన్ని సశరీరంగా పైకి ఎత్తుకోవడం జరిగిపోయాయి. తర్వాత ఆ ఆశ్రమంలో జొరబడిన వారిలో సైమన్ అనే ఒక వ్యక్తికి దేవుడు ఈసా (అల్లె) రూపం కల్పించాడు. యూదులు, రోమ్ సైనికులు అతనే ఈసా మసీహా అనుకొని పట్టకెళ్ళి సిలువ వేశారు. ఈ విధంగా ఆ వ్యక్తిని చంపి, సిగ్గ ఎగ్గూ లేకుండా “మేము దైవప్రవక్త మసీహా ఇబ్రహిమర్యాంని సంహరించాం” అని చెప్పాడున్నారు మహాగ్రంగా. (ఖర్మన్/4:156 సూక్తి చూడండి.)

ఈ సంఘటన జరిగిన అనేక సంవత్సరాలకు ఈసా (అల్లె) ను విశ్వసించి క్రస్వలైన వారు దీన్ని గురించి ఎన్నో భేదాభిప్రాయాలకు గుర్తున్నారు. యూదులు, రోమ్ సైనికులు కలసి సిలువసేన వ్యక్తి మసీహా కాదని, మసీహా వారి తెలివిమాలినతనం పట్ల సహ్యతూ అకట్టే ఓ చోట నిల్చున్నాడని కొందరు అభిప్రాయ పడ్డారు. సిలువపై ఎక్కించబడినవాడు మసీహాయే కాని, ఆయన సిలువ మీద మరణించి లేదని, సిలువ నుండి దించిన తర్వాత ఆయన బ్రతికే వున్నాడని మరికొందరు భావించారు. కాదు ఆయన సిలువపైనే చనిపోయాడని, ఆ తర్వాత ఆయన బ్రతికి దాదాపు పదిమంది శిష్టమ్మి కలుసుకొని మాటలూడాడని ఇంకాందరి కథధనం. ఆయన చనిపోయిన తరువాత తిరిగి బ్రతికాడని, అప్పుడు సశరీరంగా పైకి ఎత్తుకోబడ్డాడని మరికొందరి నమ్మకం.

మసీహా (అల్లె) సిపేంగా, సశరీరంగా పైకి ఎత్తుకోబడ్డారన్న ఈ నమ్మకమే ఆయనకు దైవతాన్ని ఆపాదించింది. దేవుడు దివ్యసందేశాన్ని ప్రవక్తలకు చేరవేసే దైవమాత్రను “పరిశుద్ధాత్మ” అని ఖర్మన్లో ప్రస్తావిస్తే, క్రస్వలు ‘అది దేవుని పరిశుద్ధాత్మ’ అని, ఆ పరిశుద్ధాత్మ మసీహాలో అంతస్తినమై పోయిందని’ భావించారు. యూదమతంలో మానవుల్ని దేవుని కుమారులుగా పిలిచే సంప్రదాయం వుంది. ఆ సంప్రదాయానికి ప్రభావితులైన క్రస్వలు మసీహా (అల్లె)ని దేవుని ఏకైక కుమారునిగా చేశారు.

ఇలా వారు దేవుడు ఒకక్కడేనని నమ్ముతూనే ముగ్గురు దేవక్షును సృష్టించుకున్నారు. దేవకుమారునిగా కల్పించబడిన ఈసా మసీహా మానవుల పాపాలకు ప్రాయశీత్తంగా సిలువపై బలయిపోయారని, అందువల్ల మానవులు ఎలాంటి ఎన్ని పాపాలు చేసినా ఏను ప్రభువుని విశ్వసిస్తే చాలు, మోక్షం లభిస్తుందని ఓ గొప్ప మతసిద్ధాంతాన్ని ఉనికిలోకి తెచ్చారు. ఈ సిద్ధాంతాన్ని కనిపెట్టి ప్రచారం చేసిన ఘనత సెయింట్ పాల్ (పాలన్)కు

దక్కుతుంది. ఈ సిద్ధాంతానికి ప్రారంభంలో కొన్ని సమస్యలు, అభ్యంతరాలు ఎదురైనా ఆతరువాత క్రమేణా ఇది క్రిస్తువజగత్తులో బాగా ప్రాచుర్యం పొందింది.

18. ఉమ్ముత్ (సముదాయం):- ఉమ్ముత్ అంటే జాతి, జనావళి, సముదాయం అని నానార్థాలు వున్నాయి. ధర్మశాస్త్ర పరిభాషలో ఉమ్ముత్ అంటే, ఒక దైవప్రవక్త ప్రభవించిన తర్వాత అయిన బోధనలు లోకంలో ప్రక్కిప్తాలకు, నిక్షిప్తాలకు గురికాకుండా యథాతథంగా ఉన్నంతవరకు ఆ ప్రవక్తను విశ్వసించేవారని అర్థం. ఇలా ఒక ప్రవక్త సుండి మరో ప్రవక్త ప్రభవించే వరకుండే విశ్వాసుల సముదాయం ఉమ్ముత్ అనబడుతుంది. ఇప్పుడు అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లిం) కాలం సుండి ఇప్పటివరకు అయిన్ని, అయిన బోధనల్ని విశ్వసించినవారు, ఇకముందు ప్రశయం వరకూ విశ్వసించే వారంతా ‘ముహమ్మద్ ఉమ్ముత్ లేదా ముస్లిం ఉమ్ముత్’ (ముస్లిం సముదాయం) అనబడతారు. (10:47)

19. ఉమ్ముతై పసత్ (మధ్యస్త సమాజం లేక మధ్యస్త సముదాయం):- అతిశయానికి, అతివాదాలకు పోకుండా మధ్యమార్గాన్ని అవంబించి న్యాయంగా, నిష్పక్షపొత్తంగా, ధర్మయుక్తంగా వ్యవహారించే సమాజాన్ని ఉమ్ముతై పసత్ అంటారు. దేవుడు ఖరెన్ అన్నిం సముదాయానికి ఈ పేరు ప్రతిపాదించి దాని కర్తవ్యాన్ని తెలియజేశాడు. (2:143 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.) ముస్లిం సముదాయాన్ని “ఉమ్ముతై శైర్” (శేష సమాజం) అని కూడా అంటారు. లేపనమాజం గుణగణాలు వర్ణిస్తా ముస్లింలు మంచి పసులు చేయమని ప్రజలను ఆదేశిస్తారు; చెడుపసుల సుండి వారిస్తారు; దేవుడ్ని ప్రగాఢంగా విశ్వసిస్తారని దివ్య ఖరెన్ చెబుతోంది. (3:110 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

20. ఉమ్మీ (నిరక్షరాశ్యాదు) :- చదవడం, ప్రాయండం రాని వ్యక్తిని ఉమ్మీ అంటారు. ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సల్లిం)సు కూడా ఈ అర్థంలోనే “ఉమ్మీ” అన్నది ఖరెన్. యూదులు యావత్తు మానవుల్లో తామే ల్రెపులమని చెప్పుకోవడమే గాకుండా, తమ జాతికి చెందని ఇతర జాతులవారిని అజ్ఞానులు, అనాగరికులు, నిరక్షరకుక్కులు అనే అర్థాల్లో ఉమ్మీ (Gentiles) అనంటారు. అలాంటి ఉమ్మీ జాతిలో పుట్టి నిరక్షరాశ్యాదయిన ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స)ను విశ్వసించినప్పడే మీపై దైవకారుణ్యం వరిస్తుందని ఖరెన్ యూదులకు చెబుతోంది. (7:157 సూక్తి చూడండి).

21. ఉర్ : - ఇది ఇత్రాహీం ప్రవక్త (అలై) పుట్టిపెరిగిన పట్టణం. ఇది ఆనాటి స్తమ్యాద్ రాజు పాలించిన (ప్రస్తుత ఇరాఖ్) రాజ్యానికి రాజుధానిగా ఉండేది. సర్ లియోనార్డ్ వూలి రాసిన “అబ్రహమ్”(లందన్) అనే గ్రంథం ప్రకారం ఈ పట్టణంలోని ఓ ఎత్తుయిన కొండపై నన్నార్ అనే దేవతా విగ్రహం ఉండేది. ఇది మొత్తం దేశంలో కెల్లా పెద్ద దేవాలయం. ఇక్కడ అనేకమంది పూజారులు, దేవదాసీలు ఉండేవారు. కాని ఈ దేవాలయంలో దేవుని పేరుతో, మతం పేరుతో విచ్చలివిడిగా పచ్చి వ్యభిచారం సాగుతుందేది.

22. ఉలుల్ అట్మో :- నాయకుడు, అధికారి లేక ఆజ్ఞాపించేవాడని అర్థం. (వివరాల కోసం 4:59 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

23. ఉఱులు :- ఖరెన్ అన్లో కొన్ని చేట్ల భూమిని ఉఱులతో పోల్చడం జిగింది. (4:30 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

24. ఉఱ్ఫులోక సహస్ర:- ఇది ఆదం (మానవడి) సృష్టి విషయమై ఆకాశంలో జిగిన దైవదూతల సమావేశం. అందులో జిన్ (భూతం) జాతికి చెందిన ఇట్టీన్ (పైతాన్) కూడా

ఉన్నాడు. మానవసృష్టి జిగిన తర్వాత మానవనికి తలవంచమని దేవుడు ఆదేశించినప్పుడు అందరూ తలవంచుతారు. కాని ఇట్టీన్ తిరస్కరిస్తాడు. (38:69-85 సూక్తులు చూడండి).

25. ఎళ్ళా (ఉజ్జేర్):- యూదులు ఈయన్ని తమ మతాన్ని సంస్కరించిన గొప్ప సంస్కరగా చెప్పుకుంటారు. హజ్జత్ ఉజ్జేర్ (అలై) కాలం దాదాపు క్రీ.పూ. 450 అని పరిశోధకులు నిర్ధారించారు. యూదుల మతఉల్లేఖనాల ప్రకారం సులైమాన్ ప్రవక్త (అలై) చనిపోయిన తర్వాత యూదులు శత్రువాడులతో కకావికలమైపోయారు. తోరాత్ ప్రపంచం నుండి కునుమరుగై పోయింది. చివరికి వారి మాతృభాష హెబ్రూ కూడా వారికి అపరిచితమై పోయింది. అలాంటి గడ్డకాలంలో ఉజ్జేర్ (అలై) తోరాత్ బోధనలను ఏరి కూర్చి, వారి ధర్మశాస్త్రాన్ని సంస్కరించారు. ఈ కారణంగా యూదులు ఆయన్ని అమితంగా గౌరవిస్తారు. అయితే కొంతకాలానికి ఈ గౌరవప్రవత్తులు హాద్దు మీరిపోయి యూదుల్లో ఒక వర్గం ఆయన్ని దేవుని కుమారుడని పలికే వరకు పోయింది. (9:30 సూక్తి చూడండి.)

26. ఎదమ పట్టంవాళ్ళు :- ఎదమపట్టం లేక వామపట్టం వాళ్ళగానే సాధారణంగా మనకు కమ్ముయిష్టులు గుర్తుకొస్తారు. కాని ఖరెన్ దృష్టిలో ఎదమపట్టం వాళ్ళంటే దేవుడ్ని, ఆయన ప్రవక్తలను తిరస్కరించినపారని అర్థం. పరలోక తీర్పుదినాన విశ్వాసులు కుడిపట్టం వాళ్ళగా, అవిశ్వాసులు ఎదమపట్టం వాళ్ళగా పరిగణించబడతారు. (వివరాల కోసం 56:41-56 సూక్తులు చూడండి.)

27. ఎతికాఫ్ :- రమజాన్ నెల చివరి దశకంలో రేయింబపట్టు మసీదులోనే వుండి ప్రత్యేక నిష్ఠతో గడవడాన్ని ఎతికాఫ్ అంటారు. (2:187 సూక్తి చూడండి.)

28. ఏనుగు :- దేవుని ఆజ్ఞతో శత్రువక్కంలోని ఒక ఏనుగు దైవశత్రువుల బారినుండి కాబా గ్రూహన్ని కాపాటటంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించింది. వివరాల కోసం 105వ సూరా (ఫీల్)కు రాసిన ఉపోద్ధాతం చూడండి.

29. ఐకా ప్రజలు :- ఐకా అనేది ఘణబ్ ప్రవక్త (అలై)జాతి నివసించిన ప్రాంతం. ఇది మదీనా నుండి సిరియాకు పోయే దారిలో ఉంది. దీన్నే ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) కాలంలో తబాక్ అన్నారు. ఐకావారు కూడా దైవప్రవక్తల్ని తిరస్కరించి నాశనమయ్యారు. (15:78, 50:12 సూక్తులు)

30. ఐకమత్యం :- ముస్లింలు మనో వాక్యాయాలతో ఇస్లాం ధర్మంలో స్థిరంగా ఉన్నప్పుడే వారిలో ఐకమత్యం ఉంటుందని ఖరెన్ అధ్యయనం ద్వారా తెలుస్తాంది. (వివరాల కోసం 3:103, 8:46 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

31. ఒప్పందం :- ముహమ్మద్ (స) కాలంలో ముస్లింలకు, మక్కా ఒప్పందార్థకుల మధ్య ఒక నిర్వయ్య ఒడంబడిక జిగింది. ఈ ఒప్పందంలో ఒప్పందార్థకులు పెట్టిన ప్రాంతులు అన్యాయంగా ఉన్నాయని భావించి ముస్లింలు అందోళనచేందారు. అయితే ఈ ఒప్పందం స్పృష్టమైన విజయమంటూ దేవుడు 48వ అధ్యాయంలో తెలియజేసి ముస్లింలను శాంతపరిచాడు. (వివరాలకు ఆ అధ్యాయాన్ని దాని ఉపోద్ధాతంలో పాటు చెప్పండి.)

32. ఒయాసిస్పు:- ఎటు చూసినా పెద్దపెద్ద ఇసుకతినైలతో కన్నించే ఎదారి ప్రాంతాల్లోనూ అక్కడక్కడ కొన్ని జలాశయాలు, వాటి చుట్టూ చెట్లు చామలు కన్నిస్తాయి. వీటినే ఒయాసిస్పులంటారు. ఎండమావులు కూడా ఇలాగే కన్నిస్తాయి. సత్యతిరస్కరిస్తారులకు

మృత్యుముఖంలోకి ప్రవేశించినప్పుడే దైవం, ధర్మం అనేవి గుర్తుకొస్తాయి. కాని ఒయసిన్సు లాంటి ఆ సత్యాన్ని స్వీకరించబోతే వారికి అక్కడ కన్నించేది ఎండమావులే. (24:39 సూక్తి చూడండి.) కనుక మృత్యువు దాపురించకముందే మేల్గొని రుజుమార్గం అవలంబించడం బుద్ధిమంతుల లక్షణం. బుద్ధిమంతుల్ని గురించి ఖరెన్ లో అనేక చోట్ల ప్రస్తావన ఉంది.

33. ఓడ :- తుఫానులు, ఉప్పెనలు వచ్చినప్పుడు మనిషిని ఓడ కూడా కాపాడలేదు. అసలు తుఫానులు, ఉప్పెనలు ఏమీ రాకపోయినా సరే ఓడ అదుపు తప్పి ఏ పర్యతానికో ధీకొంటే కూడా మనిషికి ముప్పు తప్పదని, ఇటీవల కాలంలో సముద్రంలో మనిగిన “టైటానిక్” ఓడ నిరాపించింది.

అయితే ఎవరినైనా దేవుడు కాపాడ దలచుకుంటే ఉప్పెనలు వచ్చినా కాపాడుతాడు. చంపదలచుకుంటే ఓడ బయట కొండక్కి కూర్చున్నా సరే అతనికి చాపు తప్పదు. సూహో ప్రవక్త (అల్ల) దైవాజ్ఞతో నడిచే ఓడలో కూర్చొని, సముద్ర కెరటాలతో కుస్తి వడుతున్న కొడుకని పిలుస్తా, ఓడలోకి వచ్చేయి బాబూ! అని ఎంత బతిమాలినా లాభం లేకపోయింది. పైగా ఆ దుష్టప్రతిదు మరింత నీల్చుతూ ‘నేనీ కొండక్కి కాపాడుకుంటా’ సంటూ వెళ్లిపోయాడు. అంతలో ఓ పెద్ద కెరటం వచ్చి అతడ్ని ముంచివేసింది. (వివరాలకు 11:42-43, 17:66-69 సూక్తులు చూడండి.)

34. ఓరిమి :- ఖరెన్ లో “సుట్రీ” అనే పదానికి సహనం, స్థయిర్యం, స్థిరత్వం అనే అర్థాలున్నాయి. సాధారణంగా మానవుడు ప్రతి వ్యవహారంలోనూ లాభమణ్ణలనే జేరీజీ వేసుకుంటూ వుంటాడు. లాభం చేకూరే పనేదయినా కన్నిస్తే చాలు అటువైపు పరుగెత్తుతాడు. నస్షం వాబిస్తే సూచనలుంటే దాని నుండి పారిపోతాడు. అతని దృష్టి ప్రాపంచిక ఘలితాలు దాటి ఒక్క అదుగు కూడా ముందుకు పోదు. కాని పరలోకం దృష్ట్యా మానవులంతా పొరంగా నస్షపోతాని ఖరెన్ చెబుతోంది. ఆ నస్షం నుండి బయటపడేందుకు నాలుగు పరతలు విధించింది. ఒకటి, దేవుని మీద, ఆయన ప్రవక్త (స) మీద దృఢమైన విశ్వాసం. రెండు, సత్యరూలు. మూడు, సత్యర్థు ప్రచారం. నాలుగు, సహనోపదేశం. వివరాలకు 103వ అధ్యాయం (అన్న సూరా), దాని పాదసూచిక చూడండి.

35. జౌదార్యం : - దేవుడు ఎంతో ఉదార స్వభావుడు. ఆయన తన భక్తులను కూడా ఉదార బుద్ధితో వ్యవహారించాలని ఉపదేశిస్తున్నాడు.

36. జైషధం : - ప్రతివ్యాధికి మందు ఉండన్నారు మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స). రోగులకు ప్రయోజనం చేకూరే మూడు చికిత్సాపద్ధతుల్ని గురించి మరోహదీసు (బుఖారీ)లో ఉంది. ఒకటి, శస్త్రవికిత్తు ద్వారా చెడురక్తం తొలగించడం. రెండు, తేనెను సేవించడం. మూడు, వాతలు పెట్టడం. అయితే వాతలప్రక్రియ అంబే తనకు ఇష్టం లేదన్నారు ఆయన.

తేనె చికిత్స గురించి ఖరెన్ కూడా సిఫారసు చేస్తూ, యోచించే వారికి ఇందులో గొప్ప సూచన ఉండని చెబుతోంది. ఇలాంటి తేనె పలుకుల్ని గురించి మరిన్ని వివరాలు తెలుసుకో దలచుకుంటే 16వ అధ్యాయంలోని 68,69 సూక్తులు చదవండి.

37. కపట విశ్వాసులు : - కపటవిశ్వాసులు ప్రతి యుగంలో, ప్రతి మతంలో, ప్రతి సంఘంలో, ప్రతి సంస్థలోనూ ఉన్నారు. వారిని ఒక హదీసులో దైవప్రవక్త (స) తెలిపినట్లు ఈ క్రింది నాలుగు లక్ష్మణాలను బట్టి గుర్తించవచ్చు:

బకటి, భద్రపరచమని (బాధ్యత వహించమని) వస్తువు (లేక పని) అప్పగిస్తే వారు నమ్మక ద్రోహానికి పాల్పడతారు. రెండు, నోరువిప్పితే అబద్ధమే పలుకుతారు. మూడు, వాగ్దానం చేస్తే దాన్ని భంగపరుస్తారు. నాలుగు, ఎవరితోనైనా జగదం పెట్టుకుంటే దుర్భాషకు దిగుతారు. (వివరాలకు 63వ అధ్యాయం దాని ఉపోదాతుంతో పాటు చూడండి).

38. కాఫిర్-కుప్ర్ : - కుప్ర్ నుండే కాఫిర్ అనే పదం ఉధ్వించింది. కుప్ర్ అంటే దాచడం, కప్పిపుపుడం, కప్పిపెట్టడం అని అర్థం. ఇందులో నుంచే తిరస్కార భావం పుట్టింది. షరీరతో పరిభాషలో కుప్ర్ అంటే సత్యాన్ని కప్పిపుచ్చడం అని అర్థం. ఇలా వాస్తవం తెలిసి కూడా సత్యాన్ని కప్పిపుచ్చేశాడ్ని ‘కాఫిర్’ అంటారు. కాఫిర్ అంటే సత్య తిరస్కారి, అవిశ్వాసి అని అర్థం. అంటే అతను ఒక విషయం సత్యం అని గ్రహించినప్పటిక దాన్ని విశ్శసించకుండా నిరాకరిస్తాడు. మరోమాటలో చెప్పాలంటే అతను తన అంతరాత్మ ప్రబోధను నొక్కి పడ్డాడన్నమాట. (అంతరాత్మ ప్రబోధన గురించి 89వ అధ్యాయం (ప్రాతః కాలం)లో 27వ సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

కప్పిపెట్టడం అనే అర్థంలో రైతును కూడా కాఫిర్ అంటారు. రైతు విత్తనాల్ని భూమిలో కప్పిపెట్టాడు. అంటే అతడ్ని కాఫిర్ అంటారు. దాని బహువచనం కుప్ర్స్. (57:20 సూక్తికో పాటు, 2:161 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక కూడా చూడండి.)

39. కుక్కతోక : - ఈత రానివాడు కుక్కతోక పట్టి గోదావరి ఈదితే అది అతడ్ని ఒడ్డుకు చేర్చుతుందో లేదోగాని, ఆ తోకు తాడుక్కటి సరిచేయడానికి ఎంత ప్రయత్నించినా అది మళ్ళీ వంకరగానే అయిపోతుంది. అరబీభాషా సంప్రదాయం ప్రకారం ఖరెన్ లో కుక్కతోకు బదులు కుక్క నాలుక ప్రస్తావ వచ్చింది. కుక్కను కొట్టినా కొట్టుకపోయానా అది తన నాలుక జాపే వుంచుతుంది. అది దాని నైజం. ఈ నైజం కొందరు మనుషుల్లో కూడా వుంటుంది. ప్రాపంచికవ్యామోహంలో పడి మనోహంఛలకు బానిసైనపడు దైవబోధ నలు విని అందులోని వాస్తవికతను గ్రహించి కూడా తన శునకు నైజాన్ని మార్చుకోలేదు. (7:175-176 సూక్తులు చూడు.)

40. ఖలీఫా: - ఖలీఫా అంబే దైవప్రతినిధి. జీవితంలోని ప్రతిరంగంలోనూ దేవుని ఆదేశానుసారం నడుచుకునేవాడని అర్థం. (2:30, 6:165 సూక్తులు, పాదసూచికలు చూడు.)

41. భారున్ : - ‘ధనమూలమిదం జగత్తు’ అనుకున్నాడు భారున్ అనే వాడొకడు మూసాప్రవక్త (అల్ల) కాలంలో. అందుకే అతను మంచి-చెడు, ధర్మం-అధర్మం స్కమం-అత్రమం అనే విషట్టన ఎంతమాత్రం చేయకుండా పెద్ద యెతున వెండి-బంగారాలు, వజ్-వైధుర్యాలు, ఇతర అనేక విలువైన పస్తుపుల్ని పోగుచేసి వేలాది ఇనుప పెట్టులలో దాచి, ఇక ప్రవంచంలో ఫిరోన్రాజు తరువాత తన కంటే గోప్పారాడు లేదని మీసం మెల్లేశాడు. జపుశా అతను నేటి మైక్రోసాప్ట్ కంపెనీ అధిపతి బిల్గెట్ట్ కంటే కూడా పెద్ద ధనికుడయి వుండవచ్చు. అసలతను సిరిసంపదలు దాచిన పెట్టులు, బీరువాలకు సంబంధించి తాళు చెవులే ఎన్నో ఉన్నాయట! ఆ తాళుపుచెవుల గుచ్ఛును మోయడానికి సుమారు పడి పన్నెందు మంది మనుషులు కావలసి వుండెదట!!

కాని అంతటి ధనం కూడా ఈ దౌర్ఘాగ్యాడ్ని కాపాడలేక పోయింది. అతను ఒక రోజు వారాత్మగా తన సిరిసంపదలతో సహ నేలలోకి శాస్త్రపతంగా దిగబడి పోయాడు. (వివరాలకు 28:76-82 సూక్తులు చూడండి). అయితే ఈనాడు కొందరు ఈ చారిత్రక సంఘటన

నుండి గుణపారం నేర్చుకోవడానికి బదులు, పురావస్తు పరిశోధన పేరుతో భూమిలో లోతుగా దిగబడిపోయిన ఆ ధనరాసుల్ని వెలికితీయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారట!

42. ఖిజర్ (అలై) :- ఒక వ్యక్తి ఎవరినయినా హత్యకేచ్చే లోకం ఆ హత్య నేరాన్ని ఆ మనిషిపై మోపుతుంది. అదే ఏదయినా రోగం వచ్చి చనిపోతే ఎవరి మీదా నింద రాదు. కాని జీవన్సురణాలు, కష్టసుభాలు, లాభసప్షాలు అన్ని దేవుని చేతిలోనే ఉన్నాయి. ఆయన ఆజ్ఞ లేనిదే చెట్టు నుండి ఆకైనా రాలదు. అలాగే ఆ వ్యక్తి చనిపోవడం వల్ల భవిష్యతులో సమాజానికి ఏదైనా ప్రయోజనం చేకూరపచ్చ; ఇంకా బ్రతికివుంటే నష్టం కలగవచ్చు. ఈ వాస్తవం దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ప్రజలు జరిగిన సంఘటనల ద్వారా ఉత్సవమయ్యే ఫలితాలను గురించి తప్పుడు అంచనాలు వేస్తారు. అలాగే దోషించి దౌర్జన్యాలతో తాత్కాలిక ప్రయోజనాలు పొందినహారు కూడా భవిష్యతును గురించి బంగారు కలలు కంటారు. బహుశా ఈ యదార్థం తెలియజేయడానికి దేవుడు మూసాప్రవక్త (అలై) కాలంలో ఖిజర్ (అలై)ని రంగంలోకి దించాడు.

హజ్రత్ ఖిజర్ (అలై) మూసా (అలై) సమక్షంలో ఒక పదవకు రంధ్రం వేసి నష్టం కలిగించడం; తమకు అతిధ్యమివ్వడానికి నిరాకరించిన ఊళ్ళో ఒక పడిపోయిన గోదసు ఐపేరి చేయడం; ఏ పాపమెరగని ఒక బాలుడ్ని హతమార్గం జరిగాయి. కాని మూసా (అలై)కు ఇవ్వన్ని అర్థంగాక ప్రతిసారీ అసహాన్ని వెలిబుచ్చుతారు. చివరికి ఇవ్వన్ని తాను దైవాజ్ఞతోనే చేశానని ఖిజర్ (అలై) చెబుతారు. దీన్నిబట్టి ఖిజర్ (అలై) మానవమాత్రుడు కాదని, మానవరూపంలో వచ్చిన దైవమాతులు ఉంటారని కొందరు ధర్మవేత్తలు అభిప్రాయ వడ్డారు. ఆయన వృత్తాంతం వివరంగా 18:60-82 సూక్తుల్లో వుంది, చూడండి.

43. ఖిబ్బా :- ఖిబ్బా అంటే ఆరాధనా కేంద్రం లేక దిక మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స), ఆయన అనుషరులు మొదట్లో దాదాపు 17 నెలల దాకా బైతిల్ మహీన్ మసీదునే ఖిబ్బాగా చేసుకొని నమాజుచేశారు. అతర్వాత దైవాజ్ఞతో కాబాను ఖిబ్బాగా చేసుకొని నమాజు చేయడం ప్రారంభించారు. (2:142-150, 2:177 సూక్తులు చూడండి.)

44. ఖర్మన్:- ఖర్మన్ అంటే పొర్చుగ్రంథం, పొరాయణగ్రంథం అని అర్థం. ఈఅర్థం ద్వాష్టో విద్యార్థులు తమ పొర్చుపుస్తకం చదివేలా దీన్ని నిత్యం పరిస్తాండాలి. ఈ భావం లోనే దేవుడు ఖర్మన్లో ఒచ్చోట గత దైవగ్రంథాల్ని కూడా ఖర్మన్ అని ప్రస్తావించాడు. అంటే ఆయకాలాల్లో అవి పొర్చుగ్రంథాలన్న మాట. నేబీకాలంలో ప్రకయుండాకా ఖర్మన్ మాత్రమే నిత్యం పరిస్తూ ఆచరించవలసిన ఏకైక దైవగ్రంథం. (15:91 సూక్తి చూడండి.)

45. ఖుర్బాన్ (త్యాగం) :-ఖుర్బాన్ అనగానే బక్కిదు పండుగనాడు పశువుని జిబ్బోచేసి తాము తినడం, ఇరుగుపొరుగుక పంచడమే కదా అనుకుంటారు చాలామంది ముస్లింలు. కాని దీని వెసుక ఓ చారిత్రక గాఢ ఉంది. ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అ) కలలో గాంచిన సూచనను అచరణలో పెట్టేందుకు తనకు అత్యంత ప్రేమపాత్రుడైన ఏకైక కుమారప్పి జిబ్బో చేయడానికి సిద్ధహారు అప్పుడు దేవుడు దీనిపట్ల ప్రసన్నుడై ఆయన పుత్రుని స్థానంలో ఓ పశువుని పంపి జిబ్బో చేసుకోమని చెబుతాడు. ఈ త్యాగానికి సంకేతంగా స్థోమతగల ముస్లింలూ ప్రతియేదూ ఖుర్బాన్ (బలి) ఇస్తున్నారు. ఈ బలిదానం ద్వారా తాము దైవప్రసన్నతకోసం అవసరమైతే ఎలాంటి త్యాగానికైనా సిద్ధపడతామని వారు ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నారు. త్యాగభావంలేని పశుబలి నిరర్థకం. (37:99-110, 22:36-37 సూక్తులు చూడండి)

46. గగన పర్యటన (మేరాజ్) :- మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) దేవుని మహిమతో కొన్ని క్షణాలలోనే సప్పాకాశాలు పర్యటించి, కొందరు దైవప్రవక్తలను కలసి, స్వర్గసరకాలు చూసి, సృష్టికర్తతో ప్రత్యుష సంఖాపణ జరిపి తిరిగొచ్చారు. దీన్నే మేరాజ్ అంటారు. (17:1 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

47. గుహవాసులు :- క్రీ.శ. 249-251 మధ్యకాలంలో రోమేచుక్రపర్తి సీజర్ దేసియన్ తమ పూర్ణీపుల (బహుదైవారాధనా) మతాన్ని విడనాడి నిజధర్మం (ఇస్లాం) అవలంబించిన ఈసాప్రవక్త (అలై) అనుచరుల్ని వేధించసాగాడు. అప్పుడు కొందరు యువకులు తాము అవలంబించిన నిజధర్మాన్ని కాపాడుకోవడానికి పారిపోయి సుదూర ప్రాంతంలోని ఓ కొండగుహలో దాక్కుంటారు. క్రెస్ట పండితుడు జెమ్ము సరూజి, ప్రముఖ చరిత్రకారుడు గిఖ్వెన్ చేసిన పరిశోధనల ప్రకారం వారక్కడ దాదాపు 196 సంపత్సులు నిద్రావస్థలో గడిపారు. తరువాత ఆ యువకులు క్రీ.శ. 445-446 మధ్య కాలంలో మేల్కున్నారు. అప్పుడికే ఆనాటి రోమ్ పాలకుడైన సీజర్ ధియోడ్సిస్, అతని ప్రజలు క్రెస్టవులుగా మారి వున్నారు. ఈ విచిత్ర సంఘటన చూసి ప్రజలు ఎంతో ప్రభావితులయ్యారు. ఆ యువకులు తిరిగి గుహలోకి ప్రవేశించడం, వారి అత్యులు అనంతవాయువుల్లో కలసిపోవడం జరిగింది. (18:9-26 సూక్తులు, వాతి పాదసూచికలు చూడండి.)

48. గోయజ్జం:- ఈజిప్పు, పాలస్తేనా బహుదైవారాధకులు పూజించే విభిన్న విగ్రహాలలో ఆపు, ఎడ్డు విగ్రహాలు కూడా ఉండేవి. వీటి ప్రభావానికి యూదులు కూడా గురయ్యారు. ముఖ్యంగా గోభక్తి వారి హృదయాల్లో బాగా తీవ్ర వేసుకుంది.

యూదులు ఈజిప్పులో మూసాప్రవక్త (అలై) ద్వారా ఎన్నో దైవమహిమల్ని కళ్యారు చూశారు. దేవుని మహిమతోనే సముద్రం చీలిపోయి దారి ఏర్పడి, ఆ దారి గుండా తాము క్లేమంగా తీరానికి వేరుకోవడం, తమ కళ్యముందే సముద్రం తిరిగి కలసిపోయి అందులో భిరాన్రాజు, అతని సైనికులు మునిగి నాశనమైపోవడం కూడా వారు చూశారు. అయిన పృటికీ వారికి కన్చించని దేవుని మీద పూర్తిగా నమ్మకం కుదరలేదు. అందుకే యూదులు సముద్రం దాటి సినాయి ప్రాంతంలో ప్రయాణం చేస్తున్నపుడు ఒక ఊళ్ళో బహుదైవారాధకులు పూజిస్తున్న విగ్రహాలను చూసి తమకు కూడా అలాంటి ఒక దేవతను తయారు చేయించి ఇష్వమని మూసా (అలై)ని అడిగారు. (7:138-140 సూక్తులు చూడండి.)

ఆ తరువాత మరికొన్నాళ్ళకు సినాయి దీపుకల్పాలో నివిస్తున్నపుడు వారు మరీసారి విగ్రహారాధనకు పాల్పడ్డారు. మూసా ప్రవక్త (అలై) దైవాజ్జు ప్రకారం తూర్పుకొండకు వెళ్ళి నష్టుడు సామిరి అనేవాడు యూదుల దగ్గరున్న బంగారు నగలను కరగబెడ్డు అందులో నుంచి ఒక ఆపుమాడ విగ్రహం తయారుచేశాడు. పైగా ఆ విగ్రహంలో నుంచి దూడారుపు లాంటి ధ్వని విన్నించేలా చేసి “జదే మీ ఆరాధ్యదేవం, మూసా ఆరాధ్యదేవం కూడా ఇదే; దీన్ని ఆయన మరచిపోయాడు” అన్నాడు. అతని మాయమాటలు విని అనేకమంది ఆ విగ్రహాన్ని పూజించడం మొదలెట్టారు. హోరూన్ ప్రవక్త (అలై) ఎంత నచ్చజెప్పినా వినలేదు. పైగా మూసా తిరిగొచ్చేదాకా తాము దీన్నే పూజిస్తూ పుంటామని చెప్పారు. మూసాప్రవక్త (అలై) తిరిగొచ్చి యూదుల నిర్వాకం పట్ల తీవ్రాగ్రహం వెలిబుచ్చారు. సామిరిని “నీవు అంటరాని వాడవతావ”ని శపించారు. ఆ తర్వాత విగ్రహాన్ని కాల్చి మసిచేసి పారేశారు. (20:85-97, 7:148 సూక్తులు చూడండి.)

మూనొప్రవక్త (అలై) మందలింపు, హితోపదేశాల తరువాత యూదులు తమ నిర్వాకం వట్ల వశ్వత్తాపంచెందారు (7:149). అయితే ఈ పొపొనికి నిష్పుతిగా గోప్యజకు పెల్పిడినపారిని గోప్యజ జోలికిపోనివారు వధించాలని మూనొ(అలై) ఆదేశించారు (2:54). దాని ప్రకారం గోభక్తులందర్నీ వధించడం జరిగింది. ఇలా డబ్బువేల మంది గోభక్తులు మాత్రమైనట్లు తెలుస్తోంది. (ఇబ్రూక్ సీర్, ఫతముల్ ఖదీర్).

బహుదైవారాధకుల నుండి యూదులకు సంక్రమించిన ఈ గోభక్తి జాఘ్యం ఓ పట్టాన వారిని వదల్లేదు. వారి హృదయాలలో ఇంకా తిష్పవేనే వుంది. అందువల్ల దేవుడు వారి చేతులతోనే గోవని వధింపజేయాలని భావించాడు కాబోలు, ఆ సందర్భం వచ్చింది. యూదుల్లో వారసులునేని ఒక ధనికుడు ఉండేవాడు. అతని సోదరుని కుమారుడు అతని ధనాన్ని కాజేసే ఉద్దేశ్యంతో ఓ రోజురాత్రి అతడ్ని చంపి, శవాన్ని ఇతరుల ఇంబి ముందు పడవేశాడు. అంచేత యూదులు హంతకుడు ఎవరో నిర్మాంచుకోలేక పరస్పరం ఆరోపణలు చేసుకోశాగారు. చివరికి ఈ వ్యుప్పశర్థం మూనొ (అలై) దృష్టికి వచ్చింది. ఆయన, ‘ఒక ఆవుని చంపి దాని మాంపు ముక్కొక దానితో హతుని దేహమీద చరిస్తే అతను బ్రతికి తనను హత్యచేసిన వారెవడో చెబుతాడని అన్నారు. యూదులు అలా చేయగానే హతుడు బ్రతికిలేచి తనను చంపిన వారెవడో చెప్పి తిరిగి చనిపోయాడు (ఫతముల్ ఖదీర్)...గోవ ఎంపిక, దాని వధ గురించిన వివరాల కోసం 2:67-73 సూక్తులు చూడండి.

49. గ్రంథప్రజలు : - గ్రంథ ప్రజలంటే అంతిమ దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లాల్)కు పూర్వం ప్రభవించిన దైవప్రవక్తల అనుచరులని అర్థం. ఖర్ణ పరిభాషలో యూదుల్ని క్రైస్తవుల్ని గ్రంథప్రజలు (అప్పోకితాబ్) అంటారు.

50. ఘుటన : - జరిగిపోయిన విషయాన్ని మాత్రమే ఘుటన (సంఘుటన) అంటాం మనం. కానీ ఖర్ణాలో దేవుడు ప్రకటయం ఇంకా సంభవించక పోయినా సంభవించినట్లు దాన్ని జరగబోయే సంఘుటనగా పేరొన్నాడు. సంఘుటన అనగానే అది ఓ యదారం, వాస్తవం అనే భావాలు మన మనసులో మెదలుతాయి. ఈ భావంలోనే దేవుడు జరగబోయే ప్రకటయాన్ని సంఘుటన అన్నాడు. అంటే అది తప్పక సంభవించి తీరుతుందని, అందులో ఏమాత్రం సందేహం లేదని అర్థం. (56:1-6, 69:1-5 సూక్తులు చూడండి.)

51. ఘోరం : - మద్యం ఎక్కడ సేవించినా ఘోరపాపమే. కాని మనిధులో సేవిస్తే అది అంతకన్నా ఘోరమైన పాపం అవుతుంది. అలాగే వ్యాఖ్యిచారం ఎవరితో చేసినా నేరమే. కాని సాంతసోదరితో, కన్సుకూతురితో వ్యాఖ్యిచరిస్తే అది అంతకంటే ఘోరమైన నేరం అవుతుంది. అదేవిధంగా హింసా వీడనలు హత్యారక్తపాతాల కన్నా చాలా ఘోరమైన దుష్ప్రాయాలని ఖర్ణ ఆప్తింది. (రెండవ అధ్యాయంలో 2:217 సూక్తి చూడండి.)

52. చంద్రభండన : - దైవప్రవక్త (స) కాలంలో ప్రకటయం అతిత్వరలో సంభవిస్తుం దనడానికి సూచనగా ఓ శౌర్యమినాడు చంద్రుడు రెండు ఖండాలుగా చీలిపోయి తిరిగి వెంటనే కలసిపోయాడు. (ఏపరాలకు 54:1 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

53. చదువు : - “మానవుడ్ని సృష్టించిన నీ ప్రభువు పేరుతో చదువు....అతనికి కలం ద్వారా జ్ఞానం నేరిన శక్తిస్సరూపని పేరుతో చదువు” అని తొలి దివ్యావిష్ణుతి సందర్భం గా దైవప్రవక్త జిల్లీర్ (అలై) ముహమ్మద్ మహానీయుని (స) ముందు ప్రత్యక్షమై అంటారు. కాని తనకు చదువు రాదంటారు ఆయన. దైవవాణిని ఈ మనిషి తన కవితాపటిమతో

కల్పించి చెబుతున్నాడని సత్యతిరస్కారులు ఆరోపించే ప్రమాదం ఉండటంతో దేవుడు సత్య మంతుడు, నిజాయాతీపరుడులన ముహమ్మద్ (సల్లాల్) వంటి నిరక్షరాస్యాష్ట్రో ప్రవక్తగా నియమిస్తాడు. (96:1-5 సూక్తులు, వాటి ఉపోద్యాత్తం చూడండి.)

అయితే ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లాల్) చదువుక ఎంతో ప్రాముఖ్యమిస్తా “ముఖ్యం అయిన ప్రతి స్త్రీ పురుషుడు విధిగా చదువు నేర్చుకోవాల”ని అనుచరులకు బోధించారు. బద్రీ యుద్ధంలో పట్టుబడిన ఛైలీలను సప్పపరిహరంగా ధనం స్వీకరించి విడుదల చేస్తున్న పుడు, ఆయన చదువు వచ్చిన పేదబైదీలు చదువురాని తన అనుచరులకు చదువు నేర్చాలన్న పరతుపై వారిని విడిచిపెట్టారు. మతవిశ్వాసాన్ని దృఢతరం చేసే సాధనం చదువే. చదువుకున్నారే దేవునికి ఎక్కువగా భయపడతారని ఖర్ణ క్రొపాల్ (35:28) కూడా చెబుతోంది. కాని ధనికులు లక్ష్ములు భర్మ పేట్టి చదువుకొంటున్న ఈ రోజుల్లో పేదవాళ్ళు చదువు ‘కొనీకోపోతున్నారు. ముఖ్యంగా వారికి పై చదువులు గగన కుసుమాలై పోయాయి.

54. చర్య చక్కువులు : - ఒక వస్తువుని నిజంగా చూశానని చెప్పడానికి ఉర్ధులో “నా రెండు కళ్ళతో చూశాన”ని, తెలుగులో “నా కళ్ళూరా చూశాన”ని లేదా నా చర్య చక్కువులతో వీక్షించాన”ని అంటారు. అయితే కొందరు రెండు కళ్ళు కాదు, పదహారు కళ్ళున్నా ఆ చర్య చక్కువులతో సత్యాన్ని చూడలేరు. దాని కోసం హృదయ చక్కువులు కావాలి. హృదయ చక్కువులు లేనివారికి సత్యం ఎన్నటికి గోచరించడని, వారు కళ్ళున్న గుడ్డివాళ్ళు, చెపులన్న చెవితివాళ్ళని ఖర్ణ క్రొపాల్ బోధనలు తెలుపుతున్నాయి. (47:23-24, 22:45-46 సూక్తులు, 7:179 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

55. ఘత్రదిన శిక్ష : - అయికాజుతి ప్రజలు తమ ప్రవక్త ఘటబ్ (అలై)ను తిరస్కరించండంతో దేవుడు వారిని గొడుగుతారం మేఘం పంపి శిక్షించాడు. (26:189 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి)

56. భీత్తార్పం : - సత్యం సృష్టంగా ముందుకు వచ్చినపుటికీ దాన్ని తిరస్కరించి అవిశ్వాసులై పోయినవారిని దేవుడు, ఆయన దూతులు, ప్రవక్తులు శపించారు. ముఖ్యంగా యూదులపై దేవుని భీత్తార్పం పడింది. (3:87-89, 5:60, 78, 79 సూక్తులు చూడండి.)

57. జకరియా(అలైపీహి) : - ఈయన ఈసా, యహ్యో ప్రవక్తలకు పూర్వం పుండిన దైవప్రవక్త. హరూన్ ప్రవక్త (అలై) సంతతికి చెందిన ఇరవయి నాలుగు కుటుంబాలు ‘బైతిల్ మిల్సిన్సుకు వంతులవారిగా నేవ చేసేవారు. ఆ కుటుంబాలలో అబ్యా కుటుంబానికి నాయకుడయిన జకరియా తన వంతు వచ్చినపుడ్లూ ఈ సేవలో నిమగ్గులయ్యేవారు. ఈసాప్రవక్త (అలై) మాత్రముల్లి హజ్జత్ మర్యం (అలై) ఈయన సంరక్షణలోనే ఇవ్వబడ్డారు. (3:37-41, 19:2-9 సూక్తులు చూడండి.)

అయితే నైతిక, సామాజిక సంస్కరణల కోసం హజ్జత్ జకరియా (అలై) చేసిన హితోపదేశాల్ని యూదులు సహాయించాల అయిన్ని అన్యాయంగా చంపివేశారు. స్వయంగా యూదుల మతగ్రంథం తల్లూడ్ ప్రకారం బంధు నస్సర్ అనే రాజు బైతిల్ మిల్సిన్ (జరూసలేం)పై విజయం సాధించిన తర్వాత యూదుల ఆరాధనాలయం (అబ్యా)లో ప్రవేశించి సుంటే వధ్యాలిల సమీపంలో ఒకచోట గోడుమిద అతనికి బాణం తగిలిన గుర్తు కన్పించింది. ఇదేమిటని అడిగితే “ఇక్కడ మేము జకరియా ప్రవక్తున సంహరించాము. ఆయన మాలో పున్న చెడుగుల్ని చూసి మమ్మల్ని విమర్శిస్తా పుండివారు. చివరికి మేము ఈ విమర్శల్ని

నిందల్ని సహించలేక ఆయన్ని చంపివేశాం” అని అన్నారు యూదులు.

58. జకాత్ : - ఇది ధనికుల నుండి వసూలు చేసి పేదలకు ఇష్టబడే ఆర్తిక హక్కు ఇస్లాంలో సమాజ తరువాత దీనికి అత్యధిక ప్రాధాన్యం ఉంది. నిర్మిత సంపద కలిగిన ప్రతి ముస్లిం తన సంపద నుంచి సంవత్సరానికి ఒకసారి రెండుసుర శాతం చొప్పున ధనం తీసి నిరుపేదలు, ధర్మసంస్థాపనా కార్యకలాపాల కోసం విధిగా వినియోగించాలి. (2:43 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

59. జఖూర్మ్ : - ఇది నరకానికి పోయిన వాళ్ళకు లభించే ఆతిథ్యం. అమిత వేడిగా, వాడిగా, వగరుగా, వరమచేదుగా, దుర్గంధభాయిష్టంగా, రాకాసి తలల్లా భయంకరంగా వుండే ఈ వృక్షఫలాలను నరకవాసులు ఆపురావురుమంటూ తిని యమయాతనలకు గురవుతారు. (56:56, 44:43-46, 37:64-66 సూక్తులు చూడండి.)

60. జిహోద్ (పోరాటం) : - జిహోద్ అనగానే ఖద్దమో, తుపాకో తీసుకొని రణరంగంలో దూకడమే అనుకుంటారు చాలామంది. ఇది సరైన అభిప్రాయం కాదు. జిహోద్ అంటే “ఆశయ సాధన కోసం శక్తివంచన లేకుండా నిర్విరామంగా కృషిచేయడం, పోరాటటం” అని అర్థం. దీన్ని కొంతవరకు struggle అనే ఇంగ్లీషు పదంతో పోల్చువచ్చు. జిహోద్ ఇంత కంటే కూడా విష్టతభావంతో కూడిన మాట. నిరంతరం ఆశయాన్నే దృష్టిలో పెట్టుకొని దానికిసం పథకాలు రూపొందించడం, వాక్కు ప్రాతశ ద్వారా ప్రచారం చేయడం, అందు బాటులో వుండే ఒనరులన్నిటిని వినియోగించుకోవడం, అనివార్యమైతే ఆయుధం చేబట్టి పోరాటం, అవసరమైతే ఆ మార్గంలో ప్రాణాలు సైతం ధారఖోయడం- ఇవన్నీ జిహోద్ క్రిందికి వస్తాయి. దైవప్రసన్నత పొందే సంకల్పంతో ధర్మపరిరక్షణ కోసం, హింసాదొర్జన్యాలను అరికట్టేందుకు చేసే ఇలాంటి పోరాటాన్ని ‘జిహోద్ ఫీ సబీలిల్లాహ్’ (దైవమార్గంలో పోరాటం) అంటారు. (2:218, 4:95 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

61. జుల్ఫర్ సైన్ : - ఈయన దైవప్రవక్తో కాదో ఖర్ణ అన్న, హాదీసుల్లో ఎలాంటి ఆధారాలేవు. అయితే ఈయన ప్రముఖ వృక్షి, గొప్పరాజు అయివుంటాడని చెప్పువచ్చు. (18:83-98 సూక్తులు)

62. జాదీ పర్వతం : - ఇది పెనుతుఫాను వచ్చినప్పుడు సూహోప్రవక్త (అలైపిా) ఓడ నిలిచిన పర్వతం పేరు. (11:44 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

63. రూపులు : - అంటే నదులు లేక సెలయేరులు. స్వర్గంలో అందమైన మేడలు, ఆకాశ హర్షాల మధ్య చల్లబి సెలయేరులు ప్రవహిస్తుంటాయని ఖర్ణ అన్న చెబుతోంది. ఇవి మంచినీటి సెలయేరులు. ఇవేగాకుండా పాల నదులు, మద్యం ఏరులు, తేనె రూపులు కూడా స్వర్గంలో నిత్యం ప్రవహిస్తుంటాయని తెలుస్తోంది. (47:15 సూక్తి చూడండి.)

64. డంబాలు (ప్రగల్భాలు) : - ముస్లింలు ప్రతి సత్యార్థమూ దైవప్రసన్నత కోసమే చేయాలి. లోకులమెప్పు కోసం ప్రదర్శనా బుద్ధితో చేసే సత్యార్థాలకు పుణ్యం దక్కటపోగా పొపం మటుకు వారి ఖాతాలో తప్పకుండా పడిపోతుంది. ఇక చేయని పసులను గురించి చెప్పుకోవడం, అంటే డంబాలు కొట్టుకోవడం, ప్రగల్భాలు పలకడం మరింత పాపమవుతుంది. (61:2-3, 3:188, 4:60 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

65. డొల్లు (బోలు): - లోతట్టు కోసుకుపోయి డొల్ల వీర్పిన నదీతీరంపై ఇల్లు కట్టు కుంటే అది ఎంతోకాలం నిలవడు. బోలుకర్పులు గట్టిగా లేకపోయినా గాలి వీచినప్పుడల్లా

రౌద్రచేస్తూ తమ ఉనికిని చాటుకోవడానికి నానా తంటాలు పడతాయి. ఏమీ వడ్డించని విస్తరి ఎగిరెగిరి పడుతుంది. కపటబిశ్వాసుల స్థితి కూడా అచ్చం ఇలాగే పుంటుందని ఖర్ణ అంటోంది. (9:109, 63:4 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

66. తల్లిదండ్రులు : - ఇస్లాంలో దేవుని హక్కులు, దాసుల హక్కులని రెండు రకాల హక్కులున్నాయి. దాసుల హక్కులలో ప్రప్రథమ హక్కు తల్లిదండ్రులదే. దైవారాధన తరువాత తల్లిదండ్రుల సేవకు ఖర్ణ ఎంతో ప్రాముఖ్యం ఇస్తుంది. దయలేని పుత్రుష్ణి దేవుడు ఎన్నటికీ కనికరించడు. (17:23-24, 31:14-15 సూక్తులు చూడండి.)

67. తాగూత్ : - తాగూత్ అంటే హద్దు మీరేవాడుని అర్థం. పరీత్ పరిభాషలో, దేవుని దాసుడిగా ఉండవలసినవాడు హద్దుమీరిపోయి దేవుడయి దైవదాసుల చేత దాస్యం చేయించుకునేవాడని భావం. (2:256-257, 4:60 సూక్తులు, పాదసూచికలు చూడండి.)

68. తాలూత్, జాలూత్ : - సుమారు మాడువేల సంవత్సరాల క్రితం యూదుల రాజ్యంపై శత్రు దాడులు అధికమైనప్పుడు వాటిని సమరపంతంగా ఎదుర్కొగల నాయకుని అన్వేషణ మొదలైంది. ఆ రోజుల్లో సముద్యేల్ ప్రవక్త (అలై) వారికి నాయకునిగా ఉండే వారు. కాని అప్పటికి ఆయన భాగా వృథ్యడయియారు. అంచేత యూద పెద్దలు తమకొక రాజుని నియమిస్తే అతని నాయకత్వాను తాము దైవమార్గంలో యుద్ధం చేస్తామని అంటారు. అయితే దైవప్రవక్త (అలై) వారికోసం తాలూత్ అనే ఓ ఆజానుబాహుద్ది నాయకునిగా నియమించి పంపుతారు. చివరికి యుద్ధంలో శత్రువక్కం రాజయన జాలూత్ని ఓ సూసూగు మీసాల సవయుక్తుడు సంహరిస్తాడు. ఆ సవయువక్కు మరెవలో కాదు, భావి దైవప్రవక్త హజుత్ దాహాదే (అలై). (వివరాలకు 2:246-251 సూక్తులు చూడండి.)

69. తువాలోయ్ : - ఇది సీనాయి దీపుపక్లం దక్కిణ ప్రాంతంలోని ఒక లోయ పేరు. ఈ లోయలోనే దేవుడు మూసాప్రవక్త (అలైపిా)తో ప్రత్యక్షంగా సంభాషించి ఆయన్ని తన ప్రవక్తగా నియమించాడు. (20:9-24, 27:7-12 సూక్తులు చూడండి.)

70. తోరాత్ : - తోరాత్ అంటే ఆజ్ఞలు అని అర్థం. దీన్ని క్రిస్తవులు పాత నిబంధన అని అంటారు. తూర్ పర్వతంపై మూసాప్రవక్త (అలై)కు దేవుడు రాతిపలకలపై ఇచ్చిన పది ఆజ్ఞలతో పాటు, ఆనాటి ధర్మశాస్త్రంతో కూడిన దివ్యగ్రంథాన్ని తోరాత్ అంటారు. ప్రస్తుతం ఇది దాని నిజరూపంలో లేదు. అసలుగ్రంథం ఏనాడో యుద్ధాలలో కనుమరుగై పోయాడి. నేడు పాతనిబంధన పేరుతో శైవిలోనే ఓధసలన్నిటిని తోరాత్ బోధనలుగా పరిగణించలేము. ఇవి అనేక ప్రక్కిప్పాలకు గురైన విషయాలు మాత్రమే.

71. త్రాసు : - ఖర్ణ అన్లో మీబార్ అనే పదం వచ్చింది. ఇది న్యాయానికి సూచన. ప్రశ్నయిదినాన దేవుని న్యాయస్తానంలో మానవుల కర్మలను తూచడానికి కూడా త్రాసు ఉపయోగించబడుతుంది. (101:1-11 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.) తూనికలో ఇది ప్రముఖాత్మ వహిస్తుంది. (83:4 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

72. దత్త పుత్రుడు : - సంతానంలేని శ్రీమంతులు తమ తదనంతరం తమ ఆస్తులు ఇతరులకు దక్కనిప్పుకుండా, తమ కుటుంబంలోనే శాశ్వతంగా ఉంచుకోవడానికి పెంపుడు కొడుకును తెచ్చుకొని ఆ ఆస్తులు అతని పేర రాస్తారు. ఇస్లాం ఈ పెట్టుబడిదారీ వైఫరిని నిరసిస్తూ ధన వికేంద్రికరణ విధానాన్ని కోరుతుంది. అంచేత ఇస్లాం దత్తస్వకార విధానాన్ని నిషేధించింది. వారసత్వంరీత్యా, వివాహ సంబంధంరీత్యా దత్తపుత్రుడు ఎన్నటికీ సాంత

కొదుకు కాలేడని చెబుతోంది. (విపరాలకు 33:4,5,37 సూక్తులతో పాటు 24వ అధ్యాయం ఉపోధ్యతంలోని 5, 6 పేరాలు కూడా చూడండి.)

73. దివ్యావిష్ణుత్తి : - అరబీ భాషలోని “పహీ” అనే పదానికి సూచించడం, సంకేతం పంపడం, హృదయంలో ఏదైనా విషయం జనింపజేయడం, రఘుస్యంగా ఏదైనా మాట చెప్పడం, సందేశం పంపడం అనే అరాలున్నాయి. ప్రత్యేకంగా దేవుడు తన దూత ద్వారా తన ప్రవక్తలకు దివ్య సందేశం చేరినే “పహీ” పద్ధతిని తెలుగులో నేనిక్కడ ‘దివ్యావిష్ణుత్తి’ అని అనువదించాను. కొందరు సత్యస్యందర్భనం అని అనువదించారు.

దివ్యావిష్ణుత్తిని ప్రవక్తలకు అందజేసే దైవదూత పేరు జిబీల్ (అలై). మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స)కు జిబీల్ దూత (అ) ఒక్కోసారి మానవరూపంలో, మరొక్కోసారి తన నిజ రూపంలో వచ్చి దివ్యావిష్ణుత్తిని అందజేస్తారు. అంతేకాదు. దివ్యావిష్ణుత్తి ఒక్కోసారి కర్జ కలోరంగా విన్నించే గంటమోతలా వచ్చి దైవప్రవక్త (స) హృదయంలో ప్రవేశిస్తుంది. మరొక్కోసారి అది అవతరిస్తున్నప్పుడు ఎముకలు కొరికే చలి వన్నప్పుడు కూడా దైవప్రవక్త (సల్లం) నుదుబీపై ముచ్చెమటలు కమ్ముతాయి.

74. దీన్ : - దీన్ అంటే జీవితవిధానం, జీవితసంవిధానం, జీవనవ్యవస్థ అని అరాలు ఉన్నాయి. ఇస్లాం మానవాలికి దేవుడు నిర్దేశించిన జీవిత సంవిధానం, సంపూర్ణ జీవిత విధానం, సమగ్ర జీవనవ్యవస్థ. దీన్ని “దీనుల్లాహో” అని కూడా అంటారు. అంటే “దైవ నిర్దేశిత జీవనవ్యవస్థ” అని అర్థం. దేవుడై, అంతిమ దైవప్రవక్త (స)ను విశ్వసించి ముస్లింలైన వారంతా జీవితంలోని సమస్తరంగాల్లో ఈ జీవనవ్యవస్థనే అనుసరించవలని ఉంటుంది.

75. దుష్టబుద్ధి : - దుష్టబుద్ధి మనిషిని దుష్టార్యాల వైపుకే పురిగొల్పుతుంది. దీన్ని ఖర్మన్ పరిభాషలో “నఘ్వుల్ అమ్మారా” అంటారు. (విపరాలు 89:27 సూక్తి, దాని పాదసూచికలో చూడండి.)

76. నడక : - మానవుడు తన నడకలో కూడా నష్టు, అఱుకువ చూపాలని చెబుతోంది దివ్యబుర్మన్. గర్జపోతులు నిక్కుతూ, నీల్చుతూ నడిచేవాడై దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు. (31:18-19 సూక్తులు చూడండి.)

77. సప్తుమాద్ : - ఇతను ఇబ్రాహిం ప్రవక్త (అలై) పుట్టిపెరిగిన (ఇరాభీ) దేశానికి చక్రవర్తి. అతను, అతని ప్రజలు విగ్రహార్థానతో పాటు వివిధ సామాజిక, నైతిక రుగ్మతలకు గుర్తున్నప్పుడు హజ్రత్ ఇబ్రాహిం (అలై) అతనికి దైవసందేశం అందజేయడానికి వచ్చారు. కాని అతను దైవసందేశాన్ని తిరస్కరించడమే గాకుండా, దైవప్రవక్త (అలై)ను అగ్నిగుండంలోకి విసరి చంపడానికూడా ప్రయత్నించాడు. కాని ఆ అగ్ని వెంటనే దేవుని ఆజ్ఞ శిరసావహించి దైవప్రవక్త కోసం చల్లబిడి పోయింది. హజ్రత్ ఇబ్రాహిం (అలై) క్షేమంగా అగ్నిగుండం నుంచి బయలీకి వచ్చారు. కాని ఇంత గొప్ప మహిమ చూసి కూడా ఆ దౌర్ఘాగ్యాడు సత్యాన్ని విశ్వసించలేదు. (2:258, 21:68-70 సూక్తులు చూడండి.)

78. మార్ (జ్యోతి) : - దేవుడు యావత్తు భూమ్యకాశాలకు జ్యోతి లాంటివాడు. ఆయన తూసుకోరిన పారికి తన కాంతి వైపు (అంటే రుజుమార్గం వైపు) దారి చూపుతాడు. (24:34-35 సూక్తులు చూడండి.) రుజుమార్గం చూపే గ్రంథం కాబట్టే ఖర్మన్ని కూడా జ్యోతితో పోల్చడం జరిగింది. (4:174 సూక్తి) ఇలా దైవజ్యోతి పాందిన భక్తులు పరలోకంలో దాని వెలుగు సాయంతోనే స్వర్గానికి చేరుకుంటారు. (66:8 సూక్తి చూడండి.)

79. పరిపద్ధత్తు : - ఖర్మన్లో దీన్ని “రూహుల్ఫుధ్వీ” అంటారు. ఇది దైవప్రవక్తలకు దివ్యావిష్ణుత్తి చేరువేసే దైవదూత జిబీల్ (అలై)కు పర్యాయమం. క్రెస్చిను తమ కోసం ముగ్గురు దేవుళ్ళను చేసుకొని, ఆ ముగ్గురిలో పరిపద్ధత్తును కూడా చేర్చుకొన్నారు. ఇది దేవుని పవిత్రత్త అని, ఆ ఆత్మ ఏసుక్కీస్తులో అంతర్లీనమై ఉందని వారి నమ్మకం. (విపరాలకు 4:171 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

80. పరీక్ష : - ఇహలోకం మానవులకు ఒక పరీక్ష వేదిక. ఇక్కడ జీవితాంతం ‘విశ్వాసం’తో సత్యరూపులు చేసి ఈ పరీక్షలో కృతార్థులైనవారే పరలోకంలో మోక్షం పొందగలుగుతారు. (2:15 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

81. పార్త్యగ్రంథం : - అంటే విద్యార్థులు తమ పార్త్యపుస్తకాన్ని పరిస్తున్నట్లు నిత్యం పరించవలసిన గ్రంథం అన్న మాట. ఖర్మన్ అంటే కూడా అర్థం ఇదే. ఖర్మన్ ప్రతిరోజు పారాయణం చేయవలసిన పరస్ప్రగ్రంథం. ఇదే కలియుగ మానవులకు పారాయణం చేయడానికి, తదనుగణంగా ఆచరించడానికి దేవుడు నిర్దేశించిన పరణవేదం, కలియుగ వేదం. (39:41, 14:52 సూక్తులు చూడండి.)

82. ఘలము : - అంటే, ఇక్కడ పుణ్యఫలం లేక పొపఫలం అని అర్థం. ఇహలోకంలో ఎవరు ఏ మేరకు కర్మలు ఆచరిస్తారో వారికి పరలోకంలో ఆ మేరకే వాతి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. వారికి అక్కడ అఱుమాత్రం కూడా అన్యాయం జరగదు. (99:6-8 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

83. ఫిర్మాన్ : - పూర్వపు ఈజిష్టు చక్రవర్తుల్ని ఫిర్మాన్ (పారావా)లు అంటారు. (విపరాల కోసం 10:92 సూక్తికి రాసిన పాదసూచిక చూడండి.)

84. ఫీస్బిలీల్లాహో : - అంటే దైవమార్గంలో. మరోమాటలో చెప్పాలంటే దేవుని ప్రసన్నత కోసం ధర్మభూస్తుతి కోసం అని అర్థం. “జిహో ఫీ స్బిలీల్లాహో” అంటే దైవప్రసన్నత కోసం, ధర్మభూస్తుతి కోసం దైవమార్గంలో చేసే నిరంతర కృషి, పోరాటం అని భావం. (9:60 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

85. పుర్ఫాన్ : - పుర్ఫాన్ అంటే సత్యసత్యాలను, ధర్మధర్మాలను, మంచివెదుల్ని వేరుచేసేదని అర్థం. స్వర్షకారుడు కల్పింగారమో, మేలిమింగారమో తెలుసుకోవడానికి ఉపయోగించే గీటురాయి వంటిది అన్నమాట. ఇది దైవప్రవక్తలకు, ఇతర సత్యరూపులకు ప్రసాదించబడిన విషక్షణ జ్ఞానం కావచు లేక దివ్యగ్రంథాలు కూడా కావచు. (2:53, 8:29 సూక్తులు.) ఖర్మన్కు మరోపేరు పుర్ఫాన్ అనికూడా ఉంది. (2:185 సూక్తి.)

86. బలగం : - బలగం అంటే ఆయధ బలగం కావచు; సైనిక బలగం కావచు; సంతాన బలగం కావచు; సేవకుల బలగం కావచు; బంధుమిత్రుల బలగం కావచు. మొత్తానికి అత్యధిక బలగం, మంది మార్పులం గల మనిషిలో సాధారణంగా ఒకింత గర్వం తొంగిచూస్తుంది. అయితే అది ముదిరితే మాత్రం ప్రమాదం ముంచుకొచ్చినట్టే. (18:32-44 సూక్తులు చూడండి.)

87. బాల్ విగ్రహం : - క్రీ.పూ. తొమ్మిదోశతాబ్దిలో మధ్యప్రాచ్యం ప్రజలు బాల్దేవతా విగ్రహాన్ని పూజిస్తుండేవారు. ‘బాల్’ అంటే యజమాని, నాయకుడని అర్థం. భర్త అర్థంలో కూడా ఖర్మన్లో ఈ పదప్రయోగం జరిగింది. (4:127, 11:72 సూక్తులు) అయితే ఆనాడు మధ్యప్రాచ్యం ప్రజలు ఈ పదాన్ని దేవుని కోసం ప్రయోగించేవారు. బాల్ దేవుడంటే

సుర్యదేవుడని కొందరి అభిప్రాయం. అంటే వారు సుర్యార్థాధన చేసేవారన్నమాట. ఇల్యాన్ ప్రవక్త (అలై) కాలంలో ఈ విగ్రహాధన పరాకాష్ఠకు చేరింది. (విపరాల కోసం 37:123-128 సూక్తులతో పాటు ఇదే శీర్షికలో నెం.12 (ఇల్యాన్) చూడండి).

88. బిన్యామీన్ (బంజ్మన్) :- ఇది యూసుఫ్ (జోసెఫ్) ప్రవక్త సొంత తమ్ముడి పేరు; యాఖూబ్(జాకబ్) ప్రవక్త రెండవభార్య కుమారుడు. ఇతను పుట్టినప్పుడే తల్లి చని పోవడంవల్ల యాఖూబ్ (అలై) ఇతన్ని ఎంతోప్రేమగా చూసుకునేవారు. సవతిసోదరుల కుట్టలో యూసుఫ్ (అలై) తర్వాత ఇతనూ చిక్కుకున్నాడు.(12వ అధ్యాయం చూడండి)

89. భయభక్తులు :- సాధారణంగా మనిషి ఏదయినా పనిచేయాలంటే, చేస్తే లాభం ఉంటుందన్న ఆశ, చేయుకపోతే నష్టం వాటిల్లుతుందన్న భయం ఉన్నప్పుడే ఆతనా పని చేయడానికి సిద్ధమవుతాడు. లాభం మీది ఆశ కంటే నష్టం పట్ల భయమే మనిషిని ఆచరణ వైపువక్కువగా ప్రేరేపిస్తుంది. ఈ భయాశలు ఇహలోకం కంటే పరలోకం గురించే ఎక్కువగా ఉండాలి. ఈ భయభక్తులు లేక దైవభీతి పరాయణతను ఖర్జన పరిభాషలో “తభ్యా” అంటారు. “మీ అందరిలో కెల్లా ఎక్కువ దైవభీతికలవాడే దేవుని దృష్టిలో ఎక్కువ గౌరవ నీయుడు” అని ఖర్జన చెబుతోంది. (49:13 సూక్తి చూడండి.)

90. భవితవ్యం :- దీని పర్యాయపదాలే విధి, జాతకం, అద్భుషం. దేవుడు మొదట కలాన్ని సృష్టించి దాని చేత ఇతర యావత్తు సృష్టిరాసుల అద్భుషాన్ని, జరగబోయే విషయాలన్నిటిని ప్రాయించాడని పండితుల అభిప్రాయం. ఇవన్నీ దేవుని దగ్గర ఓ గ్రంథలో రాయ బడిఉన్నాయి. వాటికి వ్యతిరేకంగా ఈ ప్రవంచంలో ఏదీ సంభవించదు. (6:59, 57:22-23, 34:3, 17:13 సూక్తులు చూడండి.) దీన్ని “తభ్యీర్” అని కూడా అంటారు. ఇస్లాం స్నేకరించిన వ్యక్తి తభ్యీర్ని కూడా విశ్వసించవలసి ఉంటుంది.

91. భాగస్నామ్యం (పిర్కు) :- మానవులు, జంతువులు, వృక్షాలు, చివరికి ప్రతిపస్తువు, అందులోని ప్రతితిత్తులు ఒకదానిపై మరొకటి ఆధారపడివుండే సృష్టిరాసులు. ఈ విశ్వంలో ఏ ఒక్కబీ ఇతరులపై ఆధారపడకుండా మనుగడ సాగించలేదు. ఒక్కదేవుడు మాత్రమే నిరాధారుడు, నిరవేక్షారుడు, ఎవరి అవసరమూ లేనివాడు. యావత్తు సృష్టికి ఆయనే యజమాని, పాలకుడు, పోపకుడు, ప్రభువు. ఆయన ప్రతి పనీ చేయగల సమర్థుడు, సర్వ శక్తిమంతుడు. ఆయనకు అనూధ్వమంటూ ఏదీ లేదు. ఆయన ఏదైనా చేయదలచుకుంటే ‘అయిపో’ అంటే చాలు, అది తృపీలో జరిగి ఉనికిలోకి వచ్చుంది. ఆయన దైవత్వం సమగ్ర మైనది, సంహర్షమైనది. అందులో ఎవరూ భాగస్నామ్యులు లేదు. ఆయన మాత్రమే ఆర్ధ నీయుడు. కసుక అయన తన దైవత్వంలో, తన గుణగణలలో, తన శక్తిసామర్థ్యాలలో సృష్టిరాసులకు సాటి కల్పించడాన్ని ఏ మాత్రం సహించడు. అలా సాటి కల్పించడాన్ని “పిర్కు” అంటారు. పిర్కు ఫోర్మాష్టున పొవం. పిర్కు తప్ప మరే పాపాన్నయినా దేవుడు తలచుకుంటే క్షమిస్తాడు. (4:116 సూక్తి చూడండి.)

92. మత్స్యబాధితుడు :- ఖర్జనలో “జిన్నాన్” అనే పదానికి చేపలవాడని అర్థం. (విశేషర్థం మత్స్యబాధితుడు.) ఈయన యూసున్ ప్రవక్త (అలై). ఈయన్ని ఒక చేప మింగి ఆ తర్వాత తీసి తీరం మీద పడసేసింది. (21:87-88, 37:139-146 సూక్తులు.)

93. మద్యమీజాతి :- మద్యమీజాతి అనేది పూర్వం అరేబియాలో ఒక ప్రాంతం పేరు. ఈ ప్రాంతంలో నివసించిన జాతినే మద్యమీజాతి అంటారు. ఇబ్రాహీం ప్రవక్త (అలైహి)కు

ఆయన మూడవభార్య ఖతూరా ద్వారా పుట్టిన ‘మిద్యాన్’ అనే కుమారుని సంతతే మద్యమీజాతి ప్రజలుగా ప్రసిద్ధిచెందారు. అయితే వారు అయిదారు వందల యేండ్లలో క్రమంగా బహుదైవారాధనా జాతులతో ప్రభావితులైనందున వారిలోకూడా బహుదైవారాధన వ్యాపించింది. దాంతో దగా, మోసం, దోపిడి, దొంగతనాలు వంటి వైతిక రుగ్మతలు వారిలో చోటుచేసుకున్నాయి. అంచేత వారిని సంస్కరించడానికి దేవుడు ‘షషచ్’ (అలైహి)ను ప్రవక్తగా నియమించి పంపాడు. కాని ఆజాతి ఆయన్ని తిరస్కరించి నాశనమయింది. (7:85-95, 11:87-95, 26:185-190 సూక్తులు చూడండి.)

94. మహిమలు, మహత్యాలు :- దైవప్రవక్తలు తమ దౌత్యాలుపణ కోసం ప్రదర్శించే అసాధారణ విషయాలను మౌజిజాత్ (మహత్యాలు) అంటారు. దైవప్రవక్తలకాని మహానీయులు తమ హితపచనాల వైపు ప్రజలను ఆకట్టుకోవడానికి ప్రదర్శించే అసాధారణ విషయాలను కరామాత్ (మహిమలు) అంటారు. వీరుభయులు కనిపారు ప్రదర్శించే అసాధారణ విషయాలను మంత్ర తంత్రాలు, మహాంద్రజాలాలు, గారడీలు, బాణమతులు, చేతబదులు, మేజిక్కులు, హిమాటిజింలు అంటారు.

95. ముస్లిం :- అంటే విధేయుడు, వినయుడు, వినమ్రుడు, ఆజ్ఞాబధ్యుడు అని అర్థాలు ఉన్నాయి. ఇస్లాం పరిభూతో దైవవిధేయుడు, దైవాజ్ఞాబధ్యుడు అని అర్థం. ఈ భావంలోనే ఖర్జన గత దైవప్రవక్తల అనుచరుల్ని కూడా ముస్లింలు అనే పేర్కొన్నాడి. (2:132, 28:53 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు)

96. మూసా ప్రవక్త (అలైహి) :- ఈయన క్రీ.పూ. 13వ శతాబ్దం ప్రారంభకాలంలో ఇస్రాయాల్ సంతతి ప్రజల్ని సంస్కరించడానికి ప్రభవించిన దైవప్రవక్త. ఈయన వైచిల్ కథనం ప్రకారం యాఖూబ్ ప్రవక్త (అలైహి) కుమారుడు లాపీ సంతతికి చెందినవారు. తండ్రి పేరు ఇస్రాయేల్ అని వైచిల్లో ఉంది. ఖర్జన దీన్ని ఇస్రాయేల్ అని పేర్కొన్నాడి. ఇస్రాయాల్ సంతతిలో ఒకతను పుట్టి, ఫిర్మాన్ చక్రవర్తిని, అతని రాజ్యాన్ని అంతమొందిస్తాడని జ్యోతిష్ములు చెప్పడంతో ఫిర్మాన్ చక్రవర్తి ఇస్రాయాల్ ప్రజల్లో పుట్టే ఆడపిల్లల్ని వదిలేసి, వారి మగపిల్లల్ని సంహరింపజేయ నారంబించాడు.

అందువల్ల మూసా (అలైహి) పుట్టిన కొన్నాళ్ళకే ఆమె తల్లి ఆయన్ని ఓ గంపలో పెట్టి నదిలో వదలి పెట్టింది. ఫిర్మాన్ భార్య ఆ గంపలోని ముద్దులొకి పసిబిడ్డను చూసి ముచ్చట పడింది. భర్తను ఒప్పించి ఆ పిల్లలాడ్చి నీటిలో నుంచి తీసి పెంచుకోసాగింది. ఆ పిల్లలాడికి మూసా అని పేరు పెట్టారు. మూసా (అలై)కు ముందు హర్మాన్ (అలై), ఆయనకు ముందు ఒక బాలిక పుట్టారు. మూసాప్రవక్త (అలైహి) గాధ వివిధ అధ్యాయుల్లో ఎంతో వివరంగా ఉంది. ముఖ్యంగా 20, 28 అధ్యాయులో వివులంగా ఉంది.

97. మృత సముద్రం :- లూత్ ప్రవక్త (అలైహి) హాతోపదేశాల్ని ఆయన జాతి ప్రజలు పెడచెవిన పెట్టి దేవుని ఆగ్రహానికి గురయ్యారు. దాంతో భయంకరమయిన విపత్తు వారు సర్వాశనమయ్యారు. వారి శిథిలాలు, అవశేషాల ప్రతిరూపమే మృతసముద్రం. (15:74 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి)

98. యహో (యూహన్) :- ఈయన జకరియా ప్రవక్త (అలైహి) కుమారుడు. ఈయన కూడా యూదుల కోసం దైవప్రవక్తగా నియమించబడ్డారు. యహో (అలైహి) గాధ వివిధ అధ్యాయుల్లో ఎంతో వివరంగా ఉంది.

(అలైపిా)లు ఒకే కాలంలో ప్రభవించిన దైవప్రవక్తలు. యూదులు ఎంతో కాలం నుంచి నిరీక్షిస్తూ వుండిన ముగ్గురు ప్రవక్తలలో యహో (అలైపిా) లేనందున ఆయన్ని వారు తిరస్కరించారు. (37:130 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

పాజిత్ యహో (అలైపిా)ను బైబిల్లో యూహస్సు అని, “జాన్ ది బాప్సిస్ట్” అని పేరొన్నారు. బైబిల్ ప్రకారం ఆయన యూదరాజు హేరోద్ రాజ్యంలో ధర్మప్రచారం ప్రారంభించిన రోజుల్లో హేరోద్ రాజు, అతని ప్రజలు (యూదులు) రోమ్ నాగరికతకు ప్రభావితులయి అశ్లేషాపంలో కూరుకపోయారు. స్వయంగా రాజు తన సోదరుడు ఫిలిష్ భార్యను తన ఇంట ఉంచుకున్నాడు. అది ధర్మస్ముతం కాదని విమర్శించినందుకు హజిత్ యహో (అలైపిా)ని బంధించి చెరసాలలో వేయించాడు. అతనాయన్న చంపాలనుకున్నా ప్రజల్లో ఆయనకున్న గౌరవాభిమానాలు చూసి ఏమీ చేయలేక పోయాడు.

అయితే అతని ఉంపుడుగత్తె (ఫిలిష్ భార్య) యహో (అలైపిా) మీద కళ్ళ కట్టింది. అశ్లేషానికి వ్యాహిరేకంగా ఆయన ప్రారంభించిన ప్రచారోద్యమం వట్ల తాను ప్రజల దృష్టిలో అవమానంపాలు కావలిసివస్తుందని తలచి అమె అవకాశంకోసం ఎదురుచూడసాగింది.

చివరికి హేరోద్రాజు జన్మదినోత్సవం సందర్భంలో అమె కూతురు బాగా నాట్యమాడి అతట్చి మెప్పించింది. రాజు సంతోషించి నీకేం కావాలో కోరుకో అన్నాడు. అమె తన తల్లి నదిగి చెబుతానన్నది. అమె తల్లి దీన్ని సువర్కరపకాశంగా భావించి, యూహస్సు శిరస్సును పట్టించో పెట్టిపుస్తి అడుగు అన్నది. హేరోద్ రఘుట విని కాస్త బాధపడినా ప్రేయసి కుమారె కోరికను కాదనలేక పోయాడు. అతను వెంటనే చెరసాల నుండి యహో (అలై) శిరస్సును ఖండించి తెప్పించాడు. దాన్ని ఓ పక్షీంలో పెట్టి ఆ నాట్యగత్తెకు ఇచ్చాడు.

(మత్తుయి సువార్త 14వ అధ్యాయం, లూకా సువార్త 3వ అధ్యాయం, మార్కు సువార్త 6వ అధ్యాయం చూడండి.)

99. యూజాస్, మూజాస్ : - మధ్యసీయాలోని ఆటవిక జాతులు. ప్రకయకాల సమీపంలో ఈ జాతులు పెద్దయెత్తున విధ్వంసం స్ఫ్టించి, చివరికి దైవాగ్రహంతో పురుగులు వడి చస్తాయి. (18:99 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

100. యూదులు : - యాఖూబ్ ప్రవక్త (అలై) నాల్డవ కుమారుడు యహూదా సంతతినే యూదులు అంటారు. ఖర్మన్ వీరిని యాఖూబ్ (అలై) బిరుదయిన ఇస్రాయాల్ పేరుతో “ఇస్రాయాల్ సంతతి ప్రజలారా!” అని సంబోధించింది. కాని వీరు యహూదా సంతతికి చెందిన వారయినందున తమనుతాము యూదులని పీరు పెట్టుకున్నారు.

పూర్వం యూదుల్లో గొప్ప దైవభక్తులు, సజ్జనులు, మహాపురుషులు ఉండువించినప్పటికీ వారిలో అత్యధికులు దుర్మార్గులు, కలహకారులు, హంతకులు, సత్యావరోధకులు, జాత్య హంకారులు, అక్రమార్జ్ఞనాపరులు, అబధీకులగానే చరిత్రకూరు.

క్రీస్తు శకానికి దాదాపు 2000 సంవత్సరాల పూర్వం సిరియా, పాలస్తీనాలకు చెందిన కొందరు అరబ్బు జాతీయులు అంతర్గత కలహోలకు గురయివున్న ఈజిప్పు ప్రజలను నులభంగా ఓడించి ఈజిప్పును ఆక్రమించుకొని అక్కడ రాజ్యమేలడం ప్రారంభించారు. వీరిని “హిక్కాన్” రాజులు అంటారు. క్రీ.పూ. 19వ శతాబ్దాంతంలో యూసుఫ్ ప్రవక్త (అలైపిా) తన దైవిక శక్తిసామర్థ్యాలతో ఈజిప్పు సింహసనం అధిరోహించిన తర్వాత ఆయన పాలస్తీనా నుండి తన తల్లిదండ్రులు, అన్నదమ్ములతో సహా మొత్తం కుటుంబ సభ్యుల్లి ఈజిప్పుకు

పిలిపించుకున్నారు. ఈవిధంగా యూదులు ఈజిప్పులో ప్రవేశించారు. ఈజిప్పులోని విదేశీ పాలకవర్గం ప్రజలు కూడా యూదుల్లి విదేశీయులుగా పరిగణించకుండా సంతోషంగా తమలో కలుపుకున్నారు. ఆ తర్వాత అనతి కాలంలోనే యూదులు తమ ఉనికిని పటిష్టపురచు కొని పాలకవర్గంలో కలసిపోయారు. పాలకవర్గంతో కలసి దాధాపు నాలుగువందల సంవత్సరాలపాటు వారు ఈజిప్పును పాలించి ఎంతో ప్రగతి సాధించారు. (5:20, 2:47)

అయితే ఆ తరువాత ఈజిప్పులో ఓ గొప్ప జాతీయ ఉండుపం ప్రారంభమయి హిక్కాన్ రాజు అధికార పీరాన్ని వడగాట్టింది. హిక్కాన్ వర్గానికి చెందిన రెండున్నర లక్ష్ల మంది ప్రజల్లి దేశం నుండి వెళ్గగొట్టడం జరిగింది. జాత్యహంకారంగల భబత్ సంతతికి చెందిన వంశం ఆధికారంలోకి వచ్చి హిక్కాన్ రాజుల సంస్కృతిని, వారి స్వారక చిహ్నాలన్నిటిని సర్వ నాశనం చేసింది. తరువాత భబత్ రాజులు హింసాద్రాజ్యాల్తో యూదుల్లి క్రమంగా కట్టు జానిసలుగా మార్పి వారిచేత వెట్టిచాకిరి చేయించుకోవడం ప్రారంభించారు. చివరికి మూసా ప్రవక్త (అలై) ప్రభవించడం, వారిని ఆ భానిసత్యం వెట్టిచాకిరీల నుండి విముఖ్తి కలిగించి పాలస్తీనాకు తీసికెళ్ళడం జరిగాయి. (2:49, 7:104-133, 20:77-81)

దేవుడు ఇంతగాప్ సహాయం చేసినా యూదులు తమ అక్కత్యాలు మానుకోలేదు. వీరి అక్కత్యాల్ని గురించి రాయాలంపే ఓ పెద్ద గ్రంథమే తయారవుతుంది. ఖర్మన్లో అక్కడక్కడ వీటిని గురించి సంకీర్ణంగా పేర్కొనడం జరిగింది. ఈ క్రింది సూక్తులు చూడండి:

1. ప్రవక్త ముందే అసహానం, నిరాశలను వెళ్గబోసుకోవడం... 7:128-129
2. మూసాప్రవక్త (అలై) సమక్షంలోనే విగ్రహాధనకై వెంపర్లాడటం... 7:138-140.
3. గోభ్రక్తి... 7:148, 20:86-91, 2:52-54.
4. దేవుణ్ణి ప్రత్యుషంగా చూడండే నమ్ముమని మొండికేయడం... 2:55, 4:153.
5. గోవధ కోసం అనవసరమైన విపరాలు అడగడం... 2:67-71.
6. హత్యానేరాన్ని ఇతరుల మీదికి నెట్టివేయడం... 2:72-74.
7. ప్రమపదకుండా లభిస్తున్న ఆహారం వట్ల అసంతృప్తి... 2:61.
8. దైవాజ్ఞల పదాలను తారుమారు చేసి పెడ్దాలు తీయడం... 2:75, 3:71, 78,
9. తోరాత్ ఆజ్ఞలను పాటించడానికి నిరాకరించడం... 2:63-64.
10. శనివారం నియమాన్ని ఉఱించినపాటం... 2:65-66, 16:124, 7:163-166.
11. పాలస్తీనా విముఖ్తి కోసం యుద్ధంచేయ నిరాకరించిన పిరికిపండలు... 5:20-26.
12. పాపాణ హృదయులు... 2:74, 22:46.
13. దైవగంధాల్లో మార్పులకు-చేర్పులకు పాల్పడటం: 2:75, 79, 174; 5:41.
14. ఊసరవెళ్లి వైఖరి... 2:76-77, 3:72.
15. ఆశల పల్లకిలో ఊరేగే అజ్ఞానులు... 2:78.
16. ఊహ స్వగ్రంథాలో జాత్యహంకారులు... 2:80-82, 2:111-112.
17. ప్రమాణోల్లంఘన (దైవాజ్ఞల పాటింపులో)... 2:83, 2:93.

18. ప్రవక్తలను తిరస్కరించడం, చంపడం...2:87,61,91-92; 3:112, 4:157.
19. సజ్జనులు, శీలవతులపై అవనిందలు...4:156.
20. దైవగ్రంథమని తెలిసి కూడా దాన్ని నిరాకరించడం...2:89-90.
21. దీర్ఘాయువు కాంక్షతో చావంటే భయం...2:94-96.
22. దైవదూతల పట్ల కూడా విరోధ భావమే...2:97-98.
23. దైవగ్రంథాలు, దైవాజ్ఞల పాటింపు పట్ల నిర్మక్య వైఖరి...2:100-101.
24. పనికిమాలిన ప్రశ్నలు...2:108, 5:101-102.
25. ఇతర మతస్థుల ఆరాధనాలయాలను నాశనంచే మతోన్నాదం...2:114.
26. పిసినారితనం, అసూయ, అసత్యం, అక్రమర్జునల్లో ప్రవీణులు...3:75, 4:53, 4:160-161, 5:42, 5:62-63.
27. అవాకులు, చవాకులు...3:181-182, 5:64, 9:30.
28. తాము చెడింగిాక ఇతరుల్ని కూడా చెడగొట్ట జూసేవారు...4:44, 5:41.
29. ద్వంద్వార్థ వదుప్రయోగాలతో, నాలుకలు మెలితిప్పి మాటల్లడేవారు...4:46.
30. మూర్ఖనమ్మకాలు, మిథ్యార్థైవాలను అభిమానించిన శాపగ్రస్తులు...4:51, 5:60.
31. అర్థ విశ్వసంతో పూర్తి తిరస్కారులైనవారు...4:150-151.
32. మిత్రభేదం - విశ్వసఫూతుకం...5:51.
33. వండితులు, ధర్మవేత్తల దుష్టవైఖరి...5:62-63.
34. అవిధీయత, అవిశ్వసాలతో శాపగ్రస్తులైన వారు...5:78-79.
35. ఇస్లాం, ముస్లింల పట్ల బధవిరోధులు...5:82, 2:137.
36. కలహకారులు, దురహంకారులు...5:64, 17:167.
37. త్రూరపాలకుల చేతుల్లో అవమానం, దౌర్జన్యాలతో విలవిల...7:4-7.
38. ముక్కలు ముక్కలుగా విచ్ఛిన్నమైన జాతి...7:168.

101. యూనున్ జాతి : - ఏరసలు ప్రస్తుత ఇంశ్చకు చెందిన అసీరియా జాతి ప్రజలు. అయితే ఇస్రాయాల్ సంతతికి చెందిన యూనున్ ప్రవక్త (అలైహి)ను దేవుడు అసీరియా ప్రజలకు సన్మార్గం చూపేందుకు పంపినందున వారు యూనున్ జాతి ప్రజలగా ఖర్జనలో ప్రసిద్ధి చెందారు. ఈ జాతి క్రీ.పూ. 860-784 మధ్య కాలంలో ఉండేదని తెలుస్తోంది. (37:139-148 సూక్తులు, పాదసూచికలు.)

102. రన్ ప్రజలు : - ఖర్జనలో అన్సంబుల్రన్ (రన్ ప్రజల)ను గురించి ఎలాంటి వివరాలు లేవు. వారు తమకు సన్మార్గం చూపడానికి వచ్చిన దైవప్రవక్తను తిరస్కరించినట్లు మాత్రమే ఉంది. ప్రాచీన అరబ్ చరిత్రలో “రన్” పేరుతో దెండు ప్రాంతాల ప్రస్తావన వచ్చింది. ఒకబి నజదీలో, దెండోది హజాజ్ (మధీనా)లో. రన్ ప్రజలు ఈ దెండిలీలో ఒక ప్రాంతానికి చెందినవారయి ఉంటారని తెలుస్తోంది. అలాగే వీరు తమకు హితోపదేశం

చేయడానికి వచ్చిన దైవప్రవక్తను తిరస్కరించడమే గాకుండా, ఆయన్ని ఓ పాడుబడ్డ బావిలో పడేసి చంపినట్లు కూడా తెలుస్తోంది. రన్ అంటే పాడుబడ్డ బావి అని కూడా అర్థం వుంది. (25:38, 50:12 సూక్తులు చూడండి.)

103. రెంటికి చెడ్డ రేవళ్ళు :- అశయసాధనలో అవ్యాకావాలి, బువ్యాకావాలి అంటే కుదరదు. అందులో ఒకబి మాత్రమే లభిస్తుంది. కొందరు సత్యాసత్యాల మధ్య, (ఇస్లాం పట్ల) విశ్వాసం అవిశ్వాసాల మధ్య గోడమీది విల్లిలా నిల్చాని దైవారాధన చేస్తారు. ఇస్లాంలో ఏదయినా ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు కన్నిస్తే తృప్తిచెందుతారు. దానికి బదులు ఏదైనా ఆపద వచ్చిపడితే వెనక్కి మరలపోతారు. ఆ తర్వాత ఎలాంటి లాభసప్పాలు చేకూర్చ లేని స్ప్షైరాసుల్ని (అంటే మిథ్యార్థైవాలను) ఆరాధించడం మొదలెడతారు. ఈ విధంగా వారు ఇటు ఇహలోకంలోనూ, అటు పరలోకంలోనూ ఫోరంగా సప్పపోయి రెంటికి చెడ్డ రేవళ్ళుయి పోతారు. (22:11-12, 4:142-143 సూక్తులు చూడండి.)

104. లజ్జ : - అంటే సిగ్గు, ఎగ్గు, బిడియం. ఇందులో శారీరక బిడియం, సైతిక బిడియం అని రెండు రకాలున్నాయి. ఆచ్చాదనం ఉండవలసిన శరీర అవయవాలపై నుండి ఆచ్చాదన తొలిపోతే అది సిగ్గుచేటుంది. తీల విషయంలోనైతే ఇది మరింత సిగ్గుచేటన విషయం అవపుతుంది. అలాగే సీతి రాహిత్యమైన కొన్ని చేప్పలకు పాల్చడేవారిని కూడా మనం సిగ్గులేని వారంటాము. సీతిని గోతిలో పూడుచు నేటి కాలంలో శారీరక బిడియం కూడా రోజులోజుకు కృశించిపోతూ బిక్క చచ్చి పోతోంది. అశీలం సరప్పుత్రా శరవేగంతో వ్యాపిస్తూ విలువల వలువలు విడిచి మరీ వికటాట్టహసం చేస్తోంది. అశీలం రొంగిలో పీకలదాకా కూరుకపోయిన అతివలకు ఇది ఎంతమాత్రం సిగ్గుచేటిని అన్నించడం లేదు. పైగా ఇది ఈనాడు అందం, పోపఫ్సుకు ప్రతి రూపమైపోయింది. మానవుల అది తల్లిదండ్రులైన ఆదం, హవ్వా (అలై)లను మభ్యపెట్టి, మోసగించి, వారి వలువలను ఊడదీయించిన పైతాన్ సైతం ఈనాటి పడతుల ఫాస్సు పాట్లు చూసి సిగ్గుతో తల దించుకుంటున్నాడు మరి!

ఆదం, హవ్వాలను దేవుడు ఏ వృక్షఫలం తినవద్దని వారించాడో పైతాన్ ఆ వృక్ష ఫలాన్నే తినిపించి వారిని దిగినుండి భువికి దిగజార్థాడు. (7:11-25 సూక్తులు చూడండి). ఆనాటి నుండే పైతాన్ తన సిగ్గులేని వికృత చేప్పలతో మానవ జాతిని అనేక పేర్లతో, అశీలపు రొంగిలోకి దించి పంచుం గడుపుకుంటున్నాడు. చివరికి దైవక్కి పేరుతో సిగ్గు ప్రదక్షిణలకు, మర్మావయవాల ఆరాధనకు కూడా ప్రేరిషిస్తున్నాడు. హర్షం అరబ్బు బహుదైవారాధకులు కాబాలయం చుట్టూ నగ్నప్రదక్షిణ చేసేవారు. ఖర్జన ద్వారా దేవుడు ఈ అశీలాన్ని నిషేధించాడు. “మేము మీ కోసమే దుస్తుల్ని స్ప్షైంచాం. ఇవి మీ మర్మావయవాలకు ఆచ్చాదనంగా మాత్రమే గాకుండా, అలంకరణగా కూడా ఉపయోగపడతాయ”ని అయిన తెలియజేశాడు. (7:26 సూక్తి చూడండి.)

అంచేత ఇస్లాం హూర్తిఅచ్చాదనతో కూడిన దుస్తులకు ఎంతో ప్రాముఖ్యమిచ్చింది. పరదా (బురఖా) కూడా అందులోని భాగమే. పోకిరి పురుషుల బారినుండి కాపాడుకోవడానికి పడతులకు పరదాయే సరైన రక్షణ కపచం. అయితే మనసులో దైవభీతి లేకపోతే దుస్తులు కేవలం అలంకార ప్రాయంగానే మిగిలిపోతాయి. అందుకే భోతిక దుస్తులకున్నా భయభక్తుల దుస్తులు ఎంతో శ్రేష్ఠమైనవని ఖర్జన చెబుతోంది. (7:26 సూక్తి చూడండి)

ఇస్లాంలో విశ్వాసానికి సంబంధించిన అనేక విషయాలున్నాయి. వాటిలో బిడియం కూడా ఒకటుంది. పైగా బిడియానికి ఎంతో ప్రాధాన్యం ఉంది. అందుకే మహాప్రవక్త

మహమ్మద్ (స) “బిడియం అర్థవిశ్వాసంతో సమానం” అన్నారు. ఏదియేమైనా సిగ్గులేని స్త్రీకి అర్థనగ్వపతారం సింగారాన్ని ఇస్తుందని సిగ్గున్న ఏ పురుషుడూ నమ్మలేదు.

105. లుఖ్యాన్ : ఈయన అరబ్జగత్తులో అత్యంత వివేకవంతుడైన వ్యక్తిగా ప్రసిద్ధి చెందారు. ఈయన మాత్రభామి, జాతీయతలను గురించి పండితులలో భిన్నాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. కొండరు ఈయన నీగ్రో జాతీయుడని, మరికొండరు సూడాన్ దేశస్వదని అంటారు. ఏమైనప్పటికి ఈయన అరేబియాలో తన నీతినిదవడికలు, వివేకవంతమైన మాటలతో ఎంతో ఏముకిత్కారు. (ఈయన్ని గురించి 31వ అధ్యాయం చూడండి.)

హాజ్రత్ లుఖ్యాన్ (అలై)ని కొండరు “మీకి విజ్ఞతా వివేచనాలు, భావ చైతన్యాలు ఎలా లభించాయి?” అని అడిగితే “నీతినిజాయాతీలు అవలంబించడం, పనికిమాలిన మాటలు మానేసి మౌనం పాటించడం వల్ల లభించాయి” అని ఆయన సమాధానమిచ్చారు.

ఆయన బుద్ధికుశలత గురించి ఓ సంఘటన ప్రచారంలో వుంది. హాజ్రత్ లుఖ్యాన్ (అలైహి) బానిసగా ఉన్నరోజుల్లో ఓసారి ఆయన్ని ఆయన యజమాని పిలిచి “ఒక మేకను కోసి అందులో నుంచి అతిశ్రేష్ఠమైన రెండు అవయవాలు నా దగ్గరకు తీసుకురా” అనంటే, ఆయన మేకమాసం నుండి హృదయం, నాలుక తెచ్చిస్తారు. మరోసందర్భంలో యజమాని “ఓ మేకను కోసి అందులో నుంచి అతిశీఘ్రమైన రెండు అవయవాలు తీసుకురా” అనంటే, హాజ్రత్ లుఖ్యాన్ (అలై) మళ్ళీ హృదయాన్ని, నాలుకనే తెచ్చిస్తారు. యజమాని ఆశ్వర్యపోయి “అతి శ్రేష్ఠమైనవి, అతి నీఘ్రమైనవి కూడా ఈ రెండేనా!” అనడిగాడు. దానికి లుఖ్యాన్ (అలై) సమాధానమిస్తూ “హృదయం, నాలుక సవ్యంగా, సక్రమంగా వుంటే ఇవి అన్నితికంటే శ్రేష్ఠమైనవి. ఒకవేళ అవి చెడిపోతే హాబికి మించిన క్షద్ర వస్తువులు మరేమీ వుండవు” అని చెప్పారు. (మోలానా సలాహుద్దీన్ యూసుఫ్ గారి ఖర్మన్ వ్యాఖ్యానం నుండి.)

106. లోహయుగం : - లోహయుగం క్రీ.పూ. 1200-1000 సంవత్సరాల మధ్య కాలంలో ప్రారంభమైనట్లు చరిత్రకారులు నిర్ధారించారు. అదే దాహ్వాద్ (అలై) దైవప్రవక్తగా ప్రభవించిన కాలం. ఖర్మన్లోని 21:79, 34:10-11 సూక్తులలో వచ్చిన విషయాలను బట్టి దేవుడు ఆయనకు ఇనుప భనిజం నుండి వ్యవస్థమైన ఇనుము, ఉక్క తీసే విధానాన్ని నేర్చాడని తెలుస్తోంది. సిరియా, ఆసియా మైనర్లలోని హిట్జజాతి క్రీ.పూ. 1200-1000 మధ్యకాలంలో ఉచ్చస్తితిలో ఉండటానికి కారణం ఆ జాతి ప్రజలు ఇనుమును కరగబట్టి ఆయుధాలు తయారచేసే ఓ అతిక్లిష్టమైన పద్ధతి కనుగొనడమే. అయితే ఇలా తయారయ్యే ఆయుధాలు ఎంతో ఖరీదైనవిగా ఉండివే. అంచేత ఇవి జనసామాన్యానికి అందుబాటులో ఉండేవికావు. పైగా ఆ జాతివాళ్ళు ఈ పద్ధతిని అతి రహస్యంగా ఉంచేవారు.

అయినా కొంతకాలానికి ఈ రహస్యాన్ని పాలస్తీనా, తుర్వు జోర్డాన్ ప్రజలు తెలుసు కున్నారు. ఆ తర్వాత ముడి భనిజం నుండి ఇనుమును తీసే సులువైన పద్ధతులు కనుగొన బధ్యాలు. దక్కిఱ పాలస్తీనాలోని అదూమ్ అనే చోట అపారమైన ఇనుప భనిజ నిక్కేపాలు బధ్యాలు బధ్యాలు. పురావస్తు పరిశోధనవారి త్రవ్యకాలలో కొన్ని చోట్ల పూర్వకాలంనాటి ఇనుప బధ్యాల అవశేషాలు కూడా బయటపడ్డాయి. వీటిని పరిశీలించిన తరువాత దాహ్వాద్, సులైమాన్ ప్రవక్తల కాలంలోనే ఈనాటి బ్లాస్ట్ ఫర్నేస్ విధానం అమలులో ఉండేదని తెలిసింది. (తథీముల్ ఖర్మన్ నుండి.)

107. వడ్డి : - వడ్డి అనేది పేదల నడ్డి విరగ్గాటే ఒక అర్థిక ఇనుప కడ్డి అని చెప్పవచ్చు.

దీన్ని దాదాపు అన్ని మతాలు నిషేధించాయి. (2:275-281 సూక్తులు, వాటి పాద సూచికలు చూడండి. వాటితో పాటు 30:39 సూక్తి కూడా చూడండి.)

108. వారుణీ వాహిని : - మద్యం మనుషులకు ఎంతో ప్రియమైన పదార్థం. అయితే తాత్కాలిక ఉపశాంతి నిచ్చేదైనప్పటికీ ఇది వారిలో ఉండే విచ్ఛటా జ్ఞానాన్ని నశింపజేస్తుంది. అందువల్ల ఇస్లాం దీన్ని పూర్తిగా నిషేధించింది. కానీ ఇహాలోకంలో మద్యం, మత్తు పదార్థాలకు దూరంగా వుండే విశ్వాసులకు దేవుడు పరలోకంలో స్వర్గ మధువు ప్రసాదిస్తాడని ఇస్లాం చెబుతోంది. ఆ మద్యం మత్తు కలిగించదు; విచ్ఛటా జ్ఞానాన్ని కూడా నశింపజేయదు. (వివరాలకు 2:219, 4:43, 5:90-91 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి. ఆ తరువాత 56:17-19 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

109. విశ్వాసి : - ఖర్మన్ పరిభాషలో దేవప్పి, ఆయన అంతిమప్రవక్త (సల్లం)ను విశ్వసించి, తదనుగుణంగా అచరించే వ్యక్తిని “మోమిన్”(విశ్వాసి) అంటారు. కేవలం దేవప్పి, ఆయన ప్రవక్త (స)ను విశ్వసించి తదనుగుణమైన అవరణకు దూరంగా ఉంటే లేదా తనకు ఇష్టమైనవి ఆచరించి, ఇష్టంకానివి, కష్టమైనవి వదలిపెట్టే వ్యక్తి నిజమైన విశ్వాసి కాలేదు. అలాంపివారిని ఖర్మన్ “విశ్వాసులరా! విశ్వసించండ”ని చెబుతోంది. అంటే మీరు నిజమైన విశ్వాసులయితే ఆ విశ్వసానికి అనుగుణంగా దేవుని ఆజ్ఞలను, ఆయన ప్రవక్త (సల్లం) ప్రవచనాలను పూర్తిగా పాటించండని అర్థం. (4:136 సూక్తి చూడండి.)

110. శనివారం నియమం : - యూదులకు శనివారం పవిత్రదినంగా నిశ్శయించడం జరిగింది. ఆరోజు వారు వేటాడుకూడదు. కానీ యూదులు ఈ నియమాన్ని ఉల్లంఘించడం తో దేవుడు వారిని కోతులుగా మారుగాక అని శపించాడు. (2:65,7:165-166 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

111. శాంతి : - మనిషి తనసుతాను దేవునికి, ఆయన ప్రవక్త (స)కు పూర్తిగా సమర్పించుకొని వారి ఆదేశాలను పూర్తిగా పాటించినప్పుడే అతనికి శాంతి లభిస్తుంది. ఇస్లాం పేరులోనే శాంతి, సమర్పణ భావాలు ఉన్నాయి. కనుక నిజమైన మనశ్శాంతి కోరుకునే వారికి ఇస్లాం తప్ప మరో మార్గం లేదు. (2:132 సూక్తి పాదసూచిక చూడండి.)

112. శాసనకర్త : - ఈ సృష్టి అంతా దేవునిదే. దాన్ని శాసించే అధికారం కూడా ఆయనకే ఉంది. (30:26, 23:88, 42:10, 5:49, 33:36 సూక్తులు చూడండి.)

113. షాఖలు (ప్రైవేటీలు) : - ప్రతి మతాన్ని, సంస్కృతిని, జీవన వ్యవస్థను, జాతియతను సూచించే కొన్ని చిహ్నాలుంటాయి. అలాగే ఇస్లాంలో కూడా దేవుని ఏకత్వాన్ని అయిన ధర్మాన్ని సూచించే చిహ్నాలున్నాయి. వాటినే షాఖలుల్లా అంటారు. వాటిని ప్రతి ముస్లిం గౌరవించాలి. ఉదాహరణకు: మసీదు, హజ్జయాత్, దీక్క మొదలైనవి. (5:2 సూక్తి.)

114. షైతాన్ (ఇబ్రీన్) : - ఇతను మానవాన్ని మోసగించి దివినుండి భవికి దిగజార్చిన పరమ దుర్మార్గుడు. మానవుల హృదయాలలో లేనిపోని ఆశలు రేకెత్తించి, భయపల్చేభాలు కలిగించి, భ్రమలు క్లిపించి రుజుమార్గం నుండి తప్పించే దుష్టశక్తి. షైతాన్ జిన్(భూతం) జాతికి చెందినవాడు. వీడి అనులు పేరు ఇబ్రీన్. ఇబ్రీన్ అంటే అత్యంత నిరాశ నిస్పమాలకు గురైనవాడని అర్థం. ఆదం ముందు తలవంచమని దేవునిచ్చిన ఆజ్ఞను ధిక్కరించి ఆయన ఆగ్రహానికి, శాపానికి గురైపోతాడు. దాంతో అతడు ఆదం (మానవుని)కి ఆగర్భశత్రువైపోతాడు. (2:30-39, 7:11 సూక్తులు, వాటి పాదసూచికలు చూడండి.)

115. సంఖ్య శాస్త్రం:- ఖర్ణ గురించి గత1400 సంవత్సరాల నుంచి ధర్మవేత్తలు పరిశోధనలు చేసి ఎన్నో భావాలు, మరెన్నో మర్యాలు కుంగొన్నారు. ఇప్పుడు ఖర్ణ లోని మరో విశేషం కంప్యూటర్ పరిశోధన ద్వారా వెలుగులోకి వచ్చింది. దివ్య ఖర్ణ యొక్క విధి కోణాలలో అంతర్జనమైనప్పుడు “19” సంఖ్య కంప్యూటర్లో బయల్పుడిన కొత్త విశేషం. ఇది సంఖ్యారాసిలో లఘుతమ, గురుతమ సంఖ్యల మీశ్రమం.

ముందుగా ఖర్ణ ప్రారంభ వాక్యమైన ‘బీస్టిల్స్ హిర్పోం’ ను పరిశీలించాం. ఇందులో మొత్తం 19 అక్షరాలన్నాయి. ఈ వాక్యంలో ఉన్న నాలుగు పదాలు ఖర్ణ లో ఎన్నిసార్లు వచ్చాయి ఆ సంఖ్యలన్నీ 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడేటటువంటి సంఖ్య. ఖర్ణ లో మొత్తం 114 సూరాలు (అధ్యాయాలు) ఉన్నాయి. ఈ సంఖ్య 114 కూడా 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది.

ఖర్ణ లో 29 సూరాలు, 14 అక్షరాలతో ఏర్పడే విధి పదసముదాయాలతో ప్రారంభమవుతాయి. ఉదా:- అలిఫ్ లాం మీమ్, యా సీన్, సాద్, భాఫ్, సూన్, హో మీమ్, అలిఫ్ లాం రా మొదలైనవి. ఈ అక్షరాల సంఖ్య 14, సూరాల సంఖ్య 29 కలిపితే వచ్చే సంఖ్య 57 కూడా 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది. అదీగాక ఈ 14 అక్షరాలలోని ప్రతి అక్షరం ఏ సూరాలో వచ్చినా ఆ సూరాలో ఆ అక్షరమొట్టంయై 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది. ఉదా:- భాఫ్ సూరాలోని మొదటి అక్షరమైన ‘భాఫ్’ ఆ సూరాలో 57 సార్లు వచ్చింది. సూరా ప్రారంభంలో బీజాక్షర సముదాయంలోని “భాఫ్” అనే అక్షరం 57 సార్లు వచ్చింది. ఇది 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడే సంఖ్య ఖలమ్ సూరా మొదటి అక్షరమైన ‘సూన్’ 133 సార్లు వచ్చింది. ఇది కూడా 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడే సంఖ్య. ఆరాఫ్, మర్యం, సాద్ సూరాల్లో మొదటి అక్షరం ‘సాద్’ ఒక్కొక్క సూరాలో 152 సార్లు వచ్చింది. 152 కూడా 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడే సంఖ్య.

ఖర్ణ లోని కొన్ని సూరాలు రెండు మూడు బీజాక్షరాలతో కూడా ప్రారంభమవుతాయి. తాహో సూరాలో మొదటి అక్షరజంట ‘తా,హోలో ‘తా’ 28 సార్లు, ‘హో’ 314 సార్లు వచ్చాయి. ఈ రెండు సంఖ్యలు (28+314) కలపగా వచ్చే సంఖ్య 342 కూడా 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది. యాసీన్ సూరాలో మొదటి అక్షరజంట ‘యా, సీన్’లో ‘యా’ 237 సార్లు, ‘సీన్’ 48 సార్లు వచ్చాయి. ఈ రెండు సంఖ్యలు (237+48) కలపగా వచ్చే సంఖ్య 285 కూడా 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది.

ఖర్ణ లో ఏదు సూరాలు ‘మీమ్, అయిన్’ అనే అక్షరజంటతో ప్రారంభమవుతాయి. ఆ ఏదు సూరాలో ‘మీమ్’ అనే అక్షరం 304 సార్లు, ‘అయిన్’ అనే అక్షరం 1862 సార్లు వచ్చాయి. ఈ రెండు సంఖ్యలు (304+1862) కూడగా వచ్చే సంఖ్య 2166 కూడా 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది. మూడు బీజాక్షరాల సముదాయంతో ప్రారంభమయ్యే సూరాలు కొన్ని ఉన్నాయి. ఉదా:- ‘అలిఫ్, లాం, మీమ్’ లతో ప్రారంభమయ్యే 8 సూరాలన్నాయి. ఈ సూరాలలోని అలిఫ్, లాం, మీమ్ అనే అక్షరాలు మొత్తం 26,676 సార్లు వచ్చాయి. ఈ సంఖ్య కూడా 19 చే నిశ్చేషంగా భాగించబడుతుంది.

19 సంఖ్యకు లభించిన ఈ ప్రత్యేకత యాదృచ్ఛికంకాదు. యాదృచ్ఛికమైతే రెండుమూడు లేదా అయిదారు సార్లు వచ్చి వుండేది. అనేకసార్లు వచ్చిందంటే ఖర్ణ నిస్సందేహంగా దైవవాటేనని, మానవేధా జనితం ఎంతమాత్రం కాదని తెలుస్తుంది. (దావత్ పత్రిక)

ఖర్ణ లో ఒకవోట ప్రత్యేకంగా 19సంఖ్య గురించిన ప్రస్తావన ఉంది. నరక పాలకులుగా 19మంది దైవదూతలను నియమించడం జరిగిందని ఇక్కడ ఖర్ణ పేర్కొన్నది. ఈ 19 సంఖ్యను దేవుడు అవిశ్వాసులకు పరీక్షగా చేశాడు. (74:31 సూక్తి చూడండి.) ఏమైనప్పటికి ఈ 19సంఖ్య సత్యాన్నిష్ఠుల మేధను పదునుపెట్టే విషయమే.

116. సథా, మర్యా కొండలు :- కాబాగృహం సమీపంలో ఉండే ఈ రెండు కొండల మధ్య హజ్జీయాత్రికులు సంప్రదాయబద్ధంగా ‘సయి’ (నడక) చేస్తారు. ఇది హజ్జీయమాల్స్ ఒక నియమం. (2:158 సూక్తి చూడండి.)

117. సమూద్ జాతి :- ఇది ప్రాచీన అరబ్బు జాతులలోని జాతి. ఈ జాతి ప్రజలకు సన్మార్గం చూపి సంస్కరించాడనికి దేవుడు సాలిహ్ ప్రవక్త (అలై)ను ప్రభవింపజేశాడు. కాని వారు ఆయన్ని తిరస్కరించి దైవశిక్షకు గురైపోయారు. (వివరాలకు 7:73-79, 11:61-66, 26:141-159, 27:45-53, 54:23-32 సూక్తులు చూడండి.)

118. సామిరి :- మూసా ప్రవక్త (అలై) దైవాజ్ఞలను (రాతిపలకల్లో) తీసుకురావడానికి తూర్ప పర్వతానికి వెళ్లినపుడు, ఇస్రాయాల్ సంతతి వారిని (అంటే యూదులను) పెడ మార్గం పట్టించినవాడు ఇతను. ఆవుదూడ విగ్రహం తయారుచేసి అందులో నుంచి దూడ అరుపులాంటి శబ్దం వచ్చేలా చేసి, ఇదే మీ దేవుడంటూ అతను వారి చేత గోపూజ చేయించాడు. తత్పులితంగా అతను మూసాప్రవక్త (అలై) శాపంవల్ల “మీరు నన్ను తాకకండి” అంటూ తిరుగుతూ శాశ్వతంగా అంటూనిపాడైపోతాడు. (20:85-98 సూక్తులు చూడండి.) సామిరి అనేది అతని అసలుపేరు కాదు. ఇది అతని తెగ లేదా సంతతి లేదా స్పష్టలానికి సంబంధించిన పేరయి ఉంటుంది. బైబిల్ ప్రకారం ఈ వ్యక్తి అసలుపేరు హోరూన్. మూసా ప్రవక్త (అలై) సోదరుని పేరు కూడా హోరూనే అయినందున యూదులు సామిరి చేసిన నిర్వాకాన్ని పొరపాటునో లేక కావాలనో హోరూన్ ప్రవక్త (అలై)కు అంటగట్టరు.

119. సిద్రతుల్ ముస్తహో :- ఇది సప్తమ ఆకాశంలోని అత్యున్నత స్వర్గసీమకు చిట్టచివరి సరిపడులో వున్న ఓ విశ్ిష్ట వ్యక్తరాజం. ఈ వ్యక్తం ఆవల ఏముందో, ఎలా వుందో స్ప్ష్టికర్కు తప్ప ఎవరికీ తెలియదు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) తన గగన పర్యటన (మేరాజ్) సందర్శంగా ఈ చెట్టు దగ్గరే దైవసందేశం (దివ్యావిష్టుతి) అందజేసే దైవదూత హజ్జత్ జిబీల్ (అలై)ని అసలు రూపంలో రెండవసారి చూశారు. జిబీల్ (అలై)కు ఆరోందల రెక్కులు ఉన్నాయని, ఒక్కొక్క రెక్కు తూర్పు నుండి పదమర పరకు దూరం ఉండేంత పొడవుగా ఉండని మహాప్రవక్త (సల్లం) తెలియజేశారు.

120. సిబుతుల్ (దేవుని రంగు) :- యూదులు ఇతరుల్ని తమ మతంలోకి తీసుకోవడానికి ముందు వారికి ఒక విధమైన ఎరువురూగం స్నానం చేయిస్తారు. దాంతో ఆ వ్యక్తుల పాపాలు తుడిచి పెట్టుకుపోయి వారు పవిత్రులయి పోతారని, ఓ నూతన జీవితపు రంగు అవలంబించినట్లు అవుతుందని యూదుల విశ్వాసం. దీన్ని వారు తమ మత పరిభ్రాష్టో “బాట్సిమిజం” అంటారు. ఈ ఆవారాన్ని ఆ తరువాత క్రైస్తవులు కూడా స్టీకరించారు. (2:138 సూక్తి చూడండి.)

121. హాసీఫ్ :- అంటే ఏకోన్సుబుడు, ఒకే వైపు దృష్టి కేంద్రికించినవాడు అని అర్థం. ఖర్ణ ని పరిభ్రాష్టో యావత్తు మిథ్యావైప్పాలను వదలి ఒక్క దేవుట్టి మాత్రమే ఆరాధించేవాడని అర్థం. (3:67 సూక్తి చూడండి.)

122. హజై అస్వద్ (సల్లరాయి) :- కాబాలయం తూర్పు దిక్కున మూలలో, కాబాద్వారం సమీపాన గోడలో అమర్యబడిన సల్లరాయిని హజై అస్వద్ అంటారు. ఇది స్వర్గం నుండి తీసుకురాబడిన పవిత్రపొణం. పాలకన్నా ఎంతో తెల్లగా నిగనిగలాడుతూ ఉండేది. యాత్రికుల 'జ్ఞస్తాం' (తాకడం) వల్ల వారి పాపాలను సంగ్రహించి చివరకి ఇలా సల్లబడి పోయింది. ప్రతయదినాన ఈ రాయి కూడా జీవం పోస్తొని లేస్తుంది. దేవుడు దానికి నోరు, దృష్టి ప్రసాదిస్తాడు. కాబాప్రదక్షిణ సమయంలో తనకు 'జ్ఞస్తాం' చేసినవారి కర్మలను గురించి ఇది దేవుని ముందు సాక్ష్యం ఇస్తుంది. (తిర్మిజి హదీసు ఆధారంగా)

ఈ కసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) కాబా ప్రదక్షిణ చేస్తూ దాన్ని సంబోధించి ఇలా అన్నారు: "సువ్యోంత మంచిదానవు! నీ పరిమళం ఎంత శ్రేష్ఠమైనది!! నీ గౌరవ పవిత్రతలు ఎంత ఉన్నతమైనవి!!! కాని ఎవరి ఆధీనంలో ముహమ్మద్ ప్రాణం ఉందో ఆ శక్తిస్వరూపుని సాక్షి! దేవుని దృష్టిలో నీ గౌరవ పవిత్రతల కంటే ఒక ముస్లిం ధనప్రాణాలే ఎంతో గౌరవప్రదమైనవి, పవిత్రమైనవి."

123. హవారీలు :- అంటే సహయం చేసేవారు (అన్నార్) అని అర్థం. వీరు ఈసాప్రవక్త (అలై) ప్రత్యుష సహచరులు. (3:52-53 సూక్తులు చూడండి.)

124. హరూత్, మారూత్ : - యూదులు నైతికా పతనానవస్తులో కూరుకుపోయిన కాలంలో దేవుడు వారిని పరీక్షించడానికి హరూత్, మారూత్ అనే దైవదూతల్ని మానవరూపాలో వారి దగ్గరకు పంపుతాడు. తాము పరీక్ష నిమిత్తం పంపబడిన వారమని చెప్పి నప్పటికీ వారు నేర్చి క్షుద్రవిద్య (చేతబడి)నే నేర్చుకోవడానికి యూదులు ఉబలాట పడేవారు. (2:102 సూక్తి, దాని పాదసూచిక చూడండి.)

125. హిజైత్ (వలస) :- ఇస్లాంలో హిజైత్కు ఎంతో ప్రాముఖ్యం వుంది. ఎవరైనా ఒక ప్రాంతంలో హింసా ద్రాఘ్నయాలకు గురువుతూ ఇస్లాం ధర్మానికి అనుగుణమైన జీవితం గడపలేని పక్షంలో అతను ఆ ప్రాంతం వదలి ఇస్లామీయ జీవితం గడిపేందుకు వీలున్న మరో ప్రాంతానికి వలస పోవలసి వుంటుంది. ముఖ్యంగా ఇస్లామీయ రాజ్యం (దారుల్ ఇస్లాం) ఏర్పడినప్పుడు అక్కడికి తప్పకుండా వలస పోవాలి. లేనిపక్షంలో అతను దైవగ్రహణికి గురువుతాడు. (వివరాల కోసం 4:88-91, 4:97-100 సూక్తులు, వాటి పాద సూచికలు చూడండి).

సంక్లిష్టంలో సమాన్ స్వరూపం

వివిధ ఉర్ధ్వగ్రంథాల నుండి ఎంపిక చేసి అత్యాధునిక విషయ సూచికలో వెలువడిన గ్రంథం ఇది. లోగడ తెలుగులో వెలువడిన గ్రంథాలలోని దాదాపు హదీసులన్నీ ఇందులో చూడవచ్చు. అంటే విషయ పరిజ్ఞానం రీత్యా సంక్లిష్టంలో సమగ్రం అనుష్టు వేలాది పేజీల లోని సమాచారమంతా దాదాపు 2125 హదీసులతో కేవలం 624 పేజీలలో, కాంప్యూట్ డిస్ట్రీబ్యూషన్లా ఈ గ్రంథంలో ఇమిడిపోయిందన్న మాట.

రచన : అబుల్ ఇబ్రాహిమ్, పేజీలు : 624, వెల : రూ. 200/-

ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్, లక్ష్మీకోర్ట్, ఛత్తాబిషార్
హైదరాబాద్-50002, రోడ్ 66710795, 9441515414

1. విషయదర్శిని (మొదటి భాగం)

1. దేవుని అస్తిత్వం (Existence of God):- 86:4-5, 70:39-41, 88:17-20.

1. భూమ్యాకాశాల నిర్మాణం:-30:8, 35:41, 14:19-20, 51:47-48, 78:6-7, 67:3-5, 79:27-33, 2:29, 2:117-117, 6:96-97, 17:12, 15:19-21, 36:37-40, 44:38-39, 45:21-22.

2. బుద్ధిమంతులకు సూచనలు:-2:164, 13:2-4, 30:21-24, 39:21, 16:12/13, 45:1-6.

3. పదార్థపూజారులు :- 23:33-38, 6:29-30, 45:25-26, 52:35-37, 56:83-84, 2:28, 6:5-6, 3:137, 10:101-102, 29:20-23, 30:9-10, 40:34-37.

4. వర్షం, వృక్షజాతులు:- 6:99, 16:10-11, 6:95, 13:17, 26:7-8, 16:65, 24:43-44, 35:27-28, 25:48-52, 14:24-26, 57:20.

5. పతువ్వులు:- 16:66-67, 67:19, 16:5-8, 16:68-69, 16:79-81, 16:81.

6. మానవ పుట్టుక :- 86:5-7, 30:20-21, 51:20-21, 16:78, 77:20-23, 39:6, 16:4, 3:5-6, 4:1.

7. మానవునికి దైవోపకారాలు:- 31:20, 67:15, 30:22-23, 2:21-22, 57:25, 78:6-16, 96:3-8, 16:18, 27:73, 14:34.

8. సర్వజ్ఞుని, సర్వత్త్వమంతుడు:- 2:117, 15:23-25, 6:59-60, 7:54, 10:55-56, 32:5, 34:1-2, 31:27, 18:109, 31:27.

9. పౌచ్చరికలు :- 56:61-73, 90:4-10, 36:59-62, 36:66-68, 10:31-32, 35:15-23, 40:58-59, 67:16-18, 67:20-24, 10:108, 20:135.

2. దేవుని ఏకత్వం (Oneness of God) :

1. సాటిలేని ఆర్థ్యాడు:-2:163-165, 3:61-63, 4:36, 4:48, 18:110, 21:25, 28:88.

2. అఱమణవ అయిన్నే ఆరాధిస్తోంది:- 22:18, 64:1, 62:1, 61:1, 59:1, 57:1, 55:6, 17:44, 13:12-13, 13:15.

3. దైవోపకారాలు:- 32:7-9, 67:15, 25:47, 28:71-73, 17:70, 55:1-4, 55:10-13, 16:18, 40:64-65.

4. కష్టాల్లో వేడుకోలు-సుఖాల్లో షిర్య:- 30:33-37, 7:189-190, 17:66-69, 6:40-41, 6:63-65, 29:65-66, 10:22-23, 31:31-32, 11:9-11, 39:8-9.

5. ఈ పసులన్నీ చేసేదేవరు?:- 23:84-89, 43:87-89, 39:38, 27:60-62, 27:63-64.

6. దేవుని గుణగాలు-శత్రీ సామర్థ్యాలు :- 2:255, 59:22-24, 112:1-4, 39:62-63, 57:3-5, 53:43-44, 41:47, 13:8-10, 67:13-14, 58:7, 10:31, 23:84-89, 43:87, 39:38, 30:26, 32:5, 57:5, 25:2, 36:83, 85:16, 21:3.

7. జీవిత పరమార్థం :- 44:38-39, 21:16-18, 16:36, 51:56-58.

8. దేవుడా-దైవేతరులా :- 13:15-16, 30:40, 10:34-35, 27:65, 35:40.

9. దైవేతరుల పూజ:- 35:13-14, 21:43, 43:86, 17:56-57, 13:14, 17:46, 39:45.

10. విగ్రహాలు:- 22:73-74, 7:191-198, 36:74-76, 53:19-25, 2:24, 21:98-100.
11. మిథ్యాదైవాలు-సిథించసు :- 10:18, 39:3, 43:86.
12. యజమాని-బానిన ధృష్టాంతం :- 16:71, 16:74-76, 30:28, 39:29, 24:39-40.
13. బహుదైవాలుంటే ఏవాడ్ది?:- 17:22, 17:42-43, 21:22, 23:91-92.
14. మనోవాంఘల దాస్యం:-25:43-44, 45:23, 7:175-176, 23:71, 91:9-10.
15. అంధానుకరణ :- 31:20-21, 11:109, 16:35, 7:28, 5:103-104.
16. బహుదైవారాధన:- 22:31, 4:116, 39:65-66, 29:25, 18:102-106, 24:39.
17. అనశ్వరాదులు :- 6:140, 6:144, 16:104-105, 16:116-117, 10:59-60, 22:30, 2:42, 6:20-21.
18. ప్రవక్తల అల్మిషేటం :- 10:104, 6:14, 6:19, 25:77, 6:46, 39:30-32, 35:16-17, 109:1-6, 11:121, 11:2
19. దైవదర్శనం :- 6:102-103, 7:143, 53:13.
20. ఆత్మ (మనసు):- 17:85, 21:91, 4:171, 89:27-30, 13:28, 6:125, 6:60, 39:41-42.

3. గ్రంథప్రజల విశ్వాసాలు :

1. అతిశయ్యాక్తి-అంధవిశ్వాసాలు:- 4:171, 5:75-79, 10:68-70, 5:73-74, 5:17-19, 2:111-113, 2:135-136.
2. దేవుడు-సంతానం:- 2:116-117, 6:101-102, 19:35, 19:88-93, 9:30-31.
3. ఈసాధవక్త-ఆయన బోధనలు:- 4:172, 43:63-65, 5:72, 3:50-51.

4. ప్రాపంచిక వ్యాఖ్యాపాం :

1. ఐహిక జీవితం-పైపై మెరుగులు:- 29:64, 28:60, 57:20, 3:14-15, 10:24-25, 18:45-46, 6:32, 10:25.
2. ఇహలోక వ్యాఖ్యాపాపరులు:- 3:145, 4:134, 11:15-16, 31:24, 33:28-29, 14:1-3, 16:107-109, 87:14-17.
3. ప్రపంచ సంపద-పరలోక సంపద :- 28:60, 42:36, 43:33-35, 4:77, 4:77, 102:1-8, 13:26, 3:196-197.
4. ఏమరుపాటు-తిరస్కార తిమిరం :- 10:7-8, 10:11, 2:212, 3:10, 30:7-8.
5. పరలోక ప్రియులకు హితబోధ : - 3:196-198, 9:55, 20:131-132.

5. ఖర్ణు-ఆధునిక పార్శ్వగ్రంథం :

1. మానవ విరచితం కాదు :- 56:75-82, 10:37, 4:174-175, 26:210-212, 16:102-103, 69:39-47, 11:13,14.
2. గ్రంథ విశిష్టత:- 48:2-4, 80:13-16, 85:19-22, 38:88, 15:87, 26:193-195, 6:155, 10:57-58, 2:185.
3. దైవవాణి-నిదర్శనాలు:-4:82, 52:33-34, 11:13-14, 10:38-39, 17:88, 2:23-24.
4. అవతరణ కారణాలు :- 14:1, 57:9, 14:52, 6:92, 32:3, 6:156, 27:76-77, 4:105, 5:15-16, 36:69-70, 57:25, 10:57-58

5. విశ్వాస సుగుణం తీరు :- 2:2-4, 5:83, 39:23, 17:107-109.
6. అవిశ్వాస ప్రవృత్తి:- 6:7-9, 26:197-203, 31:32, 54:4-5, 47:23-25, 43:5-8.
7. విశ్వజనీన వాణి:- 9:32-33, 12:104, 2:185, 4:174-175, 14:52, 38:88.
8. భాష, రచన, సైటి:- 41:2-4, 12:1-2, 54:17, 18:32, 39:23, 14:4, 42:7, 3:7, 10:1, 6:115, 39:27-28.
9. సాక్ష్యం :- 4:165-166, 11:17, 46:10.
10. తిరస్కార పర్యవసానం:- 18:29, 6:155-157, 20:133-135.
11. గ్రంథ పరిరక్షల :- 15:9, 75:16-19, 41:41,42.
12. హృదయ రుగ్మతల నివారణి :- 10:57-58, 17:82, 59:21.
13. పార్శ్వగ్రంథం పట్ల విశ్వాసులు:- 15:90-93, 42:13-14, 5:44, 28:52-53, 72:1-2.
14. ఇతరత్రా :-43:44, 16:98-100, 7:204.

6. ముహమ్మద్ (సల్లం) దౌత్యం :

1. దేవుని పిలుపు, ప్రవక్త జీవితం :- 4:170, 5:92,.... 33:32-33, 68:4.
2. ప్రవక్త కార్యకలాపాలు :- 65:11, 62:2, 2:151, 3:164, 7:157.
3. ఆశయాలు :- 57:25, 57:9, 3:79-80, 7:157.
4. ప్రవక్త స్థానం, బాధ్యతలు :- 33:45-46, 4:79-80, 2:119, 6:106-107, 34:28, 46:9, 72:21-23, 13:40, 33:40, 17:79.
5. ప్రవక్తు దేవుని పొష్టరికలు :- 17:86-87, 2:120, 6:17, 11:12, 6:35-36, 11:12, 17:73-77, 69:43-47, 39:64-66.
6. కవియా-కవితమా:-11:35, 36:69-70, 52:29-34, 8:31, 25:4-6, 21:5, 38:6-8.
7. మాంత్రికుడా-పెచ్చివాడా:- 37:35-36, 38:4-5, 10:2, 21:3, 51:52, 53:1-4, 7:184, 23:68-70, 34:46, 68:1-9,.... 54:1-3.
8. మానవుడు ప్రవక్త కాలేడా :- 25:7-10, 21:34, 23:24-25, 23:33-34, 25:20, 6:8-9, 17:94-95, 21:7-8, 41:6, 14:10-11, 12:108.
9. ప్రవక్త ప్రశ్నేకతలు:- 17:1, 17:60, 94:1-8, 33:40, 33:50-52, 17:78-79, 33:56, 10. దివ్యావిష్టుతి :- 42:51-53, 53:4-18, 3:44, 12:3, 12:102.
11. గ్రంథప్రజలు:- 5:15-16, 5:19, 2:120-121, 6:159, 2:145-146, 3:20, 3:183.
12. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఛాలెంజ్ :- 3:61, 3:64.
13. దైవప్రవక్త (సల్ల) దేవుని హితోక్తులు:- 33:1-3, 28:86-88, 32:23, 10:94-95, 7:2, 10:65, 10:109, 18:6, 18:27-28, 25:51-52, 16:123, 15:97-99, 6:17, 16:127-128, 30:60.
14. అరబ్బుల్లోనే ప్రవక్త ఎందుక?:- 36:5-6, 34:44, 3:164, 9:128, 13:30.
15. తిరస్కారానికి కారణం దుర్భక్షణాలు:- 2:99-100, 27:80-81, 10:42-43, 28:57, 56:80-82, 43:31-32, 28:49-50, 8:32-33, 2:89.
16. బలాత్మార్థం లేదు :- 28:56, 16:36-37, 10:99-100, 26:3-4.
17. అవిశ్వాసల కుట్టలు, దుష్టయత్తాలు :- 4:113, 8:30.

18. స్వాధం :- 4:79, 13:42-43, 4:41-42, 16:89.
19. అగోచర జ్ఞానం :- 27:65, 6:50, 7:188, 38:69-70, 10:20.
20. అవిశ్వాసులకు హెచ్చరిక:-34:24-25, 10:41, 34:49-50, 39:64-66, 42:15.
21. అవిశ్వాసులకు ప్రవక్త బోధ :-21:108-111, 6:161-163, 39:11-15, 67:28-30.
22. ప్రవక్త నిస్యోర్ధ సేవ :- 6:90, 52:40, 42:23, 12:104
23. ప్రవక్తకు దేవని ఓధార్పు:- 39:36, 93:3-11, 94:1-8, 20:2-3, 39:30-31, 13:40, 25:30-31, 5:67.
24. మహిమలు (మోజిజాతీ) :- 6:104, 51:20-21, 10:20, 6:109-111, 6:158, 54:1-2, 52:44, 15:14-15, 17:59, 27:82.
25. ప్రవక్త పట్ల విధేయత :- 4:80, 8:20, 33:36, 59:7, 4:59, 4:61, 4:65, 49:1-2, 58:11, 24:47-52.
26. యావత్యానవాలికే మార్గదర్శి :- 21:107, 4:79, 34:27-28.

7. ఇస్లాం - సనాతన ధర్మం :

1. మొదట్లో మానవులందరి ధర్మం ఒక్కటే :- 10:19, 42:13, 28:53,
2. ధర్మంలో చీలికలు, ఏమరుపాటు :- 21:92-93, 23:53-54, 5:48, 45:16-17.
3. విభిన్న మతాలకు కారణాలు :- 5:48, 16:93, 17:84, 5:68.
4. ధర్మంలో బలాత్మారూప లేదు:- 2:256, 10:99-101, 6:125, 50:45, 2:208-209.
5. ఇస్లాహీం ధర్మం:- 2:131-132, 2:135-136, 3:83-84, 4:125, 3:67/95, 2:130.
6. ప్రకృతి ధర్మం :- 3:83, 30:30-32.
7. ఇస్లాం తప్ప మార్గం లేదు:- 9:32-33, 3:19, 3:85, 5:3, 3:102.
8. ఇస్లాం మూలిక దృక్కథం:- 4:116, 5:69, 2:62, 2:135, 2:111-112, 3:64.

8. మరణానంతర జీవితం :

1. మృత్యు కమలరం:- 3:145, 3:156-158, 4:78, 6:60, 39:42, 6:61-62, 8:50-51, 4:97, 41:30-32, 75:26-30, 50:19.
2. పితృలోకం (ఆలమై బర్జఫీ) :- 40:45-46, 23:99-100, 7:40, 22:30-31.
3. ప్రశ్నయ సూచనలు:-17:58, 18:97-99, 21:95/96, 27:82, 6:158, 44:11, 11:117.

9. ప్రశ్నయ దినం :

1. ప్రశ్నయం ఎప్పుడొస్తుంది? :- 7:187, 31:33, 42:17-18, 75:5-15.
2. మృత్యులు క్రమకుతారా? :- 7:57, 30:50, 19:66-67, 22:5-7, 36:77-79/81-82, 31:28, 75:1-4, 17:49-51, 23:81-83, 44:34-36, 50:3-4, 17:99, 46:33, 75:36-40, 16:38-39.
3. ప్రకృతి మైర్చెల్లు-దైవజీల్లు:- 69:1-10, 28:81, 69:11-12, 54:11-23, 54:30-35, 54:38-40, 23:63-67, 11:100-103.
4. ప్రశ్నయ బీభత్సం:-69:13-16, 27:87, 20:105-107, 18:47, 21:104, 36:48-50, 81:1-6, 39:68, 75:7-11, 82:1-3, 56:1-6, 14:42-43.
5. పునరుత్థానం :- 84:1-6, 99:1-4, 36:51-53, 81:7-14, 70:43-44, 20:102,

- 54:6-8, 39:68, 73:17-18, 80:38-42, 30:43, 30:14-16.
6. అవిశ్వాసుల పశ్చాత్తాపం:- 21:97, 14:44, 4:41-42, 3:30, 25:27-29, 89:24, 39:56-59.
7. దైవ న్యాయస్తానం :- 39:69-70, 69:13-18, 18:47-48, 11:105, 20:111-112, 96:7-8, 78:37-38, 40:16-17, 40:18-20.
8. కర్తృత్తాలు-విచారణ, తీర్పు:- 22:17, 51:10-14, 64:9-10, 16:111, 45:28-29, 17:13-14, 18:49, 21:47, 7:8-9, 84:7-12, 17:71-72.
9. గ్రంథప్రజల విచారణ:- 5:109-110, 5:116-118,
10. బహుమైవారాధకుల విచారణ:- 10:28-30, 6:22-24, 18:52-53, 25:17-19, 34:40-42, 28:61-64, 28:74-75, 16:86-87.
11. స్వాధ్యం:- 7:6, 16:84, 4:41-42, 41:19-23, 28:74-75, 36:65.
12. పుణ్యాత్ముల పర్వతసానం:-80:39-40, 45:30, 5:119, 69:19-24, 83:34-36, 41:30-32, 43:68-70.
13. పాపాత్ముల పర్వతసానం:-80:41-42, 6:31, 17:97, 25:34, 69:25-38, 68:42-43, 14:49-50, 18:105-106, 77:29-34, 55:41, 8:36-37.
14. సిఫారసు, సహాయం, పాపపరిహరణ:- 31:33, 40:18, 2:48, 26:89-90, 39:47, 5:36, 70:10-15, 34:23, 19:85-87, 60:3, 20:108-110, 21:28, 43:86, 36:65, 39:43-44.
15. షైతాన్, వాడి అనుచరగణం:- 36:60-64, 50:23-29, 6:130, 6:128, 14:22.
16. గర్భిణి నాయకులు-అంధానుచరులు:-37:22-34, 34:31-33, 14:21, 41:29, 2:166-167, 40:47-48, 11:96-99.
17. మూడు వర్గాలుగా చీలడం:- 30:14-16, 90:11-20, 56:7-14, 56:88-94.
18. పరలోకం ముందు ఐహికజీవితం:- 20:102-104, 23:112-115, 30:55, 79:46.

10. స్వర్గ సీమ :

1. ఆనంద నిలయం:-3:133, 21:101-103, 15:45-48, 17:21, 39:20, 88:13-16, 52:17-19, 25:16, 11:108, 22:59, 32:17, 55:46, 55:48, 55:50, 55:62, 55:64, 55:66.
2. స్వాగతం, స్వర్గ ప్రవేశం :- 15:45, 39:73-74, 13:23-24.
3. ఆపోర పదార్థాలు:- 37:40-43, 19:62, 52:22, 56:20-21, 2:25, 56:27-33, 43:71-73, 55:52, 55:68.
4. పానీయాలు :- 47:15, 76:5-6, 76:15-18, 37:45-47, 83:25-28.
5. దుస్తులు, నగలు, పరుపులు :- 18:31, 56:15-16, 55:54, 35:33.
6. సుందరాంగులు :- 44:54, 56:22-24, 56:35-38, 37:48-49, 55:58, 55:70-75.
7. సేవకులు :- 52:24, 56:17-18, 56:20, 76:19.
8. దైవప్రసన్నత-దైవదర్శనం :- 33:44, 9:72, 75:22-23, 89:27-30.
9. పరస్పర సంభాషణ :- 52:25-28, 37:50-59, 7:43.

10. నిష్పత్తిష్ఠలు, కృతజ్ఞతలు:- 15:47, 7:42-43, 56:25-26, 35:34-35, 10:10.

11. సరక కూపం :

1. సరకం అంటే :- 74:27-29, 70:15-17, 78:21-22, 101:9-11, 11:106-107, 25:12, 67:7-8, 15:44, 19:71-72, 50:30.
2. సరకజిక్క-కారణాలు :- 35:36-37, 70:17-18, 104:1-9, 25:13-14, 46:20, 74:40-48, 7:179.
3. పాపాత్ముల పశ్చాత్మాపం :- 68:42-43, 33:66, 23:105-110, 26:94-102, 40:10-12, 25:28-29, 67:10-11, 6:31, 32:12, 69:25-29.
4. సరక పాలకులు:- 74:30-31, 66:6, 67:5-9, 43:77-78, 46:34, 52:13-16, 40:49-50.
5. సరక యాతనలు:- 25:12-14, 14:15-17, 39:16, 32:20, 56:41-46, 44:43-50, 22:19-22, 40:71-72, 7:41, 23:102-104, 19:68-69, 55:41, 55:43-44.
6. ఆపోర పాసీయాలు:- 44:43-46, 37:64-68, 56:51-56, 88:6-7, 14:16, 17.
7. పరస్పరారోపణలు:- 38:59-64, 7:38-39, 26:96-102, 41:29, 40:47-48.

12. ఆరోహణా సోపానాలు :

1. ఆరాఫ్ వాసులు :- 7:46-49.
2. స్వర్గ-సరకవాసుల సంభాషణ:- 7:44-45, 7:50-51, 74:38-48.
3. కారుచీకటిలో కాంతి రేఖలు :- 2:257, 66:8, 57:12-15.

13. జీవిత పరమార్థం :

1. విశ్వనిర్మాణ లక్ష్యం :- 21:16-18, 44:38-39, 45:22, 30:7-8.
2. ఆదం-ఘైతాన్ : - 18:50, 17:61-65, 2:30-39, 7:11-25, 4:118-120, 20:113-126, 38:71-85.
3. మానవులచేత ప్రమాణం :- 7:172-173, 3:81-82, 33:7-8, 51:56, 42:13, 3:187, 2:83, 7:169, 5:14, 5:7, 51:56, 42:13.
4. మానవని పుట్టుక-ప్రవృత్తి :- 15:26-27, 76:1-3, 4:28, 90:3-5, 17:70, 42:48, 17:83, 70:19-21, 41:49, 17:11.
5. అంతరాత్మ ఫోష : 91:7-10, 75:1-4, 12:53, 23:71, 13:28-29, 89:27-30, 3:145.

14. దైవదూతులు :

1. గుణగణాలు-రూపరేఖలు :- 7:206, 21:27-28, 37:164-166, 35:1.
2. విధులు-బాధ్యతలు :- 50:17-18, 13:11, 42:5, 17:78, 40:7-9.
3. మృత్యు దూతలు :- 6:61, 6:93, 8:50-51, 16:28-29, 16:32.
4. దైవ సందేశపురుడు :- 81:19-21, 72:27-28, 70:4, 2:96-98.
5. సరక దూతలు :- 74:30-31 (చూడు: అధ్యాయం-11, అంశం-4)

15. దైవప్రవక్తలు-దివ్యగ్రంథాలు :

1. దైవప్రవక్తలు :- 4:165, 10:47, 23:44, 18:38, 40:78, 3:33, 22:75.

2. దైవగ్రంథాలు :- 3:3, 3:93, 5:44-47, 6:91, 4:163, 21:105-106, 9:111, 7:157, 61:6.

3. ప్రతిజ్ఞతిలో దైవప్రవక్తల ప్రాభవం :- 35:24-26, 26:208, 13:7, 16:36.

16. కర్మలు (ఆచరణ) :

1. హోలిక విశ్వాసం, సదాచరణ :- 2:62, 2:111-112, 4:123-126.
2. సత్యార్థాలు :- 2:177, 2:115, 2:148, 2:189, 49:13, 22:37, 26:89, 41:33, 31:22, 31:17, 90:12-18, 103:1-3.
3. దుష్టార్థాలు (అధర్మకార్యాలు) :- 6:151-153, 16:106.

17. విధి నిర్ణయం (జాతకం) :

1. పుట్టక ముందే భావిచరిత్ర :- 57:22-23, 27:75, 34:3, 6:59, 25:2, 36:12, 17:13.
2. నీర్మిత సమయానికి సంభవం :- 3:145, 6:2, 6:67, 7:34.

18. పాప పుణ్యాలు :

1. ఎవరి కర్మలు వారివే :- 2:284, 17:7, 17:15, 99:6-8, 18:30, 4:40, 6:164, 29:12-13, 41:46, 2:286, 4:110-112, 30:44, 35:18, 4:85.
2. వృక్ష దృష్టాంతం-కర్మలచిట్టా-14:24-27, 83:7-9, 83:18-22, 4:85, 6:160, 5:100.
3. పాపాలు మానండి, నిరాశ చెందకండి :- 6:120, 4:30-31, 27:11, 39:54-58, 6:53-55.
4. అవిశ్వాసుల పట్ల దేవుని ఉపేక్ష :- 27:4-5, 9:115, 68:44-45, 16:61, 30:41, 21:109-111.
5. ఫూరపాపాలు :- 4:48, 4:116, 4:31, 53:31-32, 25:67-70.

19. కష్ట సుఖాలు :

1. సర్వాధికుడు-సర్వశక్తిమంతుడు :- 2:117, 3:109, 32:5-6, 41:47, 64:11, 53:43-54, 39:41-42, 39:43-44, 42:27, 42:49-50.
2. స్వయం కృతాపరాధం :- 4:78-79, 10:44, 42:30-35.
3. కష్టాల్మోదేవుడు గుర్తుకొన్నాడా? :- 10:12, 16:82-83, 42:48, 6:63-65, 29:65-66, 10:22-23, 31:31-32, 11:9-11, 39:8.
4. దౌర్ధ్వ జాతులకు దైవదండు :- 46:27-28, 30:9-10, 22:45-46, 22:48, 50:36-37, 11:100-102, 3:137, 11:116-117, 6:131-132, 9:55, 8:53, 17:16, 21:11-15, 25:38-40, 20:127-128.

20. దైవ పరీక్షలు :

1. పరీక్ష ప్రపంచం :- 18:7-8, 20:131, 67:2, 6:165, 4:115.
2. కృతజ్ఞతా పరీక్ష :- 39:49-52, 41:49-51, 4:147, 7:10.
3. పరీక్షను గుర్తించనివారు :- 89:15-20, 6:42-45, 7:94-100, 23:55-56, 9:126, 32:21-22.
4. కష్టాల్మోద పరీక్ష :- 39:52, 21:35, 21:34, 67:2, 21:110-111, 39:52, 94:5-8, 42:30.

5. విశ్వాస పరీక్ష : - 2:155-157, 29:2-4, 2:214, 3:186, 8:27-28.

21. మిథ్య దైవాలు :

1. ప్రతిష్ఠాన్ (ఇష్టీన్) : - 7:11-17, 4:117-120, 34:20-21.

◆ వాడి ప్రతిజ్ఞ : - 6:142, 36:60-62, 19:44-45, 14:22, 25:27-29, 24:21.

◆ వాడిపట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాలి : - 35:5-6, 7:27-28, 2:168-169, 2:208-209, 6:121, 43:36-39, 35:8, 17:53.

◆ వాడి దుష్టేరణ నుండి రక్షణ : - 7:200-202, 113:1-5, 114:1-6, 6:68-69, 16:98-100, 41:36.

◆ వాడి ప్రాబల్యం ఎవరి మీద? : - 26:221-223, 22:3-4, 19:83-84, 43:36-37, 59:16-17, 5:90.

2. మూర్ఖ నమ్మకాలు, దురాచారాలు : - 5:3, 5:103-104, 6:138-140, 6:143-144, 16:56, 10:59-60, 2:189, 6:100-101, 43:15-19, 53:19-20, 53:27-28, 8:35, 43:20-22.

3. విగ్రహంరథః : - 22:73-74, 22:30-31, 7:197-198, 21:98-99, 2:24, 36:74-75, 29:25, 2:51-52, 6:108.

4. తాతముత్తాతల (అంధా)అనుకరణ : - 31:21, 2:170-171, 5:103-104, 11:109, 7:70, 11:87, 43:23-25, 37:69-74, 7:28, 6:148, 16:35.

5. దైవప్రియుల ఆరాధన : - 5:116-118, 3:79-80, 18:21, 16:20-21, 45:10, 25:17-19.

6. దైవధూతల ఆరాధన : - 43:19, 17:40, 37:149-166, 34:40-42.

7. జిన్నుల (భూతాల) ఆరాధన : - 6:100-101, 72:6, 41:29.

8. మనోవాంఘల దాస్యం : - 45:23, 25:43-44, 7:175, 23:71.

9. నాయకులపట్ల విధేయత : - 14:21, 2:166-167, 34:31-33, 37:22-32.

10. బంధుమిత్రుల ఆరాధన : - 29:8, 8:27-28, 63:9, 9:23, 25:27-29, 43:38-39.

11. మతగురువుల ఆరాధన : - 16:25, 9:31, 9:34-35.

12. చేతఖి : - 2:102-103, 113+114 అధ్యాయాలు, వాటి ఉపాధ్యాతాలు.

22. ఆరాధనలు :

1. ఆరాధనా భావం : - 51:56-58, 22:18, 7:205-206, 7:55-56, 2:152, 40:60, 40:14, 2:43-44, 6:71-72, 7:170, 22:77.

2. శుచి శుద్ధతలు : - 74:4-5, 4:43, 5:6, 2:222.

3. పీట్లు : - 2:148-149, 2:115, 2:142-145, 2:150, 7:29, 3:96, 2:177.

4. ఘర్జ నమూజులు : - 20:132, 17:78, 20:130, 2:238, 33:41-42, 4:103, 2:45-46, 2:153, 11:114, 17:110, 107:4-7.

5. ఖనర్, ఖాఫ్, నఫిల్, సామూహిక నమూజులు : - 2:239, 4:101-102, 73:2-6, 73:20, 62:9-11, 9:84, 9:113-114, 29:45.

6. జిక్ (ధ్యానం) : - 4:103, 7:180, 13:28, 52:48-49, 2:152, 57:16.

7. దుఅ (పేదుకోలు) : - 2:186, 2:200-202,... 40:60,... 1:1-7, 2:286, 3:8-9, 3:16, 3:26-27, 3:53, 3:191-194, 5:83, 7:126, 18:10, 23:109, 25:65-66, 25:74, 59:10, 60: 4-5, 20:25-28, 21:87, 20:114, 21:89, 3:38, 23:97-98, 26:83-85, 27:19, 46:15, 71:28, 43:13-14.

8. ధర్మ ప్రచారం : - 5:67, 2:159, 2:44, 8:25, 3:104, 7:181, 7:199-200, 26:214, 6:69-70, 88:21-22, 6:51-52, 29:46, 16:125,... 80:1-12, 9:122.

9. నాయకానుచరుల సంబంధాలు : - 3:159, 26:214.

23. దానధర్మాలు (జకాత్, ఉష్ణ వగ్గిరా) :

1. అవకాశం చేజారక ముందే దానం చేయాలి : - 2:254, 34:39, 64:16, 2:270.

2. పిసినారితనం వహించకండి : - 2:245, 2:268-269, 47:36-38, 34:39, 59:9, 57:10-11, 2:195, 57:23-24, 4:37-38, 3:180, 9:75-77, 17:100, 104:1-4, 9:34-35.

3. దానశీలురు : - 2:261, 2:265, 2:266.

4. దానోద్దేశ్యం : - 2:272, 2:262-265, 30:39, 92:17-21.

5. ఏం భర్యు, ఎంత భర్యుపెట్టాలి?: - 2:219/267, 3:92, 6:141, 17:29, 9:79.

6. దానస్వీకార యోగ్యులు : - 9:60, 2:273, 2:215, 90:9-11.

7. కపటులు : - 9:75-77, 17:100, 9:53-55, 4:38.

8. దానఫలం : - 92:5-11, 92:14-21, 104:2-7, 9:34-35.

9. పొప పరిషోరం : - 5:89, 58:3-4, 2:196, 5:95, 2:184.

24. ఉపవాస ప్రతాలు : - 2:183-185, 2:187, 97:1-5.

25. హజ్ యాత్ర :

1. కాబా గృహం : - 3:96-97, 22:25, 105:1-5, 2:125.

2. హజ్, ఉప్పులు : - 2:196, 2:158, 2:197-200, 2:203, 22:26-30, 22:33.

3. ఇష్టోంలో నిషేధితాలు : - 2:196, 5:1-2, 5:94-95.

26. మాంసాహం :

1. ధర్మసుమ్మతమైనవి : - 2:168, 5:87-88, 5:5, 5:1, 5:4, 5:96.

2. అధర్మమైనవి (నిషేధితాలు) : - 2:172-173, 6:121, 6:146, 5:3, 5:100.

3. ఖుర్మానీ (బలిదానం) : - 22:34, 22:36-37.

27. నైతిక విధానం (నీతిశాస్త్రం) :

1. సాధారణ నీతి : - 91:7-10, 45:23, 20:82, 29:7, 23:57-61, 28:84, 5:2, 2:237, 16:90.

2. అపాంకారం : - 38:73-77, 40:35, 53:32, 17:37, 31:18.

3. అసత్యం : - 16:104-105, 22:30, 45:7, 61:2-3, 2:42, 7:33.

4. వాగ్గానం, ఒప్పందం, ప్రతిజ్ఞ, ప్రమాణాలు : - 17:34, 6:152, 16:95, 16:91, 23:8, 16:92, 2:224-225, 5:89, 5:7, 57:8.

5. న్యాయం, సాక్ష్యం, నిజాయాతీ : - 5:42, 5:8, 4:135, 4:58, 4:2, 4:105.

6. అపనింద, చాడీలు : - 4:148-149, 49:12, 104:1, 4:112, 24:19, 24:16-17.
7. పనికిమాలిన మాటలు, దుబ్బా ఫర్ము : - 2:108, 5:101-102,...6:141, 17:26-27.
8. మర్యాద : - 2:219, 4:43, 5:90-92, 5:100.
9. అశ్లేషలం, వ్యభిచారం : - 24:31, 17:32, 23:5-7, 24:3, 24:2, 24:5-9, 7:80-81.
10. అసూయా ద్వేషాలు : - 4:53.
11. అనుమానాలు, వదంతులు, గుసగుసలు : - 49:12, 17:36, 49:6, 4:83, 58:8-10, 4:108.
12. హింస, హత్య, ప్రతీకారం : - 4:29-30, 17:33, 5:32, 4:92-93, 2:178-179.
13. రక్త పరిహసం : - 49:11,... 2:231,... 4:140.
14. సలాం : - 4:86, 4:94, 24:61, 24:27-28.
15. క్షమాపణ, పశ్చాత్యాపం, క్షమావర్తనం : - 24:31, 2:222, 47:19, 3:89-90, 4:17-18, 4:48,... 24:22, 4:149, 42:37, 42:40, 42:43.
16. సేవా దృవ్యాధం : - 2:83, 30:38, 5:2, 2:237, 2:215, 2:273, 2:262.
17. దైవభీతి : - 3:102, 2:197, 2:194, 2:235, 8:29, 65:1-3, 4:130-131.
18. సహనం, స్థిరత్వం, దైవంపై భారం : - 41:30-31, 46:13-14, 2:153, 3:186, 73:10, 16:96, 29:69, 12:87, 18:23-24, 16:126, 46:35, 3:200.
19. మంచిని పెంచు, చెడును త్రుంచు : - 7:157, 9:71, 9:112, 22:41, 16:125, 41:33-35.
20. ముస్లిమేతరులతో ప్రవర్తన : - 6:108, 4:105, 41:34, 60:8, 31:14-15, 4:86, 4:94.
21. సమానత్వం : - 49:10, 49:13.

28. సామాజిక జీవితం :

1. హోలిక విషయాలు : - 4:1, 16:90-91, 2:83.
2. వివాహ బంధం : - 42:11, 51:49, 30:21, 4:23, 4:22, 4:24,...4:25, 4:20-21, 4:3, 4:127, 24:32-33, 5:5, 24:3, 24:26, 60:10/11, 33:37, 2:221.
3. దాంపత్య జీవితం : - 4:32, 4:34, 2:228, 4:128-130, 4:35, 4:19, 2:222-223, 64:14, 66:6.
4. కుటుంబ నియంత్రణ : - 42:49-50, 6:140, 6:151, 17:31, 41:10, 81:1-14, 43:18, 16:58-59.
5. పరదా వ్యవస్థ : - 24:30-31, 33:54-55, 33:32-33, 33:59, 33:53.
6. సభ్యతా సంస్కృతులు : - 7:26, 7:31-32, 24:28-29, 24:61, 49:4-5, 24:58-59, 58:11, 51:9,... 4:86, 24:61.
7. విదాచలు (తలాభీ) : - 2:226-235, 2:240-242, 2:236-237, 33:49, 65:1-6, 58:3-4.
8. తల్లిదండ్రులు-బంధువులు : - 31:14-15, 46:15-17, 17:23-24, 4:36, 8:75, 33:6.
9. స్నేహ హక్కులు-బాధ్యతలు : - 4:4, 4:19-21, 4:7, 4:15-17, 4:32-33, 4:127, 9:71, 33:35.

10. ఔషధప్రవర్తక (స) కుటుంబ జీవితం : - 33:6, 33:28-34, 33:37, 33:50-52, 66:1-5.
11. ముస్లిముల పరస్పర సంబంధాలు : - 49:13, 3:102,-103, 3:105, 8:73, 2:213, 49:11-13.

29. ఆర్థిక విధానం :

1. ఉపాధి పంపిణి : - 42:12, 42:19-20, 42:27.
2. జకాత్, ఔర్కు : - 2:254, 14:31, 2:277, 2:219, 98:5, 2:110, 9:18, 9:71, 9:60, 2:272-273, 2:245, 2:267, 6:141.
3. ఆస్తి పంపకం-పీలునామా : - 4:5,... 4:7-8, 4:11-14, 2:180-182 (రద్దు).
4. మహార్ (స్త్రీ ధనం) : - 4:4, 4:24, 4:19-20, 2:240-241, 60:10-11.
5. అనాధల సొమ్యు : - 4:2, 4:6, 4:9-10, 4:127.
6. అక్రమ సంపోదన : - 4:29, 2:188, 83:1-5, 31:6, 5:38, 24:33, 5:90, 2:275.
7. వడ్డి, అప్పు : - 2:275-276, 2:278-281, 30:39, 2:282-283.
8. వ్యాపారం : - 4:29-30, 2:188, 55:7-9, 83:1-7, 7:85, 26:181-182, 17:35,... 9:28, 11:6,... 42:27, 11:87.
9. సమరసాత్తు (అన్సాల్, పై) : - 8:69, 8:41,... 59:6-10.
10. ధన వికేంద్రికరణ : - 3:180, 9:34-45, 104:1-9, 2:219, 6:141, 8:41, 59:7, 4:7-8.
11. ఆర్థిక వసరుల వినియోగం : - 23:51, 17:26-27, 25:67, 17:29, 4:5, 11:87, 2:267-269.
12. దానధర్మాలు : - (23వ అధ్యాయం చూడండి)

30. రాజకీయ విధానం :

1. దేవాని సార్వభౌమత్వం : - 30:26, 32:5, 25:2, 36:83, 21:23, 13:41, 23:88-89, 35:13, 17:111, 40:12, 18:26, 7:54, 5:44-48, 3:26, 45:27, 43:84-85, 4:65, 4:105, 5:49-50, 12:40, 33:36, 3:154, 42:10.
2. పరిపాలన : - 4:58, 3:159, 42:38, 4:59.
3. సంస్కృతులు, రాజ్యాలఙ్కృతం : - 22:41, 3:110, 9:71.
4. హావు (ప్రాథమిక) హక్కులు : - 5:32, 17:33, 2:188, 4:29, 49:11-12, 24:27, 10:99, 2:256, 49:6, 4:148, 2:190, 4:58.

5. న్యాయ వ్యవస్థ (నేరం-శిక్ష) :

- ◆ న్యాయ దృవ్యాధం : - 4:105-112, 4:65, 4:135, 38:22-24.
- ◆ సాక్ష్యం : - 5:8, 5:106-108, 24:4-9, 2:282.
- ◆ దౌర్జన్యం : - 42:40-43, 22:60.
- ◆ హత్య : - 5:32, 17:33, 2:178-179, 4:92-93.
- ◆ తిరుగుబాటు-అరాచకాలు : - 5:33-34, 2:217, 8:39-40, 9:32-33,
- ◆ వ్యభిచారం : - 17:32, 24:2, 4:25, (4:15-16 రద్దు)

- ◆ దొంగతనం :- 5:38. (+) అపనింద:- 24:4-9.
7. మానవుని స్థాయి (దైవప్రతినిధి):- 17:70, 22:65, 2:29, 16:5-16, 2:30, 7:129, 38:26, 6:57, 3:26, 6:165, 33:72, 24:55.
 8. తిరుగులేని చట్టలు :- 7:54, 33:36, 5:44-47, 42:10, 5:49-50.
 9. పాలకలు, అధికారులు :- 2:124, 49:13, 12:55-56, 4:59, 24:62.
 10. సలహామండలి :- 3:159.....(ప్రజాస్వామ్యం) 6:116,117.
 11. విదేశాంగ నీతి :- 16:91-92, 9:7-9, 9:3-4, 8:72, 8:58-59, 4:90, 8:61-62, 60:8-9, 2:194.
 12. జిహోద్ (ధర్మాయాధం) :- అధ్యాయం-31 (జిహోద్) చూడండి.
 13. ముస్లిం సముదాయ ధైయం :- 2:142, 3:104, 3:110.
 14. ఆధిక సంఖ్యాకులు, అల్పసంఖ్యాకులు :- 6:116-117.
- 31. జిహోద్ (ధర్మాయాధం) :**
1. ఆశయాలు-కారణాలు:-2:216, 4:75, 2:190-191, 2:194, 22:40-41, 8:56-57, 2:217, 8:39, 4:91, 9:13-15.
 2. ప్రేరణ-ప్రోత్సాహం:- 61:10-11, 4:74, 2:218, 3:157, 3:160, 4:76, 4:95-96, 4:77-78, 3:142-143, 3:111, 9:38-40, 47:33-35, 9:24, 9:19-20, 2:154.
 3. యుద్ధ స్వాపోలు :- 9:41, 9:123, 8:47, 33:22, 4:71, 8:60, 3:200.
 4. సత్యనిరాకరణకు దైవశిక్ష :- 8:30-37, 47:32, 47:34, 8:19, 48:25.
 5. రణరంగంలో:- 8:15-16, 47:4-5, 61:4, 2:250, 8:65-66, 4:102-103, 33:9-11, 3:139-141, 4:104, 8:144-149, 3:155, 3:165-166, 3:169-171.
 6. కపటవిశ్వాసులు:- 9:86-87, 9:44-45, 48:11-12, 33:13-16, 33:18-20, 9:46-48, 9:81-83, 3:167-168, 3:154, 8:49, 47:20-22, 4:141, 48:15-16.
 7. చిత్రశుద్ధిగల విశ్వాసులు :- 8:74-75, 9:120-121, 9:91-92, 9:111, ...48:10, 9:100, 9:102-103, 48:18-21.
 8. గుణపాత : - 8:36-37, 3:13.
 9. దైవ సహాయం:-3:122-27, 3:160, 8:11-13, 8:17, 8:43-44, 9:25-26, 33:25.
 10. విశ్వాస పరీక్ష :- 47:31, 8:5-7, 3:152, 3:165-166, 3:172-175, 8:48, 33:23-24, 9:16.
 11. హిజ్రత్ (వలస) :- 8:74, 4:100, 9:20, 4:97-99.
 12. ఒప్పందం ఉల్లంఘన :- 8:56-59, 8:61-62, 9:1-6, 4:90-91, 9:7-12.
 13. నిషిద్ధమాసాల ఉల్లంఘన :- 9:36-37, 2:194.
 14. యూదులు, కపటుల దుశ్శర్యలు :- 59:11-14, 59:2-3, 9:107-108.
 15. పుకార్లు, వదంతులు:- 4:83, 49:6.
 16. యుద్ధ శైదీలు-సమర సాత్తు :- 8:67-70, 9:6,...8:41, 59:6-10.
 17. స్నేహ సంబంధాలు :- 41:34-35, 60:9, 5:55-56, 8:71.

17. శత్రువుని శత్రువుగానే చూడాలి :- 5:51, 3:118, 60:13, 3:28, 9:23, 5:57-58, 18:28, 5:82, 3:118-120.
 18. ఐకమత్యం :- 3:103-105, 2:213, 49:9-10, 8:45-46, 8:73.
- 32. విశ్వాసి గుణగణాలు :**
1. బుద్ధిమంతులు:- 39:17-18, 2:163-164, 13:19-22, 3:7, 28:60.
 2. సజ్జనులు, దుర్జనులు ఒకటికాదు:- 38:28, 59:18-20, 32:18-19, 39:9, 39:22,.. 98:6-8, 28:61, 40:58, 47:14, 59:19-20.
 3. ఏమరుపొటుక గురికానివారు :- 57:16, 63:9-11, 24:36-37.
 4. పరలోక వ్యాపారం :- 9:111-112, 35:29-30.
 5. నిజమైన విశ్వాసులు (సజ్జనులు):- 49:15, 8:2-4, 22:41, 28:52-55, 31:1-4, 70:19-35, 32:15-17, 42:37-39.
 6. దైవఫీతిపరులు :- 3:15-17, 3:184-186, 23:57-61, 51:15-19, 50:31-34, 39:23.
 7. దైవానుగ్రహం పొందేవారు :- 9:71, 9:99, 24:56.
 8. రహ్మాన్ భక్తులు :- 25:63-68, 25:72-74.
 9. సాఫల్యం పొందేవారు :- 2:3-5, 23:1-11, 33:35, 79:40-41, 22:77-78.
 10. జ్ఞానకంటి పొందేవారు :- 24:35-38, 39:22.
 11. మృదుత్వం-కారిస్యం :- 5:54, 48:29.
 12. సహవారీలురు :- 22:34-35, 42:43, 103:1-3.
 13. ముస్లింల పరస్పర సంబంధాలు :- 3:103-105, 4:59, 49:9-10.
- 33. అవిశ్వాసి లక్ష్ణాలు :**
1. సత్యతిరస్కారులు:- 2:161-162, 3:91, 2:6-7, 8:31-33, 17:45-46, 6:25, 25:21-23, 34:34-36.
 2. జపులైవారాధకులు:- 24:39, 39:45, 39:67, 2:170-171, 6:148, 23:75-77, 34:43, 22:11-12, 28:57.
 3. గ్రంథప్రజల (యూదులు) :- 3:21-22, 2:174-175, 2:84-86, 4:150-151, 3:78, 4:49-54, 3:181-182, 42:14, 45:16-17, 98:4-5, 3:75, 3:113-114, 3:199.
 4. గ్రంథప్రజల (క్రైస్తవులు) :- 4:171, 5:17-18, 5:72-73, 5:82-84, 3:52-53, 19:88-92, 57:26-27.
 5. కపటులు:- 2:8-20, 9:124-125,...4:72-73, 4:141, 47:20-26, 9:42, 9:50-51, 9:56-59, 9:67, 4:65, 24:47-50, 58:8, 9:97-98, 49:14, 49:17, 63:7-8, 4:61-62, 4:142-143, 63:1-4, 107:1-7.
 6. మనోవాంచా దాసులు :- 23:71, 7:175-176, 25:43, 28:49-50.
 7. బుద్ధివీనులు :- 8:22-23, 7:179.
 8. దుర్మార్గులు (కలహకారులు) :- 2:204-206, 25:60, 41:26.
 9. జాతుల ఉత్సాహపత్రాలు :- 7:69, 26:128-129, 26:132-134, 26:146-149,

8:53, 13:11, 10:96-98, 11:116-117, 17:16-17, 32:26, 20:128,
35:44-45, 40:82, 50:36-37.

34. యూదుల ఆగదాలు :

- దైవపకారాలు, దైవహితవులు : - 2:40-41, 2:47, 2:49-50, 2:55-57, 4:47.
- ప్రమాణ భూగాలు : - 2:83-85, 2:93, 3:187, 4:153-155, 2:65-66, 7:169, 5:12-13.
- జాత్యుధంకరం (సత్యనిరాకరణ) : - 2:89-91, 2:94-95, 5:18, 3:70-71.
- గ్రంథాల్టో మార్పులు, ప్రవక్తల సంహారం : - 2:61, 2:87, 4:156-158, 3:78, 5:44-47, 2:75, 3:183.
- దైవప్రవక్త పట్ల వైఖరి : - 3:72-73, 4:46, 5:41-43, 2:78-79.
- దేవని అంషులు : - 4:160-161.
- ఇఖాపీం గురించి జగడం : - 2:135, 2:130, 2:139, 3:65-68.
- శాపగ్రస్తులు : - 5:60, 5:64, 5:78-79, 7:165-166, 7:168, 3:112, 2:161, 3:87-88.
- వారి మతగురువులు : - 5:61-63, 9:34.
- దైవదూతల పట్ల వైఖరి : - 2:96-98.
- సజ్జనులు : - 3:199, 3:113-114, 4:162.
- కలహకారులు : - 17:4-7, 5:62, 5:64.

35. విజ్ఞానశాస్త్రం (పైను) :

- సూక్ష్మజీవులు-పతువ్యాధులు : - 2:26, 16:66, 16:80, 23:21-22, 16:67-69, 67:19, 16:5-8.
- జంటలు : - 4:1, 43:12, 36:36, 51:49.
- మానవ దేహనిర్మాణం : - 30:20, 15:26, 86:5-7, 16:4, 77:20-24, 3:6, 16:78, 39:6, 3:6, 23:12-14, 22:5, 40:67, 10:31, 6:46, 29:14, 51:20-21.
- విశ్వనిర్మాణం : - 10:3, 11:7, 22:47, 21:30, 41:11-12.
- భూమి : - 43:10, 81:6, 41:9,10.
- సూర్యచందులు : - 21:33, 31:29-30, 16:12, 41:37, 2:189, 10:5,...54:1.
- ఆకాశం (గ్రహాలు-నక్షత్రాలు) : - 67:1, 67:3-4, 36:39-40, 50:6.
- ఆధునిక పరికరాలు : - 57:25, 30:41.
- గ్రహంతర వాసులు : - 16:49, 65:12, 42:29, 15:26-27.

శ్రమ నాభి, ప్రతిఫలం మీద

ఎవరెనా పుర్ణాన్ భావమృతంతో పాటు ఖర్చన్ భావమృతం కూడా దగ్గర పెట్టుకుంటే వారు ఖర్చన్ జ్ఞానార్థన కోసం తోటకు వెళ్లి, చెట్టెక్కి పండు కోసి, తోలుతీసి తినవలసినంత శ్రమ పడవలసిన అవసరముండడు; తోలువలచిన పండు చేతిలో ఉన్నట్టే భావిస్తారు. ఆ శమంతా రచయితే నెత్తిమీద వేసుకొని పారకులకు రెడీమేషన్ జ్ఞానం అందజేయడానికి శాయా శక్తులూ కృషిచేశాడు. (కూర్చు: అబుల్ ఇర్వాన్, పేజీలు:400)

ఎస్టోమిక్ లిస్ట్ సింపర్, భేత్తాపిణ్ణార్, ప్రాధరాబ్దా-2, ఐ 944 1515 414

2. విషయదర్శిని (రెండవ భాగం)

1. ఆదం (అలైపి) - ఆదిమానవుడు :

- మానవస్యష్టి మహోత్సవాంజివిగా:-2:30-34, 38:75-76, 7:13-15, 15:39, 7:18, 38:84-85, 15:40-43.
- దివి సుండి భవికి:- 2:135, 20:117-121, 2:36-39, 7:19-25.
- సంతానంలో అంతఃకలహా:- 5:27-31.

2. ఇద్దిస్ (అలైపి) : 19:56-57, 21:86.

3. సూహో (అలైపి) :

- సందేశప్రచారం, జాత్మికైముఖ్యం:- 71:1-4, 26:107-110, 7:60-63, 26:111-116, 10:71-72, 23:24-25.
- దేవని సన్నిధిలో ప్రవక్త ఫిర్యాదు:- 71:5-24, 71:26-28.
- దేవని ఆజ్ఞ, తుఫానులో ఓడ:- 11:36-37, 23:27-29, 11:38-43, 11:45-48.

4. ఇఖాపీం, ఇస్మాయాల్ (అలైపి) :

- సందేశప్రచారం, జాత్మికైముఖ్యం:- 16:120-122, 6:74-79, 29:16-18, 6:80-82, 26:70-89, 37:84-87.
- అగ్ని పరీక్ష:- 21:51-57, 37:88-93, 21:58-68, 37:97, 21:69-70.
- రాజుతో భేటి:- 2:258.
- తండ్రితో తైరం:- 19:42-48, 9:113-114.
- విశ్వనాయకత్వం, పునర్నీపస పరీక్ష:- 2:124, 2:260.
- దైవదూతలు, సంతాన తుభవార్థ:- 11:69-70, 15:52-56, 51:29-30, 11:71-73, 15:57-60, 11:74-76, 37:99-101, 19:49.
- బలిదానం, కాబనిర్మాణం:- 14:35, 14:35-41, 2:126, 37:102-110, 2:127-129.
- ఇస్మాయాల్ దైవప్రవక్తగా:- 19:54-55.

5. లూక్ (అలైపి) :

- ప్రచారం, జాత్మికైముఖ్యం:-26:160-164, 7:80-81, 29:29, 26:167-169, 7:82
- దైవదూతలాక, దైవశిక్ష:- 11:77, 15:62-69, 11:78, 15:70-71, 11:79-81, 15:72-74, 11:83, 15:75.

6. ఇస్మాఖ్ (అలైపి) : 11:71, 15:53, 12:38, 12:6.

7. యాఖూాబ్ (అలైపి) : 12:6, 12:18, 12:94-98.

8. యూసుఫ్ (అలైపి) :

- స్వప్నం, సపతి సోదరుల కుట్ల : - 12:4-18.
- శజిష్టలో అజీవ్ మంత్రి ఇంట : - 12:19-34.
- కారాగారంలో ధర్మప్రచారం : - 12:35-534.

జాజిప్ప రాజ్యాధినేతగా:- 12:54-101

9. హూద్ (అలైపిా) :

- సందేశప్రచారం, జాతిమెముళ్లం:- 7:65-70, 11:52-57.
- ప్రవక్త శాపం, దైవతిక్క:- 7:71, 41:15, 46:21-25, 7:72.

10. ఘణబ్ (అలైపిా) :

- సందేశప్రచారం, జాతి బెదిరింపులు:-7:85-87, 11:87-93, 26:185-188, 7:88-90.
- దైవాగ్రహం, ప్రకృతి ప్రకోపం :- 11:94-95, 26:189-190, 7:92-93.

11. సాలిహ్ (అలైపిా) :

- ప్రవక్తబోధ, జాతితిరస్కారం:11:61-63, 7:74, 26:143-154, 27:46-47,7:75-76, 54:24-26.
- ఉప్ప పరీక్ష దైవతిక్క:- 27:48-50, 54:27-29, 7:77-79.

12. మూసా, హరున్ (అలైపిా) :

- పుట్టుక, పోపణ, నేరారోపణ:- 28:4-21.
- మధ్యనలో పెళ్లి, తొలి దివ్యావిష్ణుతి:- 28:22-29, 20:10, 28:30, 27:8, 20:12-20, 28:31,27:10-11, 28:31, 20:21, 28:32-33, 20:25-44, 28:35.
- సందేశప్రచారం, ఫిరోన్తో భేటి:- 20:46, 79:18-19, 20:47-48, 7:104-105, 20:49-52, 26:15-29.
- మంత్రజాలం, మంత్రికల విశ్వాసప్రకటన:- 26:30-37, 20:57-59,10:76-77, 79:23-24, 20:60, 26:38-42, 20:60-69, 10:81-82, 7:117-122, 7:123, 26:49, 20:71, 26:50-51, 20:72-73, 7:125-126, 7:127-129.
- అనుచరులు, ప్రకృతి విషట్లు:- 10:84-89, 7:130-135.
- ఖారున్ ధనగర్వం:- 28:76-82.
- ఒక విశ్వాసి ఉపదేశం:-40:25-45, 66:11 (ఆసియా).
- ఫిరోన్ పర్యవసానం:- 43:51-54, 44:17-22, 20:77, 26:53-66, 10:90-92, 44:25-31, 20:79.
- ఇస్రాయాలీలకు హితబోధ:- 7:137-140, 14:6-8.
- ఇస్రాయాలీలపై దేవుని అనుగ్రహాలు:- 7:159-160, 2:61, 7:161-162.
- తూర్పుండ్రపై తౌరాత్ స్వీకరణ:- 7:142, 20:83-84, 7:143-147.
- హరున్ పర్యవేక్షణలో ఇస్రాయాలీలు:- 20:85, 7:148, 20:86-91, 7:150, 20:92-94, 7:150-151, 20:95-98, 7:154.
- యూదుల తలబిరుసుతనం:- 7:155, 2:55-56, 7:155-156.
- గోయజ్ఞం, సబ్జెక్ట నియమం:- 2:67-74, 2:63-64,...7:163, 2:65-66.
- యుద్ధనిరాకరణ:- 5:20-26, 2:243.
- జ్ఞానార్జన పయనం, ఫిజర్ మహిమలు:- 18:6082.

13. దాహుద్ (అలైపిా) :

- తాలూత్ నియమకం, దాహుద్ చేతిలో జాలూత్ వధ:- 2:246-251.
- దేవుని వరాలు, న్యాయమైన తీర్పు:-38:17-25, 18:26, 21:79-80.

14. సులైమాన్ (అలైపిా) :

- దేవుని వరాలు, భూతాలపై అడువు : 27:16, 34:12, 38:34-40, 38:31-33, 27:17-19.
- వడంగిపిట్ట సందేశం, సబారాణితో భేటి:- 27:20-44, 34:14.

15. ఇల్యాస్ (అలైపిా) :- 37:123-132,

16. అల్ యసాల (అలైపిా) :- 38:48, 6:86.

17. అయ్యాబ్ (అలైపిా) :- 21:83-84, 38:41-44, 6:84, 4:163.

18. యూసున్ (అలైపిా) :- 21:87, 37:139-142, 21:87-88, 37:143-148.

19. జుల్కిష్మ (అలైపిా) :- 21:85, 38:48.

20. జకరియ్(అలైపిా):-19:2-3, 3:36-39, 19:4-7, 3:40, 19:9, 3:41.

21. మర్యం (అలైపిా) :- 3:35-37, 3:42-43, 19:16-33.

22. యహ్యే (అలైపిా) :- 19:4-11, 3:38-41, 19:12-15.

23. ఉసా ముసీష్ (అలైపిా):- 19:16-21, 3:42-43, 3:45-49, 19:22-35, 3:49-51, 43:63-64, 3:52-53, 5:111-115, 3:54-55.

24. ఫిజర్ (అలైపిా) :- 18:60-82.

25. లుఖ్యాన్ (అలైపిా) :- 31:12-13, 31:16-19.

26. జుల్ఫర్నైన్ (అలైపిా) :- 18:83-98.

27. ఉజ్జీర్ (అలైపిా) :- 2:259.

28. ముగ్గురు ప్రవక్తలు, ఒక విశ్వాసి :- 36:12-30.

29. గుహ వాసులు :- 18:9-26.

30. తోట యజమానులు :- 68:17-35, 18:32-44.

31. అగడ్ బాధితులు :- 85:1-9.

32. సబా జాతి ప్రజలు :- 34:15-19.

పుట్ట నోట్ ఇండెక్స్

సూరా-పుట్టనోట్....విషయం.....సూక్తి

- 1-(1) ఏకేశ్వరభావం, అల్లా నిర్వచనం-4,
- 2-(1) బీజస్క్రాలు-1
- (2) అగోచరాలు, అతీంద్రియాలు-3
- (3) గత్ప్రంధాలమై విశ్వాసం-4(2:136,285)
- (4) పరలోక విషయాలమై విశ్వాసం-4
- (9) అజ్ఞాజమ్ముతప్పారా-25
- (10) దోషులొంబి అల్పిచేపుల ఉదా-26
- (11) భలిఘాగా మానవుడు-30
- (13) సజ్జా-దేవతలుకు-34 (12:100)
- (14) ఇస్తేస్తే ధిక్షారం-34, (7:11,12)
- (16) జక్తు భావం, దానిప్రాముఖ్యం-43 (9:60, 2:267)
- (19) సమ్మతిదినం-65 (4:154,7:163)
- (20) సభియ నాన్న, బాబాయిల మాట-89
- (21) చేతబడి పైత్రాన్ చేష్టలు-102
- (24) ప్రవక్తల పట్ల అతిశయోక్తులు-136 (2:285, 3:83,84)
- (25) ఉమ్ముతొభాధ్యత-143(3:104,110)
- (28) విశ్వాస పరీక్ష-155 (47:31, 29:2, 2:214, 3:136)
- (29) కుంఠ శాంచిక భావం-161
- (30) అంధానుకరణ-170 (5:104)
- (32) ఆస్తివాట నిర్ణయాధికారం-180
- (36) దౌర్జ-అవిశ్వాసులతో జిహోద్-190
- (40) జిహోద్ నిర్వచనం-218
- (42) భార్యాభర్తలు-వ్యవసాయశైఖ్రం-223
- (44) 3తలాఖులు-ఇద్దత్-228,9(65:1)
- (45) స్త్రీవరుషుల సమానత్వం-228
- (46) ఇద్దత్లో అలంకరణలు-234(65:4)
- (50) పైత్రాచిక శక్తులు (అనేకమంది)-257
- (51) దైవత్ విభజన, (రాజకీయం)-258
- (52) జక్తు, ఉష్ణ శాతం-267 (2:43)
- (53) వట్టి-275, (54)ఇతరమతాల్లో-278
- (55) అప్పు దస్తావీళు-282
- 3-(1) బద్ యుద్ధంలో ఒనరులు-13
- (3) రుజుమార్గం- ఒకేదైవం, ఒకేదారి-19
- (5) ముతవప్పు అర్థం (Recall)-55
- (11) పరస్పర సంబంధాలు-103(49:10)
- (12) జీవితలక్ష్యం (ధర్మాయై)-104)
- (13) సమాజ సంస్కరణ బాధ్యతలు-110
- (14) ఉహుద్ యుద్ధంలో కపటులు-121
- (15) ఉహుద్లో దైవదూతలు-125
- (17) కోపోద్రేకాలు-134
- 4-(1) బహుభార్యత్వం-3 (3:129,130)
- (3) స్త్రీకి పురుషుని ఆస్తివాటాలో సగం-11
- (11) తలాఫ్లో తొందరపాటు తగదు-19
- (12) విహాపూనిపిధ్ర స్త్రీలు-23
- (14) స్త్రీలను గురించిన దురాచారాలు-28
- (16) ఘోరపాపాలు (అబద్రం)-31(25:68)
- (17) మానవుల కృతిమసమానత్వం-32
- (18) స్త్రీపై పురుషుని ఆధిక్యత-34(2:228)
- (19) మర్యం-43 (2:219,5:90-91)
- (21) అధికారుల పట్ల విధేయత-59
- (22) తాగుత్, దైవేతర చట్టాలు-60
- (26) పీడితుల రక్షణకు జిహోద్-75
- (30) జిహోద్, పహోదత్ ప్రాముఖ్యం-95
- (32) ఖ్రీ నమాజ్-101
- (33) ముస్లిమేతరులకు స్టేనతీర్పు-106
- (35) ఇతరులకన్నా తామే పవిత్రులు-123
- (36) భార్యల మధ్య న్యాయం-129
- (38) నోటి డురుసు-148
- (40) క్రీస్తు సిలువపైనా? -158 (3:55)
- (41) రూహుమిమునుల్లా, అతిశయోక్తి-171
- 5-(2) తయమ్ముమ్ పూర్వపరాలు-6
- (4) ససారా భావం-14
- (5) ప్రభుత్వంమై తిరుగుబాటుకు శిక్ష-34
- (6) హస్థిందన శిక్ష-38
- (7) వ్యుభిచారానికి తారాత్తలో శిక్ష-42
- (8) దైవచట్టం ప్రకారం పరిపూర్ణం-47
- (9) విరోధులతో కలసిన గ్రంథప్రజ-51,82
- (13) వైరాగ్య ఖండన, ప్రవక్త బోధ-87
- (14) మర్యం,జూదం,జోశ్వు: శిక్షలు-90
- (17) చెడుల ఆత్మావలోకనం, నిరోధం-105
- (18) మర్యం ఆరాధన-116
- 6-(1) ఖుర్రైపీల తిరస్కారం, కారణం-33

- (3) మృత్యువు ముంగిట్లో ఏకదైవారాధన-41
- (4) జిన్నుల ఉనికి సైన్స్ వెలుగులో-128
- (7) మరణశిక్షకు కారణాలు-151
- (9) కాళాత్రి, క్షమాద్వారం బంద్-158
- 7-(1) ప్రవక్తసందేశం చేసినవారి విచారణ-6
- (2) ఆదం-సజ్జా: ప్రాతినిధ్యబాధ్యతలు-11
- (3) మానవులకు ముందే జన్ముల ఉనికి-12
- (4) పైత్రాన్ మోసం-23 (20:121,121)
- (6) మరణదూతలు:సమాధిశిక్ష-40(22:31)
- (7) ఒక దినమంచే వేయ/ఎఫ్వైల ఏండ్లు-54
- (9) అసహజమైంటునం: ఐహికశిక్ష-81
- (10) ప్రకృతిపైపేర్తొల్లు: అవి:పలుకులు-95
- (11) దైవద్రుషునం: మూసా, భగవంత్లో-143
- (12) ఆవధుడ, పాయసం నెలవంక-148
- (13) గత్ప్రంధాల్లో “ము”-157 (61:6)
- (17) ‘ఇకా’లో ఏకేశ్వరుడు, ప్రమాణం-172
- (19) సంతూసం కోసం వలీలారాధన-190
- (21) నమాజ్లో ఘాతిహసూరా(ఫిల్హా) -204
- 8-(5) సామాహిక ఉపప్రవాల్లో బాధ్యత-25
- (10) మరణదూతులు-బర్జఫ్ స్థితి-50,51
- 9-(2) జిహ్వ, యరూక్ యుద్ధంలో-29
- (3) పండితులు-సాధువుల ఆరాధన-31
- (5) మానమార్పిడి పథ్థతి-37
- (6) సార్గుహాలో ప్రవక్త పలుకులు-40
- (12) ఉబై జనాజానమాజ్మైపై ‘ఉమ’ అభ్య-84
- (13) తబుకు వెళ్ళని ఏడుగురు-102
- (14) కపటులు, దొంగమసీదు-108
- (15) తబుక్లో పాల్గొనలేని ముగ్గురు-118
- 10-(1) సూర్యపంద్రులు:మూఢాచారాలు-5
- (3) దైవేతరుల ఆరాధన, గీత ఉపాచ-29
- (5) రిష్ట: సంపద, పశువులు వగ్గొరా-59
- (6) ఉద్యమంలో యువకుల పాత-83
- (7) ఫిరోన్ శకం: పరిశోధన మమ్ములు-92
- 11-(1) సూహోపవక్త, దశితముస్లింలు-27
- (2) జాది పర్వతంపై నూహో ఓడ-44
- (7) ముస్లింల దుర్దాండొల భిష్యతాచి-117
- 12-(3) సజ్జా దైవేతరులకు నిపిధ్ం-100
- 13-(1) సకలస్క్రితుల సజ్జా-15 (22:18)
- (2) కలిసంగా/తేలికగా కర్మవిచారణ-18
- (3) మంచితో చెడు నిర్మాలన-22
- 14-(1) ఇస్లాం సమగ్రభావన, తొలిఅను వారంపై జనాగ్రహం, సెహూవిమర్శ-1
- 15-(2) లూత్సుజాతిపై, దెండ్రీ-74 (53:54)
- (3) ఖురాన్పార్శుగ్రంథం, గత్ప్రంధాలూ-92
- 16-(4) గ్రంథంతర జీవులు-49, (65:12)
- (7) చిల్లర దేవుళ్ళు, తప్పుడు ఉదా:-74
- (9) సందేశచేరవేత ప్ర.ల.సాక్ష్యం-84,89
- (10) షిర్ష: మిధాదైవాలభండన-86(10:28)
- (12) విశ్వసస్తుతిలో పత్రిది వల్ల అవిశ్వసపు పలుకులు తప్పుకాదు-106
- (13) షిర్ష్ ప్రెస్టేశాల్లో హలాల్ పపువుల జిబా -115 (2:173, 5:3, 6:145)
- 17-(1) మేరాజ్ పర్యటన విశేషాలు-1
- (2) సత్యం చేరనివారి సంగతి-15 (7:6)
- (3) ప్రకృతిపైపేర్తొల్లు-16(26:208,209)
- (5) అధికోప్తత్తుపై దుర్మినియోగం-31(41:10) (పోపణకర్త శిశుపత్య-6:140,17:31)
- (13) ఆత్మ అంటే ఏమిటి?-85
- 18-(2) మేలొస్సు యువకులు ఎం.చే-20
- (3) సమాధులు ఆరాధనాలయాలా-21
- (4) పేదల్ని దశితుల్ని తీసేస్తే నీ మాటవించా ము-28 (11:27, 26:111)
- (5) మూసాకంబే గొప్పపండితుడు-60
- (8) యాజూజ్,మాజూజ్లు-99 (21:95)
- 19-(1) పశ్చాత్తాప (ప్రశ్నయ)చినం-39
- (2) పైత్రాన్ ఆరాధన అంటే-44
- (3) నబి, రసాల్: తేడా, నిర్మచనం-51
- (4) పులీసిరాత్ దాటే పరిస్థితులు-72
- 20-(7) పైత్రాన్ ఇష్టరీ మోసగించాడా-121 (2:36,7:20/21,20:120/121)
- 21-(2) తుప్పైలేదేసే ఇస్లాంస్సీకరణ-5
- (3) విశ్వసిరాణ ప్రారంభదశ-30(41:12)
- (6) న్యాయాధికారికి రెండు సూచనలు-79
- (8) ‘మా ఆత్మ’ అంటే-91 (32:9)
- (9) ప్రక్షయసూచనలు-95(18:99,44:11)
- 22-(2) పరీక్షోసం మతస్వీచ్ఛ-18(13:15)
- (3) నల్లరాయ శివలింగమట!-29
- (4) షిర్ష్ అనత్యం, అసత్యసాక్ష్యం-30

- (6) హిజ్లత్, సుహైబ్, అబ్యాసల్యాలు-40
23-(1) మర్యాదాల్చి కాపాడుకోవడం-6
 బానిసల స్వేచ్ఛ-6 (70:29, 24:33)
 (2) హస్త ప్రయోగం, ఫిల్హూ విభేదాలు-7
 (3) దేహం, హృషిమన్ జినోమ్ ప్రాజెక్ట్-14
 (4) అక్రమసంపాదనతో దుఱ చేస్తే-51
 (5) ఇందులో మీ ప్రస్తావనే ఉంది-71
24-(1) వ్యధిచారానికి శిక్ష, హర్షాలు-2
 (4) ఆయాస కంఠపోరం, అపనింద-11
 (5) నిందితుడికి సహాయ నిలుపురుల-22
 (8) పరిశ్రేణి చూడటంలో మినహాయిం-30
 (9) సాంతీంటో స్ట్రైపర్ పరదా పరిమితులు-31
 (10) బానిస విమోచనోర్ధం-33
25-(5) మనోవాంఘను దైవంగా-43 (45:23)
 (6) ఫోరపాపాలు-68(4:30)కాలుజారిన స్ట్రైపర్
26-(7) కుటుంబీలకు ప్రవక్త బోధ-214
 (8) పిశాచాల ఊర్లోక మాటలు-223
 (9) రెండురకాల కవులు, ప్రవక్త-225
27-(1) మూసా పిడిగుర్చు, క్లమాపణ-11
 (2) మానవులంతా తిరస్కరించినా-40
 (3) భూమి నివాసయోగ్యంగా చేయడం-61
 (4) ప్రవక్తకు అగోచరాలు తెలుసా-65
 (2:255,6:59,31:34,47:26-28)
 (5) ప్రశ్నయనూచనల్లో వింతజంతువు-82
28-(1) దౌర్జన్య పాలకులో సహకారం-17
 (2) కృశ్వవేసోట ఫిలెన్సహగు-38(40:36)
 (3) అప్పినియాక్రొస్టవుల ఇస్లాం-55(26:197)
 (4) సనాతన ధర్మం ఇస్లామే-53 (10:72,
 51:36,12:101,10:84,27:44,5:111)
 (5) దుష్ట నాయకుల అనుచరుల గోల-63
29-(1) విశ్వాస పరీక్ష-3 (2:155-157)
 (2:214, 3:142)-(హాదీసు)
 (2) సూహో వయసు, ధీర్ఘయమ్మలు-14
 (3) సమాజి చెడులకు పాల్పడితే-45
30-(2) ప్రకృతిధర్మం ఇస్లామే-30
 (4) రోమ్-కూరాన్ ‘యు’ ఆధునిక ‘ఆ’-41
31-(1) దుప్రచారం, లహల్హప్రీన్-6
 (2) మాతృగర్భంలో పెరుగుతున్నదేమిటి-34
32-(2) నువ్వు చెప్పేశిక్క ఇంకా రాలేదే-5
- (3) దేహంలో ఆత్మను ఊదడం-9 (21:91)
33-(1) స్త్రీ కార్యపరిధి, జమల్యధం-32
 (2) అజ్ఞానమంటే-32 (3:154, 5:50)
 (4) చివరిప్రవక్త (హాదీసులు, ఈస్మా.పు-40
 (5) ప్రవక్త ప్రత్యేకతలు, ఆరోపణలు-50
 (7) స్త్రీలకు మాత్రమే బురభా ఎందుకు-59
34-(1) చిత్రాల్ఫనం, బోమ్మలు, ఫొటో-13
 (2) సబా రాజ్యం సైనికుల స్వరూపం-19
35-(1) పులో విశ్వాసులు తివర్గాలుగా-32
36-(2) సమస్తం ఒక్కొక్క కళ్యాలో-40
 (3) ఇస్లామీల్ శంఖారావం మూడుసార్లు-49
 (4) పైత్రును ఆరాధన అంటే-60 (19:44)
37-(1) ఆ ప్రవక్త (బ్లాఫిల్ కొపేషస్సు)-130
 (3) జిన్ శాస్త్రిక భావం-158
39-(1) ఆరాధన సమగ్ర భావం-2
 (2) విగ్రహారాధనకు సాకులు-3
 (4) నిద్రాప్సలో ఆత్మ పర్యాటన-42
 (5) ఏకేశ్వరుడంటే గిట్టదు, వలీలేముద్దు-45
 (6) దేవునిచేతిలోభూమ్యాకాశాలు-67(25:26)
40-(2) పిత్రులోకం-46 (7:40)
 (3) మధ్యవర్తులువద్దు, దుఱ పరతులు-60
41-(1) ఆపోర కొరత-10 (17:31,6:140)
 (2) భూమ్యాకాశాల సృష్టి (2+2+4)-12
 (4) కోపోదేకాలు, పైత్రాన్సీరేరణ-36
42-(1) గ్రహంతరజీపులు-29 (65:12)
 (2) కష్టోలు, పాపప్రక్షాశనం, స్వయం-30
 (3) మారా, విమర్శనాస్వేచ్ఛ-38 (3:159)
43-(1) భూమి ఊయలగా (పైన్స్)-10
 (4) మూసా, ఏడు దైవినిదర్శనాలు-47
44-(2) పొగ్గె భిన్నాభిప్రాయాలు-11
 (3) కరువుపై ప్రవక్తదుఱ, భురై.మొర-16
 (4) మృతిపట్ల భూమ్యాకాశాల ఏడ్పు-29
 (5) ప్రశాంతనిలయం, స్వర్గం-51
45-(1) అబద్ధం(హాదీసులు)-7 (22:30)
 (3) నాస్తికులు, కాలంతేచ్చేమార్పులు-24
46-(1) బిడ్డను కనీసం ఆశ్లేషు-15
 (2) తాయెఫ్ తిరుగు ‘ప్ర’లో జిన్నులు-29
47-(1) జకార్తోనం పోయి ఉత్సచేతుల-6
 (2) ముస్లింల సంబంధాలు-10 (3:103)

- (3) రంధ్రాస్టోషణ, ఉమర్తోందర్యాటు-12
48-(1) పరోక్ష నిందలో మినహాయింపులు-12
 (5) దైవభీతిపరుడే గారవనీయుడు-13
50-(1) సారఘ్వవస్తు,గెలాక్షీలు,క్రూజర్లు-6
 (2) మృత్యుదూత-అంధవిశ్వాసాలు-19
51-(1) అవయవాల విలువ, రోబో-21
 (3) మృత్యుసముద్రం-37 (15:73,74)
 (4) జంటలు (ప్రాటాస్సు,ఎలక్ట్రాస్సు)-49
 (5) మూడుపుట్టుక లష్క్యాలైవ్కట్వె-56
53-(1) జిబీల్ అసలురూపం,తోలివహీ-11
 (3) ప్రవక్త దైవాన్నిరిట్యంచారా-13(7:143)
 (4) కూతురుపుట్టుక, ఏడ్పగొట్టుముఖం-22
 (16:59, 43:18, 81:8)
54-(1) చంద్రభాదన,మల్హార్సాక్ష్యం-1
 (2) స్వ్యాతిసంపర్మలు, కథ్యాపోతాయి-38
55-(2) జిన్నులఉనికి,లక్ష్మాలు-9(6:128)
 (3) దేవుని మేళ్ళు, సైన్స్సోలభ్యాలు-25
56-(1) అర్ణుకు కుడిఎడులుండేవారు-7
 (3) ఇక్కడి భార్యాభర్తలు అక్కడ-36(2:25)
 (6) పవిత్రులే భుర్గెన్ తాకపచ్చ-79
 (7) సత్యవిరాకరణ, బ్రతుకుపెరువు-82
57-(1) ధనవ్యామోరం, వారసులదే-7
 (2) రుణదానం, అబ్యాపో వృత్తాంతం-11
 (3) సత్యసంధులు, ధర్మసాక్షులు-18
 (4) క్లెప్పుల వైరాగ్యాపులంబన-27
58-(1) భోలా ఫిర్యాదు ఆకాశంలో-1
 (2) యూదుల తప్పుడు సలాం-8
 (3) సభా మర్యాదలు-11
59-(1) ధనవికెంట్రీకరణ-7
 (2) అన్యారీ (రజి) అతిథిమర్యాద-9
 (3) మలిక్, ముల్క్-23
60-(1) యుద్ధరహస్యం శత్రువులకు-1
 (2) హండెబియా ఒప్పందంలో స్ట్రేలు-10
61-(1) కపటీవిశ్వాసి లక్ష్మణాలు నాల్లు-2
 (2) బైబిల్ రాబోయేప్రవక్త పేరు-6
62-(1) యహూదాసంతతి యూదులు-6
 (2) శుక్రవారం పర్వదినంగా-9
64-(1) విశ్వాసికి దైవసిద్ధులుం ఏదైనా-11
 (2) సంతానం, సిరిసంపదలే శత్రువులు-15
- 65-(1)** తలాఫ్ మూడువిడతల్లో-1(2:228)
 (2) గర్జవతి గడువుకాలం-4
 (3) భూమినిపోలిన భూములు-12(16:49)
66-(2) భార్యాభర్తల విపయాల ఆరా-3
 (3) ప్రతివాదూ తనవారికి సంరక్షకుడు-6
 (5) సూహోర్య, లూత్సహ్య అవిశ్వాం-10
67-(1) దేవుడు, పరమాణు నిర్మాణం-1
71-(1) ప్రతిసమస్కు పరిష్కారం-10
74-(2) సరకంపై 19 దైవదూతలు-31
76-(1) ప్రతిజ్ఞలు, మొక్కబడులు నెర-7
79-(1) మనిషిని అంబిపుండే దూతలు-5
 (2) పరలోకం ముందు ప్రపంచం-46
81-(2) స్త్రీ శిశుపత్య, ఆడపిల్లలు-8
83-(2) వ్యాపారంలో మోసం-4 (17:35,
 (4:29/30,55:8/9,26:181-184)
84-(2) కుడిచేతి కర్మపత్రం, తేలికలెక్క-9
85-(1) తాంత్రికవిద్య నేర్చుకున్నబాలుడు-7
87-(1) పాపికి మొదట సరక శిక్ష-13
89-(3) మానవ అంతరంగం 3రకాలు-27
 (12:53, 75:1-4, 89:27-30)
90-(1) కనికరిస్తే కనికరించబడతావు-18
91-(1) మంచిచెడుల విచ్చువొళ్ళనం-10
 (90:10, 75:2/14/15,76:3)
92-(1) మంచిచెడుల ఎంపిక్స్సేచ్చు-10
95-(1) సజ్జనులు, దుర్షములు ఒకటి-8
 (68:35/36, 45:21)
96-(1) ప్రవక్త, అబుజహాల్ మధ్యఅగ్ని-10
97-(1) పజెఖుద్-3 (2:185, 44:3)
99-(1) ప్రతిఫలం ప్రసా.లో 4 రకాలు-8
101-(1) కర్మలవిలువ చిత్తపుధ్యిలై ఉంది-
 త్రాసుపచ్చై-9 (7:9, 21:47)
103-(1) కాలం చేపే గుణపారం-1
107-(1) అనాధ ఆస్తి, అబుజహాల్-2
 (2)కపటుల సమాజీస్టి-6 (4:142,9:54)
108-(1) కౌసర్కు దూరమయ్యేవారు-1
112-(1) ఏకేశ్వరభావన, గీత-వేదాలు-4
 (4:171,37:152,23:91,6:101)

Mohammed Al-Omeri Abu Abdullah
M.A., M. Phil (Hadeeth) - Imam Mohammed Ibne Saud
Islamic University Riyadh, K.S.A.
President : DARUL IMAM IBNE HAJR

Plot No. 2, Road No. 14, Banjara Hills,
Hyderabad - 34. A.P. India. Phone :

جید آباد، الدکن (جنوب الہند)

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على أشرف الكتابين والمرسلين على آخر
وصحبه أجمعين، ومن شعب بيامات في يوم القيمة.
أما بعد إخوان المعرفة الإسلامية عمل بنيل من حفاظ الأئمَّةِ نبياء وملوك
ومنظماً لغورم لمعيضة، توارثت بعدهم علماء الإسلام يذن الله: لغورم على لسان كل
في مارس والربيع واغمار على اختلاف ألوان لغائن، والآن
ومن ضمير المجموعات المدعوية، ولبنائه: ترجمة معافية لقرآن الكريم إلى
لغة المعلفو (٢٤٧٥٦) بآية هي لغة سامية لوديَّة آنها برداش (لغة سامية)
البالغ عدد مائة وأكثر من مائة مليون. كما يترجم لغورم / أبو عزاز. علم
عليها بعدها مات ضيفية، معتمدة جمعة ماتيس من موضع متفرقة من كل المترجم عليه
فأمام آهديني ما يشن العمل وتقدير صفات.
وإنما ترجمة مختارات آخرى، وآدب منه خيراً بهم فيه، ولا يزال على ذلك، حفظ
لرسمية، وتأريخ في العمل، وأدعوا لهم في دعائهم بفضلهم العزوز والجلالة فضل الدين رضا.
وصليل الله على بنينا محمد وآله وصحبه وسلم تليها كثيرة.
كتبهراج طغور.

محمد العريبي
جید آباد،
ہے ایسا کہتے ہیں / ۱۰۰۰

కరుణామయుడు، కృపాసాగరుదయన అల్లహో పేరుతో ప్రారంభం

సకల లోకాల ప్రభువయన అల్లాయే సమస్త ప్రవశంలకు అర్థాడు. ఆయన ప్రియప్రవక్త (స)తు
శాంతి పుభాలు కల్యాగాక. ధర్మప్రచారం ఎంతో శ్రేష్ఠమైన పని ఇది ద్వైసందేశారులు నిర్వహించిన
గొప్ప వ్యాపారాయం. వారి పిదప ఈ మహాకార్యం ద్వైరాజుతో ధర్మవేత్తలకు వారసత్వంలో లభించింది.
జాతి, భాషా, పర్షణ, వర్గం వారా ఎలాంటి వివక్ష లేకుండా దీన్ని వారు మానవులందరికి అందజేసి,
అన్ని ధర్మాలపై ఆధిక్యత కలిగివుండేలా నెలకొల్పాలన్నదే దైవేధైర్యం.

ఇలాంటి ధర్మప్రచార ప్రయత్నాలలో “ఖరెన్ భావమృతం” పేరుతో మీముందున్న ఈ తెలుగు
అనువాదం కూడా ఒకటి. ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనే 8 కోట్ల జనాభాకు అధికార భాషయన తెలుగులో దివ్య
ఖరెన్ నీ అనువదించి అబుల్ ఇర్వాన్ గారు ఓ మహాత్ర కార్యం సాధించారు. ఇందులో ఆయన
విల్ఫైన నమాచారం అందజేశారు. నేనే గ్రంథాన్ని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాను.

సోదరులు అబుల్ ఇర్వాన్ గారు తెలుగులో అనేక పుస్తకాలు అనువదించి అనువాద ప్రక్రియలో
ఎంతో అనుభవం గడించారు. ఆయనలో నేను క్రేయాభిలాప, మంచితనాలను కూడా చూశాను.
వైపున్పుటికీ దేవుడే పరమ పవిత్రుడు, సమస్తం ఎరిగినవాడు. దేవుడు ఆయన సేవలను స్ఫోకరించి,
ఆయన శ్రమకు తగిన పరలోక ప్రతిఫలం ప్రసాదించగాక! దేవుడు నాకు, అబుల్ ఇర్వాన్ గారికి,
ఇతర యావన్సుంది ముస్లింలకు క్రేయాభాలు కల్పించాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

(సం)- ముహమ్మద్ అల్ ఉమరి అబూఅబ్దుల్లా

المهـد العـالـي الـاسـلامـي حـيدـرـآـبـاد

AL MAHADUL AALI AL ISLAMI HYDERABAD

قرآن مجید اللہ تعالیٰ کی آخری کتاب گویا کتاب ہدایت سب سے آخری اور مکمل ایڈیشن ہے۔ اپنے
اویلن مخاطب کی رعایت کرتے ہوئے یہ کتاب عربی زبان میں نازل ہوئی، مگر یہ پوری انسانیت کے لئے ذریعہ
ہدایت ہے۔ یہ کسی ایک قوم، ایک نسل، ایک گروہ اور ایک زبان بولنے والے لوگوں کے لئے مخصوص نہیں ہے۔ بلکہ
پوری انسانیت اس کی مخاطب ہے اور امت مسلمہ کا فریضہ ہے کہ اللہ کے جن بندوں تک اللہ کا سیما نہیں پہنچا وہ
ان تک اس پیغام کو پہنچانے کی کوشش کریں۔

اس کو شہ کا سب سے اہم تقاضہ یہ ہے کہ قرآن مجید کا ترجمہ یا ترجمانی اور تشریح مختلف زبانوں میں ہو اور
زبان کے موجود اسلامی اسلوب میں ہوئے ہونے وہ سوتان ایک کیش اسافی ملک ہے اور جو زبان یہاں بولی جاتی ہیں ان
میں ایک اہم ترین تلگو زبان ہے، تلگو بولنے والے آندھرا پردیش کے علاوہ یہ وہی ریاستوں میں بھی موجود ہیں اور
بیرون ملک میں بھی پھیلے ہوئے ہیں۔ افسوس کہ اس زبان میں اسلامی علوم پر جس درجی خدمت ہوئی چاہئے تھی وہ
نہیں ہو سکی ہے پھر بھی جو لوگ اس سلسلہ میں کام کر رہے ہیں وہ پوری امت کی طرف سے شکریہ کے متعلق ہیں۔
اسی سلسلہ کی ایک اہم کاؤش محترم جناب ابوالعرفان صاحب کی ہے جو ایک طرف دینی ذہن کے حامل
اور اسلامی کا ذرا مخالف سپاہی ہیں اور دوسری طرف جیسا کہ مجھے معلوم ہوا خوبصورت اور عام فہم تلگو لکھتے ہیں۔
انہوں نے قرآن مجید کو تلگو عالم تک پہنچانے کی سعی میکروں کی سیرت بھی۔ جیسا کہ میں نے
جستہ جستہ پڑھو کر سننا و لچپ اندر میں مرتباً پڑھتے ہیں اور ازراہ احتیاط ترجمہ قرآن کے بجائے ترجمانی قرآن کا
عنوان دیا ہے جو بہت ہی مناسب بات ہے، میں اس انہم خدمت پر تھے دل سے انہیں مبارکباد دیتا ہوں اہل ذوق
سے خواہش کرتا ہوں کہ ان کی اس خدمت کی قدر دو اور کوئی نہیں کو شک کرتا ہوں اس کو شک کو لوگوں کی
ہدایت کا ذریعہ بنائے اور اپنی قبولیت سے نوازے۔ ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم

حـالـدـسـيـفـالـدـرـحـمـانـي

نـاظـمـالـمـعـدـالـالـسـلـمـيـ حـيدـرـآـبـاد

మూలానా ఖాలిద్ సైపుల్లా రహ్మానీ గారి సందేశం

దివ్యముఖులు అంతిమ దేవగ్రంథం, సమగ్ర గ్రంథం. ఇది తన ప్రశ్నధమ సంబోధితుల మాట్లాడే అరబీ భాషలో
అవసరించినా యావత్త మానవాళికి మార్దర్ఘను చేస్తుంది. అంతేత దీని సందేశాన్ని ప్రజలందరికి వారి భాషల్లో
అనువదించి అందజేస్తున్న బాధ్యత మస్తిష్కాలపై ఉంది. మన దేశంలోని అనేక భాషల్లో తెలుగు ఒక ముఖ్యమైన
భాష. ఈభాష మాట్లాడేవారు అంధ్రప్రదేశ్ లోనే గాకుడా దేశంలోని ఇతర రాష్ట్రాలలో, విదేశాలలో కూడా ఎందరో
ఉన్నారు. కానీ ఇలాంటి భాషలో ఇస్లామీయ సాహిత్యం తగినంత లేకపోవడం కోచ్చనియం. ఏమైనా ఈ రంగంలో
పనిచేస్తున్నవారు యావత్త ముస్లింల తరఫున అభినందనీయులు.

ఈ విషయంలో అబుల్ ఇర్వాన్ గారి కృషి ఎంతో ముఖ్యమైనది. ఆయన మంచి ధార్మిక మనస్తత్వం
కలిగించటంతో పొటు, ఇస్లామీయ అశ్య సాధనకోసం పోరాదుతున్న గొప్ప సమర యోధులు. ప్రాగ్ ఆయన
సరళమైన చక్కటి తెలుగు రాస్తాని కూడా నాకు తెలిసింది. ఆయన ఖరెన్ నీ, మహానీయ ముహమ్మద్ (సల్యం)
జీవితచరిత్రను అనువదించి తెలుగు ప్రజలకు అందజేయడానికి చేసిన కృషి ఎంతో ప్రశంసనీయమైనది. నేను
పీటిని ఇతరులచేత పడిచించి విన్నాను. ఎంతో అస్త్రిధాయకమైన తీరులో రచనలు సాగాయి... ఇలాంటి మహాత్ర
సేవ చేసినదుకు నేను అబుల్ ఇర్వాన్ గారిని అభినందస్తున్నాను. ఆస్క్రిపరులు ఆయన సేవను ఆదరిస్తారని,
ఆయన కృషి తెలుగువారి ప్రాదుర్యాలను చూగాంచుంది అశిస్తున్నాను.

(సం).... (అధ్యక్షులు), అల్ మహారుల్ ఆలి అల్ ఇస్లామీ, ప్రైవేట్-5

మొదలు పెడితే ముగించేదాకా వదలిపెట్టలేని

ధారావాహిక నవలా ప్రవంతి

అరాచక వ్యవస్థను మార్లువేసిన ముహమ్మద్ ప్రవక్త

తగల మధ్య పొరాటాలతో, యుద్ధాలతో బహుదేవతారాధన, జంతుబలులు, మూడు నమ్కులతో అరాచకంగా తయారైన అరబ్ ప్రపంచాన్ని ఉధరించడానికి అవతరించిన దైవదూత ముహమ్మద్ ప్రవక్త. విశ్వంఖల జీవితానికి అలవాటుపడ్డ అరబ్ ప్రజలలో చిన్ననాటి నుండే సత్యసంధత, పరోపకారం, దయాగుణం వంటి సత్త్వవర్కనలతో తనకంటూ ఒక ప్రతేకతతో ముహమ్మద్ ప్రవక్త అందరనీ ఆకర్షించ గలిగాడు. బాల్యంనుంచే పైగంబర్ ముహమ్మద్ చుట్టుపక్కల దేశాలకు వెళ్ళడం, వారి జీవనపరిస్థితుల్ని పరిశీలించడం, రకరకాల ధార్మిక ఆచారాలను గమనించడం జరిగింది. రాచరిక దోషించి విధానాన్ని, బానిసవిధానం మీద ఆధారపడ్డ వ్యవస్థను మార్చివలిన అవసరాన్ని గుర్తించాడు. మక్కాలో పురోహితుల ప్రాబల్యాన్ని ధిక్కరించి, వారి మతాన్ని కాదని ఓ కొత్త మతాన్ని, మతవ్యవస్థను ప్రవేశపెట్టడానికి ప్రయత్నించాడు. ఆ మతమే నేడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా విస్తరించిన ‘ఇస్లాం’ అని ప్రత్యేకంగా చెప్పినవసరం లేదు.

మహానీయ ముహమ్మద్ అదర్ జీవితం
సంకలనం: **అబుల్ ఇర్సాన్**
ప్రతులకు: ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్
చత్తాబుజార్, హైదరాబాద్-2
వెల: రూ. 175/- లు

ముహమ్మద్ ప్రవక్త మతబోధకుడే కాక సంఘనంస్వర్త కూడా. సద్వ్యర్తనుడిగా, వర్తకుడిగా, యోధుడిగా, ప్రవక్తగా పైగంబర్ ముహమ్మద్ జీవితాన్ని గొప్పదనాన్ని తెలియజేసే గ్రంథమిది. ఏడవ శతాబ్దానికి పూర్వం అరబ్ ప్రపంచపు ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక, సాంస్కృతిక చరిత్రను ఈ పుస్తకం తెలియజేస్తుంది. ముస్లింలే కాకుండా ముస్లిమేతరులు కూడా ముహమ్మద్ ప్రవక్త గురించి తెలుసుకోవడానికి ఈ పుస్తకం ప్రామాణికగ్రంథంగా ఉపయోగపడుతుంది. ఈ పుస్తకాన్ని కావ్యరీతిలో, సులభ నుండిరైలిలో తీర్చిదిద్దిన తీరు ప్రశంసనియం. చరిత్ర, సంస్కృతి, మతాల గురించి అస్త్రి ఉన్నవారు అధ్యయనం చేయాల్సిన పుస్తకం.

-కె.వి. అశోక కుమార్ ('వార్త' దినపత్రిక-10.7.2005)

మో ప్రముఖాలు

1. ఖర్చన భావమృతం.....(పే: 912, వెల: రూ.300/-)
(ప్రతి సూరాకు, సూక్తులకు పూర్వపూరాలు, హదీసు-సైన్యతో కూడిన వ్యాఖ్యానం, 36 పేజీల ప్రత్యేకసమాచారం, 20 పేజీల టాపికల్జిండ్స్)

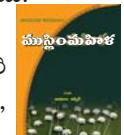
2. ముహమ్మద్ అదర్ జీవితం... (పే: 528, వెల: రూ. 240/-)

అదుగుగునా ఆసక్తి రెక్కెతించే, కళ్ళను చెమర్చే, కనువిప్పు కలిగించే రాతిగుండిల్ని కరిగించే ఘుట్టలతో కూడిన ధారావాహిక నవలా స్వంతి)

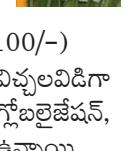
3. పరలోక ప్రస్తావం.....(పే: 240, వెల: రూ. 120/-)

ఆత్మకు చావు ఉండి లేది, దాని తయాఱి మజిలీలు తీమిటో తెలుసుకో వాలంపే ఈపుస్తకం చదవండి. ఇందులో మరణవస్తు, ప్రజయం, పిత్రులోకం, కర్కువిచారణ, స్వగుర్తకాలు, దైవదర్శనం గైరా విశేషాలున్నాయి.

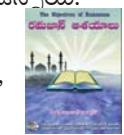
4. ముస్లిం మహిళ.....(పే: 256, వెల: రూ. 120/-)

శోష్టే తిడుస్తూబి! శోష్టుకపోతే ఎగబడ్డుంబి!! మరే చేయాలి? దీని పరి పొర్చానికి ఈపుస్తకం చదవండి. ఇందులో విహాం, భార్యాభ్రత్తల భాగ్యతలు, పరదా, విదాకులు, ఆర్థికముక్కలు, స్ట్రీల ఆంతరంగిక విషయాలు వ్యక్తిగతిల్లాయి.

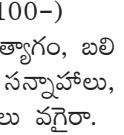
5. ధన వికేంద్రికరణ.....(పే: 224, వెల: రూ. 100/-)

డబ్బుంబే ఎపటికి చేందండీ? కాని అక్రమంగా సంపాదిస్తూ విచ్ఛిలింపిగా ఖర్చుచేసేవారి పర్యవసానం? ఈ పుస్తకంలో ధనవ్యాపొహం, గ్లోబల్జెపన్, వాటి, దళారీవ్యవస్థ, షేర్మార్కెట్, జకాత్, ఆస్తిపంపిణీ వ్యక్తిగతిల్లాయి.

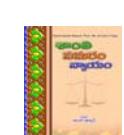
6. రమజాన్ ఆశయాలు.....(పే: 224, వెల: రూ. 100/-)

ఖర్చన జెన్సెంట్ర్యూం, ఐక్యమత్యం, నమాజ్, ఉజ్జా, గుసుల్, దుఅలు, దైవభీతి, రోజులు, దానాలు, తరావీనమాజ్, లైలతుల్ఫుర్, ఫిత్రా వ్యక్తిగతిల్లాయి.

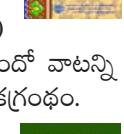
7. కాబా సందేశం.....(పే: 224, వెల: రూ. 100/-)

ఏక దైవాధన, అంధానుకరణ, ఇబ్రాహీం (అలై) మిషన్, త్యాగం, బలి దానం, జమిజమ్ పుట్టుపూర్వీల్తురాలు, ధర్మపూరాలం, హాజ్ సన్మాహలు, శుభసమాధి దర్శనం, హాజ్ సైన్యం వ్యాపొహం, గ్లోబల్జెపన్, వాటి, దళారీవ్యవస్థ, షేర్మార్కెట్, జకాత్, ఆస్తిపంపిణీ వ్యక్తిగతిల్లాయి.

8. శాంతి-సమరం-న్యాయం... (పే: 224, వెల: రూ. 100/-)

ఇస్లాం అంటే శాంతి. నిజమైనశాంతి కోసం ఇస్లామీయ జీవితానుసరణే శరణ్యం. శాంతి+సమరం+న్యాయం=ఇస్లాం. శాంతి-న్యాయాలకై పోరాడే ఇస్లాంను ఇంద్రం ద్వారా విస్తరించిందనే మాట పచ్చి దుప్పుచారం మాత్రమే.

9. పురీఖాన్ భావమృతం... (పే: 400, వెల: రూ. 150/-)

ఖర్చనాలో ఏ విషయం ఏది సూక్తుల్లో, ఏది సూరాలలో ఉండో వాటన్ని తీని పండువలచి చేతిలోపెట్టినట్లు సేకరించి రాయబడిన ఏకైకగ్రంథం.

10. హదీన్ హితోక్తులు.....(పే: 624, వెల: రూ. 200-)

ఇస్లాంలో రెండవ అత్యధిక ప్రాముఖ్యమున్న హదీన్ గ్రంథాల నుంచి దైనందిన జీవితానికి అవసరమైన హదీన్లు ఎంపికచేసి కూర్చబడిన గ్రంథం.

IRI ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్, పత్రోగ్లీ, హైదరాబాద్-2, క్రింగ్ రోడ్, హైదరాబాద్, తెలంగాణ ప్రాంతము, భారత ప్రాంతము, ఇండియా, పోస్ట్ కోడ్: 500001, ఫోన్: +91 40 2462 2222, మెసింగ్: +91 9441515414